உ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍇𑌶𑌾𑌯𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌲

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌵𑌂𑌶𑌾𑌭𑌿𑌜𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌹𑌰

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌣𑍀𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑍇𑌨

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌭𑌿𑌜𑌨𑍇𑌨

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾

𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯

𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌬𑍋𑌧𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌂

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌘𑍋𑌣𑌸𑍍𑌥

‘𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍”

𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍 ।

𑌖𑌸𑍍𑌯-𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰-𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥

இதன்விலை 3—8—0.

PRINTER:— PROPRIETOR OF SARADA VILASA PRESS.
PUBLISHER:— KRISHNA SASTRIGAL.
PUBLISHED IN:— VEDARANIAM.

உ

ஶிவமஸ்து ॥

ஹோஹோ:! சவநிர்ஜ்ஜமாஜுவத்ர்யாயஶிவாமணய: !
விஜிதசேவஹவதாவேஷ்டி ॥

யசுகிஜ கவிகாலகாலஷ்யணாத்யஸம்ஸ்திஹ்யாஸாவஹா
நாம் விஹிதம் கர்ம கடாக்ஷணாவ்யநாமக்ஷயதாம் நிகிலநிர
தாநாம் ஜநாநாம் விஶிஷ்டக்ஷேத்ரவாஸதீர்த்தஸ்நாநதேவதர்ஶநா
ந்யேவோத்திஸாயநாநீதி ॥

தத்ரச ஹாரதவர்ஷமத்யேஷு விஶிஷ்டேஷு க்ஷேத்ரே
ஷு ஸகலலோகஸம்ஸாரணகாரணயா யாமலோபாஸந
ஜ்ஞாநாதிப்ரதிபாதிகயா ஹமவத்யா ஶ்ரீதேவ்யா ஸ்வஸ்ய வா
ஷண்ணவதிதாஸ்யநப்ரயாஸுவாவவரிஶோயநாய ஶ்ரீஜாஹ
த்ரிஹ்யாம் ஸத்யநீஸம்யஸுஸரஸ்வஸ்நாநஸத்யமிரிஶிவராரு
ஜசு ப்ரஶோவரஜிம்மஸமாராயநவாஸ்ரம் விரகாலஸ்யாஷி
தம், தஸ்யாவஸ ஸம்ப்ராயநயா தஸ்ஸமாராயநஸஞ்ஜ்ஷ
ஸவேஶ்வரவப்ராநவரிப்ராத்வேதாரண்யாவ்யாவிவ்யாவி
தம், மாத்ரமாதிகோலாஹலாதிமஹாவாவஹஜநவடியஸ்தயா
வரமோவநம், யாஜ்ஞவல்க்யாதியோகிவரகுமாவாதிதவரமா
ஜைதாத்ஸாக்ஷாத்க்ரதயா வரமலைகவல்யாஸ்வதம், ப்ரஹ்மஹ
த்யாதிதோஷநிஸ்தாரணநிஸ்தப்ரவேதீயராதிமஹாதீயஶத
ஸம்வீதம், க்ருதிஸைகாவ்யமிதம் க்ஷேத்ரம் விஶிஷ்டதமித்யத்ர ந
ஶிஷ்டாநாம் விப்ரதிபத்தி: ॥

இதமீயஞ்ச மஹாத்ம்யமேஷாதஶவர்ணாஜமத ஶ்ரீஸ
நத்குமாரஸம்ஹிதா ஸூதஸம்ஹிதா காஶிகாவண்ட ப்ரஹ்மா
ண்ட ப்ரஹ்மகைவர்தக வஞக ப்ரகஶிதம், ஶ்ருங்காராதிந

ஶிவமஸ்து ॥

போ போ: ! ஸகலநிர்ணயாஜ்ஞவத்த்ப்ராயஶிரோமணய: !
விதிதமேவ பவதாமேதத் ॥

யஜ்ஞிய கர்மகாண்டாநுஷ்டாநாத்ருதம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீநா
நாம் விஹிதம் கர்ம கடாக்ஷணாவ்யநாமக்ஷயதாம் நிஷித்தநிர
தாநாம் ஜநாநாம் விஶிஷ்டக்ஷேத்ரவாஸதீர்த்தஸ்நாநதர்ஶநா
ந்யேவோத்தாரஸாதநாநீதி ॥

தத்ர பாரதவர்ஷமத்யேஷு விஶிஷ்டேஷு க்ஷேத்ரே
ஷு ஸகலலோகஸம்ஸாரகாரணயா யாமயோமோவாஸந
ஜ்ஞாநாதிவ்ருத்திதாயிகயா பகவத்யா ஶ்ரீதேவ்ய ஸ்வஸ்ய வா
ஷண்வதிதாஸ்யநவ்யர்ஜுவாவவர்மிஶாயநாய ஶ்ருஷாஹ
த்ஹ்யாம் ஸத்யநதீஸம்யுக்தஸர்வஸ்வஸ்நாநஸத்யஶிவிஶிவாராவ
ஶவத்ரஶேவாரஷிம்மஸமோராயநவர்ஸ்ஸம் விரகாமதேத்யாஷி
தம், தஸ்யாவவ ஸம்வ்ராயதநயா தத்ஸமோராயநஸந்ஜஷ
ஸவேட்ஸ்வரவரவ்ஜாநவர்வ்ராவ்தவேஜாரண்யாவ்யாவிவ்யாவி
தம், மோதமாதிகோமாஹமாதிமஹாவாவஹஜநவடீயஸ்தயா
வரமேவாவநம், யாஜ்ஞவல்க்யாதியோகிவர்மோவவாதிதவரமோ
வேதாத்ஸாக்ஷாத்காரதயா வரமேகேவல்யாஸ்வம், ப்ரஹ்மஹ
த்யாதிதோஷநிஸ்தாரணநிஸ்தஜ்வேஜதீர்த்தாதிமஹாதீர்த்தஸமத
ஸம்வீதம், ஶூதிஸேக்யாவ்யமிதம் க்ஷேத்ரம் விஶிஷ்டதமிதித்ர ந
ஶிஷ்டாநாம் வித்ரதிபத்தி: ॥

ஜநீயஞ மோஹாத்ம்யமேஷாநஶவர்ராணாஜுமத ஶ்ரீஸ
நத்க்குமாரஸம்ஹிதா ஸூதஸம்ஹிதா காஶிகாவண்ட ப்ரஹ்மா
ண்ட ப்ரஹ்மகைவர்த்தக லிங்க வ்யவஸிதம், ஶ்ருங்காராதிந

[illegible]

[illegible]

கு. க்ருஷ்ணஶாஸ்த்ரீ ॥

சிவமயம்.

ஓ நமது ஆரியசிகாமணிகளே! இக்கலிகாலக் கோளினால் ஸத்கர்மத்தைச் சற்றுங்கூடச் சட்டைசெய்யாமல் நிஷித்தகர்மத்தை யெப்பொழுதும் விருப்பத்துட னனுஷ்டித்துவராநின்ற மதிகுறைந்த மானிடர்களுக்கு உத்தமக்ஷேத்திரவாஸமு முத்தமதீர்த்தஸ்நாநமு முத்தமலிங்கதெரிசனமுமே உத்தமகதி சாதனமென்பது உங்களுக்குத் தெரிந்தவிஷயமே.

அதிலுமிப்பாரிலுள்ள சகலசிவக்ஷேத்திரங்களிலும் சகலஜனங்களையு முத்தரணஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தால் கருணையுடன் அவரவர்களதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி யாகம், யோகம், ஞானம் முதலான சாதனங்களை விரிவாய் வெளியிட்ட வேதமாதாவினாலேயே பாஷண்டர் பதிதர் முதலானோரைத்தியயனஞ் செய்ததாலுண்டான தனது பாபத்தைத் தொலைக்கவேண்டி, ஸத்தியநதியோடுகூடின சாகரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஸத்தியகிரியின் கொடிமுடியிலாவிர்ப்பவித்து ஆதிராமன் ஹத்தியைத் தொலைத்த விசுவநாதமகாலிங்கத்தைச் சிரத்தையுடனாராதித்து ஜகதீசனருளிய வரத்தினால் வேததீர்த்தமென்றும் வேதாரண்ணியேசுவரரென்றுந் தீர்த்தலிங்கங்களுடைய திருநாமத்துடன் வேதாரண்ணியமென்று பெயரோங்கி பெரும்புகழ்ச்சிபெறவிக்கப்பட்டதாயும், மாதிருகமனம் முதலான மகாபாபங்களைக்கூட வேருடனறுத்து வன்பவத்தைத்தொலைத்து மோக்ஷஸாம்ராச்சியத்தைச் சாதித்ததாயுமிருக்கின்ற இந்தவேதவனமானது உத்தமத்திலுமுத்தமமென்பதுத்தமர்களினுருதியே.

இப்பேர்ப்பட்ட வேதாரண்ணியத்தின் மாகாத்மியம் ஸநத்குமாரஸம்மிதை, ஸூதஸம்மிதை, காளிகாகண்டம், பிரம்மாண்டம், பிரம்மகைவர்த்தமென்கிற ஐந்துபுராணங்களில் தொண்ணூற்றியொன்பதத்தியாயத்தால் விரிவாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் விசித்திரங்களான கதைகளின் மூலமாய் சகல அதிகாரிகளுக்கு முரியதான கர்மம், தவம், யோகம், பக்தி, ஞானம் முதலான சாதனங்கள் தெளிவாய் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட அருமையான புராணத்தை சகலஜனங்களுடைய உபகாரத்திற்காக மகா-௱-௱-ஸ்ரீ வேதாரண்ணியமாதீனம் விசுவநாதபட்டாரகரவர்களுடைய வேண்டுதலினால் அநேகம் பிரபுக்களுடைய திரவிய சகாயத்தை முன்னிட்டுத் தமிழ்நடையுடன்கூட அச்சிட்ட யெனதுபிரமத்தை ஆரியசிகாமணிகளிதை வாங்கிப்பார்த்துச் சபலமாகச் செய்வீர்களென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்படிக்கு,

க. ச. கிருஷ்ணசாஸ்திரி.

ஸ்ரீ ஸ்காந்தே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம் விஷயாநுக்ரமணிகா ॥

ஃஸ்யாய: அத்தியாயம்	வஂ்டு: பக்கம்.	விஷய: ॥	விஷயம்.
௪௫	௩௪௯	ஊரூ வரி த்ரு	இந்திரன்கதை.
௪௬	௩௫௫	ஶெஷாதிநாமவரி த்ரு	ஆதிசேஷன்முதலானவர்களின்கதை.
௪௭	௩௬௩	ஃஹிவரி த்ரு	அக்கினியின்கதை.
௪௮	௩௬௯	ஃதிவரி த்ரு	அத்திரியின்கதை.
௪௯	௩௭௨	ஃஂஶுஶவரி த்ரு	அம்சுமானுடையகதை.
௫௦	௩௮௩	வாஂஶவவரி த்ரு	பாண்டவசரித்திரம்.
௫௧	௩௮௮	வ்யாஸவரி த்ரு	வியாஸருடையகதை.
௫௨	௩௯௫	ஆதித்யவரி த்ரு	ஆதித்தியன்கதை.
௫௩	௩௯௯	வஂஶஸஂஜ்ஞயொஶுவரி த்ரு	சந்திரஸம்ஞாதேவிகளுடையகதை.
௫௪	௪௦௮	ஸமுஸாமரவரி த்ரு	சமுத்திரங்களின்கதை.
௫௫	௪௧௦	ஶுஹ்ஹவரி த்ரு	பிரமனுடையகதை.
௫௬	௪௧௯	ஸுதெவவஸுதெவவரி த்ரு	ஸுதேவவஸுதேவர்களின்கதை.
௫௭	௪௨௫	வஂஊஹவரி த்ரு	பலராமன்கதை.
௫௮	௪௩௪	விஶெஶவரி த்ரு	விக்னேசுவரன்கதை.
௫௯	௪௪௨	க்ருதவீயவரி த்ரு	கிருதவீரியன்கதை.

அத்தியாயம்	பக்கம்.	விஷய: ॥	விஷயம்.
		ஸ்ரீஸ்காந்தே ஸூதஸம்ஹிதா	யாம் விஷயாநுக்ரமணிகா ॥
௬௰	௪௫௧	வேதாரண்யஸ்ய மோக்ஷக்ஷேத்ரத்வவர்ணநம்	வேதாரண்ணியம் மோட்சஸ்தலமென்று கூறுதல்.
		ஸ்ரீஸ்காந்தே காஶிகாகண்டே	விஷயாநுக்ரமணிகா ॥
௬௧	௪௫௭	தஹரவித்யோபதேஶ:	இருதயாகாசப்பிரமோபதேசம்.
௬௨	௪௬௰	வேததீர்த்தஸ்நாநமஹிமா	வேததீர்த்தஸ்நானத்தின்மகிமை.
௬௩	௪௬௫	யாஜ்ஞவல்க்யாநுக்ரஹ:	யாக்ஞவல்க்கியர்சிவானுக்கிரகம்பெறுதல்.
௬௪	௪௬௬	மைத்ரேயீகார்கீசரித்ரம்	மைத்திரேயி கார்கிகளின்கதை.
௬௫	௪௭௰	நாசிகேதஉத்பத்தி:	நாசிகேதுவின்உத்பத்தி.
௬௬	௪௭௬	நாசிகேதோத்தாநஜீவநம்	நாசிகேது திரும்பிப்பிழைத்தல்.
௬௭	௪௮௰	நரகவர்ணநம்	நரகத்தின்வர்ணனம்.
௬௮	௪௮௩	கர்மவிபாக:	கர்ம்மவிபாகம்.
௬௯	௪௮௬	புண்யபாபவிவரணம்	புண்ணியபாபங்களின்வரலாறு.
௭௰	௪௮௯	நாசிகேதஜ்ஞாநப்ராப்தி:	நாசிகேது ஞானம்பெறுதல்
௭௧	௪௯௩	வருணயோகப்ராப்தி:	வருணன்யோகம்பெறுதல்.
௭௨	௫௰௨	த்ரிஶங்குசரித்ரம்	திரிசங்குவின்கதை.

—*—

ஶ்ரீவீணாவாதவிதூஷிணீஸமேதவேதாரண்யேஶ்வராய நம: ।

ஶ்ரீ வேதாரண்யேஶ்வராஷ்டோத்தரஶதநாமாவளி: ॥

ஓம் ஸிதாப்ஜமஹாஸிம்ஹாஸநஸம்வ்ருதாய தே நம: । ॥௧॥
நாரதாதிநிஜக்ஷேத்ரவைபவாய நமோ நம: ॥ ॥௨॥
ஶாஸ்த்ரப்ரஸித்தமாஹாத்ம்யமஹாக்ஷேத்ராய தே நம: ॥ ॥௩॥
ஸத்யாதியுகஸ்தகோதண்டஶ்ருதிப்ரதிபிம்பாய தே நம: ॥ ॥௪॥
பவாநீதஸத்யாதிப்ரம்பாலம்பக்ருதயே நம: ॥ ॥௫॥
ஸத்யாவபாதாரம்பாபிம்பிதபிம்பாய தே நம: ॥ ॥௬॥
மணிகர்ணிகயா ஸாகமாவிர்பூதாய தே நம: ॥ ॥௭॥
கூர்மரூபஹரிஹத்யாநாஶநாய நமோ நம: ॥ ॥௮॥
ப்ரஜாபதிவிஶ்ரீநாம்பாபரிம்பாய தே நம: ॥ ॥௯॥
ஸுமாதிவேதநிர்ணீதநித்யபிம்பாய தே நம: ॥ ॥௧௦॥
ஸாங்கவேதஸமாராத்யசரணாய நமோ நம: ॥ ॥௧௧॥
வேததீர்த்தஸ்நாதவேதவரதாய நமோ நம: ॥ ॥௧௨॥
பாஷாணபதிதாயீதவேதவீர்யக்ருதே நம: ॥ ॥௧௩॥
வேதாரண்யேஶ்வராக்யாய வேதவேத்யாய தே நம: ॥ ॥௧௪॥
வேதவாதமஹாவேதார்த்தவ்யாக்ருதே நம: ॥ ॥௧௫॥
கோராஹவமஹாபாபபஞ்ஜநாய நமோ நம: ॥ ॥௧௬॥
கமலோத்பவஸந்த்ருஷ்டகல்யாணவபுஷே நம: ॥௧௭॥
வீணாவாதவிதூஷிண்யாலிங்கிதாய நமோ நம: । ॥௧௮॥
கல்யாணயோகியோகேஷ்டகல்பகாய நமோ நம: ॥ ॥௧௯॥
பஞ்சாக்ஷரபரைர்நித்யம் பாவிதாய நமோ நம: । ॥௨௦॥
பஞ்சாணலிங்கக்ருத்திக்ஷேத்ரஸ்தாய நமோ நம: ॥ ॥௨௧॥
ஹரோரஜம்ஸ்யவாயேதி ஶ்ருதிஸூக்தாய நமோ நம: । ॥௨௨॥
ஸ்வக்ஷேத்ரதாதுதர்த்தஸ்த்ராயிகாராய தே நம: । ॥௨௩॥
ஸஹ்யாதிஹாவஶோபக்குளப்ரீக்ஷ்யாய தே நம: । ॥௨௪॥
கிமோத்தமேயே தத்தாகர்ஷமஸூதநாய தே நம: ॥ ॥௨௫॥

ஸேதுயாத்ராக்ருதாம் முக்திஹேதுபூதாய தே நம: ॥௨௬॥
மாநஸ்யா யாத்ரயா தக்ஷிணயா பாஹுத்தே நம: ॥ ॥௨௭॥
ப்ரஹ்மயாத்ராக்ருதே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநதாய நமோ நம: ॥ ॥௨௮॥
யாத்ரயோத்ஸவமாநஸ்ய மநோமோஹஹிதே நம: ॥ ॥௨௯॥
விஷ்ணுயாத்ராவிதாத்ரே வைகுண்டதாய நமோ நம: ॥ ॥௩௦॥
யாத்ரயா ரங்கபூமிஹம்ஸவாஸவாஸிநே தே நமோ நம: ॥௩௧॥
ஷட்யாத்ராவிதாஶேஷப்ராணிநே தே நமோ நம: ॥௩௨॥
கக்ஷீவதுக்ததேவேந்த்ரதக்ஷிணே தே நமோ நம: ॥ ॥௩௩॥
வாண்யகந்யாகரக்ராஹிலக்ஷ்ம்யாய தே நம: ॥ ॥௩௪॥
தாவத்யஹர்ப்ராயஸ்ஸீவ்ருக்ஷாய தே நம: ॥ ॥௩௫॥
தேவராய ப்ரஹ்மலோகதாயகாய நமோ நம: ॥ ॥௩௬॥
தீர்த்தாநந்தஸம்வீதக்ஷேத்ரரத்நாய தே நம: ॥ ॥௩௭॥
ப்ரயாகரஸத்ராதயோமிவர்ஷாய தே நம: ॥ ॥௩௮॥
ஸர்வஸ்ரஷ்டாக்ருஷ்டஸர்வஸிம்ஹாய தே நம: ॥ ॥௩௯॥
மணிகர்ணிகாமுக்திமோக்ஷதாய நமோ நம: ॥ ॥௪௦॥
உக்ரத்யுக்ராய ஜ்வலத்ப்ரதாதே தே நமோ நம: ॥ ॥௪௧॥
விப்ரப்ரவரவிப்ரதவைபவாய நமோ நம: ॥ ॥௪௨॥
ப்ரவரப்ரத்யுத்தப்ராதுர்பாவநாய நமோ நம: ॥ ॥௪௩॥
களஶிகாதுர்வாஸநேகணேஶகளஶிகாய நமோ நம: ॥ ॥௪௪॥
பாதிஶாவஸந்ராதயதவே தே நமோ நம: ॥ ॥௪௫॥
மாஷவஸுப்ரதாத்ரே ப்ரதத்தமோக்ஷாய தே நம: ॥ ॥௪௬॥
காஶ்யவஸ்யதத்ராவிதாரணாய நமோ நம: ॥ ॥௪௭॥
ஸஹிதேதேவமாதாக்ஷதாயிநே தே நமோ நம: ॥ ॥௪௮॥
ஸ்ருஷ்டிஶக்திதாநதக்ஷகாஶ்யவாய நமோ நம: ॥ ॥௪௯॥
ஸர்வஸாக்ஷிக்ருதஸர்வாமகளஶிகாய நமோ நம: ॥ ॥௫௦॥
ஸவர்ணமாத்ருமாவாரவிதாத்ரே தே நமோ நம: ॥ ॥௫௧॥
ஹஸ்தாஞ்ஜலிம்பஶாஞ்ஜஶாயிநே தே நமோ நம: ॥ ॥௫௨॥
ஸர்வேமாஹேத்யஷதார்ந்தேத்ராயஸ்தமேஷ்வராத்ராய தே நம: ॥௫௩॥
ப்ரதீகவாவகீஹஸ்தப்ரணவாய நமோ நம: ॥ ॥௫௪॥
ஜமஜ்ஜீவேஶ்வரஹ்ராதோரயிஷாநவிதே நம: ॥ ॥௫௫॥
நித்யஶாஶ்வதாஶ்மாக்ஷதஸ்வரூபாய நமோ நம: ॥ ॥௫௬॥

𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍋𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௫௭॥

𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥௫௮॥

𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌶𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௫௯॥

𑌸𑌦𑌾𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௬௦॥

𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌨𑌵𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௬௧॥

𑌨𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌮𑌹𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௬௨॥

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌶𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௬௩॥

𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥௬௪॥

𑌮𑌾𑌣𑌿𑌮𑌾𑌸𑌮𑌨𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௬௫॥

𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑍇𑌤𑌸𑍇𑌤𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௬௬॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௬௭॥

𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃॥ ॥௬௮॥

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௬௯॥

𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌤𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௭௦॥

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௭௧॥

𑌰𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௭௨॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑌤𑍍𑌤𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௭௩॥

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑍈𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌵𑌹𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௭௪॥

𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌵𑌹𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௭௫॥

𑌹𑍃𑌦𑌾𑌶𑌾𑌵𑌶𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌵𑌾𑌵𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௭௬॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍃𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௭௭॥

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌜𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௭௮॥

𑌵𑌾𑌜𑌸𑌨𑍇𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑌿𑌜𑌯𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௭௯॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌦𑌾𑌸𑌸𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௮௦॥

𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௮௧॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௮௨॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌶𑌾𑌪𑌵𑌶𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௮௩॥

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌯𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௮௪॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௮௫॥

𑌸𑍀𑌤𑌾𑌸𑌂𑌮𑌸𑍇𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑌾𑌰𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௮௬॥

𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌵𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௮௭॥

ஸிஂஹஉரஸ்ருஹாஹஸ்த்யாமோவகாய நமோ நம: ॥ ॥அஅ॥
விஷ்வஶவிஸ்ருஹ நநமந்தநாய நமோ நம: ॥ ॥அகூ॥
ஹூஹுவஹ்நிகவாஹாரவிஹஅம்ஶாயதே நம: ॥ ॥கூ0॥
கவத்யஹாநலஞாஷக்ரூதவீயரூயதே நம: ॥ ॥கூக॥
க்ஷ்விவெஸக்ஷவமஹாஜ்ணாமாதிரூஹதேரூநமோ நம: ॥ ॥கூஉ॥
மேநகாகளஶிகாநேத்ராநுஶாவத்ராதே நமோ நம: ॥ ॥கூங॥
தேவஹஸ்ஸஹாமஸ்ரநதரூகாய நமோ நம: ॥ ॥கூச॥
ஸாயாவநஸமாஹூந்தாமீதஶிம்ஹாயதே நம: ॥ ॥கூரு॥
வஹ்விவஹ்ராவிரூதாத்யவாஹவஹ்ராயதே நம: ॥ ॥கூசா॥
யமேஶஶவ்யநவத்யஞாகிரூஹாதே நம: ॥ ॥கூஎ॥
ஶாஸிஹோத்ரஹிஜ்ராதிரூஹதேரூதஹ்யம் நமோ நம: ॥ ॥கூஅ॥
உஹம்ஹாஶரயெவீரூரஹத்யாஜியாக்ரதே நம: ॥ ॥கூகூ॥
கமிம்ஹவிஸ்வேஶாவேத்யாத்மாவநாய நமோ நம: ॥ ॥கOO॥
ஷீவோஹீவிதஷொஹஹிஷஸாரராஜ்ஸ்ரீயெ நம: ॥ ॥கOக॥
ஹம்ஹாவஹாஹ்யவளவாகிவஹ்ஸராய நமோ நம: ॥ ॥கOஉ॥
த்ரிவாராஸிவஸித்ராணஹீக்ஷிதாய நமோ நம: ॥ ॥கOங॥
ஸஹாஸஹாஸஸஞ்ராஸஶமநாய நமோ நம: ॥ ॥கOச॥
வராவரஸமாஹிஷஸாயாஜ்யாய நமோ நம: ॥ ॥கOரு॥
வீணாவிஹஷிணீயாகதவேஹஶிம்ஹாயதே நம: ॥ ॥கOசா॥
நித்யாநஹ்ஸ்வரவாய ஸவிஹஷவாயதே நம: ॥ ॥கOஎ॥
நித்யகல்யாணவவஷெ நமோ நித்யம் நமோ. நம: ॥ ॥கOஅ॥

உத்யஷ்டாத்தரஶதநாமாவலி: ॥

உ

ஶ்ரீவேதாரண்யேஶ்வரஸ்தோத்ரப்ராரம்ப: ॥

வந்தே வேதவநேஶாநம் வந்தே வீணாவிதூஷிணீம் ।
வந்தே த்யாகேஶ்வரம் வந்தே வீரஹத்யாவிநாயகம் ॥ ॥௧॥

ராஜநாயஸிம்ஹம் வந்தே விஜ்ஞாஸிணிமணாயிவம் ।
கோக்ஷீராரேஶ்வரஜ்ஞாநி தேவஹஸ்தஸஹாயகம் ॥ ॥௨॥

விவிதைவ்ருத்தரத்நைஸ்ஸ்வவேதகாநநநாயகம் ।
ஸந்திஸந்திதஸம்ப்ராம்ஶம் ஸந்தேயாதி பராஜகம் ॥௩॥

விந்த்விவாதே நிந்த்யம் விந்த்யேஶ்வரவாதவம்கஜம் ஶாஸ்ந்தம் ।
ஸாநிஜநஸாநஸ்ஸந்தம் ஸந்நஜாரிதம் கரோது ஸுந்தரந்தம் ॥ ॥௪॥

ந்ருத்யதாரஸநாரம்பே க்ருத்யம்ஸதீவராஸ்யஶஞ்சம் ।
ஶ்ருத்யுவீஶாநநாதிம் ஸ்ருத்ய:காராதேஸேஸ்திவியிதயிதே ॥

ஸ்ருதாஜம் பாயகாஶஸாஶஸம் மாணமணஸம்வீதஸ்தோத்ரோஷம் । நிவிஶாஶம்க்ருதிஸாவபிதஸாயமாவதஸாஶாஹாதா ஸுஜிஜாதா ॥ ॥௫॥

ஸத்யாஜி ஶ்யம்மநிஶய ஜித்யாநந்தம் விஹாம்ஷிதாகாஶம் ।
ஶ்ருத்யாதிவஜிதவதம்ஸக்த்யாதிஹாரம்ஸஜேந்த்வஹம்ஸமம் ॥௬॥

தஶரயஸாதாதிஹதே தஶஸாவஜோதவமோ வவியிகதே । தஶகாரவரிகரயதே தஶஸாதிஶாஸ்வ நஸோஸ்தஸாமணஸதே ॥ ॥௭॥

கோமாஹமோஸவி வாவீ காமாவலிதளஸாவாவிதே ஸவத்தா । ஹேமாதவேதஸ்யஸீஸாம் வேமாரண்யேஶ வேதநாத வாதா ॥ ॥௮॥

கநகஶிவிகாபிரஜ்ஜம் கஸநீயகஜைவரம்ஸதீகாஶம் ।
கமஶஜஸாநீபிதம்ஸே கம்யாணாயாஸ்து வஸ்து வரவேஷம் ॥௯॥

ஶதமவமாவாதிருதாம்வி்ரம் ஸாஸஶீவ்யக்ஷமருஸம்ஞ
ரு௴ । ஶதஶஃவ்ருணளதி ஶம்ஹம் ஸம்ஸாராணெருாயிகணருயா
ரெஶ௴ ॥ ||கக||

தீவாஸிதீவ்யாநம் ஹருவாஸகாஸதிவாயாயாவாயரு௴ ।
ஶாவாயாயகாஸஜெஷவம்தாவாவநாஷம்த்ருயீவநெவநெ ||கஉ||

ஸாணீக்ருதாஜ்ஜநாஹம் தருணீக்ருதஜஸயிமாமவெநெஶ௴ ।
வணீஷ்ருமஜுஷெஹம் வாணீஶ்வாஸஷ்ருஶஸாரயிம் வநெ ||கங||

வாத்ரீயஷத்ரி வாத்ரீக்ருதவ‌த்ரீஶாநவத்ருவியிராஷ்ரு௴ ।
வித்ரீயமாணவரிதம் திக்ரீக்ருதயக்ஷாக்ஷகம் கஸயெ ॥ ||கச||

ஜெவஸஸாஸநயெஸாஸம் கெவஸீஶாநமாமமாஞாஷ்ரு௴ । வெ
ஷ்ரும் மாநிஹிரவாஜ்யம் வாஜ்யாயிஷாநமாஶ்ருயாஜ்யாஷ்ரு௴ ॥ ||கரு||

கக்ஷீவதிகாராணா ஷ்ருரும் வக்ஷீஶ்வாரகெதாவஷஜாராஜ்ரு௴ ।
சக்ஷீணஸாவகாரம்ஸ்ராஷத்ராதித்ரம் தஷாதிமம்ஜ்யோதிஃ ॥ ||கசு||

மாஹாவஸஸ்ருமஹிதம் மொஹாவ்ருதவருவாமாரந்ருவம
திஷ்ரு௴ । நீஹாரஹருயரஸாதாஸஹிதம் ஹ்ருஷயெஸஷாரஹதி
ஹகஸவெ ॥ ||கஎ||

ஹஸயாஹத்ராஹாரணம் ஜஸயாரஸத்ராயகாஙராயாரண௴ ।
விஷயாரவிஹிதாஹாரணம் ஶஶயாரஶாரணம் நமாதி மாராகா
ண௴ ॥ ||கஅ||

வ்ராகதநஸருக்திவநாஜெ வெ்ராஷ்வநவாவெஹவருமவ
ஞாஸ்ரும் । ஷ்ராகதநாதெ தநாஹாஜாமீஶஃ கீநாஶகீஶஹய
நாஶ௴ ॥ ||ககூ||

க்ஷாஷ்வயஷாமயாம் மாரவ்ருமயெநதிநெந்துஹீஷகா௴ । ஸார
ஸ்வதாவஹாரம் வ்ருவாரவ்ருவ்ராதகீதிருகம் கஸயெ ॥ ||உ௦||

காவ்ருஹாஷெவாஜநிதம் ஷாஷ்ருஸஹம் நித்ருவித்தெவக்ஷ
வ்ரு௴ । விவ்ருயநாவிருதவாரணம் நஃவ்ருஹாமாஸம்வ்ருநாஶயா
மாஶா ॥ ||உக||

வக்திமஹாமத்ராஃ வாராஷாஃ வஶ்ருதி க்வாம் ஹவாதிருஹ

தபூாஸ்ழ । க்ருதிரிவிஹிளவவஸாம் ஶாஸிவநாயீஶ ஶாவிகதிர
வாஶ ॥ ॥உஉ॥

ஸஞதய நவிஞ நதஶ்ரணூமதாஶெஷி யொஷிதாம் வஶமூ।
ஷ்ராஞம் ஷ்ராஞ உஶாஞம் நாஶய கீநாஶநாஶநஷ்ரூத்ரா ॥உந॥

ஓஹெதாவநாஞாஶெ ந்ருத்ருதி நிதராஹி நீஷகணொரz
யூ। உவகணெ விவாஷீம் ஜயாவபூமீதி வீக்ஷ்யகிஜாயாழ ॥॥

கீ்ரஶாநபூநவிஶொஷ ப்ரூஹ்வாஶஶிகாஞவிம்ஶஜபூாஷ்ஃ ।
வீஶாவெஹாதாஷதிஶாஶாம் ஜெவஹகதநபூநாயஃ ॥ ॥உ௫॥

நாஹஸிஶாஶஶவபூஹாம் வாஶஹா ஐஶாஷ்ருஶெஷ
தொஷகஸ்ழ । ஶணவதிஹத்ராவஹாம் வருணதி ஸாக்ருதீ
நிஷிம்வஹகநபூழ ॥ ॥உகூ॥

பருதாஶகவஶிப்ரூஶாவாகாநாநதா ஷ்வஉ ஶாகாநெ
பூழ। வதாஶாஜநஸாஶஉாம் வநெ ஷொஶம் ஸஷாவிபூநெ
ஶழ ॥ ॥உஎ॥

ஹாவிஶாணிஶாஸஸாவிழிதஶஹிஶாவவநாதிஷ்ஷிஶாணஶஶிஶா।
கணிஶாழிஷ்ருஷ்ருாகூ் வாஶம் வருயஶாநஸத்ருஶிஶிஸஷா ॥உஅ॥

ஸாஶவாஹிநீம் வஹஞம் நாவாஹநஶவதிதகஶிவிநதழ ।
கஷயெ களஶிகஶாநயெ விவருஷிபூகவருஉம்விஹாம் ஹருஉயெ ॥॥

தீவொதீவிதாஷாயொழிஷவருாஜ்ராயிராஜ்ர ஸாஶவ
ஜ்ர । கூஶீவிஷநிஜஜநநீஶாவாவஹவாஹிவாஹாஶெயெஶ்ர॥

நீஹாஶாழிர்ஸாதாயாதீஹாவஹாஶருயாதி வருஷவாஹழ ।
ஊஹாவொஹவிஹீநஃ கொzஹம்ஷ்வாஹாதிகஶபூகாணெஷா ॥ ௦

கூஜிஜாஸா ஶாநிநாzயாதொவருஹெதிஸ்ஹிதிருதா நிய
தழ । யஜ்ஜ்ஞாஸாzஜநிதெ ஸவபூஸாஶாயீஶஸவபூவெஷாநாழ ॥

ஜந்தாஷ்ருஸ்ர யதஸ்தஷ்ர ஹெத்ராஸஹித்ருயந்ஹஷிபூாஸள ।
விஶ்வாயீஶஶஹெஷெபூ வெபூஷவநெஶஸ்ர ஷக்ஷணம் வருஹிதெ ॥॥

கஷாஷிகளவ்தவெஷம் த்ருக்ஷா கவாம் ஶாஷ்யொநிஶத்ரும்கழ।
வ்ராதாஷயதி ஶாநி ஷ்தெஷவ்ராஷொzவி யத்வாயீநஃ ॥௩௪॥

நிவியா சவி வெதா நூ நிதெ்ர ஸமெ்யவ ஸ்ரமநாயநூ ।
விஷமாயாஷொஹிஜெவா வியிஸீரு ஹாரம்வி நாஹாரநூாநெ்ர ॥
ஶரங்க்ஷணவலி நிபிமெக்ஷண ஜமதொ ஹவதஃ வரஜூநெ
ஹொநுதாஃ । வாரயா ஆியா ஹவெதாம் ஸூஜிஶ்யதெ்ரா ஹிநு
ஹொதாதெஹிஹெ ॥ ॥௩௬॥

வாஞ்ஞம்பஸ்ஜாவலிகும் தாஞ்ஞம் கதொஸ்ரஞ்ஜிஸவிஹிதெ
வஞ் । கஞ்ஞம் மதலாதஜாரெஷ்வம் யஞ்ஞாஆதீயவிஜஞாநம் ॥
ஶிவவணகொஸ்ராதவ்ய ஸ்ஶிவஜாரகாஜிதீரயிகெயம் । விஶ்ரா
ந்தாஸ்யவநுஶிவா யஜி ஹவதொஸநம் கயம் வயம் விநாஃ ॥௩௮॥
ஜாஜநுாதிஜாதயொயெ ஸவநுஜிஜம்பஸ்ஜவிஷ்ணாராதெஜ்ரு
ஜாஃ । ஐதெ்ரதாஜதிவிஶஜாம் ஶ்ராதிஜயிமதெ்ராவி ஜாநதெ
நொதெ ॥ ॥௩௯॥

ஶாந்தம் ஶிவஜதெ்ஆதம் ஹஸாந்தாஃ காந்தாஜநாஹஸ்தஸ்வாந்தாஃ ।
நாந்தஃகாவநுதெ்நாயெதாஜஸக்ருதாதெ்நாநிதாந்தஜயிகாராதெ ॥
வெஜவநஜஸ்ரநியம் கஞிதெ்நஜீயஸம்ஶ்ரிதாஸ்யாணம் । கா
விஜ்ஜமஆிவிதம் ஸஹிதெ மளரீதி விஜ்ஜதாவிதம் ॥ ॥௪௧॥
வெணீயுரஹாரஹாமம் வாணீநிஜநுஹிதகஞ்ஞவஃ காஸவி ।
வணீ வாராணவாணீகாந்தாரெ ஹாதி காங்க்ஷிதாயிகஜா ॥௪௨॥
ஹ்ரஜாஜிநீஜவிகாரெ மஜாயரஜஹிஷி ஜாயவாவரஜெ ।
தாஜகாவகொகயாமஜெ ஶ்ரஜாரரஸாயிஜெவதெவாஹி ॥
வாணீவீணாஜஹிஷணஜெணீஜ்ர ஶ்ரஹிவஜீஶஸளஹாம்ஞம் ।
க்ஷொணீயரவதிதொகஃவாணீஶ்ரீஹ்ராம் ஸதெ்ஹவஹ்ரஜிவஸ
தா ॥ ॥௪௪॥

உஜாமகஜாநிஸஹிநாவாஜ்ரகாராணஜ்ஞஜிதாராண்யம் ।
விஜ்ராவநஜஸ்ராஹெ நிதெ்ராயிஷ்ாநவிநயம் வஹூ ॥ ॥௪௫॥
வாநாமஜஹீராஹதவநாஜிஜகொஶவஞகாதீதம் ।
விநாஜகவஸ்யிஹவிஹாநு வஶிவாதாகாஜ ஜஸ்ராஹெ ॥௪௬॥
ஜெவி தவ வஜந ஜஜம் ஶஶயரஸஜ்ரஶம் வஜந்தி ஜநா யெ ।
உவெயாஜயிகமாணம் ஹஸ்ராவஜாநத்வம் ஹஜெஜிதிதெ்ராகம் ॥௪௭॥

கும்பே தவ ஶிவவிஶ்வாஸினீ பிம்பமைவாத்மவிராஜத்தத்ராஸ்து।
ஸ்யாத் திஸ்ய ஜாஸ்ம ஸ்யத ஶோகேவஸீ க்ஷக்ஷ வ்யாஸம் ॥௪௯॥

வஞ்ஜராத்மநேஹிநிகிஞ்சித்விநகிஞ்சநாவிவேவயதி।
உபஸிவஸந்த்விஸ்வம் ஸவநேநேதாஷேவநம்யத்விவத்தி ॥௪௯॥

ஶ்ரீநகதிகா தவேயம் தநாஸிதி வத்தாரத்தீவ ரதிவிஸ்வம்।
உத்வஸ்ராஜியதஸ்த்யத்வாவேதள ஸாவாவிதீயேரதே ॥ ॥௫௦॥

ராத ஸவ வரணயாம் ஹேநீயம் ப்ரஹவிஷ்ணாரமேர்-
ஜை:। வ்ராதஸ்ரதாராவநஸ்ரதிஸாவத்ஸதா ஹவதி ॥*॥

ஸ்ரியேரு வாராஸிவஹாயேரு ஸாரநாரஸாதஸம்விஹக்நிஜ
காயேரு। வாயருஸ்வ ந கிஹிதாஸ் கிஶோஜாயரு ஸாதே
ஷயம் தீந: ॥ ॥௫௧॥

தாராணாராணகிரணோஸ்த்வாராணாம்பாஜவரணம் ஶ
ரணாமதஹரணம் வரரோராயருஸாஹாரணம்। வதாராநநவம
மகதநவ்யஷவாஹநவிநதம் ஶ்ருதிகாநநியம் ஹ்ருதி க
ஸயே ஶிவநிஶம் ॥ ॥௫௨॥

ஸ்மிகாநஸநயநாவிருஷி ஹவநீக்ருதந்நம் வாஜகாஞ்சி
தகாஸஹஸ்யரதநயாஹ்ருதஹ்ருத்யம்। மரஜ்ஜிதமஜ்ராத்ருத
ஸாரஸஞதிவிநாதம் ஶ்ருதி+நிஶம் ॥ ॥௫௩॥

ஸரஶாவதிஜஸஜாக்ருதிநயநாவருநஹ்ருஷிதம் வ்யபஶா
ஸாரத்ரேநாவிதநிஶிதாயாயவரம்। யவஜாக்ருதிஜிதஶா
ரத்வநவாவருணராஶிநம் ஶ்ருதி+நிஶம் ॥ ॥௫௪॥

விரதாநநஶிவிவாஹநஸாதஶாஸநஸஶிதம் மஶாவாத
கவஸிவாஶிதபஶராகஸஜிதம்। க்ருதவீயருந்யவதிவஜித
ரதிராவணஸாதம் ஶ்ருதி+நிஶம் ॥ ॥௫௫॥

வ்யஶிவீரயஶவீயஸவஶேஶதாரநஸாம் ஶரயீக்ருதஜஸ
யிம் க்ஷிதியாரகாருகஜிதம்। விஶ்வவீக்ருதயேஸாஜந
ரபநீக்ருதஹணிநம் ஶ்ருதி+நிஶம் ॥ ॥௫௬॥

விதந்ருஜஷிதயநாஹவைதிக்ருதவஜநஹஸம் வ்
வராஹியவ்யஶிவீஸாரவிவ்யதஸ்ஸவிஹவம்। ஸாரநாயகவஸந்

शीकृतवरकलशिकविग्रहं श्रीपतिं भजेऽनिशम् ॥ ॥௫௮॥

कमलोद्भवादिनये पृथुवरवेषभेद्यशं कमप-
णिवभिनोद्भवदृश्यतां तकभेदहम् । कांचकाहियभानिभान
सवारहसंसकभेदकं श्रीपतिं भजेऽनिशम् ॥ ॥௫௯॥

सत्यज्ञानसुखस्वरूपमक्षरमाद्यं परमात्मानं नित्य
निर्गुणमद्वयं निर्विकल्पमनामयम् । श्रुत्यन्तवासितभ
क्तिप्रियदृगाकृतिभासुरं वेदान्तनायकं भजेऽ
निशं हृदये शिवम् ॥ ॥௬௦॥

दारकावनभेदनारविरोहकं सदारकं चारुरो
हनरोहिणीवदनावमोकनकं तारकम् । भक्तकमलकं सह-
सारायिकमवकवकतहेदकं वेदान्तनायकं भजेऽ
निशं हृदये शिवम् ॥ ॥௬௧॥

हंससारीकृतकलशिकं सारनायकीकृतहंसवतिं
श्वेतकेतारकृतादरं कृतभाणिभासभेहोदयम् । वंसव-
भारनारायिवाविकतरोहदायुणिभाविकं वेदान्तनाय
कं भजेऽनिशं हृदये शिवम् ॥ ॥௬௨॥

ब्रह्मभाक्तिवियायिनं भणिकणिकाकतटवासिनं नार
दादसावयुदं नरवाहनाय यनवृदम् । बादरायणका
रितामभसंविहामभाभायवं वन्दे शिवम् ॥ ॥௬௩॥

भातृशावसयाकाविमवसमासयदायिनं यातृवा
वविनाशनं हृमाशावसाषितवावकम् । मायिनदनशाव
षीतकिमोदभोद्वतमतिवृदं वन्दे शिवम् ॥ ॥௬௪॥

राक्षसायिववीरभारणवाववारणवाक्ष्यया रावकः
वरभाररायसभाद्कं सकमाद्दनाम् । राजराजसवं वमा
कृतिवद्सहसवदावहुहं वन्दे शिवम् ॥ ॥௬௫॥

वेदतीर्थविराजितावियवसंव्रतभक्तिकं नाद
बिन्दुकमाद्कवृणवाद्कं कारणाद्कम् । वादवक्जद
शिनां वरभाद्वोयकदेशिकं वन्दे शिवम् ॥ ॥௬௬॥

रावभृवार्वससव्यषिवीसाराद्भवेहनसां

𑌸𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌹𑌰𑌿𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌕𑌷𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌮
𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌪𑍇𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑍋𑌹𑌿𑌰𑌵𑍍𑌰𑍁𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍁𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌷𑌕𑌾𑌨
𑌨𑌲𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௬௭॥

𑌶𑍍𑌲𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌷𑌵𑌾𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌷𑌿𑌜𑍍𑌞 𑌚𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾
𑌵𑌬𑌾𑌸𑌿𑌃 । 𑌵𑌿𑌷𑍀𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌜𑍍𑌞𑍇𑌜𑍍𑌞𑍇𑌕𑌾𑌸𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌯𑍋𑌚𑌨𑌮𑍋
𑌚𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௬௮॥

𑌨𑌿𑌮𑌮𑌿𑌵𑌿𑌷𑌿𑌨𑌮𑍇𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌾𑌰𑌮𑌿𑌷𑌿𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌮𑍍 । 𑌤𑌵 𑌤𑌷𑌹𑌮𑌿𑌷𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵
𑌹𑌰𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌤𑌮𑌮𑌨𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌵𑌟𑍁𑌯𑍋𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௬௯॥

𑌚𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌨𑍇𑌶𑌸𑌕𑌮𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌷𑌵𑌮𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑌵𑍇𑌶𑌿𑌯𑌾𑌰𑌿
𑌸𑌿𑌜𑍍𑌞𑌿𑌵𑌷𑍇 𑌤𑌷𑌾𑌨𑍀𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌸𑌸𑌨𑌿𑌵𑌿𑌟𑍁𑌶𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌕𑍍𑌰𑍁𑌜𑍍𑌞𑍍𑌰𑌾𑌤𑌂
𑌮𑍇 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌿 𑌹𑍇𑌜𑌯 𑌜𑍇𑌤 𑌹𑌵𑌜𑍍𑌞𑌮𑍍 ॥ ॥௭௦॥

𑌕𑌾𑌮𑌃𑌕𑌷𑌾𑌮𑌿𑌷𑌸𑌹𑌃 𑌕𑌮𑌯𑍇𑌦𑍇𑌶 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿𑌚
𑌕𑌯𑌂 𑌬𑌤𑌜𑍋𑌷𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨
𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌜𑌟𑍁𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌜𑌷𑌕𑍇𑌤𑌨𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௭௧॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌚𑌟𑍁𑌯𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌵𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿 𑌹𑌕𑍍𑌯𑌾
𑌜𑌵𑌿𑌟𑍁𑌤𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌰𑌕𑌤𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌃𑌜𑍍𑌞 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰
𑌸𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌮𑌰𑌮𑍇𑌵𑌳𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌷𑌾𑌰𑌜𑌵𑌿𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌜𑍍𑌞𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌮𑌜𑍍𑌞𑌤𑌿 𑌜𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௭௨॥

𑌚𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌹𑍃𑌷𑌯𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑌷𑌨𑍍𑌯𑌷𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤
𑌤𑌷𑌿𑌹𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌮𑌰𑌬𑌯𑍋𑌕𑌃 । 𑌇𑌕𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌯𑌟𑍁 𑌵𑌿𑌯𑌿𑌵𑌚𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇
𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌚𑌟𑍁𑌰𑌾𑌪𑍇𑌷𑌾𑌜𑍍𑌞𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌷𑌾𑌶𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪 ॥ ॥௭௩॥

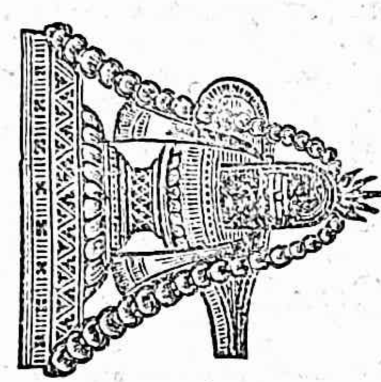
𑌵𑌾𑌣𑍀𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑌂𑌨𑌯𑌾𑌰𑍀𑌣𑌃 । 𑌕𑍃
𑌷𑍍𑌣𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌹𑌿𑌜𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾𑌤𑌿𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥௭௪॥

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

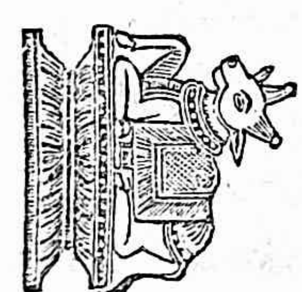

உ

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

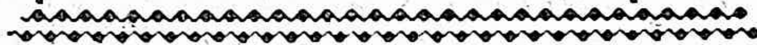

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌵𑌿𑌦𑍂𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 । 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑌾𑌗𑍀𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸 𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 । 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌗𑌜𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌹𑌾𑌶𑍈𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 । 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌦𑍁𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌰𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌿 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌃 ॥ 𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑍂𑌰𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍 । 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌂

உ

சிவமயம்.

வேதாரண்ணிய மாகாத்மியம்.

ஸ்காந்தம் சநத்குமார சம்மிதையில்

வேதாரண்ணிய மாகாத்மியத்தில்,

முதலாவது அத்தியாயம்.

சகலமான லோகங்களையும் படைத்துக் காத்தழிக்கும் நாராயணனே பிராணிகளின் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி, ஞானத்தை யளிக்கும்பொருட்டவதரித்த வேதவ்வியாஸ மகாமுனிவர் தன்

[illegible]

ஞானுபதேசிக்கப்பட்ட காந்தபுராணத்தில் சநத்குமார சம்மிதையில் வேதவநமாகாத்மியத்தை விக்கினேசுவரர், சுப்பிரமணியர், பராசக்தி, பரமேசுவரன் முதலான இஷ்டதேவதைகளை வணங்கிக்கொண்டு சூதமுனிவருக்குபதேசித்த பிரகாரம் தாங்களும், சூதமுனிவரிடத்திலிருந்தும் வேதாரண்ணிய மாகாத்மியத்தைக் கேழ்க்க விருப்பங்கொண்டொருக்கால் நங்களாச்சிரமத்திற்குத் தங்களால் செய்யப்பட்ட தீர்க்கசத்திரமென்கிறயாகமத்தியில் விபூதிருத்திராட்சதாரியாய் சிவத்தியானத்துடன் சிவநாமத்தையுச்சரித்துக்கொண்டுவந்த சிவபக்தசிகாமணியான சூதமுனிவரை நோக்கிச்சித்தாச்சிரமவாசிகளான், நாரதர், பர்வதர், பப்புரு, சதவித்தியர், கௌதமர், சரபங்கர், வசிஷ்டர், கௌசிகர், அசிதர், தேவலர், ஸுமந்து, பைலர், ஸும்தி, வாமதேவர், ஜாபாலி,

𑌪𑍋 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌦𑌧𑍀𑌚𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌦𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍁𑌗𑍍𑌰𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌸𑍁
𑌶𑍀𑌲𑌕𑌃 । 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍋 𑌬𑍁𑌧𑍋 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌵
𑌸𑍁𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃 𑌪𑌙𑍍𑌗𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍 𑌶𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃 । 𑌮𑍃
𑌕𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌷𑌾𑌢𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌸𑍁𑌦𑍀
𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾
𑌰𑍈𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾
𑌶𑍀𑌲𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑍁𑌦𑌗𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌃 । 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁
𑌶𑍍𑌶𑍁𑌕𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌗𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌧𑍌𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾
𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌃 । 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌹𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌦𑍀
𑌰𑍍𑌘𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௮ ॥ 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍀𑌪𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍌𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌹𑍋
𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍀𑌲𑍋𑌪𑌯𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑌪𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௯ ॥ 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌶𑍍𑌶𑌿𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌨𑌿𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋
𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑍁𑌕𑍍 । 𑌏𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃
॥ ௧௦ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 । 𑌧𑍃𑌤
𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌕𑍍𑌰𑍋
𑌧𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿
𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌮𑌨𑍋𑌨𑌸𑌾𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸

காசியபர், பிருகு, ததீசி, பிப்பலாதர், அத்திரி, உக்கிரசீலர், சுசீலர், ஜமதக்கினி, பரத்துவாஜர், புதர், போதாயனர், வசு, சனி, விபண்டகர், பங்கு, சதாநந்தர், சதாதபர், மிருகண்டு, சத்தியாஷாடர், ஆபஸ்தம்பர், ஜாஜலி, சுதீட்சணர், அகஸ்தியர், ஹாரீதர், மரீசி, சியவனர், காத்தியாயனர், அங்கிரசு, ரைப்பியர், விசுவாமித்திரர், சாரதர், யாக்கியவல்கியர், மகாசீலர், சுவேதகேது, உதக்கிரசர், ஊர்த்துவபாகு, மகாபாகு, சுகர், சக்தி, பராசரர், கர்கர், தௌம்மியர், சுமேதசு, மார்க்கண்டேயர், கிரது, கிருபர், புலஸ்தியர், புலகர், சண்டர், தீர்கதமசு, ஸாந்தீபநி, ஸௌசட்சுசு, சாலிஹோத்திரர், பராமிருதர், யக்ஞசீலர், யாஜர், உபயாஜர், தீர்கதபசு, சுவேதர், உத்தாலகர், குத்ஸர், சிலாதர், நித்துருவர், அக்னிபுகு முதலான முனிகளும் அவர்களுடைய சிஷர்களும் ஓ ஸூதமுனிவரே? உம்மிடத்திலிருந்து நாங்கள் தர்மாதர்மங்கள், தானங்கள், தவங்கள், யாகங்கள், யோகங்கள், சிவ விஷ்

[illegible]

ணுதேவீமாகாத்மியங்கள், அவர்களுடைய பக்தியின் விசேஷங்கள் முதலானதுகளை விரிவாய் கேட்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது முக்திசாதனம் இன்னதென்று தயைகூர்ந்து எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க அப்பொழுது சூதமுனிவர் உத்தூளனவகுண்டனத்திரிபுண்டரதாரிகளாயும், நித்தியவிதி தவறாதவர்களாயும், வேதவேதாங்காத்தியயனஞ் செய்தவர்களாயும், யாகசீலர்களாயும், வைராக்கியசாலிகளாயும், பரோபகாரிகளாயும், சமபுத்தியுள்ளவர்களாயும், பஞ்சாக்ஷரபராளாயும், சிவபக்தசிகாமணிகளாயுமிருக்கின்ற முனிவர்களை நோக்கி, மனமகிழ்ந்து மயிர்சிலிர்த்துக்கண்ணீர் சொரிந்து உடல் பூரித்துக் குருவை வணங்கிப் பரமசிவத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு அஹோபாக்கியம், அஹோபாக்கியம் முனிவர்களே தன்னியனானேன். உங்களைப்போலொத்த சாதுக்களிதுவரை யிப்பேர்ப்பட்ட விஷயத்தை கேட்டு நான் சொல்லாத்ததாலிப்போது தான் கிருதகிருத்தியனானேனென்று சொல்லிவிட்டு முக்தி சாத

॥ ௨௧ ॥ ஜ்ஞாநம் வேதா³ந்தவாக்யாநாம் ஶ்ராதாத்³வயுக்தநிஶ்சயாத் ।
ஜாயதே ஜீவபரயோ ரைக்யலக்ஷணலக்ஷிதம் ॥ ௨௨ ॥ ஜ்ஞா
நாத³ந்யாந்நிஶ்ரேஷ்டா²: க்ரமாஜ்ஜ்ஞாநஸ்ய ஸாத⁴நம் । யஜ்ஞதா³ந
தபோயோக³ஶாஸ்த்ராத் ஸாத⁴நஸஞ்ஜ்ஞயாத் ॥ ௨௩ ॥ வேதா³ந்தஶ்ர
வணம் தஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸாத⁴நமவ்யயம் । ஶ்ரவணாந்மநநம் ஶ்ரேய:
மநநாத்³த்⁴யாநமுத்தமம் ॥ ௨௪ ॥ த்⁴யாநாத் ஸமாதி⁴ருத்க்ருஷ்
டோ நாஸ்த்யதி⁴கம் விது³: । ஶ்ரவணாதி³பி⁴ருத்³தி³ஷ்டே ஜ்ஞாநா
ந்த: ஸ்வஸ்வரூபகே ॥ ௨௫ ॥ பஶ்யந்நபி ஜக³த்³த்³ருஶ்யம் ஸ்வரூ
பமேவ ந பஶ்யதி । நகிஞ்சிதீ³க்ஷதே ஸ்வாந்யத் ஸுக²து³:கா²தி³
விவர்ஜித: ॥ ௨௬ ॥ ஸுக²து³:கா²த்³யபி⁴ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வப்நவதீ³க்ஷ்ய ஸ
ங்க³திம் । தத்ஸாக்ஷிரூபம் ஸ்வம் த்³ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்யத்யேவ ஸதா³
ஶயா: ॥ ௨௭ ॥ இந்த்³ரஜாலமிதி ஜ்ஞாநஹீநஸ்தத்க்ஷதஸாமரே ।
ஶ்ரேஷ்டோ² ஹித்வா ப்ரியேதைவம் ஸத்யமாஶ்ரமத்யபி ॥ ௨௮ ॥
இந்த்³ரஜாலமிதி ஜ்ஞாதா ஶ்ரேஷ்ட²வ்ருத்தௌ ந து³:க²வாந் । கிங்கா
ந்தீ தஸ்ய நந்தீ ஜந்மம்ருத்யுக்ஷயாவஹி ॥ ௨௯ ॥ ஸத்யவத்³ப்⁴ராஸ
நம் த்³ருஷ்டாவபி ஸ்வப்நே யதா² । தஸ்ய ஸ்வாத்ம்யாஹாந்தம் ஜ
க³த்³த்³ருஷ்டாந்த ஸத்யவத் ॥ ௩௦ ॥ ஸ்வப்நே த்³ருஷ்ட த்³ருஶ்யோ ஜாக்³ர

னத்தைச் சொல்லத்துடங்கினர். ஓமகாமுனிவர்களே? மோக்ஷத்திர்க்குச் சாதனம் ஜீவப்பிரம்மைக்கியஞ்ஞானம்; அந்தஞ்ஞானம் வேதாந்த விசாரத்தாலுண்டாகிறது. ஞானத்தைத்தவிர மற்றதுகள் பரம்பரையாய் மோக்ஷசாதனங்கள். ஞானமில்லாமல் மோக்ஷம் கிடையாது. ஞானத்திர்க்கு யாகம்முதலானதுகள் சாதனம். அதுகளைக்காட்டிலும், வேதாந்தவிசார முத்தமசாதனம். அதிலும், மனனமுத்தமம்; அதிலும் தியானம் பெரிது. தியானத்தைக்காட்டிலும் சமாதிபெரிது, சமாதியாலாத்மஞ்ஞானத்தையடைந்தவன் ஜகத்தைத் தானகவே பார்க்கிறான். சுவப்னம்போலவனுக்குப் பிரபஞ்சம் மித்தையாய்த் தோன்றுகின்றது. ஞானமில்லாதவன் இந்திரஜாலத்தைச்சத்தியமென்று நினைத்தவனதினுலுண்டான சுகதுக்கங்களையனுபவிப்பதுபோல் ஜனனமரணத்திலழுந்துகின்றான். அத்துவைதப்பிரம்மஞ்ஞானியானவன் பிரமை,

த்வயி வ்ருக்ஷாந் ஸமுத்கத: । ஸங்காய ஹரஸே தே ஹ்ருத்பவஸ்ய
தேவநாராநவி ॥ ௧௧ ॥ ஸ்வப்நே த்ருஷ்ட்வா மஹங்காரம் தத்ஸ்வரூபத்வம்
ஸ்வாகாரம் தநோதி । யதா ஜாக்ரத்யவஸ்தேந ஸாதம் வீக்ஷ்ய ஸ
ஸேத்ஸ்யப: ॥ ௧௨ ॥ ஸ்வப்நே த்ருஷ்டஸாஹ்ருதஸ்திக ஜகத்க்ஷ
யதாஸ் ஸ்வயம் யத்வத் ஸ்வாந்தகேந விஹந்தி ஜாக்ரஜ்ஜகத் ஸ்வ
ஸ்வஸ்ய ஸாக்ஷிஸ்யதா । தஸ்மாத்த்வம் மஹாஸ்தி நாந்யத் மஹமேவ
தோ விஹாஸ்திந: ப்ரத்யேதி ரஸம் த்வ தத்ர நாதிநம் த்ரு
ஷ்வா ஸாவீ ஸ்யாத்ஸ்யய: ॥ ௧௩ ॥ மஸ்தா ஜகதாத்மநா பவதி ம
ஹேஸ்ருதிர்மநீயா ஸாவம் ஹாதி ப்ராயஸ்ய த ஸவவ ஹ்ருமேவஶா
த்நாயாவஶாநாம் ந்ருணாம் । நிஸ்க்வம் ஜகதேவ ஏவ ஸமேதே ஸ்வ
வேநத்ர ஜாக்ராதிவத்ய்ஶேத மஹாப்ரகாஶமதேந தஸ்வாஸ்த்ய
தே மாம் ஜகத் ॥ ௧௪ ॥ மாதா மாநதிதி ப்ரமேயமிதி ப்ரமாதே
ரயம் மோவா ஸ்தோத்ராணிப்ரதிஹாஸகோடஹ மேவிமப்ராமாதே ர
யிஷ்டாநவிஸ் । தச்யாவ்யத்யாதிபேக்ஷகோ விஹாரஸம்ஹஸ்வப்
காமோடஅய ஸஸ்நாதப் ஸ்வவமோதிமஸ்யரஹிதமஶ்சேத்வ ஹ்ரு
ஷ்ட்ஸ்வாயய: ॥ ௧௫ ॥ சஹமேம் ஸதாடணாத இதி தாஷ: க்ருதா
யதீ: । ப்ராரப்யக்ஷய மீக்ஷிகா மாத்யதே ஜ்ஞாநமேவஹவாஸ் ॥
॥ ௧௬ ॥ தஸ்மாஸ் ஜ்ஞாநாதிமேஹவாயம் மாத்யதே ஹ்யஅயக்வத: ।
க்ருநதா ப்ரஹ்மணோவிஅா ஷபிமேதி கதாவந ॥ ௧௭ ॥ அிதீ
யாமேஅ ஹபதஸ்ய மேஅதாஹாவாஸ் ஸாவம் ஸதா । தஜ்ஜ்ஞாநம்
ப்ராஹ்மணமேஸ்ய ஜாயதே ஜாராஶாஸ்த: ॥ ௧௮ ॥ நாநேத்ய
ஷா மதவாத் ப்ராஹ்மணா அிவதாம் வர: । ப்ரதிபாஸவ
ஶாதேத்யஷாம் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஜாயதே ॥ ௧௯ ॥ தேஷாம் ஹதிஸ்த
வே விஷ்ணு தேவ்யாம் வேராக்தா மநீஷிபி: । தத்ஹித்ர்மோதஅத்ருவா
தேஷாம் ப்ரஸாதஸ்தவஜாயதே ॥ ௨௦ ॥ தஸ்ப்ரஸாதே ஸ
தி ஜ்ஞாநயஜ்ஞ காமை: ப்ரஜாயதே । காங்க்ஷத ஸ்தஸ்ய தஜ்ஜ்ஞாநம்
ஜாராஅாரா ஹவிஷ்யதி ॥ ௨௧ ॥ சதிவாவபமாத ஹ்ருத்யா வே

பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, நாங்குகளையும் தானாகப்பார்த்து
நித்திய சந்தோஷத்தோடு ஜீவன்முக்தனாகயிருந்து பிறகு கைவல்

ஷாம் விக்ந: ப்ரஜாயதே । தேஷாம் பாபக்ஷயாயைவ விஹி-
தா: கர்மஸஞ்சயா: ॥ ௪௨ ॥ நித்யம் நைமித்திகம் காம்யம் ப்ரா-
யஶ்சித்தமிதி க்ரமாத் । ததநுஷ்டாநத: பாபக்ஷயே ஜாதே ம-
ஹாத்விஜா: ॥ ௪௩ ॥ சித்தஶுத்திர்பவேஜ்ஜ்ஞாநோபாயே ப்ரத்யூஹகாரணா
த்விஜா: । ஶுத்தசித்தஸ்ய ஸம்ஸாரே தோஷத்ருஷ்டி: ஸ்வபாவத: ॥
॥ ௪௪ ॥ பக்திஶ்ச பரமேஶ்வரே ததோ ஜ்ஞாநஞ்ச ஜாயதே ।
ஜ்ஞாநே ஜாதே ததஸ்தஸ்ய ஸ்வாஜ்ஞாநம் விநிவர்த்ததே ॥ ௪௫ ॥
நிவ்ருத்தே தஸ்ய சாஜ்ஞாநே த்வைதபுத்திர்நிவர்த்ததே । த்வை-
தபுத்திவிநாஶேந ஸமபுத்திஸ்ததா ॥ ௪௬ ॥ ஸாதநா-
ஶக்தாநாம் ஸர்வேஷாம் நஶ்யத ஸ்வபாவத: । யத்ரா-
யத்க்ஷயஸ்தத்ர ஶரீரோத்பவஜாயதே ॥ ௪௭ ॥ ஶரீராபாவத:
ஸர்வஸம்ஸாரோ விநிவர்த்ததே । தஸ்மாத் பாபக்ஷயார்த்தா-
ய ஸாதநாநி விநிர்திஶேத் ॥ ௪௮ ॥ தஸ்மாத்ஸ்த்ரீணாம் ததா ஸ்நாதந-
திஷ்டேஷு ஸதா த்விஜ: ॥ ருஷய: — ஸ்த்ரீஶூத்ராதிஹீநாநாம்
பாபிஷ்டாநாம் ந்ருணாம் ததா ॥ ௪௯ ॥ ஸமுத்தாரணாய நாரீ-
ணாம் கதம் முக்திர்பவிஷ்யதி ॥ ஸூத: — ஶ்ருணுதைதத்விஶே-
ஷேணாம் விமுக்திஸ்த்ரிஜாதய: ॥ ௫௦ ॥ ஶிவக்ஷேத்ரேஷு
மரணாத் முக்தி: ஸம்ஸ்ருதிபந்தநாத் । ஶிவக்ஷேத்ராணி ஸர்வா-
ணி ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸமாஸத: ॥ ௫௧ ॥ கங்காத்வாரம் ஶிவக்ஷேத்ரம்
புஷ்கரம் த்ரயமேவ ச । காஶீ ஶிவபுரீ ஸாக்ஷாத் ஜ்ஞாநதாத்ரீ
ந்ருணாம் த்விஜா: ॥ ௫௨ ॥ ப்ரயாகோ நைமிஶாரண்யம் கயா ப-
தரிகாஶ்ரம: । குருக்ஷேத்ரம் ஸோமநாதம் [illegible]

லிபத்தை யடைகின்றான். இப்பேர்ப்பட்ட ஞானமானது சிவ
பக்தி விஷ்ணுபக்தி தேவீபக்தியுள்ளவர்களுக்குத் தடையில்லா
மலுண்டாகும். கர்மானுஷ்டானத்தால் சித்தசுத்தியும் பரமேசு
வர பக்தியினால் சித்தைகாக்கிரியமுமுண்டாகின்றது. பிறகு
ஞானமுண்டாகும். ஞானத்தால் துவைதபுத்தி நசித்துச் சம
புத்தியுண்டாகும். இப்பேர்ப்பட்ட சாதனமில்லாத பாபிகளுக்
கும், ஸ்திரீகளுக்கும், சூத்திராளுக்கும் கங்காத்துவாரம், புஷ்
கரம், காசி, பிரயாகை, நைமிசவனம், கயை, பதரிகாசிரமம், குரு

मध्ये ॥ २३ ॥ ओंकारं च महाकालं गोकर्णं मल्लिकार्जु-
नम् । श्रीकालहस्तिनगरी काञ्ची वृद्धगिरिस्तथा ॥ २४ ॥ अ-
रुणाचलनामाद्रिः विरिञ्चिपुर चित्सभाः । कावेरीसंगमं
श्वेतारण्यं ब्रह्मपुरं तथा ॥ २५ ॥ मार्कण्डेश्वर मा-
यूरं कान्तारं गोमतीश्वरम् । वैद्येश्वरं वटारण्यं
श्रीकोटीशं तथैव च ॥ २६ ॥ श्रीमन्मङ्गलवंशञ्च मध्या-
र्जुनमहीक्षितम् । नागेशं कुम्भघोणञ्च दक्षिणावर्तमे-
व च ॥ २७ ॥ तथा स्वामिगिरिः पञ्चनदं पुष्पवनं तथा ।
श्रीपयाणं वसिष्ठेशं श्रीओदनावतारकम् ॥ २८ ॥ गजार-
ण्यं महास्थानं श्रीवाञ्छ्यं कमलालयम् । रामेश्वरं च हा-
लास्यं श्रीशङ्खगिरिस्तथा ॥ २९ ॥ श्रीचेन्तिनगरं कन्या-
कुब्जं तथैव शुचीन्द्रकम् । बिल्वारण्यं च भीमेशं पारिजा-
तवनं तथा ॥ ३० ॥ नागारोहणकं वेदारण्यं सम-
स्तमोक्षदम् । यत्र कोलाहलः पापी मुक्तिमाप द्विजसत्त-
माः ॥ ३१ ॥ ज्ञानमाख्यामहादेवान्तन्किं सन्दृश्यं सवेग्
मुनयः — कोलाहलस्य पापात्मा कथं मुक्तस्य तस्यत्वे ॥

க்ஷேத்திரம், கங்காசங்கமம், சோமநாதம், ஓங்காரம், மகாகாளம், கோகர்ணம், மல்லிகார்ச்சுனம், காளகத்தி, காஞ்சீ, விருத்தாசலம், அருணசலம், விரிஞ்சிபுரம், சிதம்பரம், காவேரீசங்கமம், திருவெண்காடு, திருவாலங்காடு, ஸ்ரீகாழி, திருக்கடையூர், மாயூரம், குத்தாலம், கோமதீசுவரம், வைத்தீசுவரம், திருக்கோடிகாவல், மங்களவம்சம், மத்தியார்ச்சுனம், திருநாகேசுவரம், கும்பகோணம், திருவலஞ்சுழி, ஸ்வாமிமலை, திருவையார், திருப்பூந்துருத்தி, திருப்பயணம், வசிஷ்டேசுவரம், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவானக்காவு, ஸ்ரீவாஞ்சம், திருவாரூர், ராமேசுவரம், மதுரை, திருச்சங்குமலை, திருச்செந்தூர், கன்னியாகுமாரி, சுசீந்திரம், வில்வவனம், பீமேசுவரம், பாரிஜாதவனம், நாகப்பட்டணம், வேதாரண்ணியம் முதலான ஸ்தலங்களில் மரணத்தினுல் முக்தியுண்டாகும். இவைகளில் வேதவநமானது உத்தமத்திலுமுத்தமம். ஏனென்றுல் முனிகளே? கோலாகலனென்கிற மகாபாபியுங்கூட வேதவநத்தில் முக்தியடைந்திருக்

॥ ௬௨ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌸𑍂𑌤𑌃— 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥
॥ ௬௩ ॥ 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍃𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 । 𑌸𑍁
𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ ௬௪ ॥ 𑌯𑍌𑌵
𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍇𑌤𑌨𑌗𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾
𑌜𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌃 ॥ ௬௫ ॥ 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌰𑍍𑌣𑌵𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂
𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑍀 ॥ ௬௬ ॥ 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌸
𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌹𑍇𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾
𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥ ௬௭ ॥ 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌦𑌵𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌨𑌿𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿
𑌯𑌾𑌸 । 𑌹𑍇𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑍈𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥
॥ ௬௮ ॥ 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑍃𑌤𑌾
𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥ ௬௯ ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍋𑌵𑌾𑌚—
𑌕𑍁𑌤 𑌆𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌤 𑌆𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌦 । 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌤𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾 ॥ ௭௦ ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍃
𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾
𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌦 ॥ ௭௧ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾
𑌪𑌥𑍇 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌤𑌿𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮
𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑍇 ॥ ௭௨ ॥ 𑌤𑌦𑌾𑌹𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍇

கின்றான். இந்த விஷயத்திலாச்சரியமான கதையொன்றிருக்கின்றது. சூரிய வம்சத்தில் யுவநாசுவனென்றொருவரசனிருந்தான். அவனுடைய கர்பத்தில் மாந்தாதாவென்றொருவரசனுண்டானான். அந்த மாந்தாதாவானவரசுவினீதேவர்களுடையவனுக்கிரகத்தால் மகாபலத்தையடைந்து பூமிமுழுமையையுந் தன் வசப்படுத்திச் சக்கிரவர்த்தியாயிருந்து நீதி தவறாமல் செங்கோல் செலுத்திவருஞ் சமயத்திலொருக்கால் நாரதரவரிடம் வர நாரதரைக்கண்டரசன் மனமகிழ்ந்து விதிப்படி பூஜித்து ஓ மகானுபாவா! எங்கிருந்து வருகிறீர்? உம்முடைய முகம்மலர்ந்திருப்பதை பார்த்தாலேதோவதிசயத்தைக் கண்டுள்ளம்மகிழ்ந்திருக்கிறீரென்று தோன்றுகின்றது. அதென்னவென்று வினவவப்போது நாரதரவரைநோக்கி யரசனே நானுதிசேதுவில் வேதவனத்தில் ஸ்னு

ஸார்வபௌமத்வம் வாபி தத்க்ஷணாத் । தத்ர கோலாஹலோ நாம
வ்ருஷலோ மாத்ருகாம்யபி ॥ ௭௩ ॥ மோஹாவாஸக்தசேதோऽபி
ஶ்ருதஸ்வேதகாநநே । பதேபதா ஶிரோவேத்ய ந தத்ஸ்யாந
மரணாத்பவ: ॥ ௭௪ ॥ வேதாங்கஜ்ஞாநவிப்ராக்ஷ்யா ஸ்வஸாயுஜ்யம் ப்ர
தத்தம் ப்ரப । யோகிநாமபி துஷ்ப்ராபம் யாதோऽயம் ஶிவஸந்நி
தௌ ॥ ௭௫ ॥ ஏதத் ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய விஸ்மயாமி ப்ரபா
யேநா । அஹோ க்ஷேத்ரமஹோ க்ஷேத்ரமிதி ஹ்ருஷ்யாமி ஸ
ததௌ ॥ ௭௬ ॥ ஏதச்ச்ருத்வா மஹாபுண்யம் ஸஸம்ப்ரமமதோ
ந்ருப: । முநிம் ப்ரணம்ய பப்ரச்ச க்ஷேத்ரஸ்ய வைபவ
வம் ॥ ௭௭ ॥ ஏவம் வேதவநே விப்ரா மந்த்ர: கோலாஹல: பு
ரா ॥ ௭௮ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரகண்டே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
உபோத்காதப்ரகரணம் நாம ப்ரதமோऽத்யாய: ॥
இதி ப்ரதமோऽத்யாய: ॥

நஞ்செய்து கொண்டுவருகிறேன். அவ்விடத்தில் மாதாவை யணைந்த மகாபாபியான கோலாகலனுக்குச் சகதீசன் கைலையையளித்ததை நினைத்து நினைத்து அஹோ! என்ன க்ஷேத்திர வைபவமென்று சந்தோஷிக்கிறேனென்று சொல்ல, உடனே மாந்தாதா முனிவரைவணங்கி வேதவன வைபவத்தை விருப்பத்துடன் வினவினர்.

சநத்குமார சம்மிதையில் வேதாரண்ணியமாகாத்மியத்தில்
முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

[illegible]

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

——(:0:)——

ஓ மகானுபாவா! நாரதமகாமுனிவரே வேதாரண்ணியத்தின் வைபவத்தை விரிவாகச்சொல்லும்; அதர்க்காதிசேதுவென்று வெப்படிப் பேரேற்பட்டதென்று மாந்தாதா வினவ வப்பொழுது நாரதர் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே! நீர் மகாபுத்திமான். ஆகையினாலுமக்கு நல்லவிஷயத்தைக் கேழ்க்க விருப்பமுண்டாயிற்று. ஒருப்பிரம்மாவானவரெவ்வளவு காலமதிகாரஞ்செலுத்தி வருகிறாரோ அதின்மத்தியில் நாராயணன் இராக்ஷதர்களைநாசஞ்

[illegible] ॥ ११ ॥ [illegible]
तेन रामेणाक्लिष्टकर्मणा । [illegible]
[illegible] सेतुसंज्ञितम् ॥ १२ ॥ कृत्वा सेतुं [illegible]
[illegible] हत्वा चैव रक्षसां गणम् । अयोध्यां प्रस्थि-
तो रामो [illegible] ॥ १३ ॥ ब्रह्महत्या
[illegible] । तं दृष्ट्वा मुनयः स-
र्वे पीडितं ब्रह्महत्यया ॥ १४ ॥ [illegible]
[illegible] महर्षयः । ब्रह्महत्यानिवृत्त्यर्थं त्वत्कृ-
ते सेतुमूलके ॥ १५ ॥ आराध्य तपसा देवं शंकरं
लोकशंकरम् । [illegible]
[illegible] ॥ १६ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १७ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥ १८ ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १९ ॥ सेतुं [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २० ॥ [illegible]
[illegible]

செய்யும் பொருட்டு, இராமனாகப் பூமியிலவதாரஞ்செய்து லோகங்களைப் பரிபாலித்து வருகின்றார். அப்படியிருக்க வொருவவதாரத்தில் சமுத்திரத்திலணையைக் கட்டி, இலங்கையையடைந்து நிசாசரர்களைக் கொன்றுவிட்டுத் தன்னயோத்தியைக் குறித்து வரும்போது பிரம்மகத்திதுடரவதினால் முகம்வாடி யுற்சாகமற்றிருக்குமிராகவனைப் பார்த்து முனிவர்களிராமா, பிரம்மகத்தி துடர்ந்துவருகின்றதென்று மனம் வருந்தவேண்டாம், உன்னால் கட்டப்பட்ட சேதுமூலத்தில் பரமேசுவரனைத் தவத்தினாலாராதித்தால் பிரம்மகத்தி விலகி விடுமென்று சொல்ல இராமன் வில்லினுடைய நுனியினாலணையை நடுவினுடைத்து, ராக்ஷதர்கள் லேசாய் வராமலிருக்கும்படி செய்துவிட்டு மகாதவம் பொருந்தியவறுபத்தெண்ணாயிரம் முனிவர்களோடுகூடத் தவஞ்செய்ய

[illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௪ ॥
𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌃 — [illegible] ॥ ௨௫ ॥
[illegible] ॥ ௨௬ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௭ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௮ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௯ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௩௦ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௩௧ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௩௨ ॥
[illegible] ॥ ௩௩ ॥ [illegible]

வுரியதான ஸ்தலம் பார்க்கும்பொழுது ஜாபாலியானவரிராமனை நோக்கி ராமா நான் சொல்லுவதைக் கேள். சத்தியகிரியென்று தவத்திற்கருமையான மலையொன்றிருக்கின்றது; அதில் சத்தியவதியென்றொரு நதியுண்டாகி வடக்கை நோக்கிப் பிரவகித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தமலையிப்பொழுது கவயனென்கிற வானரனால் சேதுமூலத்தில் பிடுங்கிவைக்கப்பட்ட படியால் நதி சமுத்திரத்தில் சேர்ந்துவிட்டது. அதின் மேல்கரையில் சகதீசனைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தாலீசனுடனே பிரத்தியட்சமாவாரென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு ராகவன் சத்தியவதியின் கரையிலுக்கிர

द्वयं वाक्यं रामः परमानन्दनः । तथा प्रकार यथार्थ
सत्यसत्यास्थिते शैले ॥ १४ ॥ एवं तपस्यतस्तस्य ती
र्थेन निर्मलेन च । फाल्गुने मासि पूर्णायां मध्याह्ने
उत्तरर्क्षसंयुते ॥ १५ ॥ आविर्बभूव विश्वात्मा विश्वनाथस्स्व
यं हरः । ज्योतिर्लिङ्गस्वरूपेण महापातकनाशन
सा ॥ १६ ॥ मणिकर्णिकया साकं विश्वनाथः स्वयं हरः ।
मणिकर्णीति विख्यातं काश्यां यत्तीर्थमुत्तमम् ॥ १७ ॥ स
ह लोकपावनी सा स्वर्णदी च हरः स्वयम् । आविर्बभू
वतुस्सहसा स्वातिनक्षत्रयोगतः ॥ १८ ॥ तीर्थस्य
देवदेवस्य प्रादुर्भावं रघूद्वहः । दृष्ट्वाऽऽनन्दवशी
भूतो ननाम शिवमव्ययम् ॥ १९ ॥ उत्थायोत्थाय च प्रा
ञ्जलिस्तोत्रपाठकोविदः क्षणः । स्तुवन्नासौ नत्वा हस्त्या क
रेण मनसा स्मरन् ॥ २० ॥ ध्यायन् हृदम्बुजे शम्भो
र्भक्त्या तं वा अथ । एवं प्रार्थ्यमानस्य स्वयं पुण्य
रमेश्वरः ॥ २१ ॥ उवाच मधुरं वाक्यं कृपया रामह
र्षणम् ॥ शम्भुः—शृणु राम महाबाहो लोक
त्राणकारणम् ॥ २२ ॥ रक्षितास्त्वं कृपा लोके मायास
म्प्रीतवान् ताः । राक्षसा निहता येन कृपा ब्रह्मचारिणो
वाः ॥ २३ ॥ तस्मात् ब्रह्महत्या दृष्ट्वा तावं कुपितं हि ।
तस्माहं शमनाय तपसा तव तोषितः ॥ २४ ॥ श्रु

மாகத் தவம்புரியவப்பொழுது வாராணஸியிலமர்ந்திராநின்ற விசுவேசன் பங்குனிமாச முத்திர நக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய பௌர்ணிமை பகல் பதினைந்தாவது நாழிகையில் திவ்வியதேஜோமயமான லிங்கரூபியாய், மகா பாபங்களைக்கூட நாசஞ்செய்யும் மணிகர்ணிகையோடுகூட வாவிர்பவித்தார். உடனே ராமன் தன்முன்னுவிர்பவித்த மகாலிங்கத்தைப்பார்த்து மனமகிழ்ந்து தன்டம்போல் நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து கைகுவித்துக்கொண்டு ஸ்துதிக்கும்போது ஜகதீசன் லிங்கத்தினின்று மாவிர்பவித்து ராகவனைநோக்கி ராகவா! லோகரக்ஷணத்திற்காக ராக்ஷதர்களைக் கொன்று வீரலக்ஷ்மியையடைந்தாய். வருத்தத்தை விட்டுவிடு. அவர்கள் பிரம்மகுலத்தில் ஜெனித்ததினுல் பிரம்மகத்தி தொடர்ந்

[illegible] ॥ ௪௫ ॥ [illegible] ॥ ௪௬ ॥ [illegible] ॥ ௪௭ ॥ [illegible] ॥ ௪௮ ॥ [illegible] ॥ ௪௯ ॥ [illegible] ॥ ௫௦ ॥ [illegible] ॥ ௫௧ ॥ [illegible] ॥ ௫௨ ॥ [illegible] ॥ ௫௩ ॥ [illegible] ॥ ௫௪ ॥ [illegible]

தது. அந்த பிரம்மகத்தி யெனதனுக்கிரகத்தால் நிவிருத்தித்து விட்டது. உனக்காக நான் மணிகர்ணிகையோடுகூட வாவிர்ப்பவித்தேன். நீ இதில் ஸ்நாநஞ்செய்து மேல்கரையிலிருக்கின்ற விந்த லிங்கத்தைப் பூஜிக்கக்கடவாய். இந்த மணிகர்ணிகையில் மத்தியானத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்வதுவுத்தமமான பலத்தைக்கொடுக்கும். காசியில் காலையில் ஸ்நாநமும் மத்தியானத்திலிந்த மணிகர்ணிகை ஸ்நாநமுஞ் சமமான பலனுடையது. இதிலிந்த தினத்தில் ஸ்நாநமதிகவிசேஷமாயுள்ளதென்று ஜகதீசன் சொன்னதைக் கேட்டு ராகவனீசனை நோக்கி, ஹெ ஜகதீச நீ யென்னிடம் தயவுசெய்து சகலமானப்பிராணிகளுக்கரையேறும்படி யிவடத்திலேயே வசிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவப்

பாபே சாபே ச ஸாகரே ॥ ௫௫ ॥ நாரத: — இத்யுக்த்வா ப்ரண-
தம் ராமம் ஸமாஸ்லிஷ்ய லிங்கே'ந்தரதாதீஸ்வர: । ராமோ'பி வாநரைர்ருக்ஷ-
ஸஹிதோ முநிகணைஸ் ததா ॥ ௫௬ ॥ க்ருத்வா ஸ்நாநம் மணிகர்ண்யாம் மஹா-
ஜ்யோதிர்லிங்கமிதம் ஸ்வயம்பு(வி) । பஸ்சிமே ஸத்யவத்யாஸ்து தடே
ப்ராக்த்வாரே ஸ்ரித: ॥ ௫௭ ॥ தத்ரைவ வாயுகேஸ்ரோ'ப்யஹம் ஸர்வ
ஜபயஜ்ஞகே । ராமஸ்ய பாதநாத்க ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம்
ஜயேத: ॥ ௫௮ ॥ ஸர்வேஷாமபி ஸர்வேஷாம் ஸ்வர்க்கம் ப்ரா-
ப்யஸ்வாஹா । ஸ்நாநம் ததா ஸர்வே வேதாரண்யே ஸமா-
ஸ்ரயே ॥ ௫௯ ॥ ஸம்ஸாரி ஸாயுஜ்ய விமுக்தாநாம் ஸாக்ஷாத்விஷ்ணு ।
தத்ர ஸாக்ஷம் கதா: கேசித் கேசித் ஸ்வாநாஸ்ரமம் கதா: ॥ ௬௦ ॥
ஸர்வதீர்த்தாதிராஜேந நித்யம் ஸேவ்யதே ஸதா । ஸேதுபந்த-
நிமித்தேந ஸேதுஸ்தாநமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ ௬௧ ॥ ராமஸ்ய தநுஷ:
கோட்யா யத்ர ஸேதுர்விபாடித: । தத்ர ஸ்நாநம் ப்ரஸம்-
ஸந்தி ஸர்வதா ஸரிதாம் பதௌ ॥ ௬௨ ॥ அர்த்தோதயே மஹோதயே
ச வ்யதீபாதே ச க்ரஹணே । அயநே விஷுவே சைவ ஸம்-
க்ராந்த்யாம் பர்வகாலயோ: ॥ ௬௩ ॥ ஸ்நாநம் தத்ர ப்ரஸம்ஸந்தி

படியே " யாகட்டுமென்றனுக்கிரகித்துவிட்டீசன் லிங்கத்தில் மறைந்தார். உடனே ராமன் சகலமான முனிவர்களோடும் வானரர்களோடும் ருக்ஷர்களோடும் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து மகாலிங்கத்தைப் பூஜித்துப்பிரம்மகத்தியில் நின்றும் விடுபட்டுச் சகலமான பிராணிகளையுமிப்படியே யிருந்து காக்க வேண்டுமென்றீசனிடம் வரம்பெற்றயோத்தியை யடைந்தார். பிற்பாடு மற்றவனங்களில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த முனிவர் களிந்த விசேஷத்தையறிந்து வேதவநம் வந்து மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து லிங்கபிரதிஷ்டைசெய்து ஜகதீசனையாராதித்துக் கொண்டு சிலரிவ்விடத்திலேயே யிருந்து முக்தியை யடைந்தார்கள். சிலர் மறுபடியும் தங்கள் தபோவனத்திற்குச் சென்றார்கள். ஓ அரசனே! இந்தஸ்தலத்திலாதிராமனால் ஸேதுபந்தஞ்செய்யப்பட்டபடியினாலிந்த க்ஷேத்திரத்திற் காதிசேதுவென்று பேரேற்பட்டது. இந்த தனுஷ்கோடியில் பர்வகாலம், விஷு, அயனம், வியதீபாதம், கிரகணம், அர்த்தோதயம், மகோதயம் முத

𑌘𑍋𑌰𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 । 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌸𑌦𑍃𑌶𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰-
𑌲𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௬௪ ॥ 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿
[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰-
𑌯𑌾𑌣𑌕𑍇 ॥ ௬௫ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍
𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍌 [illegible] ॥
॥ ௬௬ ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible]
𑌨𑌃 । 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬௭ ॥
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌶𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌘𑍋𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । [illegible]
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶 [illegible] ॥ ௬௮ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾[illegible]
[illegible] 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌜𑌪𑌤𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌮𑍍 ॥ ௬௯ ॥ 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 [illegible]𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 [illegible]
𑌯𑍋𑌰𑌹𑍋𑌰𑌪𑌿 । 𑌸𑌾𑌯𑌂 [illegible]
𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ௭௦ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍇-
𑌤𑍁[illegible] । 𑌸𑍇𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸-
[illegible] ॥ ௭௧ ॥ [illegible]
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
॥ ௭௨ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞[illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌚 ।
[illegible] 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰 [illegible] 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ௭௩ ॥ 𑌪

லான புண்ணியகாலங்களிலே ஸ்நாநம் விசேஷம்; எளிதில் கிடையாது. இந்த வேதவநேசலிங்கத்தில் பிரளயகாலத்தில் வேதங்களும், சாஸ்திரங்களும், புராணங்களும் லயித்திருந்து மறுபடியுஞ் சிருஷ்டிகாலத்தில் வெளியிலாவிர்பவிக்கின்றதுகள். இந்த லிங்கத்திற்குப் பிரளயத்திலும்கூட நாசமில்லை. பிரம்மாண்டநாசம்வரையிது லயிக்கிறதில்லை. வேதவநம், வாராணசி, பிரயாகை, கும்பகோணம், திருவாரூர், சிதம்பரமிவைகளைத் தவிர மற்றவைகள்தான் பிரளயத்தில்லயிக்கின்றதுகள். இந்த லிங்கம் பஞ்சாக்ஷரமயமாயுள்ளது. இந்த ஸ்தலத்திலுள்ள தனுஷ்கோடியில் ஸ்நாநத்திற்குக்காலநியமங்கிடையாது. பகலோ, இரவோ, சாயங்காலமோ, நடுநிசியோ எல்லாக்காலங்களிலேயு மெல்லா வாரங்களிலேயும் ஸ்நாநஞ்செய்யலாம்.

இதைத்தவிர மற்றவிடத்தில் சமுத்திரஸ்நாநத்திற்குக் காலயோகம் பார்க்கவேண்டும். ஸத்தியகிரியிலொருமாத மிந்திரியத்

ஷ்ராக்ஷரம் பஞ்சலக்ஷம் ஜபேத்ருத்ராலயாந்திகம் । ப்ரஹ்மஹத்யா
நாதிஸஹிதம் ஸர்வதுஷ்க்ருதமேவ தம் ॥ ௭௪ ॥ ஸ்கோடிநி
நம்ரநாதம் பரம் பஞ்சாக்ஷரம் ஜபேத் । மணிகர்ண்யா ஜலே
ஸ்நாத்வா ஸோமாவகாஹநே ॥ ௭௫ ॥ நத்வா விச்வேச்வரம் லிம்
கம் நித்யம் ஸ்வாராஜிதம் । ஜபேத் பஞ்சாக்ஷரம் லக்ஷம் கணாதிபத்யமா
வாப்நுயாத் ॥ ௭௬ ॥ பாநுவாரே குஹூவாஸ்யா யோகோ யதி
ந்ருணாம் ஸமேஸ்ஸ । கோடிஸூர்யோபராகஸ்ய ஸமம் ஸஞ்ஜாய
தே ததா ॥ ௭௭ ॥ தஸ்மிந் தீர்த்தத்ரயே ராஜந் ஸ்நாத்வா விப்ர
ஸமாஹிதஃ । கோத்ரநாமாதிகம் சோக்த்வா யதமோயுக்தவிதிஷு
ரேகைஃ ॥ ௭௮ ॥ பிதரோ நரகஸம்ஸ்திதைஃ கல்பகோடிக
மோக்ஷகைஃ । ஸந்த்ருப்தாஸ் ஸர்வதாயஷ் யோகோத்யோதிதப்ரவாக
யே ॥ ௭௯ ॥ விதரஸ்தக்ஷணேநைவ தீர்க்காமிருயவேஷ்டநாம் ।
விமாநவரமாரூஹ்ய ஹ்யஸ்ஸரோகணஸேவிதம் ॥ ௮௦ ॥ ஸர்வ
த்ருக்கஸம்ஸாரவேதம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் । ஸர்வகம்
ஸர்வர்த்தா ஸௌக்யம் ஸர்வபோகஸமந்விதம் ॥ ௮௧ ॥ கிங்கிணீஜால
ஸஹிதம் சாமரவ்யஜநவிராஜிதம் । ஸர்வத்ர ஸஞ்சரத்யேத
த்ர ஸர்வலோகப்ரவேசகாஃ ॥ ௮௨ ॥ திவ்யவஸ்த்ரஸமாவ்ருதே
திவ்யபோகஸமந்விதே । ஜித்வா ஸர்வமேவ பச்சாத்ப்ராஹ்மணா
வேதவாரகாஃ ॥ ௮௩ ॥ தத்ராபி யஸ்துநிஷ்டாச்ச ப்ராஸ்யந்தி
சிவஸந்நிதம் । யஸ்ய கேசநகாஸ்தீநி நிக்ஷிப்தாநி ஸாதநதா ॥
॥ ௮௪ ॥ ஸத்ரிணேத்ர வ்ருஷாரூடோ ஹவதேவ நமஸ்ய

தை யடைக்கி யாகாரத்தைத் தள்ளி நியமத்துடனிருந்தைந்து லக்ஷம்பஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்தால் பஞ்சமகாபாபங்களும் பறந்து விடும். மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து விசுவேசுவர லிங்கத்தை நமஸ்கரித்து விட்டு பஞ்சாக்ஷரத்தை பைந்துலட்சம் ஜபித்தால் கைலையில் கணங்களுக்கதிபதியாக பவிப்பான். பானுவாரத்துடன் கூடியவமாவாஸையானது ஆயிரம் ஸூரியகிரஹணத்திற்க்கொப்பானது. அதில் வேதவனத்திலுள்ளமூன்றுதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து விதிப்படி நாமகோத்திரங்களையுச்சரித்துப் பிதிருக்களையுத்தேசித்துப் பிண்டதானஞ்செய்தால், நரகவாசிகளாகயிருந்தாலுமவர்கள் திவ்விய விமானத்திலேறிக்கொண்டு கைலையையடைவார்கள். எவனுடைய கேசம், நகம், அஸ்தி முதலான

யஃ । தஸ்மாத்புத்ரேண நியதம் நிக்ஷிப்தவ்யாநி நிஶ்சயாத் ॥ ௪௫ ॥
க்ஷிப்யேரந்நவாத்யாநி ஸத்யவத்யா நதீதடே । யாவந்த்யஸ்தீநி க்ஷி
ப்தாநி தாவத்வர்ஷாணி வை வஸேத் ॥ ௪௬ ॥ க்ஷேத்ரப்ரவேஶ
திவஸே ஹ்யுபவாஸபரோ பவேத் । க்ருத்வா க்ஷேத்ரே து முண்ட
நம் மணிகர்ணிகாம் ப்ரஜேத்ததோ ॥ ௪௭ ॥ லப்த்வா த்விஜாநாம் அநுஜ்ஞாம்
ஸ்வாபமார்ஜநே । க்ஷீரஸ்நாநாதிகம் க்ருத்வா ஶக்தி
ஹஸ்தக்ருத்வா ஸமாஹிதஃ ॥ ௪௮ ॥ நாபிதக்நஜலே ஸ்தித்வா மந்த்ர
ணாந்யாம் ஸம்யதஃ । பவமாநாந்வாகேந மந்த்ராந்யாநி தா
நஸந்த்ய ॥ ௪௯ ॥ உந்நதாமந்த்ரோச்சாரிதம் பக்வாரமந்த்ரம் த்ரி
தஃ । ஹிரண்யஶ்ருங்கம் வருணம் ஶரணம் ஶிரஸா வஹேத் ॥ ௫௦ ॥
பித்ருவம்ஶ்யாநாமுச்சார்ய நாமகோத்ராணி ஸர்வஶ । ஸ்நாயாச்ச
ஸம் த்விஜஶ்ரேஷ்ட ஸ்த்ரியோ ராஜந்யவைஶ்யயோ ॥ ௫௧ ॥ வபநஞ்சா
தவாரேஷு விதவாநாம் ததாவிதி । அவேதஜ்ஞாநாம் ஸர்வே
ஷாம் பஞ்சாக்ஷரமந்த்ரதஃ ॥ ௫௨ ॥ உச்சார்ய ஸ்நாநகாலேஷு
கர்தவ்யம் ஸ்நாநமந்த்ரதஃ । ஆகமாதந்த்ராதிபிஃ ஸர்வைஜந்து
ஸர்வஶாஸ்த்ரைஃ ॥ ௫௩ ॥ மந்த்ரைர்வேதமந்த்ரைஶ்ச மந்த்ரவா
க்யைர்ஜபைஃ । வேதாந்தே ஶாஸ்த்ரம் யாவத் யாதி யத்ர நமஸ்
ப்தி ॥ ௫௪ ॥ வேதாஸ்ஸாங்காஃ புராணேஷு ஸ்ம்ருதயோ வாநரா
ந்தே । ஸர்வாஶ்ரமாணி ச ஸர்வே வேதிஹாஸேதிஹாஸவிஶேஷ
தஃ ॥ ௫௫ ॥ ஶ்ருதிவாக்யவிம்ஶதிரா த்ரீக்ஷாத்யாதிபிஸ்ஸ்ம்ருதா । உ
பாஸாஸக்ருத் ரயாணாம் விப்ராணாம் ப்ரயாணே ॥ ௫௬ ॥

துகள் புத்திரனுலே வேதவநத்தில் ஸ்தாபனஞ்செய்யப்படுகின்றதுகளோ அவன் சிவஸாரூப்பியத்தை யடைவான். க்ஷேத்திரத்தில் பிரவேசித்த தினத்திலுபவாசமிருந்து க்ஷேத்திரவபனஞ்செய்துகொண்டு மணிகர்ணிகையையடைந்து மறையோர்களிடமனுஞ்ஞை பெற்றரையளவுஜலத்தில் நின்றுகொண்டு வேதமந்திரங்களையுச்சரித்துத்தன் வம்சத்திலுண்டான பிதிருக்களுடைய நாமகோத்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்யவேண்டியது. விதவைகளுக்கும் வபனமுண்டு. வேதத்திலதிகாரமில்லாதவர்கள் பஞ்சாக்ஷரத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்யவேண்டியது. அரசனே! சகலமான வேதங்களும் புராணங்கள், ஆகமங்கள், ஸ்மிருதிகள், சாஸ்திரங்கள் முதலியவைகளோடு

மூர்திமந்தஶ்ச தே ஸர்வே ஸர்வவித்³யாநிதி⁴ம் ஶிவம் । பாஷ
ண்ட³பதிதது³ஷ்டவ்ராத்யைரத⁴மைர்த்³விஜை: ॥ ௯௭ ॥ ஸ
மாசாரவிஹீநைஶ்ச க்ஷுத்³ரைர்த்³விஜாத⁴மை: । உச்சாரி
தாஶ்ச தே வேதா³ து³ஷ்டோச்சாரணாத்³ப்⁴ருஶம் ॥ ௯௮ ॥ மந்த்ர
ஶக்திவிஹீநாஶ்ச நிர்வீர்யாஶ்ச பராங்முகா²: । தத்³தோ³ஷவிநி
வ்ருத்த்யர்த²ம் மந்த்ராணாம் வீர்யஸித்³த⁴யே ॥ ௯௯ ॥ உபாஸ்ய ஸ
த்யவத்யாஸ்து தடே ஶம்பு⁴முமாபதிம் । ராமேணாராதி⁴தம்
தே³வம் ப்³ரஹ்மஹத்யாநிவ்ருத்தயே ॥ ௧௦௦ ॥ ஸமுத்³ரஸ்ய ஸர்வே
வேதா³ஶ்ச தீர்த²ம் க்ருத்வா மஹத்தரம் । தே³வஸ்யோத்தரதி³க்³பா⁴கே³
த⁴நு:பஞ்சஶதாந்தரே ॥ ௧௦௧ ॥ வேதா³ம்ருதமிதி க்²யாதம் ஸர்வ
லோகேஷு விஶ்ருதம் । விஜ்ஞாப்ய தே³வதே³வேஶம் ஸர்வதே³
வஸ்வரூபிணம் ॥ ௧௦௨ ॥ க்ருதாஞ்ஜலிபுடோத்³ருத்ய த்⁴யாநநிஷ்
ட²ம் ப்ரபு⁴ம் । ஸத்யவத்யா ஜலஸ்நாநபவித்ரஸ்வஶரீரகா: ॥
॥ ௧௦௩ ॥ ப்ராயஶ்சித்தார்த²மீஶாநம் தே³வஞ்ச பரதோ³ஷக: ॥
ஶரண்ய:— வரம் த³தா³மி ஸர்வேஷாம் யத³பீ⁴ஷ்டம் தது³ச்யதாம் ॥
॥ ௧௦௪ ॥ மந்த்ராணாம் ஸர்வேஷாம் மேதா⁴ஶக்திர்ந க்ஷய । மந்
த்ரஸ்ருதா: ஸர்வம் மந்த்ராஶ்ச விஶேஷத: ॥ ௧௦௫ ॥ ஸூர்யஜி
த்ஸத்யவத்யா: ஸ்தடே ஸத்யார்த்³ரஸ்தோ²பே । ஸத்யார்த்³ரஸ்தோ²பே ய
ஸ்த மாமாராத⁴யதீஶ்வரம் ॥ ௧௦௬ ॥ தஸ்ய ஸத்யம் ப்ரஸந்நோ
ஷ்மி தே ந ஸத்யமிதிஹேத்வயம் । இத்யுக்த்வாந்தர்த⁴தே ஸர்வே வே
தா³ஸ்தாம் ஸ்மரந்த: ஸ்ம தத்க்ஷணாத் ॥ ௧௦௭ ॥ ஊசு: ப்ராஞ்ஜலயோ ஹ்ரு
ஷ்டா வரேண்யம் வரத³ம் ஶிவம் । வேதா³: ப்ரதோ³ஷகே ஸ்நா
நம் க்ருத்வா ஸ்தோஷ்யந்தி ஸந்ததம் ॥ ௧௦௮ ॥ ஸ்நாநகர்த்ரு வஸிஷ்டம் வே

சுட சத்தியநதிக்கரையிலிருக்கின்ற ஜகதீசனையாராதித்து மகா
லிங்கத்திற்கு வடபாகத்திலைந்நூறு விற்கடையில் வேதாமிருத
மென்றொரு தீர்த்தத்தையுமுண்டுபண்ணிக்கொண்டு தவம்புரிய
வப்பொதீசனுவிர்பவித்து வேதங்களை நோக்கி வேண்டுவதைக்
கேளுங்களென்றுசொல்ல வுடனே வேதங்களஞ்சலிபந்தனஞ்
செய்துகொண்டீசனை நோக்கி ஜகதீசா! பாஷண்டிகளாலும்,
விராத்தியர்களாலும், பதிதர்களாலுமத்தியயனஞ் செய்யப்பட்டு
வீரியமற்றுப்போய்விட்டோம். அப்பேர்ப்பட்ட தோஷத்தை
நிவிர்த்திசெய்து கல்பகாலங்களிலிவ்விடத்திலேயே நாங்கள்

வரீயஸ்த்வம் தவ ஸந்நிதௌ । ப்³ரஹ்மஹத்யாத³யஸ்ஸர்வே நஶ்யந்தே ஸ்நா
நமாத்ரத: ॥ ௧௦௯ ॥ ஸ்நாநாஸ்நாநாவஸ்தா²நாத் ஹவ்யகவ்யாதி³
ஜீவிதே । ஃஃஸ் வாஸீநா ப்³ரஹ்மணா ஜ்ஞேயோ ஜ்ஞேயோ ॥ ௧௧௦ ॥
வ்ருக்ஷவல்லீலதாகா³ரா ஹ்யஜ்ஞாதா ப⁴வந்து த: । அத்³ருஶ்யாஸ்தா
ஸர்வேஷாம் ஜ்ஞாநவதாம் விஶேஷத: ॥ ௧௧௧ ॥ நதீ ஸத்யவதீ
யேயம் வர்த்ததே தவ ஸந்நிதௌ । தஸ்யா வேத³நதீ³த்யேவ நாம
க்²யாதிம் க³மிஷ்யதி ॥ ௧௧௨ ॥ ப்ரவிஶ்ய யாதா லோகேஷு
வாதா³நாத் த்வ ப்ரபோ⁴ । அர்த்³த⁴யோஜநவிஸ்தீர்ணா ஸம்மதா ஸா
ஸாக³ரம் க³மிஷ்யதி ॥ ௧௧௩ ॥ ஏதத்ஸ்தா²நவரம் புண்யம் வேதா³ரண்யம்
ஸ்ம்ருதம் ப்ரபோ⁴ । அஸ்மாதி³ஹ க்ருதம் தீர்த்த²ம் வேதா³ம்ருதமிதி
த்வயி ॥ ௧௧௪ ॥ தத்ர ஸ்நாத்வா நராஸ்ஸர்வே மார்க³ யாந்து தவா
ஸ்பத³ம் । மார்க³ஶீர்ஷே மாஸி வ்யதீபாதே தி³நோத³யே ॥
॥ ௧௧௫ ॥ ப்ரஸந்நோ ப⁴வாந் யத்ர ஸ்நாத்வா தி³நே நரா: ।
வேத³நத்³யாதி³தீர்த்தே²ஷு ஸ்நாத்வா வேதா³ம்ருதே ததா² ॥ ௧௧௬ ॥
மணிகர்ண்யாம் கோடிதீர்த்தே² யே ஸ்நாநம் குர்வந்தி மாநவா: ।
தே ஸர்வே ஹராவேவ தவ ஸாயுஜ்யமாப்நுயு: ॥ ௧௧௭ ॥ ஏ
தத் ஸர்வம் வரம் தே³ஹி க்ருபயா ஸ்வாமி தவாஸ்திகே । ஏ
வம் ஸம்ப்ரார்த்தி²தோ வேதை³ஸ்ஸ்வயம்பூ⁴ர்வேத³நாயக: ॥ ௧௧௮ ॥
ததா³ தேஷாம் வரம் த³த்வா தத்ரைவாந்தரதீ⁴யத । ததா³ ப்ர

விருக்ஷங்களாயும், கொடிகளாயும் முளைத்தொருவருக்குந்தெரியாமல் வசிக்கும்படியனுக்கிரகிக்கவேணும். இந்த ஸத்தியவதீ நதிக்கிதுமுதல் வேதநதியென்று பெயருண்டாகிப் பிரசித்தியை யடையவேணும். இது அரையோசனைதூரம் சமுத்திரத்தில் வியாபித்திருக்கிறது. அதுவறை வேததீர்த்தமென்று சமுத்திரத்திற்குப்பெயரேர்ப்படவேணும். இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு வேதாரண்ணியமென்றுமெங்களாலேர்ப்படுத்தப்பட்ட தீர்த்தத்திற்கு வேதாமிருதமென்றும் பெயரேர்ப்படவேணும். மார்கழிமாதம் வியதீபாதம் சூரியோதயத்தில் நீரெங்களுக்குத் தெரிசனந்தந்தபடியாலிந்தத்தினத்தில் வேதாமிருதம், வேததீர்த்தம், கோடிதீர்த்தம், மணிகர்ணிகை முதலானதுகளில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்குச்சாயுச்சியத்தையளிக்கவேணுமென்று பிரார்த்திக்கவிசனப்படியேயனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார். அதுமுதலிந்தஸ்த

श्रुति तत्क्षेत्रं वेदारण्यमिति श्रुतम् ॥ ११९ ॥ नदी वेद-
नदी नाम सर्वलोकेषु विश्रुता । वेदाश्च मूर्तिमन्तश्च
तटे तीर्थरूपं गताः ॥ १२० ॥ तत्रैव नित्यवासाय
योजनद्वयविस्तृते । समस्ता राजेन्द्र सत्यादेः
दक्षिणे परा ॥ १२१ ॥ सन्ताप्यं हि तत्स्थानं नाम
वेद्यन्यायानितम् । यस्मिन्हि केन राजेन्द्र स्नानस्यास्य
तत्र वैभवम् ॥ १२२ ॥ स्वर्गत्वात् स्थाननामोक्षानन्दः शो-
भासमोघतः । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन श्रोतव्यमिदमु-
त्तमम् ॥ १२३ ॥ सकलकल्मषनिघ्नं सर्वसौख्यायमेतत्
सुजननतनयानां कीर्तिदं शक्तिदायम् । पठति शृणुति भक्त्या
यश्शृणोति प्रभाते परमशिवपदं सत्यमेव्यं सा-
युज्यमेति ॥ १२४ ॥

इति श्रीस्कान्दे पाद्मे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रखण्डे उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये स्थललिङ्गाविर्-
भावो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥

इति द्वितीयोऽध्यायः ॥

अथ तृतीयोऽध्यायः ॥

मान्धाता— देवदेवं महादेवं सर्वलोकैकना-
यकम् । कथं सर्वोन्नतिं सर्ववेदमयं सदा ॥

லத்திற்கு வேதாரண்ணியமென்று பெயரேற்பட்டது. இதின் மகிமையை யாரால் சொல்லமுடியும். மாதாவை யணைந்தவன் கூடவிதில் முக்தியடைந்தானென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

சநத்குமார சம்ஹிதையிலிரண்டாவது அத்தியாயம்
ஸ்தலலிங்காவிர்பாவம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

—:(o):—

இவ்விதம் சொன்ன நாரதரை நோக்கி மாந்தாதாவானவர் ஓ நாரதமகாமுனிவரே! சகலமான வேதங்களுடைய சாரமான

[illegible]
[illegible] ॥ ௨ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௬ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௮ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௯ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ ௰ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௧ ॥ [illegible]

வேதாரண்ணியத்தின் வைபவத்தைத் தாங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டீர்களே, மாதாவையணைந்த கோலாகலனுக்கெப்படி முக்தி கிடைத்தது. அவனூர், எந்தவூர், அவன் வரலாற்றை விரிவாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று வினவவப்பொழுது நாரதர் சொல்லுகின்றார். சாகலபுரத்தில் கோலாகலனென்றொரு சூத்திரனிருந்தான். அவன் தன்னுடைய தாயைப் பலாத்காரமாய்த் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டனுபவித்துவருஞ் சமயத்திலதற்கிடையூறாகயிருந்த பிதாவைக் கொன்றுவிட்டான். அதையறிந்த பந்துக்களுமரசனுமவனை யந்தவூரைவிட்டுத் துரத்தவப்போதவன் தன் தாயையுமழைத்துக்கொண்டு வனஞ்சென்று தாயினிடத்திலிரண்டு புத்திரர்களையு முண்டுபண்ணினான். பிற்பாடவளோடுகூட வொருவனத்திலிருந்து மற்றொரு வனஞ்சென்று வழியில் வந்தவர்களையடித்துத் திருடிப் பெண்டுபிள்ளைகளைப் பரி

மாதுஸ்ஸம்ஸர்காத்தஸ்ய பாபகர்மவஶேந து । ஸாயம்ப்ராதே
க்ருஷ்யாமாஸ ஷஷ்ட: பாபவிவேஷ்டித: ॥ ௧௨ ॥ ஜந்மாந்தரக்ரு
தாத்தோஷாச்ச ஸாஹஸ்ய வஶமாகத: । நிவஸந் தத்ர ஸததம்
ஜந்தூந் வநேஷு ஹந்தி ஸம்க்ஷயே ॥ ௧௩ ॥ க்ருத்வா கூடப்ரகாரம் காலேஷு
ஸத்ஸு மாம்ஸபோஜந: । உஷித்வா விப்ரஜந்மாரண்யே பாபக
ர்மரதஸ் ததா ॥ ௧௪ ॥ ஸதா கோலாஹலோ வ்யாத: மாம்
ஸாஶநபராயண: । ஜீவகாதீ க்ருதக்நஶ்ச விஶ்வாஸீ வஞ்சக:
ஶட: ॥ ௧௫ ॥ மாஸத்வயாதிகம் க்ருத்வா ஹத்வைவ ப்ராஹ்ம
ணாந் பஹூந் । தோஷயம் ஸர்வதேஶேஷு காலேநாஸ
வஶம் கத: ॥ ௧௬ ॥ ஏவம் ஸக்திவிக்ஷாராந்க்ருத்வா க்ருத்யவிஷம்
ஹத்வா । பாநஶ்சாப வஸ்யாம் வநாநி ஸரித்ஸ்வபி ॥ ௧௭ ॥
ஸரித்வா ஸகலம் ராஷ்ட்ரம் ஸர்வதோமஸம்ஸ்தித: । பாபஸ்ய
பாணஸ்ய தேஶேந ஜந்மாந்தரக்ருதேந ச ॥ ௧௮ ॥ வேதார
ண்யம் ப்ரவிஷ்டோऽஸௌ மஹாநம் பாபவிஷணு: । தத்ர ஸ்தி
த்வா ததா விபிநே வேதாம்ருததடே ஶுபே ॥ ௧௯ ॥ மாஸத்
வயாந்தரே பஶ்சாத் பஞ்சத்வமகமத் ப்ரபோ । தஸ்ய பாத்ரஶ்ச
ஸா மாதா தைவாத்வ்யாக்ரேண ஹிம்ஸிதா: ॥ ௨௦ ॥ ஏகஸ்மி
ந்நேவ திவஸே ம்ருதாஸ்ஸர்வேऽபி பாபிந: । தத்க்ஷணாச்சிவத்ரூ
தாஶ்ச விமாநம் ஸம்ப்ராப்ய ஸமந்ததா ॥ ௨௧ ॥ ஸர்வாந்ஸமாரோப்ய நியமம்
ஸர்வதைவ நிஷேவிதம் । ஜக்முஸ் ஶிவதூதாஸ்தே ஸந்ததம் கோ
லாஹலாதிகாந் ॥ ௨௨ ॥ ஜநதாஸ்மாநமாஹாத்ம்யம் ஸாதய
ந்தோऽதிமோதத: । ஜகேவ்யாதிமோநவ மஹதம் கைலாஸ
மந்திரம் ॥ ௨௩ ॥ ப்ரவ்ருத்தாஸ்து மஹாகாபாஸ்ததா யமபடா: க்ரு

பாலித்துவரும் ஸமயத்தில் தெய்வவசத்தினால் வேதாரண்ணியம் வந்து வேதாமிருதக் கரையில் குடிசல் கட்டிக்கொண்டு வசித்தான். அவனது தாயுமவனுக்கு மனைவியாகவே பவித்துவிட விருவரும் வனத்திலுள்ளப் பிராணிகளைக்கொன்று பக்ஷித்து மகாபாபங்களைச் செய்துவரும் ஸமயத்திலிறண்டு மாதத்தில் கோலாகலன் மரித்தான். அன்றிரவிலேயே மாதாவும், குழந்தைகளும் புலியினால் கொல்லப்பட்டார்கள். மாந்தாதாவேயெல்லாப் பாபிகளுமொரே தினத்தில் மரிக்கவப்பொழுது சிவதூதர்களவர்களை விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு கைலையைக் குறித்துச்

ஷ்யா । ஸுமதா யமநிர்தி³ஷ்டா: கோலாஹலஸமாவ்ருதி ॥ ௨௪ ॥
ஸுமத்யா தே தாந் த்³ருஶ்யமாநவிமாநேந ஸ்தா²பிதாந் ஸமம் ।
உத்³க்³ருஹ்யாயுத⁴ஸம்ஸ்தே²ஷு கிமேததி³தி விஸ்மயா ॥ ௨௫ ॥ ஸமோ
ஹ்யம் ஸஹாநாவ: பாபிஷ்டா²நாம் பாபக்ருத் । ஸமேந
தந் க்ருதம் புண்யம் ஸ்வர்க³ப்ராப்திர்ந யுஜ்யதே ॥ ௨௬ ॥ ஸமேந
யத்க்ருதம் பாபம் ஸம்ஸாரே பக்ஷபாதி ந: । பக்ஷபாத நரகம்
யாதி ப்ரேதாஸ்ச நரகம் வ்ரஜேத் ॥ ௨௭ ॥ ஸ்வர்க³தம் யத்ர இதி
பக்ஷே கோऽஸ்தி ஹ்யநுமதே । தாத்³ருஶ்யம் பாபாசாரம் ஸாக்ஷா
ந்நரகமாத்ம ॥ ௨௮ ॥ ஸ்தா²பயித்வா விமாநேஷு த³ண்ட³த
ஸ்தி²ஶங்கரா: । நக்ஷத்ரம் தாவத் ஶக்தா ப³லவந்தஶ்ச தே
ஸ்ப்ருஶ்யம் ॥ ௨௯ ॥ ஸக்தா தத³ண்ட³ம் பதம் ஸமேத்ய விஜ்ஞாபய யம
ஸந்நிதௌ⁴ । ஸர்வவ்ருத்தாந்தமேதம் விமாநாஶ்ரயமேவ தம் ॥ ௩௦ ॥
பஶ்சாத்ப்ரமேநம் காலஸ்ய ஸோऽவதூ⁴ஷ்ணவோ ஸவேத் । ஸமேத்யா
ந்யம் ஸத்யவிதே⁴யம் யமத³ண்ட³தா ப³லோத்க்ருதா: ॥ ௩௧ ॥ யமஸ்ய
ஸத³நம் ஜக்³முர்யமராஜநாஶிதிஸம்யமந்தம் । கோலாஹலஸ்ய
பாபஸ்ய ஸர்வாந் த³த்ஸ்வ ததா² விஸோ ॥ ௩௨ ॥ தத்ஸ்வநவாஸமா
ஹாத்ம்யாத³ண்ட³தாவிப்ரக்ஷிப்த: । ஸதவாந் ஶங்கரம் யாம
யோஸிநாமபி து³ஷ்டமம் ॥ ௩௩ ॥ த³ண்ட³தாஸம்யமநீம் ஸக்தா
ஸர்வப்ராணாபஹாரிணே । நக்தா வ்ருத்தாந்தமகி²லம் மண்ட³லம்
பாபவிஸ்மயம் ॥ ௩௪ ॥ ஸ்வாமிம்ஸ்த்வதா³ஜ்ஞயா ஸக்தா பேதாரண்யமா
பாமதா: । ஸர்வத்ர ஸஹாயஞ்ச பாபிஷ்டமபிதாரம
ணம் ॥ ௩௫ ॥ கோலாஹலம் ததா² த்³ருஷ்டா விமாநே ஸ்தா²பிதம்
ஸமம் । விஜ்ஞாபயிதுமாயாதா நஜாநீமோऽத்ர காரணம் ॥
॥ ௩௬ ॥ ஸமேவ வேத்தி தத்³ருத்தம் யமராஜமவிஷிக: । தஞ்
ஶக்தா பயம் நேதா யம் வேத³ தவ தே ஶ்ருணு ॥ ௩௭ ॥ ஶ்ரு

செல்லுஞ்சமயத்தில் யமனாலனுப்பப்பட்ட யமதூதர்கள் கண்டி தென்னவாச்சரியமிவர்கள் மகாபாபிகளாயிற்றே; இந்தக்கோலா கலனுக்கேது கைலை? ஏது விமானம்? இவன் செய்த பாபத்தை வாக்காலுமுச்சரிக்கக்கூடாதே! இந்தச்சிவதூதர்களோ பலசாலி கள், நாமென்னசெய்வோம். திரும்பிப்போய் தர்மராஜாவிடந் தெரிவித்துப்பிற்பாடுத்திரவுப்படி செய்வோமென்று யோசித்துக் கொண்டு ஸம்யமினியை யடைந்து யமனைக்கண்டு நடந்த விஷயத்

[illegible]

தைத்தெரிவிக்க வுடனே யமன் சித்திரபுத்திரன் முதலானவர்களோடு தர்மாதர்மங்களை நன்ருகப் பரிசோதித்துப் பார்த்தெள்ளளவு புண்ணியமுங்கூடக் காணுதபடியால் கோபங்கொண்டு முன்னூத்தியறுபது மகாவ்வியாதிகளோடும் மூர்த்தீகரித்த புண்ணியபாபங்களோடும் சித்திரகுப்தனேடும் கூடக் கழுத்தில் நூறு மணிகள் கட்டி ஹுங்காரஞ் செய்துகொண்டு மைமலைபோலுயர்ந்து நிற்கும் கிடாவிலேரிக்கொண்டு கைலையங்கிரியையடைந்து போகவதிபட்டணத்தி லாலயத்தின்னடுவில் மணிமண்டபத்தில் ரத்தினசிங்காதனத்தில் சநகாதி முனிவர்களாலும், கங்கை முதலான நதிகளாலும், பிரம்மாதி தேவர்களாலும் சூழப்பட்டுக்கொண்டு பராசக்தியோடு வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீகண்டபரமேசானனைக்கண்டு வந்தவேகமடங்கி தூரத்திலேயே தண்டம்போல் விழுந்து விழுந்து நமஸ்கரித்து நந்திகேசன் மூலமாயனுமதி பெற்றுச்சன்னிதானத்தில் நின்று அலையற்றவமிருதசமுத்திரம்

[illegible]

போல் விளங்குமீசனுடைய திருமேனியைப்பார்த்துக் கைகால் பதர ஸ்தம்பம்போல் பிரமித்துநிற்க வப்பொழுது முகமான சந்திரனுடைய சந்திரிகைபோல் சுத்தமான புன்னகையுடன் கடைக் கண்ணாலீசன் கடாக்ஷிக்கக் கொஞ்சந்தைரியமடைந்து வில்லையும், முத்திராதண்டத்தையுமெதிரில் வைத்துவிட்டுக் கைகுவித்துக்கொண்டு வெகுவாகத்துதித்தான். அப்பொழுதீசன் யமனை யாதரவோடு சமீபத்திலழைத்து யமதர்மருஜனே உனக்கிப்போது மிகுந்த கோபமுண்டாயிருக்கின்றது. கோலாகலன் மகாபாபிதான். சகலமான நரகமுமிவனுக்குக் காணாததுதான். ஆனாலும் வேதவனத்திலிவன் வசித்து மரித்தபடியால் ஞானவானாகப்பவித்துப்பாபங்களைத் துலைத்துவிட்டிந்தக் கைலையை யடைந்தான்.

[illegible]

நானென்ன சொல்லுவேன். சிவக்ஷேத்திரத்தின் மகிமையப்பேர்ப்பட்டது. அதைச்சொல்ல வென்னாலுங்கூட முடியாது. சிவபக்தர்களை நீ வெகுமானிக்கக்கடவாயென்று சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு யமன் மருபடியும் நமஸ்கரித்துக் கொஞ்சம் மனவருத்தத்துடனீசனை நோக்கிக் கோலாகலனென்கிற மகாபாபி தன் மாதாவை மருவியுங்கூட வும்முடைய சன்னிதானத்திலிருக்கின்றான். இதற்குமேல் நானென்ன சொல்லட்டும். இந்தப்படி வேதாரண்ணியத்தில் முக்தியளிக்கிறதாயிருந்தாலெவனெந்த தர்

𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ ௭௦ ॥ 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌂 𑌨 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌃 । 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ ௭௧ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌤𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ ௭௨ ॥ 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌾𑌰𑍋𑌪𑌯𑍇𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 । 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ ௭௩ ॥ 𑌬𑌹𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 । 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ ௭௪ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌨𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 । 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ ௭௫ ॥ 𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌃। 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ ௭௬ ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌿𑌹𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௭௭ ॥ 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥ ௭௮ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌰𑌾𑌃। 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥ ௭௯ ॥ 𑌨𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌲 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 । 𑌅𑌤𑌿𑌪𑌾𑌪𑌵𑍍𑌯𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌪𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥ ௮௦ ॥ 𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌪𑌮𑌾𑌪𑍇𑌸 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑌰𑌿𑌜𑍍𑌜𑌲𑍇 । 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌷𑌾

மத்தைச்செய்வான். எந்த பாபத்திற்குப் பயப்படுவான். கொடிய பாபங்களைச்செய்துவிட்டு மரணஸமயத்தில் வேதாரண்ணியம் வந்துவிடுவானே. வேதாத்தியயனம் கர்மானுஷ்டானமீசுவரபூஜை, தானம், ஆலயநிர்மாணம், வேதாந்தவிசாரம், சாஸ்திராப்பியாஸம், தியானம், யோகம் முதலானதுகளை இப்படி முக்தி கொடுத்தாலெப்படிச் செய்வார்கள். பிரம்மஹத்தி முதலான மகாபாதகங்களுக்கார் பயப்படுவார்கள். வேதாரண்ணியமிருக்கின்றது பார்த்துக்கொள்ளுவோமென்று துணிவையடைவார்களே. ஹே! சங்கரா? சந்திரசேகரா? இவனென்ன புண்ணியத்தைச் செய்தான். வாஜபேயம் முதலான யாகங்களைச் செய்தானா, இல்லை யோகியா, அப்படியாவது மாகமாசம் முதலான புண்ணியகாலங்களில் வேததீர்த்தத்திலொரு ஸ்னானமாவது செய்தானா? இவன் செய்யாத பாபமெது? இவனும்முடை

[illegible — Sanskrit verses in Grantha script, verses ௪௧–௫௧]

யவேஷங்கொண்டும்மிடத்திலிருக்கின்றானே, வந்தவர்களிவனையுஞ்சேர்த்து நமஸ்கரிக்கின்றார்களே? இவனுக்கிணங்கியிருந்த இவன் தாய் பரதேவதைபோல் விளங்குகின்றாளே, இந்தவிரண்டு குழந்தைகளும் விநாயகசுப்பிரமணியர்களோ? ஹே ஈசா! கருணைக்கடலே, இதென்னவாச்சரியம்? உம்முடையதிருவிளையாட்டையறிய நான் வல்லவனோ, பாபிகளை நரகத்தில் தள்ளென்று தாங்கள் முன்செய்த வுத்திரவையெண்ணி இவ்விதம் சொன்னேன். மன்னிக்கவேணுமென்று சொல்ல வீசன் க்ஷேத்திரவைபவமப்பேர்ப்பட்டது யாரென்னசெய்யலாம் போவென்றுத்திரவளிக்கத்தர்மராஜன் ஸம்யமினிக்குச் சென்றான். கொடியபாவத்தைக்கூடவேரோடறுக்கும் வேதவனத்தைத் தெரிசிக்கிறேனென்று சொல்லிவிட்டுத் தெரிசிக்காதவர்களைப் பிதுருக்கள் சபிக்கின்றார்கள். இதிலொரு சிவராத்திரியிலுபவாசமிருந்தாலாயிரம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிவராத்திரிக்குச் சமானமிதின்மகிமையை யாரறிவார்களென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் வேதாரண்ணியமாகாத்மியத்தில் மூன்ருவது அத்தியாயம் கோலாஹலசரித்திரம்முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாரதர் மாந்தாதாவை நோக்கி, மாந்தாதாவே வேறொரு விசித்திரமான சரித்திரம் சொல்லுகின்றேன் கேளும், மணிகீர்ணிகைக்குத் தெற்கே ஒரு குரோசத்தில் ஸத்தியகிரியின் கொடிமுடியிலிரண்டாவது சங்கரரான வகஸ்தியமுனிவர் மகத்தான தவத்தினாலும் சிவபூஜையின் பெருமையினாலும் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தின் மகிமையினாலும் கடகம், கிரீடம், மகரகுண்டலம்,

ष्य । विहितं मुनिसंवेश्य मुनिसिद्धसेवितम् ॥ ६ ॥ शृङ्गारं केयूरकाञ्चीयुक्तं पादसरासमन्वितः । वेदारण्ये महात्मने सर्वमेव निवेदिते ॥ ५ ॥ जम्बूद्वीपस्य या रेखा पश्चिमदक्षिणयोर्द्वयोः । तस्मिन् वेदारण्ये रामेण धनुष्कोटिः कृता पुरा ॥ ७ ॥ तस्य सत्यगिरेः शृङ्गे विष्णुस्तीर्थस्य रक्षकः । कोट्याश्चोत्तरदिग्भागे योजनेऽत्रावतिष्ठति ॥ ८ ॥ विज्ञाप्य तस्य पुरतः स्नानं कोट्याङ्गतः परम् । विहितं ब्रह्महत्यापापशमनं मुनिसिद्धस्य तत् ॥ ९ ॥ मान्धाता — किमयं हिमवच्छृङ्गे परमस्थाय महात्मने । कल्याणवेषं वेदारण्ये महामुने ॥ १० ॥ कथं वा दर्शयामास हिमाद्रावपि पराकृतः । सगणावस्थ देवेषु कृपया मयि सा वद ॥ ११ ॥ नारदः — मान्धातश्शृणु वक्ष्यामि सर्वपापघ्नं सावधानतः । निर्वेदो निरहङ्कारः कामादिगुणवर्जितः ॥ १२ ॥ अयाजत्सत्यव्रतस्सर्वप्राणिहिते रतः । सदाशिवध्यानरतो नित्यं नित्यातिथिप्रि

முத்துவடம், தோள்வளை, ஒட்டியாணம், பாதசரம் முதலான திவ்வியாபரணங்களணிந்து பரதேவதையோடுகூடப் பல்லக்கிலமர்ந்த பரமசிவனுடைய விவாஹ வேஷத்தைக்கண்குளிரத்தெரிசித்தார். இந்தப் பூமியின் தென்வடல் ரேகையிலிருக்கின்ற வேதவனத்திலாதிராமனுல் செய்யப்பட்ட தனுஷ்கோடிக்கு வடக்கே சுமார் யோஜனதூரத்தில் சத்தியகிரியின் கொடுமுடியில் சகலமான தீர்த்தங்களையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு விஷ்ணுவசிக்கின்றார். அவருடைய சன்னிதானத்திலுத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு கட்டாயமாய்த்தோதயமகோதயங்களில் தனுஷ்கோடியில் ஸ்னானஞ்செய்யவேண்டியது. அப்படி ஸ்னானஞ்செய்தால் பிரம்மஹத்தி முதலான மகாபாபங்களும் நசித்துவிடுமென்பதில் சந்தேகமில்லையென்று சொல்ல, மாந்தாதா நாரதரைப்பார்த்து ஓ மகானுபாவா? பரமேசுவரன் ஹிமயமலையிலல்லவோ கல்யாணதெரிசனம் கொடுத்தார். வேதாரண்ணியத்தி லகஸ்தியருக்கு மாத்திரமப்படி விவாஹவேஷதெரிசனங்கொடுக்க வென்னகாரணமென்று வினவ மறுபடியும் நாரதர் சொல்லுகின்றார். அா

𑌜𑌗𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌾 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂-
𑌪𑌤𑍇 । 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌉𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑌾𑌷𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌉𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 । 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿-
𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌉𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌭𑌾𑌉𑌨𑍇𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌵𑍈-
𑌭𑌵𑌂 𑌶𑌂𑌭𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 । 𑌦𑌶𑌦𑌿𑌪𑌾𑌉𑌸𑌭𑌕𑍍𑌤-
𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥ 𑌪𑌾𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌦𑍍𑌭𑌾𑌹𑌾𑌮-
𑌭𑌿𑌉𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌶𑍁𑌭𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 । 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌉𑌮-
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌭𑌿𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿 ॥ ௧௭ ॥ 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰-
𑌨𑌯𑍋 𑌵𑍀𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌃 । 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌨𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾
𑌮𑌾𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌪𑌾 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵
𑌦𑍋𑌨𑌯𑌃 । 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥
॥ ௧௯ ॥ 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌨𑍃𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌤𑌦𑍋𑌦𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍇 𑌨𑌳𑌰𑌿𑌵𑌾𑌣𑍁𑌵𑍇 ॥ ௨௦ ॥
𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌰𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌥𑌲𑍀 । 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿-
𑌣𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ ௨௧ ॥ 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾
𑌉𑌨𑍍𑌨𑌯𑌶𑍍𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 । 𑌭𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾
𑌦𑍇𑌵𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇-
𑌤𑌿𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌵𑌰𑍁𑌣𑌿-
𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹
𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 । 𑌹𑍇𑌹𑍇𑌽𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌂

சனே! கேளும்; முன்காலத்திலிமையமலையில் நித்தியகல்லியாண மூர்த்தியான ஜகதீசனுடைய திருக்கல்லியாணத்தைத் தெரிசிக்கவேண்டி சநகாதியோகிகளும் குபேராதியக்ஷர்களும் விரோசனாதி யசுரர்களும் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களும் வசிஷ்டர் முதலான ரிஷிகளும் சித்தவித்தியாதர கருடகந்தருவர் முதலானவர்களுஞ் சங்கமாகச் சேரவப்பொழுதிந்தப் பூமியானது பாரத்தினல் வடபுரம் தணிந்து தென்புரமுயர்ந்து சமுத்திரத்தில் கவிரப்போகின்றதோணிபோல் பவிக்கவுடனே சகலமான முனிவர்களும் சர்வலோக சரண்ணியனுன ஜகதீசனைப் பணிந்து ஹே ஜகதீசா? தயாநிதியே ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று பிரார்த்திக்கவப்போது தேவதேவனுன மகாதேவன் தன்னருகிலிருந்த வகஸ்த்தியரைப்பார்த்து ஹே அகஸ்தியா? பக்தசிகாமணியே! பார்த்தயா

[illegible]

மகரிஷிகளின் பயத்தை, விந்தியனும் லோகவிரோதம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றான். ஆகையால் துருசாய்த் தெற்குத்திக்கை யடைந்து விந்தியனைப் பாதாளத்திலமுத்தி இல்வலவாதாபிகளை யுங்கொன்று பூமியையுஞ் சமமாகச் செய்யக்கடவாய். உனக்கு மகாமகிமை பொருந்திய நமது வேதாரண்ணியத்தில் விவாகதரி சனம் கொடுக்கின்றோம் போவென்றுத்திரவளிக்க வுடனேவகஸ் தியர் தண்டம்போல் பணிந்து ஹே ஜகதீசா? நானென்னபாபஞ் செய்தேனோ, இவ்விளவு முனிவர்களுமிந்த மகாவைபவத்தைத் தெரிசிக்க நான்மாத்திரமிப்போதிவ்விடமிருந்து போகவேண்டிவந் ததேயென்று மனம் வருந்தவகஸ்தியரை இப்படியே தரிசனங் கொடுக்கின்றோமந்த வேதவனந்தெக்ஷிணகைலாசமாகப் போகிற-

[illegible] ॥ ३६ ॥ इत्युक्तो देवदेवेन
कुम्भजन्मा महात्मना । दक्षिणाशां जगामाथ [illegible]
[illegible] ॥ ३७ ॥ [illegible] गत्वा गत्वा
[illegible] । विन्ध्य[illegible] कृत्वा [illegible]
[illegible] ॥ ३८ ॥ वातापील्वलौ संहृत्य तपसो
बलात् । स्थिरचित्तः प्रसन्नात्मा गतवान् वेदकाननम् ॥
॥ ३९ ॥ तत्र गत्वा महातीर्थं मणिकर्ण्या[illegible] ।
स्नात्वा [illegible] तीर्थे वेदामृते तथा ॥ ४० ॥
वेदतीर्थे धनुष्कोट्यां [illegible] मुनिः । दृ
ष्ट्वा वेदवनाधीशं [illegible] यथाविधि ॥ ४१ ॥ तस्य
दक्षिणदिग्भागे [illegible] महाश्रमे । निर्माय [illegible]
[illegible] ॥ ४२ ॥ नित्यं वेदव
नाधीशं प्रदक्षिणीकृत्य [illegible] । पश्यन् [illegible] भक्त्या
[illegible] ॥ ४३ ॥ स्थितवान् [illegible]
[illegible] । कल्याण[illegible]
[illegible] ॥ ४४ ॥ [illegible]
[illegible] । योगिभिस्सनकाद्यैश्च नित्यं
[illegible] ॥ ४५ ॥ [illegible] पवित्रं
[illegible]
[illegible] ॥ ४६ ॥ [illegible] कुम्भजस्य

தென்றிசஞ்சொல்லியனுப்ப வகஸ்தியமுனிவரப்படியே புரப்பட்டு விந்தியனை யழித்தி யசுரர்களிருவர்களையுங் கொன்று பூமியையுஞ் சமமாகச் செய்துவிட்டு வேதவனம் வந்து மணிகர்ணிகை, வேதாமிருதம், வேததீர்த்தம், தனுஷ்கோடி முதலான தீர்த்தங்களில் ஸ்னாநம் பண்ணி மகாலிங்கத்தை விதிப்படிப் பூஜித்தொரு கூப்பாட்டுக்குத்தெற்கே பர்ணசாலைகட்டிக்கொண்டு தவம்புரிந்து வந்தார். தன்னுடைய பர்ணசாலைக்குச் சமீபத்திலகஸ்தீசுவரரென்றொரு லிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜித்து வருங்காலத்திலீசுவரன் தேவியுடன் கல்லியாணத்திருக்கோலங்கொண்டு தேவர்களோடும் முனிவர்களோடும் கணங்களோடும் கூடவாவிர்ப்பவித்து ரத்தினசிங்காசனத்தில் புகையினால் கலங்கின கண்களோடுகூடின பராசக்தியோடுகூடத் தெரிசனங்கொடுக்க வ

[illegible] । रत्नसिंहासने दिव्ये मुक्तामणिविराजिते
॥ ४७ ॥ नानारत्नसमाकीर्णे नानालंकारसंयुते । उन्न-
ते सर्वतोभद्रे शुभास्तरणसंयुते ॥ ४८ ॥ [illegible]
[illegible] देवः पार्वत्या [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ४९ ॥ [illegible]
[illegible] जनन्या सर्वदेहिनाम् । दिव्यवस्त्र[illegible]
[illegible] ॥ ५० ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ५१ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ५२ ॥ नत्वा नत्वा पुनः पुनर्नत्वा सन्तोषाकुलि-
तेक्षणः । रोमाञ्चितवपुः [illegible] कुम्भोद्भ-
वः ॥ ५३ ॥ भक्त्या परवशो भूत्वा [illegible]
[illegible] । तुष्टाव परमेशानं विशिष्टं शिष्टपूजितम् ॥
॥ ५४ ॥ अगस्त्यः— अनन्तसंसारमहासमुद्रे [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] रक्ष वेदाटवीश ॥ ५५ ॥ त्वं [illegible]
[illegible] ज्योतिस्त्वं सर्वतत्त्वप्रकाशः ।
सत्यो नित्यस्सर्वसाक्षी महेशो [illegible] देव त्वां
[illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] श्रुतिज्ञाः
[illegible] । ज्येष्ठं श्रेष्ठं [illegible]
देवा [illegible] सद्योजातं [illegible] वदन्ति ॥ ५७ ॥
[illegible]
[illegible] । नमन्ति त्वां वैदिका वाक्यनिष्ठा यजन्ति
[illegible] ॥ ५८ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ५९ ॥ [illegible]
[illegible]

கஸ்தியர் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து பணிந்து பரவசமாகிப்பல
வாராகத் துதித்து மறுபடியுந் தண்டம்போல் பணிய வுடனே,

[illegible] ॥ ௬௦ ॥ [illegible] ॥ ௬௧ ॥ [illegible] ॥ ௬௨ ॥ [illegible] ॥ ௬௩ ॥ [illegible] ॥ ௬௪ ॥ [illegible] ॥ ௬௫ ॥ [illegible] ॥ ௬௬ ॥ [illegible] ॥ ௬௭ ॥ [illegible] ॥ ௬௮ ॥ [illegible] ॥ ௬௯ ॥ [illegible] ॥ ௭௦ ॥

ஜகதீசனகஸ்தியரைத் தூக்கித் தடவிக்கொடுத்து யென்பக்தசிகாமணியே! உனக்கு வேண்டுமென்பதை வரிக்கலாமென்று சொல்லவப்போதகஸ்தியர் ஹெ ஜகதீசா யென்னிடத்தில் தங்களுக்குப் பரிபூர்ணகிருபையிருக்குமேயானாலிந்த வேதவனத்திலிப்படியே சகலமான பேர்களுக்கு மனுக்கிரகம் செய்துகொண்டிருக்கவேணும். யெனக்குத் தெரிசனங்கொடுத்த விந்தச்சித்திரைமாசம் ஞாயிற்றுக்கிழமையுடன்கூடிய சுக்லபக்ஷம் சப்தமி மத்தியானத்திலிந்த கல்லியாணவேஷத்துடன் கூடினவும்மைத் தெரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கும், மாசிமாதம் மகத்தில் தெரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கும், புக்தி முக்திகளை யளிக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்

பஶ்யந்தி க்ஷாம் மஹாதேவ ஸ்நாத்வா தீர்த்தவரே தக்ஷிணே । பஞ்ச-
க்ஷாரம் ஶரீரஞ்சமே ஜஹந்தி மஹாத்மந: ॥ ௭௧ ॥ தேஶாந்தரேஷு
ப்ரஜோ ஹம்ஸா த்யக்த்வா ஸ்வாதாநதஃ । ஸ்வயம்ஸ்வயே ஸ்வகேஷு
ச பரமாத்மஸ்யாம் விஶேஷதஃ ॥ ௭௨ ॥ யேச பஶ்யந்தி
தே ஸத்யா ஸர்வாநாஹ்ந தவாஸ்ஹ்ய । ஏதத் ஸர்வம் பரம்
தேஹி யஸ்யாநந்த மஹாதமம் ॥ ௭௩ ॥ இத்யுக்தஸ்தேந ஸம்பி
நா ஸந்தேந பரமாந் ஹர: । தத்ரைவ பாஸஸ்கெளாஸ்தஸ்ய
பாஸாதநதஃ ॥ ௭௪ ॥ கல்யாணக்ருதவேஷேண ஸவேஷாஞ்ஞ
பார்வத்யா: । லிங்கஸ்ய பஶ்சிமே பாகே ஸதேவ்யாஹிஸ்வஸ்ரி
தஃ ॥ ௭௫ ॥ ஏதத்ஸர்வஸ்யாவ்யாநம் கல்யாணாமதநம்ப்ரபோ:।
கல்மஷந்தே யாந்தி யே ஶ்ருண்வந்தி படந்தி ச ॥ ௭௬ ॥ வர்த்ததே
ஸந்ததிஸ்தேஷாம் யாவதாசந்த்ரதாரகம் ॥ ௭௭ ॥ ஶ்ருத்வாநமேதத்
பாராயணேந படந்தி யே விப்ராம்ஶ்சேஷா । ந தே பவி
ஷ்யந்தி பாநஸ்ய மஹேஶ விமுக்திமார்க்கஸ்நஜம் பயஸ்ய ॥ ௭௮ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவர்ணே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
கல்யாணவேஷாமதநாம சதுர்த்தோऽத்யாய: ॥

இதி சதுர்த்தோऽத்யாய: ॥

திக்கப் பரமேசுவரனு மப்படியே யாகட்டுமென்றனுக்கிரகித்து லிங்கத்திற்குப் பின்பாகத்தில் கல்லியாணகோலத்துடனிருந்தருளினர். இதைக்கேட்டவர்களுக்கும், படித்தவர்களுக்கும், சந்ததிவிருத்தியுண்டாகுமென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

சனத்குமார சம்ஹிதை வேதாரண்ணிய மாகாத்மியத்தில்
நான்காவதுஅத்தியாயம் கல்லியாண தெரிசனம்முற்றிற்று.

(: 0 :)

[illegible]

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

மருபடியும் மாந்தாதா பஞ்சாக்ஷரஜபத்தின் விதியை விரிவாகச் சொல்லுமென்றுவினவ, நாரதர் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே மந்திரங்களுக்குள்ளே பஞ்சாக்ஷரம் மகாமந்திரம்; யெல்லாவர்ணத்தாரு மெல்லாதேசத்திலேயு மெந்தக்காலத்திலேயும் ஜபிக்கலாம். ஆனாலுமதற்குரியதான சிலக்ஷேத்திரங்களைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும்; பிரயாகை, நைமிசவனம், காசீ, கேதாரம், பதரிகாவனம், சித்திரைசிலை, மானஸஸரஸ், மந்தரபர்வதம், காஞ்சீபுரம், திரியம்பகம், சப்தகோதாவரீதீரம், ஸ்ரீசைலம், விருஷசைலம், தீர்த்தபர்வதம், கோபர்வதம், சங்கமலை, சூலமலை, ஸ்கந்தகிரி, சித்திரகூடம், ரத்தினகிரி, மக்ஷிகமலை, திருவா

பாவநம் | ப்ரஹ்மேஶ்வரம் பீமவநம் மார்கண்டேஶ்வரமேவ ச || ௧௦ ||
மத்யார்ஜுநம் கோமுக்தீஶம் மாயூரஞ்ச பாவநம் | ஶ்ரீமத்பாஶு-
பதஞ்சைவ ஶ்ரீமஹாகாலமேவ ச || ௧௧ || ஸ்தாணீஶ்வரம் ப்ரயா-
ணேஶம் பில்வாரண்யஞ்ச பாவநம் | ஶ்ரீமத்கமலாலயஞ்ச வே-
தாரண்யஞ்ச பாவநம் || ௧௨ || ஏதாநி ஸித்திஸ்தாநாநி பஞ்சவக்த்ர-
ஸ்ய விஜயே | ஏதேஷாமேவ ஸர்வேஷாம் வேதகாநந-
முத்தமம் || ௧௩ || அந்யக்ஷேத்ரே ஸஹஸ்ரேஷு ஸஹஸ்ரஜபஸம்-
க்யயா | யத்பலம் [illegible] ||
|| ௧௪ || வேதாரண்யே மஹாஸ்தாநே ஜப்த்வா பஞ்சாக்ஷரம் பரம் |
[illegible] || ௧௫ || அமா-
யா பாநுவாரஸ்ய யதா பவதி ஸம்யுதா | ததாநீம் மணிகர்ணிக்யா-
ம் பாவநம் ஜபம் பரம் || ௧௬ || நாபிதக்நஜலே [illegible]
[illegible] ஸ்தித: | ஜப்த்வா த்வாதஶஸாஹஸ்ரம் பஞ்சா-
க்ஷரமநுத்தமம் || ௧௭ || ஸித்தோ பவதி ராஜேந்த்ர விமுக்தஸ்ஸகல-
பாதகை: | அநேந விதிநா யஸ்து குருதே ஜபமுத்தமம் |
|| ௧௮ || [illegible] ராஜேந்த்ர [illegible] |
தம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரஹ்மஹா முச்யதே நாத்ர கார்யா விசாரணா |
|| ௧௯ || முநயோ பஹவஸ்தத்ர ஜப்த்வா ஸ்தாநஸ்ய வைபவாத் |
லேபிரே தத்ர ஸித்திம் பஞ்சாக்ஷரபராயணா: || ௨௦ || வ்யாஸா-
தயோ முநிஶ்ரேஷ்டா: கபிலாத்யாஶ்ச யோகிந: | [illegible]

னக்காவ, ஸ்ரீகாழி, பீமவனம், திருக்கடையூர், மத்தியார்ச்சுனம், திருவாவடுதுறை, மாயூரம், பாசுபதக்ஷேத்திரம், ஸ்ரீமகாகாளம், ஸ்தாணுநாதம், திருப்பயணம், வில்வவனம், திருவாரூர், வேதாரண்ணியம் முதலானதுகள் ஸித்திஸ்தலங்கள். இவைகளில் வேதாரண்ணியம் மிகவுமுத்தமம். மற்ற ஸ்தலங்களிலாயிரம் ஜெபத்திற்கென்ன பலமோ அந்த பலம் வேதாரண்ணியத்திலொருஜபத்தினால் சித்திக்கும். பானுவாரத்தினுடன்கூடியவமாவாசையிலரையளவு ஜலத்தில் மணிகர்ணிகையில் கிழக்கு முகமாக விருந்துகொண்டு பன்னீராயிரம் பஞ்சாக்ஷரஜபஞ் செய்தால் சகலபாபங்களும் நசித்துச் சித்திகைகூடும். இப்படிஜபம் பண்ணினவனைக் கண்டால் பிரம்மஹத்தி செய்தவனுடைய ஹத்தியுங்கூடப் போய்விடும். இந்தப்படி ஜபம் செய்துகொண்டு வியாசர் முதலான ரிஷிகளும், கபிலர் முதலான யோகிகளும்

[illegible]

அறுபதினாயிரம் வாலகில்லியர்களும் வசிக்கின்றார்கள். அர்த்தோதயத்தில் மத்தியான்னத்தில் மணிகர்ணிகைக்கரையில் திலதானமும், வேததீர்த்தக்கரையில் சுவர்ணதானமும், வேதாமிருதக்கரையில் பூமிதானமும், தனுஷ்கோடியில் ரஜத தானமுஞ் செய்து வன்னிமரத்தடியில் பிராமணஸந்தர்ப்பணம் தக்ஷிணை தாம்பூலம் முதலானது கொடுத்தால் சகலபாபமும் நீங்கி முக்தனாவான். அர்த்தோதயபுண்ணியகாலத்தில் தைலம், ஸ்திரீசங்கம், வபனம் முதலானதைத் தள்ளி ஹவிஸ்ஸையுண்டு நியமத்துடன் வேதவனத்தை யுத்தேசித்து யாத்திரைசெய்தாலொரு யோஜனத்திற்கொருப் பிராஜாபத்தியபலனுண்டு. மார்கழிமாதம் திருவாதரை நக்ஷத்திரத்தோடுகூடிய பௌர்ணிமையில் விடங்கேசனைத் தெரிசித்தவர்கள் திவ்விய விமானத்திலேறிக்கொண்டு

𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌰𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌿𑌕𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ॥ ௩௨ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌯𑍇 । 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌰𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾 [illegible] 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௩ ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 । 𑌸𑌦𑌾 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௩௪ ॥ 𑌯𑍇 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 । [illegible] 𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥ ௩௫ ॥ 𑌶𑌮𑍀𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௩௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌕𑌃 । [illegible] ॥ ௩௭ ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ ௩௭ ॥ 𑌕𑍀𑌟𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 [illegible] 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 [illegible] ॥ ௩௮ ॥ 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 [illegible] 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸[illegible] ॥ ௩௯ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 [illegible] । 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 [illegible] 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௪௦ ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯[illegible] । [illegible] ॥ ௪௧ ॥ 𑌯𑍇𑌨

சுவதந்திரமாக ஸர்வலோகங்களிலேயும் போகத்தையனுபவித்துவிட்டுக் கடைசியில் கைவல்லியத்தையுமடைவார்கள். அந்ததினத்தில் விருக்ஷங்களாயுங் கொடிகளாயும் பசுபக்ஷிகளாயுமிருக்கின்ற வேதங்கள் பிராணிகளின் முக்தியின்பொருட்டுப் பஞ்சாக்ஷரத்தை வாய்துரந்துச்சரிக்கின்றதுகள். வன்னிமரத்தடியில் நூற்றெட்டுஜபம் செய்தவன் இதரதேசங்களில் போய் மரித்தாலும் முக்தியையடைவான். அவன் மரிக்கிறவிடத்திலேயே அவனுடையவலதுகாதில் வேதவனேசன் பஞ்சாக்ஷரத்தையுபதேசஞ் செய்கின்றார். கிரமி, கீடம் முதலான ஜந்துக்களுங்கூட வேதவனத்தில் மரணசமயத்தில் வலதுகாதை நிமித்திக்கொண்டு ஜகதீசனாலுபதேசிக்கப்பட்ட தாரகமந்திரத்தைக் கிரகித்து முக்தி

𑌏𑌕𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌸 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥ ௪௨௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌜𑌪𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌜𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥௧॥ 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑍀𑌹 𑌵𑍇𑌦𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌦𑌯𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 । 𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 । 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌵𑍇𑌦𑌤𑌨𑍍 ॥ ௪ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌣𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 । 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵 ॥௫॥

யையடைகின்றதுகளென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத்குமார ஸம்ஹிதையில் ஐந்தாவது அத்தியாயம்
பஞ்சாக்ஷரஜபவிதானம் முற்றிற்று.

ஆருவது அத்தியாயம்.

——:(o):——

மறுபடியும் நாரதர் சொல்லுகின்றார். இந்தவிஷயத்திலொருசரித்திரஞ்சொல்லுகின்றேன் கேளும், சாகல்லியபுரவாஸியான வேதபரென்றொரு வேதியன் தீர்த்தயாத்திரை செய்துகொண்டு வேதவனத்தில் வந்து நாலுதீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நானஞ்செய்து வன்னிமரத்தடியிலிருந்து பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு மகாலிங்கத்தை விதிப்படியாராதித்துக் கைவல்லியத்தை யடைந்தார். மார்கழிமாதத்தில் நாலுதீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நானம்பண்

[illegible]

ணித் தன்சக்திக்குத்தக்கபடி யந்தந்ததீர்த்தத்திலந்தந்தத் தானம் பண்ணி யாயிரம் வில்வதளங்களினலீசனையர்சித்து மாதம் பூரா வும் நியமித்துடனிருந்தவன் தன்வம்சத்திலுண்டான முன்னோர் கள் நூறுபேர்களுடன் சிவஸாரூப்பியத்தை யடைந்து சிவலோ கத்தையடைவான். பக்தியுடன்கூடவணுமாத்திரம் வேதவனத் தில் தானஞ்செய்தாலது மேருவுக்குச் சமானமாகும். மணிகர் ணிகைக்கு மேல்கரையிலிருக்கிற வன்னிமரத்தடியில் பிதிருக்க ளையுத்தேசித்துச் சிராத்தம்பண்ணின லவர்களுடனே நல்லகதி யையடைவார்கள். மணிகர்ணிகைக்கரையில் பிதிருக்களையுத் தேசித்துக் க்ருத்தவிருஷபத்தை விட்டாலவர்க்ளொரு ரோமத் திர்க்காயிரம் வ்ருஷம்வீதம் சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள். எவன் வேதவனத்தில் பிராமணர்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்கின்றானோ, அ வன் பிரம்மமாகவேபவிப்பான். அன்னதானஞ்செய்தவனுடைய

वेत्त्वा न वा । मधुमाधवमासेषु शीतलं जलमर्पयेत् ॥
॥ १६ ॥ मेरुशिखरसंमितं हेमपात्रं ददाति यः । चं
द्रसूर्योपरागेषु तत्फलं मेरुसमं लभेत् ॥ १७ ॥
तत्फलं समवाप्नोति वेदारण्ये जलप्रदः । पानीयशा
लां कृत्वा तु यो दद्याद्दिवसं सदा यः ॥ १८ ॥ पानीयं
सर्वजन्तूनां स शम्भुर्भवति मानवः । रोगिणां भेषजं
प्रदास्यन्ति ये जनास्तेऽतिकानने ॥ १९ ॥ सनाथानां द
रिद्राणां तेषामीशपदं गृहम् । कन्यां ददाति यो वि
द्याय विधिवद्ब्रह्मचारिणे ॥ २० ॥ अनाथाय दरिद्राय
श्रोत्रियाय विशेषतः । तस्य पुण्येन राजेन्द्र त
स्य वंशसमुद्भवाः ॥ २१ ॥ निरयस्थाश्च पापिष्ठाः प्रया
न्ति शिवमन्दिरम् । गां दत्वा कपिलां धेनुं सहिरण्यां स
वत्सकाम् ॥ २२ ॥ गोघ्नः प्रमुच्यते तेन जन्मान्तरकृताद
पापात् । तत्तद्यानां द्विजेन्द्राणां यतीनां शिवयोगिनाम् ॥
॥ २३ ॥ भिक्षां ददाति यो भक्त्या काले प्रतिदिनं भ
यः । स सर्वकिल्बिषैर्मुक्तः शाश्वतं पदमाप्नुयात् ॥ २४ ॥
तस्य दर्शनमात्रेण मुच्यन्ते सर्वपापिनः । तस्माच्च
सर्वप्रयत्नेन दातव्यं ज्ञानमीप्सितम् ॥ २५ ॥ माघस्नान
काले तु माघमासे विशेषतः । ये स्नान्ति मणिकर्णिकायां
मकरस्थे रवौ तदा ॥ २६ ॥ शिवरात्र्यां च जागरं
नियमेन नरोत्तम । [illegible]

புண்ணியத்தைச் சொல்லிமுடியாது. சித்திரை வைகாசிமாதங்களில் குளிர்ந்ததண்ணீர்கொடுத்தவனுக்கு மற்றவிடத்தில் சூரிய சந்திரக்கிரகணங்களில் மேருவுக்குச் சமான சுவர்ணதானத்தாலுண்டானபலமுண்டாகும். நித்தியமாகத்தண்ணீர்பந்தல் வைத்தவனீசுவரனாகவேபவிப்பான். ரோகிகளுக்கு மருந்துகொடுத்தவனுக்குக் கைலையே கிரகமாய்விடும். தெரித்திரனும், வித்துவானுமிருக்கின்றப் பிரம்மசாரிக்குக் கன்னிகையைத் தானஞ்செய்தவனுடைய பிதிருக்கள் மோக்ஷத்தையடைவார்கள். கோதானஞ்செய்தவன் கோஹத்தியில் நின்றும் விடுபடுவான். யதிகளுக்குப் பிக்ஷைசெய்துவைத்தவன் கைவல்லியத்தையடைவான். மாகமாதத்தில் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்தவனிகத்தில்

दीक्षान्वितः ॥ ௨௭ ॥ इहलोके च विविधान् भोगान् भुक्त्वा [illegible]
[illegible] ॥
॥ ௨௮ ॥ व्यजनं तालवृन्तं च वस्त्रं [illegible] । त्रि-
[illegible] भवेत् ॥ ௨௯ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௩௦ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௩௧ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௩௨ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௩௩ ॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௩௪ ॥ [illegible]
[illegible] संस्कारही-
नानां पितॄणां [illegible] ॥ ௩௫ ॥ पितॄंश्च [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௩௬ ॥ दत्त्वा तिलोदकं
[illegible]
[illegible] ॥ ௩௭ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௩௮ ॥ पितॄणां [illegible]
[illegible] पितॄणां
[illegible] ॥ ௩௯ ॥ अस्य स्थानस्य माहात्म्यं [illegible]

சகலபோகங்களையுமனுபவித்துவிட்டு வெகுகாலஞ்சுவர்க்க சுகத்தையுமனுபவிப்பான். வேதவனேசனுக்குச் சாமரம், பட்டு, வஸ்திரம் முதலானதைக்கொடுத்தவன் மூன்றுகண்களோடுகூடுவான். ஓரேபஞ்சாக்ஷரஜபத்தினாலே நாலுவேதங்களையு மத்தியயனஞ்செய்ததாலுண்டானபலத்தை யடைவான். மாசிமாதத்தில்தேசாந்தரத்தில் மறித்து ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாத பிதிருக்களையுத்தேசித்துமணிகர்ணிகைக்கரையிலும் வேதநதிக்கரையிலும் தர்பஸம்ஸ்காரஞ்செய்து பிண்டதானம்திலதர்ப்பணஞ்செய்தாலந்தப் பிதிருக்கள் நரகத்திலிருந்துகரையேறிச்சுவர்கத்தையடைவார்கள்.

ஶ்யந்தி மாநவா: । யத்3போ4க3ம் ந லப4ந்தி ந தே பஶ்யந்தி மாநுஷ
ஷீம் ॥ ௪௦ ॥ தத்ர கா3தி4ஸுத: பூர்வம் த்ரிஶங்கோர்யஜ்ஞமாத்4
விதௌ4 । தப:ஶக்த்யா தாம் ஸ்வர்க3ம் ப்ராபயாமாஸ வேத3காநநே ॥
॥ ௪௧ ॥ பத்3மஜாத்3யைரபி ஸுராஸ்யா வேத3நாயகஸ்ய ஸந்நிதௌ4 । ஸ
ஶரீரஸ்வர்க3ப்ராப்தி: காரணம் ஸத்3வாரம் ॥ ௪௨ ॥ கிம் வ
ர்ணயேத3ஸ்ய ப்ரபா4வம் ஸர்வஜ்ஞஸ்யாபி ந ஶக்ய
மேவ ஹி । ஶேஷோ(அ)பி ஶக்தோ ந ஸஹஸ்ரைர்
வக்த்ரைர்வேத3நாயகஸ்ய கா கதா2 ॥ ௪௩ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே3 புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவைப4வ உபரிபா4கே3 வேதா3ரண்யமாஹாத்ம்யே
தா3நமஹிமாநுவர்ணநம் நாம ஷஷ்டோ2(அ)த்4யாய: ॥
இதி ஷஷ்டோ2(அ)த்4யாய: ॥

அத2 ஸப்தமோ(அ)த்4யாய: ॥

மாந்தா4தா— ப்3ரஹ்மம்ஸ்த்வத்3வாக்யஜநிதஸுதா4ம் பரி
பாயயந் । பீ4ஷ்மாத்3ருதம் புராணாக்2யம் த்ருஷ்ணா மே வர்த்த4தே
ப்4ருஶம் ॥ ௧ ॥ கத2ம் கா3தி4ஸுத: பூர்வம் ப்3ரஹ்மர்ஷித்வமித

முன் காலத்தில் விசுவாமித்திரரீசுவரன் சன்னிதானத்தில் திரிசங்குவுக்கு யாகம்செய்துவைத்து நீசத்தன்மையை நீக்கி, சுவர்க்கத்தை யடையச்செய்தார். ஆகையால் மாந்தாதாவே வேதவனமாகாத்மியத்தை யாருல்சொல்லமுடியுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரசம்மிதையில் ஆருவது அத்தியாயம்
தானமகிமை முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

——][][——

இவ்விதம்சொன்ன நாரதரைப் பார்த்து மாந்தாதாவானவர் தங்களுடைய முகமாகிற தாமரைப்பூவிலிருந்தும் பெருகுகின்ற கதாமிருதத்தைப் பானஞ்செய்யாநின்ற வெனக்கு மென்மேலும

ப்ரஹ꞉ । தபஸ்த்வாவிரம் கார்யம் வேதாரண்யே மஹாமுநே ॥ ௨ ॥ ஜீவந்முக்தேஸ்ஸாதநத்வாத் க்ஷேத்ரத்வம் ஸர்வமாச்ருதம் । விஸ்தரேண வதஸ்வாத்ய க்ருபயா பரயா யுத꞉ ॥ ௩ ॥ ஶ்ரோதும் கௌதூஹலம் மேத்ய வத தத்தே முநிஸத்தம ॥ நாரத꞉— வக்ஷ்யாமி தவ ராஜேந்த்ர ஶ்ரவணாத் பாபநாஶநம் ॥ ௪ ॥ விஶ்வாமித்ரஸ்ய சரிதம் பாவநம் ஶ்ரவணாந்ந்ருணாம் । விஶ்வாமித்ர꞉ புரா ராஜந் ப்ரஹ்மர்ஷித்வமவாப்ய ச ॥ ௫ ॥ ஸ்ருஷ்ட்வா ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் ஸர்வம் ஶாஸ்த்ரமேவாந்தமோக்ஷதம் । தீர்த்தயாத்ராப்ரஸங்கேந யயௌ ஸந்நிதமே ததா ॥ ௬ ॥ பஶ்யம்ஸ்தாநி ஸர்வாணி தீர்த்தாந்யவகாஹ்ய ஸ꞉ । தத்ர பக்த்யா மஹாதேவம் வேதாரண்யாதிநாயகம் ॥ ௭ ॥ த்ருஷ்ட்வா பரயா பக்த்யா ப்ரணம்ய மணிகர்ணிகாம் । ஸ்நாநம் க்ருத்வா விதாநேந கௌஶிகஸ்ஸமாஹித꞉ ॥ ௮ ॥ ப்ரணம்ய பரயா பக்த்யா தேவதேவம் பிநாகிநம் । ப்ரதக்ஷிணத்ரயம் க்ருத்வா ஸ்துத்வா சைவ யதாமதி ॥ ௯ ॥ ஜ்ஞாத்வா தபஸ்ஸ்தாநமாஹாத்ம்யம் நிர்வேதகம் ஸ்வயம்ஸ்வ । தேவஸ்யாக்நேயதிக்பாகே மணிகர்ண்யாஸ்து பஶ்சிமே ॥ ௧௦ ॥ ஶமீமூலம் ஸமாஶ்ரித்ய ஜபந் பஞ்சாக்ஷரம் பரம் । உத்தராபிமுகோ பூத்வா கோரமாரப்த꞉ ப்ரஸந்நதீ꞉ ॥ ௧௧ ॥ தபஶ்சகார யமாத்மா வர்ஷாணாம் ஸஹஸ்ரஶ꞉ । க்ரீஷ்மே பஞ்சாக்நிமத்யஸ்தோ வர்ஷாஸு நிராஶ்ரய꞉ ॥ ௧௨ ॥ ஹேமந்தஶிஶிரே சைவ ஜலமத்யே ஸ்தித꞉ ஸதா । ஜஜாப மந்த்ரம் ஸ்வம் கோரோ ப்ரஹ்மாண்டம் க்ஷோபயந்நிவ ॥ ௧௩ ॥ தஸ்ய கோரதபஸா

திகதாகமுண்டாகின்றது. ஆகையால் விசுவாமித்திரர் வேதவனத்தில் ஸித்தியடைந்த விஷயத்தை விரிவாய்ச் சொல்லுமென்று வினவ நாரதர் சொல்லுகின்றார். விசுவாமித்திரர் பிரம்மரிஷியாகப் பவித்துச்சிருஷ்டிக்கிரமத்தை யெல்லாமறிந்து முடிவிலொழிவை யடைந்து வேதவனம் வந்து சகலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்னானஞ் செய்து பரமபக்தியோடு பரமேசுவரனைப்பணிந்து மகாலிங்கத் திற்கக்கினிமூலையில் மணிகர்ணிகைக்குமேற்கே வன்னிமரத்தடியில் வடக்குமுகமாகவிருந்து பஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்துகொண்டு கோடையில் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலும் குளிர்காலத்தில் ஜலத்திலுமிருந்து தவம்புரிந்தார். இவ்விதந்தவஞ்செய்யாநின்ற விசு

ஸ்தி ப்ரவிஷ்டாநி ரஸாதலம் । கஹேத்யஸ்ஸவப்ருதாநாம் ஶிரீ
ராஜிவ ஸம்ஸ்தித: ॥ ௧௪ ॥ த்ருஷ்ட்வா தத்தபோ கோரம் தேவா
ஶ்ச பயஶங்கிதா: । தேவேந்த்ரம் ப்ராஜநந்த்யிக்வா வாஸவ
ம் ॥ ௧௫ ॥ ததஸ்தபோவிக்நார்தம் ப்ரேஷயாமாஸ ஸுந்தரீம் ।
திலோத்தமாம் விஶாலாக்ஷீம் ஸர்வலக்ஷணலக்ஷிதாம் ॥ ௧௬ ॥ ஸா
ஸாராணாம் ஸ்வயம்ருக்வா திவ்யாபரணபூஷிதா । தேவதா
நாம் ஹிதாகாங்க்ஷிண்யம்பரேணைவ தத்க்ஷணா ॥௧௭॥ ஆகத்ய தே
வயோகாத் வேதாரண்யம் ஊஷாஸ்யம் । வீணாகாநரதா ஹ்ரு
க்வா ஶ்ராவண்யரஸஶோபிதா ॥ ௧௮ ॥ ததா விஶ்வாமித்ரஸ்ய த
போவிக்நாபிவாஞ்சயா । ஶனைஸ்ஸ நிகடஸ்தஸ்ய ப்ரவிஶ்ய ஸ
ஞ்சாராக்ருதி: ॥ ௧௯ ॥ ஸோஹமுனீ ஊஷாத்தாந ஊமாயத ஊர்த்
வ்ஸநம் । திவ்யவஷ்டராஷ்டவயடுஷம் காமெ காமெ விமோஹிநீ ॥
॥ ௨௦ ॥ ஸவஸாரஞ்ஜ்யாஸஸ்யாஸ்த மாநஸ்ரவிமோஹித: । ப்ர
ஹிதாத்மநஸ்ஸாத்மஸி தபஸ்ஸமாதிபி: ॥ ௨௧ ॥ த்ரு
ஷ்ட்வாதிஸந்தராஞ்ஜிதாம் மாயிவாத்ருஷ்டாந்ரவ । ஸம்ஸத்ய
த்தாநவ்யமோஹ்ராத்மநஸ் வாந: வரமாயவிஸ ॥ ௨௨ ॥ திலோ
த்தமா தம் த்ருஷ்ட்வா வொரெ தபஸி ஸம்ஸ்திதம் । நிராக்ரு
தாவ தேநாய ஶாபபீதா ஸதீ ஊநெந: ॥ ௨௩ ॥ ஸுவம்ஸ்ய தி
வ்யம் ஸ்வம் ரூபம் ஊர்மீ ஹ்ருக்வா ததா க்ஷணாத் । வநாயிதாத்
திவெமெந தெவாசெநீம் மதா ॥ ௨௪ ॥ விஶ்வாமித்ராத்

வாமித்திரருடைய ஸுஷும்நாநாடிவழியாயக்கினிகிளம்பிப் பிரம்மரந்திரத்தைப்பேதித்துக்கொண்டுயரேகிளம்பிற்று. அவருடைய ரோமங்கள் பூமியில் பத்திக்கொண்டதுகள். அதனாலவரசையாமல் மலைபோல் நின்றார். அப்போது தேவர்கள்கூடிச் சந்தேகப்பட்டு மகாரூபவதியான திலோத்தமையை யழைத்துத் தவத்தையுலைக்கும்படிசொல்லத் திலோத்தமையு மப்படியே யாகட்டுமென்று வேதவனம்வந்து வீணையைமீட்டிக்கொண்டு காதுக்கின்பமாக கானஞ்செய்துகொண்டு முன்னே சஞ்சரிக்கவப்போது முனிவர் கொஞ்சம் மனங்கலங்கித் தவமுலைந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்துவிட்டு மருபடி மனதையடைக்கிக்கொண்டு தவத்திலிருக்கத் திலோத்தமையானவள் கை கால் பதறி சாபத்திற்குப் பயந்து மான்பேடினுடைய வுருவங்கொண்டு சஞ்சரித்தாள்.

[illegible]

அப்போது விசுவாமித்திரர் மறுபடியும் கண்ணைவிழித்து மானகைத் திரியுந்திலோத்தமையை யப்படியே சபித்துவிட்டுத்தன் தவத்தின் சித்தியின் பொருட்டு வேதநதியையடைந்து ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனைத்தெரிசித்துத் தீர்த்தமகிமையினால் ஸப்தரிஷிகளுக்குள்ளொருவராகப்பவித்தார். திலோத்தமையுமீசனனுக்கிரகம் பெற்று வேதநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்ததின் வைபவத்தாலாதித்தியனுடைய ரதத்திலிருப்பையடைந்தாள். இதுபோலெவ்வளவோ முனிவர்களு மரசர்களும், வருணன், பிரகு, யாக்கியவல்கியர் முதலானவர்களுமாத்மஞ்ஞானத்தை யடைந்திருக்கின்றார்

[illegible] ॥
सनातनः ॥ ௧௭ ॥ तथा गार्गी च मैत्रेयी सर्वसिद्धिगुण
संयुते । तत्र स्थित्वा चिरं कालं ज्ञानयोगमवापतुः ॥
॥ ௧௮ ॥ अन्ये राजर्षयस्तत्र मुनयश्च तपोधनाः । दृ
ष्ट्वा वेदवने वासं सर्वपापहरे शुभे ॥ ௧௯ ॥ मा
घस्नानादिकं कृत्वा कृच्छ्रचान्द्रायणादिभिः । नीत्वा कालं
यथाशक्यं सिद्धिमापुः पुरातनाः ॥ ௨௦ ॥ मया किं वर्ण्य
ते राजंस्तस्य स्थानस्य वैभवम् । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௧ ॥ अस्य श्रवणमात्रेण [illegible]
[illegible] सर्वजन्तवः । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन श्रोतव्यं [illegible]
[illegible] ॥ ௨௨ ॥ वक्तव्यं श्रद्धया [illegible] विना पाषण्डना
स्तिकान् । पूजनीयमिदं [illegible] ॥
॥ ௨௩ ॥ [illegible]
[illegible] । क्षणं क्षणार्धं वा तत्र वस्तव्यं सर्वजन्तुभिः ।
॥ ௨௪ ॥ सूतः — [illegible] नारदेनोक्तं वेदार
ण्यस्य वैभवम् । [illegible] मान्धाता रा
जसत्तमः ॥ ௨௫ ॥ [illegible]
[illegible] ॥
॥ ௨௬ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௭ ॥ पु
ण्यक्षेत्रे विशिष्टे च कुम्भघोणे [illegible] । को
टिगोप्रदानेन यत्फलं समवाप्नुयात् ॥ ௨௮ ॥ तत्फलं

கள். திரிசங்குவுஞ் சண்டாளரூபம் நீங்கிச்சுவர்கத்தையடைந்தான். ஷண்முகர் வேதவநத்தில் செய்த தவத்தினால் தாரகனைச் செயித்தார். மைத்திரேயி, கார்கி முதலானவர்களும் சித்தியை யடைந்தார்களென்று வேதவன வைபவத்தை மாந்தாதாவுக்கு நாரதர் சொல்லிமுடித்தார். முனிவர்களே! கும்பகோணம் முதலான க்ஷேத்திரங்களில் கோடிப்பவன் தானஞ்செய்தவனுடைய பலத்தை வேதாரண்ணியத்தில் தண்ணீர் கொடுத்தவனடைவா

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌵𑍍𑌰𑌜𑌃 ॥ ௪௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌸𑍇𑌤𑍁𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌋𑌷𑌯𑌃— 𑌕𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍇
𑌵𑌦 । 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌦 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌃 ॥ ௧ ॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍇𑌤𑍁𑌤𑌾 ॥ 𑌸𑍂-
𑌤𑌃— 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ௨ ॥
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌃 । 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾-
𑌤𑌾— 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍁𑌨𑍇 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥
॥ ௩ ॥ 𑌕𑌦𑌾 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌸𑍇𑌤𑍁𑌤𑌃 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌸𑍇𑌤𑍁𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌦 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ ௪ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌕𑍃-
𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌮𑍍 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗-
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍀𑌵 𑌨𑌿-

னென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் ஏழாவது அத்தியாயம்
விசுவாமித்திரசரித்திரம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

முனிவர்கள் சூதரை நோக்கிச் சூதமுனிவரே வேதவநத்தி லெப்பொழுது ராமனால் ஸேதுபந்தஞ்செய்யப்பட்டது. ராமே சுவரத்திலெப்பொழுது செய்யப்பட்டது. சந்தேகமறவிரிவாய்ச் சொல்லுமென்று வினவச் சூதர் மாந்தாதாவினாலிவ்விதமே கேள் கப்பட்ட நாரதர் சொன்னபடி சொல்லுகின்றேன்கேளுங்களென் று சொல்லத்துடங்கினர். கிருதம், திரேதை, துவாபரம், கலியெ ன்று நாலுயுகங்கள் கொண்டதொரு சதுருயுகம். சதுருயுகமாயி ரங்கொண்டதுப்பிரமனுக்கொருபகல். அவ்வளவுகொண்டது ஒரு ராத்திரி, ஆகஇரண்டாயிரம்சதுருயுகங்கொண்டது ஒருநாள். அ

श्रा प्रोक्ता ह्यहोरात्रमिदं विदुः । एवं त्रिंशद्दि-
नैर्मासस्तेषां आयुश्च वत्सरः ॥ ६ ॥ एतादृशानां वत्स-
राणां शतार्धं तु परार्धकम् । परार्धद्वयकालस्या-
प्यन्ते ब्रह्मा निवर्तते ॥ ७ ॥ ब्रह्मप्रलयवर्षस्य
ब्रह्मणस्त्वेव नश्यति । एवमेकविधो ब्रह्मा दे-
षवन्तो दिनं हरेः ॥ ८ ॥ तावत्काला निशा ख्याता वि-
ष्णोरमिततेजसः । तादृशीनां त्रिंशच्च स्यान्मासो
विष्णोस्तु वायसि ॥ ९ ॥ तैस्ता आयुश्च तस्याब्दैः शतसंमितम्
शतसंमितम् । विष्णोः प्रलयकाले तु वैष्णवप्रलये
यो ह्ययम् ॥ १० ॥ ऐन्द्राणां च शतानां च पतनेऽपि वि-
नाशतः । ब्रह्माहस्य सरोव्याप्तं ब्रह्मणो हरे-
र्दिवा ॥ ११ ॥ हरिनाशस्तु शिवस्याहः परिकीर्तितः ।
एवं व्यवस्थिते काले पूर्णे राजंस्तथोत्तरे ॥ १२ ॥
इदानीं वर्तते विष्णुर्युक्तस्य लोकस्य रक्षिता । दशाव-
तारावस्थासंस्थितारो यथा ह्यहम् ॥ १३ ॥ तेनायं
निर्मितसेतुर्देवीनिर्मितवत्तरे । अस्य विष्णोस्तु यः
पूर्ववृत्तं विष्णोर्लोकस्य रक्षिता ॥ १४ ॥ तस्य रामाव-
तारे रघुश्रेष्ठो ह्यभवत् रोहारेते । तदा विनिर्मितस्से-
तुर्वेतवर्णे दयानुभव ॥ १५ ॥ तस्मादेव श्रुवा तत्त्व-
स्याद्विसेतुरिति श्रुतः । क्षुद्रविष्णुकृतकार्यस्य क्षुद्रसे-
तुरितीरितः ॥ १६ ॥ तदा सत्यमिति क्षिप्त्वा सत्त्वसंहारे-
हेतवः । विजयैवी बहुधा तस्यारेस्य पाप

து முற்பதுகொண்டதுமாசம். அதுபன்னிரண்டுகொண்டது வருஷம். வருஷமன்பதுகொண்டதொரு பரார்த்தம். இரண்டுபரார்த்தம் பிரம்மாவுக்காயுஸ்ஸு. ஒருபிரம்மாவினுயுஸ்ஸு விஷ்ணுவுக்கொருபகல். இவ்விதம்விஷ்ணுவுக்கு நூறுவயஸ்ஸு. இப்படி நூறுவருஷம் ருத்திரருக்கொருபகல். இப்பேர்ப்பட்ட காலத்திலிப்போதிருக்கின்ற விஷ்ணுவினுடைய தசாவதாரத்திற்குள் ராமாவதாரத்தில் தேவீபட்டணத்தில் சேதுபந்தம் செயயப்பட்டது. இதற்கு முந்தினவிஷ்ணுவினால் ராமாவதாரத்தில் வேதவனத்தில் சேதுபந்தஞ்செய்யப்பட்டது. அதினாலிதற்காதிசேதுவென்றுபேர். முந்தின ராமனுடையப் பிரம்மஹத்திவிவ்விடத்திலீச

[illegible]

னால் நிவிர்த்திசெய்யப்பட்டது. இப்போதேர்ப்பட்ட ராமாவதாரத்தில் விக்கினேசுவரரால் வீரஹத்தி நிவிர்த்திசெய்யப்பட்டது. தேவிபட்டணச்சேதுவில் நூறுஸ்னானமும் வேதவனச்சேதுவிலொருஸ்னானமும் ஸமானம். இந்தச் சேதுவின் தெரிசனத்தினாலே பிரம்மஹத்திகூட நசிக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. மூன்றுதடவை குருக்ஷேத்திரயாத்திரையுமிந்தச் சேதுவைக் குறித்தொருயாத்திரையும் ஸமானம். ஸேதுயாத்திரைக்கு முதனாள் விஷ்ணுயாத்திரை செய்யவேணும். விஷ்ணுயாத்திரையைச் செய்துவிட்டுச் சேதுயாத்திரையைச் செய்தவன் மூன்றுதடவை பிரம்மயாத்திரையையுமெட்டாவிருத்தி இரண்டுமான சயாத்தி

[illegible] || ௨௯ ||
[illegible] || ௩௦ ||
[illegible] || ௩௧ ||
[illegible] || ௩௨ ||
[illegible] || ௩௩ ||
[illegible] || ௩௪ ||
[illegible] || ௩௫ ||
[illegible] || ௩௬ ||
[illegible] || ௩௭ ||
[illegible]

ரையும் நூறக்கினிஷ்டோமத்தையுஞ் செய்தவனுடைய பலத்தையடைவான். முதநாள் விஷ்ணுயாத்திரையைச்செய்துவிட்டு ராத்திரியில் பூமியில் சயனஞ்செய்து மருநாளுதயத்தில் நித்திய விதியை முடித்துவிட்டு வேதவனேசன் சன்னிதானத்திற்குவந்து ஹே சங்கரா! குலத்தையுத்தரணஞ் செய்யுஞ் சேதுயாத்திரையைச் செய்கின்றேனென்று தெரிவித்துக்கொண்டு மணிகர்ணிகையில் ஸ்னாநஞ்செய்து மணிகர்ணீசனைப் பூஜித்து விசுவனுதனை நமஸ்கரித்துவிட்டுத் துண்டிவிநாயகரை மோதகம் முதலானதுைல் பூஜித்துப் பைரவரை வணங்கி யகஸ்தியகூபத்தில் புரோக்ஷணஞ்செய்து ஸத்தியநதியை யடைந்து விதிப்படி ஸ்னாநதானங்களைச் செய்து தீரத்திலிருக்கின்றவாம்ரேசனையும் காளஹஸ்தீசுவரனையும், கும்பீசுவரனையும், ஹாலாஸ்யநாயகனையும், வல்மீகேசனையும், கேதாரேசனையும் பூஜித்துவிட்டக்கினிதீர்த்தத்தில்

ஸ்நாநஞ்செய்து கரையிலிருக்கின்ற பரான்னேசனையும் பரத்திர வியேசனையும் பிரதிக்கிரகேசனையும் பூஜித்து ருத்திரகோடியை யடைந்து விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து தனுஷ்கோடிக்குச் சென்று நமஸ்கரித்து ஸங்கல்பஞ்செய்து விதிப்படி ஸ்நாநம்பண்ணித் தர்ப்பணஞ்செய்து விதிப்படித் தலைதுவட்டிக் கரையேரி ஹிரண்ணியசிராத்தம் பிண்டதானந் தர்ப்பணங்களைச் செய்து விசேஷமாய் வேதவித்தான வேதியனுக்கு வெள்ளியைத் தானஞ்செய்யவேண்டியது. ஸ்திரீசூத்திராள் பஞ்சாக்ஷரத்தினுல் ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டியது. உடனே சித்தாச்சிரமம்வந்து சித்தர்களை நமஸ்கரித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வடவிருக்ஷத்தை நமஸ்கரித்துவிட்டுச் சேதுவைவணங்கிக் குளகாலயம் வந்து ஏகாதச ருத்

[illegible]𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥௫௦॥ 𑌕𑍁𑌲𑌕𑍇 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 । [illegible] 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 ॥௫௧॥ 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌂 [illegible] 𑌉𑌮𑌾𑌸𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] ॥௫௨॥ 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌸𑌰𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑍇 ॥௫௩॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 [illegible] 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌲𑍋𑌪𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥௫௪॥ 𑌕𑌣𑍍𑌵𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍇 𑌤𑌤𑌃 ॥௫௫॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥௫௬॥ [illegible] । 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 [illegible] 𑌤𑌾𑌂𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௫௭॥ [illegible] 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 । 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂𑌬𑍂𑌲-

திர தீர்த்தத்திலும் சுதாபுஷ்கரிணியிலும் குளகதீர்த்தத்திலும் ஸ்நாநஞ்செய்துவமிருதலிங்கத்தையும் மேல்பக்கத்திலிருக்கின்ற மோக்ஷேசுவரனையும், ஸ்கந்தேசனையும், விக்கினேசேசனையும், வணங்கியுமாஸரஸ்ஸையடைந்து ஸ்நாநம்பண்ணியுமையின்பிரீதியின்பொருட்டுக் கன்னிகாதானம் பண்ணியகஸ்தியாச்சிரமம் வந்துத்துவாதசாதித்தியசரஸ்ஸில் ஸ்நாநஞ்செய்து தண்டுலதானம் பண்ணி யக்கினிபுஷ்கரிணியிலு மத்திரிதீர்த்தத்திலும் ஸ்நாநம் பண்ணியகஸ்தீசுவரனையும், லோபாமுத்திரேசுவரரையும், கண்ணுவேசுவரரையும், அத்திரீசுவரரையும் வணங்கி யமதீர்த்தம், தும்புருதீர்த்தம், நாரததீர்த்தங்களிலே ஸ்நாநஞ்செய்து மணிகர்ணிகையையடைந்து ஸ்நாநம்பண்ணி ராமனுதனைத்தெரிசித்துவிட்டு வேதவனேசனுக்குத் தூபம், தீபம், பாயஸான்னம் முதலியவைகளால் பூஜைசெய்து நமஸ்கரித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து ஸ்துதித்துப் பாதுகை, குடை, தாம்பூலம், விருதாவார்த்தைக்

मे व्याघातकारणं रोदनम् ॥ ௫௮ ॥ यात्रायां वर्जये[illegible]
[illegible] नानावाहनपारायणः । [illegible]
प्रातस्स्नानादिकं चरेत् ॥ ௫௯ ॥ वैश्वदेवादिकं कृत्वा
भोजयेद्ब्राह्मणांस्ततः । [illegible]
[illegible] ताम्बूलदक्षिणे ॥ ௬௦ ॥ [illegible]
[illegible] । एवं यः कुरुते यात्रां
[illegible] समाहितः ॥ ௬௧ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௬௨ ॥ काश्यां कृत्वा महाया
त्रां [illegible] यत्फलम् । तत्फलं प्राप्नुया[illegible]
सेतुयात्रां विधाय तु ॥ ௬௩ ॥ मासि मासि प्रकुर्वीत
[illegible] । वत्सरे वत्सरे वापि सेतु
यात्रां [illegible] ॥ ௬௪ ॥ [illegible]
[illegible] । यस्तु यात्रामकृत्वैव [illegible]
[illegible] ॥ ௬௫ ॥ तस्य वंशभवास्सर्वे शपन्ति
पितरोऽनिशम् । [illegible]
यात्रया ॥ ௬௬ ॥ काशीयात्रा[illegible]
[illegible] । सेतुयात्रां प्रकुर्वीत [illegible]
[illegible] ॥ ௬௭ ॥ सेतुयात्रासमं पुण्यं [illegible]
[illegible] । [illegible]

ளில்லாமல் யாத்திரையை முடித்துபவாசத்துடன் ராத்திரியைப் போக்கி மருநாள் நித்தியகர்மத்தை முடித்துப் பிராமண சந்தர்ப்பணஞ்செய்து தக்ஷிணை தாம்பூலம் கொடுத்து வுத்திரவின்பேரில் மௌநமாய் புஜிக்கவேண்டியது. இந்தப்படி மாதத்திற்கொரு தடவையல்லது வருஷத்திற்கொருதடவை அல்லது ஜன்மத்திலொருதடவையாவது செய்யவேண்டியது. அப்படிச்செய்யாமல் வேதவநம்விட்டுப்போகிறவனைப் பிதிருக்கள் சபிப்பார்கள். காசியாத்திரையைக்காட்டிலுமதிகபலமுண்டு. பிரம்மஹத்திகூடநசிக்கும். இகத்தில் போகங்களையனுபவித்து முடிவில் மோக்ஷத்தையடைவார்கள் சந்தேகமில்லை. சத்தியம், சத்தியம், சத்தியம். சக்தியற்றவன் கிரமத்தை ஜபிக்கவாவதுவேண்டுமென்று நாரதர்

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌸𑍇𑌤𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌪𑍇𑌨 । 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍀𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 ॥ ௨ ॥ 𑌔𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌥 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௩ ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍀𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌮𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ ௫ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑌂𑌸𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂

சொல்லிமுடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் எட்டாவது அத்தியாயம்
ஸேதுயாத்திரையின் வைபவம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

நாரதர் மறுபடியும் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே? தக்ஷிணமானஸீயாத்திரையைச் சொல்லுகிறேன் கேளும், முதநாள் ஒருவேளை யாகாரஞ்செய்து மருநாள் நித்தியகர்மத்தை முடித்து, சன்னிதானத்திற்குவந்து சகலபாபங்களும் நிவர்த்திக்கும் பொருட்டுத் தெக்ஷணமானஸீயாத்திரையைச்செய்யப்போகிறேனனுமதிகொடுக்கவேணுமென்று பிரார்த்தித்து விசுவாமித்திர தீர்த்தத்தில் ஸ்னாநஞ்செய்து சமீவிருக்ஷத்தை வணங்கப் பிராமண

[illegible]

ஸந்தர்பணம் செய்து அவர்களுடைய வனுமதிபெற்று நிருருதி தீர்த்தத்தில் ஸ்ஞநஞ்செய்து மாஷதானம் பண்ணி சப்தசாகர தீர்த்தத்தில் ஸ்ஞநம்பண்ணி ரத்தினதானஞ்செய்துமனுதீர்த்தத்தில் ஸ்ஞநம் பண்ணி புஸ்தகதானஞ்செய்து ஸம்ஞா தீர்த்தத்தில் ஸ்ஞநம்பண்ணி யாச்சியதானஞ்செய்து ஸூரியபுஷ்கரணியில் ஸ்ஞநஞ்செய்து கோதானம் பண்ணி பாஸ்கரேசனை வணங்கி தீபதானம்பண்ணி பாயஸநிவேதனஞ்செய்து சோமபுஷ்கரிணியில் ஸ்ஞனஞ்செய்து வஸ்திரதானம்பண்ணி ஸோமேசனை வணங்கி நீலதீர்த்தம் அஞ்ஞானமோசனம் கலிநாசனம் விசுவ்தேவ தீர்த்தங்களில் ஸ்ஞனம்பண்ணி விசுவதேவாளால் பூஜிக்கப்பட்டலிங்கத்தை தெரிசித்துச் சக்திக்குத் தக்கபடியேதாவதுதானஞ்செய்து சப்தமருத்தீர்த்தத்தில் ஸ்ஞநஞ்செய்து தான்னியதா

[illegible]

னம் பண்ணி மருதீசனைத் தெரிசித்துச் சன்னிதியில் தீபமேற்றி ஜாம்பவானுடைய தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்னாநஞ்செய்து தர்ப்பணம்பண்ணி க்ஷேத்திரபிண்டம்கொடுத்து ஆஜ்ஜியதானஞ்செய்து மூன்று அர்க்கியங்கொடுத்துஸுஷேண தீர்த்தத்தில்ஸ்னாநஞ்செய்து தாம்பூலதானம்பண்ணி வருண தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்னாநம் பண்ணி வருணேசனை வணங்கிச் சன்னிதானத்தில் சுவர்ணதானஞ்செய்து பரத்துவாஜதீர்த்தத்தில் ஸ்னாநம்பண்ணி கோதாமதானஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்து வீரகத்திவிநாயகரைத் தெரிசித்துச் சன்னிதானத்தில் தீபமேற்றி, மோதகம், தேங்காய்,

க்ஷாரவிவர்ஜிதம் ॥ ௨௯ ॥ மணிகர்ண்யாந்ததஸ்ஸ்நாத்வா ஏகாக்ரம
நாஸ்ததம் । ஶமீமூலேநிஷத்யாத ஜப்த்வா பஞ்சாக்ஷரம் பரம் ॥
॥ ௩௦ ॥ த்ருஷ்ட்வா வேதவநாதீஶம் விடங்கேஶமுமாபதிம் । தூப
தீபாதிநைவேத்யை ஸம்பூஜ்ய பரமேஶ்வரம் ॥ ௩௧ ॥
ஸ்தித்வா மஹாதேவம் ப்ரார்த்தயித்வா மநோரமம் ।
உபவாஸபரோ பூத்வா ராத்ரௌ ஜாகரணஞ்சரேத் ॥ ௩௨ ॥
ப்ராதஸ்ஸ்நாத்வா ஸமாப்யாத நித்யகர்மாணி ஸர்வஶ꞉ । ப்ராஹ்ம
ணாந் போஜயித்வா து பஶ்சாந் மௌநேந புஞ்ஜீத ॥ ௩௩ ॥ தாம்
பஞ்சக்ரோஶீமதிக்ரம்ய ஹ்யநுஜ்ஞாப்ய த்விஜோத்தமாந் । மௌநீ
ஹித்வா ஸ்வயம் ஸம்ஜ்ஞாநாதித்யக்த꞉ ப்ரஸந்நதீ꞉ ॥ ௩௪ ॥ ஸர்வம்
ய꞉ கரோதி யாத்ராமிமாம் பக்த்யா மௌநவ்ரதே । ஸதேஹமேவ
ஶிவம் ப்ராப்நோத்யேவ நாத்ர விசாரணா ॥ ௩௫ ॥ ய இதம்
கரோதி யாத்ராம் மாநஸீம் புண்யக்ருந்ந்ருப । ஸர்வ
பாபவிநிர்முக்த꞉ ஸ யாதி பரமாம் கதிம் ॥ ௩௬ ॥ த
நார்த்தீ லபதே வித்யாம் ஜ்ஞாநார்த்தீ ஜ்ஞாநமவ்யயம் । கந்யா
ர்த்தீ லபதே கந்யாம் ஜயகாமோ ஜயம் லபேத் ॥ ௩௭ ॥ கேவலே
திவஸே கார்யம் ப்ராப்நோதி ஸகலம் லபேத் । ஸாதாரணே திந
க்ருணமிதம் ப்ரோக்தம் ஶதகுணம் திநே ॥ ௩௮ ॥ ஸாதாரணே ததா
ஸோமவாரே க்ருத்வா லபதே । ஸஹஸ்ரகுணிதம் ஸோம
வாரே ஸத்யமேவ ந்ருபோத்தம ॥ ௩௯ ॥ ய இமாம் தக்ஷிணாம் யா

பொரி, கரும்புகளை நிவேதனஞ்செய்து நமஸ்கரித்துவிட்டு மணி
கர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து சமீவிருக்ஷமூலத்தில் பஞ்சாக்ஷ
ரஜபம்பண்ணி வேதவனேசனையும் விடங்கேசனையும் தூபம், தீ
பம், நைவேதனங்களாலாரதித்து உபவாஸமிருந்து மருநாள்
நித்தியகர்மங்களை முடித்துப் பிராமணஸந்தர்ப்பணம் பண்ணி ய
வர்களுடைய வனுமதியின்பேரில் மௌனத்துடன் புஜிக்கவே
ண்டியது. இந்தப்படி யிந்தயாத்திரையைச் செய்தவன் கைலே
யையடைவதில் சந்தேகமில்லை. சகலபாபங்களுந்தொலையும். தன
மோ, தான்னியமோ, கன்னிகையோ, ஜயமோ, கல்வியோ, ஞான
மோ வேண்டுமென்பது சித்திக்கும். ஸாதாரணதினத்தைக்காட்
டிலும் பானுவாரத்தில்செய்தால் பத்துமடங்கும் திங்கள்கிழமை
யில் நூறுமடங்குமதிகம். சக்தியில்லாதவனிதின்கிரமத்தை ஜ

त्रां मानवमीं ब्राह्मणोत्तमः । प्रातःकाले समुत्थाय
जपेद्ध्रुव मनुं क्रमात् ॥ ४० ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सा
क्षाज्ज्ञानमवाप्नुयात् । अकश्वोरस् काशीयात्रा मिमान्
शृणोत्यव ॥ ४१ ॥ तत्पुण्ययोः फलं राजन् सत्यमेव
न संशयः । मासिमासि प्रकुर्वीत सर्वपापक्षयाय च ॥
॥ ४२ ॥ पौष्यमासि रवेर्वारे सर्वमासफलं लभेत् ।
इति ते सर्वमाख्यातं यात्राफलमनुत्तमम् ॥ ४३ ॥ ब्र
ह्मयात्रा मयो वक्ष्ये शृणुष्व राजनन्दन ॥ ४४ ॥

इति श्रीस्कान्दे पुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रपर्वणि उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
दक्षिणमानसयात्रामहिमानुवर्णनं नाम
अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥
इति नवमोऽध्यायः ॥

अथ दशमोऽध्यायः ॥

——(:0:)——

शृणु राजन् ब्रह्मयात्राक्रमं वक्ष्ये तवानघ ।
पौष्यमासे शशाङ्के तु प्राप्तेऽभिजितमोदरात् ॥ १ ॥
प्रातःस्नात्वा चतुर्दश्यां कृष्णपक्षे नृपोत्तम । स
न्ध्यामुपास्य सावित्रीं जप्त्वा हुत्वा ततः परम् ॥ २ ॥
त्रयीवेदशपारतो नमस्कृत्य स्वावासितः । सज्जलं

பிக்கவாவது வேண்டியது. இனிமேல் பிரம்மயாத்திரையை சொல்லுகிறேனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்ஹிதையிலொன்பதாவதத்தியாயம்
தெக்ஷிணமானஸயாத்திரையின் வைபவம் முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

கேளுமரசனே பிரம்மயாத்திரையைத் தைமாதம் கிருஷ்ண சதுர்தசியில் சந்திரன் திருவோணத்தின் முதற்பாதமான அபி ஜித்தையடைந்திருக்கும்பொழுது காலையில் நித்தியவிதியை மு

प्रवेक्ष्ये ब्रह्मयात्रामनुष्ठास्ये ॥ ३ ॥ ढुण्ढिं प्राप्य
विनायकस्य ब्रह्मज्ञानं प्रयच्छ मे । इति सम्प्रार्थ्य नत्वैव
ढुण्ढिनानुज्ञां विधायाथ वै ॥ ४ ॥ स्नात्वाथ मणिकर्णिके
शं विधिवत्पुण्यतः । वीरहत्याहरगजानुज्ञां नाथ
देवं निवेद्य च ॥ ५ ॥ कवानुज्ञाप्य मणिबन्धं तथा
गोमुखे प्रसन्नधीः । गवयस्य तीर्थे स्नात्वा
विधिवन्नरः ॥ ६ ॥ दद्यात्तत्र प्रकल्प्य च ताम्बूलं
सदक्षिणम् । कक्ष्याया तीर्थं गवाक्षस्य तीर्थके ॥
॥ ७ ॥ प्राप्य स्नात्वा ताम्बूलदानं कुर्यात्स्नानम्
तथा । गन्धमादनतीर्थे स्नात्वा चन्दनदानकम् ॥ ८ ॥
गन्धो देयो विधायाथ सौम्यस्याशिवत्सये । वायु
तीर्थे तत्स्नात्वा क्षेत्रपिण्डादिकं चरेत् ॥ ९ ॥ वायवीश
ञ्चैव दृष्ट्वा तत्रैव प्रणम्य च । कदलीनववेद
स्या वृषभदानस्य ॥ १० ॥ दीपं दत्वा तदी
यस्य सन्निधौ लिङ्गस्य पूजयेत् । शीघ्रं पञ्चामृतस्ना
नं पायसान्नं निवेदयेत् ॥ ११ ॥ ताम्बूलं च निवेद्या
थ नमस्कृत्वा तथैव हि । ब्रह्मतीर्थं गत्वा यथाविधि
स्नात्वा तद्वत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मेशं प्रणम्य प्रसाद्य
यथाविधिनिवेदनैः । अन्नं देयं विधेयं सन्निधौ

டித்துவிட்டு வேதவநேசன் சன்னிதியில் பிரம்மயாத்திரையைச் செய்கின்றேன்; பிரம்மஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்கவேணுமென்று பிரார்த்தித்துத் துண்டிவிநாயகரிடமனுமதி பெற்று மணிகர்ணிகையில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வீரஹத்திவிநாயகரிடமனுமதிபெற்றுக் கவயதீர்த்தஞ்சென்று ஸ்நாநம்பண்ணி பலதானஞ்செய்து கவாக்ஷதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்பண்ணித் தாம்பூலதானஞ்செய்து கந்தமாதனதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்பண்ணிச் சந்தனதானஞ்செய்து வாயுதீர்த்தத்தில்ஸ்நாநம்பண்ணி க்ஷேத்திரபிண்டங்கொடுத்து வாயுலிங்கத்தைத் தெரிசித்துச் சன்னதியில் தீபமேற்றி விருஷபதானத்தைப் பிராமணனுக்குச்செய்து லிங்கத்திற்குப் பஞ்சாமிருதாபிஷேகம் தூபம் தீபம் பாயஸான்னங்களால் பூஜைசெய்துப் பிரம்மதீர்த்தம் வந்து விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்துப்பிரம்மேசனை வணங்கி யாராதித்துச் சன்னிதானத்தி லன்னதானம்

[illegible]

செய்து ஸரஸ்வதீதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணிப் பிரம்மஸரஸ் ஸையடைந்து நமஸ்கரித்துச்சங்கர்ப்பித்து அறையளவு ஜலத்தில் நின்று கையில் கமண்டலுவும் ஜபமாலையும் வரதானமும் முத்திரையுந்தரித்துக் கமலாசனத்தில் சரஸ்வதியோடும் சாவித்திரியோடும் வீற்றிருக்கும் சதுர்முகனைத் தியானித்துக்கொண்டு ஸ்நானஞ் செய்து காயத்திரியாலர்க்கியங்கொடுத்து க்ஷேத்திரபிண்டம் சிராத்தம் தர்ப்பணம் பிராமணஸந்தர்ப்பணம் முதலானதுகளைச் செய்துப் பிரம்மகுண்டம் வந்து அதிலிருக்குந் திருநீற்றைத் தரித்து வஸு தீர்த்தம் வந்து ஸ்நானம்பண்ணி ஹிரண்ணியதானஞ்

ஸ்நாநக | காஶ்யபேஶம் ஸம்பூஜ்ய ஸ்நாத்வா காஶ்யபதீர்த்த-
கே ||௨௬|| தத்பத்நீநாஞ்ச தீர்த்தேஷு ஸ்நாத்வா லிங்கம் ததீஶ்வ-
ரம் | தூபதீபாதிபிஸ்ஸம்பூஜ்ய விஷ்ணுதீர்த்தம் வ்ரஜேத் ||௨௭||
தத்ர ஸ்நாத்வா விதாநேந ஸ்வர்ணதாநம் ப்ரதாபயேத் | லக்ஷ்மீதீ-
ர்த்தே ததஸ்ஸ்நாத்வா விஷ்ணுலிங்கம் ப்ரபூஜயேத் ||௨௮|| பத்மதாநம்
ப்ரகுர்வீத ஸந்நிதௌ தஸ்ய ஸம்பவே | காளீதீர்த்தே தத-
ஸ்நாத்வா மாஷதாநம் ப்ரதாபயேத் ||௨௯|| தர்மதீர்த்தம் ப்ரகு-
ர்வீத ஸ்நாநம் தத்ர வ்ரஜேத் | த்விதீர்த்தே ஜலதீர்த்தே
ஸ்நாயாத் ஜலே ஜலே ||௩௦|| தத்ர ஸ்நாத்வா ஸஜ்ஜநஸ்ய
விதத்வேவாதிகாரம் ப்ரபூஜ்ய | த்விஜஸ்ய ஜலதீர்த்தம் ப்ராப்ய
ஸ்நாத்வா ஶங்கரம் ||௩௧|| ஜ்ஞாநவாப்யாம் ததஸ்ஸ்நாத்வா கங்கே-
ஶம் ஸம்பூஜயேத்தத: | ஐந்த்ரே ஸ்நாத்வா ஜலே வாயுலிங்கம் ப்ரபூஜயேத்
விதாநவ ||௩௨|| மைந்ததீர்த்தே ததஸ்ஸ்நாத்வா வாயுலிங்கம் ஸ்நாத்வா தத
ப்ரஶஸ்தக | வாயுஶம் ஸம்பூஜ்ய ப்ராப்ய மணிகர்ணிகே
காம் ||௩௩|| ஸ்நாத்வா ஶமீவ்ருக்ஷமூலே ஸ்தித்வா பஞ்சாக்ஷரம்
ஜபேத் | ஜபேச்ச ஸஹஸ்ரம் வேதவநேஶஸ்ய ஸந்நிதௌ||
||௩௪|| ஆஜ்யதீபம் ப்ரதத்யாத் வேதாரண்யேஶ்வரஸ்ய ச | ப்ரதி
க்ஷணம் ஜாகரணம் ராத்ரௌ ஸமாசரேத் ||௩௫|| ப்ர
பாதே ஜாகரணம் க்ருத்வா ஸந்நிதௌ ஜ்ஞாநவாப்யாம் | அமாவாஸ்யாம்

செய்து காசியபதீர்த்தத்திலுமவருடைய பத்தினிகளின் தீர்த்தத்
திலும் ஸ்னானஞ்செய்து அங்குள்ள லிங்கத்தை தூபம் முதலா
னதுகளால் பூஜித்து விஷ்ணுதீர்த்தம் சென்று ஸ்னாநம்பண்ணிச்
சுவர்ணதானஞ்செய்து லக்ஷ்மீதீர்த்தத்தில் ஸ்னானம்பண்ணி வி
ஷ்ணுலிங்கத்தைப் பூஜித்து பத்மதானம்பண்ணிக் காளிதீர்த்தத்
தில் ஸ்னாநஞ்செய்து மாஷதானம்பண்ணித் தர்மதீர்த்தம்வந்து
ஸ்னாநம்பண்ணித் துவிததீர்த்தஞ்சென்று நீருடி, ஞானவாபி
யையடைந்து ஸ்னாநம்பண்ணி கங்கேசனைப் பூஜித்து மைந்ததீர்த்
தத்தில் ஸ்னானஞ்செய்து வாயுலிங்கத்தைப் பூஜித்து மணிகர்ணி
கைக்குவந்து ஸ்னாநம்பண்ணி சமீவிருக்ஷத்தடியிலிருந்திரண்டா
யிரம் பஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்து வேதவநேசன் சன்னிதிய
டைந்து ஆஜ்ஜியதீபமேற்றி ராத்திரியில் ஜாகரணஞ்செய்து மரு
நாளமாவாஸைக்காலையில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்னாநஞ்செய்து நித்

…ஷிதே ஸம்ப்ராப்தே ஏகாந்தே ஸ்நாத்வா ஸாமகே ॥ ௧௬ ॥
நித்யகர்மாணி ஸர்வாணி ஸமாப்யாந்யாய ஶக்தித: । ப்ராஹ்ம
ணாந் போஜயித்வாऽத ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷத: ॥ ௧௭ ॥
ஆத்மஜ்ஞாநஸ்ய ஸம்ப்ராப்த்யை ப்ரார்த்தயேத் ப்ரயதஶ்ச தாந் । மௌநவாந்
பூஜயேதே யாத்ராம் ப்ராஹ்மண: பரமேஷ்டிந: ॥ ௧௮ ॥ வேதா
ரண்யேஶ்வரஸ்யாய ப்ரஸாதாதாத்மவித்பவேத் । ஶ்வேதகேது
ரிமாம் யாத்ராம் க்ருத்வா ஸம்யக் ப்ரபோதத: ॥ ௧௯ ॥ ப்ரஹ்ம
ஜ்ஞாநபோதாய ஜீவந்முக்தோऽபவந்முநி: । யாஜ்ஞவல்க்யோऽபி
யத்நாத்தாம் ப்ரஹ்மயாத்ராம் விதாய ச ॥ ௨௦ ॥ ஆத்மஜ்ஞாந
மவாப்ய ஜீவந்முக்தோऽபவந்முநி: । கேகயோऽபி ந்ருபோ ரா
ஜந் ப்ரஹ்மயாத்ராப்ரபாவத: ॥ ௨௧ ॥ ஸத்ய: ஸ்வாத்மப்ரஜ்ஞாநா
ஜ்ஜீவந்முக்தோऽபவத்ததா । வஸுர் ராஜர்ஷிஶ்ரேஷ்டஶ்சேதீநாமீஶ்வ
ரோ வஸு: ॥ ௨௨ ॥ க்ருத்வா ப்ரஹ்மவிசாரேண ஜீவந்முக்தோ ப
பவ । வைதேஹோ ஜநகோ ராஜா வேதாரண்யே ஶிவஸ்ய வை ॥
॥ ௨௩ ॥ ப்ரஹ்மயாத்ராம் விதாயாऽயம் ப்ரஸாதாத்விஶ்வரஸ்ய ச । ஸ
ஹோதரைஶ்ச ஶிவஜ்ஞாநேந ஜீவந்முக்தோऽபவத் ॥ ௨௪ ॥ ச
துர்முகஶ்சாபி யாத்ராம் க்ருத்வா புரா ந்ருப । அ
ஶ்வமேதம் ப்ரஹ்மஸரஸ்தீர்த்தே ஹயமேதவிதாநத: ॥ ௨௫ ॥ த்ர்யம்பகே
ஸந்துஷ்டே ஸ்ருஷ்டிவிதிம் ஶிவாத் । ப்ராப்யாஸ ஜ
கதாம் ஸர்வம் ஸம்ஸ்ருஷ்டவாந் ॥ ௨௬ ॥ அத்ய ப்ரப்ருதி யோ

தியவிதிமுடித்துப் பிராம்மணர்களுக்கன்னமளித்துத் தக்ஷிணை தாம்பூலங்கொடுத்தவர்களிடமாத்மஞ்ஞானத்தைப் பிரார்த்தித்து மௌனத்துடன் புஜிக்கவேண்டியது. இவ்விதமனுஷ்டித்தாலொரே தினத்திலாத்மஞ்ஞானமுண்டாகும். சுவேதகேது விந்தயாத்திரையைச்செய்து ஜீவன்முக்தியையடைந்தார். யாக்ஞியவல்க்கியரிந்தயாத்திரையைச் செய்துப் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தார். கேகயமகாராஜனும் சேதிதேசாதிபதியான வஸுவும் விதேஹாதிபதியான ஜனகனுமப்படியே பிரம்மயாத்திரையைச் செய்தாத்மஞ்ஞானத்தையடைந்து ஜீவன்முக்தர்களானார்கள். சதுர்முகனுதியிலிந்தயாத்திரையைச் செய்துப் பிரம்மஸரஸ்ஸின் தீர்த்திலசுவமேதத்தால் பரமேசுவரனையாருதித்துச் சிருஷ்டிஸாமர்த்

लोके वेदारण्यक्षेत्रेऽस्मिन् । यात्रामेनां [illegible]
कृत्वा भस्म च धारयेत् ॥ ௪௭ ॥ ब्रह्मज्ञानं प्रयत्नेन [illegible]
[illegible] । इति संप्रार्थितो देवः [illegible]
[illegible] ॥ ௪௮ ॥ ब्रह्मज्ञानं च विप्रेभ्यो दत्तवान् प-
रमेश्वरः । ब्रह्मयात्रां [illegible] कृत्वा [illegible]
ण्डवाः ॥ ௪௯ ॥ [illegible] ब्रह्मज्ञानमवाप्य
[illegible] । [illegible] यात्रां [illegible]
[illegible] ॥ ௫௦ ॥ [illegible] ब्रह्मयात्रां [illegible]
[illegible] । [illegible] सत्यमेव न संशयः ॥
॥ ௫௧ ॥ [illegible] । ब्र-
ह्मयात्रा [illegible] ॥ ௫௨ ॥ ब्र-
ह्मयात्राविधानेन विना ब्रह्म[illegible] । [illegible]
[illegible] सत्यमेव [illegible] ॥ ௫௩ ॥ इत्येवं ब्रह्मया-
त्रायाः [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௪ ॥

इति श्रीस्कान्दे [illegible] सनत्कुमारसंहितायां
[illegible] उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
ब्रह्मयात्रामहिमानुवर्णनं नाम
[illegible] ॥
इति दशमोऽध्यायः ॥

தியத்தை யடைந்து யாராவதிந்தப் பிரம்மயாத்திரையைச் செய்தாலவர்களுக்குப் பிரம்மஞ்ஞானமளிக்கவேணுமென்றுவரம்பெற்றார். இளாகுமாரனான விக்கிரமனிந்த யாத்திரையைச்செய்தூர்வசியை யனுபவித்துப் பிரம்மஞ்ஞானத்தையுமடைந்தான். காசியிலுத்தரமானதயாத்திரையுமிதுவும்சமம். சகலபாபங்களும்நசித்துவிடும், முக்தியையுமளிக்கும். இனிமேலுத்தரமானதயாத்திரையைச்சொல்லுகின்றேனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் பத்தாவதத்தியாயம்
பிரம்மயாத்திராமகிமை முற்றிற்று.

அதைகாதஶோऽத்⁴யாய꞉

நாரத:— பூர்வேத்³யுஶ்ஶுசிதாஹாரோ நிஶி ஸம்யக்
ஜிதேந்த்³ரிய꞉ । ப்³ராஹ்மே முஹூர்தே உத்தா²ய ஸங்கல்பம் விதி⁴வ
ச்சரேத் ॥ ௧ ॥ யே க்ருதாநாம் பாபாநாம் விநிவ்ருத்த்யை த்³ருடி⁴
தா । உத்தராம் ஶாஸநீம் யாத்ராம் கரிஷ்யே ஶம்ஶிவோऽவது ॥
॥ ௨ ॥ இதி ஸங்கல்ப்ய ஸம்ப்ரார்த்²ய வேதா³ரண்யதடாந்தகே । ஸ்நா
த்வா ஸந்த்⁴யாதி³கம் க்ருத்யம் நித்யகர்ம நியதஶ்ஶுசி꞉ ॥ ௩ ॥ புல
ஸ்த்யதீர்தே² ஸங்கல்ப்ய ஸ்நாத்வா ரக்ஷோப⁴யாபஹே । ப்³ரஹ்மஜ்ஞாந
ஸபுத்ராய ரக்ஷஸாம் ஜநகாய ச ॥ ௪ ॥ புலஸ்த்யாய த³த்³யாத்³
அர்க்⁴யம் தத்தீர்தே²ऽக⁴நிவ்ருத்தயே । இதி த³த்த்வார்க்⁴யமேவம் து
ஸ்நாத்வா ஶ்ராத்³த⁴ம் விதா⁴ய வை ॥ ௫ ॥ புலகம் தத꞉ கா
ர்யம் தத꞉ புலஹதீர்த²கே । ப்ராப்ய ஸ்நாத்வாऽங்கி³ரஸஸ்தீர்தே²
ஸ்நாநம் சாபி விதா⁴நத꞉ ॥ ௬ ॥ ப்⁴ருகோ³ர்யத்ர ஸ்மிருதம் தீர்த²
ஸ்நாதவ்யம் ஶக்திபூர்வகம் । ப்³ரஹ்மாணமங்கி³ரஸம் ததா²
சாங்கி³ரஸம் முநிம் ॥ ௭ ॥ தத்³வத்தே³வாந் பித்ரூந் தர்பயே
த்³வா ஜலேந து । தேவாந்ருஷீந் பித்ரூந் ஸர்வாந் ஸந்தர்பயேத்³
ஜலேந ச ॥ ௮ ॥ க்ஷேத்ரபிண்டா³தி³கம் க்ருத்வா ததா² தீர்தே² ப்ர

பதிஞேராவது அத்தியாயம்.

——]()[——

மாந்தாதாவே ? முதநாள் மிதமானவாகாரஞ்செய்து மரு நாள் பிராம்மமுகூர்த்தத்திலெழுந்திருந்து நித்தியவிதியைமுடித் துச் சன்னிதானத்திற்குவந்து சம்போ சங்கரா வேதவனேச உத் திரமானஸயாத்திரையைச் செய்கின்றேன் என்னைக்காக்கவேணு மென்று பிரார்த்தித்து ராக்ஷஸபயத்தை விலக்கும் புலஸ்திய தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்னநஞ்செய்து புலஸ்தியரை யுத்தேசித் தர்க்கியங்கொடுத்துச் சிருத்த தர்ப்பணங்கள் செய்து, புலகதீர்த் தஞ்சேன்று ஸ்னநம்பண்ணி யங்கிரஸ்ஸின் தீர்த்தத்தில் ஸ்ன நஞ்செய்து பிரகு சாத்தியதீர்த்தத்தில் ஸ்னநம்பண்ணிப் பிரம் மா, அங்கிரஸ், உசர்த்தியர், தேவர்கள், பிதிருக்கள் முதலான வர்களுக்கு ஜலத்தினல் தர்ப்பணம் பண்ணிச் சிருத்தஞ்செய்து

ஸமவேத: । தத்ர ஸ்நாநம் ச க்ருத்வா ச கார்யம் ச தர்பணம் ப்ருஹஸ்-
பதே: ॥ ௯ ॥ கநகம் ரஜதம் தேயம் தீர்த்தேऽஸ்மிந் யதாக்ரமம் ।
காவ்யதீர்த்தே தத: ஸ்நாத்வா தத்வார்க்யம் ப்ரதாபயேத் ॥ ௧௦ ॥ ப்ரு-
...தேஜிஷ்டாநாம் ஸ்நாத்வா... ।
...பாபக்ஷயோ பவேத் ॥ ௧௧ ॥ ...
ப்ரயத்நத: பஶ்சாத் ஸ்நாயாத்தத: பரம் । ரஜதம் தேயமேவாத்ர
துர்காதீர்த்தம் ததோ வ்ரஜேத் ॥ ௧௨ ॥ ஸ்நாயாத்...
துர்காதேவீம் ஸம்ஸ்துத: । ஜாதவேதஸமித்யாதி மந்த்-
ரம் ப்ரஜபேத்ஸ்வயம் ॥ ௧௩ ॥ க்ஷேத்ரபிண்டாதிகம் க்ருத்வா மா-
ஷம் தத்யாத்ஸ்வயம் ஸுதீ: । ததோ ருத்ரஸர: ப்ராப்ய கா-
ஸாரஞ்ச ப்ரணம்ய ச ॥ ௧௪ ॥ ...ஸ்நாத்வா
...தத்யாத் ...
...॥ ௧௫ ॥ ...
...ததா । ...
...॥ ௧௬ ॥ ...
...। க்ஷேத்ரபிண்டாதிகம் க்ருத்வா ...பவேத் ॥
॥ ௧௭ ॥ காலாக்நிருத்ரகுண்டே ப்ராப்ய ஸ்நாயாத்தத: பரம் ।
காலாக்நிருத்ர... ॥ ௧௮ ॥ ...
...ப்ராப்ய ஸ்நா-
யாத் ... புஷ்கரிணீத்ரயே ॥ ௧௯ ॥ பராஶ-
ரேஶ்வரம் தத்ர ... ப்ரணம்ய ச । ...
ரம் ... க்ஷேத்ரயாணாம் ... ॥ ௨௦ ॥ வஸிஷ்டாஶ்ர-

ஸுவர்ணதானம்பண்ணிப் பிரகஸ்பதிதீர்த்தத்தில் நீருடிச் சகலமும் முன்போல் செய்து வெள்ளியைத் தானம்பண்ணிக் காவ்வியதீர்த்தத்தில் பார்கவரையுத்தேசித்து ஜலத்தினாலர்க்கியங்கொடுத்து ஸ்னானம்பண்ணி ரஜததானஞ்செய்து துர்காதீர்த்தத்தில் ஸ்னானம்பண்ணி மாஷதானம் செய்து பிரகுருத்திரஸரஸ்ஸை யடைந்து விதிப்படி ஸ்னானஞ்செய்து கோதானம்பண்ணி க்ஷேத்திரபிண்டம் சிராத்தம் முதலானதுசெய்து காலாக்கினிருத்திரகுண்டத்தில் ஸ்னானம்பண்ணி யந்தலிங்கத்தைப் பூஜித்துப் பராசர குடீரத்திற்குவந்து அங்குள்ள மூன்றுபுஷ்கரிணிகளிலும் ஸ்னானம்பண்ணிப்பராசரேசுவரரைப்பூஜித்துவிட்டு வஸிஷ்டருடையவாச்

ஆஶ்ரமம் து வஸிஷ்டஸ்ய விதிஜ்ஞ: । ஸ்நாத்வா ஸரஸ்வத்யாம் தத்வா ஸ
ப்தர்ஷீந் ஸம்யக் தத்வார்க்யம் ॥ ௨௧ ॥ ப்ராஹ்மணாந் போஜயேத்த
த்ர ருஷீணாம் ப்ரீதயே ந்ருப । வஸிஷ்டேஶம் ஸமப்யர்ச்ய
யதாவிதி விதிஜ்ஞ: ஶுசி: ॥ ௨௨ ॥ கௌதமஸ்ய ஸரோ யாத்வா
ஸ்நாத்வா ஸம்யக் அர்க்யம் ததேத் । ததோ தத்யாத் ப்ரஹ்மவிதே
தேநுமேகாம் ஸவத்ஸகாம் ॥ ௨௩ ॥ கௌதமாஶ்ரமே வேதாம்ருதம் ஸ்
நாநம் ப்ரயத்நத: । வித்யேஶம் ஸம்ப்ரபூஜ்யாத: பஶ்சாத்
ஸ்நாத்வா ப்ரதக்ஷிணம் ॥ ௨௪ ॥ மணிகர்ணீம் ப்ரக்ஷால்ய பஶ்சா
த்வேதாஸ்யம் வ்ரஜேத் । ஸ்நாத்வா தத்ர விஶ்வேஶம் வி
ஶம் ஸம்பூஜயேத்விஜ: ॥ ௨௫ ॥ ஶமீவ்ருக்ஷதலே ஸ்தித்வா காஶீ
விஶ்வேஶ்வரம் நமேத் । த்ரிஸஹஸ்ரம் பஞ்சாக்ஷரம் ஜபேத்
ஶம் ஜபேத் ॥ ௨௬ ॥ வேதவநேஶம் ஸம்பூஜ்ய
॥ ௨௭ ॥ பரேத்யு: ஸந்தர்ப்பணம் க்ருத்வா ப்ராஹ்மணாந்
॥ ௨௮ ॥
॥ ௨௯ ॥
॥ ௩௦ ॥

சிரமம்சென்று ஸரஸ்வதியில் ஸ்நானம்பண்ணி ஸப்தரிஷிகளுக்கர்க்கியங்கொடுத்து வஸிஷ்டேசுவரரைப்பூஜித்துப் பிராம்மணபோஜனஞ்செய்வித்துக் கௌதமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி யர்க்கியுங்கொடுத்துக் கௌதானம்பண்ணி வேதாமிருதம்வந்து ஸ்நானம் செய்து வித்தியேசுவரரைப்பூஜித்து மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானம் பண்ணி விசுவேசுவரரையாராதித்துச் சமீவிருக்ஷத்தடியில் மூவாயிரம் பஞ்சாக்ஷரஞ்செபித்து வேதவனேசனையாராதித்து மறுநாள் ஸந்தர்ப்பணஞ்செய்து பாரணைசெய்யவேண்டியது. இவ்விதமெவனுத்திரமானஸயாத்திரை செய்கின்றானோ அவன் பாபங்களில் நின்றும் விடுபட்டுச்சுவர்க்கத்தை யடைவான். திரிசங்குயிந்தயாத்திரையை யனுஷ்டித்துச் சண்டாளத்தன்மைநீங்கிச் சுவர்க்

॥११॥ यज्ञानां क्रतुराजेन यात्रां वाजपेयसमं लभेत्॥
मलमूत्रविसर्गोत्थं मासमात्रेण सञ्चितम् ॥ १२ ॥ उ-
त्तरमानसयात्रा नाशयत्येव सर्वदा । द्विमाससञ्चित
पापानि दक्षिणा सा विनाशयेत् ॥ १३ ॥ षण्मासकृतं
नश्येन्नराणां ब्रह्मयात्रया । वत्सरेण कृतं नश्येत्
सेतुयात्राप्रभावतः ॥ १४ ॥ जन्मस्थं कृतं नश्येद्
अन्तर्गृहयात्रया ॥ १५ ॥

इति श्रीस्कान्दे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रवैभवे उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
उत्तरमानसयात्रामहिमानुवर्णनं नाम
शततमोऽध्यायः ॥
इत्येकादशोऽध्यायः ॥

अथ द्वादशोऽध्यायः॥

नारदः— विष्णुयात्राक्रमं वक्ष्ये शृणुष्वावहि-
तो नृप । पूर्वेद्युश्च निराहारो निशि स्वा-

கம்சென்ருன். வாஜபேயயாகத்தின் பலன்கிடைக்கும். புண்ணி யக்ஷேத்திரத்திலொருமாதம் மலமூத்திரவிஸர்க்கத்தாலுண்டான பாபமுத்திரமானஸயாத்திரையாலுமிரண்டுமாதத்திலுண்டானது தெக்ஷிணமானதயாத்திரையாலு மாறுமாதத்திலுண்டானதுப்பி ரம்மயாத்திரையாலும் வருஷத்திலுண்டானது ஸேதுயாத்திரை யாலும் ஜன்மமத்தியிலுண்டானது அந்தர்கிரகயாத்திரையினு லும் நசிக்குமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் பதினென்ருவது அத்தியாயம்
உத்தரமானஸயாத்திரை முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

——:(o):——

நாரதர் சொல்லுகின்ருர்:— விஷ்ணுயாத்திரையைச்சொல் லுகின்றேன் கேளும், முதனுளுபவாஸமிருந்து மருநாள் யாத்

𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 [illegible]
[illegible] । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 [illegible] ॥
॥ ௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥ 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible]
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 । [illegible]
[illegible] 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௬ ॥ [illegible] 𑌤𑌤𑌃 [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௭ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌤𑌟𑌾-
𑌕𑌕𑌮𑍍 । [illegible] 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥
॥ ௮ ॥ 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible] । 𑌸𑍍𑌨𑌾-
𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥ ௯ ॥
[illegible] 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible]
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ॥ ௰ ॥ 𑌸𑍇𑌵𑌿-
𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿-
𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌮𑍇 [illegible] ॥ ௧௧ ॥ 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌯𑌾-
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂-
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯 [illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible]

திரைக்குச் சங்கர்ப்பஞ்செய்து வேதாமிருதத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி வித்தியேச்வரரை ஸேவித்துப்பைரவதீர்த்தத்தில் நீராடி யூபதானஞ்செய்து ஹநூமத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணிக் குபேரதீர்த்தம் சென்று முழுகிக்குபேரேசனைத் தெரிசித்துத் தான்னியதானம் பண்ணி லக்ஷ்மீதீர்த்தத்தில் நீராடி லக்ஷ்மணதீர்த்தஞ் சென்று ஸ்நானம் பண்ணி க்ஷேத்திரபிண்டம் சிருத்தம் தர்ப்பணம் முதலானதுகள் செய்து ஸீதாதடாகத்தையடைந்து விதிப்படி ஸ்நானம் பண்ணியர்க்கியங்கொடுத்து விஷ்ணுவினாலயம்சென்று நமஸ்கரித்துப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணிச் சேதுரக்ஷகரான விஷ்ணுவைஸ்துதித்து வேதாரண்ணியவாஸபலத்தை யவரிடம் பிரார்த்தித்துச் சேதுயாத்திரைக் கனுமதிபெற்றுக்கொண்டு ரண

[illegible]

மோசனதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸாவித்திரிலிங்கத்தைத் தெரிசித்துக் காவேரீசங்கமத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி யங்குள்ள லிங்கங்களைத் தெரிசிக்கவேண்டியது. கங்கை யாயிரமுகமாயிருக்கின்றது. காவேரி நூறுமுகமாயிருக்கின்றது. அதிலொரு முகம் விஷ்ணுவினாலழைக்கப்பட்டு வேதவனத்தில் சங்கமிக்கின்றது. அங்கே யிருக்கின்ற சங்கமலிங்கம், பராபவாதலிங்கம், அப்ஸரோலிங்கம், மார்க்கண்டேயலிங்கங்களைத் தெரிசித்துவிட்டுக் குமுததீர்த்தம் அம்சுமத் தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து மணிகர்ணிகையை யடைந்து ஸ்நானம்பண்ணி வன்னிமரத்தடியிலாயிரம் பஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்து சித்தேசுவரரையும் ராமநாதரையும் நமஸ்கரித்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்து விடங்கேசரையுந் தெரிசித்து ஹும்காரவிநாயகரையும் வீணாவாதவிதூஷிணியையுந் தெரிசித்துவிட்டு வைசுவதேவம் பண்ணிப் பிராமணஸந்தர்ப்பணஞ்செய்து தான் புஜிக்கவேண்டியது. ப

ஜாநீ ஸந்நாதித்யைத்த க்ஷீவமேத । இத்யேவம் கதிதா ராஜந்
விஷ்ணுயாத்ரா தவாநக ॥ ௨௩ ॥ பக்ஷே பக்ஷே த்வாதஶ்யா
ஆதஶ்யாம்வா விஶேஷத: । தேந பக்ஷக்ருதம் பாபம் க்ஷய
மேதி நஸம்ஶய: ॥ ௨௪ ॥ ஸேதுயாத்ராஞ்ஜநத்வா ஸேதுவ
ந்ஜிது நிரர்த்தகம் । விஷ்ணுயாத்ராம் க்ருத்வைவ நாந்யதா
ஸபலா பவேத் ॥ ௨௫ ॥ அஶக்தோவா ஜபேதேநாம் விஷ்ணு
யாத்ராக்ரமம் நர: । தத்ஜந்மக்ருதம் பாபம் தத்க்ஷணேந
விநஶ்யதி ॥ ௨௬ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரபர்வணி உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
விஷ்ணுயாத்ராவிதிர்நாம
த்வாதஶோऽத்யாய: ॥
இதி ஆதஶோऽத்யாய: ॥

அத த்ரயோதஶோऽத்யாய: ॥

நாரத:— அதாந்தர்க்ரஹயாத்ராம் ப்ரவக்ஷ்யாமி தவா
நக । ப்ரத்யஹஞ்சாபி ராஜேந்த்ர தவ பாபக்ஷயம் பவேத் ॥௧॥

க்ஷந்தோறும் துவாதசியில் செய்யவேண்டியது. விஷ்ணுயாத்திரைசெய்துதான் ஸேதுயாத்திரை செய்யவேண்டியது. இல்லாவிட்டால் ஸபலமாகாது. சக்தியற்றவன் கிரமத்தை ஜபிக்கவும். இவ்விதம் விஷ்ணுயாத்திரையின் வரலாறென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரசம்மிதையில் பன்னிரெண்டாவது அத்தியாயம்
விஷ்ணுயாத்திரை முற்றிற்று.

பதிமூன்றுவது அத்தியாயம்.

இனிமேலந்தர்கிரகயாத்திரையைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும்; இதை பிரதிதினமும் செய்யவேண்டியது. இல்லாவிட்

[illegible]

டால் நாற்றிக்கிழமைதோருமாவது செய்யவேண்டியது. பௌர்ணிமையிலாவது, மாதத்தில் மூன்றுநாளாவது, மூன்று நக்ஷத்திரத்திலாவது, மூன்றுயோகத்திலாவது, வைதிருதியிலாவது, வியதீபாதம், சங்கிராந்தி, அயனம், விஷு இவைகளிலாவது, அந்தந்தமாதநக்ஷத்திரத்திலாவது, துவாதசியிலாவது, தன்னுடைய ஜன்மநக்ஷத்திரத்திலாவது செய்யவேண்டியது. காலையில் நித்தியகர்மத்தை முடித்துச் சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு விதிப்படி வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து கரையிலிருக்கின்ற வாமதேவேசர் காளஹஸ்தீசர் கும்பீசர் ஹாலாஸ்யேசர் வல்மீகேசர் கேதாரேசர் முதலான லிங்கங்களைத் தெரிசித்து இந்திரதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து இந்திரலிங்கத்தைத் தெரிசித்து வியாஸதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்பண்ணிவ் வியாஸலிங்கம் கோகர்ணேசன் ஹாடகேசன் சித்திரகுப்தேசன் முதலான லிங்கங்களைத் தெரி

[illegible]

சித்து நளதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாயஸான்னதானம் பண்ணி யசுவினீதீர்த்தமிரண்டுகளிலும் ஸ்நானஞ்செய்து ஜலதானம்பண்ணி யகஸ்தியகூபத்தில் புரோக்ஷணஞ்செய்துகொண்டங்கத தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணிப் பலதானஞ்செய்து சுக்கிரீவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணிச் சனிதீர்த்தம் சென்று ஸ்நானம்பண்ணிக் கறுத்த கோதானஞ்செய்து வேதாமிருதத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி வித்தியேசுவரரைத் தெரிசித்து அம்சுமத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி வஸ்த்திரதானஞ்செய்து பாண்டவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணிச் சுவர்ணதானஞ் செய்து வித்தியேசுவரரைத் தெரிசித்து மோதகம் முதலானதுகளால் வீரஹத்தி விநாயகரை யாராதித்து நாசிகேதுவினாச்சிரமத்தில் புன்னாகத்தை வணங்கி வீணாவாதவிதூஷிணியையாராதித்து அமிருதகூபத்தில் புரோக்ஷணஞ்செய்துகொண்டு பரமானந்தகூபத்திலுமப்படி

க்ருத்வா நத்வா நந்திஹ்ருஷீஶ்வரான் ததா² । ஶாஸ்தாரம் பூஜயி-
த்வாத² பாயஸான்னம் நிவேத³யேத் ॥ ௨௨ ॥ தத³நுஜ்ஞாப்ய தத-
ஸ்தஞ்ச லலிதேஶம் ப்ரணம்ய ச । ஜராஸந்தே⁴ஶ்வரம் நத்வா ஸோ-
மேஶம் பூஜயேத்தத꞉ ॥ ௨௩ ॥ வராஹமூர்த்திம் ஸம்பூஜ்ய ஹரி-
ஶ்சந்த்³ரேஶ்வராதி³கான் । டு⁴ண்டி⁴விக்⁴னேஶ்வரம் தே³வம் நாமகைர்பை⁴ரவேஶ்வ-
ராதி³கை꞉ ॥ ௨௪ ॥ இஷ்டைர்த்³ரவ்யை꞉ மணிகர்ணேஶம் பூஜயி-
த்வா யதா²விதி⁴ । பை⁴ரவம் வடுகாதீ³ம்ஶ்ச பூஜ்யாநுஜ்ஞா-
ப்ய தத்த்வத꞉ ॥ ௨௫ ॥ மணிகர்ணீஶமாபூஜ்ய வாஸுகீஶம் நி-
ஷேவ்ய ச । பர்வதேஶம் ஸமாராத்⁴ய க³ங்கே³ஶ்வரமபூஜயத் ॥
॥ ௨௬ ॥ ராமேஶம் ஸம்ப்ரணம்யாத² மஹாகாலேஶ்வரம் ததா² ।
ஸத்³யோ தே³வாத³நுஜ்ஞாப்ய மணிகர்ண்யாம் தத꞉ பரம் ॥ ௨௭ ॥
ஸ்நாத்வா ஶ்ராத்³த⁴விதா⁴நேந க்ஷேத்ரபிண்டா³தி³கம் ததா² । க்ருத்வா காஶீ
விஶ்வநாத²ம் பூஜயித்வா ப்ரணம்ய ச ॥ ௨௮ ॥ ஶமீமூலே ஜபே-
ந்மந்த்ரம் பஞ்சாக்ஷரமநுத்தமம் । விஶ்வேஶம் ஸித்³தே⁴ஶ்வரம் ஸோமாயதி³ஶ-
ம்பா⁴ பூஜயேத்³த்³விஜ꞉ ॥ ௨௯ ॥ ஸோமாஸ்கந்தே³ஶ்வரம் தே³வம் ஸ-
வித்வாத்³ய யதா²விதி⁴ । த்³ருஷ்ட்வா ஶ்ரீராமநாத²ஞ்ச சிந்தாமணிவிநா-
யகம் ॥ ௩௦ ॥ மோக்ஷத்³வாரேஶ்வரம் நத்வா ப⁴க்தியுக்தேந சேதஸா ।
ஜாயதே பாவனம் ஸர்வம் மோக்ஷமேதி நர꞉ தத꞉ ॥ ௩௧ ॥ ஹி-
ரண்யவர்ணாம்ஶ்சாபி பாவகாத³பி நர꞉ தத꞉ । த்ரிகோடிதீர்த்த²-
தோயேந ஸ்நாத்வா ஶுத்³தே⁴ந சேதஸா ॥ ௩௨ ॥ அந்நபூ-

பே செய்து க்ஷேத்திரபாலர், நந்திகேசுவரர், தர்மசாஸ்தா, லளிதேசர், ஜராஸந்தேசர், ஸோமேசர், வராகமூர்த்தி, ஹரிச்சந்திரேசர் முதலானலிங்கங்களைவணங்கித் துண்டிவிநாயகருக்கும் பைரவருக்குமிஷ்டவஸ்துவை நிவேதனஞ்செய்து மணிகர்ணீசர் வாஸுகீசர் பர்வதேசர் கங்கேசர்களைப் பூஜித்து ராமேசர் மகாகாளேசரிருவர்களிடமனுஞ்ஞைபெற்று மணிகர்ணிகையில் விதிப்படி ஸ்னாநம் தர்ப்பணம் சிறுத்தம் பிண்டதானம் முதலானது முடித்துச் சமீவிருக்ஷத்தடியில் பஞ்சாக்ஷரஞ் செபித்துக் காசிவிச்வேசர் சித்தேசர் ஸோமாஸ்கந்தர் ராமநாதர் சிந்தாமணிவிநாயகர் மோக்ஷத்துவாரேசுவரர் முதலானவர்களை வணங்கித் திரிகோடித் தீர்த்தத்தில் ஸ்னாநம்பண்ணி யன்னபூர்ணியைப் பூஜித்

ண்டா²ந்தே ஸம்பூஜ்ய ஸ்வர்ணதா³நம் ப்ரதா³ய꞉ । நகுலேஶம்
நிஷேவ்யாத² ஸபா⁴பதிம் ப்ரணம்ய ச ॥ ௧௩ ॥ தே³வப⁴க்தஸபா⁴
நாய த்ராஹி மாம்ʼ ஶரணாக³தம் । இதி ஸம்ப்ரார்த்²ய பஶ்சாத்து
வேதா³ரண்யேஶ்வரம்ʼ வ்ரஜேத் ॥ ௧௪ ॥ ஸ்வாமிநே தா³பயேத்³ தி³வ்ய
யந ஜக³ந்நாத² ஶம்போ⁴ கருணாநிதே⁴ ஸம்ஸாரஸாக³ர
காருண்யாவாஸிநாம் ஶ்ரிய꞉ ஶம்போ⁴ । வேதா³ரண்யமஹாவாஸ
ஶரண்ய ஸர்வநஸ்யாதி⁴வாஸித ஈஶோ க்ருபாகர க்ருபாநிதே⁴
தா க்ருபாஸாக³ராப்³தே⁴ ஹே ஸம்ஸாரஸ்தை²வதம꞉ ॥ ௧௫ ॥
இதி ஸ்துத்வா மஹாதே³வம் வேதா³ரண்யாதி⁴நாயகம் । ஶ்ரத்³தா⁴வம்
ஸர்வதோ³ஷாய ப்ரத்³யும்ப⁴வமஹேஶ்வரம் ॥ ௧௬ ॥ பா
யஸாந்நாதி³நைவேத்³யம் தாம்பூ³லம் நிவேத³யேத் । யந்த்ரயா க்ரி
யதே கர்ம ஜாக்³ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ॥ ௧௭ ॥ தத்ஸர்வம்
தவ பூஜேதி க்ஷமஸ்வ ரக்ஷ ஶங்கர । இதி ப்ரஸாத்³ய தே³வே
ஶம் கல்யாணஸுந்த³ரவிக்³ரஹம் ॥ ௧௮ ॥ த்³ருஷ்ட்வா ஸ்துத்வா நத்வா
க்ஷேத்ரம் நைவேத்³யாதே³ஶ்ச பூஜயேத் । ஶ்ரத்³த⁴யா ஸ்வக்³ரு
ஹம் ப்ராப்ய ஹோமயேத் ப்³ராஹ்மணாந்தரான் ॥ ௧௯ ॥ ஷட்³ரஸை
ஸ்ஸம்யுக்தம் தாம்பூ³லம் த³த்வா தாம்பூ³லம் த³க்ஷிணாம் । க்ஷந்தவ்யம் த
ஸ்ததோ³ஷாந் ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ப்ரஸந்நய꞉ ॥ ௨௦ ॥ ஏதத்³ய
நம் கரோதி யாத்ராம் ஶ்ரத்³த⁴யா விதி⁴வந்நர꞉ । ஸ்வர்ணமேய
ஸஹஸ்ராணாம் ஹயம் ஜ்ஞாநம் ச வா ப்ரயாதி ॥ ௨௧ ॥ ப்³ர
ஹ்மஹத்யாயுதம் நஶ்யேத் க்ஷிப்ரம் ஜந்யுவஶிஷ்யதே । யஶ்ச நரம் கா
ரதே யாத்ராம் ப்³ராஹ்மணோவாऽந்யவர்ணவா ॥ ௨௨ ॥ தத்க

துச் சுவர்ணதானஞ்செய்து நகுலேசரையும் சபாபதியையும் பணிந்து தேவபக்தசபையில் நின்று ஸ்துதித்து வேதவனேசன் சன்னிதியையடைந்து நமஸ்கரித்துத் தூபதீப நைவேதனங்கள் செய்வித்து ஸ்துதித்து விவாஹமூர்த்தியைச் சேவித்துக் கிரகத்தையடைந்து பிராமணஸந்தர்ப்பணம் செய்து தக்ஷிணை தாம்பூலங்கொடுத்து, அவர்களுடைய வனுமதிபெற்று மௌனமாய் புஜிக்கவேண்டியது. இந்தப்படி யிந்தயாத்திரையைச் செய்தாலாயிரமசுவமேதத்தின் பலங்கிடைக்கும். ஞானமுமுண்டாகும், பதினாயிரம் பிரம்மஹத்தி நசிக்கும். நான்குவர்ணத்தார்களுமனுஷ்டிக்கவேண்டியது, இருபத்தொருபேர்கள்வரைத் தன் குலத்து

லம் தாரயத்யேஷா தஶபூர்வாந்தஶாபராந் । சாந்த்ராயண
ஸஹஸ்ரஞ்ச ப்ராஜாபத்யாயுதம் ததா ॥ ௪௩ ॥ அந்தர்க்ருஹ
ஸ்ய யாத்ரா ச வாராணஸ்யாம் ம்ருதிஸ்ததா । வேதாந்தாபிஜ்ஞபாடஶ்
ச பஞ்சைதே ஸமாஸ்ஸ்ம்ருதா: ॥ ௪௪ ॥ யோऽந்தர்க்ருஹஸ்ய யா
த்ராஞ்ச பாபநிர்வேதவாந் ஸக்ருத் । ஜந்மந்யேதஸ்ய கைவ
ல்யம் ஸித்யேத ஸதிஸதி ॥ ௪௫ ॥ அந்தர்க்ருஹஸ்ய யாத்ராம் யோ
ஜந்மந்யேகம் ஸக்ருச்சரேத் । ஸாலோக்யம் ஶங்கரஸ்யாயம் ப்ராப்நோ
த்யேவ ந ஸம்ஶய: ॥ ௪௬ ॥ வத்ஸரே வத்ஸரே குர்வந் ஸாமீப்யம்
லபதே பதம் । மாஸி மாஸி சரந்மர்த்ய: ஸாரூப்யம் லபதே
த்ருவம் ॥ ௪௭ ॥ ப்ரத்யஹம் ப்ரகுர்வாண: ஸாயுஜ்யம் லபதே
நர: । ப்ரதிமாஸம் வா ராஜந் ப்ரத்யப்தமபி வா நர: ॥ ௪௮ ॥
அக்ருத்வைநாம் மஹாயாத்ராம் வேதாரண்யே வஸேத்யதி । ஸ்வமாம்
ஸம் பக்ஷயம்ஸ்திஷ்டேச்சூலே ரௌரவஸ்ய ஸ: ॥ ௪௯ ॥ ய
தாऽத்ர வாஸாத்புண்யாநி வர்த்ததே தத்வதேவ ந்ருணாம் । உத்ஸ
ர்காந்மூத்ரமோக்ஷாத்யை: பாபாந்யபி விவர்த்ததே ॥ ௫0 ॥ தத்ஸ
ர்வம் யாத்ரயா நஶ்யேதந்யதா போஜ்யமேவ தத் । தஸ்மாதந்யா
த்ரா ப்ரகர்த்வ்யாऽந்தர்மாஸம் வாऽந்தர்வத்ஸரம் ॥ ௫௧ ॥ தஸ்மாத்ஸ
ர்வோ ஜநைஸ்ஸேவ்யோ க்ஷேத்ரே ஹ்யந்யதா கில்பிஷீ பவேத் । யஸ்மாத்யா
த்ராமக்ருத்வைவ வஸேத்வேதவநே ந்ருப ॥ ௫௨ ॥ ஶூராம்ஸஶி

தித்தவர்கள் முக்தியடைவார்கள். ஆயிரஞ்சாந்திராயணம் பதினா
யிரம் பிராஜாபத்தியம், காசீமரணம், வேதாந்தபாடம், வேதவனத்
திலந்தர்க்கிரகயாத்திரை இவ்வளவும் சமம். தன்ஜன்மத்திலொ
ருதடவை யனுஷ்டித்தாலீசுவரனுடைய ஸாலோக்கியமும் வரு
ஷத்திலொருதடவை செய்தால் ஸாமீப்பியமும் மாதத்திலொரு
தடவைசெய்தால் ஸாரூப்பியமும் பிரதிதினமனுஷ்டித்தால் சா
யுஜ்ஜியமும் கிடைக்கும். வருஷத்திலொருதடவையாவது இந்
தயாத்திரையைச் செய்யாதவன் தன் மாம்ஸத்தைப் பக்ஷித்துக்
கொண்டு ரௌரவருடைய சூலத்திலிருப்பான். யெப்படி வேத
வனத்தில் வாஸத்தினால் புண்ணியம் விருத்தியடைகின்றதோவப்
படி மலமூத்திரமோசனத்தினால் பாபமும் விருத்தியடையும்.
அந்தப்பாபமந்தர்க்கிரகயாத்திரையினால் நிவிருத்திக்கவேண்டும்.
அந்தர்கிரகயாத்திரை செய்யாமல் வேதவனத்தில் வசிக்கின்றவ

𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌕𑌵𑍍𑌯𑌕𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕
𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑌂𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌕𑍁
𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤
𑌰𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇 𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌵
𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௨௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌶𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

]0[

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌕𑍃
𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 । 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥
॥ ௧ ॥ 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌕𑍍𑌷𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌮𑍇

னுடைய ஹவ்வியகவ்வியங்களைத் தேவர்களும் பிதிருக்களும் நாய்மாம்ஸத்தைப் போல் கண்ணால்கூடப் பார்க்கமாட்டார்கள். வருஷத்திலொருதடவையாவது கட்டாய மனுஷ்டிக்கவேண்டியது தவரக்கூடாதென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் பதிமூன்றுவது அத்தியாயம்
அந்தர்க்கிரகயாத்திரையின்மகிமைமுற்றிற்று.

பதிஞன்காவது அத்தியாயம்.

மீர்ந்தாதாவே ஜன்மமத்தியிலிந்த ஆறுயாத்திரைகளைச்செய்தாலும் அல்லது வேதவனத்தில் மரணத்தையாவதடைந்தாலும் முக்திசித்தம், புக்தியும் கிடைக்கும். இந்தயாத்திரைகளையனுஷ்டித்துக் கக்ஷீவானென்கிற முனிகுமாரன் புக்தி முக்திகளை யடை

ஹே ராஜந் ராஜந் தீர்த்தம் புண்யம் சகார ஹ । மாந்தாதா —
கதம் தேவேஶ ஸம்பூதோ ஜீவாந் காம் ராஜந் ப்ராப்தவாந் ஸ்மே ॥ ௩ ॥
கதயஸ்வ தேவேஶ: கிம் தீர்த்தம் விஸ்தராத் । நார
த: — ஶ்ருணுஷ்வ நாம ப்ரஜாபதே: ஸுதா: ॥ ௪ ॥
உதத்யஸ்ய ஸுதோ ஜீவஸ்தேஷாம் ஜ்யேஷ்ட: । மாந்
தா — கிம் தத் ஜீவஸ்ய ப்ருஹஸ்பதே ப்ரஹ்மநந்தந ॥ ௫ ॥ வத
மே காரணம் க்ருத்வா யதி ஶ்ராவ்யம் மயா த்விஜ । நாரத: — ஶ்ரு
ணு ராஜந் ப்ரவக்ஷ்யாமி கதாம் பாபப்ரணாஶிநீம் ॥ ௬ ॥ ப்ரஹ்
மணஸ்து ஸுதா ஜாதா தஶ புத்ரா மஹௌஜஸ: । மரீசி
ரத்ர்யங்கிரஸௌ புலஸ்த்ய: புலஹ: க்ரது: ॥ ௭ ॥ தக்ஷோ
ப்ருகுர்வஸிஷ்டஶ்ச நாரதஶ்ச தஶ க்ரமாத் । தத்ராங்கிர
ஸோ நாம்நா சித்ரஶிகண்டக: ॥ ௮ ॥ தஸ்யாஸ்தாம் தநயௌ
ராஜந்நுதத்யஶ்ச ப்ருஹஸ்பதி: । தத்ர ஜீவோ குரு: ஸர்வ
தேவாநாம் அபவத்புரா ॥ ௯ ॥ ஸபாயாம் ஸம்ஸ்திதோ த்விஜ:
விஹிதாஸநாஸித: । விஜ்ஞாய லக்நமத்யந்தம் ஶுபம் தத்ர விசிந்தயந் ॥
॥ ௧௰ ॥ ஸுதோ மே ப்ரஸித்தோ லோகே ஸஜாதோ பவிதா யதி ।
இதி நிஶ்சித்ய மநஸா ஸ்வக்ருஹேஷு ப்ருஹஸ்பதி: ॥ ௧௧ ॥ ஸமா
யாதோ ந த்ருஷ்ட்வா நிஜாம் பார்யாம் ப்ராதுர்பார்யாம் த்ருஷ்டவாந் । பார்யாம்
ஜ்யேஷ்டஸ்ய ஸஹோதரஸ்யோதத்யஸ்ய சகமே ஹ ॥ ௧௨ ॥ ஸஞ்

ந்து தீர்த்தத்தையுமவ்விடத்திலேர்ப்படுத்தினரென்று சொல்ல, மாந்தாதா அதெவ்வண்ணமென்று வினவ நாரதர் சொல்லுகின்றார். அரசனே! பிரம்மாவுக்கு மரீசி, அத்திரி, அங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலஹர், கிரது, தக்ஷர், பிரகு, வஸிஷ்டர், நாரதரென்று பத்துப்புத்திரர்கள். அவர்களுக்குள்ளங்கிரஸ்ஸானுடைய புத்திரர் சித்திரசிகண்டகர். அவருக்குவுசர்த்தியரென்றும் பிரகஸ்பதியென்று மிரண்டுபுத்திரர்கள். அவர்களிருவர்களில் பிரகஸ்பதி தேவாசாரியரானார். ஒருக்காலவர் தேவசபையிலிருக்கும்பொழுது உத்தமமான லக்னேதயத்தையறிந்திந்தச்சமயத்தில் புத்திரனுண்டானால் லோகப்பிரசித்தனுக யிருப்பானென்று நினைத்துக்கிரகத்திற்குவந்து பார்த்துப் பத்தினியைக் காணமல் ஜியேஷ்டனுடைய பத்தினியைப்புணற வெத்தனிக்கக் கர்ப்பிணி

[illegible]

யானதாலவளுட்கொள்ளாததைப் பார்த்து பலாத்காரஞ் செய்தார். அப்பொழுது கர்ப்பத்திலிருந்தசிசு காலால் தடுக்கவந்தகனைச் சபித்துவிட்டுக் கர்ப்பத்தையுண்டுபண்ணினர். சாபத்தையடைந்த சிசு பிரவிக்குருடானதால் தீர்க்கதமஸ்ஸென்று பெயரையடைந்தது. பிரகஸ்பதிக்குமிக வழகானகுழந்தை பிறந்தது. உடனே யந்தக்குழந்தையையவளவரிடம் கொடுத்துப் பரியுமென்று சொல்லப் பிரகஸ்பதியவளைப் பார்த்து நீதான் பரியென்று சொன்னர். இரண்டுபேர்களால் நீ பரி நீ பரியென்று சொல்லப்பட்டபடியாலவருக்குப் பரத்துவாஜரென்று பேர். பரத்துவாஜருக்குத் துரோணருண்டானர். அரசனே உசர்த்தியபுத்திரனுன தீர்க்கதமஸ்ஸானவர் மறைக்காட்டில் மனவியுடன்கூட மகாதவம்புரிந்து மகாதேவனனுக்கிரகத்தால் கக்ஷீவானென்றொரு மகனையடைந்தார். அவர் கிரமமாகப் பிரம்மசரியத்தை யடைந்து

[illegible]

மௌஞ்சி, கிருஷ்ணாஜிநம், தெண்டம், கமண்டலு, கௌபீனம் முதலானதுகளைத் தரித்துப் பிக்ஷையெடுத்துக் குருவினிடம் காண்பிவித்தவரனுமதியின் பேரில் புஜித்துக்கொண்டு வேதங்களைப் பிராஜாபத்திய விருதத்தோடத்தியயனஞ்செய்து விருதம் முடித்துப் பிதாவைநோக்கி யெனக்கு ரிஷிரணம் நிவிருத்தித்துவிட்டது. மற்றவிரண்டுரணம் நிவிருத்திக்கவேண்டி விவாகஞ்செய்து வைய்யுங்களென்று பிரார்த்திக்கவப்பொழுது பிதாவானவர்குழந்தாய் நானேதுருடன் நானென்னசெய்வேன். அரசர்களையடைந்து தனம்சம்பாதித்து விவாகஞ்செய்துகொள்ளக் கடவாய். அல்லது ஜகதீசனைக்குறித்துத் தவம்புரியக் கடவாயென்று சொல்லவப்பொழுது கக்ஷீவான் பிதாவைநோக்கி யெனக்குத் தெய்வமும் குருவும் நாதனுந்தாங்களே, உங்களையே யாஸ்ரித்துக் கொண்டி

॥ ௩௨ ॥ [illegible] ॥ ௩௩ ॥
[illegible] ॥ ௩௪ ॥
[illegible] ॥ ௩௫ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௩௬ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௩௭ ॥ [illegible]
[illegible] ॥
॥ ௩௮ ॥ [illegible] ௩௯ ।

ருக்கின்றேனென்று சொல்லிவிட்டு மணிகர்ணிகைக்கு அக்கினி
திக்கில் முற்பதுவிற்கடையில் பர்ணசாலைகட்டிக் குளமும் வெட்
டித் தாய்தந்தைகளைத் தர்க்கார்த்துவந்தார். அந்த ஸமயத்தில்
தென்னாட்டுக்கரசான பாண்டியராஜனுக்குக் கறுநீலபுஷ்பம்போல்
கறுத்துக் காதுபரியந்தம் நீண்டகண்களும், மேகம்போலடர்ந்த
கூந்தலும், அர்த்தசந்திரன்போல் சுருங்கிய நெற்றியும், காமன்
கணைப்போல் வளைந்த புருவங்களும், எள்ளுப்பூப்போன்ற நாசி
கையும், மாந்துளிர்போன்றவுதடும், நல்லவெண்முத்துக்கள் போ
ன்ற தந்தங்களும், கண்ணாடிகள்போன்ற கன்னங்களும், சங்கு
போன்ற கழுத்தும், கொடிகள்போன்ற கைகளும், தங்கக்கலசங்
கள்போன்ற கொங்கைகளும், வடபத்திரம்போன்றவயிறும், சுவர்
ணப்படிகள்போன்ற மூன்றுமடிப்புகளும், கிணறுபோன்றதொப்
புளும், கைப்பிடியிலடங்குமிடையும், மணல்குன்றுபோன்ற மு
ற்தட்டும், தேர்வட்டில்போன்ற பிற்தட்டும், வாழைகள்போன்ற
துடைகளும், ரத்தினக்கிரீடம்போன்ற முட்டுக்களும், மன்மத
னம்புறாத்தூணிகள்போன்ற முழங்கால்களும், ஆமை முதுகு
போன்ற புறங்கால்களும், தாமரைப்பூப்போன்ற வுள்ளங்கால்க
ளும், புன்னகையும் ஹம்ஸநடையுமுடையவொருகன்னிகையிருந்
தாள். அவள் வெள்ளையானையிலேறி வந்தென்னை யெவன்மணந்

[illegible] ॥ ௩௯ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௰ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௧ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௨ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௩ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ ௪௪ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௫ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௬ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௪௭ ॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௮ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௯ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௫௰ ॥ [illegible]

கூடுகின்றானோ அவனைத்தானடைவேனென்றுப் பிரதிஞ்ஞை செய்தாள். அதையறிந்து பாண்டியனுமிவளிந்திரனையிச்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றாளே இதெப்படி நடக்கப்போகின்றதென்று கவலை கொண்டிருக்குஞ்சமயத்திலிந்த விபரத்தைத் தீர்கதமஸ்ஸரிந்து குழந்தாய் பாண்டியன்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்யப் பிரயத்தினஞ்செய்வாய். உன்னுடைய மனதையறியவேண்டி யரசர்களிடம்போவென்று சொன்னேன். என்தவத்தின் பெலத்தைப் பாரென்று சொல்லி மகாமந்திரத்தையுபதேசித்து வேதவனேசனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்யும்படி செய்து யாத்திரைகளா

सर्वाभीष्टं प्रदास्यति । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௧ ॥ [illegible] भवि-
ष्यति । इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं कक्षीवान् मुनिबाल-
कः ॥ ௫௨ ॥ [illegible]
ततः । [illegible] तीर्थे स्वेन
विनिर्मिते ॥ ௫௩ ॥ सङ्कल्प्य विधिवत् स्नात्वा ततः पितुर-
नुज्ञया । देवदेवं महादेवं वेदारण्यपतिं शिवम् ॥
॥ ௫௪ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௫௫ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] शरणमुपगतोऽहं त्वामरण्येश्वरं त्वाम् ॥
॥ ௫௬ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] शरणमुपगतोऽहं त्वामरण्येश्व-
रं त्वाम् ॥ ௫௭ ॥ [illegible]
[illegible] । इति
[illegible] शरणमुपगतोऽहं
त्वामरण्येश्वरं त्वाम् ॥ ௫௮ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] शर-
णमुपगतोऽहं त्वामरण्येश्वरं त्वाम् ॥ ௫௯ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] शरणमुपगतोऽहं त्वामरण्येश्वरं त्वाम् ॥ ௬௦ ॥
[illegible]
[illegible]

ருகளையுமனுஷ்டிக்கும்படி செய்தார். கக்ஷீவானும் பிதாவினுத்திர
வின்படி யாத்திரையாறுகளையுஞ்செய்து நியமத்துடன் தன்னாலே
ஏற்படுத்தப்பட்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்னானஞ்செய்து வேதவனேசன்
சன்னிதியையடைந்து வைதிகலௌகிகவாக்கியங்களால் வெகு

ஸாயுஜ்யம் ஶரணம் தேவமீஶாநம் ஶ்ரீமத்யரண்யேஶ்வரம் பஜே ॥ ௬௧ ॥ ஸநகாதிமுநிதேவாஸ்த்வாநந்தைர்வாஸவாதிபிஸ்ஸ்துதம் ஸதீஜீவநாதைகல்யாணஸ்வைகைர்வோபாஸ்யம் । சுஹாவே ஶிவ ஜீவநாதகிவஶிஷ்யம் தேஹேஶம் ஶரணம் தேவமீஶாநம் ஶ்ரீமத்யரண்யேஶ்வரம் பஜே ॥ ௬௨ ॥ வரதம் ஶிவநாதம் வாமதீகாதுகேகம் விஹாரஜ தவிகாரம் ஸ்வர்காஶா ஹ்ருஷ்டம் । கவ்விதவஹாரயம் நித்யாநந்த ஶரணம் ஶரணம் தேவமீஶாநம் ஶ்ரீமத்யரண்யேஶ்வரம் பஜே ॥ ௬௩ ॥ இதி ஸ்துத்வா தஹேஷோ வேதாரண்யாதிநாயகஃ । ப்ரஸந்நஃ ப்ராஹ ஸந்துஷ்டஃ கக்ஷீவந்தம் த்ரிலோசநஃ ॥ ௬௪ ॥ ப்ரஸந்நோஸ்மி த்விஜாதீந்த்ராஹம் யாத்ரயா தே ஸ்துதேந ச । வரம் வ்ருணீஷ்வ தத்ஸத்யம் ப்ரயச்சாமி த்விஜ ॥ ௬௫ ॥ கக்ஷீவாநு — ஸச்சிதாநந்தஸம்பூர்ணவிக்ரஹ ஸாம்ப விபோ । ஸாம்பஸதாஶிவ ஶம்போ ஸ்ப்ருஹா ஸந்தப்ரஸாதகஃ ॥ ௬௬ ॥ ஶரீரம் த்ரயமே ஜீவே ஜந்மாந்தாவநாத்மகே । ஸ்வாத்மஸ்வரூபமஸம்ப்ராப்ய ப்ரயதேஹ ॥ ௬௭ ॥ ஜீவநாதகிம் ஸ்தித்வா யாதேந் ஸம்யோகம் ப்ராணாபயாசு । இதி ஸம்ப்ரார்த்திதோ தேவஸ்ஸம்ப்ரார்த்யா ப்ரபவீஶ்வரஃ ॥ ௬௮ ॥ வாநபுத்ராத்தே ப்ர

விதமாகஸ்துதிக்க வப்பொழுது மகாசந்தோஷத்தையடைந்து வேதவனேசன் கக்ஷீவானைநோக்கி ஹே முனிகுமாரா! உன்னுடை ய தவத்தினாலும் யாத்திரையினாலும் ஸ்துதியினாலும் மிகவும் பிர சன்னனானேன். இஷ்டமானவரத்தைக்கேளென்று சொல்லவப் பொழுது கக்ஷீவானீசனை நமஸ்கரித்துச் சென்னியில் கைவைத் துக்கொண்டு ஹே சங்கரா! சச்சிதாநந்தா! ஆபத்பாந்தவா! அநாதரக்ஷகா! அகிலாண்டநாயகா! சம்போ! சந்திரசேகரா! நீலகண்டா! ஸாம்பா! சூலபாணே! காலாரே! காமநாசநா! கல்லியாணதாயகா! வேதாந்தவேத்தியா! வேதவநவாஸா! வீணா வாதவிநோதினீவல்லபா! நித்தியா! நிரஞ்சனா! நிர்மலா! நித்திய சுத்த புத்தமுக்தஸ்வபாவா! ஏழையானவென்னிடத்தில் பரிபூர் ணதயையிருக்குமேயானால் பேதபுத்தியைத்தொலைத்து அத்துவை த நிர்குணப்பிரம்மமானவும்முடைய ஸ்ரூபஞ்ஞானத்தையளித் துச் சீவன்முக்தியைக் கொடுக்கவேணும். இனிமேல் மாதாவி னுதரத்தில் பிரவேசியாமலனுக்கிரகிக்கவேணுமென்று பிரார்த்திக்

[illegible] । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰-
[illegible]
॥ ௬௯ ॥ 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁-
𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯-
𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 [illegible] ॥ ௭௦ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌕𑍍𑌷𑍀𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤-
[illegible] ॥ ௭௧ ॥ [illegible]
[illegible] । 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 [illegible]
[illegible] ॥ ௭௨ ॥ [illegible]
[illegible] 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 [illegible]
[illegible] । 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 [illegible]
[illegible] ॥ ௭௩ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௭௪ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௭௫ ॥ [illegible]

கவப்போதீசனப்படியே பவிக்குமானாலும் பிராரப்த மனுபவித்துத்தீரவேணுமாகையாலடேபாலா நீ பாண்டியன் கன்னிகையை விவாஹஞ்செய்து யாகாதிகளை யனுஷ்டித்துத் தர்மத்தைப் பரிபாலிக்கவேண்டியது. உன்னாலேற்படுத்தப்பட்ட தீர்த்தத்துக்குக் கக்ஷீவத்தீர்த்தமென்று பேர் வழங்கியதில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்குச் சகலபலமும் கிடைக்கக்கடவது. நீ போகிறவழியில் ஜலத்திலிருந்து யென்னுடைய வாஞ்ஞையினாலைராவதம் கிளம்புமதிலேறிக்கொண்டு ராஜகன்னிகையைக் கலியாணஞ்செய்யக்கடவாயென்றனுக்கிரகித்துவிட்டந்தர்த்தானத்தை யடைந்தார். உடனே கக்ஷீவானுமீசனை வணங்கிவிட்டுப் பிதாவையும் மாதாவையுங்கண்டு சங்கதியைத் தெரிவித்து நமஸ்கரித்தனுமதிபெற்றுக்கொண்டு சமுத்திரக்கரையோடு தெற்குத்திக்கைநோக்கிச் செல்ல ராமேசுவரஞ்சென்றவுடன் சமுத்திரத்தில் நின்றும் நான்கு

[illegible]

கொம்புகளோடு மைராவதம்கிளம்பி முன்னேவந்து பணிந்து நிற் கவப்ரோது சிவமகிமையை நினைத்து மனமகிழ்ந்து வெள்ளையா னையின்மேலேறிக்கொண்டு தென்மதுரையையுத்தேசித்துச் செல் லும்வழியில் வனத்திற்கு வேட்டைக்குவந்த பாண்டியன்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து தனதுபுத்திரியின் பிரதிஞ்ஞைநிறைவேறிவிட் டதென்று நிச்சயித்து உபாத்தியாயரையனுப்பி விசாரிக்கும்ப டிசெய்யப் புரோகிதருமருகில்வந்து சென்னிமேல் கரங்குவித்து ஓ மகானுபாவா! நீங்களார் ? எங்கேயிருந்தெங்கே போகின்றீர் கள் ? நான் பாண்டியமகாராஜனுடைய புரோகிதன், அரசனனுப் பிவந்தேனென்றுவினவக் ககூதீவானவர் வசனத்தைக்கேட்டு ஓ பு ரோகிதரே நான் ரிஷிகுமாரன் தேவேந்திரனென்றுப் பிரமிக்க வேண்டாம், நானிருக்கின்றது வேதாரண்ணியம் பாண்டியன் கு மாரியினுடையப் பிரதிஞ்ஞையைக்கேட்டு வேதவநேசனால் கொ டுக்கப்பட்ட வெள்ளையானையிலேறிக்கொண்டவளைக் கலியாணஞ் செய்யப்போகின்றேன், அரசனிடம் தெரியப்படுத்து மென்று சொல்லப் புரோகிதருமப்படியே தெரிவிக்க வரசனுமருகில்வந்து நமஸ்கரித்துக் கைகுவித்துக்கொண்டு நான்தான் பாண்டியனென்

[illegible]

கன்னிகையைத் தங்களுக்குக் கொடுக்கின்றேனென்று சொல்லி யனுமதிபெற்று மந்திரியை ரதத்தோடுகூட வேதவநத்திற்கனுப்பித் தீர்க்கதமஸ்ஸையுமவர் பத்தினியையுமழைப்பித்து ரதாரூடரான மகரிஷியை வணங்கிப் பிரார்த்தித்தான். அப்போது மகரிஷியானவர் ஓ பாண்டியா! நீ யகஸ்தியமகரிஷியை யடிக்கடி சேவிக்கிறவன் நமக்குச் சம்மந்தத்துக்குத் தக்கவன் தானிஷ்டப்படி செய்யென்றனுமதி கொடுத்தார். அரசனுமருமையான தன் புத்திரியை வெகுவித ரத்னாபரணங்களினாலலங்கரித்துக் கன்னிகாதானஞ் செய்யக் கக்ஷீவானும் பாண்டியன்பெண்ணைப் பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக் கொண்டு ஸ்திரீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்ட திரவியங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மாதாபிதா பத்தினி மூவர்களோடும் வேதவனம்வந்து யாகாதிகளைச் செய்து வேதவனேசன

ஸ்வ தபஸ்யா ॥ ௯ ॥ தயா வேதவநேஶ்வர்யா விரகாமம் ப்ர-
ஶ்வர꞉ । ஹாஸ்யா ஹோமாந் மமேவ விஷ்டா வித்யா ஸாங்கம்
ந்யவோத்தம ॥ ௧௦ ॥ கமேவ தஜ்ஜ்ஞாநமாஸாத்ய ஜீவந்முக்தோऽ-
பவந்முநி꞉। ஏவம் க்ஷிதீஶ கக்ஷீவாந் ஷட்யாத்ராசரணாந்முநி꞉॥
॥ ௧௧ ॥ புக்திம் முக்திஞ்ச லேபேऽத்ர கக்ஷீவத்தீர்த்தஸேவயா ।
ஸர்வம் ப்ரபாவம் தத்தீர்த்தம் கக்ஷீவந்நிர்மிதம் ந்ருப ॥ ௧௨ ॥ த-
ஸ்மிந் தீர்த்தே க்ருதஸ்நாநஸ்ஸர்வகாமாநவாப்நுயாத் । ஸ்நாத்வா-
ऽத்ர தீர்த்தே யே ராஜந் கந்யாதாநம் ப்ரகுர்வதே ॥ ௧௩ ॥
தத்புண்யஸ்ய ஸமம் தேவோ வேத்தி நாந்யோ மஹீபதே ॥ ௧௪ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரகண்டே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
கக்ஷீவச்சரித்ரம் நாம சதுர்தஶோऽத்யாய꞉ ॥
இதி சதுர்தஶோऽத்யாய꞉ ॥

அத பஞ்சதஶோऽத்யாய꞉ ॥

மாந்தாதா — ஶமீவ்ருக்ஷ꞉ கதோ ஜாதோ வேதாரண்யே
மஹாமுநே । கிமர்த்தம் வா பவேதாநீம் வரம் மேऽத்ர கத-

னுக்கிரகத்தால் பிரம்மஞ்ஞானியாகி ஜீவன்முக்தியை யடைந்தார். யாத்திரையின் பலமிப்பேர்ப்பட்டதென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் பதிநான்காவது அத்தியாயம்
கக்ஷீவானுடைய சரித்திரம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன நாரதரை மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரே? சமீவிருக்ஷமானதெப்பொழுதென்னகாரணத்தினுண்டா

पृच्छ ॥ १ ॥ नारदः — वदामि शृणु राजेन्द्र शमीवृक्षाग
मं तव । ऐशान्यपर्वतो राजन्नस्ति श्रीकैलासो वि
श्रुतः ॥ २ ॥ अनेककोटिशृङ्गैश्चोपपर्वतैस्समन्वि
तः । तस्य शृङ्गेषु शिवस्य सत्यसंज्ञकसद्गिरिः ॥
॥ ३ ॥ कश्यपेन सुतार्थं यत्र कैलासे तपः कृतम् ।
सहस्रयोजनोत्सेधः शतयोजनविस्तृतः ॥ ४ ॥ योज
नत्रयविस्तारो द्विकूटस्तस्य मध्यमः । विचित्रर
शोभितं मणिकोटिभिः शोभितः ॥ ५ ॥ काश्यपस्तु सुतो
हीनः किञ्चिद्धिमविष्टतः । अनघा गिरिजाकान्तः कैला
सेऽपि वसत्यहो ॥ ६ ॥ अनाद्यधेत्व तं शैलं बाला
या बालकेऽन्यदे । तत्रस्थके कथां वित्ता काश्यपः पार्व
कालकः ॥ ७ ॥ तपश्चार विपुलं तस्य दृष्ट्वा तु संतुष्टवैः ।
ददौ च काश्यपं शंभुः पुत्रान् सत्त्वविराजितान् ॥ ८ ॥ श्रु
त्वा काश्यप तद्दृष्ट्वा ह्यविकारेण यत्कृपि । तत्कारणं
पृच्छार्थि शृणुकं वियानतः ॥ ९ ॥ अद्रात्मजं ग
हं गरी वीजयन्ती शमीवृक्षा । विजहार दलविशदा प
रिक्रान्तिवाक्ताम् ॥ १० ॥ तच्छायावनस्तत्प्रियम् तस्मि
न्वीक्षणाय वै । शमीवृक्षाश्रयं गत्वा स्थायं ता
पन्निहस्थितः ॥ ११ ॥ बालेनाय स्वावृत्ति जितेन्द्रेऽथ शमी

யிற்றென்று வினவ, நாரதர் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே! ஈசான்னியகோணத்தில் மகாகைலாசமென்று வெள்ளிமயமாய நேகங் கொடிமுடிகளோடு முபபர்வதங்களோடுங்கூடின வொரு பர்வதமிருக்கின்றது. அது பரமேசுவரனுக்குப் பிரியமானயிருப்பிடம். அதினுபபர்வதங்களில் ஸத்தியகிரியென்றொரு பர்வதமிருந்தது. அதில் காசியபமுனிவர் புத்திரனுக்காகத் தவம்செய்யவுடனே ஜகதீசனுவிர்ப்பவித்துக் காசியபருக்குப் புத்திரஸம்பத்தை யளித்துவிட்டுக் காசியபரே அதிசிக்கிரத்தில் நானுவிர்பவித்தகாரணமென்னவென்று லிந்தமலையில் பார்வதியானவள் பாலனைவைத்து லாளனைசெய்துகொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது வெய்யலினால்வாடிவ தங்குந்தேவியின் திருமேனியின் சிரமபரிகாரத்திற்காக நானிதோமுன்னே நிர்க்கும் வன்னிமரமாகமுளைத்து நிழல்கொடுத்தேன். தேவியுமிளப்பாறிவிட்டு வன்னியை நா

வ்ருக்ஷராஜவிபும் । த்வம் நக்வா ப்ராப்யயாத்வ ஸ்தாவரத்வஞ்சேவ
வர்த்ததி ॥ க௨ ॥ ப்ரத்யஹம் ஶ்ரத்தயோபேதா ஸந்நிதௌ மம ஸ
ஸததம் ந: । இதி ஸாப்ரார்த்திதோ தேவ்யா ததாஸ்த்விந்நமா
க்ருதி: ॥ க௩ ॥ பஸாமி ஸந்நிதௌ பஸதாம் தாவபேக்ஷிதா ஶமீப
ஸும் । ஸவாயமேவ வ்ருக்ஷஸ்து யோऽஸ்மாத் காஶ்யபஸுதோ ॥
॥ க௪ ॥ தஸ்மிந் ஸததா த்வம் தேந தபோऽவாப்ஸி ஶீக்ர
த: । ஸுதைஶ்ச பம்ஹுமா: ப்ராப்தஶஷ்யீநாமீஶதாம் ॥ க௫ ॥
ஸுதைஶ்சப ஶமீவ்ருக்ஷஸந்நிதௌ மஸ்ஸணியாவிஹ । ஸர்வ மமைவத
விஜ்ஞாநம் ஸநகாதிஹிரவாப்ஸ்யத ॥ க௬ ॥ ஸுதைஶ்ச தேவதே
நாயா மஹிஷிகத: பரா மஹ: । யக்ஷிணிதேவி கூவபாணோ
ஹாகதயே மாக்ஷயேऽபிச ॥ க௭ ॥ ஶமீஸந்நிதௌ தஸ்ஸித்திஸஸ்த்ய
ஸுவ நஸம்ஶய: । இத்யுக்ஷா மஹவாநீஶஸ்தைஸ்ததாஸ்துயே
ஶிவ: ॥ க௮ ॥ நாரத:— ஸஸுவ கிரிராநீதோ மஹயேந ந்ரு
போத்தம । வ்ருக்ஷேண ஸமராமஸ்ய ஸேதுபந்தநஹேதவே
நா ॥க௯॥ நிக்ஷிப்தோऽப்யள வ்யமஸ்த ஸேதுமஸந்நிதௌ நமே
நவ । ஸஹஸ்ரயோஜநோத்ஸ்ராயோ மஹீதோऽப்யாவப்ருக்ஷித: ॥
॥ ௨௦ ॥ ஸஹ்யா ஸமதயோऽப்யாஸீத் ஸேதுமஸந்நிதௌஸ்தஸா
மரே । ஸுத்ராமதேதா மேருமேய ஶஹ்யா ஸந்நிதௌ ஶிவாக்ரு
தே: ॥ ௨க ॥ ஶ்ருமவேஹ தபஸ்க்ரு ராமோ ஹத்யாதி

னென்றறிந்து நமஸ்கரித்து ஹே சம்போ சங்கரா யென்பேரில் தயவுசெய்திப்படியே யிருந்து இதினடியில் வசித்து நிழலை ஸேவித்தவர்களுக்குச் சகலாபீஷ்டங்களையு மளிக்கவேணுமென்று பிரார்த்தித்தாள். நானுமப்படியே யாகட்டுமென்றனுக்கிரகித்ததுமுதலிப்படியே யிருக்கின்றேன். இதனடியில் நீர் தவஞ்செய்தபடியாலதிசீக்கிரத்தில் பிரசன்னனானேனென்று சொல்லிவிட்டீசன் மறைந்தார். காசியபருமிந்திரன் முதலான புத்திரர்களையடைந்தார். மாந்தாதாவே கவயனென்கிறவானரனதிவிஸ்தாரமாயும் மிகவுயர்ந்ததாயுமிருக்கின்ற சத்தியகிரியைக் கொண்டுவந்து நளன்கையில் கொடுக்க நளன் வாங்கி ஸேதுமூலத்தில் வைத்தான். மலை பூமிக்குச் சமானமாய் கீழேயிருந்துவிட்டது. சமீவிருக்ஷமப்படியே யிருக்கின்றது. இதுதான் சமீவிருக்ஷத்தின் வரலாறு. இதினடியில் ராமனுக்கு ஹத்தி நிவிருத்

[illegible] । तस्य हत्या विनष्टा [illegible]
ति शीघ्रतः ॥ ௨௨ ॥ विश्वामित्रोऽपि [illegible] शा-
न्तस्तपश्चरन् । [illegible] शमीमूलमुपाश्रितः ॥
॥ ௨௩ ॥ ब्राह्मण्यं प्राप निर्विघ्नं [illegible]
[illegible] । त्रिशङ्कुश्चापि तन्मूले तपः कृत्वा ययौ दि-
वम् ॥ ௨௪ ॥ याज्ञवल्क्यस्य तत्रैव ज्ञानावाप्तिर[illegible]
ते । सनकर्षयो राजंस्तन्मूले जपतत्पराः ॥ ௨௫ ॥ [illegible]
[illegible] । शमीमूले यत्
तपो जप्तं दत्तं हुतं कृतम् ॥ ௨௬ ॥ तदनन्तफलं राजन्
नात्र संदेहकारणम् । अन्नदानं प्रकर्तव्यं शमीमूले
नृपोत्तम ॥ ௨௭ ॥ [illegible] ह्यन्नदाना-
न्नसंशयः । ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छन्ति येऽन्नं मूले शमी-
तरोः ॥ ௨௮ ॥ गयाश्राद्धफलं तेन प्राप्नुवन्ति नसंश-
यः । [illegible] दिने वाऽपि शमीमूलेऽन्नदानतः ॥
॥ ௨௯ ॥ गयाश्राद्धेन यत्प्राप्यं तत्प्राप्नोतीति निश्चि-
तम् । भानुवारे [illegible] ॥ ௩௰ ॥
गयाश्राद्धा[illegible] । [illegible]
[illegible] शमीमूले योऽन्नं दत्ते द्विजातये ॥ ௩௧ ॥ गया-
श्राद्ध[illegible] । [illegible]
शतगुणं व्यतीपाते सहस्रकम् ॥ ௩௨ ॥ अर्धोदये महो-
दये [illegible] सहस्र[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௩௩ ॥ [illegible]
[illegible]

தித்தது. விசுவாமித்திரர் பிராமணத் தன்மையையடைந்தார். திரிசங்குச் சுவர்க்கத்தையடைந்தார். ஸநகாதிகளான யோகிகளும் யாக்கியவல்க்கியர்முதலான ரிஷிகளும் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தார்கள். இந்தவன்னிமரத்தடியில் செய்யப்பட்ட ஜபமும் ஹோமமும் தானமுமளவற்றபலத்தை யளிக்கும். இதிலன்னதானஞ்செய்தவன் கயாச்சிருத்தபலத்தையடைந்து கைலையை யடைவான். பானுவாரத்தில் செய்யப்பட்டவன்னதானமெட்டுமடங்கும், துவாதசியில் பதினாறுமடங்கும், மாகமாதத்திலாயிரமடங்கும், அர்த்தோதய மகோதயங்களில் கோடிமடங்குமதிகமா

𑌵𑌰𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌜𑌲𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌮𑍀𑌵𑌨𑌮𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௫ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌮𑍀𑌵𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌜𑍈𑌗𑍀𑌷𑌵𑍍𑌯𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌤 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃 ॥ ௩௬ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌶𑌮𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

——(:0:)——

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾— 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑌭𑌾𑌷𑌤 । 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ॥ ௧ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌜𑍈𑌗𑍀𑌷𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௨ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌜𑍈𑌗𑍀𑌷𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

ன பலமளிக்கும். இதினடியிலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையில் ஸ்ஞானஞ்செய்து ஜைகிஷவ்வியரோடு போட்டியினுல் தேவலர் ஸத்தியலோகத்தை யடைந்தாரென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்குமாரஸம்மிதையில் பதினைந்தாவது அத்தியாயம்
வன்னிமரத்தின் வரலாறு முற்றிற்று.

பதினாறுவது அத்தியாயம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன நாரதரைப்பார்த்து ஹே மகானுபாவா! தேவமுனியான நாரதரே! தேவலர் சத்தியலோகத்தையடைந்தவரலாறெவ்வண்ணமென்று மாந்தாதாவினவ நாரதர் சொல்லலுற்றார்:— கேளும் மாந்தாதாவே, ஒருசமயத்தில் ஜைகிஷவ்விய

[illegible]ணிமாதிஸித்தீநாமாகரோ யோகிநாம் ப்ரபு: । ததாஶ்ரமபதம் ப்ராப்தம் தேவலோ யோகிநம் ததா ॥ ௪ ॥ [illegible] । ராத்ரௌ ஶயாநஸ்ய தஸ்ய பாதௌ ஸம்வாஹ்ய பக்தித: ॥ ௫ ॥ [illegible] । தேவலோ[illegible] ஜைகீஷவ்யம் ச யோகிநம் ॥ ௬ ॥ ஜைகீஷவ்யோऽபி யோகீஶ[illegible]பரீக்ஷயா । [illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible] தேவலோऽபி ஸ யோகிநம் । [illegible] தேவலோ முநி: ॥ ௮ ॥ [illegible] । தேவலாய ஸ யோகீ ச [illegible] ॥ ௯ ॥ [illegible] । ந[illegible] ॥ ௧௦ ॥ [illegible] । தேவலோ [illegible] ॥ ௧௧ ॥ நைவ [illegible] । [illegible] யோகிராட் ததா ॥ ௧௨ ॥ [illegible] । யோகிநம் [illegible]

ரென்கிற மகாயோகியானவர் தேவலருடையவாச்சிரமத்தையடைந்தாரப்போது தேவலரவருக்கர்க்கியபாத்தியங்களால் பூஜைசெய்து அறுசுவையோடன்னமளித்து ராத்திரியில் சயனத்திருக்கும்போது பாதங்களைப் பிடித்து வெகுவிதமாகப் பணிவிடைசெய்ய ஜைகிஷவ்வியரவருடைய பக்தியைப் பரீக்ஷிக்கும் பொருட்டவ்விடத்திலேயே எட்டுமாதம்வரை வஸித்தார். கிரகஸ்த தர்மத்தில் சிறந்தவரான தேவலரிவ்விதம் தொண்டுசெய்யும்பொழுது ஜைகிஷவ்வியர் பரீக்ஷைக்குவேண்டியும் தான் சுத்தப்பிரம்மவித்தானபடியால் கர்மாவில்பற்றில்லாதபடியினாலும் ஸ்நாநம், ஜபம், அனுஷ்டானம் முதலானதுகளைவிட்டுப் புஜிக்கிறதும், நித்திரை செய்கிறதும் லோகவார்த்தைகளைப் பேசுகிறதுமாயிருக்கவப்பொழுதும் தேவலர் முன்போல் பணிவிடைசெய்துவந்தார். வரவரப் பரிஹாஸம் முதலான வீண்வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தேவலர்கொஞ்சமநாதரவை யடைந்தவரிடம்

கதஸ்ப்ருஹம் மஹோதய: ॥ ௧௩ ॥ ப்ரயாகஸ்நாநாய ச ஊத்யதம் தேவ
ஸேவைர் யோகிநம் ததா । ததர்ஶ ஸாகராந்தே தத்ர தைத்யை:
பூஜிதம் ந்ருப ॥ ௧௪ ॥ தத்ர தத்ராநுதேவைஶ்ச வந்த்யஸ் ததா
யோகீ ஸமாகத: । இதி ப்ருஷ்டாஸ்து தே ஸர்வே ஹ்யவோசந்
பஸ்தத ॥ ௧௫ ॥ மாஸமாத்ராச் ச பராஹ்ணாத இதி ஶ்ருத்வா
ச தத்வத: । விஸ்மயாச் ச ஸ்வக்ருஹம் ப்ரீத்யா ஸமாகதஸ் ததர்ஶ ச ॥
॥ ௧௬ ॥ தத: காஶீம் கதோ ராஜந் தேவைர் யோகிநம் ததா ।
தத்ர தைத்யை: பூஜிதம் த்ருஷ்ட்வா ஷண்மாஸாத் புநராகத: ॥
॥ ௧௭ ॥ ஶ்ருத்வா விஸ்மயமாபந்ந: ஸ்வக்ருஹம் ப்ரதி நிர்யயௌ । ஸ்வ
கத்வா தம் ததர்ஶைவ ஸ்வக்ருஹே ஸ்திதம் முநி: ॥ ௧௮ ॥ கந்த
ர்வலோகம் ஸம்ப்ராப மாயயா தேவலோ முநி: । கந்தர்வை:
பூஜ்யமாநம் தம் யோகிநம் தத்ர த்ருஷ்டவாந் ॥ ௧௯ ॥ கிந்ந
ராணாம் கதோ லோகம் தேவலோ யோகிநம் ததா । கிந்நரை:
பூஜிதம் த்ருஷ்ட்வா பித்ருலோகம் யயௌ முநி: ॥ ௨௦ ॥ தத்ரா
பி பித்ருபி: பூஜ்யம் பித்ருபிஸ்து ததர்ஶ ஸ: । ஆஜாந
ஜாநாம் தேவாநாம் லோகம் ப்ராப்தஸ்ஸ தேவல: ॥ ௨௧ ॥ பூ
ஜ்யமாஜாநதேவைஸ்து பூஜ்யமாநம் ததர்ஶ ஸ: । கர்மஜ
கர்மதேவாநாம் லோகம் ப்ராப்தஶ்ச தேவல: ॥ ௨௨ ॥ கர்மதே
வை: பூஜ்யமாநம் தம் தத்ராபி ததர்ஶ ஸ: । ப்ரஜாபதேஶ்
தேவாநாம் லோகம் ப்ராப்தஸ்ஸ தேவல: ॥ ௨௩ ॥ லோகபா
லை: பூஜ்யமாநம் யோகிநம் தத்ர த்ருஷ்டவாந் । ஐந்த்ரம் லோ
கம் கதோऽத்ராபி ஸுரராஜேந பூஜிதம் ॥ ௨௪ ॥ யோகி

சொல்லாமல் புண்ணியதீர்த்தத்திற்கு ஸ்நானஞ்செய்யப்போனாரைப் போதவ்விடத்திலிருக்கின்ற ஜனங்களாலுபசரிக்கப்பட்டுக் கொண்டு ஜைகிஷவ்வியரங்கேயிருந்ததைப் பார்த்திவரிங்கே யெப்போதுவந்தாரென்று கேட்க வொருமாதமாச்சுதென்று சொன்னார்கள். மறுபடிதன்பர்ணசாலைக்குவர அங்கேயுமிருந்ததைக்கண்டாச்சரியமடைந்தார். வாராணஸிக்குச் செல்ல வங்கேயுமெல்லாராலும் பூஜிக்கப்பட்டுக் கொண்டாறுமாதமாய் வசிக்கிறாரென்று கேட்டுத் தன்னிருப்பிடம் வந்தங்கேயுங்கண்டார். கந்தர்வலோகம், கின்னரலோகம், பிதிருலோகம், தேவலோகம், திக்பாலர்களின் லோகங்களிலும் சென்றங்கங்கே யவரவர்களால்

ண்ம தத்ர ஊர்வ்ஷாzய ஒெவஒொzமாஊ்ப்ரஹவதி ௐ । தம் ந
ஸ்வா ஒெவஒொzவ்ர்ஹஸ் ஸ்வாவஸள யொகீ ப்ரஹவஒெத ॥ ௨௫ ॥
ஐதி வ்ருஷ உவாஒெவநம் மாராஒெவ்வமாஊராஸ் । வனதாவ
ஊத்ரஷ்யிகாரzவஸள யொகீ ப்ரஹ்வாரம் மத: ॥ ௨௬ ॥ ஸூஹ
ஒதா ப்ரஹணா காயநிர்த்ஒெநவ ஒெகநவிஸ் । ஐதி ம்ரா,
ஸ்வா ப்ரஹஒொாகமஊநாய வஒெவஸ: ॥ ௨௭ ॥ ஊநஸ்ஒெகா ம
ரா வஸம் தா விஹவஸ்ய ப்ராஹ ஹஒெவஒெத । ஊகாராஷ வ
யாயத்நம் ப்ரஹஒொாகஸவாவந: ॥ ௨௮ ॥ ஸ்வயாமந்தாஊம
ஒெக்யாஹி ஒெயாமஹீஒெநந ஒெவஸ । வனதாவாநு கஊவ்ஸாஒெஜ்யா
ஹி ஒொஒொா ஒெவஸ வஜதழ ॥ ௨௯ ॥ ஐதஉளஸ்வம் மதிநர
வி கஜிணாம் கிஜா ஒெயாமிநாழ । மந்தாவிஒெவஜியநாஒெம
ஒெஹரண்ணா: வக்ஷிணஸ்தராழ ॥ ௩௦ ॥ பஜிஷா மஜஹக்ஷாஸ் ஸ்வா
ஊத்ரநி நஸம்ஶய: । ஸுமியாரணயா ஊாஹ்யா: வக்ஷிணஒெஸ
தீ ஒெயாமிநா ॥ ௩௧ ॥ ததஉளஸ்வம் ஊஹாவாதா வாந்தி ஒொ
கவ்ரஹஜநா: । விநய்ஊநரஒெவரூமிஸிரவ்யணகாயஒெத ॥
॥ ௩௨ ॥ ஐத்யாஊிபஹாவிஷ்ணாவா மதிப்ரஹ்வஊவ்ய தஸ் । நி
வதஸ்வ ஊஹாபாஒெஜ ஒெயாஒெமயந்தம் காராஷவ ॥ ௩௩ ॥ உ

பூஜிக்கப்பட்ட யோகியைக்கண்டு பிரகஸ்பதிலோகம் சென்று ஜைகிஷவ்வியரைக் கண்டீர்களாவென்று கேட்க பிரகஸ்பதியான வரிப்போது தானெதோவொருகாரியத்திற்காகப் பிரம்மாவழைக்கின்றாரென்று தூதர்களழைத்துக் கொண்டுபோனார்களென்று சொல்லவப்போது தேவலர் பிரம்மலோகத்தைக் குறித்துப் புறப்பட்டார். அப்பொழுது பிரகஸ்பதி சிரித்துத்தேவலரைப்பார்த்துத்தேவலரே! ஸாஹஸகிருத்தியம் செய்யாதேயுமும்மால் ஸத்தியலோத்திற்குப் போகமுடியாது. கர்மத்தாலடையக்கூடிய லோகங்களிவ்வளவுதான். யோகபலத்தால்த்தான்சத்தியலோகத்திற்குப்போகமுடியும். நீரோ கர்மி, ஜைகிஷவ்வியர்மகாயோகி, அப்படிக்கில்லாமல் நீரிதற்குமேல்போனால் அநேகம்ஹேரண்டபக்ஷிகள்வந்தும்மைக்கொன்றுவிடும். மலைகளைக் கூடப்பிரட்டுகின்ற பெருங்காற்றுகள் வீசுகின்றன. யோகபலத்தாலதுகளை ஜெயிக்கவேண்டும். யோகாப்பியாசத்திற் கெத்தனஞ் செய்யுமென்று சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டுத் தேவலர் ஸத்தியலோகத்திற்

[illegible]

குப்போகவேணுமென்கிற குதூஹலத்தால் சகலமான திக்குக்களிலேயுஞ்சஞ்சரித்துக்கொண்டு கடசியாக வஸிஷ்டமகாமுனிவருடைய வாச்சிரமத்தையடைந்து ஸாஷ்டாங்கமாக வஸிஷ்டரை வணங்கிப் பலவாறாகஸ்துதித்துக் கைகட்டி வாய்பொத்திக்கொண்டு தனது விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவிக்க வஸிஷ்டருமவரை நோக்கி யோகத்தையடைந்தால் சத்தியலோகத்திற்குப் போகக்கூடிய சாமர்த்தியமுண்டாகுமென்று சொல்லவுடனே தேவலர் வஸிஷ்டரைப்பார்த்து ஹே மகானுபாவா ! ஸர்வஞ்ஞ ! அப்படியானால் ஜைகிஷவ்வியரைக்காட்டினு மெனக்கென்ன கௌரவம், பிரகஸ்பதியைக் காட்டினுமுங்களுக்கென்னமகிமை. யோகமன்னியிலேயே நான் ஸத்தியலோகஞ் செல்லவேணும். ஜைகிஷவ்வியர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதென்னை பிரம்மாவுபசரித்தழைக்கவேணும்; அதற்குரியவுபாயத்தை யுபதேசியுங்க

[illegible]

ளென்றுபிரார்த்திக்கவப்பொழுது வஸிஷ்டர்புன்னகையோடுதே வலரைநோக்கித்தேவலரே அதிரகஸியமானவுபாயமொன்றிருக்கின்றது. அதாவது யோகமில்லாமல் ஸித்தியை விரும்புகின்றவர்களும் ஞானமில்லாமல் முக்தியை விரும்புகின்றவர்களும் யாகமில்லாமல் புக்தியைவிரும்புகின்றவர்களும் தானமில்லாமல் தனதான்னியத்தைவிரும்புகின்றவர்களும் மகாமகிமைபொருந்திய வேதவனத்தில் வேதவநேசன் சன்னிதானத்திலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையென்கிற தீர்த்தராஜத்தில் விதிப்படிச் சிரத்தை பக்தி முதலானதுகளோடு ஸ்நாநஞ்செய்யவேணு மிதுதானுபாயமிதைத் தவிற வேறில்லையென்று சொல்லவப்போது தேவலர் வஸிஷ்டரை வணங்கி யனுமதிபெற்றுக்கொண்டு வேதவனம் வந்து பாதத்தை ப்ரக்ஷாளனஞ்செய்தாசமனம் பண்ணிப் பவித்திரந்தரித்துக் கீழ் திசையை நோக்கியிருந்துகொண்டு சங்கற்பம்பண்ணித் துண்டி விக்கினேச்வரரையும் பைரவரையும் நமஸ்கரித்தனுமதிபெற்றுக் கொண்டு மணிகர்ணிகையை நமஸ்கரித்து விதிப்படி ஸ்நாநஞ் செய்தார். இந்தப்படி மாதமொன்று ஸ்நாநம்பண்ணி யாத்திரைகளாறுகளையுமனுஷ்டித்து வேதவனேசன் சன்னிதானத்தில் வந்துப் பிரதக்ஷிணநமஸ்காரங்கள் செய்து வைதிகமாகவும் லௌ

நித்யம் வேதாரண்யேஶ்வரம் பஜே ॥ ௫௧ ॥ விராட்வைஶ்வாநரோ
ப்ரஹ்மா யந்மாத்ரமவஶிஷ்யதே । விஶ்வைகமநாத்யந்தம் வேதார
ண்யேஶ்வரம் பஜே ॥ ௫௨ ॥ ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸூத்ராத்மா விஶ்வ
யந்மாத்ரஶேஷிதঃ। ஸத்யஜ்ஞாநமநந்தம் தம் வேதாரண்யேஶ்வரம்
பஜே ॥ ௫௩ ॥ அவ்யாக்ருதாத்மநயராஜீவ ரூபோ யந்மாத்ரஶே
ஷிதঃ। ஜ்ஞப்திமாத்ராத்மாநந்தம் வேதாரண்யேஶ்வரம் பஜே ॥௫௪॥
அவ்யக்தம் ஸாக்ஷிணஞ்ச யந்மாத்ரமவஶிஷ்யதே । அபரிச்சேத்யமீ
ஶாநம் வேதாரண்யேஶ்வரம் பஜே ॥௫௫॥ அபரிச்சேத்யமகண்டம்
தம் தேஶகாலைஶ்ச வஸ்துபிঃ। ஸர்வகாரணம் பராநந்தம்
வேதாரண்யேஶ்வரம் பஜே ॥ ௫௬ ॥ இதி ஸ்துதஸ்துநாயঃ ப்ரா
துராஸீஜ்ஜாஹ்ருதঃ। பரம் ஜ்யோதிர்விப்ராஜ்யதே மநஸிவ
தந்தே ॥ ௫௭ ॥ தந்த்ருஷ்டி நாதஸ்ஸந்நத்தோঽத்ரைவ ஸ்த
வோঽஸ்யஹம் தவ ॥ தேவலঃ— ப்ரஹ்மலோகமஹம் யாயாம் ஸ்வ
ஸ்வாதாத்மேஶ்வர ॥ ௫௮ ॥ ஜைமிஷவ்யாந ஸத்யஸீ ஶங்கர
ஸ்தவ யோகிநா । தயேத்யுக்தா மஹாதேவঃ ஸந்தஸம் ப்ரா
ஹ தேவலம் ॥ ௫௯ ॥ கைவல்யந்த்வபி யঃ கொঽபி மந்த்ராঽரோமணீ

கிகமாகவும் பலவாறாக ஸ்துதிக்கவப்பொழுது கருணைக்கடலான
காமாந்தகனாவிர்ப்பவித்து ஹே தேவலா, உம்முடைய ஸ்தோத்
திரத்தினாலும், ஸ்நானத்தினாலும், யாத்திரைகளாலும் சந்தோஷத்
தையடைந்தேன். வேண்டுமென்கிற விருப்பத்தை வெளியிடலாம்.
ஸந்தேகப்படவேண்டாமென்று சொல்ல வப்பொழுது தேவலர்
தன்முன்னாவிர்ப்பவித்த முக்கண்ணனைக் கண்ணுற்றுப் பணிந்து
பரவசமாகி மெய்சிலிர்த்துக் கைகுவித்துக் கண்மூடிக் காலாந்தக
னுடைய கமலம்போன்ற பாதத்தைப் புந்தியில் பொருத்தித்தள
தளத்த வாக்கோடு வருந்துகின்றார். அதெங்ஙனமெனில், ஹே
சங்கரா! சச்சிதாநந்தா! ஜகதீசா! இனிமேலென்னாலிந்தச்சரீர
மெடுக்கமுடியாது. கருணாஸாகரமான கடவுளே யிப்பொழுதே
கைவல்லியத்தை யளியுமென்று பிரார்த்திக்க வப்பொழுது சின்ம
யமான ஜகதீசன் தேவலரைநோக்கித் தேவலா உமக்குக்கைவல்
லியத்திற்கென்னதடை அப்படியில்லாவிட்டாலிதென்ன க்ஷேத்
திர மிதென்னதீர்த்த மிதென்னலிங்க மானாலுமும்முடைய சங்
கற்பப்படி யெங்குஞ் செல்லக்கூடிய சாமர்த்தியத்தையுமளித்

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌯𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾
𑌣𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ॥ ௨௦ ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌤 । 𑌦𑍇
𑌵𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌜𑍈
𑌗𑍀𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 । 𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂
𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌪𑌦𑌜𑌯𑌾𑌸
𑌨𑌾𑌜𑌦𑍍 𑌦𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌟𑍍𑌟𑌾 𑌤𑌤𑌃 । 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌠𑌂
𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾 𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 ॥ ௨௩ ॥ 𑌜𑍈𑌗𑍀𑌷𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾
𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑌦𑌾 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌹𑌾
𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇
𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃 । 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌵𑌾𑌸𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌗𑍈𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚
𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௫ ॥ 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌜𑌨𑌲𑍋𑌕𑌨𑌿𑌵𑌾
𑌸𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 ॥
॥ ௨௬ ॥ 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ।
𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍈𑌰𑍁𑌰𑌗𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௭ ॥
𑌦𑌿𑌗𑍀𑌶𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 । 𑌵𑌿
𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌷𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍃𑌶𑌃
𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௮ ॥ 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌪𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿
𑌰𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 । 𑌜𑍈𑌗𑍀𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌹𑍀𑌦𑍃

தோம். முடிவில் முக்தி சித்தமென்று வனுக்கிரகித்துவிட்டு ம
றைந்தார். அப்போது தேவலர் மறுபடியுமீசனைப்பணிந்து ஸ்து
தித்துவிட்டு மணிகர்ணிகையின் மகாத்மியத்தால் ஸத்தியலோகத்
தையடையவுடனே கமலாசனன்கண்டு வருகின்றார் வேதவனே
சனென்று திடுக்கிட்டெழுந்தெதிர்கொண்டழைத்துபுசரித்தாச
னத்திலிருத்தி யிதுமுதலிந்த லோகமுமக்குச் சொந்தமென்று
சொல்லிவிட்டாசனத்தில்த் தேவாள், கந்தருவாள், கின்ன
ராள், கிம்புருஷாள், சித்தாள், சாத்தியாள், உரகாள், திக்பாலர்
கள் முதலானவர்களால் சூழப்பட்டுக்கொண்டு வீற்றிருக்கும்
பொழுது ஜைகிஷவ்வியர்பார்த்துத் திடுக்கிட்டுக் கைகால் பதறி
நாம்வெகுகாலம் யோகத்தை யனுஷ்டித்தும் வருத்தப்பட்டிவ்வி
டம் வந்து பூனைபோல் பதுங்கி யொருமூலையில் மௌனமாயி
ருக்கின்றோமே. ஒருமாதத்திற்கு முந்தித்தானேதேவலன் திண்
டாடினன். அதற்குள்ளே யோகம்பலிக்குமா, இதென்னவாச்ச

தே ॥ ௬௬ ॥ ஜைகீஷவ்ய꞉— ஸ்வயோநிர்தேவலோ ப்ரஹ்மந் ஸ்வயம்
ப்ராப்தஸ்தவாந்திகே । யோகஸித்தேந [illegible] வத நிஸ்ஸம்
ஶயம் மம ॥ ௭௦ ॥ ப்ரஹ்மா— ஜைகீஷவ்ய ஶ்ருணுஷ்வாத்ய மமயோ
கஸ்நாதந꞉ । யோகிபி꞉ ப்ராப்யமவஸ்தாநம் [illegible]
தத் ॥ ௭௧ ॥ மாநாவமாநஜிதக்ரோதா வேதாந்தஶ்ரவணே
ரதா꞉ । ஸ்வாதீநஸம்ஶயா யே(அ)த்ர கச்சந்தி மாமகம் பதம் ॥ ௭௨ ॥
ஸம்ஹிதாபாடகாஶ்சாபி மாநாவமாந விமந்யவ꞉ । தேஹாந்தே
யோகிவர்யாஸ்தத்ர கச்சந்தி மாமகம் பதம் ॥ ௭௩ ॥ வேதாந்தஜ்ஞாந
ஸம்பந்நா꞉ [illegible] । ஸுஜீவந்முக்தயோ(அ)த்ர
கச்சந்தி மாமகம் பதம் ॥ ௭௪ ॥ இந்த்ரியாணி நியம்யாத்ர யதயோ
மௌநமாஶ்ரிதா꞉ । விஶ்வரூபத்யாநபரா கச்சந்தி மாமகம் ப
தம் ॥ ௭௫ ॥ ஸந்ந்யஸ்யாகிலகர்மாணி நிக்ருஹ்யாக்ஷாணி ஸர்வ
ஶ꞉ । ப்ரணவோபாஸகா யே(அ)த்ர கச்சந்தி மாமகம் பதம் ॥ ௭௬ ॥
ஜைகீஷவ்ய꞉— தேவலோ(அ)யம் ந வேதாந்தஶ்ரவணேநாப்யபி

ரியமிவனுக்கிவ்விடத்திலென்ன மரியாதை; பிரம்மாவினுடைய வாஸனத்திற்கருகாண்மையிலவருக்குச் சமானமான.வாஸநத்திலிருக்கின்றானே, காதோடு கலந்து பேசுகின்றானே இதைவிசாரிக்க வேண்டும்." இவருக்கிதென்ன பக்ஷபாதம். தேவலனை முதலிலாஸனத்திலிருத்திவிட்டுத் தான் பிரகவனனும்மநியின்பேரிலுட்காருகின்றார். நமக்கு மூலையில்கூட போதுமான விடமில்லாமல்நெருங்கித் துடைமேல் துடைபோட்டுக்கொண்டிருக்கும்படி யிருக்கின்றதேயென்று பலவாறாக யோசித்துக்கொண்டு சதுர்முகன் சன்னிதியில் கைகட்டிக்கொண்டு தேவலர் பார்க்க யெண்சாணுமொருசாணாகக் குறுகி வெட்கத்துடன் விக்ஞாபனஞ்செய்தார். ஓ கமலாசனா! ஸர்வலோகநாயகா! ஸகலமானப்பிரஜைகளையுஞ் சிருஷ்டித்துக் காத்தழிக்கும் பரமாத்மாவான பரஞ்சோதியே யோகிகளாலடையக்கூடிய யிந்தலோகத்தை யிந்தத்தேவலரெப்படியடைந்தார்; சந்தேகத்தினால் கேழ்கின்றேனேயொழிய வாத்திரத்தினால் கேள்கவில்லை. தேவலரே தயவுசெய்யவேணும். கோபிக்கக் கூடாதென்று சொல்லிக்கொண்டு சதுர்முகனைப் பார்த்துப் பிரார்த்திக்கவப்பொழுது பிதாமகர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஹேஜைகிஷவ்வியா சாவதானமாய் கேளும், அதிரக

ணேः। ந ஜாபகஸ்ய ஸதஶம் ஸஶரீரஸ்த்வா ந்திகே ॥ ௭௭ ॥ ப்ராப
ஸ்யாஹிமத்ராத்ர பூஜிதஶ்சாபவெஶிதः। நயோகிபிர்ப்யா
ஸதபூஜ்யாः கிந்து ஸாமேவ ஸந்ததாः ॥ ௭௮ ॥ ப்ரஹ்மா-- ஶ்ர
ணாஷ்டாத்ர பரம் ஶாஹ்யம் நப்ரகாஶ்யந்தவாபிவ। ப்ராஹ்ம
ணோபாதத்ரஜோபாதபி ஸிதெபாயா பண்டிதோதபியா ॥ ௭௯ ॥
வேதாரண்யே ஸஹாயோகிநு ஸணிகண்யாம் ஸஹஸ்திகழ। யஃகஶ்சி
ஸா ஸகஶ்சஸ்நாதி மஹதெ ஶரஸம் பதழ ॥ ௮௦ ॥ தஸ்யைத்ரகதீ
யஸ்ஸாநாஞ்ச ஸஸ தொகம் மஹேந்தரः। தேவமோதப்ரத்ர மேவ
ஸ்நாஸ்வா ஸணிகண்யாம் ஸஹஸ்திகழ ॥ ௮௧ ॥ ஸவாப ஶரம் ஸதே
ஹோத்வி பூஜிதஶ்ச ஸயா த்விஜ। யோகிநோ ஜ்ஞாநிநஶ்சாத்ர
ப்ராப்ய ஶரம் பூஜயந்திவ ॥ ௮௨ ॥ வேதாரண்யஸ்து தீர்த்தஷே
ஸ்நாதःபூஜ்யோஶயா த்விஜ। இதிஶ்ரீகா வியெவாக்யம் ஜெ
கிஷவ்யாதய வெயஸழ ॥ ௮௩ ॥ பாநः பப்ரச்ச தீர்த்தநாம
வைஹவம் ஶ்ருதிகாநநே ॥ ௮௪ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரகண்டே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
தேவலசரித்ரம் நாம ஷோடஶோऽத்யாயः ॥
இதி ஷோடஶோऽத்யாயः ॥

சியம். யோகிகளாலும், யதிகளாலும், முனிகளாலும், தேவர்களாலும் நான் பூஜிக்கத்தக்கவனுலுமிந்தத்தேவலரை நான் பூஜிக்கவேண்டியது. அகோக்ஷேத்திரத்தின் மகிமையையும், தீர்த்தத்தின் மகிமையயுமென்ன சொல்லுவேன். தெக்ஷிண சமுத்திர தீரத்தில் வேதாரண்ணியமென்ெருரு திவ்விய க்ஷேத்திரமிருக்கின்றது. அதில் மணிகர்ணிகை யென்ெருரு மகாமகிமைபொருந்திய தீர்த்தரத்தினமிருக்கின்றது. அதின் மகிமையயாரறிவார். சகதீசன்கூடவரியார். ஜைகிஷவ்வியரே! தேவலரையிது முதல் வேதவனேசனென்றறியக்கடவீர். வேருவிதமான எண்ணங்கொண்டா லிந்தப் பிரம்மலோக முமக்கில்லே யென்று போய் விடும். சிவபக்தரின் மகிமையைச் சிவனுமரியாரே நானெப்படிச் சொல்லுவேனென்று சொல்லிவிட்டுக் கமலாசனர் கண்ணை மூடிக் கொண்டு வேதவநத்தின் பெருமையை நினைத்து நினைத்தவானந்தசாகரத்திலமிழ்ந்திருக்க மருபடியுமவரைநோக்கி, ஜைகிஷவ்வியர் பிரச்னஞ்செய்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் பதினாருவதத்தியாயம்
தேவல சரித்திரம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌜𑍈𑌗𑍀𑌷𑌵𑍍𑌯𑌃— 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ க ॥ 𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌯𑍀𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ உ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾— 𑌜𑍈𑌗𑍀𑌷𑌵𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌽𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾 ॥ ங ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍇 । 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌰𑌾𑌜𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌕𑌮𑍍 ॥ ச ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌥 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥ ரு ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌯𑍌 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌗𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ சா ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌶𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌤𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌸 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ எ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

——]( )[——

ஜைகிஷவ்வியர் பிரம்மாவை நோக்கி ஹே! கருணாசாகரமான கடவுளே! வேதவநவைபவத்தை விரிவாகச் சொல்லும் அதில் சத்தியலோகத்தையளிக்கின்ற தீர்த்தங்களெவைகளென்று கேட்கப்பிரமன் சொல்லுகின்றார். ஓ! ஜைகிஷவ்வியா விரிவாய்ச் சொல்லமுடியாது சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றேன் கேளும். மணிகர்ணிகையென்றொரு மகாதீர்த்தம். அதின் வைபவத்தால் தானிந்தத்தேவலரிவடம்வந்தார். கங்கை முதலான நதிகளுக்கதில் பாபநிவிருத்தி ஏற்பட்டது. திரிசங்கு சரீரத்தோடு சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தான். புலிக்குப்பயந்ததில் முழுகின திருடனும் ருத்திரஸாரூப்பியத்தையடைந்தான். பிதாவால் சபிக்கப்பட்ட யதுவும் சுவர்க்கத்தையடைந்தான். பர்வதர் முனிசிகாமணியானார். அதின் மகிமையை ஈசன்கூடச் சொல்ல வல்லவரல்ல. நானெப்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃𑌕𑍂𑌪𑌾𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌮𑍀𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌃 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌯 𑌚 ॥ ௯ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 । 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑍂𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌤𑌸𑍍𑌸𑌭𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௦ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 ॥ ௧௧ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌤 𑌕𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑌲𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌶𑍍𑌵𑍀𑌨𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑍇𑌨 ॥ ௧௨ ॥ 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 । 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍇𑌤𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍂𑌪𑍇 𑌮𑌕𑍋𑌰𑍋𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑍇𑌵 𑌮𑌯𑌸𑍍𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௪ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌾𑌪 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 । 𑌅𑌹𑌂 𑌚 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑌯𑌾 ॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌕𑍇 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 । 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௭ ॥ 𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 । 𑌪𑌦

படிச்சொல்லுவேன். மணிகர்ணிகைக்கு மேற்கே பதினறுவிற் கடையில் விசுவாமித்திர தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ் செய்தவர்களிந்திரபதத்தை யடைவார்கள். அதில் ஸ்நாநஞ் செய்து விசுவாமித்திரரந்தணருனர். சபைக்கு மேற்கே பரமாநந்த கூபமென்கிற தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குப் பிரம்மஞ்ஞானமுண்டாகும். அதின் மேல்பக்கத்திலெட்டு விற்கடையில் திரிகோடி தீர்த்தமென்றெரு கூபமிருக்கின்றது. அது பிரளயத்தில் மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள தீர்த்தங்களுக்குமிருப்பிடமாக வீசனுற் செய்யப்பட்டபடியால் சகல தீர்த்தங்களுடைய பலனையுமளிக்கும். இதில் ஸ்நாநஞ்செய்து மைத்திரேயி பிரம்மஞ்ஞானத்தையடைந்தாள். நான் சிருஷ்டி சக்தியையடைந்தேன். அதின் வாயுமூலையில் பத்து விற்கடையில் தேவியின் சன்னிதானத்தில் தேவியின் பூஜைக்காக இந்திரனுல் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்ட சுதாகூபமிந்திரப்பட்டத்தையளிக்

ஜாமதக்ந்யம் ஸோமதீர்த்தஸ்நாநாத் ஸர்வகாமதாயகம் || ௧௮ || பூர்
வஸ்யாம் மணிகர்ண்யாஸ்து த்ரிம்ஶத்தந்வாந்தரே ஸ்திதம் | கக்ஷீவத்தீ
ர்த்தம் ஸகலம் காங்க்ஷிதார்த்தம் ப்ரயச்சதி || ௧௯ || தஸ்யோத்தர
ஸ்யாம் திஶ்யஸ்தி தீர்த்தம் பாண்டவநிர்மிதம் | யத்ர ஸ்நாநாத் க்ஷ
ணாத்ஸத்ரூந் ஜயதி க்ஷீணகல்மஷ: || ௨௦ || ஐஶாந்யே பாத
த்ரைவ தத்துல்யயோஜநாந்தரே | தஸ்யாப்யம்ஶுமதீர்த்தம்
க்ஷேமே வைஶாந்தரம் திஶி வர்த்ததே || ௨௧ || அம்ஶுமாந்தீர்த்தே
த்ர ஸ்நாத்வா தேவேந்த்ரஸ்தாநம் வ்ரஜேத் | தத்ராஸக்தவிஶ்ரா
ந்தம் ஸகரஸ்ய வாஜிநம் || ௨௨ || யஜ்ஞாங்கம் கபிலாக்ரே ஸம்யதம்
ஸகரஸ்ய ஸ: | தத்ர ஸ்நாநாத் ஸஹஸ்ராஶ்வமேதயஜ்ஞபலம் ல
பேத் || ௨௩ || ஹுங்காரவிக்நராஜஸ்ய ஸந்நிதாவிஷுபாதத: |
வ்யாஸதீர்த்தம் மஹாபுண்யம் ஸர்வாபீஷ்டம் ப்ரயச்சதி || ௨௪ ||
தத்பஶ்சிமதடே லிங்கம் வ்யாஸேநைவ ப்ரதிஷ்டிதம் | தத்ர
ஸ்நாத்வா ச தம் த்ருஷ்ட்வா மம லோகம் ப்ரயாதி ச || ௨௫ || தது
த்தரதடே கோகர்ணேஶ: ப்ரகாஶதே | வ்யாஸதீ
ர்த்தே ஸக்ருத் ஸ்நாத்வா கோகர்ணேஶம் ப்ரணம்ய ச || ௨௬ ||
மம லோகமவாப்நோதி யோ மநுஷ்யோ விநிஶ்சய: | தஸ்ய பூ
ர்வதடே ஹாடகேஶம் ஸம்ப்ரணிபத்ய ச || ௨௭ || தத்ர

கும். மணிகர்ணிகைக்குக் கிழக்கே முற்பது விற்கடையிலிருக்கும் கக்ஷீவத்தீர்த்தம் சகல மனோரதத்தையுந்தரும். அதற்கு வடக்கு திக்கில் விட்டபாணம் விழும் வழியின் பாதியிலிருக்கின்ற பாண்டவ தீர்த்தம் சத்துரு ஜெயத்தையளிக்கும். அதற்கிசான்னிய திக்கிலதேயளவிலிருக்கு மம்சுமத்தீர்த்த மிந்திரன் பதத்தைக்கொடுக்கும். அதில் ஸ்நானஞ்செய்து அம்சுமானிந்திரனுல் கபிலருடைய முன்னே கட்டப்பட்ட ஸகரமகாராஜனுடைய வாஜிமேதக் குதிரையையடைந்தான். அது அநேக வசுவமேத யாகபலத்தையுமளிக்கும். ஹுங்கார விக்கினராஜன் ஸன்னிதியில் விட்ட பாணம் விழுந்துலேயில் வேண்டுவதையளிக்கும் வியாஸதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானஞ்செய்து மேல்கரையிலிருக்கின்றவ்வியாஸலிங்கத்தை தெரிசித்தவனும், வடகரையிலிருக்கின்ற கோகர்ணேச லிங்கத்தைத் தெரிசித்தவனுமென்னுடைய லோகத்தையடைவான். கீழ்கரையிலிருக்கிற ஹாடகேசனைத்

ஸ்நாத்வா ரவிலோகம் யாதி ஹாடகஸந்நிப⁴: । சித்ரகு³ப்தே-
ஶ்வரஸ்ய த³க்ஷிணே தீரே வ்யவஸ்தி²த: ॥ ௨௮ ॥ தத்ர ஸ்நாத்வாऽ-
லிங்க³ம் த்³ருஷ்ட்வா ஸ்வர்க³மேதி ந ஸம்ஶய: । வேதா³ரண்யேஶ்வரா-
த்ஶரவிக்ஷேபமாத்ரத: ॥ ௨௯ ॥ அக³ஸ்த்யகூபவதி²த்யஸ்தி த³க்ஷ-
பஸ்ய ஹித: । ஸர்வபாபவிநிர்முக்த: ஶம்போ⁴ர்லோகம்
ப்ரயாஸ்யதி ॥ ௩௦ ॥ தஸ்யாப்யர்த⁴ஷவிக்ஷேபே சாக்³நே-
ய்யாம் தி³ஶி வை ஶுபே⁴ । நளதீர்த²ம் நரஸ்தத்ர ஸ்நாத்வா பா-
பாத் ப்ரமுச்யதே ॥ ௩௧ ॥ தே³வவேஶ்மாது³த்தரஸ்யாம் ஶரபா-
தாவதௌ⁴ ஶுபே⁴ । வேதா³ம்ருதமிதி ப்ரோக்தம் தீர்த²ம் ஶம்பு⁴-
பத³ப்ரத³ம் ॥ ௩௨ ॥ யத்ர ஸ்நாத்வா து வேதா³ம்ஸ்து வ்யஸ்தவாந் வ்யா-
ஸ: ஸ்ம்ருத: । விக்⁴நேஶ்வரஸ்ய தடே த்³ருஷ்ட்வா யோகி³நாம்வர ॥
॥ ௩௩ ॥ தஸ்ய த³ர்ஶநதோऽஜ்ஞாநம் நஶ்யதி ஜ்ஞாநதோ வ்ரு-
த்³தி⁴: । வேதா³ம்ருதாத்³த³க்ஷிணஸ்யாம் தி³ஶி சாபத³ஶாவதௌ⁴ ॥ ௩௪ ॥
ஶநிதீர்த²மிதி க்²யாதம் ஸ்நாநாத் ஸர்வேப்ஸிதப்ரத³ம் । யத்ர
ஸ்நாத்வா ஶநி: ப்ராப க்³ரஹாணாம் ஶாந்தம் பத³ம் ॥ ௩௫ ॥ தஸ்ய த³-
க்ஷிணபா⁴கே³ஸ்து தீர்த²ம் ஸுக்³ரீவநிர்மிதம் । த்ரிம்ஶச்சாபாவ

தெரிசித்தவன் சூரியலோகத்தையடைவான். தென்கரையிலிருக்கிற சித்திரகுப்தன் லிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் சுவர்க்கத்தையடைவான். வேதவநேசன் சன்னிதியில் பாணம் விழுந்தலையிலிருக்கின்ற வகஸ்தியகூபத்தில் புரோக்ஷணஞ் செய்துகொண்டால் சிவலோகங்கிடைக்கும். அதினுடைய வக்கினிதிக்கிலதில்பாதி தூரத்தில் சகலபாபங்களையுந்துலைக்கும் நளதீர்த்தமிருக்கின்றது. வேதவநேசனுக்கு வடக்கில் பாணம் விழுந்தலையில் வேதாமிருதமிருக்கின்றது. அது சிவபதத்தையளிக்கும். அதில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதங்களைப்பிரித்ததினால் பாதராயணருக்கு வேதவ்வியாஸரென்று பேரேர்ப்பட்டது. அதின் கரையிலிருக்கிற விக்கினேசுவரரைத்தெரிசித்தவனுக்கஞ்ஞானம் நசித்து ஞானம் விருத்தியடையும். வேதாமிருதத்திற்குத்தெற்கே பத்து விற்கடையில் சனிதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்து சனி நவக்கிரக பதத்தையடைந்தார். அப்படிப்போலவே யிப்பவும் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குப் பெரிதான பதங்கிடைக்கும். அதற்குத் தென்திசையில் முற்பது விற்கடையில் சுக்கிரீவ தீர்த்தமிருக்கின்

யஃ யோமி நிஷ்க்ருதேர்யகோணதஃ ॥ ௩௬ ॥ தத்ர ஸ்நாநாந்நரோ
திவாமஸஸ்ய ஸ்யாந்தகில்பிஷஃ । தேவேந்த்ரார்த்தாஸநம் யாதி
நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ ௩௭ ॥ நைர்ருத்யாம் திஶி தஸ்யாபி
ஹி தீர்த்தமங்கதநிர்மிதம் । அஶ்வாபாவயஃ தத்ர ஸ்நாநாத்ஸ
மைந்த்ரபதமாப்நுயாத் ॥ ௩௮ ॥ நைர்ருத்யாம் வேதநாயஸ்ய திஶி
பாணநிபாதநே । சஸ்வித்யாம் நிர்மிதே தீர்த்தே விதேதே
ஸ்நாதி தத்ர யஃ ॥ ௩௯ ॥ ஸந்த்யா ரோகாதிநிர்முக்த ஸ்வர்க்கம்
ஸம்ப்ராப்ய கச்சதி । பஶ்சிமே ஶரபாதே தத்ஸ்ய க்ஷேத்ரஸ்ய
அங்கதீர்த்தகஃ ॥ ௪௦ ॥ கவயஸ்ய ஶுபம் தீர்த்தம் ஸ்நாநாத்கோ ஸம்ப்ரதாம்
வ்ரஜேத் । தஸ்யாயவ்யே கவாக்ஷஸ்ய தீர்த்தம் ஸார்த்தக்ஷேத்ரபாத
நே ॥ ௪௧ ॥ தத்ர ஸ்நாநாந்நரோ யாதி காவேரீபத்தநம் ஶுப
நே । தஸ்யாயவ்யே ஶரோத்க்ஷேபே கந்தமாதநதீர்த்தகம் ॥
॥ ௪௨ ॥ ஸ்நாத்வா சந்த்ரபதம் யாதி ஸர்வபாபவிவர்ஜிதஃ । தஸ்யா
யவ்யே வாயுதீர்த்தம் வாயுலிங்கம் ச வர்த்ததே ॥ ௪௩ ॥ தத்ர
ஸ்நாத்வா ச தம் த்ருஷ்ட்வா வாயுலோகம் ப்ரயாஸ்யதி । தஸ்யாய
வ்யே ச மைந்தஸ்ய தீர்த்தம் பாணநிபாதநே ॥ ௪௪ ॥ விதேதே

றது. ஸ்நாநஞ்செய்தவனிந்திரனுடைய வர்த்தாஸநத்தையடைவான். அதிலிருந்தும் நிருருதி திக்கில் பத்து விற்கடையிலங்கத தீர்த்தமிருக்கின்றது. அது ஸ்நாநத்தாலிந்திர பதத்தையளிக்கும். வேதவநேசனுக்கு நிருருதிதிக்கில் பாணம் விழுந்துலேயில சுவிநீதேவர்களின் தீர்த்தங்களிரண்டிருக்கின்றதுகள். அவைகளில் ஸ்நாநஞ்செய்தால் ரோகம் நிவிருத்திக்கும். சுவர்கமும் சித்திக்கும். அங்கததீர்த்தத்திற்கு மேற்கே சரம் விழுமிடத்தில் கவயதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதின் ஸ்நாநமானது பசுக்களைக் கொடுக்கும். அதற்கு வாயுதிக்கிலதில்பாதித்துலேயில் கவாக்ஷ தீர்த்தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநஞ்செய்தவனளகாப்பட்டணத்தை யடைவான். அதின் வாயுதிக்கில் பாணம்விழுமிடத்திலிருக்கின்ற கந்தமாதன தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் சந்திரலோகத்தையடைவான். அதின் வாயுதிக்கிலிருக்கின்ற வாயுதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்து வாயுலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் வாயுலோகத்தையடைவான். அதின் வாயுதிக்கில் பாணம் விழுமிடத்தில் மைந்த தீர்த்

தத்ர வை ஸ்நாத்வா கோலோகம் யாதி மாநவः । தஸ்யைஷா
வாயதே வாயவ்யே தீர்த்தே த்ரிவிதநிர்மிதே ॥ ௨௫ ॥ ஸ்நாத்வா யா
தி நரோ தேவலோகம் பாபவிவர்ஜிதः । வேதாம்ருதஸ்யோத்த
ரஸ்யாம் திசி பாணமிதாந்தரே ॥ ௨௬ ॥ ஹநூமத்தீர்த்தமுதித
மிஹ ஸர்வபாபப்ரணாசநம் । யத்ர ஸ்நாத்வா நரோ யாதி
ப்ரஹ்மலோகம் ஸநாதநம் ॥ ௨௭ ॥ யத்ர ஸ்நாத்வா ஹ்யவேக்ஷேத
ஸித்தேச்வரமாநிதः । தஸ்யேசாந்யாம் தீர்த்தமுத்தமம் வை
ரம் தீர்த்தமுத்தமம் ॥ ௨௮ ॥ தத்ரைவ கௌபேரம் லிங்கம் யக்ஷ
ராஜப்ரதிஷ்டிதம் । தத்ர ஸ்நாத்வா தீர்த்தஸ்ய து ப்ரதீச்யாம் தி
ச ॥ ௨௯ ॥ ஸர்வபாபவிநிர்முக்தோ தேவஸ்ரீவஸிவாஸிதः ।
கைலாஸஸ்நாநமாப்நோதி நாத்ர காயவிசாரணா ॥ ௩௦ ॥ த
த்பச்சிமே சராபாதே கௌதமஸ்ய மஹாஸரः । தத்ர ஸ்நா
த்வா நரோ யாதி ப்ரஹ்மலோகம் ந ஸம்சயः ॥ ௩௧ ॥ கௌபேரா
த்தரஸ்யாம் திசி ஸப்ததிஸ்வதः । விஷ்ணுர்விராஜதே ஸே
தோர்ரக்ஷகோ ராமதீர்த்தகः ॥ ௩௨ ॥ தத்ஸந்நிதௌ நரஸ்ஸ்நாத்வா
ராமதீர்த்தே ப்ரயத்நதः । நிரீக்ஷ்ய விஷ்ணும் ஸ்நாத்வா யாதி வி
ஷ்ணுலோகம் ஸநாதநம் ॥ ௩௩ ॥ மஹாபாபப்ரமோக்ஷார்த்தவி
ஸ்நாநாதஸ்ய ஸேவயா । வைகுண்டமாப்நுயாத்ஸ்ரிந்து ஸ
த்யமேவ ந ஸம்சயः ॥ ௩௪ ॥ தமநுஜ்ஞாப்ய க்ருத்வைவம் ஸேதோ

தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநஞ்செய்தவன் கோலோகத்தையடைவான். அதின் வாயுதிக்கிலதேயளவிலிருக்கின்ற மூவித தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநத்திற்குத் தேவலோகம்பலம். வேதாமிருதத்திற்கு வடக்கேயதேயளவில் ஹனுமத்தீர்த்தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநஞ்செய்தவன் பிரம்மலோகத்தையடைவான். அதினுடைய வீசான்னியத்திலிரண்டு பாணபதந தூரத்திலிருக்கின்ற குபேர தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து குபேரலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் கைலையையடைவான். அதற்கு மேற்கில் சரம் விழுமிடத்தில் கௌதமதீர்த்தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநத்தால் பிரம்மலோகம் சித்திக்கும். குபேரலிங்கத்திற்கு வடக்கே எழுபது விற்கடையில் சேதுரக்ஷகரான விஷ்ணுவிருக்கின்றார். அவர் சன்னிதியிலிருக்கின்ற ராம தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து விஷ்ணுவை தெரிசித்தவன் வைகுண்டத்தையடைவான். அவரிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டுதான்

[illegible]

சேதுயாத்திரை செய்யவேண்டியது. ராமதீர்த்தத்திற்கு நிருருதி திக்கிலிருக்கின்ற லக்ஷ்மண தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வரதராஜனை ஸேவித்தவனுடைய பிதிருக்கள் நரகத்திலிருந்தும் சுவர்கத்தையடைவார்கள். விஷ்ணுவுக்கு வாயுபாகத்தில் பாணம் விழுமிடத்தில் சீதாதடாகமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் விஷ்ணுலோகத்தையடைவான். விஷ்ணுவுக்கீசான்னியத்தில் அதேயளவில் ஸாவித்திரீசுவரலிங்கத்தின் சன்னிதானத்தில் ரணமோசன தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஸாவித்திரீசலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் ரணநிவிருத்தியையடைவான். அவனிடத்தில் ஸாவித்திரீப் பிரசாதத்தோடு கூடுவள். காயத்திரீஜபத்திலுண்டான தோஷங்கள் விலகிவிடும். ஜன்மாந்தரத்திலுண்டான ரணபாதகமும் நிவிருத்திக்கும். வேதாமிருதத்திற்குக் கிழக்கே பத்து விற்கடையில் பைரவ தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் சிவலோகத்தையடைவான். அதின் கரையில் வபநஞ்செய்துகொண்டால் முன் ஜன்மத்தி

[illegible]

னுண்டானவனேகங்கோடி பாபங்கள் நசிக்கும். ரோகங்கள் நிவிருத்திக்கும். அம்சுமத்தீர்த்தத்திற்கு வடக்கேயிரண்டுபாண பதநத்தில் குமுததீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்த வனுக்கு முக்தி கைகூடும். பாஸ்கரேசனுக்கு மேற்கில் முன்னூ றுவிற்கடையிலிருக்கின்ற நீலதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனு டைய பாபங்கள் நிவிருத்திக்கும். அதின் வாயுதிக்கில் ஐந்து பாணபதநத்தில் ஜாம்பவதீர்த்தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநஞ்செய் தவன் பாபம் விலகி முக்தியையடைவான். அதின் கிழக்கில் பாணபதநத்திலிருக்கின்ற சுஷேணதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்த வன் முக்தியையடைவான். வேதவநேசனுக்காறு கூப்பாடு தூர த்திலிருக்கின்ற ஸூரியபுஷ்கரிணியில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனென்னு டைய லோகத்தையடைவான். ஆவணி ஞாயற்றுக்கிழமையிலா வது, கார்த்திகை ஞாயற்றுக்கிழமையிலாவது ஸ்நாநஞ்செய்த வன் கைலையையடைவான். இந்திரனோடுகூடப்போட்டியினாலா தித்தியனதில் ஸ்நாநஞ்செய்து பாஸ்கரேச லிங்கத்தைப் பிரதிஷ் டைசெய்து மூன்று லோகங்களாலேயுமாராதிக்கத்தக்கவரானார்.

பவேந்த்³ராத்ஸோமபுஷ்கரிண்யஸ்ஸ்வச்ச ஸ்யாது³த்தரே வரா । தத்ர
ஸ்நாத்வா ஸோமேசம் த்³ருஷ்ட்வா மல்லோகமாப்நுயாத் ॥ ௭௩ ॥ ஸோ
மேசேதி லிங்க³ஸ்ய மம லோகம் வ்ரஜேந்நர: । ஸ்நாத்வா யத்ர
தீர்தே² ஸம்ஸ்தா²ப்ய லிங்க³ம் ச ஶாச்வதம் ॥ ௭௪ ॥ த³க்ஷசாபாத்³வி
முக்தோऽஸௌ வ்ருத்³தி⁴மாப ஸ: । புஷ்கரிண்யா: ப்ராச்யாம் தி³சி
ஜ்ஞ தீர்த²ம் புஷ்கரிண்யா: ॥ ௭௫ ॥ ஸம்ஜ்ஞயா நிர்மிதம் ஸ
ர்வஸித்³தி⁴ம் தத்ர ஸ்நாநாத் । ஸர்வஸித்³தி⁴ப்ரதா³ ஸா ஸம்ஜ்ஞே
வ நஸம்ஶய: ॥ ௭௬ ॥ வேதா³ரண்யேசஸ்ய ப்ராகு³த்தரஸ்யாம் சாபா
நாம் சதாந்தரே । ஸ்நாத்வா தீர்தே² மநு: லோகாநாம் ஸ்ரஷ்டாபி ச
ப்ராணகர்தா ॥ ௭௭ ॥ மநுஸ்தீர்தே² தத்ர வை ஸ்நாத்வா லோகக
ர்தா ப⁴வேந்நர: । ஸூர்யதீர்த²ஸ்ய ப்ராச்யாம் தீர்த²ம் பா³ண
பாதஸப்தஸாக³ரம் ॥ ௭௮ ॥ ஸப்தஸாக³ரே தத்ர ஸ்நாத்வா மம
லோகம் வ்ரஜேந்நர: । நைர்ருத்யாம் அச்விநீதீர்தா²த் சதுர்பா³ண
மாத்ரகே ॥ ௭௯ ॥ யக்ஷேச்வரக்ருதம் தீர்த²ம் நாம்நா நைர்ருத
தம் ஸ்ம்ருதம் । தத்ர ஸ்நாத்வா நரோ லோகம் மாமகம் ப்ராப்நுயாத³
ப ॥ ௮௦ ॥ பா⁴ஸ்கரேசாத் பச்சிமே ப⁴வ்யே தீர்தே² ப்ரதிஷ்டி²தே ।

அதற்கு வடபுரமிருக்கின்ற ஸோமபுஷ்கரிணியில் ஸ்நாநஞ் செய்து ஸோமேசுவர லிங்கத்தைத் தெரிசித்தாலென்னுடைய லோகங்கிடைக்கும். ஸோமனானவனந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்து ஸோமலிங்கத்தை ஸ்தாபனம் பண்ணி தக்ஷன் சாபத்தைவிலக்கி விருத்தியையடைந்தான். புஷ்கரிணிக்குக் கிழக்கே ஸம்ஞா தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனுக்கு நினைத்தது கைகூடும். பாஸ்கரேசருக்கீசான்னியத்திலிருநூறு விற்கடையில் மனுவானவர் தீர்த்தத்தையுண்டுபண்ணி ஸ்நாநஞ் செய்து வேதவனேசனை யாராதித்து ஸ்மிருதிகர்த்தாவாகபவித்தார். அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் லோககர்த்தாவாகபவிப்பான். ஸூரிய தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கே பாணம் விழுமிடத்தில் ஸப்த ஸாகர தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனென் லோகத்தையடைவான். அசுவினீ தீர்த்தத்திற்கு நிருருதிதிக்கில் நான்கு பாணபதநத்தில் நிருருதி தீர்த்தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநஞ்செய்தவனென் லோகத்தையடைவான். பாஸ்கரேசரு

[illegible]

க்கு மேற்கே ஆறு கூப்பாடு தூரத்தில் ஸப்தமருத்தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்து மருதீசனை ஸேவித்தவனென்லோகத்தையடைவான். ஜாம்பவத்தீர்த்தத்திற்கு ஈசான்னியத்திலிரண்டு கூப்பாடு தூரத்தில் பிரம்மஸரஸ்ஸிருக்கிறது. அதில் நான் ஸ்நாநஞ்செய்து ருத்திராளுக்குப் பிதாவானேன். அதில் யாகஞ்செய்து சிருஷ்டி ஸாமர்த்தியத்தை யடைந்தேன். அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தந்தயாககுண்டத்திலிருக்கின்ற விபூதியைத் தரித்தவன் கைலையையடைவான். அதற்கு வடக்கே வாயுலிங்கத்திற்கு மேற்கே சரம் விழுமிடத்தில் திலோத்தமையென்கிற புத்திரியின் போகத்தாலுண்டான பாபத்தின் நிவிருத்தியின் பொருட்டென்னால் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தென்னுடைய லிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் சேரக்கூடாத ஸ்திரீயைச்சேர்ந்த பாபத்தில்நின்றும் விடுபடுவான். என்லிங்கத்தின்னிருருதி திக்கில் பாணம் விழுமிடத்திலிருக்கின்ற ஸரஸ்வதீ தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் சகல கல்விகளையும

[illegible]

டைவான். என் லிங்கத்திற்கு மேற்கே மூன்று சரபதனத்திலிருக்கின்ற காசியபலிங்கத்தைத் தெரிசித்து அதினீசான்னியத்திலிருக்கின்ற காசியப தீர்த்தத்திலுமவர் பத்தினிகளின் தீர்த்தத்திலும் ஸ்நாநஞ்செய்தால் என்னுடைய லோகங்கிடைக்கும். அதற்கீசான்னியத்திலும், துவித தீர்த்தத்திற்கு மேற்கிலும் சரம் விழுமிடத்திலிருக்கின்ற தர்ம தீர்த்தம் சிவலோகமளிக்கும். அதற்கு வாயுதிக்கில் நூறு விற்கடையிலிருக்கின்ற வதர்ம தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன தர்மத்திலிருந்தும் விடுபடுவான். பிரம்மலோகத்தையுமடைவான். அதிலிருந்தும் கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்ற காளிதீர்த்தம் சம்புலோகங்கொடுக்கும். அதற்கு நிருருதி திக்கில் கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்ற விஷ்ணு தீர்த்தமும், விஷ்ணுலிங்கமும், அதற்கு சமீபத்திலிருக்கும் லக்ஷ்மீ தீர்த்தமும் விஷ்ணுலோகத்தையளிக்கும். காளி தீர்த்தத்தின் வடகிழக்கில்

ஸ்தே ச து³ர்கா³தீர்த²மநுத்தமம் ॥ ௧௦ ॥ பஶ்சிமோத்தரேண
தத்ராபி ஸ்நாத்வா தே³வீபத³ம் லபே⁴த் । து³ர்கா³தீர்தா²த்³வா
யவ்யே தீர்த²ம் க்ரோஶத்³விதயாந்தத: ॥ ௧௧ ॥ காலாக்³நிருத்³ரகு
ண்டா³க்²யம் தத்ர ஸ்நாத்வா ஶிவோ ப⁴வேத் । தத்தீரே ருத்³ரலிங்க³ம் த்³ரு
ஷ்ட்வா ருத்³ரபத³ம் வ்ரஜேத் ॥ ௧௨ ॥ தத்ர ருத்³ரஸ்யேஶாநே
தீர்த²மீஶாநதி³க்³க³தே । ருத்³ரே தத்ரைவ ஸ்நாநாத்³ ருத்³ரா
தி⁴பத்யமஶ்நுதே ॥ ௧௩ ॥ ருத்³ரகுண்டா³த் ப்ராச்யாதீஶாந்யாம் வ
ஶிஷ்யதே । க்ரோஶமாத்ரேऽஸ்ய பூர்வஸ்மிந் தத்ர கிஞ்சித்³தே³ஶா
ந்யகோணே ॥ ௧௪ ॥ வஸிஷ்டா²க்²யம் வஸிஷ்டே²ஶம் ஸாதித
ஸ்யோத்தரேண ச । வஸிஷ்ட²ஸரஸி ஸ்நாத்வா த்³ருஷ்ட்வா லிங்க³ம் ஸ்வபூ
ஜநாச் ॥ ௧௫ ॥ ப்³ரஹ்மலோகமவாப்நோதி ப்³ரஹ்ம தஸ்யாயவ்யே ஸ்நாத்வா நர:
தத்ராயவ்யே க்ரோஶத்³விதயே யோகி³நாம் வர ॥ ௧௬ ॥ ப
ராஶரேஶ்வரம் த்³ருஷ்ட்வா ஶிவஸாரூப்யமாப்நுயாத் । தத்ஸ்நாநாத்
ப்³ரஹ்மாதீர்த²ம் ப்³ரஹ்மா பஶ்சிமோத்தரே ॥ ௧௭ ॥ தத்ஸ்நாநாஜ்ஜ்யோதீ
ஶாநம் நக்ஷத்ரம் ஶிவோப⁴வேத் । து³ர்கா³தீர்த²ஸ்ய பூ
ர்வாஹ்வே ஶுக்ரதீர்த²மநுத்தமம் ॥ ௧௮ ॥ ஶரபாதே
த்ர தத்ர ஸ்நாநாத் ப்³ரஹ்மலோகம் வ்ரஜேந்நர: । ஶரபாதஸ்ய
பூர்வஸ்மிந் தீர்த²முத்தமம் ॥ ௧௯ ॥ பாஹ்வஸ்ய

சரபதநத்திலிருக்கின்ற துர்க்கா தீர்த்தம் தேவியின் லோகத்தைத் தரும். துர்க்கா தீர்த்தத்திற்கு வாயுதிக்கிலிரண்டு கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்ற காலாக்கினி ருத்திரகுண்டத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் சிவஸாரூப்பியத்தையடைவான். அதின் கரையிலிருக்கிற ருத்திர லிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் கைலையையடைவான். ருத்திர லிங்கத்திற்கு ஈசான்னிய திக்கிலிருக்கின்ற ருத்திர தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் ருத்திரப்பட்டத்தையடைவான். அதற்கிசான்னியத்தில் கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்ற வசிஷ்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வசிஷ்டலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் பிரம்மலோகத்தையடைவான். அதின் வாயுதிக்கிலொரு கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்ற மூன்று தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து பராசர லிங்கத்தைத்தெரிசித்தவன் சிவஸ்வரூபத்தையடைவான். துர்க்கா தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கே சரம் விழுமிடத்திலிருக்கின்ற சுக்கிற தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனுக்குப் பிரம்மலோகம் பலன்.

[illegible] स्नानान्नैवेद्यं सृजेत् । [illegible]
[illegible] ॥ ११० ॥ तीर्थमाङ्गिरसं
[illegible] स्नानाद्[illegible] । [illegible]
[illegible] परः ॥ १११ ॥ [illegible] तीर्थं
स्नानाद्[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ११२ ॥ वेदामृतस्य [illegible]
[illegible] । [illegible] ब्रह्मपदं [illegible]
[illegible] ॥ ११३ ॥ कावेरीसङ्गमे [illegible] वेदार-
ण्ये हरेः परः । [illegible] स्ना-
[illegible] सृजेत् ॥ ११४ ॥ ब्रह्मेशास्य [illegible]
[illegible] । तीर्थे स्नात्वा [illegible]
[illegible] ॥ ११५ ॥ वायव्ये ब्रह्मसरसो [illegible]
[illegible] तीर्थकम् । अष्टानां च वसूनां च स्नानतः
[illegible] ॥ ११६ ॥ आग्नेय्यां ब्रह्मसरसो वरुणेश[illegible]
[illegible] । [illegible] वरुणतीर्थं [illegible] ॥

அதற்குக் கிழக்கில் சரபாதத்திலுசர்த்திய தீர்த்தமுமதற்குத்தெற்கில் பிரகஸ்பதி தீர்த்தமுமிருக்கின்றதுகள். அதுகளில் ஸ்நானஞ்செய்தவனுக்கும் பிரம்மலோகம். அந்தவிரண்டு தீர்த்தத்திற்கும் வடக்கே பிரம்ம பதத்தைக் கொடுக்குமாங்கிரஸ தீர்த்தமானதிரண்டு கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்றது. அதற்குத்தெற்கில் சரபாதத்திலிருக்கின்ற புகை தீர்த்தமானது சிவலோகத்தையளிக்கும். அதற்கக்கினிதிக்கிலிரண்டு கூப்பாடு தூரத்திலும் வேதாமிருதத்திற்கு வாயுபாகத்தில் சரபதந தூரத்திலுமிருக்கின்ற புலஸ்திய தீர்த்தமானது பிரம்ம பதத்தைக்கொடுக்கும். வேதவநத்தில் விஷ்ணுவின் சன்னிதானத்திலிருக்கின்ற காவேரீ சங்கமத்தில் சமுத்திரத்திலிருக்கின்ற வீசாந தீர்த்தம் ருத்திர பதத்தைக்கொடுக்கும். பிரம்மேசனுடைய வாயுபாகத்தில் பாணபதநத்திலிருக்கின்ற வமிருதவாபியானதுப்பிரம்மஞ்ஞானத்தையுண்டுபண்ணும். பிரம்ம தீர்த்தத்திற்கு வாயுபாகத்திலிரண்டு கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்ற வஷ்டவசு தீர்த்தமானது பிரம்மபதத்தைக்கொடுக்கும். பிரம்மதீர்த்தத்திற்கு அக்கினிபாகத்தில் வருணலிங்கமுமதின் சன்னிதியில் வருணதீர்த்தமுமிருக்கின்றதுகள். ஸ்நாந தெரிசு

॥ ११७ ॥ तत्र स्नात्वाऽथ तं नत्वा रुद्रलोकं प्रपद्य-
ते । तस्य देवस्य चैव तीर्थं बाणविक्षेपतः पु-
रः ॥ ११८ ॥ भारद्वाजमिति ख्यातं स्नानात् [illegible]
अगस्त्यकूपात् [illegible] तीर्थमैन्द्रं स्मृतं परम् ॥ ११९ ॥
स्नात्वा तीर्थे महेन्द्रेशं नत्वा ब्रह्मपदं लभेत् ।
तत्पूर्वतो महातीर्थं वेदतीर्थाह्वयं मुने ॥ १२० ॥
यस्य तीर्थस्य माहात्म्यं ब्रह्मणा हरिणापि वा । सर-
स्वत्या श्रियाऽपि वा पार्वत्या वा षण्मुखेन वा ॥ १२१ ॥
हेरम्बेणापि सर्वज्ञशङ्करेणापि चैव मुने ।
नालं वक्तुं [illegible] ॥ १२२ ॥
[illegible] यत्राभूद्देवभू-
षणतां प्राप यत्तीर्थं [illegible] ॥ १२३ ॥ यत्र स्ना-
त्वा [illegible] जनको
[illegible] याज्ञवल्क्याद्या [illegible] ॥ १२४ ॥ [illegible]
विज्ञानं यत्र स्नानादवाप्तवान् । प्राचीनयोग्य [illegible]
प्राप जीवन्मुक्तिं [illegible] ॥ १२५ ॥ [illegible]
[illegible] यत्र स्नात्वा [illegible] । यस्य तीर्थस्य योगी

ணங்களினாலென்னுடைய லோகத்தையடைவான். வருணலிங்கத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் சரபதநத்திலிருக்கின்ற பாரத்துவாஜ தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் ருத்திரபதத்தையடைவான். அகஸ்திய கூபத்திற்குக் கிழக்கே இரண்டு கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்ற விந்திர தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து இந்திர லிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் பிரம்ம பதம் லபிக்கும். ஜைகிஷவ்வியரே! அதற்குக் கிழக்கே வேததீர்த்தமிருக்கின்றது. அதின் மகிமையானதென்னாலும், ஹரியினாலும், சரசுவதியினாலும், லக்ஷ்மியினாலும், பார்வதியினாலும், குகனாலும், விநாயகனாலும், சர்வஞ்ஞானசங்கரனாலுங்கூடச் சொல்லமுடியாது. யாதொரு தீர்த்தத்திற்குப் பரமேசுவரனாவிர்ப்பவித்தலங்கரித்ததினால் தேவபூஷணமென்று பேரேர்ப்பட்டதோ, எதில் ஸ்நாநஞ்செய்ததினால் ஜநகர் யாக்கியவல்கியர் முதலானவர்கள் பிரம்மஞ்ஞானியானார்களோ, பிரகு, பிராசீனயோக்கியர், சூசுமாரன் முதலானவர்களெதில் ஸ்நாநஞ்செய்து பரமாநந்தத்தையடைந்தார்களோ, எந்த தீர்த்

[illegible]

தத்திற்கு நூற்றெட்டு காரணப்பேர்களேற்பட்டிருக்கின்றனவோ, எதில் சிரத்தையுடன் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குப் பிரம்மஞ்ஞானமில்லாமல்போகாதோ, ஸ்நாநஞ்செய்யாதவர்களுக்கெவ்விதவுபாயத்தினாலும் பிரம்மஞ்ஞான முண்டாகவே மாட்டாதோ, எதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களே பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திரப்பட்டத்தையடைந்திருக்கின்றார்களோ, அப்பேர்ப்பட்ட வேததீர்த்தத்தில் பக்திசிரத்தையுடன் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்தவன் ஸாக்ஷாத்துரீயமான பரமேசுவரனென்பதில் சந்தேகமேயில்லை. ஜைகிஷவ்வியரே இவ்விதமிதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனை நான்வணங்குகின்றேன், மற்றவர்களவனைவணங்கக் கேள்கவாவேணும். இப்போது நான இதின்மகிமையைச் சொல்லுகிறேனென்று சொன்னது குற்றமல்லவா. ஈசனாலுங்கூடச் சொல்லமுடியாதே ஆகையாலிந்தவபராதத்தைத்தீர்த்தராஜனானவர் சகிக்கவேணுமென்றுபிரார்த்திக்கிறேன். அநேகம் நமஸ்காரஞ் செய்கிறேனென்று பிரம்மாவானவர் யோகிகளின் முன் சொல்லிவிட்டு மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார். அதற்குத் தென்பாகத்திலக்கினிதீர்த்தமான தகஸ்தியேசர் சன்னிதா

[illegible]

னத்தில் சமுத்திரத்திலிருக்கின்றது. அதில் ஸ்னநஞ்செய்தவன் திரிநேத்திரனுகபவிக்கின்றன். அதிலக்கினி ஸ்னநஞ்செய்து கரையில் லிங்கப் பிரதிஷ்டையுஞ்செய்து பிரகுமகரிஷியின் சாபம் நீங்கியன்னதனுகபவித்தான். அக்கினிதீர்த்தத்திற்கு மேற்கேவே தாரண்ணியேசுவரனுக்குத் தெற்கே கூப்பாடுதூரத்திலகஸ்தியாசிரமமிருக்கின்றது. அகஸ்தியேசனைத் தெரிசித்தவன் கைலையையடையான். அவருடைய சன்னிதானத்திலக்கினியினுலேர்ப்படுத்தப்பட்ட வக்கினிபுஷ்கரிணியின் ஸ்னநத்தாலக்கினி அமரர்களுக்கெல்லாம் முகமாகபவித்து ஹவிஸ்ஸையவர்களுக்குக் கொண்டுசேர்த்துத் தேவர்களுடைய பிரீதியையடைந்தான். அதில் ஸ்னநஞ்செய்தவன் சிவஸாரூப்பியத்தை யடைவான். அவ்விடத்திலேயே யிருக்கின்ற லோபாமுத்திரையின் லிங்கத்தையுமத்திரி லிங்கத்தையும் கண்ணுவருடைய லிங்கத்தையுந் தெரிசித்தவன் முக்தனுகபவிப்பான். அகஸ்தியேசருடைய வக்கினிபாகத்தில் நூறுவிற்கடையில் துவாதசாதித்தியஸரஸ்விருக்கின்றது. அதில் ஸ்னநஞ்செய்தகஸ்தியேசுவரரைத் தெரிசித்தவனுதித்தியப்

[illegible]

பட்டத்தை யடைந்து புக்திமுக்திகளையுமடைவான். அகஸ்திய லிங்கத்திற்கு மேற்கே நூறுவிற்கடையிலத்திரிதீர்த்தமிருக்கின்றது. அது ஸாயுச்சியத்தை யளிக்கும். அதில் ஸ்நானஞ்செய்தவத்திரி மும்மூர்த்திகளுக்குப் பிதாவானார். தத்தாத்திரேயரிதில் ஸ்நானஞ்செய்து மகாயோகியானார். சித்திரைமாசம் சுக்கிலபக்ஷ சப்தமியிலக்கினிதீர்த்தத்திலு மக்கினிபுஷ்கரிணியிலும் ஸ்நானஞ்செய்து அகஸ்தியேசனைத் தெரிசித்தவன் மறுபிறப்பிழப்பான். அக்கினிபுஷ்கரிணிக்கி வடபாகத்தில் பத்துவிற்கடையில் யமதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானத்திற்கென்லோகம் பலம். அதின் வடபாகத்திலிருபது விற்கடையில் தும்புருநாரதர்களுடைய தீர்த்தமிருக்கின்றதுகள். அவைகளில் ஸ்நானத்தால் கந்தருவபதங் கிடைக்கும். அகஸ்தியாசிரமத்திற்குத் தெற்கே நான்குகூப்பாடு தூரத்திலுமாஸரஸ்ஸிருக்கின்றது. அது ஹிமவானால் வெட்டியேற்ப்படுத்தப்பட்டது. அதிலுள்ள மணல்களை ஹிமவான்மேல் பக்கத்தில் மலையாய் குவித்து அதிலிருந்து தேவீதேவர்களைநோக்

கிரீஶாதநோம் ॥ ௧௫௨ ॥ தபஸா தோஷயாமாஸ வ்ருஷாங்கம்
கிரிஜே கிரி꞉ । கிரிணா ப்ரார்த்திதஸ்தாவத் பார்வதீவரதோ
பவத் ॥ ௧௫௩ ॥ கௌரீபித்ருத்வம் ததாத்ஸம்பந்தம் சக்ரே ஶி
வ꞉ । தேந ஸாகம் ததாரப்ய கௌரீஸர இதி ப்ரதாம் ॥ ௧௫௪ ॥
தத்ர ஸ்நாத்வா மஹாதேவஸதநம் யாதி மாநவ꞉ । ஶிகதாபர்வ
தே தத்ர க்ரீடதே ஹிமவதா ஶிவ꞉ ॥ ௧௫௫ ॥ விக்ரீய மோதிகா
தேவ்யா ஶ்வஶுரஸ்திம் வ்யயாம் । தக்ஷிணே ந க்ரோஶசதுஷ்
டயே குலகாஶ்ரம꞉ ॥ ௧௫௬ ॥ தத்ராம்ருதஸ்ய லிங்கஸ்ய ஸந்நி
தாவம்ருதாஹ்வயம் । ரம்யம் புஷ்கரிணீதீர்த்தம் ஸ்நாநாதிந்த்ரபத
ப்ரதம் ॥ ௧௫௭ ॥ தஸ்யைஶாந்யே ஹ்யுபகண்டே தீர்த்தம்
குலகநிவர்த்தகம் । ஸ்நாநாத் தக்ஷிண்யாம் ச த்வ்யக்ஷா ஸி
த்தம் ஸாயாஸ்யதாம் ॥ ௧௫௮ ॥ ஸ்நாத்வா யஸ்ஸவதே ஶம்பும் நஸ
ஹமுத்யஸ்நம் விபேவம் । தக்ஷிணேதா க்ரோஶத்வயே த்ரி
முத்ரதோதுவ்தாம் ॥ ௧௫௯ ॥ வேதாரண்யாநாம் ருத்ராணாம் தீர்த்தம்
ப்ராதம் த்ரிலோககே । தத்ர ஸ்நாநாத் ருத்ராணாம் ஸாக்ஷாத்
முக்திஸம்ஶய꞉ ॥ ௧௬௦ ॥ ராமேஶ்வரே ராமஸேதௌ ஸ்நாநாத்வத்
ஸாப்யாயாம் । ததா வேதாரண்யே ருத்ரகோடௌ நிமஜ்
ஜநாம் ॥ ௧௬௧ ॥ குலகாஶ்ரமே ஶம்பும் ஸாமயேஶம் மோ

கித்தவம்புரிந்து அவர்களுடைய வனுக்கிரகத்தினுல் கௌரிக்குப் பிதாவாகபவித்தான். ஜகதீசனுமவளை விவாகஞ்செய்து ஹிமவானிடம் ஸம்பந்தம் செய்துகொண்டார். அதுமுதலதற்குக் கௌரீஸரஸ்ஸென்று பேரேற்பட்டது. அந்தச் சிகதபர்வதத்திலீசன் மோடிகாதேவியுடன் கிரீடைசெய்து வருகின்றுர். அதின் தென்பாகத்தில் நாங்குகூப்பாடுதூரத்தில் குளகாசிரமமிருக்கின்றது. அவ்விடத்திலமிருதலிங்கத்தின் சன்னிதானத்திலிருக்கின்ற சுதாபுஷ்கரிணியானது ஸ்னுநஞ்செய்தவர்களுக்கு இந்திரபதத்தைக் கொடுக்கும். அதினீசானதிக்கில் சமீபத்திலிருக்கின்ற குளகதீர்த்தம் ஜனனத்தை மாற்றும். அதற்குத் தென்பாகத்திலிரண்டுகூப்பாடுதூரத்திலிருக்கின்ற வேகாதசருத்திர ஸரஸ்ஸானது முக்தியையளிக்கும். வேதவநத்திலிருக்கின்ற ருத்திரகோடியில் ஸ்னுநஞ்செய்தால் ராமேசுவரஸேதுஸ்னுநபலங்கிடைக்கும். குளகாசிரமத்திலிருக்கின்ற வமிருதலிங்கம், ஸ்கந்தலிங்கம், விக்

[illegible] । सङ्गेशं विघ्नराजेशं नत्वा मुक्तो भवेन्नरः ॥ १६२ ॥ सिद्धाश्रमं महापुण्यं तस्य दक्षिणपश्चिमे । गव्यूतित्रितये [illegible] ॥ १६३ ॥ तत्र क्षणं वसित्वा तु जपन् पञ्चाक्षरं [illegible] । मुक्तिं प्राप्नोत्यसन्देहः शृणु सेतोश्च वैभवम् ॥ १६४ ॥ धनुष्कोटिस्ततः प्राच्यां दिशि जैगीषव्य मुनीश्वर । यद्दर्शनात् क्षयं याति ब्रह्महत्यायुतं क्षणात् ॥ १६५ ॥ यन्नामस्मरणान्नश्येदादिसेतोरिति क्षणात् । महापापौघ [illegible] तत्स्नानस्य किं [illegible] ॥ १६६ ॥ सहस्रं द्वादशाब्दानां गङ्गास्नानेन यत्फलम् । [illegible] रामेशसेतुस्नाना [illegible] ॥ १६७ ॥ सकृदादिसेतौ [illegible] तत्समम् । [illegible] ॥ १६८ ॥ शिवस्य लोके [illegible] । [illegible] ॥ १६९ ॥ इत्येवमादितीर्थानि बहूनि [illegible]

கினேசலிங்கங்களைத் தெரிசித்தவன் முக்தியையடைவான். அதற்குத் தென்மேற்கிலாறுகூப்பாடுதூரத்தில் சித்தாசிரமமிருக்கின்றது. அதிலொருவடவிருக்ஷமுமிருக்கின்றது. அந்தவாசிரமத்திலொருக்ஷணமாவது வசித்துப் பஞ்சாக்ஷரஜபம்செய்தால் முக்திகட்டாயம். சேதுவின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன்கேளும், ஆசிரமத்திற்கு மேல்புரம் ஸேது, அந்ததனுஷ்கோடியைத் தெரிசித்தமாத்திரத்தில் பதினாயிரம் பிரம்மஹத்திநசிக்கும். ஆதிஸேதுவென்றொருதரம் நினைத்தால் மகாபாபங்களும் பறக்கும். அப்படியாகச்சே, ஸ்நாநத்தின்பலத்தை யாரால் சொல்லமுடியும். பன்னீராயிரம் வருஷம் கங்காஸ்நாநத்தினாலுண்டான பலமும் பன்னீராயிரம் வருஷம் ராமேசுவரத்திலிருக்கின்ற ஸேதுஸ்நாநத்தினாலுண்டான பலமும் ஒருதடவை யாதிஸேதுஸ்நாநத்தினாலுண்டான பலமுஞ்சமம். ஜைகிஷவ்வியரே! ஆதிசேதுவில் சிரத்தையுடன் ஸ்நாநஸ்செய்தவனுக்கு சத்தியலோகம் வைகுண்டம் கைலாசம் முதலானவொருயிடத்திலுந்தடைகிடையாது. அவன் சாக்ஷாத்பரமேசுவரனே தவிர வேறில்லை. இப்படிப்போலநேக தீர்த்தங்கள் வேதாரண்ணியத்திலிருக்கின்றன. அதுகளின் மகி

ப்ராந்திகாநநே । ஸந்தி தேஷாம் ச ஸங்க்யாநே தத்ப்ரபாவாநு-
வர்ணநே ॥௧௭௦॥ நாஹம் ஶக்தஶ்ச தே மாஹாத்ம்யாஜ்ஞாவிதம் ஸம்-
க்ஷேபேண தே । வேதாரண்யஸ்த்தீர்த்தேஷு யத்ர ஸ்நாத்வாவி-
வா நர: ॥ ௧௭௧ ॥ ஸாக்ஷாத் ஸத்யம் யாதி தேவலோகம் த-
யா மத: ॥௧௭௨॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே ப்ரஹ்மோத்தரே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவர்ணநே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
ப்ரஹ்மஜைகீஷவ்யஸம்வாதே தீர்த்தமாஹாத்ம்யவர்ணநம் நாம
ஸப்ததஶோऽத்யாய: ॥
இதி ஸப்ததஶோऽத்யாய: ॥

அத அஷ்டாதஶோऽத்யாய: ॥

ஜைகீஷவ்ய:— பிதாமஹ நமஸ்தேऽஸ்து காருண்யஜல-
தே விபோ । வேதாரண்யஸ்தலிங்காநி காநி மே ப்ரூஹி தத்வத: ॥
॥ ௧ ॥ ப்ரஹ்மா— அநேககோடிலிங்காநி வித்யந்தே வேதகாந-
நே । ப்ராதாந்யத: ப்ரவக்ஷ்யாமி காநிசித்தத்ர தே ஶ்ருணு ॥

மையைச்சொல்ல நான் சமர்த்தனல்ல. ஏதோ தெரிந்தவரை சு-
ருக்கமாகச் சொன்னேன். ஆகையால் வேதாரண்ணியத்திலிருக்-
கும் மகாதீர்த்தமான மணிகர்ணிகையின் ஸ்நானமாகாத்மியத்தால்
தேவலரிந்தச் சத்தியலோகத்தை யடைந்தாரென்றுபிரம்மாசொல்-
லிமுடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் பதினேழாவது அத்தியாயம்
தீர்த்தமாகாத்மியம் முற்றிற்று.

பதினேட்டாவது அத்தியாயம்.

ஜைகிஷவ்வியர் மருபடியும் கமலாசனரைநோக்கி வேதாரண்ணியத்திலுள்ள லிங்கங்களைத் தயவுசெய்து திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று வினவ வேதியன் சொல்லுகின்றார். கேளும்

[illegible]

ஜைகிஷவ்வியரே வேதவனத்திலனேக லிங்கங்களிருக்கின்றன. அவைகளில் முக்கியமான லிங்கங்களைச் சொல்லுகின்றேன். ஆதிராமனுடைய பாபநிவிருத்தியின் பொருட்டாவிர்ப்பவித்த வேதாரண்ணியேசுவர லிங்கமெல்லாலிங்கங்களுக்குமாதி. அதற்கு அத்திபந்தநாசங்கிடையாது. அந்தலிங்கத்தின் ஸேவையினுல் தானந்தந்தக் கற்பத்திலுண்டான நான்முகர்களுக்குச் சிருஷ்டி சக்தியுண்டாயிற்று. அதின்மகிமையை நான் சொல்லவல்லவனல்ல. அந்தலிங்கத்திற்குத் தென்பாகத்திலிந்தக்கற்பத்திலுண்டான ராமனுல் வீரஹத்தியின் நிவிருத்திக்காகப் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட ராமலிங்கமிருக்கின்றது. அது போகமோக்ஷங்களைக் கொடுக்கும். ராமலிங்கத்திற்குத் தென்பாகத்திலிருக்கின்ற சிந்தாமணிவிநாயகருக்குப் பின்பாகத்திலெனக்குமுந்தின நான்முகனுல் ஸ்தாபனஞ்செய்யப்பட்ட மோக்ஷத்துவாரேசுவர லிங்கமிருக்கின்றது. அவருக்களித்தவரத்திற்காக வாவிர்ப்பவித்தமோக்ஷத்துவாரேசுவரரைத் தெரிசித்தவர்கள் மோக்ஷத்தையடைவார்கள். ஒரு பிரமனுடைய பிரளயத்தில் நித்தியர்களாயும் யோகிகளாயு

[illegible]

மிருக்கின்ற மார்கண்டேயர், சதானந்தர், காலசித்து, கலிசூதனர், பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், கண்டாகர்ணர், கபிலர், சித்திரகுப்தர், நந்தி, பிரங்கிரிடி, வீரபத்திரர், மகாகாளர், ஹாலாஸ்யசுந்தரர், அன்னபூர்ணர், சுக்கிரீவர், மிருகாங்கர், திருடாயுதர், தத்தாத்திரேயர், பரத்துவாஜபுத்திரரான கிருபர், ஈஷகிருது, பிரம்மாசுவர், விஷ்ணு, கௌரி, விக்கினேசர், ஷண்முகர் முதலான யோகிகள் தவத்தினால் வேதாரண்ணியத்திலீசனை யாராதித்தார்கள். அப்பொழுது வேதவனேசனவர்களுடைய ஆராதனத்தினால் ஸந்தோஷத்துடனாவிர்ப்பவிக்க, அவர்களீசனை நோக்கி ஹே ஜகதீசா! கருணாகர! உள்ளும்புறமுமற்று மெங்கும் நிறைந்தசுத்தசித்தான பரப்பிரம்மமே, பிரம்மப்பிரளயம் நேரிட்டுவிட்டது. ஆகையால் பிரளயமற்றதாயிருக்கின்ற விந்தவேதவனத்தில் வசிக்கும்படி யெங்களுக்கனுக்கிரக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவப்

ஸ்தாநநிர்மூல்யநிர்வாஸ்ய ஹஸ்தித: ॥ ௨௧ ॥ த்வத்ஸந்நிதேஸ்ஸதா தேவ
ஸாக்ஷாத்ஸர்வபலப்ரத: ॥ ப்ரஹ்மா — இதி ஸம்ப்ரார்த்திதோ தேவ
வஸிஷ்டா தத்ரைவ ஸ்வாஸ்திக: ॥ ௨௨ ॥ யோகிநஸ்து ததா தஸ்ய
ஸீமாயாம் த்ரிதசாலயா: । ததாக்ருஷ்டாநி லிங்காநி ஸ்வேஷு
ஸ்தாநேஷு திகாநநே ॥ ௨௩ ॥ அநேககோடிசஸ்தாநி நாஹம் வக்தும்
ததீஸ்வர: । ப்ராயாந்த: காநிசித்து வக்ஷ்யாமி ச்ருதிகாந
நே ॥ ௨௪ ॥ வஸிஷ்டே மணிகர்ண்யாஸ்து தடேஹி ப்ரளயாக
த: । காசீவிச்வேச்வரோ நாம லிங்கராஜோ மஹேச்வர: ॥ ௨௫ ॥
தஸ்ய தர்சநமாத்ரேண போகமோக்ஷாவயந்தத: । சமீமூ
லேச ஸித்தேசம் லிங்கராஜம் விநச்வரம் ॥ ௨௬ ॥ வேதவாநஸ்ய
வா வஸேத்யநிசம் சுத்த ப்ரஹ்ம கேவலம் । ஸஹாயாஸஹ தேவே
சோ நடநாயக ஈச்வர: ॥ ௨௭ ॥ ப்ரளயே தா வேதவிபிநே
ப்ரளயே ஸந்நிஹித: । அந்நபூர்ணாபி வாராணஸ்யா காசீக்ஷே
த்ராத் ஸமாகதா ॥ ௨௮ ॥ ஸஹாயா: வஸிஷ்டே யோகிந

போதீசன் யோகிகளைநோக்கி நீங்களிந்தவேதவனத்திலேயே யென்னையாருதித்துக்கொண்டு வசியுங்களென்றுத்திரவளிக்க மறுபடியுமவர்களீசனைநோக்கி, சங்கரா! சம்போ! எங்களாலந்தந்தஸ்தலங்களிலாருதிக்கப்பட்ட வந்தந்தலிங்கங்களை யிவடத்திலாகர்ஷித்தாலந்தந்த லிங்கங்களை நாங்களாருதித்துக் கொண்டிவ்விடத்திலேயே வசித்துக்கொண்டிருப்போமென்று சொல்லவப்படியே யவைகளை வேதவநத்திலீசனாகர்ஷித்தார். அந்தந்தமகாலிங்கங்களையாருதித்துக்கொண்டு தீர்த்தயாத்திரைகளையுஞ் செய்துகொண்டு யோகிகள் வசித்து வந்தார்கள். அந்தலிங்கங்களைக் கணக்கிடமுடியாது. ஆனாலும் முக்கியமானவைகளைச் சொல்லுகின்றேன். பிரளயகாலத்தி லாகர்ஷிக்கப்பட்ட விசுவநாதலிங்கம் மணிகர்ணிகைக்கு மேல்கரையிலிருக்கின்றது. தெரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு போகமோக்ஷங்கள் சித்திக்கும். சமீமூலத்திலிருக்கின்ற ஸித்தேசலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் சுத்தப்பிரம்மஞ்ஞானம் லபிக்கும். பிரளயகாலத்தில் சித்ஸபேசன் ஸபையோடுகூட வேதவநம் வந்திருக்கின்றார். வாராணஸியில் நின்று மன்னபூர்ணியானவள் வேதவனத்தில் வந்து வாசம்பண்ணுகின்

ஸ்தித்வா நகுலேஶ்வர: । பஶ்யதே தஸ்ய யோகீந்த்ர ஶிவஸாயுஜ்ய
மவாப்நுயாத் ॥ ௨௯ ॥ ஸத்யதீர்த்ததடே காஞ்சீவாஸாதாம்ரே
ஶ்வரஸ்ஸ்தித: । த்ருஷ்ட: ப்ராதயே தஸ்ய ஶிவஸாயுஜ்யமாப்நு
யாத் ॥ ௩௦ ॥ ததாஸத்யநதீதீரே காலஹஸ்தீஶ்வரஸ்ஸ்தித: । கும்
பேஶ்வரஶ்ச ஹாலாஸ்யநாதோ வல்மீகஸம்ஜ்ஞக: ॥ ௩௧ ॥ கேதாரே
ஶஶ்ச த்ருஷ்ட்வைதே த்யக்த்வா ஸர்வமஹாபாதகா: । வ்யாஸதீர்த்தநதீதீ
ரே ஸ்தித்வா த்ருஷ்டா ஸர்வேஶ்வர ॥ ௩௨ ॥ ப்ராப்யந்தே ஸர்வதாஸ்
பாபாந்த்யக்த்வா யாந்த்யந்தி நிஶ்சிதம் । உத்தரஸ்யே கோகர்ணேஶம் ப்ர
ஸித்யர்த்தஸ்ய வை ப்ரபே ॥ ௩௩ ॥ கோகர்ணஶ்ச இதி ப்ரா
தம் ப்ரளயகாலே கோகர்ணாத் ஸமாக்ருஷ்டம் ஸ்தாபநா
கோகர்ணாத்ப்ரஸாதாத்ஸம் ॥ ௩௪ ॥ தஸ்ய ஶிவலிங்கஸ்ய த்ரைலோக்ய
ஹாடகேஶ்வர பஶ்சிமே । பஶ்சிமே து தஸ்ய தீர்த்தஸ்ய ஹாட
கேஶம் பரமபதம் ॥ ௩௫ ॥ ஸர்வபாபவிநிர்முக்த: ப்ராப்நோ
தி பரமம் பதம் । சித்ரகுப்தேஶ்வரம் லிங்கம் தக்ஷிணம் கூலம
ஆஶ்ரிதம் ॥ ௩௬ ॥ ததா ஶிவநாராயணஸ்ய ஸ்தாபிதம் ஹேமகோசல
விந்தி । பஶ்சிமே வ்யாஸமுநிநா ஸ்தாபிதம் லிங்கமுத்தமம் ॥ ௩௭ ॥
ஶிவநாம ஸ்மரணாத் ஸர்வபாபஶாந்தி: க்ஷணாத்பவேத் ।
விஶ்வாமித்ராஸ்ய வாயவ்யே ஶததநுஷ்கே ॥ ௩௮ ॥ நா

ருள். சபைக்குமேல்பக்கத்தில் வசிக்கும் நகுலேசுவரனைத் தெரிசித்தால் சிவசாயுஜ்ஜியம் ஸித்திக்கும். ஸத்தியநதிக்கரையிலமர்ந்திருக்குமேகாம்ரேசனையும், காளஹஸ்தீசனையும், கும்பேசனையும், ஹாலாஸ்யநாதனையும், வல்மீகேசனையும், கேதாரேசனையுந்தெரிசித்தவர்கள் மகாபாபங்களும் நீங்கி முக்தியையடைவார்கள். வியாஸதீர்த்தத்தின் வடகரையில் கண்டாகர்ணருக்காகப் பிரளயத்தில் கோகர்ணத்திலிருந்தாகர்ஷிக்கப்பட்ட கோகர்ணேச லிங்கத்தைத் தெரிசித்தவர்களுக்கு புக்திமுக்திகள் பலிக்கும். கீழ்கரையில் பரமபதத்தை யளிக்கும் ஹாடகேசலிங்கமிருக்கின்றது. தென்கரையிலிருக்கின்ற சித்திரகுப்தேச லிங்கத்தையும் மேல்கரையில் வியாஸமுனிவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவ் வியாசலிங்கத்தையுந்தெரிசித்தவனுடைய சகலபாபங்களும் நசிக்கும். விசுவாமித்திரருடைய வாயுபாகத்தில் நூறுவிற்கடையில் சகலகாமங்களை

गेश्वरं महासिद्धिप्रदायकं समागतम् । तस्य पश्चि-
मोत्तरेण सर्वाङ्गानि सन्ति ॥ ३९ ॥ काशीस्थसर्वलि-
ङ्गानि परितो मणिकर्णिकाम् । कृत्वा तु स्नानं त-
द्वाराणस्यां विशेषतः ॥ ४० ॥ दक्षिणे मणिकर्णिक्यास्त-
टे चन्द्रेश्वरं तथा । विद्येशं तारकेशाख्यं हाटके-
शाख्यमाश्रितः ॥ ४१ ॥ रामेश्वरादिलिङ्गानि दृष्ट्वा मुक्तो भवे-
न्नरः । उत्तरे तु तटे तस्या ललितेशः प्रकाशते ॥ ४२ ॥
जरासन्धेशसोमेशौ वराहश्चादिसंज्ञकः । ढुण्ढिवि-
घ्नेश्वरश्चापि हरिश्चन्द्रेश्वरादयः ॥ ४३ ॥ शास्ता च रक्षक-
स्तस्या उत्तरं तीरमाश्रितः । पूर्वस्मिन्मणिकर्णिक्यास्त-
टे गङ्गेशभैरवौ ॥ ४४ ॥ गङ्गाकेशव आदीशो वा-
सुकीशादयः परे । पर्वतेशस्सुवृत्तेशो मणिकर्णीश्व-
रादयः ॥ ४५ ॥ अनेकयोगिवर्याश्च वसन्ति सततं समाश्रि-
ताः । स्नात्वा तु मणिकर्ण्यामेतान् पश्येच्च
ते ॥ ४६ ॥ काशीयात्राकृतं तेन प्राप्तं नास्त्यत्र सं-
शयः । सभापतेराग्नेय्यां क्षेत्रपालं प्रणम्य च ॥
॥ ४७ ॥ नन्दिभृङ्गिरिटीशानौ सेवमानश्शिवं व्रजेत् । अग्नि-

யுமளிக்கும் 'நாகேசலிங்கமிருக்கின்றது. காசியிலுள்ள சகலலிங்கங்களும் மணிகர்ணிகையைச் சுற்றியிருக்கின்றதுகள். தென்கரையிலிருக்கின்ற சந்திரேசன், வித்தியேசன், தாரகேசன், ஹாடகேசன், ராமேசன் முதலான லிங்கங்களைத் தெரிசித்தவன் முக்தனுவான். வடகரையில் லளிதேசன், ஜராசந்தேசன், ஸோமேசன், ஆதிவராகேசன், துண்டிவிக்கினேசன், ஹரிச்சந்திரேசன், மணிகர்ணிகைக்கு ரக்ஷகரான சாஸ்தாமுதலானவர்களிருக்கின்ருர்கள். கிழ்கரையில், கங்கேசர், பைரவர், கங்கா, கேசவர், ஆதீசன், வாஸுகீசன், பர்வதேசன், ஸுவிருத்தேசன், மணிகர்ணீசன் முதலான லிங்கங்களும், அநேகம்யோகிகளும் வசிக்கின்ருர்கள். மணிகர்ணிகையில் ஸ்னனஞ்செய்து இந்தலிங்கங்களைத் தெரிசித்தவன் காசியாத்திரையின் பலத்தையடைவான். சபாபதிக்கு அக்கினிபாகத்திலிருக்கின்ற க்ஷேத்திரபாலன், 'நந்தீசன், பிருங்கிரீடேசர்களைத் தெரிசித்தவன் சிவலோகத்தை யடைவான்.

அக்³நிதீர்த²தடே யோऽஸௌ பராந்நத்³ரவ்யலிங்க³கௌ ॥ ௪௮ ॥ ப்ரதி-
க்³ரஹேஶ்வரம் வா(அ)பி ஸேவித்வா தத³நந்தரம் | ப்ரதிக்³ரஹேஶ்வரம்
த்³ருஷ்ட்வா ஸர்வபாபை꞉ ப்ரமுச்யதே ॥ ௪௯ ॥ ஸஹ்யஜாஸங்க³மே(அ)ப்ஸர-
ஸாம் லிங்க³ம் மார்க்கண்டே³யம் ச ஸம்ஸ்தி²த꞉ | ததா² பராபவாதே³ஶம்
த்³ருஷ்ட்வா முக்திம் ப்ரயாதி ஹி ॥ ௫௦ ॥ அக்³ரதோ வேத³நாத²ஸ்ய
ப்³ரஹ்மஹத்யாப்ரஶாந்தயே | ஸ்தா²பிதம் ஸுரராஜேந லிங்க³மை-
ந்த்³ரேஶ்வராஹ்வயம் ॥ ௫௧ ॥ ஐந்த்³ரதீர்த²தடே த்³ருஷ்ட்வா தல்லிங்க³ம் முக்தி-
பா⁴க்³ப⁴வேத் | அக³ஸ்த்யஸ்யாஶ்ரமே புண்யே லிங்க³ம் கும்ப⁴ஜபூ-
ஜிதம் ॥ ௫௨ ॥ லோபாமுத்³ரேஶ்வரம் சா(அ)பி கண்வஶாத்ரீஶலிங்க³-
கே | த்³ருஷ்ட்வைதாந் மநுஜாஸ்தேஷாம் முக்திரேவ ந ஸம்ஶய꞉ ॥ ௫௩ ॥
காஜகேஶம் ஸாயாரண்யம் யோ வா கோவா(அ)த்ர பஶ்யதி |
த்ரித³ஶத்வமவாப்நோதி நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ ௫௪ ॥ தத்ப-
ஶ்சிமேந யல்லிங்க³ம் விக்⁴நராஜப்ரதிஷ்டி²தம் | ப்³ரஹ்மஹத்யாநிவ்ரு-
த்த்யர்த²ம் த³ர்ஶநாந்மோக்ஷதா³யகம் ॥ ௫௫ ॥ ஸ்கந்தே³ந ஸ்தா²பிதம்
தத்ர லிங்க³ம் த்³ருஷ்ட்வா நர꞉ ஶுசி꞉ | க³ணாதி⁴பத்யமவாப்நோதி நா-
த்ர கார்யா விசாரணா ॥ ௫௬ ॥ பா⁴ஸ்கரஸ்தா²பிதம் லிங்க³ம் ஸோ-
மேநாபி ததை²வ ச | தத்தத்புஷ்கரிணீதீரே த்³ருஷ்ட்வா தத்தத்³-

அக்கினிதீர்த்தக்கரையிலிருக்கின்ற பரான்னேசனையும், பரத்திரவியேசனையும், பிரதிக்கிரகேசனையுந்தெரிசித்தால் பாபம்விலகும். காவேரி சங்கமத்திலிருக்கின்ற அப்ஸரோலிங்கத்தையும், மார்க்கண்டலிங்கத்தையும், பராபவாதலிங்கத்தையுந்தெரிசித்தால்முக்திசித்திக்கும். வேதவனேசனுக்கு நேர்கிழக்கிலிந்திரதீர்த்தக்கரையிலிந்திரனல் பிரம்மஹத்தியின்னிவிருத்தியின் பொருட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விந்திரலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் முக்தி. அகஸ்தியருடைய வாச்சிரமத்திலிருக்கின்ற வகஸ்தியேச லோபாமுத்திரேசாத்திரீச கண்ணுவேசர்களைத் தெரிசித்தால் முக்திகைகூடும். குளகாச்சிரமத்திலுள்ள வமிருதலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் தேவராவார். அதின் மேல்புறத்தில் பிரம்மஹத்தியின் நாசத்தின்பொருட்டு விக்கினேசனுல் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கத்தையும், ஸ்கந்தருல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்கந்தலிங்கத்தையும் தெரிசித்தவன் கணங்களுக்கதிபதியாவான். ஸூரிய சந்திரபுஷ்கரிணிகளின் கரையிலவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கங்களைத் தெரிசித்த

ஷ்டம் வ்ரஜேத் ॥ ௫௭ ॥ பாஸ்கரேசாத் பஶ்சிமதோ மருத்யுதீர்த்த
யே ஶுபே । மாருதீஶ்வரமாஹாத்ம்ய முக்திதேதி நஸம்ஶய: ॥ ௫௮ ॥
மயாऽபி ஸ்தாபிதம் லிங்கம் மத்தீர்த்ததடே நர: । பஶ்யந்நித்யா
ம்ஶ்ரேதோ ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம ஸமஶ்நுதே ॥ ௫௯ ॥ வரு
ணஸ்தாபிதம் லிங்கம் வாயுநா ச ப்ரதிஷ்டிதம் । தத்தீர்த்தத
டே பஶ்யந் முக்தோ பவேந் ந ஸம்ஶய: ॥ ௬௦ ॥ காஶ்யபஸ்தாபி
தம் லிங்கம் ஸ்வதீர்த்ததடஸம்ஸ்திதம் । த்ருஷ்ட்வா பாபவிநிர்முக்த
ஸ்ஸ்வர்கமேதி நஸம்ஶய: ॥ ௬௧ ॥ விஷ்ணுநா ஸ்தாபிதம் லிங்கம் வி
ஷ்ணோஸ்ஸரஸஸ்தடே । காலாக்நிருத்ரலிங்கம் ச ஶ்ரீருத்ரஸ
ரஸஸ்தடே ॥ ௬௨ ॥ த்ருஷ்ட்வா ஸம்பூஜ்ய மநுஜஸ்தத்தல்லோகே ம
ஹீயதே । வஸிஷ்டஸரஸஸ்தீரே வஸிஷ்டேஶம் ப்ரணம்ய ச ॥
॥ ௬௩ ॥ ப்ரஹ்மலோகமவாப்நோதி நாத்ர ஸம்ஶய: । ப
ராஶரேஶ்வரம் நத்வா வேதாரண்யே விமுக்திபாக் ॥ ௬௪ ॥
குபேரேஶம் ப்ரணம்யாஶு மஹைஶ்வர்யமவாப்நுதே । ஸே
துரக்ஷகவிஷ்ணும் ச ப்ரணம்யாப்நோதி தத்பதம் ॥ ௬௫ ॥ விக்நே
ஶம் ப்ரணம்ய ராமவீரஹத்யாவிநாயகம் । மஹாபாபாதிமு
ச்யேத ஜந்மாந்தரஶதார்ஜிதாத் ॥ ௬௬ ॥ ஸுப்ரஹ்மண்யமேவா

வர்களந்தப்பட்டத்தை யடைவார்கள். பாஸ்கரேசனுக்குமேற்கே ஆறுகூப்பாடுதூரத்திலிருக்கும் மருதீசன் முக்தியளிப்பார். யென்றுலென்னுடைய தீர்த்தக்கரையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கதெரிசனத்தால் பிரம்மஞ்ஞானத்தையடைவான். வருணவாயு தீர்த்தக்கரைகளிலுள்ள வருணவாயுலிங்கங்கள் முக்தியளிக்கும். காசியபதீர்த்தக்கரையிலவரால் பூஜிக்கப்பட்டலிங்கம் சுவர்க்கங் கொடுக்கும். விஷ்ணுதீர்த்தக்கரையிலும் காலாக்கினிருத்திரசரஸின்கரையிலுமவரவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கங்களைத் தெரிசித்தவர்களந்தந்த லோகத்தை யடைவார்கள். வசிஷ்டதீர்த்தக்கரையிலிருக்கும் வஸிஷ்டலிங்கம் பிரம்மலோகத்தை யளிக்கும். வேதவனத்திலிருக்கும் பராசரேசுவரரை வணங்கினவன் முக்தியையும் குபேரேசனை வணங்கினவன் அளவற்றசெல்வத்தையும் ஸேதுரக்ஷகருன விஷ்ணுவை வணங்கினவன் விஷ்ணுபதத்தையும், ராமனுடைய வீரஹத்தியைவிலக்கின விக்கினேசனை வணங்கினவன் மகாபாபநிவிருத்தியையும், ஷண்முகரைவணங்கின

த்⁴யாத்வா வேதா³ரண்யே விக்⁴நேஶம் | ஸாக்ஷாத்க்ருத்யாபி ஸர்வா
தே³வாநபீ⁴ஷ்டாந் லப⁴ந்தே நரா: || ௩௭ || தே³வீம் வேத³வநாயி
காம் வீணாவாத³விதூ³ஷிணீம் | ஸக்ருதா³ராத்⁴ய நந்த்³யஸ்ய ஸம
ஸஜமதீ³ஶ்வர: || ௩௮ || யஸ்யா தே³வ்யா: ப்ரஸாதே³ந ஶ்வேதகே
துர்மஹாதபா: | ஜீவந்ப்³ரஹ்மவிஜ்ஞாநாஜ்ஜீவந்முக்திமவா
பஹி || ௩௯ || ஸோமாஸ்கந்த³ம் மஹாதே³வம் வேதா³ரண்யே விலோக்
ய | ப்ராணீ லப⁴தே முக்தி: கைவல்யம் நாத்ர ஸம்ஶய: ||
|| ௪௦ || உத்³வாஹவேஷம் தே³வம் கௌ³ர்யா ஸஹிதம் ஶிவம் | ப
ஶ்யந்ஜக³ந்மங்க³ளோபேதோ ப⁴வேந்மாநிஸ்த்தே || ௪௧ || தே³வஸ்த²ஸ
பா⁴மத்⁴யே ந்ருத்யந்தம் பரமேஶ்வரம் | த்³ருஷ்ட்வா ப்³ரஹ்மஸாயுஜ்யம்
ப்ராப்நோத்யேவ ய: கோ(அ)பி மாநவ: || ௪௨ || ப³ஹுநாத்ர
கிமுக்தேந யோகி³வர்ய நிஶாமய | வேதா³ரண்யஸ்தி²தா: ஸர்வா:
ஸிகதா: ஶிவலிங்க³த: || ௪௩ || ஶிவலிங்கா³நி ஸம்பூஜிதா
முக்திதா³யிந: | வேதா³ரண்யே க³வாம் பாத³ஸ்தி²தரேணுர்ந்யவி
தி⁴ || ௪௪ || க³ங்கா³ஜலஸமோந்ய நாத்ர கார்யா விசாரணா |
இதி தே ஸர்வமாக்²யாதம் ஸங்க்³ரஹேண த்வயீவ ந || ௪௫ ||
தீர்த²யாத்ராதி³மஹாத்ம்யவிஶேஷமத்⁴யாயகம் | யஸ்து வேத³வநம்
ப்ராப்ய ஷட்³யாத்ராம் குருதே நர: || ௪௬ || ஜ்ஞாநீ ஸ ஏவ
தே யோகி³ந்வந்த்³யோ வந்த்³யோ ந: || ஸூத:— இதி ஶ்ரு

வன் சகலமான வபீஷ்டங்களையுமடைவார்கள். வேதவநாயி கையான வீணாவாதவிதூஷிணியை ஸேவித்தவனீசனே தவிரவேறில்லை. அவளுடைய வனுக்கிரகத்தினால் சுவேதகேது பிரம்மஞ்ஞானத்தையடைந்து ஜீவன்முக்தரானார். வேதவநத்திலிருக்கும் ஸோமாஸ்கந்தரை நமஸ்கரித்தவன் கைவல்லியத்தையடைவான். விவாகவேஷத்துடன்கூடிய பார்வதீபரமேசுவரர்களைத் தெரிசித்தவன் நித்தியமங்களங்களோடுகூடுவான். தேவபக்தசபையில் நர்த்தனஞ்செய்யும் ஸபேசரைத் தெரிசித்தவன் பிரம்மஸாகத்தையடைவான். ஜைகிஷவ்வியரே பலவாறாகச் சொல்லுவதிலென்னபலன். வேதாரண்ணியத்திலுள்ள மணல்களெல்லாம் லிங்கங்களே. பூஜித்தால் முக்தியளிக்கும். அங்குள்ளமாட்டின் கொழும்படி ஜலமுங்கூட கங்கைக்குமேல்பட்டது. வேதவனத்தில் யாத்திரைகளாறுகளையுஞ் செய்கின்ற மகானுபாவர்களுக்கடிக்கடி நான்

[illegible]

நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேனென்று பிரம்மா சொல்லவப்பொழுது
யோகியானவர் பிரம்மாவை நமஸ்கரித்து எனக்கு வேதவநம்போ
கவுத்திரவளிக்கவேண்டுமென்று கேட்கத் தேவலர் சந்தோஷத்தி
னால் புளகாங்கிதராக வப்பொழுது சபையிலுள்ளவர்களுமப்படி
யே பிரார்த்திக்க வுடனே பிரம்மாவும், சகலமான தேவர்களோ
டும், ருத்திரர்களோடும், சப்தமருத்துக்களோடும், ஜைகிஷவ்விய
ரோடும், தேவலரோடும், சாக்ஷாத் பராசக்தியான சரஸ்வதியோ
டுங்கூட ஹம்ஸவாகனமன்னியில் பாதசாரியாய், கந்தர்வாள்,
கின்னராள், யக்ஷாள், தானவாள், பிசாசர்கள், குஹியகாள், நக்ஷ
காள், வித்தியாதரராள், லோகபாலாள், ஆதித்தியாள், அப்சரஸ்
ஸுக்கள், வஸிஷ்டர், வாமதேவர், ஸப்தரிஷிகள், ஸநகர், ஸ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑍈𑌃 ॥ ௮௮ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌦𑍈𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ ௮௯ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ॥ ௯௦ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌪𑍁𑌟𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 । 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀𑌶𑌾𑌯 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ ௯௧ ॥ 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௯௨ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௯௩ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௯௪ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௯௫ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௯௬ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௯௭ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௯௮ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௯௯ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௧௦௦ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௧௦௧ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௧௦௨ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௧௦௩ ॥ 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑍋 + 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤 + 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௧௦௪ ॥

நந்தனர், ஸநத்குமாரர், ஸநத்ஸுஜாதர், நக்ஷத்திரதேவதைகள், தேவமாதாக்கள் முதலானவர்கள் சூழ மணிகர்ணிகையையடைந்து விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து மற்றுமுள்ள தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநம்பண்ணி வேதவநேசன் சன்னிதானத்தை யடைந்து தண்டம்போல் பணிந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு சகலமான தேவர்களோடுங்கூட ஸ்துதித்தார். அதெப்படியெனில், சச்சிதானந்தமாயும், ஸதாசிவமாயும், ஈசன், ருத்திரர், விஷ்ணு, பிரம்மா, விராட், சுவராட், ஸம்ராட், இந்திரன், அக்கினி, தர்மர், ரக்ஷஸ், வருணன், வாயு, ஸோமன், சூரியன், அம்சன், பகன், பூமி, ஜலம், தேயு, வாயு, ஆகாயம், சுருதி, ஸ்மிருதி, பிரகஸ்பதி, பதி,

[illegible]

வாக்கு, மனம், புத்தி, பிராணன், ஜாகரம், சுவப்னம், சுழுப்தி, போதம், மாயை முதலானதாயும், சர்வமாயும், நித்தியமாயும், சத்தியமாயும், சோதியாயும், ஸுகமாயும், நாங்களாயுமிருக்கின்ற வேதவனேசா! பரமாத்மாவே! பரந்தாமா! அகிலாண்டகோடிப் பிரம்மாண்டநாயகா! இரண்டற்றபொருளே! அநேககோடி நமஸ்காரம். எங்களை ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று வெகுவிதமாகப் பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது ஜகதீசன் லிங்கத்தினின்றும் பரதேவதையோடுகூட வாவிர்பவித்து தேவர்களை நோக்கி யமரர்களே உங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தினாலும் ஸ்னாநத்தினாலும் சந்தோஷமடைந்தேன். வேண்டுமென்பதை வரியுங்களென்றுசொல்லவப்பொழுது தேவர்களீசனைப் பணிந்து யெங்களுக்கிவ்விடத்தில் வசிக்கும்படி யுத்திரவளிப்பதுந்தவிர தேவலருக்குப் பிரம்

ष्टं मणिकर्णिकाख्यं । व्याघ्रस्य स्नाति नरस्तस्य सद्यो मुक्ति-
र्भविष्यति ॥ ११७ ॥ इति [illegible] देवस्थया
[illegible] । [illegible] शमीवृक्षमूले वसध्वं दे-
वदानवाः ॥ ११८ ॥ [illegible] स्नात्वा मणिकर्ण्यां
शमीतरुं । नमस्करोति तेनैव यूयं संपूजिताः
[illegible] ॥ ११९ ॥ [illegible] मुक्तिरेति न
संशयः । इत्युक्त्वाऽन्तर्दधे शम्भुर्देवाश्च ऋषयो
ऽसुराः ॥ १२० ॥ [illegible]
वशाः ॥ १२१ ॥ नारदः— सर्वदेवाश्रयं नाम [illegible]
ति [illegible] । शमीवृक्षं [illegible] सर्वदेवाश्रयं वि
दुः ॥ १२२ ॥ [illegible] ॥ १२३ ॥
[illegible] ॥ १२४ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ १२५ ॥ [illegible]
[illegible] न संशयः ॥ १२६ ॥

इति श्रीस्कान्दे पुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रवैभवे [illegible]
देवलस्य चरित्रकथनं नाम [illegible] अध्यायः ॥
इत्यष्टादशोऽध्यायः ॥

மலோகத்தையளித்த மணிகர்ணிகை ஸ்நானத்தினுலெல்லாத் தீர்த்தஸ்நானபலமு மெல்லாருக்கும் கிடைக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவீசன் நீங்களெல்லோரும் சமீவிருக்ஷத்தடியில் வசியுங்கள் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து சமீவிருக்ஷத்தை நமஸ்கரித்தாலெல்லாருடைய பூஜையுமாகின்றபடியால் சகலபலமும் சித்திக்கக்கடவதென்று சொல்லிவிட்டு, அந்தர்த்தானஞ் செய்தார். தேவர்களுமப்படியே வசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்தத்தேவலசரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும், படித்தவர்களும், பரகதியடைவார்கள். புலிக்குப்பயந்த கள்ளனெதில் முழுகி முக்தியையடைந்தானே அப்பேர்ப்பட்ட மணிகர்ணிகையின் மகிமையைச் சொல்ல யாரால் முடியுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் பதினெட்டாவதத்தியாயம்
தேவல சரித்திரம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃॥

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 — 𑌕𑌥𑌂 𑌸 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 [illegible] 𑌯𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 [illegible] ॥ ௧ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃 । 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௨ ॥ [illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible] ॥ ௬ ॥ [illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌕𑌃 ॥ ௮ ॥ [illegible]

பத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்.

——]()[——

இவ்விதஞ்சொன்ன நாரதரைநோக்கி மாந்தாதாவானவர் நாரதமுனிவரே ! கடுவாயினிடமிருந்து பயமுற்ற திருடன் மணிகர்ணிகையில் முழுகி முக்தியடைந்தவரலாறென்னவென்று வினவ, நாரதர்சொல்லுகின்ருர்:— கேளும் மாந்தாதாவே ! தண்டகாரண்ணியத்தில் மகாக்குரூரனும், பலசாலியாயு மொருதிருடனிருந்தான். அவனனேகம் திருடர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு வெகுவிதவாயுதங்களையு மெடுத்துக்கொண்டு துஷ்டநாய்களையும் பிடித்துக்கொண்டு சமீபத்திலிருக்கின்ற கிராமங்களிலும் நகரங்களிலுங் கொள்ளைசெய்து தடுத்தவர்களைக் கொன்றுவிட்டு வீடுகளில் நெருப்பைவைத்து வெகுவிதமான பாதகங்களைச்செய்து கா

[illegible]रस्स्वगणसंवृतः ॥ ९ ॥ मृगयार्थं [illegible] व-
न[illegible]सीदति । तत्र यूथं मृगाणां स ददर्श वनम-
ध्यतः ॥ १० ॥ [illegible] तत्रायं सुतीक्ष्णान् कङ्कपत्रि-
णः । विद्रुतं व्याकुलं [illegible] दृष्ट्वा तं पापकारिणम् ॥
॥ ११ ॥ [illegible] मृगाणां [illegible] ।
योजनद्वयमात्रेण(?) मृगवेगानुसारतः ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा
दृष्टपूर्वं यदा [illegible] मृगावलिः । [illegible]
[illegible] मृगान्वेषी [illegible] ॥ १३ ॥ प्रविष्टो [illegible]
[illegible] व्याघ्र[illegible] । [illegible]
तः प्राप्तो व्याघ्रो [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible]
[illegible] । तं दृष्ट्वा भयवित्रस्तः प्रा
[illegible] ॥ १५ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] ।
[illegible] ॥ १७ ॥ [illegible]
दृष्ट्वा तं [illegible] ।
[illegible] ॥ १८ ॥ [illegible]
[illegible] राजन् कालेन मरणं गतः । यमस्य किङ्करा[illegible]
घोरा [illegible] भटाः ॥ १९ ॥ इत्यादिष्टा यमभटाः प्रा

லங்கழித்து வந்தான். அப்படியிருக்க வொருசமயமவன் வழியில் போகின்றவர்களை யடித்துத் தொந்திரவுசெய்து துணிமணிகளைப் பிடுங்கித்துரத்திவிட்டு நடுக்காட்டில் மிருகக்கூட்டத்தைக் கண்டு வேட்டையாடிவிரட்ட வப்போதந்த மிருகங்களோடப் பின்தொடர்ந்து துரத்தினான். அப்போதவைகள் வேகமாகவோடிக்கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்ததுகள். உடனே திருடனவைகளின் காலடியை யனுசரித்து வெகுதூரஞ்சென்று முன்ஜன்மத்திற்செய்த புண்ணியபரிபாகத்தால் மறைக்காட்டை யடைந்தான். அப்போதொரு கடுவாயவனைக்கண்டுதுரத்தத் திருடன் பயந்தோடி மணிகர்ணிகையைக் கண்டதிலிறங்கி முழுகினான். கடுவாயவனைக் காணாமல் வேறுகாட்டுக்குச் சென்றுவிடத் திருடன் கரையேரி வீடுசேர்ந்து பிறகு கொஞ்சகாலத்தில் மரித்தான். அப்பொழுது யமனுடைய வாஞ்ஞையினால் யமபடர்களவனைப்பாசத்

[illegible]

தால் கட்டி யமலோகத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள். அப்பொழுது யமன் சித்திரகுப்தனை யழைத்திவனுடைய புண்ணியபாபங்களைச் சொல்லுமென்று கேட்கச் சித்திரகுப்தனிவன் மகாபாபி. இவனுக்குப் புண்ணியம் லேசங்கூடக்கிடையாது. இவன் நரகங்கள் யாவற்றையு மனுபவிக்கவேண்டியதென்று சொல்ல வப்பொழுது வடதிக்கில் பெரிதான கோலாகலத்தைக்கேட்டு யமன், காலன், மிருத்தியு இருவர்களையுமழைத்திதென்ன சப்தம் விசாரியுங்களென்று சொல்லக் காலனும் மிருத்தியுவும் பார்த்துபெரி

[illegible]

யகூட்டமாயிருக்கின்றதென்று யோஜித்துச் சேனைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு யுத்தம்பண்ண வுடனே சிவகணங்களுக்கும் யமபடர்களுக்கும் கோரமானயுத்தமேர்ப்பட்டது. இரண்டு சேனைகளும் பலமான யுத்தஞ் செய்யும்பொழுது கணங்கள் யமபடர்களைத் துரத்தியடித்துக் கைவேறு கால்வேறு தலைவேறு உடல்வே

𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑍋𑌮𑌗𑌤𑌃 ॥ ௪௭ ॥ 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇𑌨 𑌰𑍌
𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 । 𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 ॥ ௪௮ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 । 𑌹𑌤𑌵𑌾𑌤𑌾𑌤
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌵𑌂𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾 ॥ ௪௯ ॥ 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌬𑌾
𑌣𑌾𑌸𑌿𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑍍 । 𑌹𑌤𑌵𑍀𑌰𑌮𑌹𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑍇𑌶
𑌶𑍈𑌵𑌲𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑌾 ॥ ௫௦ ॥ 𑌨𑍃𑌨𑌾𑌮𑌶𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌜𑌾
𑌕𑍁𑌲𑌾 । 𑌗𑍋𑌮𑌾𑌯𑍁𑌭𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌘𑍋𑌷𑍈𑌰𑌾𑌶𑌿𑌵𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 ॥
॥ ௫௧ ॥ 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍁𑌧𑍀𑌵𑌪𑌙𑍍𑌕𑌿𑌲𑌾 । 𑌵𑍀𑌰𑌾
𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 ॥ ௫௨ ॥ 𑌯
𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑍀 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑍇𑌦𑍋𑌮𑌜𑍍𑌜𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌾 । 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾 ॥ ௫௩ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌮𑌹𑌾𑌪𑌥𑌵𑍇𑌤𑌾
𑌲𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌬𑌾𑌕𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌂𑌶𑌿𑌤𑌦𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑍀
𑌧𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ ௫௪ ॥ 𑌅𑌥 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌷𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌕𑌂
𑌬𑌲𑌮𑍍 । 𑌹𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾
𑌣𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌 ॥ ௫௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂𑌚𑌾𑌪𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰
𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 । 𑌸𑌸𑍃𑌜𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑍍 ॥ ௫௬ ॥ 𑌅𑌶𑌭𑍈𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌶𑌰𑍈𑌰
𑌪𑍍𑌯𑌥𑍈𑌃 । 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌟𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍈𑌃 ॥ ௫௭ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿
𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌵𑍇𑌧𑌕𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌭𑍋
𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 ॥ ௫௮ ॥ 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍇𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌕𑍈𑌰𑌥𑍈𑌃 । 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥
॥ ௫௯ ॥ 𑌅𑌥 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌤𑌾𑌰𑌣𑌸𑌙𑍍𑌘𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௬௦ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾
𑌶𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍀 । 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌶

ருகவெட்டிக் கொன்று ரக்தநதிபெருகச் செய்யவப்பொழுது காலனும் மிருத்தியுவும் யெதிர்த்துச் சரங்களை விடுத்துப் பூத கணங்களையடித்துத் துரத்திவிட்டவைகளுக் கதிபதியாயிருக்கின்ற மகாகாளர்பேரிலந்திராஸ்திரத்தையும் வாய்வாஸ்திரத்தையும் விட்டார்கள். அப்பொழுது மகாகாளரவர்களால் விடப்பட்ட

[illegible]

பிணங்களையு மஸ்திரங்களையும் நொடிப்பொழுதி லொடித்துவிட மருபடியுமவர்களிருவர்களு மவர்பேரில் பிரம்மாஸ்திரத்தையும் நாராயணாஸ்திரத்தையும் பிரயோகஞ்செய்தார்கள். உடனே மகாகாளரவைகளைக் கையால்பிடித்துத் தன்பக்கத்திலிருக்கின்றவொருபூதத்தின் கையில் கொடுத்து வைத்துக் கொள்ளென்று சொல்லப் பூதமானதவைகளை வாங்கி யாபரணம்போல் தரித்துக் கொண்டது. மருபடியும் காலனும் மிருத்தியுவும் பாசுபதத்தையும் ருத்திராஸ்திரத்தையு மபிமந்திரித்துப் பிரயோகஞ்செய்தார்கள். அவைகளிரண்டுமாகாயத்தில் கிளம்பி யக்கினிப் பொறிகளைக் கக்கிக்கொண்டு மகாகாளரைநோக்கிவர, மகாகாளர்சிரமேல் கைகுவித்துத் துதிக்கவப்போதவைகள் வேகத்தை யடைக்கிக் கொண்டவர் கையில் வந்தமர்ந்ததுகள். உடனே மகாகாளர் தேரிலிருந்து கீழேயிறங்கிக் காலனையும் மிருத்தியுவையும் காதைப் பிடித்து முறுக்கிக் கைகளைப்பின்புரத்தில் சேர்த்துக் கட்டித் தேர்க்காலோடு சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு பூதங்கள் சூழ்ந்துவர திக்குவிதிக்குகள் சப்தத்தாலிடிந்துவிழும்படி சிங்கம்போல் கர்ஜ்ஜித்துக்கொண்டு சம்யமினியில் பிரவேசித்தார். அப்பொழுது யமன்கண்டு திடுக்கிட்டெதிர்கொண்டு வந்து தண்டம்போல் பணிந்து கைகட்டி வாய்மூடிக்கொண்டு நிற்க மகாகாளர்யமனை நோக்கி யென்னவென்று கேட்க, யமன் மகானுபாவா! மகாகா

க்ஷம்யதாம் தேவ காலம்ருத்யோரபராதிதம் ॥ ௬௮ ॥ ப்ரஸீத ம
ஹ்யம் ஸந்தேஶம் மஹாகால க்ருபாநிதே । கிங்கரத்வம் மயே
தாநீம் க்ஷிப்ரம் ப்ரத்யேந வத ப்ரபோ ॥ ௬௯ ॥ இதி ப்ருஷ்டஸ்தத
மஹாகாலோ(அ)ப்ரவீத்வச: । க்ஷாந்தமேவ மயா ஸர்வம் காலம்ருத்ய
விசேஷிதம் ॥ ௭௦ ॥ ஸ்வாமிகார்யபரௌ காலம்ருத்யூ தாநவஸங்க்
யா । ஸம்ப்ரதாரகௌ தாம் யுத்தம் க்ருதவந்தௌ த்யக்தஜீவிதௌ ॥
॥ ௭௧ ॥ மயாபி நைதயோ: தஸ்மாத்யுக்தாதயோ விசாரய । பா
ந:ப்ராபய ஸாதநம் போரக்ஷணீயதாமிஹ ॥ ௭௨ ॥ இத்யுக்த:
ப்ராஹ யமராஜா மஹாகாலம் க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ யம:— ஸ்வாமிந் ம
ஹாபாபிநோ நாஸ்ய நிஷ்க்ருதிர்ந்ய க்ருதா ॥ ௭௩ ॥ நரகாணாம்
மஹாபாதஹந்தவ்யோ நாஸ்தி । சித்ரகுப்தோ'பி
மாம் ப்ராஹ தம் கிங்கரம் ப்ரஹீஷ்யதி ॥ ௭௪ ॥ மஹாகாலோ(அ)ய
மம் ப்ராஹ ஶ்ருணு ஸம்ஹாரகோவிதம் । யத்யேஷ பாபிநாம்ஶ்ரே
ஷ்டஸ்ததாப்யஸ்ய ஶுபம் ஶ்ருணு ॥ ௭௫ ॥ வேதாரண்யேதிவிக்யாதே
ப்ராப்யேஶாநாந்தர்ஹிதே ஸ்தலே । மணிகர்ண்யாம் நிமஜ்ஜ
நம் க்ருதவந் ஸகலம் ஹதம் ॥ ௭௬ ॥ சித்ரகுப்தோ நஜா
நாதி தத்ஸ்நாநம் கருணாந । ஸர்வபாபவிநாஶம் தம் க்ஷமி

ளரே! காலனும் மிருத்தியுவும் செய்தவபராதத்தை மன்னிக்க வேணும்; தங்களுடைய தாசனை நான் செய்யவேண்டியதைக் கட்டளையிடவேண்டுமென்று சொல்ல, மகாகாளர் யமனைநோக்கி யமா! இவர்கள் ஸ்வாமிகாரியத்தில் துரந்தரர்களாய்க் கொண்டு யுத்தஞ்செய்தது நியாயந்தானே யாரோவசுரர்களென்று நினைத்து யுத்தஞ்செய்தார்கள். இவர்கள் போரிலொருவிதமான குற்றமுமில்லை. ஆனால் நான் திருடனைக் கையிலைக்குயழைத்துக்கொண்டுபோகவேணுமென்று வந்தேன். ஆகையாலவனை யழைத்துக் கொண்டுவாவென்று சொல்லவப்போது யமன் கணாதிபரே இவன் மகாபாபியாச்சுதே இவனுக்கிந்த நரகங்கள் பூரூவுங் காணாதே. சித்திரைகுப்தனுமப்படியே சொல்லுகின்றானே யென்று மறுதளித்தான். மகாகாளரப்பொழுது யமனைநோக்கி, யமா! இவன் வேதவனத்திலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையில் ஸ்னானஞ்செய்தவன் இவனிடத்திலொருவிதமான பாபங்களுங்கிடையாது. சித்திரைகுப்தனிதையரியானென்றுரைக்க வப்போது சித்திரைகுப்தனி

ஸ்நாநாய ஶீக்⁴ரத: ॥ ௭௭ ॥ வித்³ருத்யோऽத² தம் நத்வா க்ருதா
ஞ்ஜலிருவாச ஹ । மணிகர்ணீதடம் ப்ராப்ய ஸ்நாநம் விஜாநாதி கோऽபி
ஹி ॥ ௭௮ ॥ கிந்து ப்ராப்தாஸ் ஸ்வதேஹஸ்ய மோஹத்யோऽபி மந்
வாநஹஸ்து । நதத் தீர்த²பு³த்³த்⁴யா தத்ஸ்நாநம் க்ருதவாந்பாபநாஶகம் ॥
॥ ௭௯ ॥ பா³லிஶஸ்ய க்ருதம் லோகே ப்ராயஶ்சித்தம் ததா யதி³
வேத் । தஸ்மாத³ஸ்ய விநாஶாய ஸ்வமுக்திஹாய தே³ஹிநாம் ॥
॥ ௮௦ ॥ மஹாகாலோऽத² தம் ப்ராஹ யமராஜஸ்ய ஶ்ருண்வத: ।
காந்யாநி யாநி பாபாநி யஜ்ஞதா³நதபாம்ஸி ச ॥ ௮௧ ॥ கலி
ஜாய க்ருதாநிஸ்யு ரஜ்ஞாநாத்ப்ரமாதத: । ஶ்ரத்³த⁴யாऽஶ்ரத்³த⁴யா
வாऽபி ஜ்ஞாநதோऽஜ்ஞாநதோऽபி வா ॥ ௮௨ ॥ மணிகர்ண்யாம்
தாம் யஸ்நாதி ஸமாகேதா நாத்ர ஸம்ஶய: । கஸ்ய ப்ரஸ்ருதியோ
லோகே ஹயாத்³யா லோகதோऽபி வா ॥ ௮௩ ॥ விஷ்ணுதிரூம
தோ வாऽபி வாரதஸ்வஶாதி । ஶாஸ்த்ரா க்ரியயாவா
ऽபி மணிகர்ண்யாம் நிமஜ்ஜதி ॥ ௮௪ ॥ ஸதா³ பாதகயாகேதா
வா யாகேதாவாऽபிவா தமகை: । ஶிவலோகம் வ்ரஜேத்ஸ்நாநா
திதி த்⁴ருவம் ஹி நஸம்ஶய: ॥ ௮௫ ॥ மஹாகாலேநைவமுக்தோ
யமோ ப்ராஹ மோநய: । ஸர்வேஷாம் பஶ்யதாம் தத்ர ப்ரதிம
ஹ்ய மணேஶ்வர: ॥ ௮௬ ॥ ஶிவலோகம் வ்ரஜேத்தாம் தஸ்யைவ உதா
ऽऽரோப்ய விமாநகே । ப்ரயயௌ ஶாஸநம் யாமம் ஹரிதப்ரதி
நிஷேவிதம் ॥ ௮௭ ॥ யமோऽபி ஸ்வப்நமகஸ் கிங்கரம் ஹர்ஷதம
ணேஶ்வரம் । விச்ருத்வாऽத²ஹிஸ்வாத்³யம் ஸ்வாபயம்ஸ்தீர்த²மத்ரவேஷ
வம் ॥ ௮௮ ॥ மஹாகாலோ யமம் ப்ராஹ நிவர்தஸ்வ மமைவ
ஸிதி । க்ருதாந்த: ப்ராயயௌ மோஹ மஹாகாலம் ப்ரணம்ய ச ॥
॥ ௮௯ ॥ யாஸ்யே ம்ருதாநாம் உத்³ருதாநாம் ஜீவநம் தே³ஹி மே

வன் கடுவாய்க்குப் பயந்து மணிகர்ணிகையில் முழுகினனேதவிர இது புண்ணியதீர்த்தம், ஸ்நாநஞ்செய்தால் பலனுண்டு, பாபம் நசிக்குமென்றெண்ணத்துடன் ஸ்நாநஞ்செய்யவில்லையேயென்று சொல்ல, மகாகாளரவனைநோக்கி யெப்படியாவது மணிகர்ணிகையிலெவர்கள் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றார்களோ அவர்களைக்கைலைக்கழைத்துவாருங்களென்று யெங்களுக் கீசாஞ்ஞையாகையால் கைலைக்கழைத்துக்கொண்டு போகிறோமென்றுசொல்லிவிட்டு யமனுடைய வேண்டுதலின்பேரில் படர்களை யெழுப்பிக் கொடுத்து

ப்ரபோ । இத்யுக்த்வாஸ்ய மஹாகாலஸ்யாஸ்தித்யப்ரவிந்த்ய
வ ॥ ௯௰ ॥ ததோ தேவவஶிஷ்டஸ்ய வ்ரம் ப்ருதாந் பூர்வா வநஸ்த
காந் । மஹாகாலேந நாம்நைதா யயௌ ஸம்யமிநீம் ப்ரதி ॥ ௯௧ ॥
தத்வா கைலாஸவாஸம் மஹாகாலோ மஹேஶ்வர꞉ । தத்வா வி
ஜ்ஞாபயாமாஸ சோராமநீதஸ்ம்ருதிகே ॥ ௯௨ ॥ தஸ்மை ச வேதாந்த
விஜ்ஞாநமுபதிஶ்ய க்ருபாநிதி꞉ । ஸாரூப்யம் ச ததௌ ராஜந்
சோராயாத்ய மஹேஶ்வர꞉ ॥ ௯௩ ॥ கவிபிர்ஜயா ராஜஸ்வஸ்தி
ஸ்ருதேஷு ஸம்ஸ்திதா । ஸ்நாநம் கார்யம் வரஜேத் யதி ஸம்க்ருதி
மோக்ஷவதி ॥ ௯௪ ॥ இந்த்ரத்யும்நோ ராஜேந்த்ரோ நஹுஷ
ஸங்கர்ஷாந்தரம் । ஸ்நாநேந ஸ்வர்க்கம் யத꞉ ப்ராப்த꞉ கர்மம் தாம்
கதயாம்யஹம் ॥ ௯௫ ॥ ய இதம் ஶ்ராவ்யாநமேதத்வம் ய꞉ படேச்ச்ருண்
யாதபி । மாஸம் வேதவநே வாஸபலமாப்நோத்யஸம்
ஶயம் ॥ ௯௬ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவைபவே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
மணிகர்ணிகாவைபவே சோரமுக்திகதநம் நாம
ஷஷ்ட்யதிகஶததமோऽத்யாய꞉ ॥

ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாய꞉ ॥

விட்டுச் சோரனைக் கைலைகொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார். அப்பொழுது ஜகதீசனவனுக்குப் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யுபதேசிக்கச் சோரனும் பிரம்மஞ்ஞானத்தையடைந்து சாரூப்பியம் பெற்றுக் கைலையிலேயே வசித்தான். மாந்தாதாவே இதைக் கேட்டவர்களுக்குக் கொருமாதம் வேதவநத்தில் வசித்தபலன் கிடைக்கும். இனிமேலிந்திரத்தும்னன் நகுஷனுடன் போட்டியினாலிந்திரப்பட்டத்தை யடைந்த கதையைச் சொல்லுகின்றேனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமாரஸம்மிதையில் பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

சோரசரித்திரம் முற்றிற்று.

அத² விம்ஶோऽத்⁴யாய: ॥

மாந்தா⁴தா — இந்த்³ரத்³யும்நஸ்ய ராஜர்ஷேர்நஹுஷஸ்ய ச
நாரத³ । ஸம்ப³ந்தோ⁴ऽப⁴வத் கத²ம் தஸ்ய மணிகர்ண்யாம் நிஜஜ்ஞாநஞ்ச ॥ க
இந்த்³ரப்ராப்தி: கத²மபூ⁴த³த்ர நிஸ்ஸம்ஶயம் வத³ । நாரத³:— ஶ்ரு
ணு ராஜந் ப்ரவக்ஷ்யாமி மணிகர்ண்யாஸ்து வைப⁴வம் ॥ உ ॥ ஶ்ரூ
யதாமயோத்⁴யாயாமாஸீதி³ந்த்³ரத்³யும்நாஹ்வய: புரா । வதா³ந்யஶ்ச
த⁴நாநாம் பாலயந் யஶோதா⁴ ஸ்தி²த: ॥ ௩ ॥ ஸ்கந்த³ இவ த⁴ந்ய
ஶ்ரீஸ்ருத்³ த⁴ந்யவாந் க்ருத: । யதா²வேதை³கநிஷ்டை²ஶ்ச ஸர்வ
ஶாஸ்த்ரார்த²தத்த்வவித் ॥ ௪ ॥ யதா² தா³தா த³யாலுஸ்ஸ ஹோதா
ப்³ராஹ்மணப⁴க்திமாந் । து³ஷ்டாநாம் ஶிக்ஷிதா ராஜா ஶிஷ்டா
நாம் பரிபாலக: ॥ ௫ ॥ யஸ்மிந் ஶாஸதி ராஜேந்த்³ரே ப்ரஜா
நாம் நாபம்ருத்யவ: । நவ்யாதி⁴ஜம் ப⁴யம் நைவ பா³லம்ருத்யு
ர்நசைவ ஹி ॥ ௬ ॥ நசௌர்யா நச தா³ஸ்யம் நசாஸௌ பா⁴வம்

இருபதாவது அத்தியாயம்.

மருபடியும் மாந்தாதா நாரதரைநோக்கி தேவரிஷியான நார தமுனிவரே! இந்திரத்துமனனென்கிற ராஜரிஷிக்கும் நஹுஷ மகாராஜனுக்குமொன்றுக்கொன்று போட்டியெவ்விதமேர்ப்பட்டது. மணிகர்ணிகைஸ்னாநத்தினலிந்திரத்தும்னனுக்கிந்திரப்பட்டமெப்படிக் கிடைத்ததென்று கேட்க, நாரதர் சொல்லுகின்றார். மனுவம்சத்திலுதித்த மாந்தாதாவே! இந்த அயோத்தியாநகரத்தில் குபேரன்போலளவற்ற செல்வமுமிந்திரனுக்கொப்பான பலமும் பிரகஸ்பதிக்குச் சரியான புத்தியுமுடையவனாயும், தயை, தானம், ஞானம், சீலம், துஷ்டசிக்ஷை, சிஷ்டரக்ஷை, தேவப்பிராமணபக்தி முதலிய முக்கியகுணங்கள் பொருந்தியவனாயு மிந்திரத்தும்னனென்றொருவரசனிருந்தான். அவ்வரசன் மன்னுயிரைத்தன்னுயிர்போலெண்ணிச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிமுழுமையுமொரு கொடையின்கீழிருந்து செங்கோல் செலுத்திவருஞ்சமயத்தில் அபமிருத்தியுபயம், பாலமரணம், வியாதி, குரோதம், மாத்ஸரியம், பிசாசபயம், அக்கினிபயம், ஸர்ப்பபயம், வைதவ்

𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌨 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥
॥ ௭ ॥ 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾 । 𑌸
𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௮ ॥
𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌯𑌜𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂
𑌶𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌦𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 । 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯
𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௰ ॥ 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌿𑌕𑌾 𑌸
𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌭𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌵𑍈 𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍 । 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸
𑌨𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌿 𑌸𑌹𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌆
𑌸𑍀𑌨 𑌆𑌸𑌨𑍇 𑌸𑌸𑌹𑌾𑌯𑌰𑍇 । 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿
𑌪𑍁𑌰𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍍 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌨𑌹𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿
𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍈𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 । 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌨𑌹𑍁
𑌷 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌗𑌤𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿
𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 । 𑌆𑌯𑍁𑌃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑍋
𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸
𑌦𑍇𑌶𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ ௧௫ ॥ 𑌯𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌤𑌨𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯

வியம், அநாவிருஷ்டி, அதிவிருஷ்டி, பெருங்காற்று, தாரித்திரியம்முதலானது கிடையாது. அந்தந்தவர்ணத்தாரந்தந்த கர்மங்களை யனுஷ்டித்து நித்திய சுகத்தை யனுபவித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். வேதியர்கள் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டயாகங்களை யனுஷ்டித்து மவர்களை மற்றவர்களாதரவோடுபசரித்தும் வந்தார்கள். ஸ்திரீகளானவர்கள் பதியையே தெய்வமென்று கருதிப்பாதிவிருத்தியத்தைக்கைக்கொண்டு வசித்தார்கள். அரசனும், ஆறிலொன்று கடன்வாங்கி நீதி வழுவாமலரசுசெலுத்திவருஞ்சமயத்திலொருக்கால் மந்திரிகள், புரோகிதர்கள் நகரத்திலுள்ள பெரியோர்கள் முதலானவர்களோடு சபையில் ரத்தினச்சிங்காஸனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது நஹுஷனாலனுப்பப்பட்டவொருவேதியன்வந்து அரசனைப் பார்த்து ஓ அரசனே! புரூரவஸ்ஸுக்குப் பேரனுமாயுஸ்ஸுக்குப் புத்திரனும், யயாதிக்குப் பிதாவுமிருக்கின்ற நஹுஷமகாராஜனாலனுப்பப்பட்டுவந்தேன். அதென்னவென்றால் புத்திரனான யயாதியினிடம் ராஜ்ஜியத்தையொப்

[illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible] ॥ ௧௭ ॥ [illegible] ॥ ௧௮ ॥ [illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible]

பிவித்துவிட்டு ராஜஸூய மசுவமேதம் முதலானயாகங்களாலிந் திரனையாராதித்து நானிந்திரப்பட்டத்தை யடையப்போகின் றேன் அதின்னிமித்தமரசர்களெல்லோரும் கப்பமும், பசுரத்தி னம்முதலானதுகளுங்கொண்டுவரவேண்டியதென்றுத்திரவுசெய் து சகலமான வரசர்களுக்கும் தூதர்களையனுப்பி யுன்னிடமென் னையுமனுப்பினனென்று சொல்லவுடனே, இந்திரத்தும்னன் கை கொட்டி நகைத்து அகோ ஆச்சரியமாச்சரியம் கேட்டீர்களா! ஸபையோர்களே நகுஷன் தேவநாயகனும். அவன் புத்திரன் பூலோகநாயகனு மிதென்னதுர்புத்தி. நூறு அசுவமேதங்களா லிந்திரனைப் பூஜிக்கப் போகின்றானும். அதின்னிமித்த மிந்திரத் தும்னன் கப்பம் முதலானது கொண்டுவரவேண்டுமாமிந்த வந்த ணன் ஜடமோ சேதனனோ தெரியவில்லை. கொஞ்சமாவதறிவி ருந்தாலவன் வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொண்டிந்தச் சபையில் வந் திந்தப்படி சொல்லுவானா? யோசியுங்களென்று சொல்லிவிட்டு வேதியனை நோக்கி, ஓய் புத்திகெட்ட பிராமணா! நூறு அசுவ

[illegible]

மேதம் செய்துதானே இந்திரப்பட்டம் கிடைக்கவேண்டும். இந்த நகுஷனொருவசுவமேதஞ் செய்யமுடியுமா? யிருக்கட்டுமிவன் புத்திரன் யயாதி, நாங்களெல்லாமுயிரோடிருக்கச்சே பூலோக சக்கிரவர்த்தியாக வெப்படிப்பவிப்பான். இவைகளொன்றையும் யோசிக்காமல் நீரெப்படித் தூதனைகவந்தீர். நல்லதிருக்கட்டும் குதிரையைப் பூப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்வித்துத்தானே யாகம் நடத்தவேண்டும். அப்போதிந்திரத்தும்னன் பதில்சொல்லுகின்றேனென்று சொன்னுனென்று சொல்லென்று சொல்லிவிட்டருகிலிருந்த ஸேனதிபதியை நோக்கி, நகுஷனுடைய குதிரை நம்முடைய ராஜ்ஜியத்தில் வந்தால் பிடித்துக்கட்டிவிட்டென்னிடம் சொல்லென்றுத்திரவுசெய்துவிட்டு நந்தகனென்றொரு தூதனை யழைத்து நந்தகா நீ ஹஸ்தினபுரஞ்சென்று நகுஷனைக்கண்டு நான் சொன்னதாகச் சொல்லு, அதெப்படியானல் நானுயிரோடிருக்கச்சே உன்னுடைய வசுவமேதமொன்றுகூட நடக்கமாட்டாது. அப்படியிருக்க நூறசுவமேதமெப்படி நடக்கும் அப்படி நடந்து நீ இந்திரப்பட்டத்தை யடையும்பக்ஷத்திலுன்னை யிந்திரப்பட்டத்திலிருந்தும் தள்ளி நரகத்திலமிழ்த்துகின்றே

ஶ்ரீஸமஸஜ்ஜுஹ ॥ ௧௩ ॥ நந்த³கஸ்து விப்ரேண க³த்வா தம் வாக்ய
மப்³ரவீத் । த்வாஹ்யம் காலமஶ்வமேத⁴ஸ்ய இந்த்³ரே ஜீவதி ஸம்ப⁴வதி꞉ ॥
॥ ௧௪ ॥ க்ஷத்ரியஸ்ய தவ ராஜேந்த்³ர இந்த்³ரத்வம் ந ப⁴விஷ்யதி । ய
ஜ்ஞானாம் ஶதஸஹஸ்ரம் க்ருத்வேந்த்³ரத்வமாப்னோதி ஜனா꞉ ॥ ௧௫ ॥ ஸ
வஜ்ஞாய காரம்வாவி தேஹீத்யாஹ ததஶ்ச புண்யம் । யதி³ ஜீவதி ய
ஜ்ஞேஷு நப⁴விஷ்யதி கஹிசித் ॥ ௧௬ ॥ இந்த்³ரபத³விஶ் வஸிஷா
வேந்த்³ரம் ஶயிஷ்யாமி தாம் தவ । நகரம் ஸம்ப்ராப்யாமி ஸ்வர்கா³ச்ச
விபதிஷ்யத꞉ ॥ ௧௭ ॥ ஶதமிஷ்டாऽவியஜ்ஞானா மிந்த்³ரகாம்ஶ்ச
ஶுசேந்த்³ரா꞉ । ஸஹஸ்ரயாஜினோ ஹ்யேவா꞉ கயம் நேந்த்³ரா꞉ வா
ராऽஹவந்து ॥ ௧௮ ॥ யதி³வேஷ்டா க்ரதூனமேதேஷீந்த்³ரகாம் யாதி
வேஹவாந்து । கயஷ்டாऽவ்யஹமேவேந்த்³ரஸ்வாம் நிரஸ்ய ஹவாமி
தே ॥ ௧௯ ॥ இமாம் ஹ்ரான்திம் ஸமாஸ்ப்ருஜ்ய தத்³ஶீம் திஷ்டஸ உ
ஷ்டதே । கந்யயா ஜந்யஹேஶோ காம் ஹந்யாமித்யப்³ரவீத்ஸ்வ
ஸ்வா꞉ ॥ ௨௰ ॥ இதி வ்யாக்²யம் நிஶம்யாய நஹுஷ꞉ ப்ராஹஸஞ்ச
க்ருத்யா । ஶ்ருஹ்ஸ ஸதோ³ஸோமஸ்யா வ்யயாऽஹிவஸிவத꞉ ॥
॥ ௨௧ ॥ ஶ்ருதம் யாஷ்டாஹிரவிமே ப்³ராஹ்மணாமேத்³ஸ்ய
தோமமேத꞉ । யத்³கதிந்த்³ரஸ்ய நேனதோவ்யோக்ஷவவாரஸ்யாஶ் ॥
॥ ௨௨ ॥ ஏவ்யப்ராஹ்நே ஶக்ரமேஶ்வதாவதேவ ஸதிஷ்ட²த꞉ । ஶ

னென்று சொல்லிவிட்டுப் பதில்கேட்டுவாவென்றனுப்ப நந்தக
னுமந்தணன்கூடவே நகுஷனிடம் சென்று நகுஷனைப்பார்த்து
ஓ! அரசனே யெங்களரசனிருக்கச்சே உனக்கு யாகம் நடக்கா
து. உன்னாலிந்திரபதமடையமுடியாது. இப்படியாகஞ்செய்திந்
திரப்பட்டத்தை யடைகிறதானுலிதற்கு முன்னெத்தினையிந்திரர்
களேர்ப்பட்டிருக்கவேண்டும். நீ யப்படி யடையும்பக்ஷத்தில்யா
கமில்லாமலே இந்திரபதத்தை நானடைந்து நரகத்திலுன்னைத்
தள்ளுவேனென்பது திண்ணம். ஆகையாலிந்தத் தூர்புத்தியை
விட்டு மௌனமாயிருக்கக் கடவாய். குதிரையை விடும்பக்ஷத்
தில் யுத்தத்திலுன்னைக் கொல்லவே செய்வேன். வேண்டாம் து
ஷ்டத்தனமுனக்கென்றெங்களரசன் தெரிவிக்கச்சொன்னாரென்
றுசொல்லவப்பொழுது நகுஷன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு சபை
யோர்களைப்பார்த்துச் சபையோர்களே! கேட்டீர்களா! இந்திரத்
துமன்னன் வார்த்தையை இவனுக்குக் கப்பங்கொடுக்க மனமில்லா

ஶூத்³ரோத்ஸாஹோதாரம் ப்ரஹரிஷ்யாம்யஹம் நவா ॥ ௪௩ ॥ க்ஷத்ர-
ஹ்யஶ்சேத்தாவத்தம் கத²ம் க்ஷிபதி த்³விஜான் । யதி³ க்ஷத்ர-
வம்ஶேதஸ்மின் ஜாத இத்யபி⁴ஶப்யதே ॥ ௪௪ ॥ ஸர்வே க்ஷ-
த்ராஹ்மேஜா லோகே தே³வக³ந்த⁴ர்வராக்ஷஸா: । க்ஷத்ரா வேதா³
ந்யாத்³ராவ விநிபாதகா: க்ரியாயாநா ॥ ௪௫ ॥ ஶ்வேநநாஶேந
ஶைல்யேந ப்ரத்யம் ப்ரஸ்யாத்மோஹஷேவாது । இத்யஶ்வமேதா⁴க்ஷணே
ஶதபூர்வநிர்த்³தி³ஷ்டம் ப²லம் தத்³ ॥ ௪௬ ॥ தஸ்யாஜ்ஞாப்திம் ச விஶ்வ
ஸ்ய வேத³வாக்யாணி சேந ச । யதா² க்ஷத்ரியபஸ்ய ஜ²க்ஷ
ப்ராப்திமேதாதத: ॥ ௪௭ ॥ தஸ்ய கத²ம் நிந்தே³த தம் மாம் ஹாந்த்
இத்யவ்யஸந த்³ருவ: । ஸ்வவேதி³கோ யதா² ஶ்ருத்யாம்ருஷ்டாயம்
ஹாஷதே யத: ॥ ௪௮ ॥ தஸ்மாத்³ப்ரோத்³ராத் ஸர்வதே³ஷ நந்த³ க்ஷ
த்ரியவம்ஶஜ: । இத்யாதீ³ய ஸமாதி³ஶ்ய நந்த³கம் ப்ராஹ வா
யுபுவ: ॥ ௪௯ ॥ உக்த க்வா த்வ நவஸ்யாமேதா யாஹி க்வம்
ராஜவம்ஶஸமுத்³ப⁴வ । வத³க்வதி³க்ஷம் மமாக்ய தி³த்ராத்யம் நராயமு ॥
॥ ௫0 ॥ யதா³நமே கரம் உக்தம் தஸ்யாத்³ராஜ்யம் ஹராமி தே । ஸே
நாம் ப்ரஸ்தா²ப்ய நஹாஷ: க்ஷத்ரியஶ்சோ³ஹம் ததா² ॥ ௫௧ ॥ ஸ்வ
ர்க³ம் வாபி ப⁴விஷ்யாமி ப்ராவேத்³ரக்வம் க்வத³ த்³ருத: । யதி³ வே
தா³: ப்ரமாணம் மே ப்ரதிஜ்ஞா ததா²ஸ்து வா ॥ ௫௨ ॥ க்ஷத்ரிய
ஶ்சேந்நிர்வேஷ்வ ஸ்வர்க³ம் ப்ராப்தும் ஹி மாம் க்ஷிபது । க்வதா³த்மாம்

த விஷயத்திலிஷ்டமில்லை யென்று சொன்னால் சக்தியிருந்தால் வாங்குகின்றேன். நூறசுவமேதஞ்செய்தவனுக்கு இந்திரபதமென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றதுகள். வேதவசநத்தை நம்பி யாகத்தைச் செய்திந்திரப்பட்டத்தையேன் நானடையக்கூடாது. இவன் க்ஷத்திரியனாயிருந்தால் வைதிககர்மத்தைத் தூஷிப்பானா, இவன் சூத்திரனேதவிர வேறில்லையென்று சொல்லிவிட்டு நந்தகனைநோக்கி நந்தகா நீ தூதனானபடியாலிப்போது பிழைத்தாய் நீ போயவனிடம் சொல்லு. யெப்படியானால் நான் சந்திரவம்சத்தில் பிரந்த க்ஷத்திரியனாக இருக்கம்பக்ஷத்திலிப்போதே ஸேனையையனுப்பி யுன்னுடைய ராச்சியத்தை யபகரிக்கின்றேன். வேதம்சொல்வது வாஸ்தவமானாலிந்திரப்பட்டத்தையடைவேனென்பது நிச்சயம். அவன் க்ஷத்திரியனானால் யாகஞ்செய்யரமலிந்திரலோகம் வந்தென்னைத் தள்ளிவிட்டு அந்தஸ்தானத்திலிருந்து

ஶம் ப்ரதிஜ்ஞாம் ச பாலயேதி ச தம் வத ॥ ௫௩ ॥ இதி நஹு
ஷவசோ நிஶம்ய மகா நிவேதயதாமாஸ ஸர்வதோபாலம் ।
இந்த்ரத்யும்னாய ராஜ்ஞே மகம் ஸ்ருத்வா ஸர்வதத்பாலனா: ப்ரஶஸா
ஸாஸயோ஽த்யாத் ॥ ௫௪ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவர்ணனே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
இந்த்ரத்யும்னநஹுஷஸம்வாதகதனம் நாம
விம்ஶதிதமோऽத்யாய: ॥
இதி விம்ஶோऽத்யாய: ॥

ஏகவிம்ஶோऽத்யாய: ॥

(: 0 :)

நாரத:— கதாசித் ராஜேந்த்ர இந்த்ரத்யும்னோ மஹீப
தி: । ம்ருகயார்த்தமகோ ஸர்வதா ஸஸைன்யோ வனமாவிஶத் ॥
॥ ௧ ॥ தத்ர சித்ராணி ரம்யாணி பஶ்யன் வீக்ஷ்ய ஸர்வத: ।
தாமரஸாகுலவிபினே ஸாயாஹ்னே நகநாதமஸாந்த ॥ ௨ ॥ மதாம்ய

செய்த பிரதிஞ்ஞையை நிரைவேற்றவேண்டியதென்று சொல்லென்று நந்தகனை நகுஷனனுப்ப, அவனுமிந்திரத்தும்னனிடம் போய்வந்த விஷயத்தைத்தெரிவித்தான். அரசனுமதைக்கேட்டு யாகம் நடக்கும்போது பார்த்துக்கொள்ளுவேமென்று தன் ராஜ்ஜியத்தைப் பூர்வம்போல் பாதுகார்த்து வந்தான்.

சநத்குமார சம்மிதையில் இருபதாவது அத்தியாயம்
இந்திரத்தும்ன நகுஷஸம்வாதம் முற்றிற்று.

இருபத்தோராவது அத்தியாயம்.

கேளும் மாந்தாதாவே! இப்படியிருக்க வொருசமயத்திலிந்திரத்தும்னன் வேட்டைக்காக வநஞ்சென்று வேட்டையாடி முடிவிலொருவிடத்தில் விருக்ஷங்களில் பெண்மயிலோடுகூட நடனஞ்செய்யுமாண்மயில்களையும் வீடுபோலடர்ந்த கொடிகளில் தோர

ஸஹகாரவநச்சா₂யாயிதஷட்பதா₃ந் । ஹரிணீஸம்புடாபாணை-
ர்வ்யாதா₄நாம் ஸம்பா₄தா₃காந் பார்ப₃ந் ॥ ௧ ॥ ஸிம்ஹத்₃ருஷ்ட்வாபதிஹா நி-
ஸாந்த்₃ரஸ்தம்பா₄ந் குஞ்ஜராந் । ஶாவதா₃ந் ஸடாவித்₃யுதாந் கோ₃லாங்
ஶ ஶாவதா₃ர்ப₄வி ॥ ௨ ॥ கோ₃லாங்கூ₃லப₄யத்ரஸ்தாம் ப₄யார்தாந் ப₃ஹு
ப₃க்ஷிண꞉ । த்₃ருஷ்ட்வா ஸந்துஷ்டமநஸா ப₃க்ஷாந் ப₃ஹுவிதா₄ந் மஹிதாந் த்₃ரு-
விஜ꞉ ॥ ௩ ॥ திரோஹிதரவீந் த்₃ருஷ்ட்வா நாநாஶ்ரயப₂லத꞉ த்₃ருமாந் । த-
ஸ்ய கா₃த்ரவித்₃ருதஶ்ச₂ ஆகாஶே ஸகலாரவ꞉ ॥ ௪ ॥ க்ஷணாத்₃தே₃-
வக₃ணாந் ஸர்வாந் ஶோகவாஹாந் உதா₃ஸீந꞉ । த்₃ருஷ்ட்வா தா-
ஸாவம் ஸர்வாந் ப்ரணேமே ஸஜீவகாந் ॥ ௭ ॥ தாந் ஸர்வாந்
நரேந்த்₃ரோ த்₃ருஷ்ட்வா ராஜேந்த்₃ரோ வ்யஷ்டவாந் । த்₃ருஷ்ட்வாத்ய ஸவ
தே₃வேந்த்₃ர ஸாவி காயஸ்யம் கிமர்தி₂ வ꞉ ॥ ௮ ॥ அஹம் வேதி₃துமிச்சா₂-
மி ராஜேந்த்₃ர ஸவிவாம்ஶஜ꞉ । தே₃வா꞉— த்வஷ்டு꞉ ப்ரஜாபதே꞉
பு₃த்ரா விஶ்வரூப இதி ஶ்ருத꞉ ॥ ௯ ॥ தம் ஹத்வா ப்₃ரஹ்ம
ஹா ப்₃ராஹ்ம்யம் ப்₃ரஹ்மஹத்யாம் திரோஹித꞉ । ந பஶ்யாமோ வ-
யம் தே₃வம் ஶோகார்தா ஜக₃த்₃கு₃ரோ ॥ ௧௦ ॥ தம் விநா தே₃வலோ-
கோ(அ)யம் நஷ்டாஸ்திஹி க்ஷிதிரிவ । ஸர்வே(அ)ரோஹ்யாத₃பி ந

ணம்போலமர்ந்த வண்டுகளையும் படாளுடைய பாணங்கள் படா
மலிருக்கும்படிப் புதர்களில் பதுங்கியிராநின்ற கலைகளையும் மான்
களையும், சிங்கத்தைக்கண்டு பயந்தோடும் கஜங்களையும், பன்றிக
ளைக்கண்டு பயந்திருக்கும் வானரங்களையுமவைகளைக்கண்டு பயமு
றும் பக்ஷிகளையும், பார்த்துச்சந்தோஷித்திருந்தான். அத்தரு
ணத்தி லாகாயத்தில் களகள சத்தமுண்டாகக் கேட்டிதென்ன
வென்று பார்க்கும்போதிந்திரனில்லாமல் பிரகஸ்பதியோடுகூடச்
செல்லுந் தேவர்களைக்கண்டு நமஸ்கரித்து மகானுபாவர்களான
தேவர்களே! நீங்களெங்கே போகிறீர்கள்? பூலோகத்திலொங்க
ளுக்கொருவிதமான காரியத்தையும் நானறியவில்லை. உங்கள்
முகம் வாடியிருக்கின்றதே ஏனென்று கேள்கவப்பொழுது,
தேவர்களரசனைப்பார்த்து, ஓ அரசனே! தேவேந்திரனவன்
விசுவரூபனென்கிற துவஷ்டாவினுடைய புத்திரனைக் கொன்று
விட்டான். அதனால் பிரம்மஹத்திதுடற வெங்கேயோ மறைந்
திருக்கின்றான். ராஜாவில்லாததினால் ஸுதர்மை பாழாகயிருக்
கின்றது. அசுரர்களுமெங்களையடிக்கடி யுபத்திரவிக்கின்றார்கள்.

मृग्यता तस्य ते नाविन्दञ्च न ॥ ௧௧ ॥ अतीते बहुकालेऽ
पि यदा नायाति वृत्रहा । तदाऽस्माभिः शरणं प्राप्ता
गुर्वाचार्याय गच्छति ॥ ௧௨ ॥ ब्रवीद्धीरं नहुषं स
हि शक्रोऽभवेन्नः । वाजिमेधशतेनापि यजते न
हुषोऽपि सः ॥ ௧௩ ॥ शतक्रतुत्वप्राप्त्यर्थं स्थित्वा
तः प्राह तान्नृपः ॥ इन्द्रद्युम्नः— अहमिन्द्रो भविष्या
मि युष्मे हन्मि च दानवान् ॥௧௪॥ त्रैलोक्यं पालयिष्या
मि ह्येष क्रमशोऽप्यहम् । [illegible] वृणीध्वं तं
नहुषं वापि संहरे ॥௧௫॥ देवाः— शक्रोऽपि स्वा
महाराज न शतक्रतुरस्ति ते । इष्टाखिलक्रतुशते
र्येनासौ [illegible] शतक्रतुः ॥ ௧௬ ॥ इत्युक्त्वा प्रयय्
र्देवा नहुषं यज्ञवाटकम् । सुवर्णरत्नप्रभावे दे
वासं संवीक्ष्य चोचुः ॥ ௧௭ ॥ देवाः— क्षितीन्द्र तेजसा
[illegible] विष्णुसन्निभः । कुलेन विशुद्धेन श्रुतेन
च यशसा च ॥௧௮॥ सर्वलक्षणसम्पन्नो यथा कृतेनाम्
च सन्तोरव । तस्मादिन्द्रपदस्थस्त्वं [illegible]

வெகு காலந் தேடியு மிந்திரனைக் காணவில்லை. பிற்பாடு நாங்கள் பிரகஸ்பதியைச் சரணமடைந்தோம். அப்பேற்பட்ட வெங்களை யழைத்துக்கொண்டெங்கள் குருவானவர் நகுஷ மகாராஜனிப்போதசுவமேதஞ்செய்கின்றான். அவனுங்களைக்காக்கவல்லவன். அவனை இந்திரபதத்தில் வைத்துக்கொள்வோமென்று நகுஷனிடம் போகிறாரென்று சொல்லவப்போதிந்திரத்தும்னன் தேவர்களை நோக்கி யமரர்களே! நான் சூரியவம்சத்தரசன், என்பேரிந்திரத்தும்னன், நானுங்களைக்காக்கின்றேன், என்னை இந்திரனுடைய ஸ்தானத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்களென்று சொல்லக் கேட்டுத்தேவர்கள் அரசனே! இந்திரனுக்குப்பேர் சதக்கிரதுவென்றேற்பட்டிருக்கின்றது. யாகமில்லாதவும்மையெப்படி நாங்களந்த ஸ்தானத்தில் வைத்துக்கொள்ளுவோமென்று சொல்லிவிட்டு நகுஷனுடைய யாகசாலையையடைந்து நகுஷனைப்பார்த்து ஓ பூபதியே! நீர் விஷ்ணுவுக்குச்சமான பலமுள்ளவர். நல்ல வம்சத்தில் பிறந்தவர். ஆகையாலிந்திரபதத்திலிருந்து எங்களை

[illegible]

ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, நகுஷன் தேவர்களை நோக்கி, ஓ அமரர்களே! நீங்களெல்லோருமுங்கள் தேஜஸ்ஸில்பாதியெனக் குக்கொடுங்கள், நானதைப் பெற்றுக்கொண்டு வுங்களைக்காக்கின் றேனென்று சொன்னான். அமரர்களப்படியே பாதியளித்தார் கள். அதினால் நகுஷன் திவ்விய தேஜஸ்ஸையடைந்து தேவர்க ளைப்பார்த்து தேவர்களே! அயோத்தியையடைந்து இந்திரத் தும்னனைக்கொன்று அவன் ராச்சியத்தையபகரியுங்கள் பிற்பாடு சுவர்க்கத்திற்குப் போவோமென்று சொல்ல வுடனே தேவர்கள் அயோத்தியையடைந்தடைகோட்டை செய்தார்கள். அப்போ திந்திரத்தும்னனு மதிவேகமாய் சேனையைச் சேர்த்துக்கொண்டு வெளியில் வந்ததிகோரமாக யுத்தஞ்செய்ய யானைகளுடைய பீட் காரத்தினாலும், குதிரைகளுடைய ஹேஷாசப்தத்தினாலும், தேர்

[illegible]

வட்டில்களுடைய கிரேங்காரத்தினுலும், வில்லுக்களுடைய டங்காரத்தினுலும், காலாள்களுடைய ஸிம்ஹநாதத்தினுலும், சங்கங்களுடைய பாங்காரத்தினு லாகாயங்கிழிந்து திக்குகளிடிந்தண்டங்கள் வெடித்ததுகள். தூளிகள் கிளம்பி யெங்குமோரேயிருளாய்வந்து மூடிக்கொண்டது. ஒருவர் முகமொருவருக்குத் தெரியாமலும், தன்படை, மாற்ருன்படை தெரியாமலும் யுத்தஞ்செய்யும்போது, எங்கே பார்த்தாலும் பாணுக்கினி பத்தியெரியவதின் பிரகாசத்தாலவரவர்களைச் சேர்ந்தவர்களை யவரவர்கள் கண்டுபிடித்துக்கொண்டு கீழே விழுந்துகிடக்கும் மண்டைகளை யாகாயத்தில் பந்துபோலெறிய வதுகளொன்ருேடொன்றடித்துப் பனங்காய்கள் போல் சப்திக்கக் கொறைத்தலைகள் குதிக்கப் பிசாசங்கள் நடிக்க, நரிகளூளையிட, நாய்கள் குலைக்கப், பிராந்துகள் வட்டமிடக், காகங்கள் கத்த, ரணபத்திரகாளி களிக்க, நாரதனுன நான் நகைக்க வதிகோரமான யுத்தத்தி லமரர்களாலடியுண்டு, மூலைமூலையாய்த் தன் ஸேனைகள் தலை விரிகோலமாபோடுவதை இந்திரத்தும்னன் பார்த்து மிகச்சினமடைந்து வில்லை வளைத்து நாணேற்றிக்காதுபரியந்தம் கரகரவென்றிழுத்துக்காலாக்கினிருத்திரன்போல் கண்களில் பொறிபறக்க வுதடு படபடவென்று துடிக்கப் பற்களை நரநரவென்று கடித்துக்கொண்டு மிகக்கூர்மைகளாயு மடிக்கடி கணுக்களோடு கூடினதுகளாயும், நுனியில் விஷம் பூசப்பட்டதுகளாயுமிருக்கின்ற நாராசபாணங்களை விடுத்துத்தேவர்களின் சந்திபந்தங்களை முறித்துக்கீழே பிரேதங்களைப்போல் தள்ளிவிட்டுத் தன்னை யெதிர்த்து

[illegible]

நின்று யுத்தஞ்செய்யுமக்கினி, யமன், நிருருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், அசுவினிதேவாள், அஷ்டவஸுக்கள் முதலானவர்களையநேகங்கோடி பாணங்களாலடிக்க, அந்த பாணங்களவர்கள் மார்பில் பாய்ந்து முதுகிலுருவிப்போய்விட்டதுகள். அதினாலவர்கள் மூர்ச்சையடைந்து வெகுகாலம் சென்று மறுபடியும் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்திருந்து நகுஷனைச்சரணமடையவப்பொழுது நகுஷன் ரதத்திலேரிக்கொண்டு விஷ்ணு சக்கிரம்போல் வில்லை வளைத்து நாணைப்பூட்டி, யம்புருத்தூணியைத் தோளில் பாட்டி கிரீடந்தரித்துக் கட்கம் வகித்து மண்டியிட்டு மளமள வென்று யுத்தகளம் வந்து போர்புரிய வப்போதிருவர்களும் கொழுத்த விருஷபங்கள்போலவும், மதித்த யானைகள்போலவும்,

ஶைலாவிவ ஸமுந்நதௌ ॥ ௪௬ ॥ [illegible] தீ⁴ரௌ [illegible]
[illegible] இவ । ஸாக³ராவிவ [illegible]
[illegible] ॥ ௪௭ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௪௮ ॥ [illegible] ராக்ஷ-
ஸை: । ப்³ராஹ்ம நாராயணாக்³நேய[illegible]
[illegible] ॥ ௪௯ ॥ யதா³ ஜேதும் ந ஶக்தௌ தௌ ததா³ நஹுஷ க்ரு-
த்³த⁴: । ஜ்ரும்ப⁴ணாஸ்த்ரம் [illegible] தேந மோஹமவாப ஸ: ॥ ௫௦ ॥
[illegible] மோஹிதே தஸ்மிந் [illegible] நஹுஷோऽஹரத் । மோ-
ஹிதம் தம் ததா³ ஹந்தும் [illegible] ॥ ௫௧ ॥ [illegible]
[illegible] । ஸமாப்ய யஜ்ஞம் [illegible]
[illegible] ॥ ௫௨ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௩ ॥ [illegible]
[illegible] । ஸமாப்ய [illegible]
[illegible] ॥ ௫௪ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௫ ॥ [illegible]

பருத்த புலிகள்போலவும், கருத்த மேகங்கள்போலவு முயர்ந்த மலைகள்போலவு மிரண்டு சமுத்திரங்கள்போலவும், எதிர்த்து முன் வைத்த கால் பின் வாங்காமல் ஐந்திராஸ்த்திரம், வருணாஸ்திரம், வாயவ்வியாஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம், நாராயணாஸ்திரம் முதலானதுகளை விட்டொருவருக்கொருவர் சலிக்காமல் யுத்தஞ் செய்தார்கள். அப்பொழுது நகுஷன் ஜிரம்பணாஸ்திரத்தை வில்லிற் சந்தானஞ் செய்துவிட வதினாலிந்திரத்தும்னன் மதி மயங்கி மோகத்தையடைந்தான். மோகத்தையடைந்தவனைக் கொல்லக்கூடாதென்று நகுஷனவனுடைய கிரீடத்தைக் கப்பத்திற்குப்பதிலாக எடுத்துக்கொண்டு தன் பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றி யாகத்தை முடித்து நாகலோகத்தையடைந்து தேவர்களால் முடிசூட்டப்பட்டுக்கொண்டு தேவநாயகனாகயிருந்து மூன்றுலோகத்தையும் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு திவ்விய போகங்களையனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான். இந்திரத்தும்னனும் மோகந்

[illegible]

தெளிந்து நகரத்தையடைந்து நகுஷன் விருத்தாந்தத்தையறிந்து பரிதாபப்படுஞ்சமயத்தில் மகானுபாவரான வஸிஷ்டரரசனைப்பார்த்து ஓமகாபுத்திமானே சக்கிரவர்த்தியே! சாதாரண ஜனம் போலேன் மனவருத்தப்படுகிறீர், ஆபத்திலல்லவோ தீரர்கள் தைரியத்தையடையவேண்டும். உமக்காகவேண்டிய காரியமென்ன சொல்லுமென்று கேட்கவப்போதரசன் குருவைநோக்கி யருந்ததீ பதியானவென்குருநாதா! ஸூரியவம்சத்துக்குத் தாங்களேகதி தங்களுடையபாததூளியான வென்னிடத்தில் கருணைகூர்ந்து யாகமில்லாமலே நானிந்திரனாகப்பவித்து நகுஷனைக்கீழே தள்ளும்படி யனுக்கிரஹிக்கவேண்டுமென்று பலவாராகப் பிரார்த்திக்கவப்பொழுது மகரிஷியானவர் பூபதியைப்பார்த்து மருவற்ற ரவிகுலத்திலுதித்த மன்னவனே, நூறுயாகஞ்செய்தவனுக்குத்தானிந்திர பதமானாலுமொரு பரமரகசியமானவுபாயமிருக்கின்றது. அதென்

ஷிதத்ரஜ꞉ । அஸ்தி ஹி முக்திதம் ஸ்தா²நம் வேதா³ரண்யமிதி ஶ்ரு-
தம் ॥ ௬௬ ॥ உபத்யாஂஶ வேதவநேஶஸ்ய ஸந்நிதௌ⁴ மணிகர்ணிகா । தத்ரா-
ஸ்தி தஸ்யா꞉ ஸ்நானேந தவ கார்த்ஸ்ந்யேந உஹ்யதே ॥ ௬௭ ॥ யத்ர ஸ்நா-
த்வா த்ரிஶங்குஶ்ச ஸஶரீரோ தி³வம் யயௌ । யத்ர ஸ்நாத்வா நிஜஸ்வ-
தோ ரோத்ரமுக்தா தயா ஸஹ ॥ ௬௮ ॥ ஸோऽத்ர க꞉ ப்ராபமுக்திம்
ததா² கோலாஹலோऽவிஶத் । தே³வலோ ப்³ரஹ்மஸத³நம் ஸ்நாத்வா
யத்ராப யோகி³நா ॥ ௬௯ ॥ யத்தீரஶ்ராத்³த⁴கரணாத் பிஶாசோ
ரூபரூபேக்ஷணாத் । யத்ர ஸ்நாநாத்த்ரிபுரமராம் த்ரிபுராரிர்த்³வி-
ஜோத்தம꞉ ॥ ௭௦ ॥ ஶிவராத்ரிதி³நே யத்ர ஸ்நாத்வா க³ங்கா³தி³கா꞉
ஸரித꞉ । ஜநபாபைர்விமுக்தாஶ்ச ஸஞ்ஜாதா ஸ்வச்ச²வாரய꞉ ॥
॥ ௭௧ ॥ யத்ர வ்யாக்⁴ரப⁴யாத்ஸஜ்ஜம் ஶ்வானம் முக்திமவாப ச । ப்ர-
வரோ யத்ர வை ஸ்நாத்வா யஜ்ஞா ஸகலக்ரதோ꞉ ப²லம் ॥ ௭௨ ॥
ஜகா³ம ஸஹ ரே க்ருத்யம் தத்ர ஶக்ராய வை தி³வம் । ம்ருதஹீத
வஸ்த்ரோ வ்யாத⁴யோ யத்தீரே ரூபவைராஂஸஹ꞉ ॥ ௭௩ ॥ யத்ர
ஸ்நாநாத் ஸவ்யுபாஸ்யத நாரத³க்ஷம் விஜாத்ருணீ꞉ । கந்யாகார꞉

ணவென்றழைக்கப்பட்ட பூதலத்தில் வேதாரண்ணியமென்றொரு ஸ்த
லமிருக்கின்றது. அதில் வேதவநேசன் சன்னிதானத்திலளவற்ற
மகிமைபொருந்திய மணிகர்ணிகையென்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்
றது. அகோ! அதின் மகிமையையாரால் சொல்லமுடியும். ஆதி
சேஷனும் வல்லவனல்ல. எந்த மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செ
ய்து திரிசங்கு சரீரத்தோடு கூட ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தானோ;
மாதாவைப்புணர்ந்த கோலாகலன் மாதாவோடுகூட முக்தியை
யடைந்தானோ, தேவலர் ஜைகிஷவ்வியருக்குப் போட்டியாகப்பிரம்
மலோகத்தை யடைந்தாரோ, எதினுடைய தீரத்தில் பிண்டதா
னத்தால் பிசாசம்முக்தியையடைந்ததோ, திரிபுராரியென்கிறபிரா
மணனெதில் ஸ்நானஞ்செய்து கங்கையைக்கண்டுகொண்டாரோ,
சிவராத்திரியிலெதில் ஸ்நானஞ்செய்து கங்கைமுதலான நதிகள்
பாபங்களில் நின்றும் விடுபட்டதுகளோ, புலிக்குப்பயந்துவேட
னெதில் முழுகி முக்தியடைந்தானோ, பிரவரனென்கிற வேதிய
னெதில் ஸ்நானம்பண்ணிச் சகலயாகபலங்களையுமடைந்து கிருத
னைக்கொன்றானோ, யெதின்கரையில் வஸ்திரத்தைத் திருடின
வேடன் மாறிக்கொடுத்து மருபுரவியபற்றானோ; காசியபரெதில் ஸ்

[illegible]

ஞனஞ்செய்து தக்ஷன்பெண்கள் பதிமூன்றுபேர்களையும் மணஞ் செய்தாரோ, அதிதி யெதில்முழுகிப் பன்னிரண்டாதித்தியர்களை யும் பெற்றுளோ, யெந்தமணிகர்ணிகையில் ஸ்னாநம்பண்ணிக் கௌசிகர் பிராமணருனுரே, அந்த மணிகர்ணிகையின்மகிமையை யென்னால் சொல்லமுடியுமோ, அரசனே யேன்கவலை. அந்தம ணிகர்ணிகையில் ஸ்னாநம்பண்ணி யிந்திரபதத்தையடைந்து நகு ஷனை நாகத்திலிருந்து நரகத்தில் தள்ளென்று சொல்ல வுடனே பூபதியானவன் வஸிஷ்டருடைய சரணகமலங்களைச் சாஷ்டாங் கமாகப் பணிந்து மனமகிழ்ந்து வஸிஷ்டரோடுகூட வேதவனம் வந்து குருவினுத்திரவின்படி விதியுடன் ஸ்னாநஞ்செய்து ஜகதீ சனை நமஸ்கரித்து வெகுவிதமாக ஸ்துதித்தான். அதெப்படியெ னுல் ஹேவேதவநேசா, சந்திரகலாதரா, ஆசிருதரக்ஷகா, கங்கா தரா, ஜடாமண்டிதா, மேருகோதண்டா, காமாரே, காலாந்தகா,

ஸ்தூயதே தேவோ தேவதாநந்தநாயக: ॥ ௮௫ ॥ ப்ராதுர்பபூவ ஸஹஸா ஸ்ரீய ராஜாநமிதமப்ரவீத் ॥ சிவ:— அலம் ஸ்தோத்ரேண மணிகர்ண்யாம் தே ஸ்நாநேந க்ருதக்ருத்யோ பவ ॥ ௮௬ ॥ கிந்தே வரய ராஜேந்த்ர யத்தே மநஸி வர்த்ததே ॥ ராஜா— ஸ்நாதாநாம் மணிகர்ண்யாம் கிம் யதி ப்ரீணாஸி ஶங்கர ॥ ௮௭ ॥ இந்த்ரத்வம் தேஹி தேவேந்த்ரஸ்ய நஹுஷம் ஜஹி ॥ நாரத:— இதி ஸம்ப்ரார்த்திதோ தேவ: ஸோऽகஸ்த்யம் ஸம்ப்ரவீத் ॥ ௮௮ ॥ அகஸ்த்ய நஹுஷம் ஸ்வர்க்காந்நிபாத்யாஜ்ஞாபயாமாஸ ॥ இந்த்ரத்வேந்த்ரபதே தேவ ஸ்தாபயாமாஸ தேவராஜ்யே ॥ ௮௯ ॥ இத்யுக்த்வாऽந்தர்ததே தேவ: ஶங்கரோ லோகஶங்கர: ॥ அகஸ்த்யோऽபி ஶீக்ரம் ஜகாம நஹுஷஸ்ய ஸமீபத: ॥ ௯௦ ॥ இந்த்ராணீரூபலாவண்யம் வர்ணயாமாஸ

பாலலோசனு, பார்வதீப்பிரியா, விஷ்ணுவல்லபா, நீலகண்டா, நிர்மலா, நித்தியா, நிஷ்களங்கா, வேதவேத்தியா, சங்கரா, சம்போ, சதாசிவா, சச்சிதாநந்தா, பரமாத்மன், தேவதேவ, திரிபுராந்தகா, என்னப்பனே, பரதத்துவமே, பரிபாலிக்கவேண்டுமென்று ஸ்துதித்துத் தண்டம்போல்விழுந்து நமஸ்கரித்துத் தாரைதாரையாயானந்தக் கண்ணீர்சொரிய வஞ்சலிசெய்து பக்தியினல் பரவசமாகி நிர்க்குஞ்சமயத்தில் மாந்தாதாவே நான்முகனுலும் நாராயணனுலுமறியமுடியாத வடிமுடிகளையுடைய பரம்பொருளான பரமேசுவரனன்னம்போலங்கத்திலமர்ந்த வம்பிகையோடுகூட விருஷபாரூடராயாவிர்பவித்து அரசனைப் பார்த்து ஹே இந்திரத்தும்னு! போரும் போரும் ஸ்துதியைநிறுத்து. இனிமேல் மணிகர்ணிகையில் ஸ்னநஞ்செய்தா லுனக்குக் கொடுக்க வென்னிடம் பலமில்லை. யென்னதேவை சொல்லென்றுகேட்கவப்போதரசன் யென் தெய்வமே! சங்கரா! நீரிப்போதென்னிடம் தயவோடுகூடியிருப்பது மெய்யேயானு லெனக்கிந்திரபதத்தைத் தந்து நகுஷனைத் தள்ளுமென்று பிரார்த்திக்க வப்போதீசனிதுதானு வொரு பெரியவரம். அகஸ்தியா இப்பவே சுவர்க்கஞ்சென்று நகுஷனைத் தள்ளி இந்திரத்தும்னனை இந்திரனுகச் செய்துவிட்டுவா வென்றனுப்ப வகஸ்தியர் தேவலோகஞ்சென்று நகுஷனைக்கண்டு குசலப்பிரச்னம் பண்ணிப் பலவாரானபேச்சுகளைப் பேசிவரும்போதிந்திராணியினழகை வர்ணித்தார். அதைக்கேட்

மேநகயா । ஸஹஸ்ராக்ஷோ நஹுஷஸ்தத்ர தாம் கந்தும் ஸமியேஷ ஸ: ॥ ௮௯ ॥ அந்த:புரம் ஜிகமிஷூ ராஜ்ஞ்யாய ஶிபிகாம் ஶ்ரித: । உஹ்யமாநஶ்ச ருஷிபிர்யேஷ்ஸ்துதஶ்ச தேவஸ: ॥ ௯௦ ॥ கந்தர்வைர்கீயமாநோऽஸௌ வீணாவேணுபுரோக்ருத: । நர்த்தகீபிர்ந்ருத்யம் ஸம்பஶ்யந்தம் ஜகாம ஸ: ॥ ௯௧ ॥ ததேந்த்ராணீ வைஜயந்தம் ப்ராஸாதஶிகராஸ்த்ரிதா । ददर्श நஹுஷம் தேவமாயாந்தமைஶ்வர்ய ஸம்பதா ॥ ௯௨ ॥ ஸோऽபி த்ருஷ்ட்வா ததேந்த்ராணீம் காமபாணாபிபீடித: । ஶீக்ரமிந்த்ராணீம் ஸம்ப்ராப்து ஸர்பேதி ப்ராஹ த்வரா ॥ ௯௩ ॥ தத்பதஸ்ப்ருஷ்டோऽகஸ்த்யோ க்ரோதாவிஷ்டோ ப்ராஹ தம் । ஸர்போ பவேதி ஶிபிகாம் விஹாய ஹாவி ஸம்ஸதி ॥ ௯௪ ॥ ஸத்யோ ஜநநேந நஹுஷோऽஜகரோऽபவத் । இந்த்ரத்யும்நோ ஜஹாஸோச்சை ராஜா ஹா ஸத்யஸங்கர: ॥ ௯௫ ॥ இதி தம் நஹுஷம் ஸோऽபி துஷ்டாவ கும்பஸம்பவம் ॥ அகஸ்த்ய: — ஶாபவிமோக்ஷாய ராஜேந்த்ர யுதிஷ்டிரஸ்ய தர்ஶநாத் ॥ ௯௭ ॥ விஶோகீ தத்வஸஸம்பூர்ணாதிதம் க்ருதாபிஷேகம் ஸமஹாஸவ: । இந்த்ரத்யும்நம் ச ராஜர்ஷிமபிஷேக்ஷ்ய

டு நகுஷனிந்திராணியிடம் காதல் கொண்டு பல்லக்கிலேறி யிந்திரன்போல் ரிஷிகளால் வகிக்கப்பட்டுக் கந்தர்வர்கள் கானஞ்செய்ய தேவதாசிகள் நடனஞ்செய்ய மிக்கமனமகிழ்ச்சையுடனந்தப்புரத்தைக் குறித்துச் செல்லும்போது வைஜயந்தமென்கிற உப்பரிகையிலிருந்திந்திராணிகவாக்ஷத்தால் பார்த்தாள். அப்பொழுது நகுஷனவளுடைய சரத்கால பூர்ணச்சந்திரன்போன்ற முகத்தைப் பார்த்துக் காமபாணத்தாலடியுண்டு சீக்கிரத்திலிந்திராணியைத் தழுவவேண்டுமென்கிற துரையினால் துருசாய் நடவுமென்கிற வார்த்தையுடைய பதத்தை ஸர்ப ஸர்பவென்றிரண்டுதரமுச்சரித்துத் தன்காலாலகஸ்தியரை யுதைக்க வப்போதகஸ்தியர் நீ ஸர்ப்பமாய் போகக்கடவாயென்று சபிக்கவுடனே நகுஷன் பெரியமலம்பாம்பாய்பவிக்க விந்திரத்தும்னன் கண்டு சிரிக்க மலம்பாம்பான நகுஷனகஸ்தியரைப்பலவாறாக ஸ்துதிக்கவப்போது கும்பசம்பவர் நகுஷனைப் பார்த்துப் பயப்படாதே, தர்மபுத்திரருடைய தெரிசனத்தால் சாபநிவிருத்தியுண்டாகுமென்றனுக்கிரகித்து இந்திரத்தும்னனுக்கு முடிசூட்டினர். அவனும் மகா

[illegible]ष्टिवयसः ॥ ९७ ॥ स्वर्गलोके चिरं प्राप्य देवेन्द्रत्वं च
भोक्ष्यति । मणिकर्ण्यां मज्जनेन पश्यामो नृपमेव
हि वै ॥ ९८ ॥ इत्थं स राजा देवेन्द्रो नहुषस्य
प्रसादतः । स्नात्वा मणिकर्ण्यां तु पुण्यनाथवरस्य च ॥
॥ ९९ ॥ सैषा श्री मणिकर्ण्याख्या सर्वाभीष्टप्रदायि-
नी । वेदारण्यस्थले राजन्राजत्वप्राप्तिहेतवे ॥ १०० ॥
यत्र स्नात्वा द्विजः कश्चित् सर्वयज्ञफलं गतः । महिमा वर्ण्य-
ते तस्याः केनवा राजसत्तम ॥ १०१ ॥

इति श्रीस्कान्दे पुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रवैभवे उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
इन्द्रद्युम्नोपाख्यानं नाम
एकाशीतितमोऽध्यायः ॥
इत्येकविंशोऽध्यायः ॥

अथ द्वाविंशोऽध्यायः ॥

मान्धाता — कोऽसौ विप्रवर स्नात्वा मणिकर्ण्यां विधानतः । सर्वयज्ञफलं प्राप तन्मे कथय विस्तरात् ॥

சந்தோஷத்துடன் வெகுகாலமிந்திரசுகத்தை யனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான். கேட்டீரு மாந்தாதாவே மணிகர்ணிகையின் மகிமையை யேதோ தெரிந்தவரை கொஞ்சம் சொன்னேன். யெதில் ஸ்னாநஞ்செய்துப் பிரவரர் சகலபாகபலத்தையுமடைந்தாரோ அதின் மகிமையை ஒருவராலும் பூரூவுஞ் சொல்லமுடியாது. சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்ஹிதையில் இருபத்தியோருவதத்தியாயம்
இந்திரத்தும்னன் சரித்திரம் முற்றிற்று.

இருபத்திரெண்டாவது அத்தியாயம்.

மருபடியும் மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி, நாரதமகாமுனிவரே மறைக்காட்டில் மணிகர்ணிகையில் விதிப்படி ஸ்னாநஞ்செய்

॥ ௧ ॥ नारदः— शृणु राजन् प्रवक्ष्ये ऽत्याश्चर्यकरं
परम् । इतिहासं पुण्यतमं मणिकर्ण्याः प्रभावजम् ॥
॥ ௨ ॥ काश्यपस्य सुतो जज्ञे दनौ कृताह्वयो ब
ली । तेजसा सूर्यसङ्काशो महाकायोऽद्रिराडिव ॥ ௩ ॥
[illegible] । भ
स्मोद्धूलितसर्वाङ्गो जटाधारी [illegible] ॥ ௪ ॥ सहस्रा
ब्दं जलाहारो वायुभक्षस्सहस्रकम् । जीर्णपर्णाश
नः पश्चान्निराहारोऽभवत्तदा ॥ ௫ ॥ ग्रीष्मे पञ्चाग्निमध्य
स्थो हेमन्ते तोयमध्यगः । ब्रह्माणं समुद्दिश्य
वर्षायुतसहस्रशः ॥ ௬ ॥ [illegible]
[illegible] दानवस
त्तमः ॥ ௭ ॥ प्रादुरासीत्पुरस्तस्य ब्रह्मा लोकपिता
महः । हंसमारुह्य भारत्या सह [illegible] द्रुहिणः ॥ ௮ ॥
उवाच विधाता तं दानवं कृपयैव तत् ॥ ब्रह्मा—
उत्तिष्ठ दानवश्रेष्ठ ब्रह्माऽहं तपसा तव ॥ ௯ ॥ तु
ष्टोऽस्मि तव विज्ञापय यत्ते ददाम्यहम् । इति श्रु
त्वा विधेर्वाक्यं कृत उत्थाय सम्भ्रमात् ॥ ௧௦ ॥ प्रणम्य
च विधिं बद्ध्वा शिरस्यञ्जलिमादरात् । तुष्टाव वाणीसहितं

து சகலயாகங்களுடைய பலத்தையுமடைந்த மறையோனுர். விரிவாய்ச் சொல்லுமென்றுவினவ வப்பொழுது நாரதர் சொல்லுகின்றார். மானவனே கேளும் மணிகர்ணிகையின் வைபவமத்தியாச்சரியம், முன்காலத்தில் காசியபருக்கு தநுவென்கிற ஸ்திரீயினிடத்தில் ஸூரியன்போல் தேஜஸ்ஸோடு மலைபோன்ற சரீரமுடையகிருதனென்கிற வொருபுத்திரனுண்டானன். அவன் ஜடாதாரியாய் விபூதிபூசி ருத்திராக்ஷம் பூண்டு ஆயிரம் வருஷம் ஜலத்தையுமாயிரம் வருஷம் சருகுகளையு மாயிரம் வருஷம் வாயுவையுமாகாரம் பண்ணிக்கொண்டும் பிர்பாடாகாரமே யில்லாமலும் கோடையில் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலும் குளிர்காலத்தில் நடுஜலத்திலுமிருந்து பிரமனையுத்தேசித்துப் பதினுயிரம் வருஷமுக்கிரமான தவஞ்செய்தான். பிற்பாடு சரஸ்வதியோடுகூடக் கமலாஸனன் ஹம்ஸவாஹனரூடருகக்கிருதன் முன்னேயாவிர்ப்பவிக்கவப்போதசுரன் பிரமனை வணங்கித்துதித்தான். பிரமனுமவனை

𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌾 ॥ ௧௧ ॥ 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌸𑌵𑌨𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵
𑌵𑌾𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌾𑌰𑌥𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍁 ।
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌜𑌨𑌵𑌿𑌨𑍇 𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍀𑌡𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷 𑌯
𑌜𑍍𑌞𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 ॥ ௧௨ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑌂 𑌵
𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍃𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌯𑌦𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌹𑌂
𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌦𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௩ ॥ 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌂 𑌤𑍇
𑌵𑍍𑌯𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌰𑌾𑌵𑌰𑍈𑌃 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 — 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾
𑌦𑍍𑌯𑍈𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௧௪ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧 𑌸𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨 ॥
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌕𑍍𑌷
𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑍇
𑌦𑌯𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌵𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 ॥ ௧௬ ॥
𑌕𑍃𑌤𑌃 — 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿
𑌤𑍍𑌵𑌾 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧 𑌸𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾
𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨 ॥ ௧௭ ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇
𑌶𑌿𑌕 𑌸𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌦 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣 𑌉𑌪𑌾 𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌵
𑌵𑍍𑌰𑌯 ॥ ௧௮ ॥ 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌃 — 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌲𑌲𑌾𑌨
𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵 𑌦𑌾𑌨𑌵 । 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌯𑍈𑌤𑍇 𑌉
𑌵𑌾𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌩𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌩𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾 । 𑌤𑍇
𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ॥ ௨௦ ॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵

நோக்கி வேண்டிய வரத்தைக்கேளென்றுசொல்லவசுரன் ஒருவராலுமெனக்கு மரணங்கூடாதென்றுவரித்தான். அப்போது கமலாசனன் சகல வேதங்களிலேயுஞ்சொல்லப்பட்ட சகல யாகங்களுடைய புண்ணியத்தையுமடைந்து பிரம்மவித்தாயிருக்கின்ற வேதியனஸ்திரமெடுத்து யுத்தஞ்செய்து கொன்றாலொழிய மற்றவர்களாலுன்னைக் கொல்லமுடியாதென்று வரத்தையளித்துவிட்டு மறைந்தார். கிருதன் வரத்தையடைந்து சந்தோஷத்துடன் சுக்கிராசாரியரைக்கண்டு வணங்கித்தன்னுடைய வரலாபத்தைத்தெரிவிக்க வசுரகுருவும் மனமகிழ்ந்து கிருதனை நோக்கி லோகத்தில் சகல யாகங்களிலும் தீக்ஷை பெற்றவன் கிடையாது. பிரம்மஞ்ஞானியாயுதமெடுக்கவும்மாட்டான். ஆகையாலுனக்கு

[illegible]

நாசங்கிடையாது. சீக்கிரமாகச்சுவர்க்கத்தையடைந்து தேவர்களைச்செயித்து அமராவதியிலிருந்து செங்கோல் செலுத்தி யசுரர்களைக்காரென்றுசொல்ல வசுரனுமமராவதியையடைகோட்டை செய்து, வாத்தியங்களை முழக்கிக் கோட்டைகளையிடிக்கவப்போதிந்திரன் தேவஸைன்னியத்தோடுகூட வெளியில்வந்து சத்துருக்களை யெதிர்த்தடித்து யுத்தஞ்செய்ய வொருவருக்கொருவர் சலிக்காமல் வெகுகாலம் சண்டை செய்தார்கள். அநேகமசுரர்களைத் தேவர்களடித்து மாய்த்தார்கள். தேவர்களையசுரர்களடித்துத்தள்ளினார்கள். அந்தச்சமயத்திலிந்திரன் வச்சிராயுதத்தாலடித்து ஒவ்வொரு அடியினால் நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரமசுரர்களைக் கூட்டம் கூட்டமாய் மாய்த்தான். இந்திரனாலடிக்கப்பட்டவசுரப்படையானது மூலைமூலையாய் தலைவிரிகோலமாயோடவப்போதசுரனாயகன் வேகமாயோடிவந்து தேவேந்திரனுக்கு லக்ஷம், யமனுக்குப்பதினாயிரம், அக்கினிக்குப்பதினாயிரம், வாயுவுக்குக்கோடி பாணங்களைவிட்டு மலைபோல் சலிக்காமல் நிற்கவும்பொழுது தேவர்களெல்லாருமொன்றுசேர்ந்தசுரனை யெதிர்த்து நின்று யுத்தஞ்செய்தார்கள். வாயுவானவன் கூர்மையானவொரு

...பாணேந கௌபேர: கங்கபத்ரிணா || ௨௯ || த்வஜம் விச்சேத
வாருணஸ்ஸாரதிம் நிர்ருதி: க்ஷணாத் | ஹயாநஷ்டௌ வஸ
வோ 'ர்த்தத: பார்ஷ்ணிஸாரதீந் ||௩௰|| இந்த்ரஸ்த்வாரஸி வஜ்ரே
ண ஜகாந க்ருதமுரஸா | ஶக்த்யா பிபேத நிடிலம் வஹ்நிர்த-
ண்டேந மூர்த்தநி || ௩௧ || யமோ ஜகாந தேவக்ருதம் யமே
ஷ்டம் தேவபாந்தவா: | ஜக்நுஸ்தஸ்யாऽத்யக்ஷம்பேத்யாऽயம் வஜ்ரகாய
ஸ்யசோऽத்ரிவத் || ௩௨ || வஜ்ரம் ஶக்திஶ்ச தண்டஶ்ச கிரந்தோऽக்நிக
ணாந்பஹவ: | க்ருததேஹம் ஸமாஸாத்ய வ்யஶீர்யந்த ஸஹஸ்ர
தா || ௩௩ || ததோ விஹஸ்ய க்ருதஸ்து ஸம்க்ருத்ய ஶூலம்
த்ருட்ய | ஜகாந மூர்த்நி தேவேந்த்ரம் கஜஸ்கந்தாதபாதயத் ||
||௩௪|| நவத்வாரேப்யோ ரக்தம் வமந்தா ஶசீபதி: | ய
மோऽபி ப்ருஹதஸ்தேந ஶக்ராவஸ்தாமவாப்நுயாத் ||௩௫|| தத
ஸ்தே த்ருத்ருவுர்தேவா யமேநேந்த்ரஸ்ஸரோஹித: | விஜித்ய
தேவாந் க்ருதஸ்து ப்ராப்ய ஸேநோऽமராவதீம் ||௩௬|| தைத்ய
ரோக்யம் ஸ்வவஶம் நீத்வா நிஹத்ய ஸர்வதேவதா: | தேவாநா
ஹிம்ஸித்வாஹி நந்தநாதீநி ஸர்வத: || ௩௭ || க்ருதநஶ்ச...

பல்ல பாணத்தாலவன் வில்லை முறித்தான். குபேரன் கழுகிறகு கட்டினவொருபாணத்தாலம்புறுத்தூணிகளையறுத்தான். வருணன் துவஜத்தையொடித்தான். நிருருதி சாரதியைக்கொன்முன். அஷ்டவஸுக்களெட்டுக் குதிரைகளையும் மாய்த்தார்கள். சப்தமருத்துக்கள் பக்கபெலத்தைத் துலைத்தார்கள். இந்திரன் வச்சிராயுதத்தினலசுரன் மார்பிலடித்தான். அக்கினி சக்தியினல் நெற்றியிலடித்தான். யமன் காலதண்டத்தால் மண்டையிலடித்தான். இவ்விதமடித்துங்கூடக் கிருதன் மலைபோலசையாமல் நிற்க வச்சிரம், சக்தி, தண்டம் முதலானவாயுதங்களவன் சரீரத்தில் விழுந்தக்கினிகணங்களைக் கக்கிக்கொண்டு பொடிப்பொடியாய் சிதரிவிட்டதுகள். உடனே கிருதனிறுப்புலக்கையைத் தலைக்குமேல் சுழற்றியடித்திந்திரனை யானையில்நின்று கீழேதள்ளினன். இந்திரன் நவத்துவாரத்தினலும் ரத்தத்தைக் குபீர் குபீரென்று கக்கிக்கொண்டு விழுந்தான். யமனுமவ்வண்ணமானன். மற்றவர்களோடிவிட்டார்கள். உடனே யசுரன் தன்சேனையோடமராவதியில் சென்று நந்தனம் முதலானவுத்தியானங்களிலப்

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 𑌸𑌃 । 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁
𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌃 𑌬𑌿𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌿
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌨𑍋
𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌯𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌸𑍍
𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌮𑍍𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑌨𑍍 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 — 𑌬𑌾𑌧𑌤𑍇 𑌨𑌃 𑌸𑍁
𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌵𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 । 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 — 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌶
𑌶𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾
𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌾 ॥ ௨௨ ॥ 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌮𑌰𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌶𑍍𑌰𑍇
𑌷𑍍𑌠 𑌸𑌾𑌶𑌾𑌵𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 । 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸
𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ ௨௩ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌶𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯
𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧
𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌨 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯
𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌃 । 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍁
𑌖𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌯𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯

சரஸ்ஸுக்களோடு மிகவும் சுகத்தையனுபவித்தான். தேவர்கள் கிருதனல் பீடிக்கப்பட்டு மகாமேருவின் குகையிலொளித்துக் கொண்டார்கள். இவ்வித மிருக்கும்பொழுது சத்துருவைக் கொல்லுமுபாயத்தைக்கூடியவரை தேடியும் சரிப்படாமலமரர்க ளெல்லோரும் பிரம்மலோகஞ்சென்று பிதாமஹரைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாப் நமஸ்கரித்துத் தங்கள் வருத்தத்தை முறையிடவப் பொழுது கமலாஸனனமரர்களைப்பார்த்தமரர்களே ! சர்வயாகங் களிலேயுந் தீக்ஷைபெற்றவராயும், வேதாந்தவித்தாயுமிருக்கின்ற வொருவந்தணராயுதமெடுத்து யுத்தஞ்செய்தால் கிருதனை வதஞ் செய்யலாம். வேறுபாயங் கிடையாதென்று சொல்லவுடனே தேவர்கள் பிரமனிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மேருவைய டைந்து சகலமான வந்தணர்களையு மழைத்துச் சபைகூட்டியவர் களை நோக்கிப் பூசுரர்களே நாங்கள் ராச்சியமிழந்து சத்துருக் களாலவதிப்படுவ துங்களுக்குத் தெரிந்தவிஷயமே ! நாங்கள் கஷ்டப்படும்போதுங்களுக்குச் சுகமுண்டா ? சகல யாகங்களி

ज्येष्ठो दीक्षितः । विधाय यागाय संयातो ह्यनयाशो
वपं च तत् ॥ ४६ ॥ नारदः — इत्युक्तवति देवेशे वसि-
ष्ठो ब्रह्मनन्दनः । शृण्वन् त्रिदशश्रेष्ठो ब्राह्मणे-
ष्वत्र केवलं ॥ ४७ ॥ ज्योतिष्टोमेन यष्टारो वाजपे-
येन चापरे । सर्वमेधाश्वमेधेन ह्यतिरात्रेण
चापरे ॥ ४८ ॥ तथाऽप्तोर्यामसोमेन सौत्रामण्याऽ-
परे द्विजाः । बहवोऽत्र किंत्वेकेन वाजिमेधेन केव-
लं ॥ ४९ ॥ यष्टा नैवास्ति किं सर्वयज्ञयष्टाऽत्र
दृश्यते । तं सर्वक्रतुयष्टारं वदन्ति ब्राह्मणादयः ॥
॥ ५० ॥ न तत्सदृक्तथैव स्यात्केवलं यज्ञैर्वेदोदितैः ।
यज्ञयष्टाऽस्ति नान्याहिंसावाहिर्विदितैर्मखैः ॥
॥ ५१ ॥ शावास्वरास्तु नास्येव कृतस्थैर्यात्क्रतुयज्ञिनः ।
वेदान्तवेद्यन्तके हार आगो नित्यशुद्धये ॥ ५२ ॥ यदिहैव
ब्रह्मशर्यातौस शक्रा वेदान्तपीठिनः । वेदान्तवेद्य
दृश्वा वेदान्तं च नवेदह्यहं ॥ ५३ ॥ इत्युक्तास्तोऽथ

னுந்தீக்ஷைபெற்றவராயும், வேதாந்தவித்தாயுமிருக்கின்ற பூசுர
னால்தான் கிருதனுக்கு மரணமென்று பிதாமஹர் சொல்லிவிட்
டார். ஆகையாலுங்களிலாருவது தீக்ஷைபெற்ற வித்வான் யுக்
தத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்லவப்பொழுது வசிஷ்டர்
வானவர்களைநோக்கி, வேதங்களநந்தங்களாச்சுதே. ஒவ்வொரு
வேதத்திலுஞ் சொல்லப்பட்ட யாகங்களோ வெகுவாயிருக்கின்
றதுகள். ஆகையாலசுவமேதம் முதலான சகலயாகங்களையுஞ்
செய்த மறையோர்கள் கிடையாதென்று சொல்லவப்போதிந்தி
ரன் பூமிமுழுமையும் சுற்றிப்பார்த்து மொருவருங்கிடையா
மல் மறுபடியும் மறையோர்களைப் பார்த்து யெவ்வளவு யாகங்க
ளேற்பட்டிருக்கின்றதுகளோ முழுமையுங்கணக்கிடுங்கள். நான்
யாருக்காவது செய்துவைக்கிறேனென்று சொல்ல, வேதியர்கள்
வானவேசனைநோக்கி, யுமக்குத்தெரியாததென்னவிருக்கின்றது.
பாரத்துவாஜருக்கு நீர்தானே பர்வதாகாரமாய் வேதங்களைக்
காண்பிவித்துப் பூருவுமொருவராலு மப்பியசிக்கமுடியாதென்று
சொன்னவர், அப்படியிருக்கவெப்படி நாங்கள் யாகங்களைக்
கணக்கிடுவோமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்போதிந்திரன்,

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌶𑌃 । 𑌕𑌨𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌚𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍃𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌯𑌰𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 ॥ ௫௪ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌮𑌨𑍋𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 । 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍇𑌰𑍁𑌮𑍁
𑌹𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌸𑌃 ॥ ௫௫ ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍃
𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀𑌪𑌤𑍇 । 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰
𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌮𑍀𑌪𑌤𑍇 ॥ ௫௬ ॥ 𑌕𑍁𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨𑌵 । 𑌕𑍁𑌜𑌘𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌤𑌪𑍋𑌧𑍀
𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ ௫௭ ॥ 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌨𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௫௮ ॥
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃— 𑌯𑌾𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋 𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞
𑌤𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍀𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍁𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌮𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾 ॥
॥ ௫௯ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃— 𑌨𑌾𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 । 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕 ॥ ௬௦ ॥
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗
𑌵𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ௬௧ ॥
𑌸𑌹𑌾𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌸𑌹𑌂
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௬௨ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌪𑌥𑍇 । 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌶𑌤-
𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥ ௬௩ ॥ 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁
𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌣𑍁𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 । 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿 𑌦𑌾𑌨𑌵 ॥ ௬௪ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍇
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾𑌃 । 𑌕𑌥𑌂𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍁
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵 𑌨𑌃 ॥ ௬௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌃— 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿

மூகம்வாடி யொன்றுந்தோன்றாமல் மதிமயங்கியிருக்க, வத்தருணத்தில் பிரவரரென்று பேருடையவொரு மறையோனிந்திரனை நோக்கி யமரசிகாமணியான மஹேந்திரனே! கவலைவேண்டாம் மறைக்காட்டீசன் மகிமையினால் நானே கிருதனை வதைக்கின்றேன். நான் தென்னாட்டில் தீர்த்த யாத்திரை செய்யும்போதங்கொரு பௌராணிகர் புராணம் வாசித்துக்கொண்டிருந்தா ரதிலிரண்டு சுலோகங்களிருந்தன. அதுகளை நான் கேட்டேன். அதெப்படியானால் வேதாரண்ணியத்தில் வேதவநேசன் சன்னி

த்ஸ்நாயாந்மணிகர்ண்யாம் து யோ நர: । ஸகல ஸர்வ
யஜ்ஞேஷு தீக்ஷிதஸ்ஸ்யாந்நஸம்ஶய: ॥ ௬௬ ॥ வேதாந்தவித்ஸ ஏவ
ஸ்யா ஜ்ஜீவந்முக்தஸ்ஸ ஏவ ஹி । ஸகல ஸர்வலோகாநாம் ஶாஸ்தா
ஶம்புர்யதா ததா ॥ ௬௭ ॥ நாரத: — இதி ப்ருவாணே ப்ரவ
ரே ஸர்வே ஸாத்வித்யப்ருவந் । விப்ராஸ்ஸகல ஸர்வத்ர
வாராணஸமகாரணம் ॥ ௬௮ ॥ கச்சாமோ வயமப்யேவ ஸ்நா
ஸ்யாமோ நாத்ர ஸம்ஶய: । ப்ரவர: — ஸ்நாதம் மயா தத்ர தீ
ர்தே மணிகர்ண்யாஹ்வயே த்விஜா: ॥ ௬௯ ॥ ஹநிஷ்யாம்யத்ய தம்
க்ருத்யாம் பஶ்யாஜ்ஞாஸ்ய வேதவநே । விஶ்வாஸோऽஸ்து மமாத்ரா
தோ வயிஷ்யாமிவ மாநவா: ॥ ௭௦ ॥ இத்யுக்த்வா ஶக்ரமாஹாய
ப்ரவரோ ப்ராஹ்மணாக்ரணீ: । ரமயோநய ஜே ஶ்ரீவ்ருத்தித்யு
க்தோ வமஹித்தத: ॥ ௭௧ ॥ மாதலே ரத்யே விப்ரோஸ்யாப்யாதி
வஸ்வ தம் । இத்யுக்த்வா ததா வகே மாதலிர்தேவஸாரதி: ॥
௭௨ ॥ ரமமாரூஹ்ய யாதே தே ப்ராஹ்மணா: ப்ரவரே
ததா । கநஜமூவிமுவித்ரம் தத்ருஷுகாமா மஹீவதே ॥ ௭௩ ॥
தேவாஶ்ச ஶக்ராத்யா ஸ்வாஸ்த்ரஸ்வாஸ்த்ரைர்நித்யாம் மதா: । மஜு

தானத்திலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையில் பக்தியுடன் ஒருக்காலாவதெவன் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றனோ அவன் சகல யாகங்களிலுந் தீக்ஷைபெற்றவன், வேதாந்தவித்துமவனே அவனே ஜீவன்முக்தன். அவன் சாக்ஷாத் சம்புபோல் சகல லோகங்களுக்கும் சாஸ்தாவென்று பிரவரர் சொல்லவுடனே மறையோர்கள் சரிசரி இதுண்மையே வேதவந மப்பேர்ப்பட்டதுதான் நாமெல்லோருமிப்பவேபோய் ஸ்நாநஞ் செய்யவேணுமென்று புரப்படவப்போது பிரவரரிருக்கட்டும் பின்னாலே நீங்கள் போகலாம் நான் வேதவநத்தில் மாகமாசம் பூருவும் மணிகர்ணிகையிலும் வேத தீர்த்தத்திலும் ஸ்நாநஞ்செய்திருக்கின்றேன். நான் சகல யாகங்களிலும் தீக்ஷிதன், வேதாந்தவித்தாயுமாகிறேன் சந்தேகமில்லை. இதோ வதைக்கிறேன் கிருதனைக் கிளம்புங்களென்று சொல்லப் பூசுரர்களப்படியே யவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். தேவர்கள் சைன்னியமாகபவித்து முன்சென்றூர்கள்; இந்திரனுஞ்ஞையினால் மாதலியினால் கொண்டுவரப்பட்ட ரதத்தில் பிரவரரேறிக்கொண்டு வில்லை வளைத்து நாணேற்றி மண்டி போட்டுக்கொண்டு காதுவரை

न्द्रो नादयन्तस्य वादित्राणि तदन्वयुः ॥ ७४ ॥ वृत्रोऽपि दै-
त्यैर्निहितपक्षोऽपि वज्रिजितः । रणाय सेनया स्वीयं
वार्यं तारकावतीम् ॥ ७५ ॥ गर्जन्तो यावदानन्तो नाद-
यन्तश्च दिशो दश । रणाय यात्रां वार्ध्नेन्द्र यायाया
जाह्नवास्य तम् ॥ ७६ ॥ कृत्यः कोलाहलं श्रुत्वा दृ-
ष्ट्वा तद्वाररोधनम् । अपारसैन्यसंघोषो निस्त्राणक-
वाटिकाः ॥ ७७ ॥ ततो युद्धं समभवद्देवानां दान-
वैस्सह । यत्रोद्धतरजस्संतानं सर्वरण्यमिव
स्तम् ॥ ७८ ॥ सर्वशस्त्रास्त्रदिनानैरस्तं बभूव तत् ।
उत्तिष्ठद्वहवाद्यं सर्वप्राणिभयङ्करम् ॥ ७९ ॥ हत-
शिष्टश्च कृत्यो यथा वीरसेनया । देवांस्त्राससमा-
यातः सर्वशोऽपि सम्भ्रमः ॥ ८० ॥ तेषां त्रासं सम-
वलोकनं वृत्रं शरणं ययौ । वृत्रोऽपि दानवान्
सज्यं कृत्वा कार्मुकम् ॥ ८१ ॥ सायकं शरमेकं तत्र
बाणं वेदबध्यविधि । यदि सत्यं पुराणं तदन्वयोऽपि वज्रि-
कायितम् ॥ ८२ ॥ कृत्यं हत्वाऽसुरेन्द्राय देवराज्यं ददौ
तदा । इत्युक्त्वा कृत्यमात्मनं सर्वदेवसंस्थायकम् ॥

நாணை யிழுத்துட் டங்காரத் துவனியை யுண்டுபண்ணிச் சிங்கம் போல் கர்ச்சித்துச் சுவர்கத்தை யடைந்து அமராவதியை வளைந்தார். அப்பொழுது கிருதனுமசுரசேனையைச் சேர்த்துக் கொண்டு வெளியில்வர வானவர்களுக்கும் தானவர்களுக்குமதி பயங்கரமான யுத்தமேற்பட்டது. தூளிகள் கிளம்பிச் சூரிய மண்டலத்தை மறைத்ததுகள். எட்டுத்திக்குகளிலும் பாணங்கள் நிறைந்ததுகள். பேரி முதலானதுகளுடைய சப்தமானது பிராணிகளுடைய காதுகளையடைத்தது. பார்க்கின்றவர்களுக்குப் பயங்கரமானவந்த யுத்தத்தில் கிருதனிறப்புலக்கையைத் தலைக்குமேல் சுழற்றி வானவர்களையடிக்க, வானவர்கள் பயந்தோடிப் பிரவரரைச் சரணமடைந்தார்கள். அப்பொழுது பிரவரர் தன் வில்லில் கூர்மையானவொரு பாணத்தைத் தொடுத்துப் புராணவசனம் ஸத்தியமாயிருக்கும்பக்ஷத்திலிந்த பாணமானது கிருதனைக்கொன்றுவிட்டிந்திரனுக்குச் சுவர்க்கத்தைக் கொடுக்கக் கடவதென்று பிரதிஞ்ஞை செய்துவிட வந்தச்சரமானது கிளம்

[illegible]

பியக்கினிப் பொரிகளைக் கக்கிக்கொண்டு கிருதனால் விடப்பட்ட சரங்களைக் கபளீகாரம் பண்ணிக் கிருதனுடைய தலையையுமறுத்துச் சப்த சமுத்திரத்திற்குமப்பால் கொண்டுபோய் போட்டுவிட்டது. அப்போதமரர்கள் மனமகிழ்ச்சியடைந்து வேதியனைத் துதித்தாலிங்கனஞ் செய்துகொண்டார்கள். அசுரர்கள் வில்லை யெறிந்துவிட்டுத் தலைவிரிகோலமாயோடிவிட வானவர் நாயகனான தேவேந்திர னமராவதியையடைந்துப் பிரவரருக்கு வெகுவித மரியாதைகளைச்செய்துச் சசிதேவியோடுகூட வொரு நாள்ராத்திரிச் சுவர்கத்திலிருந்துவிட்டு மறுநாளெல்லோர்களையு மழைத்துக்கொண்டு வேதவநம்வந்து விதிப்படி மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநம்பண்ணி வேதவநேசனைக்கண்டு தெரிசித்துப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து ஸ்துதித்தான். அப்பொழுது கருணா

[illegible]

மூர்த்தியான ஜகதீசனுவிர்பவித்து இந்திரனை நோக்கித் தேவேந்
திரா பார்த்தயா மணிகர்ணிகையின் மகிமையை பிரவரருக்குன்னு
டைய அர்த்தாசனமு முன்னுடைய சிநேகமுமேற்படக்கடவது.
இதுமுதலிதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குச் சகல யாகபலமும்
சித்திக்கக்கடவதென்று சொல்லிவிட்டந்தர்த்தானத்தையடைந்
தார். பிரவரருமிந்திரனோடுகூட வமருவதியையடைந்து அர்த்
தாஸநத்திலிருந்துகொண்டு சுகமாகவிப்பவும் வசிக்கின்றார். மக
ரிஷிகளுமிந்த வைபவத்தைப் பார்த்துவிட்டு மணிகர்ணிகையில்
ஸ்நாநஞ்செய்துகொண்டு வேதவநத்திலேயே வசிக்கின்றார்கள்.
ஆகையால் பாந்தாதாவே நீரும் சிரத்தையோடுகூட மணிகர்ணி
கையில் ஸ்நாநஞ்செய்தால் சர்வயாகபலத்தையுமடைவீர். அநுச
னே ஆயிரம் ராஜஸூயயாகத்தைக் காட்டிலும் மணிகர்ணிகை ஸ்
நாநம் பெரிது. இந்தவிஷயத்தில் வீரசேனனும், கௌசிகமும்

வீரஸேநஸ்ய கௌஶிக꞉ ॥ க0௨ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரகண்டே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்ய
மணிகர்ணிகாமஹிமே ப்ரவராசார்யநாம
ஏகாதஶோத்தரஶததமோऽத்யாய꞉ ॥
இதி த்வாவிம்ஶோऽத்யாய꞉ ॥

அத த்ரயோவிம்ஶோऽத்யாய꞉ ॥

மாந்தாதா — ராஜஸூயஸஹஸ்ராச் மணிகர்ண்யாம் நிமஜ்ஜநம் । கதம் ஶ்ரேஷ்டம் ப்ரமாணம் கௌ வீரஸேநஸ்ய கௌஶிக꞉ ॥ ॥ க ॥ நாரத꞉ — த்ராவிடே விஷயே ராஜந் வீரஸேநாஹ்வயோ ந்ருப꞉ । தர்மாத்மா நயமார்கஸ்தா ப்ரஜாபதிரிவ ப்ரபு꞉ ॥ ॥ ௨ ॥ வித்வாந் வாக்மீ ஸுஶீலஶ்ச ப்ரஹ்மண்யோ த்விஜவத்ஸல꞉ । ஸத்யவாதீ ஜிதக்ரோதஸ்ஸர்வஶத்ருநிபர்ஹண꞉ ॥ ௩ ॥ குஶா ஸ்ய꞉ ப்ராணிஹிம்ஸாதி ஶூந்யேயோமே விதாயஶா । க்ருத்ய ஸஹஸ்ரம் ராஜா ராஜஸூயஸஹஸ்ரக꞉ ॥ ௪ ॥ ஸர்வம் ஜே

பிரமாணமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரசம்மிதையில் இருபத்திரண்டாவது
அத்தியாயம் பிரவரசரித்திரம் முற்றிற்று.

இருபத்திமூன்றுவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதா நாரதரைப்பார்த்து நாரதமுனிவரே! ஆயிரம் ராஜஸூயத்தைக்காட்டிலும் மணிகர்ணிகை ஸ்நாநமெப்படிப் பெரிதாகும். அதில் பிரமாணமான வீரஸேந கௌசிகர்கள் யார்களென்று கேட்க, நாரதர் சொல்லுகின்றார்:— கேளுமரசனே! தமிழ்நாட்டில் மிகவும் தர்மசீலனும், கல்வியில் சிறந்தவனும், சத்தியவாதியும், கோபத்தை ஜெயித்தவனுமுள்ள வீரசேனனென்றொருவரசன் பிரஜைகளைப் பிதாபோல் பரிபாலித்துவந்தான். அவ்வரசன் காவேரிக்கரையில் யாகசாலைகட்டியாயிரம் ராஜஸூயங்களைச்செய்து தேவர்களையும், முனிவர்களை

सदीक्षितश्रोत्रदक्षिणाभिर्भूरिभिर्वृते । यस्य यज्ञे द्विजोत्त-
माः क्षणादुत्तीर्णदारिद्र्यवारिधिम् ॥ ५ ॥ कृत्वावभृथसंस्नान-
मवसाने मुनीन्ततः । सम्प्रेष्य कौतुकान्मृगयायामासक्त-
मानसोऽभवत् ॥ ६ ॥ हस्त्यश्व पाद विमलैस्तुरङ्गैश्च
तथा विजगाम । सिंहान् व्याघ्रान् वराहान् गजांश्च यस्य
हन्यते ॥ ७ ॥ सस्मार चैव पक्षिणो मृगांश्च महिषां
स्तथा । चकार वाजिसिंहानां कामपूरं नृपसत्तमः ॥ ८ ॥
स्नानादनन्तरं राजा स्वाश्रमं प्रति स विजगाम । अनन्तरा
द्य स्वयं राजा मृगयाकृष्टमानसः ॥ ९ ॥ वनं विवेश
राजर्षिः श्वेतवराहवाजिभिः । तत्र सिंहांस्तरक्षूंश्च
वराहान् महिषान् वृकान् ॥ १० ॥ साहसान् सायकैस्ती-
क्ष्णैर्विजहार वने बली । एवं विहरमाणस्य राजस्
तस्य पुरो नृप ॥ ११ ॥ कृष्णसारमृगः कश्चित् प्रा
दुरासीदनन्तरे । तं हन्तुकामो नृपतिश्चापं सस
ज्जाय कार्मुके ॥ १२ ॥ अनुयातो मृगं राजन् यावत्तं
तीव्रवेगिनम् । क्व विहाय गते क्व स्थितमेव मृगः ॥
॥ १३ ॥ दूराद्दूरं वनान्तरं राजा व्याधायमानस्तदा ।
ततोऽस्तमितवान् सूर्ये प्राप्ते सन्ध्याक्षणे नृपः ॥
॥ १४ ॥ तं जवान मृगं राजन् वीरो वेदारण्यमागतः । ततो
ऽस्तमयवेलायां प्रत्यूषम् सकलमिह ॥ १५ ॥ दिदृक्षु
राजा स्वावासात्तत्तं नृपाम्बरे । शारिकं सस

யும் மிகவும் திருப்திசெய்து யாகத்தை முடித்து முனிவர்களை யனுப்பிவித்துவிட்டு வேட்டையில் விருப்பங்கொண்டு ரதகஜ துரகபதாதிகளான நால்வகை சேனைகளோடு வனஞ்சென்று சிங்கங்கள், புலிகள், கஜங்கள், முள்ளம்பன்றிகள், காட்டுக்கிடாக்கள், பக்ஷிகள், மிருகங்கள் முதலியவைகளைக்கொன்று வேட்டையாடிவரும்போதரசன் முன்னே விசித்திரமான மிருகமொன்று தென்பட வரசனதைத்துரத்த வந்தமிருகம் வெகுதூரமோடவரசனுமதைத்துடர வாதித்தியனுமஸ்தமனத்தையடைந்தார். அப்போதரசனந்த மிருகத்தைக்கொன்றுவிட்டுச் சாயங்காலத்தில் வேதவநம் வந்தான். அப்பொழுது கண்மயங்கும் சமயத்திலொரு கோட்டான் மரத்திலிருந்தாகாயத்தில் பறக்க

[illegible]

வந்தப்பக்ஷியை வீரசேனனொரு பாணத்தாலடிக்கப் பக்ஷியானத
டிபட்டலரிக்கொண்டு மணிகர்ணிகையில் விழுந்து மரித்தது.
அரசன் சேனைகளைவிட்டந்தகாரத்தில் விருக்ஷங்களாலும், கொ
டிகளாலுமடர்ந்த காட்டிலொண்டியாய் வழிதெரியாமல் தட்டுக்
கெட்டுத்திரியும்பொழுது ஒரு வேங்கைப்புலியானதரசனையடித்
துக்கொன்றுவிட்டது. உடனே கோட்டானுமரசனும் திவ்விய
விமானத்திலேரிக்கொண்டு நாட்டிய வாத்தியங்களோடுகூட வம
ராவதியையடைந்து அமரேசன் சபையில் செல்ல விந்திரன் வீர
சேனனைச் சபையி லாஸனங்கொடுத் துட்கார வைத்துவிட்டுக்
கோட்டானை யழைத்துக்கொண்டுபோய் வெகுவித மரியாதைகள்
செய்து தன்னுடைய வாஸஸ்தத்தி லிருத்தித் துடைமேல்த்துடை
போட்டுக்கொண்டு வுற்சாகமாய் பூஜித்துவந்தான். வீரசேனன்
பதினாலிந்திரன்வரை சுவர்க்கத்திலிருந்துவிட்டுப் பூலோகத்தைய
டைந்தான். மாந்தாதாவே கோட்டானிப்பவுமிருக்கின்றது.
மேலு மாயிர மிந்திரன்வரை யிருக்கப்போகின்றது. இது நான்
கண்ணால் பார்த்தவிஷயம் சந்தேகப்படவேண்டாம். ஆகாயத்தி
லுள்ள நக்ஷத்திரங்களை பொருக்கால் கணக்கிட்டாலுங்கணக்கிட

शक्यं सौराज्यमवाप ॥ २४ ॥ नमस्कृत्य शिवं स्नात्वा म-
णिकर्ण्यां नृपोत्तमः । पितामहोऽपि यस्नानदिव्य-
तस्स्वर्गमितो यथाः ॥ २५ ॥ पतनं पितरं पश्यन् राजि-
र्वेदसहस्रिणः । वर्ण्यते केन माहात्म्यं मणिकर्णिका-
महामते ॥ २६ ॥

इति श्रीस्कान्दे पुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रखण्डे उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
मणिकर्णिकामहिमे वीरसेनकौशिकोपाख्यानं नाम
आदितोऽत्रशततमोऽध्यायः ॥
इति त्रयोविंशोऽध्यायः ॥

चतुर्विंशोऽध्यायः ॥

——(: 0 :)——

मान्धाता — कथं शशाप स्वं पुत्रं नारदर्षे
नृपसत्तमः । कथं तस्याक्षयस्वर्गं श्रुतस्य यथामहा-

லாம். வேதவநத்திலிருக்கும் மணிகர்ணிகையின் ஸ்நாந பலத்தைக்கணக்கிடமுடியாது. பிதாவானயயாதியால் சபிக்கப்பட்டுங்கூட யதுவானவன் ஆயிரமசுவமேதஞ்செய்த தனது பிதா சுவர்கத்திலிருந்து விழும்போது மணிகர்ணிகையின் ஸ்நாந மாகாத்மியத்தாலழிவில்லாமல் சுவர்க்கத்திலேயே யிருந்தானென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் இருபத்தி மூன்ருவது அத்தியாயம்
வீரசேன கௌசிக சரித்திரம் முற்றிற்று.

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரைநோக்கி ஓ நாரதமுனிவரே! யயாதி தன் புத்திரனை யதுவை ஏன் சபித்தார். பிதாவால் சபிக்கப்பட்ட யதுவுக்கு மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநத்தாலெப்படி

ந ॥ க ॥ ஶஜநாந்தணிகணேப்ராப்ய யயாதேரபி நாரத । ஸ்வர்க
ப்ராப்தி: கதம் வாஜிஸஹஸ்ராணாம் மஹேஶ்வர ய: ॥ உ ॥ ஏதத்விஸ்
தரதஸ்ஸர்வம் வக்துமர்ஹஸி நாரத । நாரத:— ஶ்ருணு ராஜ
ந்மஹாதீர்த்தமணிகர்ணிகாயாஸ்து வைபவம் ॥ ௩ ॥ உத்பந்நா: வி
த்ருகந்யாயாம் விராஜாயாம் ஷண்மஹாஜஸ: । யதிர்யயாதிஸ்ஸம்யாதி
ராயாதிர்யாதிருத்தவ: ॥ ௪ ॥ யதிர்ஜ்யேஷ்டஸ்து தேஷாம்
வை யயாதிஸ்து தத: பர: । யதிர்வைராக்யஸம்பந்நோ
வநாந்தஜ்ஞாநவாநபூத் ॥ ௫ ॥ தேநாஸௌ ஶோகஶோஸ்தாய
ப்ருஹஸ்பதிஸமோ ஜ்ஞாநநிதி: । தேஷாம் யயாதி: வஸுதாநாதோ
ஜஜ்ஞே ஸோऽயாதிகோ ப்ருபு ॥ ௬ ॥ தேவயாநீம் ஶுக்ரஸுதாமுபயே
மே ஸ: । ஶர்மிஷ்டாமஸுரேந்த்ரஸ்ய தநயாம் வ்ருஷபர்வ
ண: ॥ ௭ ॥ யதும் ச துர்வஸும் தேவயாந்யஸூத ஸுதௌ
ந்ருப । த்ருஹ்யும் சாநும் ச பூரும் ச ஶர்மிஷ்டா வார்ஷபர்
வணீ ॥ ௮ ॥ தஸ்ய ஶக்ரோ ததௌ திவ்யம் ரதம் பரமஶோபி
தம் । ஸுவர்ணம் காஞ்சநம் திவ்யம் திவ்யை: பரமவாஜிபி: ॥ ௯ ॥
யாதம் ஸேநாஜிவைஹாரேவந்தே பயோவீர ஸுதாவஹஸ் ।
ஸதேந ரதமாருஹ்ய ஷட்ராத்ரேணாஜயந் மஹீம் ॥ ௧௦ ॥ யயா

யழிவற்ற சுவர்க்கம் கிடைத்தது. ஆயிரமசுவமேதஞ்செய்த யயாதிக்குச் சுவர்க்கத்திலிநின்றும் பதநமெப்படிப்பவித்தது. விரிவாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளுமென்று வினவ, நாரதர் நவிலுகின்றார். கேளுமரசனே! மகாபரிசுத்தமான மணிகர்ணிகையின் மகிமையை. நகுஷனுக்கு விராஜையென்கிற பிதிரு கன்னிகையினிடத்தில் யதி, யயாதி, ஸம்யாதி, ஆயாதி, யாதி, உத்தவனென்று று புத்திராளுண்டானார்கள். அவர்களில் மூத்தவனான யதி வைராக்கியத்தையடைந்து வனஞ்சேர்ந்தான். இரண்டாமற்றவனான யயாதி சுக்கிராசாரியரின் புத்திரியான தேவயானியையும், அசுரேந்திரனான விருஷபர்வாவின் புத்திரியான சர்மிஷ்டையையும் மணஞ்செய்துகொண்டு பூமியைப்பரிபாலித்து வருஞ்சமயத்தில் தேவயானிக்கு யதுவென்றும், துர்வசுவென்றுமிரண்டு புத்திரர்களும், சர்மிஷ்டைக்கு துருக்கியுவென்றும், அநுவென்றும், பூருவென்றும் மூன்று புத்திராளுண்டானார்கள். இப்படியிருக்கும்பொழுது யயாதி இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட மிகவேக

க்ஷிப்ரமஜயத் ஷட்ராத்ரேண தே³வதா³நவமாநவை꞉ । ஸ ரத²꞉ கௌ-
ரவாணாம் ஸர்வேஷாமப⁴வத்ததா³ ॥ ௧௧ ॥ கௌரோர்நப்த்ருமாஸ்ய
வம்ஶஜோரிஷ்யா ராஜா ந்ருபஸ்தத꞉ । கௌரோ꞉ பௌத்ரஸ்ய
ராஜேந்த்³ர ராஜ்ஞ꞉ பாரிக்ஷிதஸ்ய ஹ ॥ ௧௨ ॥ ஜகா³ம ஸ ரதோ²
நாஶம் ஶாபாத்³க³ர்க³ஸ்ய தீ⁴மத꞉ । க³ர்க³ஸ்ய ஹி ஸுதம் பா³லம்
ஸ ராஜா ஜநமேஜய꞉ ॥ ௧௩ ॥ ஸுக்ரூரம் ஹிம்ஸயாமாஸ ப்³ரஹ்ம-
ஹத்யாமவாப ச । ஸ லோஹக³ந்தீ⁴ ராஜர்ஷி꞉ பரிதா⁴வந்நிதஸ்த-
த꞉ ॥ ௧௪ ॥ பௌரஜாநபதை³ஸ்த்யக்தோ ந லேபே⁴ ஶர்ம கர்ஹி-
சித் । ததஸ்ஸ து³꞉க²ஸந்தப்தோ ந லேபே⁴ ஸம்விதம் க்வசித் ॥ ௧௫ ॥
இந்த்³ரோதம் ஶௌநகம் ராஜா ஶரணம் ப்ரத்யபத்³யத । யாஜயா-
மாஸ சேந்த்³ரோதஶ்ஶௌநகோ ராஜஸத்தமம் ॥ ௧௬ ॥ அஶ்வமேதே⁴ந
ராஜாநம் பாவநார்த²ம் த்³விஜோத்தம꞉ । ஸ லோஹக³ந்தோ⁴ வ்யநஶ-
த்தஸ்யாவப்⁴ருத²மேத்ய ஹ ॥ ௧௭ ॥ ஸ ச தி³வ்யோ ரதோ² ராஜந்
வஸோஶ்சேதி³பதேஸ்ததா³ । த³த்தஶ்ஶக்ரேண துஷ்டேந தஸ்மாத்
ப்ராப்தோ ப்³ருஹத்³ரத²꞉ ॥ ௧௮ ॥ ப்³ருஹத்³ரதா²த் க்ரமேணைவ க³-
தோ பா³ர்ஹத்³ரத²ம் ந்ருபம் । ததோ ஹத்வா ஜராஸந்த⁴ம்
பீ⁴மஸ்தம் ரத²முத்தமம் ॥ ௧௯ ॥ ப்ரத³தௌ³ வாஸுதே³வாய ப்ரீத்யா
கௌரவநந்த³ந꞉ । ஸப்தத்³வீபாம் யயாதிஸ்து ஜித்வா ப்ருத்²வீம் ஸஸா-
க³ராம் ॥ ௨௦ ॥ அஶ்வமேத⁴ஸஹஸ்ரேண வாஜபேயஶதேந ச ।

முள்ளவொரு ரதத்திலேறிக்கொண்டாறு நாளுக்குள் பூமிமுழு
மையுஞ் சென்று ஜெயித்துச் சக்கிரவர்த்தியாகிச் செங்கோல் செ
லுத்தி வந்தான். அரசனே! அந்த ரதந்தான் அந்த வம்சத்தில்
கர்க்ககுமாரனைவக்குரூரனைக்கொன்ற குருவின் புத்திரனான
பாரிஷதன்வரையிருந்து கர்க்கரின் சாபத்தால் மறைந்தது. யா
தொரு பாரிஷதன் பிரம்மஹத்தியினாலவதிப்பட்டுச்சுநக குலத்தி
லுதித்த விந்திரோதனைச் சரணமடைந் தவனுடைய வனுக்கிரகத்
தால் வேள்விசெய்து ஹத்தியைத் துலைத்தானே. பிரகந்தத்தே
ரையே சேதிதேசாதிபதியான வஸுவுக் கிந்திரனளித்தான்.
அவனிடமிருந்து ஜராசந்தனடைந்தான். அவனை பீமன் கொ
ன்று வாசுதேவருக்கு ரதத்தைக் கொடுத்தான். நகுஷபுத்திர
னை யயாதி யந்த ரதத்தினால் சகலரையுஞ்செயித்து வெகுவித
மான மகங்களைச்செய்து ராச்சியத்தை யைந்தாய் பிரித்து வக்

𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌶𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌸
𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃 । 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜
𑌤𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௨ ॥ 𑌦𑌿𑌶𑌿
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌶𑍁𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾
𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌂𑌚 𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑌃 ॥ ௨௩ ॥
𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍁𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨 𑌮𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌸 𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑌃 ॥ ௨௪ ॥
𑌤𑍈𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌶𑍈𑌲𑌵𑌨𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾 । 𑌯𑌥𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௫ ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍁
𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍈𑌷𑍁𑌮𑌹𑍈𑌃 । 𑌜𑌰
𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌾𑌰𑌭𑌾𑌰𑍋𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 ॥ ௨௬ ॥ 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤
𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌭𑌵𑌦𑍍𑌧𑍁
𑌯𑍋 𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௭ ॥ 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁
𑌮𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿𑌪𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌤 । 𑌜𑌰𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃
𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍈 ॥ ௨௮ ॥ 𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵
𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌜𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌵 𑌶𑌰𑍀
𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ௨௯ ॥ 𑌚𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌂
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑌰𑌾𑌂 । 𑌜𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃
𑌪𑌾𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௦ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌰𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 । 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃

கினிதிக்கில் துர்வசுவையும், மேற்கில் துருக்கியுவையும், வடக்கிலநுவையும், ஈசான திக்கில் மூத்தவனை யதுவையும், நடுவில் பூருவையு மரசர்களாக நியமித்தான். அவர்களு மவரவர்கள் தேசத்தை மனுநீதி தவராமலரசு செலுத்திவந்தார்கள். இப்படியிருக்குந்தருணத்தில் கிழத்தனத்தையடைந்த யயாதி மறுபடியும் போகங்களைப்புசிக்க விருப்பங்கொண்டு யதுவையழைத்து யதுவே! நீ என் கிழத்தனத்தை வாங்கிக்கொண்டு உன் தாருண்ணியத்தைக்கொடு. அதினால் கொஞ்சகாலம் போகங்களையனுபவித்துவிட்டு மாறிக்கொடுத்து விடுகின்றேனென்று சொல்லவப்பொழுது பிதாவைநோக்கி யதுவானவன் ஜரையில் மிகவும் கஷ்டமிருக்கின்றது. ஆகையால் நான் கிரகிக்கமாட்டேன் மற்றப் புத்திரர்களிடங்கொடுமென்று சொன்னான். உடனே யயாதிகோ

ப்ரியதரா ந்ருப ॥ ௩௧ ॥ ப்ரதிக்ருஹ்ணாது தே ராஜந் பார்த்
ரந்யம் ப்ரணீஷ்வ வை । நாரத உவாச — ஸர்வபுத்ரைஸ்ததா யதா நா
ராஜா ப்ரத்யாக்யாதஃ ॥ ௩௨ ॥ உவாச புத்ரம் ஶ்ரேஷ்டம்
யயாதிர்முக்யமேவ ஸுதம் । கநிஷ்டஸ்த்வமநேந த்ருஷ்டி கோவா
யௌவநம் பியவ்யதே ॥ ௩௩ ॥ ஶாந்தாந்ருத்ய ஜராபாம்ஸ யதஹம்
தவ ஶோபிகஃ । ஸர்வகாமாந் யதாம் தாத ஶஶாபேநம் ஸந்
ந்யாஸாந் ॥ ௩௪ ॥ தவ விஹாஸநம் ஶாஸ்தா ஹ்யராஜா கவிதீக்ஷி
தஃ । ஸ்வாஸ்மக்ராஹ்ஸர்வகாம் பிதாராஜ்ஞாதிஜந்மநாம் ॥ ௩௫ ॥
ஸுராஜா தே ப்ரஜா ஸந்து ஸவித்ரீ வை ஜராயஸ் । இதி ஶக்ரா
யயாதிஸ்தம் யதாம் பாத்ரம் ததோ ந்ருப ॥ ௩௬ ॥ ஸதாபு
ஶாம்ச த்ராஹ்யாம்ச ந்ருபோபந்தாம்ச ஸாதாநிஸாந் । ஸர்வ
ஸௌபத்வீக்ஷ்ராஜா ப்ரத்யாப்யாதஸ்து தேரவி ॥ ௩௭ ॥ ஶ
ஶாப தாநபி க்ரூத்தோ யயாதிரபராஜிதஃ । ஸர்வம் ஶக்ர
ஸாதாந்ராஜா பதாரஃ பூருபூர்வஜாந் ॥ ௩௮ ॥ ததேவ
பசநம் ராஜா பூருர்வ்யாஹ ஶாநவ । தாரண்யஸ்த ரூ
பேண பரேயம் ப்ரதிவீக்ஷ்ய ॥ ௩௯ ॥ ஜராம் க்ஷயி ஸமாயாய
க்ஷம் பூரோ யதி மந்யஸே । ஸஜராம் ப்ரதிஜக்ராஹ பிதாஃ
பூரூஃ ப்ரதாபவாந் ॥ ௪0 ॥ யயாதிரபி ரூபேண பூ
ரோஃ பர்யசரந்மஹீம் । ஸமக்ராணஃ காமாநா ஸ்தநம் ராஜா
ஸஹீபதே ॥ ௪௧ ॥ விஶ்வாச்யா ஸஹிதோ ரேமே வநே சை
த்ரரதே ப்ரபுஃ । ஸயதா உபுஜே காமாந் பஞ்சமாநாநஹீ
பதிஃ ॥ ௪௨ ॥ ததஃ பூரோஸ்ஸகாஶாச்ச ஸ்வாம் ஜராம் ப்ர

பங்கொண்டு பயலே, பிதாவானவென்வார்த்தயைத் தட்டிவிட்டா
யல்லவா; நீ ராஜ்ஜியத்திற்கு யோக்கியனுகாதவனும் யாகமற்
றுச்சுவர்க்கத்திற்கனர்கனுகவுமாகக் கடவாயென்று சபித்து
விட்டுத் துர்வசு, துருக்கியன், அநு வென்றும் மூன்று புத்திரர்
களும் சம்மதிக்காதபடியாலவர்களேயுமிதுபோல் சபித்தான்.
பிற்பாடு பூருவினிடம் வந்து தன்னபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கப்
பூருவுடனே ஜரையை வாங்கிக்கொண்டு தாருண்ணியத்தைக்கொ
டுக்க யயாதி யந்தத்தாருண்ணியத்தையடைந்து கிருதாசியென்கி
ற தேவதாசியோடுகூடச் சைத்திரரதமென்கிற வனத்தில் ரமித்
துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது காமத்தின் முடிவைக் காணுமல்

த்யஜ்வத்ருத । ததஸ் ஸாயா மஹாராஜ ஶ்ருணு கீதா யயாதிநா ।
॥ ௯௩ ॥ யோஹி ப்ரத்யாஹரேத் காமாந் கூர்மோऽங்காநீவ
ஸர்வஶ: । பாஹ்யாஹாரஹ்ய ஶநைகேஷ்வாநந்யமாநஶ: ॥
॥ ௯௪ ॥ நஜாது காம: காமாநாமுபபோகேந ஶாம்யதி । ஹவி
ஷா க்ருஷ்ணவர்த்மேவ பூய ஏவாபிவர்த்ததே ॥ ௯௫ ॥ யதா ஸர்
வம் நசார்த்தே ஸர்வபூதேஷு பாபகம் । கர்மணா மந
ஸா வாசா ப்ரஹ்ம ஸம்பத்யதே ததா ॥ ௯௬ ॥ யா துஸ்த்யஜா
துர்மதிபிர் ஜீர்யதோ யா நஜீர்யதே । யோऽஸௌ ப்ராணா
ந்திகோரோகஸ் தாம் த்ருஷ்ணாம் த்யஜத: ஸுகம் ॥ ௯௭ ॥ ஜீர்யந்தே
ஜீர்யத: கேஶா தந்தா ஜீர்யந்தி ஜீர்யத: । சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரே ச
ஜீர்யேதே த்ருஷ்ணைகா தருணாயதே ॥ ௯௮ ॥ யச்ச காமஸு
கம் லோகே யச்ச திவ்யம் மஹத்ஸுகம் । த்ருஷ்ணாக்ஷயஸுக
ஸ்யைதே நார்ஹத: ஷோடஶீம் கலாம் ॥ ௯௯ ॥ ஏவமுக்த்வா
ஸ ராஜர்ஷி: ப்ரவிவேஶ வநம் ந்ருப । காலேந மஹதா சாபி
சசார விபுலம் தப: ॥ ௧௦௦ ॥ ப்ருகுதுங்கே தபஸ்தப்த்வா
தபஸோऽந்தே மஹாயஶா: । அநஶ்நந்தேஹமுத்ஸ்ருஜ்ய ஸதார:
ஸ்வர்கமாப்தவாந் ॥ ௧௦௧ ॥ தஸ்ய வம்ஶ்யா மஹாராஜ மஹாராஜர்ஷி
ஸத்தமா: । தேஷாம் த்ரயீ ஸமாயுக்தா ஸமாயுஷ்யஸ்ச மஹ
ர்ஷிபி: ॥ ௧௦௨ ॥ யதாஸ்தே விஹிதா ஸம்யக் விந்யாஸ
வாசம் ந்ருப । ராஜ்யமிஷ்டாம் அநேந நார்ஹ: ஸ்வயம் யஜ்ஞாயிகா
ந்யஹம் ॥ ௧௦௩ ॥ யஜ்ஞாநாமேவ சயம் ஏஷ ஸ்வர்க ஸமுத்யஜ்ஞ

வெறுப்படைந்து பூருவினிடம் வந்து தாருண்ணியத்தைக் கொடுத்துத் தனது ஜரயைப் பெற்றுக்கொண்டு போகத்தினலொருக் காலமும் காமத்திற்கு நாசங்கிடையாது. புஜிக்கப் புஜிக்கவக்கினி போல் விருத்தியடைகின்றது. ஆசையென்பது வுயிருள்ளவரை யேர்ப்பட்டரோகம். சரீரந்தளர்ந்து தலைநறைத்துப் பற்கள் விழுந்து மாசைபெரிசாகின்றது. ஆசையானது மகாவியாதி. நிராசையிலுள்ள சுகமொன்றிலுங் கிடையாதென்று சொல்லிக் கொண்டே தபோவனஞ் சென்று வெகுகாலம் பிரகுதுங்கமென்கிற மலையடியில் தவம் புரிந்து சரீரத்தை விட்டுவிட்டுப் பத்தினிகளோடுகூடச் சுவர்க்கத்தை யடைந்தான். பிற்பாடு யதுவானவன் யாகத்திற்கு யோக்கியதையில்லாத நமக்குச் சுவர்க்கங்கி

साधना । स्वपुत्रस्य मे किं वा पुनाराज्यसुखादिभिः ॥
॥ ५४ ॥ इति चिन्तापरवशो यदुः कृच्छ्रेणावागतः । त्य-
क्त्वा राज्यं वनं गत्वा काश्यपं शरणं गतः ॥ ५५ ॥ तप-
न्तं सह्यजातीरे साक्षात्स्वयमिव स्थितम् । यदुः — पि-
त्रा शापेऽस्मि स्वर्गराज्याद्धीनो भवेदिति ॥ ५६ ॥ वेदा-
र्थं विहाय प्रमादाद्धि कथं यज्ञादिकर्ता इह । तदभावे
कथं यागः नाकः किं तदभावतः ॥ ५७ ॥ स्वपुत्रस्य किं
राज्ये स्थिति शोचामि सततम् । कथं तद्वेदशास्त्रोक्ति-
यथा शूद्रस्तथाप्यहम् ॥ ५८ ॥ स्वपुत्रस्यदयं
त्वां शरणं यामि काश्यपम् । राजशेषेऽपि विदां शापं
कोटिन्यायः कथं भवति ॥ ५९ ॥ तथापि स्वर्गकारी
सन्तं त्वां शरणं गतः । काश्यपः — तवाक्षयस्वर्ग-
वासो यथा भवति तथाऽहम् ॥ ६० ॥ उपायं प्रव-
क्ष्यामि शृणुष्वाद्य तत्परः । अस्ति दक्षिणदेशे
तु वेदारण्यमिति स्थलम् ॥ ६१ ॥ तत्र देवस्य पुरतो
नाम्ना तु मणिकर्णिका । तीर्थराजेऽपि देवता काशिकाक्षेता
सर्वपापविनाशिनी ॥ ६२ ॥ तस्यां स्नान्ति ये राजन् ब्राह्म-

டையாதே. இகத்திலும் ராஜ்ஜியசுகமில்லையே. யென்னசெய்வோமென்று யோஜித்து வனத்தையடைந்து காவேரிக்கரையில் தவம் புரியும் காசியபரைக்கண்டுவணங்கி, ஓ மகானுபாவா! நான் யயாதியின் புத்திரன். யென்பேர் யது. என்னையென்பிதா ராஜ்ஜியத்திற்கும் மகத்திற்கு மனர்களுகச்சபித்துவிட்டார். நான் வேதங்களை யத்தியயனஞ்செய்தும் வேள்விக்குறியவனுகாமல் சூத்திரன்போலாய்விட்டேன். ஆகையால் தாங்கள் தயவுசெய்துகார்க்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவப்பொழுது காசியபர் யதுவை நோக்கி யரசனே! பிதிரு சாபம் பெரிது. ஆனலுமுனக்குச் சுவர்க்கங்கிடைக்குமுபாயஞ் சொல்லுகின்றேன் கேழ். தெக்ஷிண தேசத்தில் வேதாரண்ணியமென்றொரு ஸ்தலமிருக்கின்றது. அதிலீசனுடைய சன்னிதியில் மணிகர்ணிகையென்றொரு திவ்வியதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்னானஞ்செய்தவர்கள் பிராமணர்களோ, அரசர்களோ, வைசியர்களோ, சூத்திரர்களோ, யா

[?]ावाप्नुवन्ति वा । स्वर्गं वैकुण्ठं ब्रह्मलोकं च कै
लासमेव वा ॥ ३३ ॥ सदेहाश्च प्रपद्यन्ते नास्ति त
त्र विचारणा । तामेत्य वेदविपिने देवलो मणिकर्णि
काम् ॥ ३४ ॥ स्नात्वा ब्रह्मपदं प्राप जैगीषव्येन
सहवान् । त्रिशङ्कुस्तु स्नानेन सदेहस्स्वर्गमवाप ह ॥
॥ ३५ ॥ बहवोऽस्यां निमज्ज्यात्र स्वर्गिष्ठं जेहिरे
न्त्य । वेदारण्ये सकृत्स्नाया मणिकर्ण्यां तु यो
नरः ॥ ३६ ॥ सर्वयज्ञफलं प्राप्तिस्तस्य न संशयः ।
वेदविच्च स एवास्याद् ब्रह्मज्ञश्च स एव हि ॥ ३७ ॥ स एव
सर्वलोकानां शास्ता शम्भुर्यथा तथा । तस्मात्त्वमपि
राजेन्द्र स्नाहि वेदवने मणिकर्णिकाम् ॥ ३८ ॥ इत्युक्तः
काश्यपेनायं ययौ वेदवनं क्षणात् । नारदः— इति
श्रुत्वा वचस्तस्य काश्यपस्य महात्मनः ॥ ३९ ॥ यदुर्वेद
वनं प्राप्य तथैव मणिकर्णिकाम् । स्नात्वा नत्वा
वेदारण्यपतिम् ॥ ४० ॥ स्तुत्वा स्तुतिभि
र्भक्त्या हि देवाय कारणम् । यदुः— नमो वेद
वनेशाय वेदान्ताय शम्भवे ॥ ४१ ॥ हिरण्यदायि
ने नित्यं पापौघहारिणे । इति स्तुतो महादेवो
वेदारण्याधिपो नृप ॥ ४२ ॥ प्रीतः प्रियतमोऽसौ

ராறுலும் சுவர்க்கமோ, சத்தியலோகமோ, வைகுண்டமோ கைலாசமோ அவரவர்களுக்கிஷ்டமான லோகத்தை யடைகின்றார்கள். அதில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவலர் ஜைகிஷவ்வியரோடு சத்தியலோகத்தையடைந்தார். திரிசங்கு சரீரத்தோடு ஸ்வர்க்கத்தை யடைந்தான். ஒருக்காலாவதந்த மணிகர்ணிகையில் பக்திச்சிரத்தையுடன் ஸ்நானஞ்செய்தவனே சகலயாகத்தையுஞ் செய்தவன். பிரம்மவித்துமவனே. ஈசனைப் போலவனே சகத்திற்கெல்லாமதிபதி. சந்தேகம் வேண்டாம். யதுவே நீயும் வேதவனஞ்சென்று மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்யக் கடவாயென்று காசியபர் சொல்லவுடனே யதுவானவன் வேதவனஞ்சென்று விதிப்படி மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து வேதவனேசனுக்கு வெகுவிதமாகப் பூஜைகளை நடத்திவைத்து ஜகதீசனைப்பணிந்து பலவாறு கத்துதித்தான். அப்பொழுது ஜகதீசனுவிர்ப்பவித்து யதுவை

तावद्वसास्मिन् सदेवेश्वरः । राजंस्त्वं स्वर्गारामेऽवामराव-
त्यां वत्स्यसि वासवः ॥ ७३ ॥ दिष्ट्या पश्यसि पतन्तं तं ययातिं
क्षीणपुण्यतः । त्वद्वंशे भगवान् विष्णुरवतारं करोतु
च ॥ ७४ ॥ इत्युक्त्वा वरं देवस्तत्रैवान्तरधीयत ।
प्राप्य राज्यं नृपो भोगान् पाश्यात्मा शशास मेदिनीम् ॥
॥ ७५ ॥ ततो बहुतिथे काले स नृपो नृपसत्तमः ।
देवेन्द्रं विमानमारुह्य दृक्ष्या देहेन मानुषे ॥ ७६ ॥
इन्द्रस्यार्धासनारूढः पश्यतः पितुरेव तु । सेन्-
द्रान्तरं दृष्ट्वा प्रोवास स्थिरं दिवि ॥ ७७ ॥ यदा तं
ययातिं संहाय स्वर्गतं कृतान्ता विना । तत्पश्चात् सह
पात्रेण पतन्नित्यां दिवि स्थितः ॥ ७८ ॥ क्षीणपुण्यो
यदा राजा ययातिः पतितो दिवः । स्नात्वा ह्य-
तदा विप्रे यत्रास्ति रक्षिति ॥ ७९ ॥ स्वर्गं तस्मात्
प्रस्थानस्य हेमव । शौरनन्त राजा पतन्तस्य
षनागतः ॥ ८० ॥ शिब्यष्टकादिहित्वस्रि सहतो यज्ञदीक्षि-
तैः । तत्सहाय्य पुण्यवः पानस्वर्गोवाप तैः ॥

நோக்கி ஹே அரசனே! நீசந்திரசூரியர்களுள்ளவரை யமராவதியிலேயே வசிப்பாய். புண்ணியம் நசித்துத் தேவலோகத்தில் நின்றும் விழுகின்ற யயாதியை நீ பார்க்கப்போகிறாய். உன்வம்சத்தில் நாராயணன் கிருஷ்ணவதாரஞ்செய்யட்டுமென்றனுக்கிரகித்துவிட்டீசன் மறைந்தார். யதுவும் தன்னகரஞ்சென்று வெகுகாலம் ராஜ்ஜியசுகத்தை யனுபவித்துவிட்டு முடிவிலிந்திரனாலனுப்பப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு யயாதி பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இந்திரனுடைய வர்த்தாசனத்தை யடைந்து வெகு விந்திரப்பட்டம்வரை வசித்தான். அப்படியிருக்க யயாதிக்குப் புண்ணியம் நசித்து யயாதிச் சுவர்க்கத்தில் நின்றும் விழும்பொழுது யதுவானவன் மணிகர்ணிகையை நினைத்துக்கொண்டு யென்னுடைய பிதாவானவர் சாது சங்கத்தால் மறுபடியுமிவ்விடம் வரக்கடவதென்று வனுக்கிரகிக்க வப்பொழுது யயாதி தனது புத்திரியின் புத்திராளான சிபி அஷ்டகன் முதலானவர்களிருக்குமிடத்தில் விழவப்போதவர்கள் கண்டு தங்களுடைய புண்ணியத்தைக் கொடுத்து மறுபடியுஞ் சுவர்க்கமடை

॥ ௮௧ ॥ தத³ர்கஸ்வஶ்வயோர்நாம ஸஹஸ்ராதி⁴கம் த்⁴ருவம் । ஜ்ஞா-
நம் மணிகர்ண்யாம் ப்ராப்தி பவித்ரோத்³தா⁴ரிணி ॥ ௮௨ ॥ கஶ்ய-
பம் யதா²பூர்வம் ப்ராப்த: புத்ரஸஹஸ்ரவாந் । ததை²வ
மாதா அதி³தி: மணிகர்ண்யா ப்ரபா⁴வம் த்⁴ருவம் ॥ ௮௩ ॥ க்³ருஹீத-
வஸ்த்ரதா³நாத³த்ரைவ சோரோऽபி முக்திமாப । யத்ர ஸ்நாத்வா
காஶ்யபோऽபி கந்யாகாமோऽலப⁴த் ஸ்த்ரிய: ॥ ௮௪ ॥ யத்ராதி³-
தி: புத்ரகாமா ஸ்நாத்வா புத்ராநவாப ச ॥ ௮௫ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரக²ண்டே³ உபரிபா⁴கே³ வாராணஸீமாஹாத்ம்யே
மணிகர்ணிகாவைப⁴வே யது³ஶாபமோசநம் நாம
சதுர்விம்ஶதிதமோऽத்⁴யாய: ॥
இதி சதுர்விம்ஶோऽத்⁴யாய: ॥

அத² பஞ்சவிம்ஶோऽத்⁴யாய: ॥

மாந்தா⁴தா — போ⁴ போ⁴ முக்திம் கத²ம் ப்ராப சோரோऽரண்யே
வத³ நாரத³ । க்³ருஹீதவஸ்த்ரதா³நேந மணிகர்ண்யாஸ்தடே வத³ ॥ ௧ ॥

யச்செய்தார்கள். இவ்விதமாக யதுவானவன் மணிகர்ணிகையின் மகிமையினால் அழிவற்றச் சுவர்க்கத்தை யடைந்தான். திருடிய வஸ்திரத்தைக் கொடுத்த திருடனும் முக்தியை யடைந்தான். காசியபரும் மணிகர்ணிகையின் மகிமையினால் ஸ்திரீகளையடைந்தார். அதிதி புத்திரரை யடைந்தாள். மணிகர்ணிகையின் மகிமை யையாரால் சொல்லிமுடியுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையிலிருபத்திநான்காவதத்தியாயம்
யது சரித்திரம் முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

—:(o):—

மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி ஹே நாரதமுனிவரே ! திருடினவஸ்திரத்தைத் திருப்பிக்கொடுத்த திருடன் மணிகர்ணிகை

नारदः— शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि मणिकर्ण्यास्तु
वैभवम् । कस्मिंश्चिद्विपिने सन्ति चोराः केचन सम्भव
ते ॥ २ ॥ देशप्रान्ते महारण्ये दयाधर्मविवर्जि
ताः । सर्वास्त्रशस्त्रेषु सदा पापपरायणाः ॥ ३ ॥
सदा साहसिनो दुष्टाः सुरापानरतास्सदा । कुत्सि
ताहारनिरताः सर्वे प्राणिहिंसकाः ॥ ४ ॥ भाषा
विकृतिनस्सर्वे सदा प्राणिवधोद्यताः । रात्रौ समे
त्य ग्रामेषु नगरेषु च ॥ ५ ॥ गृहेषु वस्तु
भाण्डानि प्रविश्य बहुकालतः । दीपयित्वा जनान् स
र्वान् भयान्यान्प्रयान्ति च ॥ ६ ॥ गृहीत्वा विपिनं यान्ति
प्रातःकालेषु ते सदा । तत्र विघ्नकरान्हत्वा नयन्ति
नयन्ति ते वनम् ॥ ७ ॥ हत्वा पथिजनान्सर्वे सर्व
त्रोपद्रवकाः । स्वधर्मनिरतास्सन्ति विपिनेषु च ॥
॥ ८ ॥ ते कदाचित्समायाताः प्राप्ताः क्षणदान्त
रे । प्राग्जन्मसुकृतैस्तैः सम्प्राप्य वेदारण्यं स्व
यं ॥ ९ ॥ मणिकर्ण्यास्तटे तत्र स्नात्वा केचिद्द्वि
जातयः । माघमासे हृष्टात्मानः तान्वस्त्राण्यहरन्त्वर
ते नृप ॥ १० ॥ तेषां वस्त्राणि गृहीत्वा ...
... तानि विप्राणां विप्रांश्चैव यथा तथा नानाशस्त्रास्त्र

ஸ்நாநத்தினலெப்படி முக்தியடைந்தான் சொல்லுமென்று கேட்
க, நாரதர் மாந்தாதாவே! ஒரு காட்டில் மகாபலசாலிகளாயுமா
யுதவித்தையில் வல்லவர்களாயுந் தயைபற்றவர்களாயுஞ் சிலதிரு
டர்களிருந்தார்கள். அவர்களடிக்கடிப் பக்கத்திலிருக்கின்ற கிரா
மங்களிலும் நகரங்களிலும் ராத்திரியில் சென்று கொள்ளையிட்
டுத்தனங்கள் தானியங்கள் பசுக்கள் பாத்திரங்களை யெடுத்துக்
கொண்டு பொழுதுவிடியுமுன் காடுபோவார்கள். அதற்கிடை
யூறுசெய்பவர்களைக் கொன்றுவிடுவார்கள். வழிப்பறிபறித்து ம
னுஷ்யர்களை ஹிம்ஸிப்பார்கள். ஒருக்காலவர்கள் ராத்திரியில் தி
ருடிவிட்டு முன்ஜன்மத்திலுண்டான சுகிருதத்தினல் பிராதக்கா
லத்தில் வேதவனம்வந்து மாகமாசத்தில் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நா
நஞ்செய்யும் வேதியர்களுடைய வஸ்திரம் முதலானதைப் பிடுங்

[illegible]

கிக்கொண்டு அடித்துத் துரத்தவவர்களிலொரு கிழவன் குளிரிஞல் நடுங்கித் தன்னுடைய வஸ்திரத்தைப்பிடிங்கி வைத்திருக்குந் திருடனைநோக்கி யடேயப்பா யென்னைப்பார்த்தயா, யென் சரீரங் குளிர்தாங்காமல் நடுங்குகின்றதே. நான் கிழவன் நானுன்னுடைய பிதாவுக்குச் சமானம் ஒருவஸ்திரமாவது கொடுவென்று நலங்து கேட்கும்போதவனவரிடம் தயவு வைத்தவருடைய வஸ்திரத்தையவரிடங் கொடுத்துவிட்டு வேகமாகச் சென்றான். இதற்குள்ளோடிப்போனவேதியர்களருகிலிருக்கும் ராஜதானியையடைந்து முறையிட வப்போதரசனுள்க்கள் வந்து திருடர்களில் சிலர்களைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு போயரசனிடந் தெரிவிக்க வரசனவர்களுடைய தலையைக்கொய்து கொன்றுவிட்டு வேதியர்களுக்கு வஸ்திர மாபரணம் முதலானதுகளைக்

[illegible] 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌤𑍇 𑌯𑌮𑌦𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌯𑍋𑌤𑍍𑌕𑌟𑍈𑌃 ॥ ௨௧ ॥
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯 𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑌂-
𑌭𑍁𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌗𑌾𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌪𑌾𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍋𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 । 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍋
𑌯𑌮𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌗𑌣𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿-
𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌯𑌮𑌃— 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌂-
𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌸𑌮𑍍𑌯-
𑌗𑍍𑌘𑍋𑌰𑌨𑌰𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௨௫ ॥ 𑌨-
𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑍈 𑌯𑌮𑌮𑍍 । 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿-
𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃— 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸-
𑌞𑍍𑌚𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌚𑍋𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌾-
𑌯𑌿𑌨𑌿 । 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌟𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ ௨௭ ॥
𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾 । 𑌅𑌪𑌿
𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 [illegible] 𑌵𑍈 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥ ௨௮ ॥
𑌯𑌮𑌃— 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌚𑍋𑌰𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑌦𑍌 । 𑌏𑌵𑌂
𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍋𑌹𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌦 ॥ ௨௯ ॥

கொடுத்தனுப்பினான். அரசனால் கொல்லப்பட்ட திருடர்களை யமதூதர்கள் பாசத்தால் கட்டி யமலோகத்திற்குக் கொண்டுபோகும்போது சிவகணங்கள் வந்தவர்களைத் துரத்திவிட்டிவர்களை விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு கைலையின்கிரிக்கழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். இதுவிஷயத்தை படர்கள்மூலமாகயமனறிந்து கைலைக்குச் சென்று நந்திகேசனை வணங்கி, ஹே ஸ்வாமின்! திருடர்களைக் கைலைக்குக் கணங்களழைத்து வந்துவிட்டார்களே. இவர்களுக்கிப்போதிருக்கின்ற நரகங்கள் போராதே. இவர்களென்ன புண்ணியஞ் செய்தார்களென்று கேட்கும்போது நந்திகேசனானவர் யமனைநோக்கி யப்பாயமா! இந்த மகானுபாவன் வேதவனத்தில் மணிகர்ணிகைக் கரையில் வஸ்திரதானஞ் செய்தானிவனுக்குச் சமானபுண்ணியவானாரென்று சொல்லவப்பொழுது யமன் மறுபடியும் நந்தீசனை நோக்கி யிவன்திருடினவஸ்திரத்தை மாறிக்கொடுத்தாலதுவொரு புண்ணியமோ. இதென்னவிப்படிப் புகல்ச்சொல்லலாமாவென்று வினவவப்போதவனை நோக்கி நந்திகே

नन्दिकेश्वरः— तदीयमपि तद्वस्त्रं तेनैवात्तं बलात्कि
ल । पौरवस्य सुतस्यैव स्यास्य स्वपरेणोपार्जितं यतः ॥
॥ ௨௦ ॥ तस्मादुपायपरो हत्वा तत्तीरे दत्तवान्यतः । त
स्मान्न दोषो नवस्नेहसत्त्वयज्ञस्य हार्दवान् ॥ ௨௧ ॥ म
स्त्रीयवस्त्राणामेव न्यस्तवस्तस्य मेधावान् । स्वकृत्याद
यिनां वर्ण्यं नाशं वक्तव्यं यदि ॥ ௨௨ ॥ अविसृष्टव
स्त्रं तत्तीरे उक्त्वा तत्र स्थितः । शिवलोकमवाप्यासौ
शिवेन सह मोदते ॥ ௨௩ ॥ अहो क्षेत्रस्य माहा
त्म्यं दीर्घराजस्य तस्य च । सर्वज्ञोऽपि महादेवो
न वेत्त्येव न तत्त्वतः ॥ ௨௪ ॥ यमः— सर्वकोटिक्षितामप
स्तु योग्यतां दीर्घवेदवान् । कथमत्र वेद ते वोरा
योगमहात्मिरां गताः ॥ ௨௫ ॥ नन्दिकेश्वरः— पौरवस्य व
स्त्रादत्ते संपकूरास क्षीणकल्मषाः । तथाधमस्यान्ना
स्तु पतेन संहारमात्रपि ॥ ௨௬ ॥ मविवान्यानसस्वा
ण्यमपि तेषां च तद्गुणा । तेतमहत्तान्यपि वस्त्रा
णि त्रिजानां दीर्घमज्जनात् ॥ ௨௭ ॥ कृत्स्नेर्ण्य च ततस्त
ततोयसावकमवर्ण्यतः । मणिकर्णीस्त्रटे दीर्घम
मतमस्मिन्नापि ॥ ௨௮ ॥ मक्तावत नवमेहस्तत्रं
संयमिनीवते । इति श्रुत्वा वपुस्तस्य यमोऽयमिनीमगात् ॥

சனடேயமா! திருட்டானதிவனுக்குச் சாதித்தொழில் அது குற்றமாகாது. வயதுசென்ற வேதியனைக்கண்டு தயவுவைத்து வஸ்திரத்தை மாறிக்கொடுத்தானல்லவா? அது பெரிதானபுண்ணியம். இப்படியிருக்க வந்தமணிகர்ணிகைக்கரையில் விதிப்படி வஸ்திரதானஞ்செய்தவனுடைய புண்ணியத்தையென்னசொல்லுவேன். போய்வாவென்று சொல்லவப்பொழுது யமனிவனுக்குப் புண்ணியத்தால் கைலையேர்ப்பட்டாலும் மற்றவர்களிவ்விடம் வரவென்ன காரணமென்று கேட்க நந்தீசனிவர்கள் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்த வேதியர்களுடைய நனைந்தவஸ்திரத்தை யல்லவோ திருடினார்கள். அதினாலிவர்களுக்கு மாகமாச முதயகாலத்தில் மணிகர்ணிகையின் ஜலம்பட்டதினாலுமிந்தப் புண்ணியசாலியின் பந்துக்களானபடியினாலுமிவர்களுக்கும் முக்தி ஆகையாலோடென்று சொல்ல யமன் ஸம்யமினியையடைந்தான். மாந்தாதாவே

॥ ௩௯ ॥ 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥
॥ ௪௦ ॥ 𑌤𑍇 𑌚 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌹𑍋 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 ॥ ௪௧ ॥
𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌟𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௪௨ ॥
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌗𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥ ௪௩ ॥ 𑌤𑍇𑌽
𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌰𑌾 𑌇𑌮𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௪௪ ॥

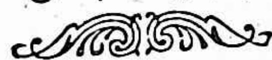
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌚𑍋𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌶𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾— 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌰𑌸𑌸𑌾𑌗𑌰 । 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌵𑌨𑍇 ॥ ௧ ॥

கேட்டரு மணிகர்ணிகையின் மகிமையை. ஆகையாலெப்படியாவதேதாவது மணிகர்ணிகைக் கரையில் தானஞ்செய்தவர்களுமவர்களைத் தெரிசித்தவர்களு மழிவில்லாத கைலையை யடைவார்களென்பதில் சந்தேகமில்லையென்று சொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் இருபத்தைந்தாவதத்தியாயம்
சோரமுக்தி முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவது அத்தியாயம்.

மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரை நோக்கிக்கருணைக்கடலான நாரதரே! இல்லாளை யிச்சித்த காசியபர் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நா

𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌪𑍇𑌶𑌲𑌾𑌃 ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌰𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ॥௨॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 । 𑌏𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍋𑌽𑌮𑌲𑌾𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑌾𑌪 𑌚 𑌤𑌪𑍋 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௪ ॥ 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑍂𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌖𑌗𑌾𑌸𑌨𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍—𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑌿 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌮𑌨𑌸𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥ 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌸𑌮𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌮𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌨𑌵𑌜𑍀𑌮𑍂𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥

நத்தினுல் தக்ஷன் புத்திரிகளையடைந்த வரலாறெவ்விதமென்று வினவ, நாரதர் சொல்லுகின்றார். கேளும் மாந்தாதாவே! மரீசி, அத்திரி, அங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலகர், கிரது, தக்ஷர், குத்ஸர், வஸிஷ்டர், நாரதரென்று நாங்கள் பத்துப்பேர்கள் பிரம்மாவினுடைய புத்திரர்கள். எங்களுக்கெல்லாம் ஜியேஷ்டரான மரீசியினுடைய புத்திரரான காசியபரென்பவர் மகாமேருவின் தாழ்வரையில் நூறுவருஷமுக்கிரமான தவம்புரிந்தார். அப்பொழுது சகலமான தேவர்களோடும்கூட கருடவாகனரூடராய் லக்ஷ்மீபதி யாவிர்பவித்துக் காசியபருடைய சிரத்தின்மேல் தன் வலதுகையைவைத்து வத்ஸா காசியபா! எழுந்திரு. உன்னுடைய தவத்தினுல் மிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்தேன். மனதிலுள்ள விருப்பத்தைக் கேளென்றுசொல்ல, அப்பொழுது காசியபர் கண்களை விழித்து நீருண்டமேகம்போன்ற திருமேனியில் மிற்கொடிபோல மர்ந்த லக்ஷ்மியோடுகூடக் கருடவாகனரூடராயும், அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நாநாவிதமாகத் துதிக்கும் ரிஷிகள், தேவர்கள் முதலானவர்களால் சூழப்பட்டவராயும், பீதாம்பரதாரியாயும், சங்கம், சக்கிரம், கதை முதலான வாயுதபாணியாயுமிருக்கின்ற பத்

॥௯॥ 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌆
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌜𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥௧௦॥
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌾𑌘𑌹𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ 𑌕𑌾
𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃— 𑌯𑌮𑍇𑌕𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑍀𑌶𑌂 𑌕
𑌮𑌲𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌚 ॥௧௧॥ 𑌤𑌮𑌾𑌨𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌚 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌹𑍀
𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌕𑌨𑌾𑌥𑌮𑍍 । 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌲𑍋
𑌕𑌾𑌵𑌨𑌜𑌾𑌗𑌰𑍂𑌕𑌮𑍍 ॥௧௨॥ 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌮𑍍 ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥௧௩॥ 𑌹𑌰𑌿𑌃—
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾
𑌦𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 ॥௧௪॥ 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 । 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰
𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥௧௫॥ 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾
𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑍇 । 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂
𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑍍 ॥௧௬॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿

மனாபனைக்கண்டு திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து தண்டம்போல் பணிந்து பக்தியால் பரவசமாகி மெய்சிலிர்த்தானந்தக் கண்ணீர் தாரை தாரையாய் பெருகச் சிரமேல் கைகுவித்துத் துதித்தார். அதெப்படியெனில், சர்வலோகங்களுக்குமாதியாயும், பரமபுருஷனும் சங்கசக்கிர கதாபாணியாயும், பீதாம்பரதாரியாயும், கருணாசாகரமாயுமிருக்கின்ற லக்ஷ்மீநாயகனை நான் வணங்குகின்றேனென்று பலவாராகத் துதித்து மோக்ஷத்தைப் பிரார்த்திக்க வப்பொழுது நாராயணர் காசியபா! மோக்ஷதாதா பரமேசுவரர், அவருடையவனுக்கிரகத்தால் மோக்ஷங்கிடைக்கவேண்டுமென்று நாங்களெல்லோர்களுமவரையே யாராதிக்கின்றோம். என்னுடையவனுக்கிரகத்தால் கிரஸ்தனைகப்பவித்துச் சராசரங்களான சகல லோகங்களுக்கும் பிதாவாகக்கடவாய். பிற்பாடு ஜகதீசனனுக்கிரகத்தால் முக்தி கிடைக்குமென்று சொல்லிவிட்டந்தர்த்தானஞ்செய்தார். அப்பொழுது காசியபர் கன்னிகைக்காகவெங்கிலுஞ் சுற்றியுஞ் சரியான கன்னிகை கிடையாமல் பிரமனிடஞ் சென்று வணங்கி ஹே பிதாமஹா! ஜகத்திற்கெல்லாம் பிதாவாக்கடவாயென்று நாராயணரனுக்கிரகித்தார். அதற்குரிய கன்

त्र्यक्षाऽजनि पूर्वं सः ॥ ततो निवेष्टुकामोऽसौ काश्यपस्तत्र वै मुनिः ॥ १७ ॥ सहायैः सहितो दिक्षु कन्यान्वेषणतत्परः । सर्वत्र कन्यकां काञ्चिदीक्षमाणो ऽमास विदाहम् ॥ १८ ॥ उवाच तातं ब्रह्माणं काश्यपो नृपसत्तमः । काश्यपः पितृकं जगतां प्रार्थ्य प्रसन्नः करावतीः ॥ १९ ॥ निवेष्टुकामः कन्यायै नाऽहं कन्यकां लभे । [illegible] ब्रह्मन्नुपायं वद शोभनम् ॥ २० ॥ ब्रह्मा—प्राह दक्षिणाम्भोधेस्तीरे वेदारण्यमस्ति । यत्र [illegible] सृष्टिकर्ता काश्यप ॥ २१ ॥ यत्राऽऽस्ते मणिकर्णिक्याख्या तीर्थराजाधिदेवता । यस्यां स्नात्वा नरो याति सर्वकामानपत्यतः ॥ २२ ॥ [illegible] काश्यप । स्नात्वा [illegible] ततो [illegible] विधिम् ॥ २३ ॥ इत्युक्तो ब्रह्मणा स काश्यपो [illegible] वेदवनाधीशं [illegible] तथा ॥ ॥ २४ ॥ [illegible] मणिकर्णिकाम् । [illegible] कन्यायै [illegible] काश्यपः ॥ ॥ २५ ॥ [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible]

னிகை யெனக் ககப்படவில்லை. இதற்கென்ன வுபாயமென்று வினவ, வப்பொழுது ஹிரண்ணியகர்பன் காசியபரை நோக்கிக் காசியபா! தென்சமுத்திரக்கரையில் வேதாரண்ணியமென்றொரு க்ஷேத்திரமிருக்கின்றது. அதில் மணிகர்ணிகை யென்றொரு தீர்த்தரத்தினமிருக்கின்றது. அது சகலமனோரதங்களையு மளிக்கும். அதில் ஸ்நானஞ்செய்தாலுன்னிஷ்டம் நிறைவேறுமென்று சொல்லவுடனே காசியபர் வேதவனம் வந்து வேதவனேசனை நமஸ்கரித்துப்பிறகு துண்டிவிக்கினேசன் தண்டபாணி இருவர்களையும் வணங்கி, மணிகர்ணிகையை நமஸ்கரித்து கன்னிகையைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து வெள்ளை வஸ்திரங்கள் தரித்து, நீறுபூசி, ருத்திராக்ஷங்களணிந்து, ஜகதீசன் சன்னிதானத்தையடைந்து, தண்டம்போல் பணிந்து, சிர

ஷாய காஶ்யபோ ஹர்ஷாத் வேதா³ரண்யேஶ்வரம் ந்ருப ॥ ௨௭ ॥
காஶ்யப: — [illegible] கேவலசித்³ரூ-
பகம் ஸாக்ஷிணம் ஸதா³ தத: । ஸோஹமித்யாத்மநா பா⁴ஸமா-
நம் ஸதா³ வேத³காநநவாஸம் வேத³வேத்³யம் ப⁴ஜே ॥ ௨௮ ॥ ஸர்வ-
ஜீவம் [illegible]
[illegible] வேத³கான-
நவாஸம் வேத³வேத்³யம் ப⁴ஜே ॥ ௨௯ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] வேத³கான-
வாஸம் வேத³வேத்³யம் ப⁴ஜே ॥ ௩௦ ॥ இதி ஸ்தோத்ரஸ்ய [illegible]
வேதா³ரண்யேஶ்வரோ ந்ருப । ப்ராஹ கிம் தவ [illegible]
[illegible] ॥ ௩௧ ॥ காஶ்யப: — [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௩௨ ॥ தே³வ: — [illegible]
[illegible] யதா³ ப⁴வாந் । [illegible]
[illegible] மணிகர்ண்யாம் [illegible] ॥ ௩௩ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௩௪ ॥ [illegible]

மேல்கைகூப்பிக்கொண்டு துதித்தார். அதெப்படியானல் யாதொருபரமேசுவரன் வாக்குக்கும் மனதுக்குமெட்டாத கேவலசித்தாயும், சர்வசாக்ஷியாயும், சகல ஜீவாளிடத்திலுமெப்பொழுதும் நான் நானென்று விளங்குகிறவராயுமிருக்கின்றாரோ அந்த வேதவனேசனை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேனென்று வெகுவிதமாகத்துதிக்கவப்போ தீசனுவிர்ப்பவித்து வேண்டுமென்கிற வரத்தை வரியுமென்று சொல்லக் காசியபரானவர் ஹே ஜகதீசா! ஜகத்தையெல்லாம் பிரசவிக்கக்கூடிய கன்னிகையையடையும்படி யனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவுடனே ஜகதீசன் திரயோதசியில் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து என்னைப் பிரார்த்தித்தபடியால் பதிமூன்று கன்னிகைகளையடைவீர். இதுபோலிந்தக் கிருஷ்ணபக்ஷத்துத் திரயோதசியிலிந்த மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்தென்னைத் தெரிசித்தவர்களிஷ்டமான கன்னிகையையடைவார்களென்று சொல்லிவிட்டந்தர்த்தானஞ் செய்தார். உ

दृष्ट्वा वेद्यां क्षान्तर्याश्रमः । काश्यपोऽपि सहानुजै
स्तत्स्वगृहं प्रतिनिर्ययौ ॥ ௧௫ ॥ अथ तस्मिन्नन्तरे षष्टिक
न्याश्च सः प्रजापतिः । दक्षस्य सन्निवृत्तस्य पुंस्सृ
ष्टेः संहृत्यान्यथा ॥ ௧௬ ॥ नृपः— कथं तव भयाद्दक्षः
पुंस्सृष्टेः प्रतिनिवर्तितः । कथं वा सुप्रजास्तस्य स
ञ्जाता षष्टिसङ्ख्यकाः ॥ ௧௭ ॥ नारदः— दक्षप्रजापतिं
ब्रह्मा पार्थं सृष्ट्यर्थमब्रवीद्वचः । सृजस्व कम्प्रजा
योगे देवदेव्यज्ञानुसृष्टौ ॥ ௧௮ ॥ इत्युक्तस्तद्व
वै दक्षस्सहस्रं पुत्रान्सृजत् स तान् । उवाच तपस्त
प्त्वा सृजध्वं जगदित्युत ॥ ௧௯ ॥ ते मानसं सरो ग
त्वा तत्रैव तपसि स्थिताः । सृष्टिकारणतोऽर्हं
च तान्मत्वोपवासकान् ॥ ௨௦ ॥ युष्माभिस्तपः किमर्थं
वा चरन्तः कथ्यतामिति । इत्युक्तास्ते च मां प्रोचुः सृ
ष्टिकार्यं वयं कुर्म इति ॥ ௨௧ ॥ तदेतदहं श्रुत्वा वाचं कृ
पया तेषां हितेरतः । नानादुःखाकरेऽस्मिन् सं
सारे किं निमज्जथ ॥ ௨௨ ॥ सृष्टिं संसारदुःखानि चान्
मोहान्तं वनेजनाः । ईदृशं यत्नं त्यज्यस्य शान्तान्ता
विशन्तु ॥ ௨௩ ॥ हेऽदृष्टिवीहीनाश्च वै तदःखेविजि
ताः । संसारदुःखं त्यक्त्वा सन्तोषेण वसन्तु ॥ ௨௪ ॥

டனே காசியபர் சந்தோஷத்துடன் கூடத்தனது பர்ணசாலைக்குச் சென்றார். இந்தச்சமயத்தில் தக்ஷனென்னிடத்திலிருந்து பயந்து புருஷசிருஷ்டியை நிருத்திவிட்டு அறுபது கன்னிகைகளைச் சிருஷ்டித்தாரென்று சொல்லவப்பொழுது மாந்தாதா நாரதரைப் பார்த்துமக்குப் பயந்து தக்ஷன் புருஷசிருஷ்டியை நிறுத்தின வண்ணமென்னவென்று வினவ, மறுபடியும் நாரதரவரை நோக்கி மாந்தாதாவே! தக்ஷப்பிரஜாபதியானவ ரநேகம் புத்திரளையுண்டு பண்ணியவர்களைநோக்கி நீங்கள் தவஞ்செய்து தவத்தின் பலத்தினா லொவ்வொருவரும் சிருஷ்டி செய்யுங்களென்று சொல்ல அவர்களுமப்படியே மானதசரஸ்ஸை யடைந்து தவம்புரியவப்போதவர்களை நான் கண்டு நீங்களேன் தவஞ்செய்கிறீர்களென்று கேட்க, அவர்களும் தங்களபிப்பிராயத்தைச் சொல்லவப்போதவர்களைநோக்கி இந்தச் சம்சாரசாகரத்தி லேனவதிப்படுகிறீர்கள்.

ஏகஸ்யாஶ்ச ஸ்வஸ்யாபி பாபாபஶீதஸ்துராஃ। மோஜயந்தோ வி
வேகேந ஶேநோராஜாந ஶ்வஹ்ய ॥ ௪௫ ॥ ஸாத்தெகேந ஜமத்த
வம் வஶ்யந்த்ஸ்ருதிஶீஷ்டதஃ । ப்ரஹ்மாஹமிதி நிஶ்சித்ய ப்ர
த்யக்பூதாத்மநா ஸதா ॥ ௪௬ ॥ க்ருதக்ருத்யாஶ்ச ஸந்துஷ்டாஶ்ச ஸ்வத
க்ஷிப்ரமேவ ஹி । இதி ஸம்போதிதா ராஜந் தக்ஷபுத்ராஸ்ததா
ஶ்வராஃ ॥ ௪௭ ॥ ஸஹ்யஸ்யாபி மஹேஶாணி ஸ நீஹப்ததா த்ரி
ஶோ யயுஃ । ததோ விதித்வா தாந் ஸர்வாந் நிவ்ருத்திவஶமாந் ஸ
தாந் ॥ ௪௮ ॥ ப்ரவ்ருத்திகாஸ் ஸ்வயம் தக்ஷஸ்ஸ்தாரம் தாஃபவிதோ
ஶ்வஸ் । வ்யஸ்ருஜத்தநயாயம் ஸஹஸ்ரதநயாந்ப்ரபு ॥ ௪௯ ॥
ப்ரேஷயஸ் ஸ தவஸேவ ப்ரவ்ருத்தாந் ஸர்வாந் பாநஃ ।
தேஷாமபி மயா ப்ராக்தம் வேதாந்தஜ்ஞாநமுத்தமம் ॥ ௫௦ ॥ ஜ்யே
ஷ்டாநாமிவ தேநா ஜாதா ஶ்ரேஷ்டபி ஸஹ்யஸ்ய யோகிநஃ । த
க்ஷஸ் தக்ஷஸ்ஸ்தாம்ஸ்தாவத்தக்ரக்ஷஸ்ருஜந்நபி ॥ ௫௧ ॥ மயாபி
தேஷ்யா விஜ்ஞாநம் தத்தம் ஸஹ்யாஸமேவ்ருத । ததோ தக்ஷா
விஷண்ணாஸ ஶஶபத்ரிய வாமிவ ॥ ௫௨ ॥ ஸ்வஹஸ்ததாமபி
கா க்வாபி ஸ்திதிமாஹஸ்திதீஹ தே । ஸ்திகா வரஸ்தவமேம
ஸ்த கதவ்ய இதி பாஷிதஃ ॥ ௫௩ ॥ ஶாவஸ்கந்ருஹோ
ஜாதோ மம ராமாஜ்யநாவஹாஸ் । ததோ தக்ஷஶ்சிரம் த்யாத்வா
ப்ரஜாவ்ருத்திஃ கதம் ந்விதி ॥ ௫௪ ॥ நிஶ்சித்ய கந்யா வ்யஸ்ருஜஸ் ஷ

பரமாத்மாவை விசாரித்துச் சற்கதியை யடையுங்களென்று ஞா
னோபதேசஞ்செய்தேன். உடனே அவர்கள் வைராக்கியத்தை
யடைந்து முக்தி மார்க்கத்தில் திரும்பிவிட்டார்கள். அதைய
றிந்து தக்ஷன் மறுபடியுமனேகம் புருஷர்களைச் சிருஷ்டித்து
அவர்களையும் தவத்திற்காக வனுப்பினார். அவர்களுமென்னு
டைய வுபதேசத்தினால் நிவிருத்தி மார்க்கத்தில் திரும்பிவிட்டார்
கள். அப்பொழுது தக்ஷன் துக்கித்து நமக்குதவியாக யேர்ப்ப
டுகின்றவர்களை யெல்லாமிவ்வித மிந்தநாரதன் செய்பவாவென்
று கோபங்கொண்டு ஒருமுகூர்த்தங்கூட வொருவிடத்திலும் நி
லையில்லாமல் சஞ்சரிக்கக்கடவதென்று சபித்தார். மாந்தாதாவே
அவரப்படிச் சபித்ததெனக்கனுகூலமாகவே யேர்ப்பட்டது. பின்
பாடு தக்ஷன் லோகசிருஷ்டி யெப்படிபவிக்குமென்று யோஜித்த
றுபதுகன்னிகைகளைச் சிருஷ்டித்தார். அரசனே ! அப்படிச்

सृष्टव्यास्ते नृप । मह्या त्वं प्रजासृष्टौ नियु-
क्तो ज्ञानदीक्षितः ॥ ५५ ॥ इति दक्षप्रजासृष्टिः प्रोक्ता
मूर्तितो नृप । अतः परं काश्यपस्य चरित्रं शुभं नि-
शामय ॥ ५६ ॥ दक्षस्तु षष्टिकन्यानां वरान्वेषी महीव-
ते । निर्जग्मे मणिकर्ण्यां स्वां गृहं प्राप्तं तदा का-
श्यपम् ॥ ५७ ॥ स दृष्ट्वा तीर्थमाहात्म्यात्त्रयोदश सुता
ददौ । ता विवाह्य स विप्रोऽपि शंसन् तीर्थस्य वैभ-
वम् ॥ ५८ ॥ तास्तु देवासुरान् सिद्धान् मनुष्यान्पशुपक्षि-
कवान् । मनुष्यवृक्षविटपिवल्लीर्नवप्रजाः सुतान् ॥
॥ ५९ ॥ इयं मारात्मजा देव्यैः प्रोक्ता कन्याकामस्य तस्मै ।
काश्यपस्य प्रजावाप्तिर्मणिकर्ण्यां निमज्जनात् ॥ ६० ॥
तस्माद्यः कोऽपि मनुजो मणिकर्ण्यां निमज्जति । तस्य
कन्यादिकामसंसिद्धिः सत्यं सत्यं नृपोत्तम ॥ ६१ ॥

इति श्रीस्कान्दे पुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रपर्वणि उपरिभागे वाराणसीमाहात्म्ये
मणिकर्णिकावैभवे काश्यपस्य प्रजावाप्तिर्नाम
षड्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥
इति षड्विंशोऽध्यायः ॥

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட கன்னிகைகளுக்கு வரனைத்தேடிக்கொண்டுவந்த தக்ஷன் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து தனதாச்சிரமத்தில் வந்திருக்கும் காசியபரைக் கண்டிவர் சரியானவரனென்று நிச்சயித்துத் தனது புத்திரிகளில் பதின்மூன்றுபேர்களை யவருக்குக் கொடுத்தார். அதாவது மணிகர்ணிகையின் மகிமையினாலேயே தவிர வேறுகாரணமில்லை. அந்தஸ்திரீகளும்காசியபரையடைந்து அவர் மனதிற்குச் சந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணி யவரனுக்கிரகத்தால் தேவர்கள், அசுரர்கள், மானுஷர்கள், மிருகங்கள், விருக்ஷங்கள், கொடிகள், செடிகள் முதலான ஜகத்துக்களைப் பிரசவித்தார்கள். மாந்தாதாவே காசியபருடைய சரித்திரமானதுசொல்லப்பட்டது. ஆகையால் ஸ்திரீகாமனுள்ளவன் சிரத்தையோடுகூட மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்வானேயானால் இஷ்டமான கன்னிகைகளை யடைவனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்ஹிதையில் இருபத்தியாறுவது அத்தியாயம்
காசியபசரித்திரம் முற்றிற்று.

[illegible]

இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரே அதிதியின் வரலாற்றை விரிவாய்ச்சொல்லுமென்று வினவ, நாரதரவரை நோக்கியரசனே! அதிதி, திதி, ஸிம்ஹிகை, அனுயு, காலகை, முனி, பிரபை, குரோதை, ஸுரஸை, விநதை, ஸுரபி, தனு, கத்துரு வென்கிற காசியபரின் பத்தினிகள் பதிமூன்றுபேர்களில் மூற்றவளான அதிதி பதியைப்பார்த்து என் பிராணநாயகா! நான் தேவர்களுக்கு மாதாவாகும்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள். காசியபருமவளைநோக்கி, என்னிஷ்ட நாயகியான அதிதியே! நீ வேதவநஞ்சென்று மணிகர்ணிகையில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்தாலிஷ்டம் நிறைவேறுமென்று சொல்ல, அவளுமப்படியே விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனை வருந்த, வேதவ

[illegible] सहस्रं तां मणिकर्णीमुपेत्य वै । वेदारण्ये-
श्वरं नत्वा स्तुत्वा [illegible] ॥ ९ ॥ अदितिः — न-
मो वेदाधीशाय पार्वतीपतये नमः । [illegible]
[illegible] त्रिजगद्धेतवे नमः ॥ १० ॥ [illegible]
[illegible] । भक्तप्रियाय शान्ताय [illegible]
[illegible] ॥ ११ ॥ देहि मे देवमातृत्वं [illegible]
[illegible] । स्कन्दविघ्नेशजनक [illegible] ॥ १२ ॥ इति
स्तुतः प्रादुरभूत् [illegible] नायकः । प्राह तां
कृपया [illegible] मणिकर्ण्यां निमज्जनात् ॥ १३ ॥ श्रीशिवः —
देवमाता [illegible] मत्प्रसादतः । मणिकर्ण्यां
निमज्जनाद् [illegible] वेदकानने ॥ १४ ॥ तेषां [illegible]
[illegible] । मणिकर्ण्यां [illegible]
[illegible] ॥ १५ ॥ [illegible]
[illegible] । इति उक्त्वा [illegible]
देवस्तत्र तिरोहितः ॥ १६ ॥ अदितिश्चापि [illegible]
[illegible] ॥ १७ ॥ कश्यपाज्जनयामास [illegible]
[illegible] ॥ १८ ॥ अर्यमा वरुणो मित्रः पूषा
धाता पुरन्दरः । त्वष्टा भगोंऽशः सविता पर्जन्यो
विष्णुरित्यपि ॥ १९ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ २० ॥ मणिकर्ण्यां निमज्ज्यादौ देवमाता [illegible] ।
इतीदं कथितं राजन् मणिकर्ण्याः [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible]

நேசனுமப்படியேபவிக்கும் நாருயணனுமுனக்குப் புத்திரனுகப விப்பாரென்றனுக்கிரகித்தார். அதிதியு பீசனனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு பதியையடைந்து பணிவிடைசெய்து வருஞ் சமயத்தில் மணிகர்ணிகையின் மகிமையினுல் அரியமா, வருணன், மித்திரன், பூஷா, தாதா, புரந்தரன், துவஷ்டா, பகன், அம்சன், ஸவிதா, பர்சன்னியன், விஷ்ணுவென்கிற பன்னிரண்டாதித்தி யர்களை புத்திரர்களாக அடைந்தாள். மாந்தாதாவே! மணிகர் ணிகையின் மகிமையைத் தெரிந்தவரை சொன்னேன். பூராவுஞ்

𑌶𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌃 𑌶𑌂𑌶𑌤𑍇 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌹 ॥ ௨௨ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯
𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌦𑍀𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌕𑌥𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾𑌮
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌶𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 — 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌮𑌾
𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌦 ॥
॥ ௧ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰
𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 । 𑌸𑍃𑌜 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌮𑌾𑌹𑌾𑌭𑌯 𑌸𑍃𑌜 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿
𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿
𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍀 । 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌦 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥

சொல்ல யார் வல்லவன்? அதில் ஸ்நானஞ்செய்து காசியபர் சிருஷ்டிசக்தியையடைந்தாரென்று சொல்லிமுடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்
அதிதிசரித்திரம் முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

மாந்தாதாவானவர் நாரதரே! காசியபர் சிருஷ்டிசக்தியை யடைந்தவிதமெவ்விதமென்று வினவ, நாரதர் சொல்லுகின்றார்: முன்காலத்திலிரண்ணியகற்பன் காசியபரைப்பார்த்து தேவர்கள் முதலானவர்களைச் சிருஷ்டியுமென்றுத்திரவுசெய்யக் காசியபர் பிதாமஹரைப்பார்த்து எனக்குச்சிருஷ்டியொன்றுந் தோன்றவில்லை. சிருஷ்டிக்கு வல்லமையை யளிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்

इत्युक्तो ब्रह्मणः प्राह काश्यपं कमलासनः ।
अहं वेदवने सृष्टिशक्तिं लब्धवानतः ॥ ௪ ॥ त्वं चा-
पि तत्र गत्वाऽद्य मणिकर्ण्यां समाप्लुते । स्नानाच्च
तव सिद्धिः स्यात् सृष्टिकृत्यस्य ॥ ௫ ॥ प्रतिमासेत्य त-
त्तीर्थे वेदवनाधीशं पश्य ॥ नारदः— इति श्रुत्वा वि-
धेर्वाक्यं काश्यपस्तूर्तिकाननः ॥ ௬ ॥ गत्वा स्नात्वा म-
हातीर्थे मणिकर्ण्याह्वये नृप । प्राप्य पार्श्वे तत्-
पूराजं वै सृष्टिमवाप्तवान् ॥ ௭ ॥ ततो गतिस्स्वत-
पः [illegible] यज्ञमकः । ततस्सृष्टिसमारम्भका जगाम
सप्रजम् [illegible] ॥ ௮ ॥ ससर्ज देवानसुरान् सत्त्वसत्त्व-
वैभवान् । तत्सृष्टिरादितो राजन्नादित्यान् प्रव्यधि-
ते ॥ ௯ ॥ अदित्यां द्वादशादित्यान् जनयामास काश्यपः ।
अयोनिजो वरेण्यो दितेः पश्चाद्याता परान्तरः ॥ ௧௦ ॥
कश्यपो भगवान् सविता वरुणो विष्णुरित्यपि । सञ्जा-
ता आदित्या लोकसाक्षिणे श्रिताः ॥ ௧௧ ॥ दित्यां
सञ्जनयामास हिरण्यकशिपुं नृप । हिरण्याक्षं च
राजेन्द्र पुत्रावतिबलोर्जितौ । ௧௨ ॥ हिरण्यकशि-
पोः पुत्राश्चत्वारः प्रथितौजसः । प्रह्लादश्चानुह्लादश्च
संह्लादो ह्लाद इत्यपि ॥ ௧௩ ॥ विरोचनस्तु प्र-
ह्लादाद्विरोचनसुतो बलिः । बाणासुरो बलेः

தார். அப்பொழுது பிதாமஹர் காசியபரைநோக்கிக் காசியபரே! வேதவநத்திலெனக்குச் சிருஷ்டி சக்தியையளித்த மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்தால் சிருஷ்டிக்குந்தன்மை யுண்டாகுமென்று சொல்ல வப்பொழுதே காசியபர் வேதவநம் வந்து, ஸ்நாநஞ்செய்து, ஜகதீசனைத் தெரிசித்துச் சிருஷ்டிசக்தியை யடைந்து, தனதிருப்பிடம்வந்து அதிதியினிடத்தில் பன்னிரண்டாதித்தியர்களையு முண்டுபண்ணினர். திதியினிடத்தில் ஹிரண்ணியகசிபுவையும், ஹிரண்ணியாக்ஷனையு முண்டுபண்ணினர். அதில் ஹிரண்ணியகசிபுவுக்குப் பிரஹ்லாதன், அநுஹ்லாதன், ஸம்ஹ்லாதன், ஹ்லாதனென்று நான்கு குமாரர்களுண்டானார்கள். பிரஹ்லாதனுக்கு விரோசனனும், விரோசனனுக்கு மகாபலியும், மகாபலிக்கு பாணாசுரனு முண்டானார்கள். அநுஹ்லாதனுக்கு

பாத்ராஹ்யந்யாஹ்லாதஸுதாந் ஶ்ருணு ॥ ௧௪ ॥ விரோசநஶ்ச
ஶம்பஶ்ச நிஶம்ப இதி தே த்ரய: । ஸிம்ஹிகாயாம் து நிஶ்ச
ந்த்ரஶத்ரும் ராஹும் வ்யஜீஜநத் ॥ ௧௫ ॥ காலாயாம் ஜநயாமாஸ
காலகேயாம்ஶ்ச தாநவாந் । நிவாதகவசாம்ஶ்சாபி தநாவேவ
ராக்ஷஸாந் ॥ ௧௬ ॥ விப்ரசித்திமுகாந் ஜநயாமாஸ காஶ்ய
ப: । க்ரோதவஶாயாம் ஜம்பகுஷ்மாண்டஶம்பராந் ॥ ௧௭ ॥ ப
லஞ்சாபல: புலோமாச நமுசி: காலநேமி । க்ரோதா
யாம் காஶ்யபோ யக்ஷாநஜநயாமாஸ குஹ்யகாந் ॥ ௧௮ ॥ யக்ஷாந்பி
ஶாசாந் பூதாநி பாதாள ஸம்வஸாராவபி । க்ரோதகாம
ஹ்வம் சாந்யம் பாதும் க்ரோதவஶம் ததா ॥ ௧௯ ॥ கத்ரூம் ஸஞ்
ஜநயாமாஸ காஶ்யப: பணிநாயகாந் । ஶேஷம் ச வாஸுகிம்
சைவ தக்ஷகம் ச தநஞ்ஜயம் ॥ ௨௦ ॥ கார்கோடகம் ச ராஜேந்த்ர
த்ருதராஷ்ட்ரமநந்தகம் । பத்மம் சாபி மஹாபத்மம் ஶங்கிகம் குளி
கம் ததா ॥ ௨௧ ॥ கம்பளாஶ்வதரம் சாந்யாந் நாநா பணிநா
யகாந் । விநதாயாம் து நிர்முமே பக்ஷிராஜாநவாஸ்ருஜத் ॥
॥ ௨௨ ॥ தார்க்ஷ்யம் சாரிஷ்டநேமிம் சாப்யருணம் ததா ।
ஆருணிம் வித்யுதம் சைவ ஹ்யஶநிம் சாபி ஸர்வதே ॥ ௨௩ ॥
அநாயுஷாயாம் வ்ருத்ரம் ச பலம் ச க்ரோதமேவ ச । ஹயக்ரீவம் த
தா வ்யாப்திம் நாமதேயஜநயத்தாநி: ॥ ௨௪ ॥ ப்ரபாயாம் ஜநயாமா

விரோசனன், ஸம்பன், நிஸம்பனென்று மூன்று புத்திரர்கள் காசிபருக்குச் சிம்மிகையினிடம் ராகுவும், காலையினிடம் ஜம்பன், கும்பாண்டன், சம்பரன், பலன், அபலன், புலோமா, நமுசி, காலநேமியென்கிற காலகேயர்களும், தநுவினிடம் விப்பிரசித்தன் முதலான நிவாதகவசர்களும், குரோதையினிடம் யக்ஷர்களும், குஹியகர்களும், பிசாசர்களும், பூதங்களும், குரோதகாமன், குரோதவசனென்றிரண்டசுரர்களும், கத்துருவினிடம் சேஷன், வாசுகி, தக்ஷகன், தனஞ்சயன், கார்கோடகன், திருதராஷ்டிரன், பதுமன், மகாபதுமன், சங்கன், குளிகன், கம்பளாசுவன் முதலிய நாகங்களும், விநதையினிடம் கருடன், அரிஷ்டநேமி, அருணன், அருணி, வித்தியுதன், அசனி முதலான பக்ஷிகளும், அநாயுஷையினிடம் விருத்திரன், வலன், கிருதன், ஹயக்ரீவன், ஆதி, வியாதி முதலானதுகளும், பிரபையினிடம்

க³ந்த⁴ர்வாஶ்ச கிந்நராஶ்ச ததா² । அநவத்³யா அநூகாமா அநூ-
கா சாருணப்ரியா ॥ ௨௫ ॥ அநூபா ஸுப⁴கா³ சேதி ச
ஸுரஸாயாம் ஶைலா வ்ருக்ஷா: । கு³ல்மா லதா: ஸமுத்³ரா நத்³ய:
ஸுரப்⁴யாம் மித்³யோத் ॥ ௨௬ ॥ அம்ருதம் பஶவோ விப்ரா ருத்³ரா:
காஶ்யபாத் । ஸுபுத்ரம் ப்³ராஹ்மணா மாலோ ராக்ஷஸாஶ்ச மிதா
த்ஸ: ॥௨௭॥ காஶ்யபஸ்ய ஸமுத்³யாம் தே அப்ஸரஸ: புண்ட³ரீகா
நா: । அலம்பு³ஷா மிஶ்ரகேஶீ புண்ட³ரீகா திலோத்தமா ॥௨௮॥
ஸுரூபா லக்ஷணா க்ஷேமா ரம்பா⁴ காம்யா ஶரத்³வதீ । மநோ
ரமா அஸிதா ஸுபுத்ரா ஸுவ்ருத்தா ஸுமுகீ² ப்ரியா ॥ ௨௯ ॥
ஸுக³ந்தா⁴ ஸுரஸா சேதி ராஜந்நப்ஸரஸோ க³ணா: । இத்த²ம்
வம் ஜநயாமாஸ புத்ரகந்யாஸ காஶ்யப: ॥ ௩௦ ॥ த்வயோசித
ஸ்நாநம் மணிகர்ணிகாயாம் விதா⁴நத: । தத்³வா புத்ராந்
ப்ராப்நுயாம் மணிகர்ணிகாயாம் நிமஜ்ஜநாத் ॥ ௩௧ ॥ ஸர்வதீர்த²
த்ராஸ்ய காஶ்யபஸ்யேவ தஸ்ய ச । புத்ராஶ் ஸந்ததிஸ்
ஸம்பத் யஶஸ்ஸ்வர்கோ³ பா⁴வ்ய: ॥ ௩௨ ॥ ஶிவம் ஸதே³
ஹஸ்ய நரஸ்ய கிம்வா ஸ்நாநாந்மணிகர்ணிகாயா: । ஆயு:
ஸ்ஸ்வரோக்³யம் ஸந்ததிர் வீர்யம் யஶோ ப்³ரஹ்மவர்ச

கந்தருவர், கின்னரர், அனவத்தியை, அனூகாமை, அனூகை, அருணப்பிரியை, அனூபை, சுபகை முதலானவர்களும், சுரசையினிடம் மலை, மரம், செடி, கொடி, சமுத்திரம், நதி முதலியவைகளும், சுரபியினிடம் அமிருதம், பசு, பிராமணர், ருத்திராள் முதலியவர்களும், முனியினிடம் அலம்புஷை, மிசிரகேசி, புண்டரீகை, திலோத்தமை, சுரூபை, லக்ஷணை, க்ஷேமை, ரம்பை, காம்மியை, சரத்துவதி, மனோரமை, அஸிதை, ஸுப்புரு, ஸுவிருத்தை, ஸுமுகி, பிரியை, சுகந்தை, ஸுரதை யென்கிறவர்களுமுண்டானார்கள். ஆகையாலரசனே! புத்திரன் வேண்டுமென்பவன் மணிகர்ணிகையில் பக்தியுடன் ஸ்நாநஞ்செய்தால் காசிபரைப்போலநேகம் புத்திரர்களையும், புத்திரிகளையு மடைவான். மணிகர்ணிகையானது தேவேந்திராதிப்பட்டத்தைக்கூட யளிக்குமேயானால் சரீரத்தோடுகூடச் சுவர்கத்தை யேன் கொடுக்கமாட்டாது: ஆயுஸ், ஆரோக்கியம், ஸந்ததி, வீரியம், யசஸ், பிரம்ம

புத்ராஹ்யநுஹ்ராதஸுதாஸ்து ஶ்ருணு ॥ ௧௪ ॥ விரோசநஶ்ச
ஸும்பஶ்ச நிஸும்ப இதி தே த்ரய: । ஸிம்ஹிகாயாம் முநிஶ்ச
புத்ரம் ராஹும் வ்யஜீஜநத் ॥ ௧௫ ॥ காலாயாம் ஜநயாமாஸ
காலகேயாம்ஶ்ச தாநவாந் । நிவாதகவசாம்ஶ்சாபி மஹாபலப
ராக்ரமாந் ॥ ௧௬ ॥ விப்ரசித்திமுகாந் தந்வாம் ஜநயாமாஸ காஶ்ய
ப: । தாநவாந் மஹாவீராந் ஜம்பகும்பாண்டஶம்பராந் ॥ ௧௭ ॥ ப
லாபலௌ புலோமா ச நமுசி: காலநேம்யபி । க்ரோதா
யாம் காஶ்யபோ ராஜந் ஜநயாமாஸ குஹ்யகாந் ॥ ௧௮ ॥ யக்ஷாந் பி
ஶாசாந் பூதாநி ச த்வௌ அஸுராவபி । க்ரோதகாம
ஹ்வயம் சாந்யம் ச க்ரோதவஶம் ததா ॥ ௧௯ ॥ கத்ர்வாம் ஸ ஜ
நயாமாஸ காஶ்யப: பணிநாயகாந் । ஶேஷம் ச வாஸுகிம்
சைவ தக்ஷகம் ச தநஞ்ஜயம் ॥ ௨௦ ॥ கார்கோடகம் ச ராஜேந்த்ர
த்ருதராஷ்ட்ரமநந்தகம் । பத்மம் சாபி மஹாபத்மம் ஶங்க
பாலகௌ ॥ ௨௧ ॥ கம்பலாஶ்வதரம் சாந்யாந் நாகேந்த்ராந் பணிநா
யகாந் । விநதாயாம் முநிஶ்ரேஷ்ட பக்ஷிராஜாநவாஸ்ருஜத் ॥
॥ ௨௨ ॥ தார்க்ஷ்யம் சாரிஷ்டநேமிம் சாப்யருணம் ஆருணம் ததா ।
ஆருணிம் வித்யுதம் சைவ ஹ்யஶநிம் சாபி ஸுவதே ॥ ௨௩ ॥
அநாயுஷாயாம் வ்ருத்ரம் ச பலம் ச க்ருதமேவ ச । ஹயக்ரீவம் த
தா வ்யாதி நாதிநஜநயந்முநி: ॥ ௨௪ ॥ ப்ரபாயாம் ஜநயாமா

விரோசனன், ஸும்பன், நிஸும்பனென்று மூன்று புத்திரர்கள் காசியபருக்குச் சிம்மிகையினிடம் ராகுவும், காலையினிடம் ஜம்பன், கும்பாண்டன், சம்பரன், பலன், அபலன், புலோமா, நமுசி, காலநேமியென்கிற காலகேயர்களும், தநுவினிடம் விப்பிரசித்தன் முதலான நிவாதகவசர்களும், குரோதையினிடம் யக்ஷர்களும், குஹியகர்களும், பிசாசர்களும், பூதங்களும், குரோதகாமன், குரோதவசனென்றிரண்டசுரர்களும், கத்துருவினிடம் சேஷன், வாசுகி, தக்ஷகன், தனஞ்சயன், கார்கோடகன், திருதராஷ்டிரன், பதுமன், மகாபதுமன், சங்கன், குளிகன், கம்பளாசுவன் முதலிய நாகங்களும், விநதையினிடம் கருடன், அரிஷ்டநேமி, அருணன், அருணி, வித்தியுதன், அசனி முதலான பக்ஷிகளும், அனுயுஷையினிடம் விருத்திரன், வலன், கிருதன், ஹயக்ரீவன், ஆதி, வியாதி முதலானதுகளும், பிரபையினிடம்

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 । 𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍂𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍂-
𑌕𑌾 𑌮𑌰𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௫ ॥ 𑌅𑌨𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌭𑌗𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍁-
𑌨𑌿𑌰𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌧𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍𑌕-
𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌨𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌲𑌤𑌾𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌦𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 । 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌨𑍍𑌵𑌧𑍇-
𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௭ ॥ 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌵𑌾𑌵𑌨𑌾𑌮-
𑌨𑌾𑌃 । 𑌅𑌲𑌂𑌬𑍁𑌷𑌾 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾 𑌤𑌿𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ॥ ௨௮ ॥
𑌸𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾 𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌰𑌦𑍍𑌵𑌤𑍀 । 𑌮𑌨𑍋-
𑌰𑌮𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ ௨௯ ॥
𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌽𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌾𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂-
𑌵𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 ॥ ௩௦ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃
𑌸𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌮𑌣𑌿𑌕𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 𑌵𑌾-
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍀𑌤 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩௧ ॥ 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌵𑍀𑌤𑌵𑌾-
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌕𑍍𑌵𑌣𑌿𑌵𑌾-
𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌮𑌕𑍍𑌵𑌮𑍍𑌰𑌕𑍍𑌵 𑌮𑌵𑌾𑌂𑌵𑌤𑌿𑌕𑍍𑌵𑍁 ॥ ௩௨ ॥ 𑌆𑌯𑍁𑌃𑌸𑌨𑍍𑌦-
𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌣𑌿𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾𑌸𑌾 । 𑌆𑌯𑍁-
𑌰𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍀𑌯𑍂𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌂 𑌵𑌸𑍁

கந்தருவர், கின்னரர், அனவத்தியை, அனூகாமை, அனூகை, அருணப்பிரியை, அனூபை, சுபகை முதலானவர்களும், சுரசையினிடம் மலை, மரம், செடி, கொடி, சமுத்திரம், நதி முதலியவைகளும், சுரபியினிடம் அமிருதம், பசு, பிராமணர், ருத்திரர் முதலியவர்களும், முனியினிடம் அலம்புசை, மிசிரகேசி, புண்டரீகை, திலோத்தமை, சுரூபை, லக்ஷணை, க்ஷேமை, ரம்பை, காம்மியை, சரத்துவதி, மனோரமை, அஸிதை, ஸுப்புரு, ஸுவிருத்தை, ஸுமுகி, பிரியை, சுகந்தை, ஸுரதை யென்கிறவர்களுமுண்டானார்கள். ஆகையாலரசனே! புத்திரன் வேண்டுமென்பவன் மணிகர்ணிகையில் பக்தியுடன் ஸ்நானஞ்செய்தால் காசிபரைப்போலநேகம் புத்திரர்களையும், புத்திரிகளையு மடைவான். மணிகர்ணிகையானது தேவேந்திராதிப்பட்டத்தைக்கூட யளிக்குமேயானால் சரீரத்தோடுகூடச் சுவர்கத்தை யேன் கொடுக்கமாட்டாது: ஆயுஸ், ஆரோக்கியம், ஸந்ததி, வீரியம், யசஸ், பிரம்ம

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥ ௩௩ ॥ 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌣𑍀-
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 । 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑍁-
𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌨𑍌 ॥ ௩௪ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌣𑌿-
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 ॥ ௩௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌶𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

——(:0:)——

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾— 𑌸𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮-
𑌸𑌮𑌾𑌯𑌿𑌜𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜-
𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌵𑌦𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥

விஷ்ணுருத்திர பதம், ஸ்கந்த பதம் முதலானதைக் கட்டாயங் கொடுக்கின்றது. எந்த மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து க்ஷத்திரியனாயிருந்த கௌசிகன் சரீரம் மாறாமலே வேதியனானாரோ அதின் மகிமையையெப்படிச்சொல்லுவேனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம் காசியப சிருஷ்டி முற்றிற்று.

இருபத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்.

நாரதமுனிவரே! மறுபடியும் வேறு ஜநநத்தை யடையாமலே காதிபுத்திரனான விசுவாமித்திரரெப்படி க்ஷத்திரியஜாதி மாறி மறையோனானாரென்று மாந்தாதா கேட்க, நாரதருரைக்கின்றார். கேளும் மாந்தாதாவே மணிகர்ணிகையின் மகிமையை, காம

॥ ௨ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌿 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍇 𑌹𑍇𑌤𑌾𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌮𑌾𑌯𑌿𑌜𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌿
𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑍁 । 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌸
𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰
𑌣𑍍𑌯𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌚 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌤𑌟𑍇
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌸 𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥ ௬ ॥ 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑍋
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌹 ॥ ௭ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽
𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌜𑍋𑌽𑌵𑌦𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌜𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰
𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 ॥ ௯ ॥ 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽
𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌧𑌸𑌾 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃— 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑌾
𑌤𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௦ ॥ 𑌤𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋
𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌾

தேநுவின்னிமித்தம் வஸிஷ்டரோடு விசுவாமித்திரன் சண்டை செய்தபஜயத்தையடைந்து க்ஷத்திரிய பலத்தைத் தூஷித்துப் பிரம்ம தேஜஸ்ஸைக் கொண்டாடியதையடைய விருப்பங்கொண் டொவ்வொருதிக்குக்களிலுந் தவஞ்செய்து தவத்தின் விக்கினத் தால் வேதவநம் வந்து மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து மேல் கரையிலிருந்து பலமாகத் தவஞ்செய்தார். அப்போதவருடைய சிரம் வெடித்து அக்கினி கிளம்பிப் பிரம்மலோகம்வரை வியாபிக்க வப்பொழுது தேவர்களதினால் வருத்தமுற்று வேதியனோடுகூட வேதவநம்வந்து விசுவாமித்திரரைக்கண்டார்கள். அப்பொழுது ஹிரண்ணியகற்பன் கௌசிகரைநோக்கி, ஹே கௌசிகா ! உமக் குப் பிராம்மண்ணிய முண்டாய்விட்டது. தவத்தை நிறுத்து மென்று சொல்லி யவர்தலையில் கையைவைத்துப் பிராமணனாகிறீ ரென்று சொல்ல, விசுவாமித்திரர் மனமகிழ்ந்து ஹே கமலாச ன! மணிகர்ணிகைஸ்நாநத்தினால் நான் பிராமணனானது சத்திய மேயானால் உம்முடைய புத்திரரான வசிஷ்டரும் பிராமணனாகி

𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௧௧ ॥ 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍
𑌞𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌜𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌕𑌃 । 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯𑌂
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌂
𑌤𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌜𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂
𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌾𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿
𑌅𑌯𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 । 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ ௧௪ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿
𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌸𑌿
𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍇𑌵 𑌨𑍃
𑌵𑌸𑌤𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌪𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯
𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌦𑌾
𑌯𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 । 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍀 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 ॥
॥ ௧௭ ॥ 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥
॥ ௧௮ ॥ 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௯ ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌮𑍁
𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍇 𑌵𑍋𑌽𑌵𑌿

விட்டாயென்று சொல்லவேண்டுமென்று சொல்ல வப்பொழுது தேவர்களுடைய வேண்டுதலால் வசிஷ்டரும் பிராமணருகிவிட்டீரென்று சொன்னர். உடனே கமலாசனன் வசிஷ்டரிடமுபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு சிஷ்யனுகயிருக்கக்கடவீரென்று கௌசிகனுக்குத்திரவு கொடுத்துவிட்டு வானவர்களுடன் சென்ருர். பிற்பாடு கௌசிகன் வசிஷ்டரை வணங்கி என்னைச்சிஷ்யனுகவங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று பிருர்த்திக்க வஸிஸ்டரவருடைய சிரமேல் கைவைத்து வேதியனுக்குறிய காயத்திரீ முதலான மந்திரங்களையுபதேசஞ்செய்தார். கௌசிகனும் வேதவநத்திலேயே குருவுக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டு மணிகர்ணிகையில் நித்தியம் ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு வசித்தார். அப்படியிருக்கவொருக்கால் கௌசிகன் வசிஷ்டரிடம் வர்ணுசிரமதர்மங்களையுமதின் பலங்களையும் பக்தி, வைராக்கியம், ஞானம், முக்தி முதலானது

[illegible]

களையும் பிரச்னஞ்செய்ய, வஸிஷ்டரு மவருக் குபதேசித்தார். அதெப்படியென்றால் கேளும் கௌசிகரே! தர்மங்கள் பூருவை யுமீசனொருவர்தானறிவார். ஆகையால் சுருக்கமாகச்சொல்லு கின்றேன். பிராமணனுக்கேற்பட்ட தர்மமாவது சௌசம், ஸந்தியாவந்தனம், காயத்திரீஜபம், வேதசாஸ்திரபுராணபடனம், அக்கினிஹோத்திரம், பிதிருசிராத்தம், அதிதிபூஜை, தொண்ணூற்றியாறு சிராத்தங்கள், மாதா, பிதா, குரு, பிராமணாள், தேவதைகள் முதலானவர்களுடைய வாராதனம், பிராணாயாமம்,

ப்ராணாயாமோ மஹாதேவே பக்திர்வைராக்யமேவ ச । ஸர்வ
தா ஜபஶீலத்வம் ஸமாதிர்த்யாநமேவ ச ॥ ௩௪ ॥ ஜ்ஞாநாப்யாஸ
ஸ்ததா ஸத்யபாஷணம் மௌநஶீலதா । தாநயஜ்ஞாதிஷு ப்ரீதிஸ்ஸ
ர்வதா யஜ்ஞஶீலதா ॥ ௩௫ ॥ தபஸி ஸ்ஸதா ஸ்நிக்தோ வ்ரதேஷு ச தத:
ப்ரீதிஸ்ஸதா வ்ரதம் । ஶமோ தம ஸ்திதிக்ஷா ச ஶ்ரத்தோபரதி
ஸ்ததா ॥ ௩௬ ॥ ஶ்ரீருத்ரசமகாதீநாம் ஜபோ நித்யமதந்த்ரித: ।
பஸ்மதே ஹஸ்தி ருத்ராக்ஷ ஸதாப்ரீதிஶ்ச கீர்த்யதே ॥ ௩௭ ॥
ஶிவவிஷ்ணுஸ்ய நாம்நா ஸங்கீர்த்தநம் ஸதா ஶிவபூஜநம் । அஹிம்
ஸாऽத்ரோஹஶீலத்வ மாஸ்திக்யம் ப்ரஹ்மசர்யதா ॥ ௩௮ ॥ தயா
ஸர்வேஷு பூதேஷு மிதாஹார: க்ஷமா த்ருதி: । அஸ்தேயம்
பரவித்தாநாம் ஹ்ரீஸ்ஸதா டம்பவர்ஜநம் ॥ ௩௯ ॥ ஆந்ருஶம்ஸ்யம
ஹங்காரவர்ஜநம் தீர்த்தஸேவநம் । ஸதா ஸத்ஸங்கதிஸ்த்யாஜ்யா
ணாம் ச நிக்ரஹ: ॥ ௪௦ ॥ பாஷண்டஶூத்ரசண்டாலபதிதா
நாமவேக்ஷணம் । தைஸ்ஸஹாநபிபாஷா ச தத்ஸ்த்ரீவ்யாதாந
ஜநம் ॥ ௪௧ ॥ பரதாரபரத்ரவ்யபரக்ஷேத்ரேஷ்வலோபதா ।
வேதாந்தஶ்ரவணம் தஸ்ய மநநம் ஸர்வதா முநே ॥ ௪௨ ॥ நிதி
த்யாஸந மாத்மைக்ய ஸமாதி ஸ்ஸர்வதா முநே । முமுக்ஷுத்வம் ஜ
கந்மித்யாத்வபுத்தி: ஸர்வதா தேஹாதிஷு ॥ ௪௩ ॥ தேஹே க்ஷே
த்ரே ச ஸர்வஷு மமதாவர்ஜநம் ததா । ஜத்யாதயோ த்விஜாதீ
நாம் யமா: ப்ரோக்தாஸ்ஸ்யம்ஸ்ம்ருதா ॥ ௪௪ ॥ தபஶ்சரிதாநித்யம்

சிவபக்தி, வைராக்கியம், எப்பொழுதும் மந்திரஜபம், சமாதி, தியானம், ஞானப்பியாசம், சத்தியம், மௌனம், தானம், யாகம், தவம், விருதம், சமம், தமம், சகித்தல், சிரத்தை, உபரதி, ஸ்ரீருத்திரஜபம், பஸ்மதாரணம், ருத்திருக்ஷதாரணம், சிவவிஷ்ணுநாமசங்கீர்த்தனம், சிவபூஜை, அஹிம்ஸை, துரோகமில்லாமை, நம்பிக்கை, பிரம்மசரியம், சகலப் பிராணிகளிடத்திலேயுந் தயை, மிதமானவாகாரம், தைரியம், திருடாமலிருத்தல், லஜ்ஜை, டம்பமில்லாமை, அஹங்காரமில்லாமை, புண்ணியதீர்த்தஸ்நாநம், சாதுசங்கம், பாஷண்டன் பதிதன் சண்டாளன் முதலியவர்களை விட்டு விலகியிருத்தல், பரஸ்திரீசங்கமில்லாமை, வேதாந்தச்சிரவணம், மநநம், நிதித்தியாசனம், மோக்ஷேச்சை, ஸமாதி, ஜகத்தில் மித்தியாபுத்திமுதலானவை, சௌசம், வேதசாஸ்திரங்களில்

ர்த்²யமக³ர்வதா । க்ஷத்ரியாணாம் ச யஜ்ஞாயை தாநு
வமேக்ஷ்ய ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டாத்மந꞉ ॥ 25 ॥ ஸாத்த்விகம் வேத³ஶாஸ்த்ரேஷு
ச நைபுண்யம் ப்ரவர்ஜநம் । ஸந்த்⁴யாயா வந்த³நம் வேத³
மந்த்ரஜப்ய ப்ரதிஷ்டி²தி꞉ ॥ 26 ॥ ஸவநா யஜ்ஞஶீலத்வ மக்³நிபூ
ஜா த்³விஜார்சநம் । மாதாபித்ரோஶ்ச ஶுஶ்ரூஷா சாதிதே²
ர்கு³ரோஸ்ததா² ॥ 27 ॥ ஶௌர்யம் யுத்³தே⁴ஷு ஶீலத்வம் ஸம்ரக்ஷணமே
வ ச । ப்ரஜாநாம் பாலநம் தத்³வத் ப்³ராஹ்மணாநாம் விஶேஷ
த꞉ ॥ 28 ॥ து³ஷ்டஶிக்ஷா தத²ம் நீதிர் து³ஷ்டநிக்³ரஹ ஏவ ச ।
ஶிஷ்டரக்ஷா ச கா³ம்பீ⁴ர்யம் தை⁴ர்யம் கீர்திஸம்பாத³நம் ॥ 29 ॥
த⁴நுர்வேதே³ ச பாண்டி³த்யம் ஸத்யபா⁴ஷணமேவ ச । ஸமத்³
ருஷ்டிஶ்ச ஶத்ருஶிக்ஷா வ்யவஹாரவதீஷு ச ॥ 30 ॥ ஶத்ருஶிக்ஷா
ஹ்யநாலஸ்யம் ஶரணாக³தாநாம் ச ரக்ஷணம் । அபீ⁴திதா³நம் ப்ரா
ணாநாம் ஶௌர்யம் சாபி ஶரண்யதா ॥ 31 ॥ ஜநஸம்க்³ரஹஶீல
த்வம் த⁴நஸம்க்³ரஹ ஏவ ச । ஶிவே விஷ்ணௌ மஹாதே³வ்யாம் ப⁴க்தி
ஸ்ஸம்ஸ்தி²திஶீலதா ॥ 32 ॥ தா³க்ஷிண்யம் ச த³யா தா³நம் ராஜ்யரக்ஷா
பராக்ரம꞉ । ந்யாயேநோபார்ஜநம் நித்யம் பாத்ரே தா³நம் ச
ஸந்ததம் ॥ 33 ॥ வேத³ப்³ராஹ்மணபாதா³நாம் ப்ரணாமம் ப்³ராஹ்மணாதி
ஷு । க்ருதஸ்யாபராதே⁴ஷு விப்ராணாம் ப்ரணாம꞉ ப்ரத்யஹம் ஸ
தா³ ॥ 34 ॥ ஸ்த்ரீஷு மத்³யேஷு ஸங்க³ராயாம் ச த்³யூதமயீர்யாம் பரா
ங்முக²ம் । ப்³ராஹ்மணேஷு க்ஷமா நித்யம் கோஶவ்ருத்³தி⁴ஶ்ச ரக்ஷணம் ॥
॥ 35 ॥ தேஷாம் ப்³ராஹ்மணாநாம் ஸாமாந்யலக்ஷணம் ப்ரணாமம்

சாமர்த்தியம், கர்வமில்லாமை, சந்தியாவந்தனம், மந்திரஜபம், யாகம், பிராமணபூஜை, அக்கினிபூஜை, தாய்தந்தைகளின் பூஜை, அதிதிபூஜை, குருபூஜை, யுத்தத்தில் சூரத்தனம், பிரஜைகளின் ஸம்ரக்ஷணம், விசேஷமாகப் பிராமணரக்ஷணம், துஷ்டசிக்ஷை, சிஷ்டரக்ஷை, காம்பீரியம், கீர்த்திசம்பாதித்தல், தனுர்வேதத்தில் பாண்டித்தியம், சத்தியம், சமதிருஷ்டி, சத்துரு சிக்ஷை, சோம்பலில்லாமை, சரணமடைந்தவர்களைக் காத்தல், அபயப் பிரதானம், ஜனங்களுடையவசீகரணம், தனஸம்பாதனம், சிவவிஷ்ணுதேவீபக்தி, தானம், தயை, வேதியனைத்தொழுதல், வேதியர்கள் செய்த குற்றத்தைச் சகித்தல், ஸ்திரீகள் மத்தியம் வேட்டை சொக்கட்டான்களிலதிகப்பற்றில்லாமை, கோசஸம்ரக்ஷணம், சா

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௫௬ ॥ 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌤𑌾𑌽𑌨𑌸𑍂𑌯𑌾 𑌚 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌹𑌾𑌽𑌽𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥ ௫௭ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌮𑌪𑌿 [illegible] 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 [illegible] । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌪𑍋 𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥ ௫௮ ॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 । 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌧𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 [illegible] ॥ ௫௯ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑌮𑍍 । 𑌦𑍇𑌵𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ ௬௦ ॥ [illegible] ॥ ௬௧ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 [illegible] । 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] ॥ ௬௨ ॥ [illegible] ॥ ௬௩ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌮𑌿𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿 [illegible] । [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 [illegible] ॥

துசங்கம், கௌரவம், மானம் முதலானதுகள் க்ஷத்திரியனுக்கேர்ப்பட்ட தர்மங்கள். கௌசிகரே ஸ்நாநம், சந்தியாவந்தனம், ஜபம், ஹோமம், வேதாத்தியயனம், தேவபூஜை, யாகம், தானம், அதிதிபூஜை, பிராமணபூஜை, புண்ணியதீர்த்த ஸ்நாநம், வியாபாரத்தால் பணம்பெருதல், சூதற்றவியாபாரம், பொருமை, லஜ்ஜை, தேவபக்தி, பிராமண பக்தி, கோள் சொல்லாமை, சிராத்தம்முதலானது வைசியனுக்குறிய தர்மம். நல்லசூத்திரர்களுடைய தர்மத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும், முன்சொன்ன மூவர்களுக்கும் பணிவிடை, அவர்களிடம் பக்தி, அவர்களுக்கு வந்தனம், பொருமை, பிராமணர்களுடைய வஸ்திரசோதனம், அவர்களுக்குக் கை கால் பிடித்தல், அவர்களினேவலைச் செய்தல், அவர்கள் புஜித்தமீதியைப் புஜித்தல்; அவர்களுடைத்தவஸ்திரத்தைத் தரித்தல், ஸ்நாநம், சௌசம், மிதமானவாகாரம், பஞ்சாக்ஷரஜபம் முதலானது சூத்திரர்களின் தர்மம். ஸ்திரீகளின் தர்மத்தைச்

[illegible]

சொல்லுகிறேன் கேளும், பதியின் மனதிற்கொத்து நடத்தல், அவனுக்குப் பிரீதியை யுண்டுபண்ணுதல், பதியின் பூஜை, நமஸ்காரம், ஸ்தோத்திரம், ஸத்தியம், சௌசம், பதியைத்தவிர மற்றவர்களை விருப்பத்துடன் பாராமலுமவர்களுடன் பேசாமலுமிருத்தல், கிரகத்தினலங்காரம், தான்னியத்தை ரக்ஷித்தல், தர்மத்திற்கனுகூலமாயிருத்தல், பதி தேசாந்திரம்போயிருந்தால் மலினவஸ்திரத்தைத்தரித்தல் இது முதலியவை ஸ்திரீகளுக்குறிய தர்மம். எல்லாருக்கும் பொதுவானதர்மம். ஏகாதசி, பிரதோஷம், சிவராத்திரி, ஸ்ரீஜயந்தீ முதலானவிருதம், கிரகணஸ்நானம், ஈசுவரபக்தி, சமம், தமம், சகித்தல், வைராக்கியம், லஜ்ஜை, கர்வமில்லாமை, வஞ்சனையில்லாமை, வணக்கம், நியாயமார்க்கம், பிரியவார்த்தை, குருசிசுரூஷை, அதிதிபூஜை முதலானது பொதுவானதர்மம். இனிமேலாசிரமதர்மத்தைச் சொல்லுகின்

ஆப்நுதே ஶ்ரியம் ॥ ௭௩ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவர்ணனே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
வஸிஷ்டவிஶ்வாமித்ரஸம்வாதே வர்ணத்ரயதர்மகதனம் நாம
ஏகோனத்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥
இத்யேகோனத்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

அத த்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

வஸிஷ்ட:— ஶ்ருணு கௌஶிக வர்ணீந்த்ராணாம் தர்மமாத்யந்தம் । ஶுத்தாத்மா ஶுசிர்பூத்வா ஸ்நாநஸந்த்யாஜபே ரத: ॥ ௧ ॥ பஸ்ம தாரயேந்நித்யம் ப்ரஹ்மசாரீ ஜிதேந்த்ரிய: । ஸாயம்ப்ராதஸ்ஸமித்தோமம் கார்யமாசரேத் ஸமிதாதாநமாசரேத் ॥ ௨ ॥ நித்யம் த்ரிஷவணம் ஸ்நாயீ ஸஹஸ்ராவ்ருத்திஸங்க்யயா । காயத்ரீம் ஜப்த்வா ஸந்தத நீ வேதாப்யாஸம் ஸதா சரேத் ॥ ௩ ॥ கார்யேத் பவித்ரபாணிஸ்து தேவர்ஷிபித்ருதர்பணம் । ஸந்த்யாம் ப்ரஜபேத் ஜாது ॥ ௪ ॥ ... ப்ராஹ்மணாந்யதீந் । ப்ரணமேத் ப்ரத்யஹம் ஹஸ்த்யா ஶிவம் விஷ்ணும் ஹரேத் ॥ ௫ ॥ பலாஶதண்டதாரீ ...

றேன் கேளுமென்று வஸிஷ்டர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்மிதையில் இருபத்தொன்பதாவதத்தியாயம்
வர்ணதர்மம் முற்றிற்று.

முப்பதாவது அத்தியாயம்.

வஸிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்:— கேளும் கௌசிகரே! பிரம்மசாரியின் தர்மத்தை; சுசியாயிருந்துகொண்டு ஸந்தியாவந்தனஞ் செய்து பஸ்மதாரணம், ஸமிதாதானம், மூன்றுகாலமும் ஸ்நாநம், இந்திரிய நிக்கிரகம், மௌஞ்சீதாரணம், பிக்ஷாடனம், பலாச

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌕𑌮𑍍 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍌𑌪𑍀𑌨𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 ॥ ௬ ॥ 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰
𑌵𑍇𑌽𑌥 𑌤𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑌪𑌾
𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌦𑌨𑍍𑌤
𑌧𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌨𑍋
𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚 । 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌦𑌾𑌸𑌨𑌂
𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌂 𑌕𑌞𑍍𑌚𑍁𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥ ௯ ॥ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌂
𑌨𑌾𑌰𑍀𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌭𑌂 𑌚 𑌮𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍
𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௦ ॥ 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌚
𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥ 𑌲𑌵𑌣𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌕𑌟𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜
𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥
॥ ௧௨ ॥ 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌵𑌾 𑌸𑌦𑌾 𑌭
𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥
॥ ௧௩ ॥ 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥
॥ ௧௪ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

தண்டதாரணம், ஆயிரமாவிருத்தி காயத்திரீஜபம், பிராமணஸேவை, மாதா பிதா குரு முதலானவர்களுடைய நமஸ்காரம், சிவ விஷ்ணுதேவீபக்தி முதலானவைகளோடுகூட வாசாரியன் கிரகத்தில் வசித்துக்கொண்டு சரீரமுள்ளவரை யவருக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டு வேதத்தை யாவிருத்திசெய்து கொண்டிருப்பவனும், உடனே சன்னியாசத்தை யடைகின்றவனும், நைஷ்டிகப் பிரம்மசாரியாவான். வேதாத்தியயனம் முடியும்வரை குருகிரகத்திலிருந்துவிட்டவரனுமதியின்பேரில் கிரகஸ்தனாகப் பவிக்கலாம். அவனுக்குபகுர்வாணனென்று பேர். பிரம்மசாரிக்குத் தாம்பூலசர்வணம், சந்தனம், குங்குமம், சிவப்புவஸ்திரம், தலப்பா, சட்டை, கண்ணாடி, கொடை, பாதுகை, அதிகமானவுப்பு, உறைப்பு, காமம், குரோதம் லோபம், மதம், மாத்ஸரியம், சோம்பல், நித்திரை யிவைகளுதவாது. கிரகஸ்தன் தர்மத்தைச் சொல்லுகின்றேன்; கிரகஸ்தனுதயத்திலெழுந்திருந்து தேவீ, பரமேசுவரன், விஷ்ணு, விநாயகர், ஸ்கந்தர், குரு முதலா

[illegible]

னவர்களை வணங்கிவிட்டு நிருருதி திக்கில் விட்டபாணம் விழுந்தலையில் கைகொட்டியங்குள்ள தேவாஸுரர்களைவிலக்கிப் பூமியைத் திருணத்தினால்மூடி மலமூத்திர விசர்ச்சனஞ்செய்யவேண்டியது. பிற்பாடு ஜலசமீபம் வந்து சுத்தமான மிருத்திகையெடுத்து லிங்கத்திலொன்றும் குதத்திலைந்தும் இடதுகையில் பத்தும் வலதுகையிலேழும் காலிரண்டுகளுக்குமைந்தைந்தும் மிருத்திகைகளால்சுத்திசெய்து பன்னிரண்டுதரம்வாய்கொப்பளிக்கவேண்டியது. இதிலிரண்டுமடங்குப் பிரம்மசாரிக்கும், மூன்றுமடங்கு வானப்பிரஸ்தனுக்கும், நாலுமடங்கு சன்னியாசிக்கு மேர்ப்பட்டிருக்கின்றது. பிறகு ஜலக்கரையிலிருந்துகொண்டு பாதங்களையலம்பி யிரண்டுதரமாசமனஞ் செய்யவேண்டியது. பிறகு பன்னிரண்டுவிரலளவில் நீளமும் சுட்டுவிரல் பருமனுமுள்ள குச்சி

[illegible]

பெடுத்துத் தந்தசுத்தி செய்யவேண்டியது. பிறகு ஆசமனஞ் செய்து ஸ்நாநஞ்செய்யும் புண்ணியதீர்த்தத்தை நமஸ்கரித்துச் சங்கர்ப்பம்பண்ணிப் பைரவரிடத்திலும் மாதவரிடத்திலுந்தெரிவித்துக்கொண்டுப்பிராதக்காலத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டியது. ஸ்நாநம்பண்ணும்பொழுததற்குறியதான மந்த்ரங்களைச்செபிக்கவேண்டியது. பிறகாசமனஞ்செய்து தேவரிஷிபிதிருதர்ப்பணம், யக்ஷ்மதர்ப்பணஞ்செய்து கேசஜலவஸ்திரஜலங்களினால் திருப்திசெ

[illegible]

ய்து சரீரத்தைத்துடைத்துக்கொண்டு வெளுப்பானவஸ்திரந்தரிக்கவேண்டியது. பிறகு விபூதி ருத்திராக்ஷங்களணிந்து சந்தியாவந்தனஞ் செய்து சுத்தமானஇடத்திலாசனம் விரித்ததின்பேரிலிருந்துகொண்டு பூதங்களுடையவுச்சாடனஞ்செய்துப் பிராணாயாமம் பண்ணிக் கிழக்குமுகமாக நின்றுகொண்டு காயத்ரீஜபஞ் செய்யவேண்டியதென்று சொன்ன வஸிஷ்டரைநோக்கி விசுவாமித்திரர் ஸந்தியாவந்தனக் கிரமத்தை விரிவாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்றுவினவ வஸிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்:— கௌசிகரே வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிரண்டுதர மாசமனம் பண்ணிவிட்டு உத்தூளனஞ் செய்துகொண்டு விதிப்படி விபூதியை ஜலத்துடன் சேர்த்துச்சிரஸ், நெற்றி, மார்பு, புஜம் முதலானவிடங்க

வஜ்ரு நஞு ஜவம் நகா ஈவிம் ஜவஹூவம் ப்ரஜெஜ் ॥ ௫௦ ॥ சுவ
ஸவ_ழுஞு யெ ஹ-ஞுதா யெ ஹ-ஞுதா ஹுவி ஸம்ஷ்ரிதா: । யெ
ஹ-ஞுதா விஷ்ணுக தமூாா ஷெத்ர ஶஷ்ஞு ஶிவாஜ்ஞயா ॥ ௫௧ ॥ ஜதி
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய வாஸீநா பாஸயிக்வாzவியா ஷிஶ: । வம்ஶாஸ
நெவ ஊாஸீஜ்ஞ்ய ஸளஹாஶ்யம் ஊாஈவாஸநெ ॥ ௫௨ ॥ த்ருணா
ஸநெ யஶாஹாநி: வாஷாணெ வ்யாயிஸஜ்கூமுழ । வஷ்ருாஸ
நெ வ்யாயிஶாத்நி: கம்பை நியிசூத்ரா ॥ ௫௩ ॥ க்ருஷ்ணாஜி
நெ ஜ்ஞாநவியி ஷட்காக்ஷஶ்ரீவ்யாக்ருவஉணி । கூஸநம் ப்ருய
ஊம் க்ருக்வா ஶோஷணம்வ தத:வாஈழ ॥ ௫௪ ॥ ஊஹநம் வ்ராவநம்
விஷ்ணீகாணம் ப்ராணவஸம்ஷ்டித்தி: । சுஜவாய ஶஸீரெஷு ஊா
த்ருகாத்யாஸாவஈக ॥ ௫௫ ॥ ஸஷ்டெத்ராஸமாவநம் க்ருக்வா

ளில் தரித்து ருத்திராக்ஷந்தரித்து மறுபடி யாசமனஞ்செய்து மூன்றுதரம் பிராணாயாமம்பண்ணி இரண்டுதரமாசமனஞ் செய்யவேண்டியது. ஆசமனத்தில் மூன்றுதரம் ஜலபானத்தினாலுமிரண்டுதரம் மார்ஜனத்தினாலுமொருதரம் ஸ்பரிசத்தினாலும் ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், ஸாமவேதம் மூன்றுகளும் திருப்தியடைகின்றதுகள். சிரஸ் கண்கள் நாஸிகை மார்பு காதுகளுடைய ஸ்பரிசத்தினால் அதர்வணவேதங்களு மிதிஹாஸங்களும் புராணங்களும் பாரதமும் திருப்தியடைகின்றதுகள். ஆகையால் சிரத்தையுடனாசமனஞ் செய்யவேண்டியது. பிறகு ஜலத்திலக்கினிகோணமெழுதி யதின்னடுவிலோங்காரத்தை யெழுதிக் கோணத்தின் னுனியில் வியாஹிருதிமந்திரத்தையுமெழுதிக்கோணங்களில் திருபதையையுமெழுதிச் சுற்றிப்பிரணவத்தை வறைந்து மந்திரத்தையுச்சரித்துக் கொண்டு சிரஸ் மார்பு பாதங்களிலும் புரோக்ஷணஞ்செய்து காலத்திற்குறியதானமந்திரத்தால் ஜலத்தைப் பிராசனம்பண்ணி மறுபடியும் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு அர்க்கியங்கொடுத்துச் சூரியன் முதலான கிரகங்களுக்குத்தர்ப்பணஞ் செய்து மறுபடி யாசமனம் பண்ணி ஜபஞ்செய்யுமிடத்தில் சௌபாக்கியத்தைக் கொடுக்கும் பலகாசனமாவது, வியாதியைச் சமனஞ்செய்யும் வஸ்திராசனமாவது, சம்பத்தைச் சாதிக்கும் கம்பளாஸநமாவது, ஞானத்தைத் தரும் கிருஷ்ணாஜினமாவது, மோட்சத்தை யளிக்கும் புலித்தோலாவது போட்டதிலிருந்து யோக

[illegible]

விதிப்படிப் பிராணுயாமம் பண்ணித்திக்குகளைப்பந்தனஞ்செய்து விக்கினஞ்செய்யும் பூதங்களை விலக்கி காயத்திரியை யாவாகனஞ் செய்து விதிப்படி நின்றுகொண்டு ஸூரியோதயபரியந்தம் ஜபித்துப் பிறகுபஸ்தானஞ் செய்யவேண்டியது. உதயத்தில் நின்றுகொண்டும் சாயங்காலத்திலிருந்துகொண்டும் ஜபிக்காதவன் சூத்திரன். இந்தப்படிச் சந்தியாவந்தனஞ் செய்து காயத்திரியை யாயிரத்தெட்டாவிருத்தி ஜெபித்தவன் பிரம்மலோகத்தை யடைவான். சந்தியாவந்தனஞ்செய்துவிட்டு ஜபத்திற்குவேறுஸ்தலத்திற்குப் போகக்கூடாது. அப்படிப் போனுல் மறுபடியுமனுஷ்டானஞ்செய்யவேண்டியது. பிறகு, கிரகம்வந்து அக்கினிஹோத்திரத்தையாவது ஔபாஸனத்தையாவது செய்துவிட்டுப் பிரம்மயஞ்ஞம்பண்ணவேண்டியது. இது காலையிலேர்ப்பட்டவிதி. பிற

𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌂
𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾 ॥ ௬௭ ॥ 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟-
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌜𑌪𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌕𑍇 ॥ ௬௮ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾 𑌵𑌾
𑌨𑌂 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧-
𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 ॥ ௬௯ ॥ 𑌅𑌤𑌿𑌥𑍀𑌂𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾-
𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌮𑌾𑌂𑌗𑌲𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌂
𑌯𑌤𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ ௭௦ ॥ 𑌶𑍁𑌨𑍋𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌯𑌾𑌜𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿
𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 । 𑌅𑌨𑍍𑌶𑍂𑌚𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑌃 ॥
॥ ௭௧ ॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌾𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌹-
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 । 𑌅𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍇𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥
॥ ௭௨ ॥ 𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌮𑌦𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵 𑌬𑌹𑌿𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌹𑍃𑌤𑌬𑌹𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍀𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௩ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾
𑌸𑌂𑌘𑌾𑌃 । 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾 𑌯𑍇𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 ॥ ௭௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌆𑌰𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋-
𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌦𑍇𑌹𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌤𑌿𑌥𑍀𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥
॥ ௭௫ ॥ 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌤𑌰𑍁𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀𑌃 । 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌤𑌯𑍇 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌
𑌨𑌿𑌜𑍌 ॥ ௭௬ ॥ 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿-
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 । 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌹𑌾𑌜𑌨𑍇𑌽𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌮𑍍𑌯
𑌤𑌃 ॥ ௭௭ ॥ 𑌸𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍍𑌵𑍇𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵 । 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀-
𑌤𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂𑌸𑌹𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌃 ॥ ௭௮ ॥

கு சங்கவகாலத்தில் யஜநம் யாஜந மத்தியயன மத்தியாபனம் தானம் பிரதிக்கிரகமிவைகளில் ஜீவிகைக்காக யேர்ப்பட்ட மூன்றுவிதங்களிலெதெது யேர்ப்படுமோ, அந்தந்தவழிப்படித் திரவியத்தைச் சம்பாதனஞ்செய்யலாம். பிறகு மத்தியானத்தில் ஸ்நாநமனுஷ்டானம் முதலானதுகளை முடித்து இஷ்டதேவதாராதனஞ்செய்து, வைசுவதேவத்தையுஞ் செய்து, அதிதிகளை யதாசக்தி அன்னமிட்டு பிறகு கிழக்குமுகமாயிருந்து புஜிக்கவேண்டியது. வாழையிலையை யிடதுபாகத்தில் நுனியிருக்கும்படி போட்டுக்கொள்ளவேண்டியது. விபரீதமாகச்செய்தால் பாதகம்.

[illegible]

பரிஷேசனஞ்செய்யுமுன்னன்னத்தைக் கையால் ஸ்பரிசித்தால் கோமாம்ஸபட்சணத்திற்குச்சமமாகும். இடதுகையால் தீர்த்தம் விட்டுக்கொண்டாபோசனஞ்செய்தாலுமப்படியே. ஆகையால்வே றொருவரை சலம் போடச்செய்துதானுபோசனஞ் செய்யவேண் டும். தன்னுடைய யிடதுகரத்தால் விடப்பட்ட சலம் சுவாவினு டைய மூத்திரத்திற்குச் சமானமாகும். பிறகு பிராணாஹுதிசெய் து மௌனமாகப் புஜிக்கவேண்டும். புஜிக்கும்போது சாகாதிகளைத் தர்வியினால் பரிமாறும்படி செய்யவேண்டியது. கரத்தால் பரி மாரினதைப் புஜித்தால் கோமாம்ஸபட்சணத்திற்குச் சமானமா கும். பிறகுத்திராபோசனஞ்செய்து கைகால்களைச்சுத்திசெய்து பதினாறுதடவை வாய்கொப்பளிக்கவேண்டியது. பிற்பாடு புரா ணம், பாரதம் முதலான கிரந்தங்களைப் படித்துச் சற்கதைகளை

[illegible] ॥ ௮௮ ॥
[illegible] ॥
॥ ௮௯ ॥ [illegible] ॥
॥ ௯௦ ॥ [illegible] ॥ ௯௧ ॥
[illegible] ॥ ௯௨ ॥
[illegible] ॥ ௯௩ ॥
[illegible] ॥ ௯௪ ॥
[illegible] ॥ ௯௫ ॥
[illegible] ॥ ௯௬ ॥
[illegible] ॥ ௯௭ ॥

விசாரித்துக்கொண்டே காலயாபனஞ் செய்யவேண்டியது. சாயங்காலத்தில் மறுபடி ஸ்நாநம்செய்து ஸூரியனிருக்கும்பொழுதே சந்தியாவந்தனஞ்செய்து காயத்ரீஜபம் முடித்து அக்கினிஹோத்திரம்செய்துவிட்டிஷ்டதேவதையின் மந்திரத்தைச் செபித்தாலயஞ் சென்றீசனைத் தெரிசித்து விட்டுப் பசிக்குமேயானால் மிதமானவாகாரஞ் செய்யலாம். இந்தப்படிக்குக் கிரகஸ்தன் சரீரமுள்ளவறை யனுஷ்டிக்கவேண்டியது. இவ்விதமனுஷ்டித்துவந்த கிரகஸ்தர்கள் பிரம்மலோகத்தை யடைவார்கள். கௌசிகரே வானப்பிரஸ்தனுடைய தர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். வானப்பிரஸ்தாச்சிரத்திலபிப்பிராயமுள்ளவன் தனது குடும்பபாரத்தைப் புத்திராளிடமொப்பிவித்துவிட்டுப் பத்தினியுடன்கூட வனஞ்சென்று பர்ணசாலைகட்டி யதிலிருந்துகொண்டு கிரகஸ்தனுக்குச் சொல்லப்பட்ட சௌசத்தில் மூன்றுமடங்கதிகமாக வனுஷ்டிதுக் காட்டிலுண்டான காய் கிழங்குகளைக் கொண்டே சகலயாகங்களையு மதிதிபூஜையையுந் தனது ஜீவனத்

[illegible] ॥ ९८ ॥ [illegible] ॥ ९९ ॥ [illegible] व्रजेत् । यतीनां नियमं वक्ष्ये [illegible] निशामय ॥ १०० ॥ ब्रह्मचर्याश्रमादेव प्रव्रजेद्ब्राह्मणोत्तमः । यदा गृहाद्वनाद्वापि प्रव्रजेन्निश्चयं व्रती ॥ १०१ ॥ जीवच्छ्राद्धं विधायादौ [illegible] ॥ १०२ ॥ [illegible] जले निक्षिप्य [illegible] ॥ १०३ ॥ [illegible] ॥ १०४ ॥ [illegible] ॥ १०५ ॥ [illegible]

தையுஞ் செய்து பத்தினியைச் சகோதரிபோல் நினைத்துப் பிரம்மசரியத்துடன் வசிக்கவேண்டியது. அப்படியிருந்து தனது தர்மத்தைப் பரிபாலித்தால் பிரம்மலோகங்கிடைக்கும். நான்காவது உத்தமமான வாச்சிரமம் உத்தமாதிகாரியான பிராமணன் பிரம்மசரியத்திலிருந்தும் சன்னியாஸத்தை யடையவும், அப்படிக் கதிகாரமில்லாதவன் கிரமமாகவே யதியாகவேண்டியது. அதாவது முதலில் தனக்குச் சீவச்சிராத்தஞ் செய்துகொண்டு பிறகு பத்தினி புத்திராளிடமனுமதி பெற்றுப் பிராயச்சித்தம் செய்துப் பிராஜாபத்திய யிஷ்டிமுடித்து சலத்தில் நின்றுகொண்டு சிகை யஞ்ஞோபவீதங்களை சலத்திலேயே யெறிந்துவிட்டு ஜாதமாத்திரனுயோடிச் சத்குருவை வணங்கி கஷாயவஸ்திரம் தண்டம் கமண்டலுகளைக் கைக்கொண்டு குருவினிடமுபதேசம் பெற்று வேதாந்தவிசாரம் மனனம் நிதித்தியாஸனஞ் செய்து யெப்பவும் பிரணவத்தை யுபாஸித்துக் கொண்டேமுகிரகங்களில் பிக்ஷைசெய்து நதீதீரத்திலிருக்கிற மடங்களிலிருந்து காலயாபனஞ் செய்யவேண்டியது. இவ்விதமிருக்கும் யதியைக்கண்

[illegible] ॥ ௧௦௬ ॥ [illegible] । अष्टौ ग्रासा मुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनः ॥ ௧௦௭ ॥ द्वात्रिंशत्तु गृहस्थस्य यथेष्टं ब्रह्मचारिणः । [illegible] ॥ ௧௦௮ ॥ [illegible] ॥ ௧௦௯ ॥ [illegible] ॥ ௧௧௦ ॥ [illegible] ॥ ௧௧௧ ॥ [illegible] ॥ ௧௧௨ ॥ [illegible] ॥ ௧௧௩ ॥ [illegible] ॥ ௧௧௪ ॥ [illegible]

டாதித்தியனுங்கூட நடுங்குகின்றான். யதியானவரெட்டுக் கபளமன்னத்தை யருந்தவேணும்; வானப்பிரஸ்தனுக்குப் பதினாறு கபளம், கிரகஸ்தனுக்கு முப்பத்திரண்டு கபளம், பிரம்மசாரிக்கு எப்படியுமாகாரமிஷ்டப்படி செய்யலாம். இவ்விதம் காலத்தை நடத்திக்கொண்டு மௌனியாய் வாயுவைப்போல் சஞ்சரிக்கவேண்டியது. எப்பொழுதும் பிரம்மவிசாரஞ் செய்துப் பிரம்மஞானத்துடனிருக்கிற யதிக்கு மீசனுக்கு மணுமாத்திரங்கூட பேதமில்லை. அப்படியில்லாமல் கேவலவேஷதாரியாய் கண்டதைப் புஜித்துக்கொண்டு வைராக்கியமும் ஞானமுமின்றி லோகவிவகாரஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் யதியானவன் பதனத்தை யடைவானென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் யதியானவன் காமம், குரோதம், மதம், மானம், மாச்சரியமிவைகளைவிட்டுச் சகல ஜகமாகவுமிருக்கும் பிரம்மமே நாமென்கிற நிச்சயத்தோடுகூடிக்கொண்டு வேதாந்தவசனத்தையே யுச்சரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எப்பொழுதும் மௌனியாயிருக்கவேண்டியது.

[illegible]

இப்பொழுது சொல்லப்பட்டதுகள் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடையவிருப்பமுள்ள ஸன்னியாஸிகளுக்கு. ஞானத்தையடைந்துவித்துவானாயிருக்கிற சன்னியாசிகள் கேவலம் சரீரயாத்திரையை மாத்திரம் விதிப்படி நடத்திக்கொண்டு சமாதியோடுகூடவே யிருப்பார்கள். இவ்விதமான யதிகளில் நான்குவிதம். அதில் குடீசகரென்பவர் தன்னுடைய கிரகத்திலேயே ஒருகோணத்திலிருந்துகொண்டு பந்துக்களுடைய கிரகத்திலே பிட்சையெடுத்துச் சீவனஞ்செய்துகொண்டு வசிக்கவேண்டியது. சிகை, யஞ்ஞோபவீதம், திரிதண்டம் தரித்துக்கொண்டு காயத்திரியையெப்பவுஞ் செபித்துகொண்டு சமம் தமம் முதலான சாதனங்களோடுகூட விருக்கவேண்டியது. இரண்டாவது பகூதகர். அவர் புண்ணியதீர்த்தமுள்ளவிடங்களில் வசித்துக்கொண்டு பந்துக்களிடத்திலும்; மற்றவர்களிடத்திலும் பிட்சைவாங்கிக் காலத்தை

स्नानशौचादिकं शान्तिदान्त्यादिश्च सन्ध्यया । प्राणेशकारा
त्रयसन्धिः कार्यं नयनं [illegible] ॥ १२५ ॥ हंसस्तु
यज्ञसूत्रादि वर्जयित्वैकदण्डकः । गायत्र्यादि जपन्नि
त्यं पुण्यदेवावसितस्तरः ॥ १२६ ॥ [illegible]
सं त्रिदण्डधारणयोस्तयोः । हंसस्य तु [illegible]
तत्त्वहितं तथा ॥ १२७ ॥ स्नानशौचादिकं तद्वद्
द्वेष पारमहंसिका । कामस्तोत्राय सं [illegible]
योरस्य [illegible] ॥ १२८ ॥ [illegible]
अस्तं कृष्णा कटितटे । तेषां त्रयाणां शिक्यं त
स्यं स्याद्गृहस्थादिजन्मनाम् ॥ १२९ ॥ परहंसस्य पक्षादि नद
ण्डो न कमण्डलुः । नशिखा नोपवीतं च नवस्त्रं प्रयोजि
तम् ॥ १३० ॥ चातुर्वर्ण्यं च भैक्ष्यं स्यात् [illegible]
गारादिकं गृहम् । शान्तिदान्त्यादयश्चैव वेदान्तश्रवणा
दिकाः ॥ १३१ ॥ ज्ञानवैराग्ययोगाश्च [illegible] त
[illegible] । त्रिपुण्ड्र [illegible] शिवलिङ्गस्य पा
[illegible] ॥ १३२ ॥ पञ्चाक्षरजपश्चैव शिवपूजार्चनं तथा ।
वेदोपनिषदां विद्या स्वेच्छया सदैवहि ॥ १३३ ॥

நயநஞ்செய்யவேண்டியது. அவருக்கும் திரிதண்டமே. ஒருகி ருமத்திலொருநாளாக வாஸஞ்செய்துவரவேண்டியது. மூன்று வது ஹம்ஸர். இவருக்குக் கேசமு முபவீதமுங் கூடாது. தண் டமொன்றே. பிரணவத்தையுபாசித்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் முத லானவைகளை யனுஷ்டித்துச் சமதமாதிகளுடன்கூடக் காஷாயக் கந்தயைத் தரித்துக்கொண்டு பிக்ஷான்னம் புஜித்து மட மால யம் முதலானவிடங்களில் வாசம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டி யது. இனிமேல் கௌசிகரே! நான்காவதான பரமஹம்ஸரு டைய நியமத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். இவருக்குத் தண் டங் கமண்டலு முதலானதொன்றுங் கிடையாது. சிகை யஞ் ஞோபவீதம் வஸ்திரம் முதலியதுமில்லை. நான்குவர்ணத்திலு மிவருக்குப் பிக்ஷைசெய்யலாம். ஒருவருமில்லாத கிரகத்தில் வா ஸம், சாந்தி, தாந்தி, சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாஸநம், ஞா னம், வைராக்கியம், பஸ்மருத்திராக்ஷதாரணம், பஞ்சாக்ஷர ஜபம், சிவலிங்கார்ச்சனம், ஸ்ரீருத்திரஜபம் முதலானதுகளெல்லா

ஏவம் ஸம்க்ஷேபத: ப்ரோக்தஸ்த்வாஶ்ரமஸம்பவ: | யத்னத: கௌ
ஶிக விஸ்தாராத்வக்தும் ப்ரஹ்மணாபி ந ஹி || ௩௪ ||

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரகண்டே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
வஸிஷ்டவிஶ்வாமித்ரஸம்வாதே ஆஶ்ரமதர்மநிரூபணம் நாம
ஏகோநவிம்ஶத்யுத்தரஶததமோऽத்யாய: ||
இதி த்ரிம்ஶோऽத்யாய: ||

அத ஏகத்ரிம்ஶோऽத்யாய: ||

விஶ்வாமித்ர:— ஶிவபக்திவிதிம் ப்ரூஹி மம ப்ரஹ்மநந்தந | பக்தி: கதிவிதா ஶம்போ ரதிகாரோऽஸ்ய கஸ்ய வை || ௧ || தச்சைதத் ஸர்வமாசக்ஷ்வ ஹ்யயாऽருந்ததீபதே | வஸிஷ்ட:— ஶிவபக்திர்த்விதா ஜ்ஞேயா வைதிகீ தாந்த்ரிகீதி ச || ௨ || ஶ்ருதிஸ்ம்ரு

ருக்கும் வேண்டியது. இந்தச் சன்னியாசத்தை யடைந்தவர்கள் விதிப்படியிருக்கும் பக்ஷத்தில் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்து ஜீவன் முக்தர்களாகவிருந்து முடிவில் விதேகமுக்தியடைவார்கள். கௌசிகரே வர்ணாச்சிரமங்களுடைய தர்மத்தைவிரிவாய்ச் சொல்லுவதற்குப் பிரமனாலுங்கூட முடியாதென்று வஸிஷ்டர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் முப்பதாவதத்தியாயம்
ஆசிரமதர்மம் முற்றிற்று.

முப்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் விசுவாமித்திரர் வஸிஷ்டரைநோக்கி ஹே அருந்ததீவல்லபா! சிவபக்தி எத்தனைவிதம்? அதிலதிகாரியாரென்று வினவ, வஸிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்:— ஹே கௌசிகா! சிவபக்தியானது வைதிகீயென்றும், தாந்திரிகீயென்று மிரண்டு விதம். அதில்வேதத்தினால் சொல்லப்பட்டது வைதிகீ. அதெப்படியானால்

𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 । 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌧𑍂𑌲𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌗𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥ 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌜𑌪𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௪ ॥ 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌪𑌶𑍍𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௬ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑌵𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌮𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑌾 ॥ ௭ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌅𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌶𑍀𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌪𑌠𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௯ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௧௦ ॥ 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌸𑌮𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚 𑌯𑍋𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௧ ॥ 𑌷𑌡𑌧𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍀 । 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌾 𑌪𑌾𑌶𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍀 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵-

பஸ்மோத்தூளனம், அவகுண்டநம், திரிபுண்டரதாரணம், பஞ்சாக்ஷரஜபம், சிவநாமசங்கீர்த்தனம், லிங்கத்தில் சிவார்ச்சனம், சிவஸ்தோத்திரம், சிவோத்ஸவதெரிசனம், சிவக்ஷேத்திரவாஸம், சிவதீர்த்தஸ்நாநம், ஸ்ரீருத்திரஜபம், சிவபக்தபூஜை, சிவகதாச்சிரவணம், சத்தியவசனம், சமம், தமம், தவம், தானம், மோக்ஷத்தில் விருப்பம், குருவாக்கியத்திலும், வேதவார்த்தையிலும் சிரத்தை, மனோவாக்காயங்களினா லொருவருக்குந் துரோகம்பண்ணாமலிருத்தல், திருட்டில்லாமலிருத்தல், அஹிம்சை, வேதாத்தியயனம், சாஸ்திராப்பியாசம், புராணபடனம், வர்ணாசிரமதர்மத்தையனுஷ்டித்தல் வைதிகசிவபக்தியென்று சொல்லப்படுகின்றது. சமயாசாரதீக்ஷை, யோநிசோதனம், ஆறுவிதங்களானவத்துவாக்களையுஞ்சுத்திசெய்தல், முப்பத்தியாறு தத்துவங்களையுமறிதல், மும்மலங்களையுமறுத்தல், பாசமறுத்தல், மூன்று தத்து

[illegible]

வங்களையுஞ் சுத்திசெய்தல், ஐந்துவித கலாசிந்தனம், இருபத் தைந்து மூர்த்திகளையுமுபாஸித்தல், புரியஷ்டகசுத்தி, சக்திபா தம், கர்மஸாமியம், குருபக்தி, சிவஸிருஷ்டிக்கிறமத்தையறிதல், சக்கிரத்திலாராதனம், சமயாசாரம் முதலானது தாந்திரிக சிவ பக்தியென்றுசொன்ன வஸிஷ்டரைநோக்கி, விசுவாமித்திரர் மறு படியும் சிவசிருஷ்டிக்கிரமத்தையும், சக்கிர லக்ஷணத்தையுஞ் சொல்லுமென்றுவினவ, வஸிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்:— ஈசுவ ரன் மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றார். நிஷ்களர், சகளாகளர், அகள ரென்றும் மூன்று விதத்தில் நிஷ்களருனவர் சுத்தர், நித்தியர், நிரஞ்சனர், விபு, நிர்விகாரர், சச்சிதானந்தரூபர், சிவதத்துவம், நிர்குணர், நிஷ்க்கிரியர், அசலர். அவர் இச்சாசக்திக்கிரியாசக்தி யோடுகூடிச்சத்தென்றும் சதாசிவரென்றும் பேர்பெற்று லிங்க மும் பீடமுமாய் ஐந்து முகங்களோடு மாயுதங்களோடும் சகளா களமாய் பிரகாசிக்கின்றார். சதாசிவதத்துவத்தில் நின்றுமிரு

த்ரிம்ஶச் ஸஹஸ்ரா உத்பந்நா உமா ஈஶஸ்ய ஜஜ்ஞிரே । ப்³ரஹ்மவி-
ஷ்ணுருத்³ராஶ்ச ஸூர்யா சந்த்³ரா தே³வநாயகா꞉ ॥ ௨௩ ॥ தேஷா-
மீஶாநாநந்தஸித்³தி⁴ ஸாமோக்ஷார்தீ² ஶ்ருணு தத்ப்ரியா । ஶிவஸ்யோபா-
ஸ்ய꞉ சக்ரபூஜாவிதி⁴ம் ஶ்ருணு ॥ ௨௪ ॥ பி³ந்து³ர்மத்⁴யே
சதுர்த³லம் ப³ஹிஷ்டம் அஷ்டத³லம் । ததோ ஷோட³ஶத³லம்
ஷோட³ஶம் ஆத்ரிம்ஶத³லம் ॥ ௨௫ ॥ பி³ந்து³ ஶிவம் மநோ-
ந்மநீ ஸஹ தே³வதாபீட²ம் । தத்வாத்மா ஸதத³க்ஷிணே
வித்³யாதத்த்வம் யஜேத் ॥ ௨௬ ॥ புரத꞉ பஶ்சிமே சைவ
பி³ந்து³நாத³ம் ததா² யஜேத் । மத்⁴யே பூபுராணாம் வ
ர்ணதத்த்வாநி யஜேத் ॥ ௨௭ ॥ த்³வாத்ரிம்ஶத்³ த³லேஷ்வேவ ஹ்ய
ஸ்த்ரித³லம் யஜேத் । ஈஶாதீ³ம்ஶ்ச ஶிகண்டா³ந்தா ஆத்ரிம்ஶ
த³லேஷு யஜேத் ॥ ௨௮ ॥ தராதீ³ம்ஶ்ச ஶிகண்டா³ந்தாம்ஶ்ச த³ல
விம்ஶத³லே யஜேத் । நந்த்³யாதீ³நபி வாமாத்³யா உமாத்³யாஶ்ச
ஶக்தீநாம் ॥ ௨௯ ॥ ஷோட³ஶாஷ்டத³லேஷ்வேவ பி³ந்து³ஷ்வாவா
ஹ்ய பூஜயேத் । சக்ரபூஜா தவ ப்ரோக்தா ஶிவஶக்திஶ்ச

பத்தைந்து மஹேசுவரமூர்த்திகளும், பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களும், சந்திரசூரியர்களுமிந்திராதி தேவர்களுமுண்டாயினர். இவர்களுக்குச் சதாசிவரை உபாசித்து முக்தி கிடைக்கவேண்டும் சக்கிர பூஜையைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும். நடுவில் பிந்து. அதைச்சுற்றி நான்கு தளங்கள். பிறகெட்டுத் தளங்கள். பிறகு பதினாறு. பிறகிருபத்திநாலு. பிறகு முற்பத்திரண்டு. பிறகு பூபுரங்கள் மூன்றுகள். பிந்துவின்னடுவில் மனோன்மனிதேவியோடுகூடப் பரமசிவனைப்பூஜிக்கவேண்டியது. அவருக்கு வலது பாகத்திலாத்மதத்துவேசனையு மிடதுபாகத்தில் வித்தியாதத்துவேசனையும், முன்பாகத்திலும் பின்பாகத்திலும் பிந்துநாதங்களையும் பூபுரங்கள் மூன்றுகளில் கிரமமாக வக்கினி, சந்திர, சூரியர்களுடைய வர்ணதத்துவேசர்களையும், முற்பத்திரண்டு தளங்களிலீசன்முதல் சிகண்டிபரியந்த முள்ளவர்களையு மிருபத்திநாலு தளங்களில் தரர்முதல் சிகண்டிபரியந்த முள்ளவர்களையும், பதினாறு தளங்களில் நந்தி முதலானவர்களையும், எட்டு தளங்களில் வாமை முதலான சக்திகளையும், நாலு தளங்களில் உமை முதலானவர்களையு மாருதிக்கவேண்டியது. இனிமேல் விஷ்ணு பக்

ஸம்ஶ்ருணோதி ॥ ௧௦ ॥ பூஜயா குருபக்த்யா தாம் வித்தி கௌஶிக:
ஸப்ருச்சத । விஶ்வாமித்ர:—விஷ்ணுபக்திம் வத ப்ரஹ்மந் ஸர்வபாப
விநாஶிநீம் ॥ ௧௧ ॥ யயாதீத்ய விஜ்ஞேய பாவாதகஶோ
ப்ருஹி: ॥ வஸிஷ்ட:— அர்சநம் வந்தநம் விஷ்ணோர் நாமஸங்கீர்த்
நம் ததா ॥ ௧௨ ॥ தத்பக்தகுருஶுஶ்ரூஷா விஷ்ணுபக்திஸ்து
பாவநீ । கோபீசந்தநதாரணம் சைவ ஸாலக்ராமார்சநம் ததா ॥
॥ ௧௩ ॥ ஜப: பௌருஷஸூக்தஸ்ய விஷ்ணுபக்திஸ்து பாவநீ ।
ஏகாதஶ்யுபவாஸஶ்ச ஜயந்த்யாதிவ்ரதம் ததா ॥ ௧௪ ॥ தத்க
ஶ்ரவணே ஶ்ரத்தா விஷ்ணுபக்திஸ்து பாவநீ । ஸாலக்ராமஶிலா
தோயே பூஜா மார்ஜயவாரிணீ ॥ ௧௫ ॥ தத்கதாஶ்ரவணே ஶ்ர
த்தா விஷ்ணுபக்திஸ்து பாவநீ । காயத்ரீஜபஶ்சைவ அஷ்டாக்ஷரஜ
பஸ்ததா ॥ ௧௬ ॥ ஷடக்ஷரீஜபஶ்சாபி விஷ்ணுபக்திஸ்து பாவநீ ।
கவாம் ஶுஶ்ரூஷணம் சைவ வேதபாடோऽத்யயநம் ததா ॥ ௧௭ ॥
அக்நிஹோத்ரம் க்ஷமா ஸத்யம் விஷ்ணுபக்திஸ்து பாவநீ । ஸந்ந்யா
ஸ: ப்ரணவோபாஸ்தி: ஶ்ரவணம் மநநம் ததா ॥ ௧௮ ॥ அமாநித்வ
மஹிம்ஸா விஷ்ணுபக்திஸ்து பாவநீ । தயா ஸர்வேஷு பூதே
ஷு பூஜா வேதே ஶாஸ்த்ரவிதே ॥ ௧௯ ॥ ஶிவத்வேஷவிஹீந
த்வம் விஷ்ணுபக்திஸ்து பாவநீ । ஸுதர்ஶநே ப்ரதிஷ்டாப்ய ஆ
ராதநம் விஷ்ணோ: ॥ ௨௦ ॥ விஷ்ணௌ ஶிவே ஸமா புத்திர் விஷ்ணு
பக்திஸ்து பாவநீ । ஸாலக்ராமே ஸதா பூஜா ப்ரத்யஹம்
ஸந்த்யயோர் த்வயோ: ॥ ௨௧ ॥ ரவிமண்டலகேஹாரவீ விஷ்ணுபக்திஸ்து பா

தியைச் சொல்லுமென்று கௌசிகர் வினவ, வஸிஷ்டர் சொல்லு
கின்றார்:— விஷ்ணுவினுடைய அர்ச்சனம், வந்தனம், நாமஸங்
கீர்த்தனம், விஷ்ணுபக்தர்களுடைய ஆராதனம், குருசுசுரூஷை,
கோபீசந்தனதாரணம், சாளக்கிராமார்ச்சனம், புருஷஸூக்த
ஜபம், ஏகாதசீ ஜயந்தீ விரதம், விஷ்ணுகதையைக் கேட்பதில்
சிரத்தை, காயத்திரீ ஜபம், அஷ்டாக்ஷர ஜபம், அக்கினிஹோத்
திரம், வேதபாடம், சன்னியாசம், கோரக்ஷணம், சத்தியம், சிவத்
துவேஷமில்லாமலிருத்தல், சுதர்சனசக்கிரத்தில் விஷ்ணுவை
யாராதித்தல், பிரணவஜபம், சிரவணம், மநநம், நிதித்தியாசனம்,
சூரியமண்டலத்தில் விஷ்ணுவினாராதனமிவைகளெல்லாம் விஷ்

பஜ ॥ விஶ்வாமித்ர:— ஸுதர்ஶநஸ்ய சக்ரஸ்ய லக்ஷணம் ப்ரூ-
ஹி மே முநே ॥ ௪௨ ॥ யத்தீக்ஷாऽத்வயயாந்து மத்யா முச்யதே
பவபந்தநாத் ॥ வஸிஷ்ட:— ந்ருஸிம்ஹதாபோபநிஷத்ஸ்விதீ-
தம் வதாமி தே ॥ ௪௩ ॥ ஸுதர்ஶநஸ்ய சக்ரஸ்ய லக்ஷணம் ஶ்ரு-
ணு கௌஶிக । பிந்துரஷ்டதளம் சைவ ததா த்வாதஶபத்ர-
கம் ॥ ௪௪ ॥ த்வாத்ரிம்ஶந்நாகாஜம் பஶ்சாத் க்ரமேண ஸுதர்ஶ-
நம் । பிந்தௌ ஷடக்ஷரம் ஸ்ரீமத் ஸுதர்ஶநமதாஹ்ருதம் ॥ ௪௫ ॥
அஷ்டபத்ரேஷு சாஷ்டார்ணம் த்வாதஶார்ணம் தத: பரம் । உக்ரம்
வீரம் மஹாவிஷ்ணும் த்ரிதய்ணம் விலிகேத்தத: ॥ ௪௬ ॥ யந்த்ரமேவம்
விலிக்யைதத் பஞ்சவ்யூஹாதிமார்கத: । பூஜயேத் பர-
யா பக்த்யா ஹ்ருதிஸ்தம் பரம் விபும் ॥ ௪௭ ॥ பஞ்சமம் ஸூ-
ர்யே ஸக்தம் வாஸுதேவே ஜகந்மயே । ஹித்வா பிம்பம் ரவே-
ர்யாதி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ॥ ௪௮ ॥ நாராயணம் ஸஜந்-
மேத்யா முச்யதே பவபந்தநாத் । ஸர்வாநுகாமாந் ஸம்ப்ராப்ய
ஹ்யந்தே ஸ பவதி க்ஷணாத் ॥ ௪௯ ॥ விஶ்வாமித்ர:— தேவீபக்தி-
விதாநம் மே ப்ரூஹி த்வம் ப்ரஹ்மநந்தந । யயா பந்தாத் ப்ரமுச்யதே
ஸர்வம் ஜகதேதச்சராசரம் ॥ ௫௦ ॥ யஸ்யா: க்ருபாபலாத்ஸர்வ
மாயாமோஹோ விநஶ்யதி ॥ வஸிஷ்ட:— ஶ்ருணு காதிஜ ம-
ஹ்யம் தே ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸம்க்ரஹாத் ॥ ௫௧ ॥ தேவீபக்திவிதா-
நம் தே மோக்ஷதம் ஸர்வஸித்திதம் பரம் । த்விவிதா பரமா தேவீ
பரா சைவாபரா ததா ॥ ௫௨ ॥ பராது ஸச்சிதாநந்த-

ணுபக்திக் குறியதுகள். ஸுதர்சன சக்கிரலக்ஷணஞ் சொல்லுகின்றேன் கேளும். பிந்து, அஷ்டதளம், துவாதசதளம், பிரகு முற்பத்திரண்டுதளம், பிந்துவில்ஷடக்ஷரமும், அஷ்டதளங்களிலஷ்டாக்ஷரமும், பன்னிரண்டு தளங்களில் பன்னிரண்டக்ஷரங்களும், பிரகு உக்கிரர், வீரர், மகாவிஷ்ணு வென்கிறவர்ணங்களுமெழுதத்தக்கதுகள். இவ்விதமெழுதிப்பஞ்சவ்வியூக மார்க்கப்படி விஷ்ணுவைப்பூஜித்தவன் ஸூரியமண்டலத்தின்வழியாய் வைகுண்டத்தையடைவான். தேவீ பக்தியைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும். பரையென்றுமபரையென்றும் தேவியானவளிரண்டு விதமாயுள்ளவள். அதில் சகல வஸ்துக்களுக்கு பாத்மாவாயும வஸ்தைமூன்றுகளுக்கும் சாக்ஷியாயுமிருக்கின்ற சச்சிதானந்த

पिणी जगदम्बिका । सैषा शान्तस्वरूपा सा ह्यद्वि-
तीयसाक्षिणी ॥ ५३ ॥ निर्गुणा निर्विकारा सा विश्वं जी-
वेशावपि । सैषा विश्वपरा देवी जगज्जीवेश्वरा-
त्मतः ॥ ५४ ॥ विवर्तते यथा शुक्तौ रजतस्यारोपस्तथा ।
सैवाधिष्ठानरूपा स्याज्जगद्भ्रान्तेर्विधात्रि ॥ ५५ ॥
कारणं परमैश्वर्या श्रुत्या स्वरूपासताम् । सैव
सर्वात्मिका लोकानुग्रहायैव स्वयं परा ॥ ५६ ॥ च-
तुर्भुजा स्वयं व्यक्ता श्रीचक्रवासिनी । [illegible]
[illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ५८ ॥ श्रीचक्रनायिके-
नां श्रीचक्रे [illegible] । कलापं षड्विधं ज्ञा-
त्वा [illegible] ॥ ५९ ॥ विश्वामित्रः — कला-
पं षड्विधं ब्रूहि श्रीचक्रस्य च लक्षणम् । [illegible]
[illegible] सर्वज्ञ करुणानिधे ॥ ६० ॥ वसिष्ठः — [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] कलापक ॥ ६१ ॥ द्वि-
तीयः [illegible] । [illegible]
[illegible] कलापक ॥ ६२ ॥ श्रीचक्रस्य [illegible]

ரூபமாயிருக்கின்றவள் பரையென்று சொல்லப்படுகின்றாள்,
அவள் விகாரமற்றவள், நிர்குணை, அவளே சகமாயுஞ் ஜீவனாயு
மீசனாயும் விவர்த்திக்கின்றாள். விவர்த்தங்களுக்கு கிளிஞ்சலில்
தோன்றின வெள்ளிக்குக் கிளிஞ்சல்போலதிஷ்டானமாகச்சே
அபரசக்தியென்று சொல்லப்படுகின்றாள். அவளே லோகாநுக்
கிரகத்தின் பொருட்டு நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும்,
அநேகம் பாலசூரியன்போலொளியும், புஷ்பபாணம், கரும்புவில்
லுபாசமங்குசம், சந்திரகலையுமுள்ளத்திரிபுரசுந்தரியென்று பேரு
டன் ஸ்ரீசக்கிரத்தில் வசிக்கின்றாள். அந்தபரதேவதையை ஸ்ரீசக்
கிரத்திலாராதிக்கவேண்டியது. கலாபத்தையும், ஸ்ரீசக்கிரலக்ஷ
ணத்தையும் சொல்லுகின்றேன் கேளும். கலாபமாறுவிதம். அ
தில் மந்திரோபதேசம் முதலாவது கலாபம். ஸந்தியானுஷ்டா
னமிரண்டாவதுகலாபம். மாதிருகாநியாஸமும், ஸ்ரீசக்கிரமகா

𑌷𑍋𑌢𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌕𑌃 । 𑌕𑌲𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑍀𑌠𑌯𑍋𑌃 ॥ ௬௩ ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌲𑌾𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀𑌵𑌰𑍍𑌮𑌜𑌪𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪
𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑌾𑌯𑌿𑌕𑌃 ॥ ௬௪ ॥ 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌪𑍋
𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌕𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌲𑍇𑌖𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷
𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬௫ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑍀𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷
𑌣𑌮𑍍 । 𑌕𑌲𑌾𑌪𑌷𑌷𑍍𑌠𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌕𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬௬ ॥
𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌣𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌶𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 । 𑌨𑌾𑌗
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌦𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬௭ ॥ 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌧𑌾
𑌰𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑌕𑍇 । 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌤𑌵𑌿
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌕𑍇 ॥ ௬௮ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣
𑌮𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚 𑌦𑌶𑌕𑍋𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌾
𑌵𑌿 𑌭𑍂𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 ॥ ௬௯ ॥ 𑌐𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤
𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑌮𑍃𑌤𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍀𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣
𑌸𑌹 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௦ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌗𑌲𑌿
𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾 । 𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌸𑌦𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲

நியாஸமுமூன்றாவது கலாபம். கலசபூஜை, சங்கபூஜை, அர்க்கியபாத்திரபூஜை, பீடபூஜை இன்னான்குகளும் நான்காவது கலாபம். தேவீகவசஜபமும், தேவீமந்திரஜபமுமைந்தாவது கலாபம். ஸ்ரீசக்கிரலக்ஷணம், அதிலெழுதக்கூடியமந்திரம், சக்திகளின்பிரிவு இவைகளாறாவது கலாபம். ஸ்ரீசக்கிரலக்ஷணமெப்படியென்றால் நடுவில் பிந்து, அதைச்சுற்றித்திரிகோணம், பிரகெட்டுக்கோணம், பிரகிரண்டுதசகோணம், பிரகு பதினான்குகோணம், பிரகு பதினாறு கர்ணிகாரங்கள், பிரகு மூன்று விருத்தங்கள், பிரகு மூன்று பூபுரங்களுள்ளது ஸ்ரீசக்கிரம். இவ்விதமான சக்கிரத்தின் முக்கோணத்தைத்தனது மூலாதாரமாகவும், அஷ்டகோணத்தை ஸ்வாதிஷ்டானமாகவும், தசகோணங்களிரண்டுகளையும், மணிபூரக அனாஹதங்களாகவும், சதுர்தசாரத்தை விசுத்தியாகவும், பூபுரத்தை ஆக்ஞையாகவும், பிந்துவை பிரம்பரந்திரமாகவுந்தியானித்துப் பிரகு சந்திரமண்டலத்தில் காமேசுவரனோடு கூடக் கிரீடைசெய்யு மமிருதாஹ்லாதசுந்தரியான பரதேவதையைத்தியானித்து அவளுடைய சரணகமலத்தில்நின்று பெருகு மமிருதத்தால் தன்னை நனைக்கப்பட்டவனாகவும் நினைக்கவேண்

ஶிகே ॥ ௭௧ ॥ க்ருத்வைவம் மாநஸீம் பூஜாம் பாஹ்யபூஜாம் ஸ
மாசரேத் । ப்ரஸ்தாரத்ரிதயேஷ்வேவம் ப்ரத்யஹம் பூஜ
யேத் ஸுதீ: ॥ ௭௨ ॥ யோ வேத தாம் ப்ரஹ்மணோ வேத ஸ்ரு
ஷ்டிதேநாப்யர்சிதாம் பரஸ்ய । தஸ்யைவ ப்ரஹ்மவேதாம்ஶ்ச ஸ்யா
ய: கீர்திம் ததாதி ஸா ॥ ௭௩ ॥ யஸ்தாம் பஜதே பக்த்யா ஸ்வ
பாராவாரப்ராப்தமூர்த: । ஸஹஸ்ரா பஹுஜாந் போகாந
ந்தே முக்திஞ்ச கச்சதி ॥ ௭௪ ॥ அநாராத்ய மஹாதேவீம் பூஜயேச்
ஸுராந்தராந் । ந போகாநப்யவாப்நோதி கதம் முக்திம் கமிஷ்ய
தி ॥ ௭௫ ॥ அநாராத்யாபியாந் தேவாந் ஸ்தாம் தேவீம் பஜதே
து ய: । தேந ஸம்பூஜிதா ஸர்வே ஸர்வாந் காமாந் ஸவி
ந்தி ॥ ௭௬ ॥ தஸ்மாத் த்வம் கௌஶிக ப்ரீத்யா பக்திமாந்ஸ்ஸ
ர்வதா ஸ்வ: । ஶ்ரத்தயா பரயா தாவி பரமேஶ்வரீமா
யக: ॥ ௭௭ ॥ ஸம்ப்ரஹேண யா ப்ரோக்தா ப்ரஜ்ஞாஸ்த்ரீ ஸததம்
பஜேத ॥ ௭௮ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரபர்வணி உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
விஶ்வாமித்ரவஸிஷ்டஸம்வாதே ஶிவாராதநபக்திகதநம் நாம
விம்ஶத்யுத்தரஶததமோऽத்யாய: ॥
இத்யேகத்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

டியது. இப்படித் தியானஞ்செய்துவிட்டு வெளியில் சக்கிரம் வைத்து விதிப்படியாராதிக்கவேண்டியது. இவ்விதமாராதித்தவன் சகல காமங்களையுமனுபவித்து முடிவில் முக்தியையுமடைவான். தேவியையாராதியாமல் மற்றவர்களையாராதித்தவனுக்குப் போகங்கள் கிடையாது. அப்படியிருக்க முக்தியெப்படிக்கிடைக்கும்? மற்றவர்களை யாராதியாமல்போனாலும் தேவியையாராதித்தவன் சகல.சம்பத்துக்களையுமடைவானென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் கௌசிகரே! சிரத்தையுடன்கூடப் பரதேவதையை யாராதிக்கவேண்டியதென்று வஸிஷ்டர் சொன்னார்.

ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில் முற்பத்தியொன்றாவதத்தியாயம்
பக்திநெறி முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

——(:0:)——

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 — 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌤𑍀𑌪𑌤𑍇 । [illegible] ॥ ௧ ॥ 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 — [illegible] ॥ ௨ ॥ [illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible] ॥ ௬ ॥ [illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible]

முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

விசுவாமித்திரர் மறுபடியும் வஸிஷ்டரைநோக்கி, அருந்ததீநாயகா ! விசுவரூபோபாஸநத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்க வஸிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்:— கௌசிகரே கேளும், மூன்றுகாலங்களிலுமுள்ள சகலஜகத்துமீசுவர சுவரூபமென்று சொல்லும் வேதவாக்கியமும், சர்வமும் பிரம்மம் சர்வமுமாத்மாவென்கிற வேதவாக்கியமும் சொல்லுகிறபடி சகலவஸ்துக்களிலேயுமீசுவரனென்கிற பாவனை செய்யவேண்டியது. சூரியன் முதலான கிரகங்களும், தேவதைகளும் வேதியன் முதலான மானுஷர்களும்பசுக்களும்பட்சிகளும் விருக்ஷங்களுங் கொடிகளுஞ் செடிகளும் ஆண்களும் பெண்களும் அலிகளும் நதிகளும் குளங்களும் சமுத்திரங்களும் சத்துருக்களும் மித்திரர்களும் சகலங்களுமீசனென்றவைகளை வணங்கவேண்டியது. எப்படியானால் புத்திரனை வெகு

प्रियं त्यक्त्वा सर्वं सर्वत्र क्षणादिवत् ॥८॥ उत्सवादिषु स-
मेतेषु पुत्रान्वेषी यथा बहून् । पश्यन् पुत्र-
बुद्ध्यानवद्यं पश्येत्तथा जगत् ॥९॥ पश्यन् बहु-
विधं सर्वमीशमेतद्य पश्यति । नश्यति तस्य तु नाशविक्षेपं
विक्षेपशक्तिः ॥१०॥ वेदोऽप्येवं सर्वमीशं वदत्येव तथा प्रसना
विश्वरूपिणी । तथा श्रुतिः सर्वाण्येवेह्यः सर्वाणि
रूपाणि नरोऽस्मीति ॥११॥ सत्त्वे वृत्तिर्बहिर्वा नित्याविद्या
नरोऽस्य सम्यगवाप्य । विक्षेपस्तथा विश्वरूपोपा
सास्त्या विनश्यति ॥१२॥ नाशरूपविक्षेपस्य विक्षेपज-
निवृत्ते । जितविक्षेपसाधनसंसारान्निंतरिष्यति ॥
॥१३॥ साधनान्याशु लब्धे ज्ञानं च मुक्तिं च प्राप्नुतीह । त-
त्राशक्तस्य वेदपा वेदारण्ये तु कौशिक ॥१४॥
मणिकर्ण्यां तु तेनापि प्राप्नोति नसंशयः । विश्वामि-
त्रः— साधनानि च कानि स्युः कस्यावसरश्रुतीवद ॥
॥१५॥ तैस्साधनैश्च युक्तात्मा तत्र ब्रह्मणि कृपा-
पराः ॥ वसिष्ठः— ब्रह्मैकत्वविज्ञानं सर्वात्म-
कृत्नायक ॥१६॥ साध्यं मायिज तस्याद्य साधनानि च
दावरे । नित्यानित्यविवेकश्च परत्रेहविरागता ॥१७॥
शमादिषट्कसंपत्तिः श्रद्धा मुमुक्षुता तथैव च । श्रवणञ्च

காலமாகக் காணுமற்றேடித்திருந்து புத்திரப்பிராந்திகொண்டவ னுக்கெந்தக் கூட்டத்தில் யாரைக்கண்டாலும் புத்திரனுகத் தோன்றுமோ, அப்படிச் சகலமுமீசனென்று பார்க்கிறவனுக்கு விக்ஷேபசக்தி நசித்துவிடும். வேதமுமப்படியே யெல்லாமீச னென்று சொல்லுகின்றது. அப்படி விசுவரூபோபாஸ்தியிலசக் தனுயுள்ளவன் வேதவனம் வந்து மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ் செய்தால் சாதனங்களையடைந்து ஞானவானுகி மோட்சத்தை யடைவான். கௌசிகா! ஸாதனங்களைச் சொல்லுகின்றேன் கே ளும், பிரம்மமே நாமென்கிற ஞானம் மோக்ஷகாரணம். ஞானத் திற்கு நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இஹாமுத்திரபோகவை ராக்கியம், சமம், தமம், உபரதி, திதிட்சை, சமாதானம், சிரத் தை, மோட்சேச்சை, வேதாந்தசிரவணம், மநநம், நிதித்தியாஸ

ஸாயமேநயுக்த ஶ்ரவணார்த்தவதர்ஶிந: ॥ ௧௭ ॥ வேதாந்தா
நாமஶேஷாணாம் ஶ்ரவணாதௌ ஸதா க்ருதே । காண்டத்ரயார்த்த
நோ வேதாநாம் தாத்பர்யநிர்ணயாத் ॥ ௧௮ ॥ ப்ரஹ்மாத்வைத
க்ருஷ்யாத்வேத தாத்பர்யமிதி நிஶ்சய: । ஏவம் விதா
பரம் ஜ்ஞாநம் ஸாத்யம் கஶ்சித் ப்ரகீர்த்திதம் ॥ ௨௦ ॥ விஶ்வாமித்ர:—
காண்டத்ரயம் நாம ப்ரோக்தம் கதம் கிம்வத ஹே ப்ரபோ । க்ரியா
நாம் ப்ரதீநாம்வா கதம் தாத்பர்யநிர்ணய: ॥ ௨௧ ॥ வஸிஷ்ட:— க
ர்மகாண்டோபாஸ்திகாண்டஜ்ஞாநகாண்டாஹ்வயம் ப்ரோக்தம் । காண்டத்ர
யமிதி க்யாதம் ஶ்ருணு காரணமுத்தமம் ॥ ௨௨ ॥ ஜைமிநிர்ம
ஹாநு வர்ணாஶ்ரமாசாராநுவ்ருத்திதாநுவ்ருத்தி । ஶ்ருதிதாத்
பர்யமேவம் கர்மண்யேவேத்யவோசத ॥ ௨௩ ॥ தேஷாமநுக்ர
ஹார்த்தாய தேந தத்கர்மகாண்டகம் । ப்ரதிபாத்யம் ப்ரோக்தம் த
த்கர்மகாண்டேந வக்ஷ்யதே ॥ ௨௪ ॥ ஜாதிவர்ணாஶ்ரமாசாரம் ஸ்வ
வீக்ருத்யாநுஸ்ருத்ய ச । கர்மண்யேவ ஶ்ருதேஸ்தாத்பர்யம் இதி ப்ரா
ஹாத்ர ஜைமிநி: ॥ ௨௫ ॥ தத்ராபி த்ரிவிதம் கர்ம நிஷித்தம்
விஹிதம் ததா । ப்ராயஶ்சித்தம்ச தத்ராத்யம் நவதா பரிகீ
ர்த்திதம் ॥ ௨௬ ॥ மஹாபாபாதிபாபோபபாபாநி ஸங்கோ

நம் முதலாதுகள் சாதனங்கள். அவைகளால் மூன்றுகாண்டங்களுக்கு மத்துவைதப் பிரம்மத்தில் தாத்பரியமென்று ஞானமுண்டாகிச் சம்சயமறப் பிரத்தியகபின்னப் பிரம்மஞ்ஞானமுண்டாகி மோட்சலாபமேற்படுகின்றது. வேதமானது கர்ம்மகாண்டமுபாஸநாகாண்டம் ஞானகாண்டமென்று மூன்றுவிதம். அவைகளிலீனமதிகளுக்கு ஞானமுண்டாவதற்காக ஜைமினிமகரிஷியானவர் வேதங்களுக்குக் கர்மாவிலேயே தாத்பரியமென்று தீர்மானஞ்செய்தார். ஜாதி வர்ணாச்சிரமாசாரத்தை யனுசரித்துக் கர்ம்மாவிலேயே வேதத்தின் தாத்பரியமென்று சொன்ன ஜைமினியின் சாஸ்திரத்தில் சொன்னபடி கர்ம்மாக்களை சொல்லுகின்றேன் கேளும், கர்மாவானது விஹிதம், நிஷித்தம், பிராயச்சித்தமென்று மூன்றுவிதம். அதில் விஹிதமென்பது நித்தியம், நைமித்திகம், காம்மியமென்று மூன்றுவிதம். நிஷித்தமானது மகாபாபம், அதிபாபம், உபபாபம்,

[illegible]

ஸமபாபம், ஸாங்கரியம், மலிநீகரணம், அபாத்திரீகரணம், ஜாதிப்பிரம்சம், பிரகீர்ணமென்றென்பதுவிதம். ஒருவர்ணத்தாருக்குச் சொல்லப்பட்ட தர்மம் மற்றவர்ணத்தாருக்குப் பாபமாகும். நிஷித்தகர்மாவைச் செய்துவிட்டுப் பிற்பாடு பாபத்தைச் செய்தோமேயென்று கவலையுற்றவனுக்காக விதிக்கப்பட்ட கர்மம் பிராயச்சித்தமென்று சொல்லப்படும். நிஷித்த கர்மத்திற்குப்பலம் ரௌரவாதிநரகம். விஹிதத்திற்குச் சுவர்க்கம். பிராயச்சித்தத்திற்குப் பாபநிவிருத்தி. இனிமேல் சாண்டிலியர் முதலானவர்களாற் சொல்லப்பட்டவுபாஸ்தியைச்சொல்லுகின்றேன் கேளும், கர்ம்மாவுக்குப் பலதாதாவீசுவரன். அவருக்குச் சரீரமிந்திரியமொன்றுங் கிடையாது. அவருக்குச் சமானமாயுள்ளவனே கிடையாது. அதிகமாயுள்ளவனேதுமென்கிற வேதார்த்தத்தை மனதிலுறுதிசெய்துகொண்டு ஸர்வேசனை பரமேசுவரனை யுபாஸிக்கவேண்டுமென்பதில் வேதத்திற்குத் தாற்பரியம். உபா

ண்டே ஶாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரதிபாத்யம் த்ரயாத்மநே ॥ ௩௬ ॥ விஹிதம் ப்ர
திஷித்தஞ்ச ப்ராயஶ்சித்தமிதி த்ரிதா । விஹிதம் தத்ர தத்த்வாநாம்
ஜ்ஞாநம் ஷட்த்ரிம்ஶதாமபி ॥ ௩௭ ॥ நிஷித்தம் கர்மகாண்டோக்தம் த்ரி
விதம் கர்ம ஸம்மதம் । ப்ராயஶ்சித்தம் புநஸ்தத்த்வஜ்ஞாநம் ஶ்ருணு ம
ஹாமுநே ॥ ௩௮ ॥ விஹிதஸ்ய விதேர்லோக: ஸ்வர்காதிஸ்ஸ்யாந்நி
ஷித்தத: । வர்ணாஶ்ரமாபிமாநஸ்ய ஹாநிஸ்ஸ்யாத் தத்த்வதஸ்ததா ॥ ௩௯ ॥
ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்த்வவிஜ்ஞாநம் ஜாதிவர்ணாஶ்ரமாபஹம் । ப்ரபஞ்சாதி
ஜ்ஞேநதாத்ம்யம் ஶ்ருணு தத்த்வவிதாநத: ॥ ௪௦ ॥ பூதாநி பஞ்ச
கோஶாஷ்ஷட் ஸூக்ஷ்மதேஹஸ்து விம்ஶதி: । அவித்யாஜீவமாயேஶ
மாதிஷ்டாநசித: ஸ்ம்ருதா: ॥ ௪௧ ॥ தத்த்வஜ்ஞாநீ து பூதாநாம்
தர்ஶநே சைவ தேஹதே । அஸ்தி ஜாயத இத்யாதி ஷட்பாவ
விக்ருதி: கில ॥ ௪௨ ॥ வசநாதாநமுக்யாஸ்து வாகாதீநாம் க்ரியா:
கில । ஜ்ஞாநேந்த்ரியாணாம் விஷயஸ்ய ததா க்ரஹணமிஷ்யதே ॥ ௪௩ ॥
ஸங்கல்பநிஶ்சயாத்யாஸ்து அந்த:கரணவைக்ருதி: । அஶநாத்யா:
ப்ராணயோர்ஹி ஶீதாத்யாஸ்ஸஹாயவாந் ॥ ௪௪ ॥ ப்ரமாதோகோ
யிகோ ஹ்யாத்மாதிஷ்டாநாத்மா ஸதேஶ்வர: । ஸோऽஹம் ஸதேஶ்வ
ஹம்பாவ: கதம் ப்ராஜ்ஞவேணிதா ॥ ௪௫ ॥ தஸ்மாத்தத்த்வஶரீ

ஸநாகாண்டத்தால் தெரிவிக்கப்பட்டதும் மூன்றுவிதம். அது
வும் விஹிதம் பிரதிஷித்தம் பிராயச்சித்தமென்று சொல்லப்
படும். முப்பத்தாறுதத்துவங்களுடையவறிவு விஹிதம். கர்ம
காண்டத்தில் சொல்லப்பட்ட மூன்றுவித கர்மாவும் பிரதி
ஷித்தம். மறுபடியுமுண்டான தத்துவஞ்ஞானம் பிராயச்சித்
தம். விஹிதத்திற்குச் சத்தியலோகம் பலம். பிரதிஷித்தத்திற்
குச்சுவர்க்கம். தத்துவஞ்ஞானத்திற்கு வர்ணாச்சிரமங்களுடைய
வபிமானமறுதல், பூதங்களைந்து, கோசங்களாறு, ஸூக்ஷ்மதேக
மிருபது, அவித்தை, ஜீவன், மாயை, ஈசன், அதிஷ்டானசைதன்
னியமாகத் தத்துவங்கள் முற்பத்தியாறு, தத்துவஞ்ஞானியான
வன் பூதம் முதலானவைகளைக்கண்டபோது பிறக்கின்றான் மரிக்
கின்றானென்பதெல்லாம் சரீரத்திற்கு. வசனம் முதலான கிரி
யைகளும் பார்வை முதலானதுகளு மிந்திரியங்களினுடையது.
சங்கற்பம் முதலானது மனதினுடையது. பசி முதலானது பிரா

[illegible]

ணனுடையது. ஜீவனுபாதியோடு கூடினவன். ஈசுவரன் மாயாவீ பிரேறணை செய்கின்றவன். அவனே எல்லாத்தத்துவங்களினுமிருக்கின்றான். அவனை யாராதித்தால் நாம் முடிவி லீசுவரனாகலாமென்று பரியாலோசிக்கின்றான். அப்படியே வுபாஸிக்கவுஞ் செய்கின்றான். கௌசிகரே! வேதத்தினந்தரங்கமான அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும். அகோபாக்கியம் நாமிருவர்களுந் தன்னியர்கள். அத்துவைதப் பிரம்மத்தினிடத்தில் வேதத்திற்கு உண்மையான தாற்பரியம். கர்மாவு மதின்பலமு மதிதருசிலழியுமானபடியா லதில் தாற்பரியமில்லை. இரண்டாவது வஸ்துவினிடத்திலிருந்து பயமுண்டாவதானுபாஸ்தியினுந் தாற்பரியமில்லை. சித்தசுத்திக்காகவும், சித்தத்தின் நிலமைக்காகவும், ஸ்தூலாருந்ததீநியாயப்படி கர்மாவையு முபாசனையையும் வேதம் சொல்லிற்று. ஞானகாண்டத்திலும் விஹிதம் நிஷித்தம் பிராயச்சித்தமென்று மூன்றுவிதஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்

ரூபோபாஸ்த்யம் ஸாயுஜ்யேந தே ஸதே ॥ ௫௫ ॥ தஸ்மாத
வாயுபர்தஸ்ய ஶ்ரவணாதீந் ஸமாசரேத் । ஸம்ஜ்ஞிதோऽவியுக்
ஸ்தஸ்ய தேஹாந்தே நிஜாத்மநி ॥ ௫௬ ॥ இதி பர்வஸர்வதேத்ய
வ ஸேவ்ய ஜ்ஞாநம் ஸத்வ்யாஸ । ஜீவந்முக்திர்வாப்நோதி தேநஜ்ஞா
நேந ஸீவ்யத: ॥ ௫௭ ॥ ஶ்ரவணாதாவஶக்தஶ்சேத் வேதாரண்யே
ऽத்ர கர்ணிகே । ஸ்நாத்வா த்ருஷ்ட்வா ஹவேத்ய ஸம்ப்ராப்ய கைவல்ய
ணிகாம் ॥ ௫௮ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரகண்டே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
வஸிஷ்டவிஶ்வாமித்ரஸம்வாதே விஶ்வரூபோபாஸ்தி
நிரூபணம் நாமைகவிம்ஶத்யுத்தரஶததமோऽத்யாய: ॥
இதி த்வாத்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

றது. பிரம்மம் சத்தியம் ஜகம் மித்தை யென்கிற வறிவுவிஹிதம். கர்மமு முபாஸ்தியும் நிஷித்தம். ஜகம்மித்தை யென்றெப்பொழுதுந் தியானிப்பது பிராயச்சித்தம். ஆகையாலுத்தமனா வதிகாரி வேதாந்தச்சிரவணம் மனனம் நிதித்தியாஸனங்களைச் செய்தாலாத்மஞ்ஞானத்தை யடைந்து ஜீவன்முக்தியையடைவான். அதிலசக்தனாயுள்ளவன் வேதாரண்ணியத்திலிருக்கும் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்தால் கைவல்லியத்தை யடையலாமென்று வஸிஷ்டர் சொல்லிமுடித்தார்.

சநத்குமாரசம்மிதையில் முற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்
விசுவரூபோபாஸ்தி முற்றிற்று.

அத த்ரயஸ்த்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

விஶ்வாமித்ர:— கதம் வஸிஷ்டாத்வைதாத்மா ஜகஜ்ஜீவேஶ்வராதிக: । பாதி நாநாக்ருதிர்பூத்வா ஹ்யநேகதயேதி பாதி ஹே ॥ க ॥ வஸிஷ்ட:— ஸ்வப்நே யதைக: புருஷோ தேவதிர்யங்நராதிக: । விவர்ததே ப்ரபோதே ச ஸ்வாத்மாநம் ஸ்வாத்மநீக்ஷதே ॥ உ ॥ ஸ்வாத்மைகாத்ம்யம் விஜாநாதி ஸ்வாத்மாநம் ஜீவேஶ்வரம் ஜகத் । அநந்தாத்வைதஸம்வித்பூர்ணஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ॥ ௩ ॥ ஜீவேஶஜகதாகாரா பாதி ப்ரஹ்மைவ விப்ரமாத் । ஶ்ரவணாதிபிருத்பூதஸ்வாத்மப்ரஹ்மாவபோதத: ॥ ச ॥ ஸ்வயமேவேதி தத்த்வம் ஹி பாஸதே ப்ராந்திநாஶத: । யதா ஸ்தாணுர்கஜத்வேந நரத்வேந விவர்ததே ॥ ரு ॥ யதாऽऽகாஶஸ்தம்பத்வேந நீலத்வேந விவர்ததே । ததா ப்ரஹ்ம ஜகத்த்வேந நாநாப்ராந்த்யா விவர்ததே ॥ சா ॥ ஶக்தித்வயேந ப்ராந்திரவித்யாயா விக்ஷேபாவ்ருதிரூபிணீ । ...

முற்பத்திமூன்றுவது அத்தியாயம்.

வஸிஷ்டரை நோக்கி விசுவாமித்திரர் மறுபடியும் ஹே வஸிஷ்டா! அத்துவைதாத்மாவே ஜகம் ஜீவனீசன் முதலான பலவுருவாயெப்படிப் பிரகாசிக்கும். ஒன்றுனலனேகமாகுமாவென்று கேட்க வஸிஷ்டர் சொல்லுகின்றார். சுவப்னத்திலெப்படி யொரே புருஷன் நாநாவிதமாகத் தோன்றுகின்றானே, அவனேநித்திரை தெளிந்தெழுந்திருந்து சுவப்னத்தில் காணப்பட்டதெல்லாந்தன்னைத்தவிற வேறில்லையென்று தன்னை யொருவனையே பார்க்கின்றானே அப்படியே ஒரே பிரம்மமே அனாதியான பிராந்தியாலனேகமாய்த் தோன்றுகின்றது. சிரவணமனனாதிகளாலத்துவைதப் பிரம்மஞ்ஞானமுண்டானல் பிராந்தி நசித்துத் தானொருவனே ஸத்தியம் தன்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம்மித்தையென்று தோன்றிவிடும். எப்படியானல் கட்டை கஜமாகவும், மனுஷியனாகவும், ஆகாயமிந்திரநீலகடாகமாகவுந் தோன்றுகின்றதோ, அப்படியே ஆவரணவிட்சேப சக்திகளுடன் கூடின அவித்தையினால் பிரம்

ப்ரக்ருதிரித்யேஷா கீர்த்யதேऽநாதி³வாஸநா ॥ ௭ ॥ ஷட்த்ரிம்ஶ
த்தத்த்வபே⁴தே³ந ஜக³த்த்வேந விவர்த்ததே । ப்ரணவோபாஸநாத்³த்⁴வ
ஸ்தே விக்ஷேபே ஸா ஸ்வயம் ப⁴வேத் ॥ ௮ ॥ ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்த்வஸம்ஹ்ரு
தி ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²திநாஶாந்த்³ஹாத்மநே । விஶ்வாதி³த்ய:—ப்ரணவோபாஸ
நம் ஞாத்வா ப்ரஸித்³தி⁴ரிஹ கத²யாம்யஹம் ॥ ௯ ॥ வஸிஷ்ட²:—சித்³ரூ
பா ஸ்தி²தி³யேऽவலே ப்ரக்ருதிஸ்தூ²லஸ்த்ரீ ப்ரவ்யவஸ் । கு³ணத்ரயா
த்³மிகா ஸாத⁴ ஸாவரணைவாத்³மிகாச ஸா ॥ ௧௦ ॥ தத்ர ஸத்வகு³
ணோ மாயா தஸ்யாம் ப்ரதிபி³ம்ப³க: । ஸவக்ஞோ ஜக³தாமீ
ஶோ ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மக: ॥ ௧௧ ॥ மாயா காரணதே³ஹஸ்யா
ஹீஶ்வரஸ்யாத்ர கல்பித । ரஜோகு³ணஸ்த்வவித்³யாவ்யஷ்டிவேஷ்டி
த்யா ஹ்யநேகதா⁴ ॥ ௧௨ ॥ தாஸு ப்ரதிபி³ம்ப³நா ஜீவா ஸ்தேஷாம் த
த்காரணம் வபு: । ப்ராஜ்ஞா: காரணதே³ஹேந யுக்தாஸ்து தா
மஸாத்³கு³ணாத் ॥ ௧௩ ॥ வியத்³வாந்தேஜோம்பூ³பூ⁴மயோ ஜாதா:
க்ரமேண ஹி । தத்ஸத்த்வஸம்யோகா³ தா³ந்தரம் கரணம் மு

மமே ஜகத்தாகத் தோன்றுகின்றது. அது மூலப்பிரகிருதியென்று சொல்லப்படுகின்றது. அதுவே முப்பத்தாறுதத்துவங்களாக பவிக்கின்றது. பிரணவத்தையுபாஸித்தால் விக்ஷேபசக்தி நசித்து அநாதிவாஸனையாலுண்டானப் பிரமஞ்ஞானம் நீங்கித் தத்துவங்கள் தானாகவே ஆய்விடும். பிரணவோபாஸ்தியைச்சொல்லுகின்றேன் கேளும், கிளிஞ்சலில் வெள்ளிபோலகண்டசின்மயமான பரமாத்மாவினிடத்தில் சத்துவரஜஸ்தமோகுணரூபமான மூலப்பிரகிருதியாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதின் ஸத்துவகுணத்திற்கு மாயையென்றுபேர். அதில் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே பிரம்மவிஷ்ணு சிவாத்மகரான ஈசனென்று சொல்லப்படுகின்றது. ரஜோகுணமானது ஆவரண விக்ஷேபசக்திகளின் பேதத்தாலனேகவிதமான வவித்தையாகின்றது. அதில் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே ஜீவர்கள். தமோகுணமானது ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பூமியென்கிற பஞ்சபூதங்களாகின்றது. அவைகளிலும் சத்துவம் ரஜஸ்தமஸ்ஸென்று மூன்று குணங்களுண்டு. அதில் பஞ்சசூட்சுமபூதங்களுடைய ஸத்துவகுண சமுதாயத்தால் அந்தக் கரணமுண்டாகின்றது. அதுதேஜஸ், மன

தே ॥ ௧௪ ॥ தேஜோம்ஶேநாத்மநஶ்சித்தாஜ்ஜ்ஞாநாத்மகம் சக்ஷு
ஸ்தத: । ஸத்த்வபஞ்சகஸம்பூதா வ்யஷ்டிஜ்ஞாநேந்த்ரியம் ॥
॥ ௧௫ ॥ ஶ்ரோத்ரத்வக்சக்ஷூரஸநாக்ராணாத்மம் சதுர்ஜநி ।
ரஜோம்ஶாத் பஞ்சபூதாநாம் ஸமஷ்டாவாயவ: ஸ்ம்ருதா: ॥௧௬॥
ப்ராண: ப்ராணோऽபாநவ்யாநௌ ஸமாநோதாநகௌ ஸ்ம்ருதா: । ர
ஜோம்ஶாத் பஞ்சபூதாநாம் வ்யஷ்டாத்கர்மேந்த்ரியம் ॥௧௭॥ வா
க்பாணிபாதபாய்வுபஸ்தாத்மம் ஜாதம் கர்மேந்த்ரியே । தமோம்
ஶக்திகம் ஸ்யாத் ஸத்த்வஶேஷாத்ரிகோஶத: ॥ ௧௮ ॥ ப்ர
ஜ்ஞாஸ்த்ராஹ்மேநநமோதஜஸகம் ப்ரவேஶிதே । தமோமாத்ரா
ணி பஞ்சாநி ஸத்த்வஶேஷாஶ்ச ஸகுத: ॥ ௧௯ ॥ ஹிரண்ய
கர்பாம்ஶஸ்ய ஶ்ரீஜ்யேஷ்டஸ்ய களஶிக: । ஹிரண்யகர்பயுக்த
ஸ்ய பஞ்சாத்மா ஹீஶ்வரோ ஹவேத் ॥ ௨௦ ॥ ஸ்யிஷ்டாநவித்
ஸத்ர விஷ்ணுஸ்யாத்மாயிநஸ்ந । ஜீவாநாம் போகபோக்யாதிபோ
காயதநஜந்மநே ॥ ௨௧ ॥ பஞ்சீகரோதி பகவாம்ஸ்தாமஸம் ஸ்ரீப
ராதிகம் । தத: பஞ்சீக்ருதே பஞ்சே தாமஸே ஸ்வபூதாம் ப

ஸ், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென்றைந்துவிதமாக விருக்கின்றது. அவைகளுக்குக் கிரமமாக இரண்ணியகர்ப்பன், சந்திரன், பிரகஸ்பதி, தேவீ, ருத்திரரென்று ஐந்ததிஷ்டான தேவதைகள். தனித்தனியாய் ஒவ்வொரு பூதங்களுடைய வொவ்வொரு சத்துவாம்சத்திலிருந்தும் சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷுஸ், ரஸநம், கிருணமென்றும் ஞானேந்திரியங்களைந்து முண்டாயின. அவைகளுக்குத் திக்கு வாயு சூரியன் வருணன் பூமியென்றைந்ததிஷ்டான தேவதைகள். பூதங்களுடைய ரஜோகுணசமுதாயத்தால் பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானனென்றைந்து வாயுக்களுண்டாயின. அவைகளுக்கு விசிஷ்டன், விசுவசிருஷ்டி, விசுவயோநி, அஜன், ஜெயனென்றைந்து அதிஷ்டானதேவதைகள். தனித்தனி ரஜோகுணத்தினால் வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தமென்றைந்து கர்மேந்திரியங்களுண்டாயின. அவைகளுக்கு அக்கினி, இந்திரன், திரிவிக்கிரமன், மிருத்தியு, பிரஜாபதியென்றைந்ததிஷ்டானதேவதைகள். பிராணிகளுடைய போகத்திற்காக வீசன் தமோகுணமாத்திரத்தோடு கூடிய சூட்சுமபூதங்களைப் பஞ்சீகரணஞ்செய்து ஸ்தூலபூதங்க

ரிதே ॥ உஉ ॥ ததோ ஜாதாஸ்ஸமஷ்டிதேஹாஸ்வாந்தாயஸ்ஸப்தர: |
தைஜஸா விஶ்வதாம் யாதா தேவதிர்யங்நராதய: ॥ உ௩ ॥ ஸம்ஸ்ரு-
ஷ்டதேஹாஹங்க்ருதஸத்வம் ச விராட்³தேவ: | விராட் ஸமஷ்டி-
ஶரீரஸ்ய ஸம்ஸாரோ வைஶ்வாநரோ ஹரேவ: ॥ உ௪ ॥ தத்ராபிஷோ-
நவிஷ்டா ஹாஸ்ய ஸமஷ்டிதேஹா ஷாட்கௌஶிகா: | த்வக்ஸ்ருங்மாம்ஸமேதோऽஸ்தி-
மஜ்ஜாத்ருஷ்ணகோஶத: ॥ உரு ॥ த்விதாகாரவ்யஷ்டிதேஹாஸ்வ
வஹ்நீந்த்ராவேஶ்வராத்யக்கா: | ஸ்கந்தாவிஷ்ணுஶ்ருதாவஸ்தே-
ரந்ய: க்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்ஸார: ॥ உ௬ ॥ இதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியை: கர்ம-
வேதநாகரணை: க்ரமாத் | யாந்தஸம்ஸாரவர்ணாயிஷ்டாத்ர
நாஹிரீயதே ॥ உ௭ ॥ ஜீவா: பராஞ்சஶ: பஶ்யந்த்யர்த
ஸுவிவர்ஜிதா: | காமயதே கர்ம ஹோமாய கர்மகர்மாம்ச
ஹாஸ்யதே ॥ உ௮ ॥ நத்யாம் கீடா இவாவர்தாதாவர்தாந்தரமா-
ஶ்ராந்தே | வ்ரஜந்தோ ஜந்மநோ ஜந்ம லபந்தே நைவ நிவ்ரு-

ளாகச் செய்தார். அந்தக்கரணமைந்து, இந்திரியம்பத்து, வா யுவைந்து, ஆக இருபது தத்துவங்கள் சேர்ந்து லிங்கசரீரமாச் சுது. ஸ்தூலபூதங்களால் ஸ்தூலசரீரமேர்ப்பட்டது. அதில் துவக்கு, ரக்தம், மாம்ஸம், மேதஸ், மச்சை, அஸ்தியென்று ஆறுதாதுக்களுண்டாயின. அவித்தையின் சமஷ்டிக்கவ்வியா கிருதமென்றும் அத்தையுபாதியாகவுடையவனந்தரியாமியென்று மதிஷ்டானசைதன்னியத்திற்கு ருத்திரனென்றும், லிங்க சரீரசமஷ்டிக்கு இரண்ணியகர்ப்பனென்றும், அதையுபாதியாக வுடையவனுக்குசூத்திருத்மாவென்றும், அதினதிஷ்டானத்திற்கு விஷ்ணுவென்றும், ஸ்தூலசரீர சமஷ்டிக்கு விராட்டென்றும், அதையுபாதியாகவுடையவனுக்கு வைசுவாநரனென்றும், அதிஷ் டானத்திற்குப் பிரம்மாவென்றும் பேர். அவித்தைகளின் வியஷ் டிகளிலுதித்தவர்களுக்குப் பிராஞ்ஞர்களென்றும், லிங்கவ்வியஷ் டிகளில் பிரதிபலித்தவர்களுக்குத் தைஜஸர்களென்றும் ஸ்தூ லவ்வியஷ்டிசரீராபிமானிகளுக்கு விசுவர்களென்றும் பேர். இந் த ஜீவர்கள் பராக்கான திருஷ்டியுடன் கூடிக்கொண்டிருப்பதால் கர்மங்களைச் செய்து பிரகவைகளின் பலங்களைச் சுவர்க்கம் முத லான விடங்களிலனுபவித்து மறுபடியுஞ் ஜனித்து மறுபடியுங் கர்மாவை யனுஷ்டித்து மறுபடியும் போகத்தைப் புஜித்து மறு

[illegible]

படியுஞ் ஜனித்துக்கொண்டு ஸம்ஸாரசக்கிரத்திலுழலுகின்றார்கள். அப்படியிருக்குஞ் சீவர்களில் கோடியிலொருவன் பலஜன்மங்களி லனுஷ்டித்த நிஷ்காமபுண்ணியத்தால் சத்குருவின் கருணைக்கு வழிப்பட்டு வேதாந்தவிசாரத்தால் பரமார்த்ததத்துவத்தைத் தானாகவறிந்து பரமபுருஷார்த்தமான கைவல்லியத்தை யடைகி றான். மற்றவர்கள் சம்சாரசக்கிரத்திலேயே உழலுகின்றார்கள். அப்படியிருக்கச்சே ஒருக்காலீசன் தன்னுடைய நேத்திராக்கி னியினால் பௌதிகங்களை யெல்லாம் நீற்றிப் பூதமாத்திரமாகச் செய்து அவைகளையுஞ் சூட்சுமபூதங்களாக்கி யந்தரியாமியான ஈசன்லிங்கசரீரங்களைப் பிரித்து அந்தந்தக் குணங்களை யந்தந்த பூதங்களில் சேர்த்து அவைகளையும் வாஸநாமயமாகச்செய்து அவ்வியாகிருதமாகப் பண்ணி ருத்திரரான வானந்தமூர்த்தி தான் மாத்திரமாயிருக்கின்றார். இந்த ருத்திரனே சகலவுபாதியும் நீங் கும்போது சுத்தப்பிரம்மம். பிரணவோபாஸ்தியைச் சொல்லு கின்றேன் கேளும். பிரகிருதி, புருஷன், பரமாத்மாவென்று

ஸ்ருநாஹ்ராவஸாநம் தஸ்யாவ்ருத்திர் ம்ரியதே । அதிஷ்டாநாவஶேஷ-
த்வாச்ச வ்யாவ்ருதே: பாரமார்த்யதா ॥ ௩௯ ॥ பிம்பமாத்ராவ-
ஶேஷத்வாச்ச பராத்மைவ லக்ஷித: । ப்ரணவாவயவா: பஞ்ச
ததர்த்தாஸ்து ததாவிதா: ॥ ௪௦ ॥ அகார: ப்ரதமோ ஜ்ஞேய உகார-
ஸ்து த்விதீயக: । மகாரஸ்து த்ருதீயஸ்ஸ்யாத் துர்யோ பிந்து-
ரிதீர்யதே ॥ ௪௧ ॥ பஞ்சமோ நாத உத்திஷ்டஸ் தத்ர ஸ்தூலம் ஶ்ருணு
கௌஶிக । பஞ்சீக்ருதமஹாபூதம் தத்கார்யம் ஸாபிமாநிகம் ॥
॥ ௪௨ ॥ ஸாதிஷ்டாநம் அகாரஸ்யார்த்தோ ப்ரஹ்மா வைஶ்வாநரோ
விராட் । அபஞ்சீக்ருதபூதம் ச தத்கார்யம் ஸாபிமாநிகம் ॥
॥ ௪௩ ॥ ஸாதிஷ்டாநம் உகாரார்த்த: ஸூத்ர நாமாபி சைவ ப்ரா-
ண: । ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸூத்ராத்மா விஷ்ணுஸ் ஸூத்ர நாமக: ॥ ௪௪ ॥
ஸ்தூலஸூக்ஷ்மமஹாபூதஜாதிகாநாம் ச வாஸநா । ஸாபா-
ஸபிம்பசைதந்யம் மகாரார்த்தஸ் ஸமீரித: ॥ ௪௫ ॥
அவ்யாக்ருதாந்தர்யாமீ ச ருத்ரஸ் ஸூத்ராதி நாமக: । யோகிநாம்
தத்ர வ்யுத்தாநம் ஸித்திஸ்ஸாபிமாநஸபிம்பகம் ॥ ௪௬ ॥ பிந்துர்த்தோ

மூன்று தத்துவங்கள். மூன்றுகளும் பிரணவத்திற்கு வாச்சியார்த்தம். கற்பிதமானப் பிரகிருதி தனததிஷ்டானமான சித்தைத்தவிற வேறில்லை. பிரதிபிம்பமான ஜீவன் பிம்பமான சித்தைத்தவிறவேறில்லை. ஆகையால் பரமாத்மாப் பிரணவத்திற்கு லக்ஷியார்த்தம். பிரணவத்திற்கவயவங்களைந்து. அவைகள் அகாரம், உகாரம், மகாரம், பிந்து, நாதம் யென்றுசொல்லப்படும். அவைகளில் பஞ்சீகிருதமகாபூதங்களுமவைகளின் காரியமான ஸ்தூலசரீரஸங்காதமும் அதினபிமானியும் அதின்னதிஷ்டானசித்தும் அகாரத்தின் பொருள். அவைகளை விராட் வைசுவாநரன் பிரம்மாவென்று சொல்லப்படுகின்றன. அபஞ்சீகிருதபூதமுமதின் காரியமுமதினபிமானியுமதினதிஷ்டானமுமுகாரத்தின்னர்த்தம். அவைகள் ஹிரண்ணியகற்பன், சூத்திராத்மா, விஷ்ணுவென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம பூதங்களுடையவுமவைகளின் காரியங்களுடையவும் வாசனையும், பிரதிபிம்பசைதன்னியமும், பிம்பசைதன்னியமும் மகாரத்தின் பொருள். அவைகள் அவ்வியாகிருதன், அந்தரியாமி ருத்திரனென்றுசொல்லப்படுகின்றன. யோகிகளுடைய வியுத்தானசித்தியும் அதிலபிமானமு

𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 । 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌯𑌾 ॥ ௪௭ ॥ 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌹𑌂𑌸𑌶𑍍𑌚
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌽𑌵𑌿
𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௮ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍀-
𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥
॥ ௪௯ ॥ 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 ।
𑌦𑌶𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌲𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾 𑌦𑌶 ॥ ௫௦ ॥ 𑌉𑌕𑌾𑌰-
𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌶 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚 । 𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾
𑌕𑌲𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 ॥ ௫௧ ॥ 𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷-
𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾 𑌦𑌶 । 𑌤𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌕𑌲𑌾 𑌦𑌶 ॥ ௫௨ ॥ 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌣𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌚
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 । 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌙𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 ॥
॥ ௫௩ ॥ 𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾 𑌕𑌲𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌚 ॥ ௫௪ ॥
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌕𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌾 ॥ ௫௫ ॥ 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹

டைய சிதாபாசனும், அதினதிஷ்டானசைதன்னியமும் பிந்துவின் பொருள். அவைகள் அவ்வியக்தம், ஹம்ஸம், ஈசுவரனென்று சொல்லப்படுகின்றன. யோகிகளுடைய சமாதிநிலைமையும், அதிலபிமானியுமதினதிஷ்டானமும் நாதத்தின் பொருள். அவைகள் சுத்த தத்துவம் பரமஹம்ஸன் சதாசிவனென்று சொல்லப்படுகின்றன. பிரணவத்திற்கும், அதின்னர்த்தமானப் பிரகிருதி புருஷன் பரமாத்மா இவைகளுக்குந் தத்துவபேதமுண்டு. அதெப்படியானல் பிரவணத்திலுள்ள அகாரத்திற்கு யகாரம் முதல் க்ஷகாரபரியந்தமான பத்துவர்ணங்களும் பத்து கலைகள். தகாரம் முதல் மகாரம் வரை உகாரத்தினுடைய கலைகள். சகாரம் முதல் ணகாரம் வரை மகாரத்தினுடைய கலைகள். ககாரம் முதல் ஙகாரம் வரை பிந்துவின் கலைகள். அகாரமொன்றே நாதத்தின் கலை. விசுவாமித்திரரே ! அவைகளினர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும்:— ஸ்தூலபூமியை வியாபித்திருக்கும் மாயையானதவித்தைகளுடன் கூடிக்கொண்டு கடினே

ஶ்வேதத்ர ஈஶேந விஷ்ணு ப்ரதிபிம்பக: । அவித்யாஸ்வாபாஸசித்யுக்தா யா
தா நாம்நா தாதேதி கீயதே ॥ ௫௬ ॥ தஸ்யாதிஷ்டானசிச்சைவ ஶகாரா-
ர்த்தோ பவேத்த்ரயம் । பௌதிகவ்யாபிநீ மாயா ஸூக்ஷ்மா கடிநா மாயா ச
தத்ரதா ॥ ௫௭ ॥ ப்ரதிபிம்பஸ்ஸூத்ரிணா ஸூதாதா தத்ர
பிம்பவித் । தத்ஸாக்ஷீ தத்ரயம் க்ஷகாரார்த்தோ பவேத்ததயிந
ந ॥ ௫௮ ॥ தத்ர ஸ்தூலஜலவ்யாப்தா மாயா ஸாவித்ரிகா ததா ।
த்ராவிணீ நாம தஸ்யாஸ்து ப்ரதிபிம்பஸ்து விஶ்வஸ்ருக் ॥ ௫௯ ॥ த
த்ராதிஷ்டானஸம்யுக்தம் ஸ்வயம் தத்ராபி வதித்யக: । ஜலவித்யா
விஶ்வ ஸம்யுக்தா மாயா ஸூத்ராவிணீ பவேத் ॥ ௬௦ ॥ தத்வி
த்யாமதாஹாஸ்யே யுக்தோ மாயாமதேஶ்வர: । தத்ராதிஷ்டா
நவிஶ்வாபி ளகாரார்த்தஸ்ஸூவிஶ்வஸ்ருக் ॥ ௬௧ ॥ வஹ்நிதத்வஸ்ய
வஹ்ந்யாவ்யாப்திஹாஸ்யேந ஸம்யுதா । ஸாவித்யா தத்ர மாயா
ஸ்யாதஜநா நாம நாமத: ॥ ௬௨ ॥ தத்வித்யாமதாஹாஸ்ய
யுக்தா மாயாமதேஶ்வர: । ஸ்தோதாதிஷ்டானஸாக்ஷீ லகாரார்-
த்தோ த்ரய: ॥ ௬௩ ॥ தத்ரதிக்ஷேஸ்ஸாயுக்தா மாயா ஸா
வித்யகா ததா । நாம்நா ஸூஜநா தத்ர ப்ரதிபிம்பஸ்ஸஜோ
பவேத் ॥ ௬௪ ॥ தததிஷ்டானஸாக்ஷீ ஹகாரார்த்தஸ்ஸூத்ரத்
த்ரய: । வஹ்நிதத்வஸ்ய வாய்வாவ்யாப்திஹாஸ்யயுதா ததா ॥ ௬௫ ॥

யென்று சொல்லப்படுகின்றது. அவித்தைகளில் பிரதிபலித்தசிதா பாஸங்களுடன்கூடிய மாயாப்பிரதிபிம்பத்திற்குத் தாதாவென்றுபேர். தாதாவினுடைய வதிஷ்டானசித்தென்ன, தாதாவென்ன, கடினையென்ன இவைகள் மூன்றும் சகாரத்தின்னர்த்தம். பௌதிகங்களை வியாபித்த மாயை ஸூகடினை, பிரதிபிம்பம் ஸூதாதா, அதினதிஷ்டானம் இம்மூன்றும் க்ஷகாரத்தினர்த்தம். ஸ்தூலஜலத்தைவியாபித்தமாயை திராவிணீ, பிரதிபிம்பம் விசுவஸிருக்கு, அதினதிஷ்டானம் இம்மூன்றும் வகாரத்தின்னர்த்தம். ஜலவிகாரமாயையான ஸூத்திராவிணீ, பிரதிபிம்பமான ஸூவிசுவஸிருக்கு, அதிஷ்டானம் மூன்றும் ளகாரத்தின்னர்த்தம். தகனையென்கிற வக்கினி மாயை, அஜன், அதிஷ்டானம் மூன்றும் லகாரத்தின்னர்த்தம். ஸூதகனையென்கிறவக்கினிவிகார மாயை, ஸூவஜன், அதிஷ்டானம் மூன்றும் ஹகாரத்தின்னர்த்

ஸாவித்ர்யா தத்ர மாயாஸ்யா வேகினீநாம நாமத:। தத்ர வித்ய
த்விம்பஸ்து ப்ரஜாபதிரிதீரித: ॥ ௬௬ ॥ தத்ஸாக்ஷீ சைவ த்ரய
ஸ்தோ ரேபஸ்யார்த்தோ ஸமீரித:। தத்பஹிர்ஸ்தூலவித்யாபி
யுக்தா மாயா ஸவேகினீ ॥ ௬௭ ॥ தத்ராஸாஸவேதந்யம்
ஸப்ரஜாபதிரித்யபி। தஸ்யாதிஷ்டாநஸாக்ஷீச ஸகாராய ஸ்யு
ஸ்த்ரேதத்ரய: ॥ ௬௮ ॥ பஹிரேதஸ்ய ஸ்தூலாகாசஸ்ஸ்த்தித
ஸ்த்திதமதா மதா। சவகாசீதி விக்யாதா மாயா ஸாவித்யகா
த்மா ॥ ௬௯ ॥ தத்விம்பமசதுர்முகோ மாயாமதே
சூர: । பதச்சதுர்முகஸ்தத்ஸாக்ஷீ த்ரயம் வாச்யம் யகாரத: ॥ ௭௦ ॥
தத்ஸ்த்தவிகாரம் சதுர்முகவித்யா மாயா ச நாமத: । சவகாசீ
ஸச்சதுர்முகஸ்யா தத்ர விம்பகம் விம்பக: ॥ ௭௧ ॥ பதச்சதுர்முக
ஸ்ஸச்சதுர்முகஸ்யா தத்ஸாக்ஷீ சைவ த்ரய: । சகாரஸ்ய ஷகாரா
யஸ்யு: கலாதய ஸவேதநே ॥ ௭௨ ॥ கடிநேத்யாதிகமாயா விராட்
இத்யபிதீயதே । தாதாதிகமாயா வைசுவ வைச்வாநர
இதீரித: ॥ ௭௩ ॥ தத்ஸாக்ஷீ தசகம் ப்ரஹ்மா வாச்யம் ஸவேஸ
ர்மணா । த்ரய ஏதே ஹ்யகாராயஸ்யு: ப்ரணவாவயவா ஸ
வேஸ ॥ ௭௪ ॥ விராஜஸ்ய பஹி ஸூக்ஷ்மபூமி ஸூக்ஷ்மா ।
தத்ஸ்த்தவித்யயா யுக்தா மாயா நாம ஸவேதயா ॥ ௭௫ ॥ ப்ரதி

தம். வேகினியென்கிற வாயு மாயை, பிரஜாபதி, அதிஷ்டானம் மூன்றும் ரகாரத்தின்னர்த்தம். ஸவேகினியென்கிற வாயுவிகார மாயை, ஸப்பிரஜாபதி, அதிஷ்டானம் மூன்றும் ஸகாரத்தின்னர்த்தம். அதற்கு வெளியிலிருக்கும் ஸ்தூலாகாயத்தையடைந்திரானின்ற வவித்தைகளுடன்கூடின அவகாசியென்கிற மாயையுமதில் பிரதிபலித்த சதுர்முகனுமவன்சாக்ஷியும் யகாரத்தின்னர்த்தம். அதின் விகாரத்தையடைந்தசுவவகாசியென்கிற மாயையும், சுசதுர்முகனும், அதிஷ்டானமும் ஷகாரத்தின்னர்த்தம். இவ்விதமான அகாரத்தின் கலைகளும், கடினை முதலான மாயைகளும் விராட்டென்று சொல்லப்படுகின்றன. தாதா முதலானவர்கள் வைசுவாநரனென்றும், சாக்ஷிகள் பத்துக்களும் பிரம்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளனைத்தும் பிரணவத்தினோவயவம். விராட்டுக்கு வெளியில் ஸூக்ஷ்மபூமியான திருக்கின்றது. அதிலிருக்கின்ற வவித்தைகளுடன்கூடிய

பிம்பஸ்ய தத்ராபூதநிருத்த இதீர்யதே । தத்ராதிஷ்டாந
ஸத்தாக்ஷீ நகாரார்த்தாஸ்தே த்ரய: ॥ எசு ॥ குஹ்யோதாநௌ
ததா க்ராணாஹங்க்ருதீ ஸூக்ஷ்மபூமிஜா: । ததவ்யக்தாவித்
யாயுக்தா மாயா நந்தாஸம்பாவிகா ॥ எஎ ॥ தஜ்ஜீவஹாஸஸம்யு
க்தமாயா விஶ்வப்ரதிபிம்பக: । ஸ்வநிருத்தஸ்ய ஸத்தாக்ஷீ மகாரார்த்தாஸ்
தே த்ரய: ॥ எஅ ॥ தஜ்ஜாதாஃ பாயுஸ்ஸூக்ஷ்மதோயஜாதம் ஸமா
வ்ருதம் । தத்பத்மாவித்யாயுக்தா மாயா ஸுபத்ரா ததாநாமிகா: ॥ எகூ ॥ த
த்விக்ராமதாஹாஸேயுக்தா மாயாமதேஸ்வர: । ப்ரத்யும்நோ
நாம ஸத்தாக்ஷீ பகாரார்த்தாஸ்தே த்ரய: ॥ அ0 ॥ வாயுஸ்ஸோம
ஸநா வித்ததத்வவதாஷ்டயம் । ஸூக்ஷ்மதேஜஸோ ஜாதம் த
த்வ்யக்தாவித்யயா ஸஹ ॥ அக ॥ மாயா ஸுரபிநாம்நா ஸ்யாத் தத்
தாஹாஸவித்யயா । ஸங்கர்ஷணஸ்ய ஸத்தாக்ஷீ ஹகாரார்த்த: ப்ர
கீர்த்தித: ॥ அஉ ॥ ததஸ்து பரிதஸ்ஸூக்ஷ்மவஹ்நிராவரயத்ய
த்யதே । ததவித்யாஸமாயுக்தா மாயா ஸுரஹிரித்யபி ॥ அங ॥
தத்ர விஶ்வப்ரதிபிம்பஸ்து ஸங்கர்ஷண இதீரித: । ததயிஷ்டாந
ஸத்தாக்ஷீ தகாரார்த்தாஸ்தே த்ரய: ॥ அச ॥ பாதாபாநௌ ச
க்ஷுஶ்ச புத்திஶ்சேத்யததிஜா: । தத்வ்யக்தாவித்யாயுக்தா
மாயா ஸுஸுரபிஸ்ம்ருதா ॥ அரு ॥ தத்ரஸ்து ப்ரதிபிம்போऽபி
ஸுஸங்கர்ஷண உச்யதே । தத்ராதிஷ்டாநஸத்தாக்ஷீ பகாரார்த்தா

நந்தையென்கிறமாயையும், அநிருத்தனென்கிற பிம்பமும், அதி
ஷ்டானமும், நகாரத்தின்னர்த்தம். ஸௌக்ஷ்மபூமியில் நின்றும்
குகியம், உதானன், கிராணேந்திரியம், அகங்காரமென்கின்ற
நான்கு தத்துவங்களுண்டாயின. அவைகளிலுற்ற ஸாநந்தை
யென்கிறமாயையும், சுவநிருத்தனென்கிறப் பிரதிபிம்பமும், ஸா
க்ஷியும் மகாரத்தின் பொருள். ஸௌக்ஷ்மஜலத்திலுண்டான பாயு
ஸமானன் ரசனை சித்தமிவைகளின் மாயையான ஸுபத்திரை
யும் ஸுப்பிரத்தியும்னனுமவனதிஷ்டானமும் பவர்க்கத்தின்
நாங்காவது வர்ணத்தின் பொருள். ஸுரபியென்கிற ஸௌக்ஷ்ம
தேயுமாயையும் சங்கரிஷணனும் சாக்ஷியும் மூன்றுவது தவர்க்
கத்தின் பொருள். அதிலுண்டான பாதம், அபானன், நேத்தி
ரம் புத்தி இவைகளின் மாயையான ஸுஸுரபியும் ஸுஸங்க
ரிஷணனும் சாக்ஷியும்மூன்றுவது பகாரத்தின் பொருள். ஸுசி

ஸாக்ஷீதே த்ரய: ॥ ௮௬ ॥ தத்ர ப்ரகாசவதி ஸூக்ஷ்மவாயாஸஹ ப்ரதிம்
ஸமாவ்ருதம் । தத்ராவித்யா யாஸ்தா மாயா ததர் ஸாஸலிகா ॥
॥ ௮௭ ॥ தத்ர தஸ்ய விபாஸோ வாஸுதேவ இதீரித: । தத்
விஷ்டாநதத்ஸாக்ஷீ தகாரார்த்த இதீரித: ॥ ௮௮ ॥ வாணி: ப்ரா
ணஸ்த்வசஸ்ரோத்ர மநஸ்ஸ்வதந்த்ரயம் । தத்ராஸ்தா வித்யா யா
ஸ்தா மாயா வஸாஸாஸலிகா ॥ ௮௯ ॥ தத்ர விஸ்த்ரிதி பிம்போ
பவி வாஸுதேவஸ்ஸ்வப்ரவர்த்தக: । தத்ர தத்ஸாக்ஷிவேதநம்
பகாரார்த்தஸ்து தே த்ரய: ॥ ௯௦ ॥ தத்ர ப்ரகாசவதி ஸூக்ஷ்ம
க்ஷேவ்யோம வாயா வதந்தே । தத்ராவித்யா யாஸ்தமாயா
தா ஸாஸுஷும்நாக்ஷ்யதா ॥ ௯௧ ॥ தத்ராஸ விபவ்யத நாராயண
இதீரித: । தத்ஸாக்ஷீ த்ரயம் வேத தகாரார்த்த மாயிஜ ॥
॥ ௯௨ ॥ வாக்வ்யாநஸ்ரோத்ர தேஜோபிர் யாஸ்தா வித்யா கா வே
யஸ்தா । மாயா ஸாஸுஷும்நாக்யா தத்ராஸவிதயா ॥
॥ ௯௩ ॥ ஸ நாராயண ஏத்யாஸ்த ஸாத்ராயிஷ்டாநவித்யம் । ஓங்
காரார்த்த ஸ்வாதகாரஸ்யாவ்ருதீ தச ॥ ௯௪ ॥ நந்தா
திதேசகம் தத்ர ஹிரண்யகர்பம் ஸமேக । அநிருத்தாதிதேசகம்
ஸூத்ராத்மேதிவ நீயதே ॥ ௯௫ ॥ தத்ஸாக்ஷிதேசகம் விஷ்ணுர
கார்யஸ்ய த்ர்யாவ்ருதீ । தத்ர ஹி: ப்ரதி ஸூக்ஷ்ம பூக்ஷவ்ய
வ்யாவ்ருத்தஸ்து வாஸநா ॥ ௯௬ ॥ தத்ராஸ்யாவித்யா யாஸ்தா மாயா நா

லிகை யென்கிற ஸூக்ஷ்மவாயுமாயையும் வாஸுதேவனும் சாட்சியும் இரண்டாவது தகாரத்தினர்த்தம். அதிலுதித்த பாணிபிராணன் துவக்கு மனமிவைகளின் மாயையான ஸுஸுசிலிகையும் ஸுவாஸுதேவனும் சாக்ஷியுமிரண்டாவதுபகாரத்தின்பொருள். சுமனையென்கிற ஸூக்ஷ்மவாகாயமாயையும் நாராயணனும் சாட்சியும் தகாரத்தின் பொருள். அதிலுதித்தவாக்கு வியானன் சுரோத்திரம் தேயுக்களுடைய மாயையான ஸுஸுமனையும் ஸுநாராயணனும் சாக்ஷியும் பகாரத்தின் பொருள். உகாரத்தின் பொருளான இவைகளெல்லாமோங்காரத்தினோரவயவம். நந்தை முதலானதிற்கு இரண்ணியகர்பனென்றும் அனிருத்தன் முதலானவர்களுக்கு ஸூத்திராத்மாவென்றும் சாக்ஷிகளுக்கு விஷ்ணுவென்றும் பேர். ஸ்தூலஸூக்ஷ்மபூமியின் வாஸனைகளையடைந்த

ர்நிவ்ருத்திகா । தத³ர்த²வ்ருத்திபி³ம்போ³ऽத்ர ஸத்³யோஜாத இதீ-
ரித: ॥ ௯௭ ॥ தத்ஸாக்ஷீதி த்ரயம் சைவ ஞகாரார்த² இதீரி-
த: । ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மமஹீஜாநாம் பௌ⁴திகாநாம் ச வாஸநா ॥
॥ ௯௮ ॥ மாயாவித்³யாத்மிகா ஶுத்³தா⁴ ஸுநிவ்ருத்திரிதி ஸ்ம்ருதா ।
தத³த்⁴யாஸஶ்ச சைதந்யம் ஸுஸத்³யோஜாத இத்யபி ॥ ௯௯ ॥ த-
த்ராதி⁴ஷ்டா²நமித்யேதே ணகாரார்த² இதி ஸ்ம்ருதா: । ப்ரதி-
ஷ்டா²ஸ்ய ஜலயோர்வாஸநா ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மயோ: ॥ ௧௦௦ ॥ மாயா-
வித்³யாஸமாயுக்தா ப்ரதிஷ்டே²தி ப்ரகீர்திதா । தத³வித்³யாமதா-
ஹாஸைவ யுக்தா மாயாமதேஶ்வர: ॥ ௧௦௧ ॥ வாமதே³வோ ஹ்ய-
தி⁴ஷ்டா²நம் ஸாக்ஷீதி ச ஶப்³தி³த: । த்ரயமேதத் சகாரார்த²: ஸ்தூ²-
த்ர பௌ⁴திகவாஸநா ॥ ௧௦௨ ॥ மாயாவித்³யாத்மிகாऽத்ர ஸுப்ர-
திஷ்டே²தி ஶப்³தி³தா । தத்ர ஜீவஶ்ச சைதந்யம் வாமதே³வஸ்ஸு-
ப்ரவர்தக: ॥ ௧௦௩ ॥ தத³த்⁴யாஸவிதா³ யாऽஸ்தா டகாரார்த² இ-
தீரித: । தஸ்யாபா⁴ஸ்யாத² ப்ரதிஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மாக்³நிஸம்ஸ்க்ரு-
தி: ॥ ௧௦௪ ॥ தத்³யுக்தாவித்³யயாயுக்தமாயாऽவித்³யாஹ்வயா ஸ-
தா । தத³ர்தா²ஹங்க்ருதிஶ்சைதந்ய அகோ⁴ர இதி கீ³யதே ॥ ௧௦௫ ॥
தத்ஸாக்ஷிணா ச த்ரயம் சகாரோऽத்ர த்ரௌப³லிக: । த-
த்³பௌ⁴திகாநாம் ஸம்ஸ்காரே யுக்தாவித்³யாபி⁴ரந்விதா ॥ ௧௦௬ ॥
மாயா நாம்நா ஸுவித்³யாக்²யா தத்ர வ்ருத்திபி³ம்ப³க: । ஸ்வ-
கோ⁴ரஸ்தத்ர தத்ஸாக்ஷீ டகாரார்த²: ஸ்மோऽவ்யயீ ॥ ௧௦௭ ॥

மாயையான நிவிருத்தியும் ஸத்தியோஜாதனும் சாக்ஷியும் ஞகாரத்தின்பொருள். பௌதிகவாஸனையிலுள்ள ஸுநிவிருத்தியென்கிற மாயையும் ஸுஸத்தியோஜாதனும் சாட்சியும் ணகாரத்தின் பொருள். ஜலவாஸனையிலுள்ள பிரதிஷ்டையென்கிற மாயையும் வாமதேவனும்சாக்ஷியும் நான்காவதுசகாரத்தின்பொருள். ஸுப்பிரதிஷ்டையென்கிற ஜலவாஸனையின் மாயையும் ஸுவாமதேவரும் அதிஷ்டானமும் நான்காவது டகாரத்தின் பொருள். வித்தையென்கிற அக்கினிவாஸனையின் மாயையும் அகோரரும் அதிஷ்டானமும் மூன்றுவது சகாரத்தின் பொருள். ஸுவித்தையென்கிற அக்கினி விகாரவாஸனையின் மாயையும் ஸுவகோரரும் அதிஷ்டானமும் மூன்றுவது டகாரத்தின் பொருள். சாந்

பாஹ்யே தஸ்யாபி வஹ்நேர்தா வாஸநா ஸூக்ஷ்மஸூக்ஷ்மயோ: ।
வாயோரஸ்யாஸ்து ஸம்யுக்தா மாயாவித்யாதிராவ்யயா ॥௧௦௮॥
ஶாந்திர்ஜீவேஶ்வராஹாஸ் ஸ்து தத்புருஷாதிய: । தத்த்வாக்ஷீவ
த்ரயம் சைதத் தகாரார்த்தோ ஹி மாயிஜ ॥ ௧௦௯ ॥ தத்ர ஹ்ருதி
கஸம்ஸாரே யத்ஸம்யுக்தா வித்யாதிரந்விதா । மாயாஸ்ம் ஶாந்திஸ்த
த்ராபி மாயாவித்யாமதா விதி: ॥ ௧௧௦ ॥ வ்யாதஸ்ய தத்புரு
ஷக ஸ்தத்த்வாக்ஷீவாஸ்யத்ரீ த்ரய: । யகாரார்த்தோ ஹ்யேவ ஹம்
ஸ்த்வாஹ்யே வ்யாப்தவாஸநா ॥ ௧௧௧ ॥ மாயாவித்யாஸமாயுக்தா
ஶாந்த்யதீதாஹ்வயா ஹ்யேஷ । தத்வித்யாமதாஹாரேஸ யத்கோ
மாயாமதேஶ்வர: ॥ ௧௧௨ ॥ ஈஶாநஸ்த்ர தத்த்வாக்ஷீ யகார
யத்ர்ஸ்யோர்த்வரீ । தத்ருதிகாநாம் ஸம்யுக்தா வாஸநாதி
ரவித்யயா ॥ ௧௧௩ ॥ மாயா ஸாஶாந்த்யதீதாவ்யா தத்ர விஸ
வ்ருதிபிம்பக: । ஸ்வீஶாநஸ்த்ர தத்த்வாக்ஷீ டகாரார்த்தஸ்ய
யோர்த்வரீ ॥ ௧௧௪ ॥ ஸ்யாந்நிவ்ருத்த்யாதிசதுஷ்கம் அவ்யாக்ருத மிதீரி
தம் । ஸத்யோஜாதாதிசதுஷ்கம் அந்தர்யாமீதி மீயதே ॥ ௧௧௫ ॥
தத்த்வாக்ஷிசதுஷ்கம் ப்ருஹ்ம ருத்ர உத்யதியதே । த்ரய ணதே
ஓங்காரார்த்தஸ்ஸதிபோயாத்ர களஶிக ॥ ௧௧௬ ॥ தத்வாஹ்யே
வஹ்நிதஸஸ்ய ஹ்யாவிஹூர்வா ந்தர்ஶக்ருதி: । தத்வக்யுக்தாவித்யா
ஹி ஈஶாயா தா ஷ்டிதா ஸதீ ॥ ௧௧௭ ॥ நாத்ர ஸாவித்ரி ஜீவ
யேசாள தத்ர விந்த்வதிபிம்பகள । நாத்ர ஸாவிதஸ்தத்த்வாக்ஷீ

தியென்கிற வாயுவாஸனையின் மாயையும் தத்புருஷனும் அதிஷ்டானமு மிறண்டாவது சகாரத்தின் பொருள். ஸாசாந்தியென்கிற வாயுவிகார வாஸனையின் மாயையும் ஸாதத்புருஷனும் அதிஷ்டானமு மிறண்டாவது டகாரத்தின் பொருள். சாந்தியதீதையென்கிற வாகாயவாஸனையின் மாயையும் ஈசானரும் அதிஷ்டானமும் சகாரத்தின் பொருள். ஸாசாந்தியதீதையென்கிற வாகாயவிகாரத்தின் மாயையும் ஸாவீசானரு மதிஷ்டானமும் டகாரத்தின் பொருள். நிவிருத்திமுதலானதுகள் அவ்வியாகிருதமென்றும் பிரதிபிம்பங்கள் அந்தரியாமியென்றும் அதிஷ்டானங்கள் ருத்திரரென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. ஆவிர்ப்பாவாந்தர்த்தானத்தின் சக்தியிலமர்ந்த மாயையான ஸாவித்தியும் ஸா

ஙகாரார்த்தஸ்து யோऽர்த்தவ்யீ ॥ககஅ॥ அநுக்ரஹாவக்ரஹாவ்யஶக்தி
யுக்தாऽபி தத்வஹி: । அவித்யாஹிஸ்வ ஸம்யுக்தா மாயாஸித்தி ஸி
தீரிதா ॥ கககூ ॥ தத்ப்ரதிபிம்போऽபி ஸித்த சதுர்வி
தயா । ககாரார்த்தோ ஹவேத்த்வந்த்வம் ஸத்வாஹ்ய ஶ்ருணு வாஸ
வ ॥கஉ०॥ ப்ரவ்ருத்தி: கௌஶிக ஜ்ஞாநஶக்தியுக்தாபிநந்திதா । அ
வித்யாஹிஸ்வ ஸா மாயா ஸாமுக்திரிதி ஶப்திதா ॥ கஉக ॥ தத்க்ரா
ஹகசைதந்யம் ஸாமுக்த இதி கீயதே । தததிஷ்டாநவிச்சை
த் ஙகாரார்த்தஸ்த்வயம் ஹவேத் ॥ கஉஉ ॥ வைராக்யாக்ஷ்யோ
பேதாவித்யாஹிஸ்வ ஸஞ்ஜ்ஞிதா । மாயா முக்திரிதி வ்யாதா தத்வா
ஹ்யாவ்ருதிரக்ஷிணீ ॥ கஉங ॥ தத்ப்ரதிபிம்போऽபிமு
க்தஸ்தத்ஸாக்ஷிசதுஷ்டயம் । ககாரார்த்தோ ஹவேத்த்வந்த்வம் ஸத்வாஹ்யா
வரணம் ஶ்ருணு ॥ கஉச ॥ ஹக்திஶக்தியுதாவித்யாஜ்ஞாநயுக்தாது
மாயிகா । நாம்நா ஸாமஹதீ தத்ப்ரதிபிம்பஸ்வாத்மக: ॥கஉரு॥
ஸாமகாநிதி தத்ஸாக்ஷீ ககாரார்த்தஸ்து யோऽர்த்தவ்யீ । ஸாவிஜவி
ஜீ ஸௌமுக்திமுக்தஸ்ஸாமஹதீத்யபி ॥ கஉசா ॥ யோகவ்யாபாந
ஹஞ்ஜிஸ்வா உவ்யக்தஜிதி கீயதே । ஸாவித்ஸவித்ஸௌ ஸௌமுக்த
முக்தௌ ஸாமகாநிதி ॥ கஉஎ ॥ ஹம்ஸஸ்த்ஸாக்ஷிஶப்தவாச்ய
தீஶ்வர இதீர்யதே । த்ரயோ பிந்த்வர்த்தாவாஸ்ய: ப்ரண
வாவயவோ ஹவேத் ॥ கஉஅ ॥ ஸமாதிஶக்திஸம்யுக்தாவித்யாஸம
யுதமாயிகா । தத்வாஹ்யாவ்ருதிரேவா ஸ்யாத்ஸ்வஹதீதி ப்ரதீ
திதா ॥ கஉகூ ॥ தத்க்ராஹகசைதந்யம் மஹாநித்யாபிதே
யக: । தத்ஸாக்ஷீதி த்ரயம் சைதக்ஷகாரார்த்த க

ஸித்தனும் அதினதிஷ்டானமும் ஙகாரத்தின் பொருள். அனுக்கிரகாவக்கிரக சக்தியிலுற்ற வித்தியென்கிற மாயையும் சித்தனும் அதிஷ்டானமும் நான்காவது ககாரத்தின் பொருள். ஸாமுக்தியென்கிறஞ் ஞானசக்தியிலுற்ற மாயையும் ஸாமுக்தனுமதிஷ்டானமும் முக்தியென்ற வைராக்கியசக்தியிலுற்றமாயையும் முக்தனுமதிஷ்டானமும் ஸாமஹதீயென்கிற பக்திசக்தியிலமர்ந்த மாயையும் ஸாமகானுமதிஷ்டானமும் மூன்றிரண்டு முதலாவது கவர்க்கத்தின் பொருள். அவைகள் வியுத்தானபூமி ஹம்ஸன் ஈசுவரனென்று சொல்லப்படுகின்றன. சமாதிசக்தியிலமர்

ஶிக ॥ ௧௩௦ ॥ ஹோதீநாம் ஸமஷ்டிஸ்ஸ்யாத் ஸ்தூலதஶ்ச ஶிதீரிதம் ।
ஜாதாம்ஶ ஸமஷ்டிஸ்ஸ்யாத் பரஹம்ஸ உதீரித: ॥ ௧௩௧ ॥ தஸ்தா
க்ஷிணாம் ஸமஷ்டிஸ்ஸ்யாத் ஸதாஶிவ உதீரித: । நாதஸ்யாபி த்ர
யோ'வயவா: ப்ரணவாவயவா ஹி வை ॥ ௧௩௨ ॥ ஏவம் ஷ
ட்த்ரிம்ஶதாகாரகாணாம் ப்ரணவஸ்ய ச । ஸ்வரா விகலா இதி ப்ரோ
க்தா விகலா கலிக ஶ்ரேண் ॥ ௧௩௩ ॥ அகாராதி க்ஷகாராந்த
வர்ணா ஷட்த்ரிம்ஶதாத்மகா: । ஏகைகதத்த்வரூபாஶ்ச தேவதாஶ்
சாபி ஸம்ஸ்தவா: ॥ ௧௩௪ ॥ ஷட்த்ரிம்ஶதாம் கலாபாநாம் ஸ்வஸ்வா
தீர்த்தாநுபேக்ஷயா । ஜாதாம்ஶஸ்ய தத்வம் ப்ராணீத்யாதி நாமாநி
ஸம்ஸ்மரேத் ॥ ௧௩௫ ॥ ப்ரதிபிம்பவிஶாநாம் இந்த்ராதீநி ததா
பவேத் । தஸ்தாக்ஷீதிவ நாமாநி பிம்பாம்ஶாநாம் பவந்தி து ॥
௧௩௬ ॥ ஏதாத்ருஶஸ்ய ப்ரணவஸ்ய ரூபாணாம் காணாம் ரூபவர்ணநே
பி । ததயஸ்ய நிரூபணே ப்ரஹ்மாத்யா: க்ஷமோ ந ஹி வை ॥
॥ ௧௩௭ ॥ ததா ஜ்ஞாத்வேவ ஸர்வ த்ரிதோ நாஸ்த்யந்யதத்ர ।
சந்த்ரோத்பவ தேவாத் ஸம்ஶ்ரித்யாந்யவிஶ்ரயா ॥ ௧௩௮ ॥ ஸர்வ
ப்ரணவ ஏகம் ஸர்வஸ்ய மூலகாரணம் । ஸர்வத்ர ஜாதாம்ஶா
நாமதிஷ்டாநாவஶேஷணாத் ॥ ௧௩௯ ॥ ப்ரதிபிம்பவிஶாம்ஶா
நாம் பிம்பாத்ராவஶேஷணாத் । பிம்பமேவ தத்ஸர்வம் ஸம்
ஶ்ரித்ய ஜபேத்வர ॥ ௧௪௦ ॥ அதைவ ப்ரணவாகாரஸ்ஸ்வதோ'ந்

ந்த மஹாதீயென்கிற மாயையும் மஹானுமதிஷ்டானமும் அகா
ரத்தின் பொருள். அவைகள் சுத்ததத்துவம் பரமஹம்ஸன் ச
தாசிவரென்று சொல்லப்படுகின்றன. நாதத்தின்னர்த்தமான இ
வைகளும் பிரணவத்தினேரவயவமே. பதினறு அச்சுக்களும் விக
லையென்று சொல்லப்படுகின்றன. மாயைகளுக்கு இந்திருணி மு
தலான சக்திகளென்றும் பிரதிபிம்பங்களுக்கு இந்திரன் முத
லானவர்களென்றும் பிம்பங்களுக்குச் சாக்ஷிகளென்றும் பேர்.
இப்பேர்ப்பட்டப் பிரணவத்தின் ஸ்வரூபத்தை விரிவாய்சொல்
லப் பிரம்மதேவனும் வல்லவனல்ல. ஆகையால் கௌசிகரே சக
லமான சிந்தையையும் விட்டுவிட்டுப் பிரணவத்தையே யுபாசிக்க
வேண்டும். ஜடாம்சமெல்லாமதிஷ்டானத்தைத் தவிர வேறில்லை.
பிரதிபிம்பங்களெல்லாம் பிம்பத்தைத் தவிர வேறில்லை. ஆகை

[illegible] ॥

॥ 141 ॥ [illegible]

[illegible] ॥

॥ 142 ॥ [illegible]

[illegible] ॥ 143 ॥ [illegible]

[illegible] ॥ 144 ॥ [illegible]

[illegible] ॥ 145 ॥ [illegible]

[illegible] ॥ 146 ॥ [illegible]

[illegible] ॥ 147 ॥

इति श्रीस्कान्दे महापुराणे सनत्कुमारसंहितायां क्षेत्रवर्णने उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये प्रणवोपास्तिनिरूपणं नाम त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥

इति त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥

யால் நீர் சித்ஸ்வரூபன். பிரணவரூபன் நீர்தான்பிரம்மம். உம்மைத்தவிர வேறுவஸ்து இல்லவேஇல்லை. நீர்தன்னியன். உமக்கு இந்தவுத்தமமானப் பிரணவத்தினுபாஸ்தியைச்சொன்னேன். பிரணவத்தையுபாஸ்தி செய்யும் உமக்குச் சீவன்முக்திகிடைக்கும். இதில் சக்தியற்றவர்களிந்த மணிகர்ணிகையில் பக்தியுடன் ஸ்நாநஞ்செய்தால் ஜீவன்முக்திசித்திக்கும் தடையில்லையென்று வசிஷ்டர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமாரஸம்ஹிதையில் மூப்பத்திமூன்றாவதத்தியாயம்

பிரணவோபாஸ்தி முற்றிற்று.

சதுஸ்த்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

விஶ்வாமித்ர:— பகவந் ப்ரஹ்மவித்வர்ய வஸிஷ்ட கருணாகர । த்வத்பக்தஸ்ய மம ப்ரூஹி ஜீவந்முக்தஸ்ய லக்ஷணம் ॥க॥ ஜீவந்முக்தஸ்ய யா துஷ்டிஸ்தாம் ச மே க்ருபயா வத ॥ வஸிஷ்ட:— ஶ்ரவணாந்நிஶ்சயே ஜ்ஞாதே மநநாத் ஸம்ஶயே ஹதே ॥உ॥ நிதித்யாஸநதஶ்சாபி விபர்யாஸே நிரஸ்யதே । ஸமாதிலாபதஶ்சைவ ஜீவந்முக்திரவாப்யதே ॥ங॥ நிஸ்ஸந்திக்தாவிபர்யஸ்தா தேஹேऽஹம்ஜ்ஞஸ்யாத்மதீர்யதா । தத்வத் ப்ரஹ்மாத்மதீரத்ர ஜீவந்முக்திரிதீர்யதே ॥ச॥ ஜடம் ஸஜீவம் ஸர்வம் சாப்யவஸ்தாத்ரயஸாக்ஷிணம் । ஸச்சிதாநந்தஸம்பூர்ணஸ்வாத்மாத்மா நமேம வ்ரயக ॥ரு॥ உத்ப்ருவணநிஶ்சிதி ஜீவந்முக்திரிதீர்யதே । ரஜதப்ராந்திஶாந்தௌ து ஶுக்திமாத்ரமிதீர்யதா ॥சு॥ ஸர்வப்ராந்த்யாம் விநஷ்டாயாம் ப்ரஜ்ஞைவேதி யதீர்யதா । ததாऽஸ்மிந் ப்ரஜீவேஶஜகத்ப்ராந்திநிவாரக: ॥எ॥ தத்யதிஷ்டாநஸம்பூர்ணஸ்வாத்மாத்மாவஸ்திதி: । நாந்யதஸ்தீதி யஸ்யைஷா ஜீவந்முக்தஸ்ய கௌஶிக ॥அ॥ ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ப்ரபஞ்சம் யத்

முப்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

விசுவாமித்திரர் வஸிஷ்டரை நோக்கி ஹே கருணாசமுத்திரமாயும் பிரம்மஞ்ஞானிகளுக்கெல்லாம் சிகாமணியாயுமிருக்கின்ற வஸிஷ்டமகாமுனிவரே தங்களுடைய பக்தனானவெனக்கு ஜீவன்முக்தியின் லக்ஷணத்தையும் ஜீவன்முக்தனுடைய மனஸ்துஷ்டியையுஞ் சொல்லுமென்று வினவ வப்பொழுது வஸிஷ்டர்சொல்லுகின்றார். கௌசிகமுனிவரே கேளும். சிரவணத்தினாலஞ்ஞானமும் மனனத்தினால் சந்தேகமும் நிதித்தியாசனத்தினால் விபரீதபாவனையும் நிவிருத்தித்ததின்பிறகு சமாதியின் பலத்தினால் ஜீவன்முக்தி யேற்படுகின்றது. அஞ்ஞானிக்கெப்படிச் சரீரத்தில் சந்தேக விபரியாசங்களன்னியிலாத்மபுத்தி யேற்பட்டிருக்கின்றதோ, அப்படிப் பிரம்மத்தினிடத்தி லாத்மபுத்தியானது ஜீவன்முக்தியென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஜாகர ஸ்வப்ன சுழுப்தி

ப்ரகாஶதே । தத்ஸாக்ஷித்வம் ஜ்ஞாத்வா ஸர்வபந்தை: ப்ர
முச்யதே ॥ ௯ ॥ த்ரிஷு தாமஸு யத்போக்யம் போக்தா போ
கஶ்ச யத்பவேத் । தேப்யோ விலக்ஷணஸ்ஸாக்ஷீ சின்மாத்ரோऽஹம்
ஸதாஶிவ: ॥ ௧௦ ॥ ஸ்வப்னே ஸாக்ஷிவ நாத்ராஸ்தி நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சன ।
இத்யவஸ்தாஸ்திதிர்யா து ஜீவன்முக்திஸ்து கௌஶிக ॥ ௧௧ ॥ யதா ஸ்வப்ன
ப்ரபஞ்சோऽயம் ஸ்திதம் ஸ்வாத்மஸ்வயம் । ததா ஜாக்ரஜ்ஜகத்ஸர்வம்
விசாரய ஸ்வாத்மகம் ॥ ௧௨ ॥ ஸதாநந்த்ய ஸ்வரூபம் ப்ரஹ்ம
ஸச்சிதானந்தலக்ஷணம் । இதி ப்ரதிஷ்டிதா புத்திர்ஜீவன்முக்திஸ்து
கௌஶிக ॥ ௧௩ ॥ ஜீவன்முக்திரிதி ப்ரோக்தா ஜீவன்முக்தஸ்ய சைவ
முனே । உபசாரவிதாம் த்ருப்திம் வக்ஷ்யே ஶ்ருணு கௌ
ஶிக ॥ ௧௪ ॥ காலத்ரயேऽப்யகர்த்ருத்வாத் ஸதஸ்மி தவர்பந்த
க: । கர்மபந்தோ ந மே ஸ்வாத்ம க்ருதாயோக்யத்வம் க்ருதீ க்ரு
த: ॥ ௧௫ ॥ நித்யநைமித்திகாதீநாம் கர்மணாம் ஸாதநக்ஷத:

யென்றும் மூன்றவஸ்தைகளிலேயும் விளங்குகின்ற ஜீவேசுவர ஜகம் மூன்றும் சச்சிதானந்தரூபனை வென்னைக்காட்டிலும் வேறில்லை யென்கிற வுறுதியானது ஜீவன்முக்தி. கிளிஞ்சலென்கிற புத்தியினால் வெள்ளியென்கிற வறிவும் பழுதையென்கிற வறிவினால் சர்ப்பமென்கிற வறிவும் நீங்குவதுபோல் சகலத்திற்கு மதிஷ்டானமான சுத்தப் பிரம்மமே நாமென்கிற வறிவினால் ஜீவேச ஜகத்தினறிவை விலக்கிச் சலிக்காமலிருப்பதே ஜீவன் முக்தி. ஜாகரம், சுவப்னம், சுழுப்தியென்று மவஸ்தைகளுக்கும், போக்தா போக்கியம் போகங்களுக்கும் சாக்ஷியாய் சின்மாத்திரமாயிருக்கின்ற சதாசிவமே நாமென்கிற புத்தியே ஜீவன்முக்தி. காலத்திரயத்திலேயுமிருக்கின்றவனும் பிரகாசிக்கின்றவனும் சுகிக்கின்றவனும் நாமே தவிர வேறுவஸ்துக்கிடையாதென்றவுறுதியே ஜீவன் முக்தி. சுவப்னத்தில் தோற்றும் வஸ்துக்களெப்படி நம்மைத்தவிர வேறில்லையோ வப்படி ஜாகரத்தில் தோன்றும் வஸ்துவும் நாமேயென்கிற புத்தியே ஜீவன்முக்தி. ஓ கௌசிக ! ஜீவன்முக்தனுடைய திருப்தியைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும்:— நானெல்லாக்காலத்திலும் அகர்த்தாவாயுள்ளவனாகையால் நமக்குக் கர்மபந்தங்கிடையாது. நாம் தன்னியன், நித்திய நைமித்திககர்மங்களாலடையக்கூடிய பிரம்மம் நாமேயாகையால் நமக்குச்செய்

𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍀 ॥
॥ ௧௬ ॥ 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 । 𑌨 𑌮𑍇𑌽
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍈𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௭ ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍
𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌨 𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ௧௮ ॥
𑌮𑌨𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿
𑌦𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌨 𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌤𑌤𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾
𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍
𑌯𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂
𑌦𑍇𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿
𑌦𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌨 𑌮𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌤𑌤𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑌾𑌨𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑌾𑌹𑌤𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 । 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍃
𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 । 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯
𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌅𑌹𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑍇𑌹𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 । 𑌅𑌹𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌅𑌹𑍋 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑍈𑌤𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌿𑌂
𑌨𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌘𑌨𑍋𑌽𑌹𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌤𑌥𑌾 । 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸
𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௨௬ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌚𑌾
𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍 । 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌽𑌨𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯

யவேண்டிய கர்மம் யாதொன்றுமில்லை. உபாசிக்கக்கூடிய தேவதைகளெல்லாம் பிரம்மரூபமான நாமேயாகையால் நமக்குவுபாஸ்தியுங்கிடையாது. பிரம்மானுபவத்திற்குச் சிரவணம் சாதனமானதால் பிரம்மவித்தான நமக்குச் சிரவணமுந் தேவையில்லை. மநநநிதித்தியாஸநங்களினால் சந்தேகவிபரீதபாவனைகளுடைய நிவிருத்தி யேற்படுகின்றபடியால் ஸம்சயமும் விபரீதபாவனையுமற்றுப் பிரம்மாத்மஞ்ஞானியான நமக்கவைகளால் பயனில்லை. சுருதி ஸ்மிருதிகளுமவைகளில் சொல்லப்பட்டவைகளும் சுவப்னம்போல் பிரத்தியக்ரூபமானபடியால் நான் தன்னியன். நான் ஸச்சிதாநந்த பிரம்மரூபமானபடியாலென்னைத்தவிர வேறுவஸ்

दृष्टमेव च ॥ २७ ॥ स्वज्ञानानन्दरूपेण भगवान् दृष्टं सर्वं कृती
कृतः । इति तेऽद्य समाख्यातं जीवन्मुक्त्यादिलक्षणम् ॥
॥ २८ ॥ स्नानाज्ज्ञानं मया प्राप्तं मणिकर्ण्यां ह्ययत्नतः ।
कृपयावात्र महातीर्थे स्नानमाहात्म्यतो मुने ॥ २९ ॥
विना यज्ञं विना दानं विना तीर्थं विना तपः । विना श-
मदमादीनि श्रवणं मननं विना ॥ ३० ॥ तत्तत्फलसमाहितं
वेदारण्ये विश्रुते । मणिकर्ण्यास्तीर्थेऽस्मिन् स्ना-
नात्तत्फलमवाप्यते ॥ ३१ ॥ ज्ञानाभ्यासं विनाऽप्यत्र जीव-
न्मुक्तिर्भवति । न ह्यसंचितपुण्यानां स्नानं कौशिक
लभ्यते ॥ ३२ ॥ कृतार्थौ स्वः कृतिनावावां स्नानान्मुक्तिकृ-
तोऽद्य नौ ॥ ३३ ॥ नारदः— इति परमरहस्यं तव
बोधयामि शास्त्रोक्तविधानमणिकर्णीस्नानोत्थानं वसिष्ठः ।
कथितं महात्मा मायिजनस्य राजन्निति तव परितं प-
ण्यपावकानयोऽद्य ॥ ३४ ॥ यः स्नाति राजन् मणिकर्णिकायां
वेदाटवीमेत्य श्रद्धायुतोऽसौ । तस्याङ्घ्रिपङ्कजातीर
तान्स्पृशेयुः किं देवा किं पितरः किं राजलोकाः ॥ ३५ ॥
यत्रान्वहं पापविनाशनाय स्नाति त्रिलोकीपरिपावनी
च । गङ्गादयस्तीर्थवरा महाव्रताः कोटिशो राजन्

துவை நான் பார்க்கவில்லையென்று நித்தியதிருப்தியை யடைந்திருப்பான் ஜீவன் முக்தன். இந்த மணிகர்ணிகையின் ஸ்நாநத்தாலென்னால் முன்னுளாத்மஞ்ஞானமடையப்பட்டது யாகம் தானம் தவம் முதலியது விசேஷமாயொன்றுமில்லாமல் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநத்தினாலேயே அததுகளுடைய பலமடையப்படுகின்றது. ஞானப்பியாசமில்லாமலே ஜீவன்முக்தியடையப்படுகின்றது. முன்ஜன்மத்தில் புண்ணியம்பண்ணாதவர்களுக்கு மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநங்கிடையாது. கௌசிகரே! நாமிருவருந்தன்னியர்கள்; மணிகர்ணிகை ஸ்நாநத்தால் ஜீவன்முக்தியையடைந்தோமென்று வசிஷ்டர் சொல்லிமுடித்தார். ஓ மாந்தாதாவே! பரமரகசியமான சரித்திரத்தை யுமக்குச் சொன்னேன். எவன் வேதவனஞ்சென்று சிரத்தையோடு மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றானோ, அவனைத் தேவர்கள்கூட வாராதிக்கின்றார்கள். ஓ பூபதியே! கங்கை முதலானநதிகள்கூட வெந்தமணிகர்ணிகையில்

ஷ்வேவ தேஷு ॥௩௫॥ யத்ராவகாஹ்ய வை [illegible] ஸதேஹோ தேவஸநாதந: । தஸ்ய கேந ஶக்யம் வக்தும் ஹி ராஜந் வேதாடவீஸ்தா மணிகர்ணிகாயா: ॥௩௬॥ ய: ஸ்மரந் யத்ர ஸ்நாதி ஜநாஸர்வேஷு வேதாடவீஸ்தாம் மணிகர்ணிகாம் ததா । அந்யேஷு தீர்த்தேஷ்வபி விமுக்திஸித்தி: கிம் ஜந்தூநாம் தத்ர வை ஸம்ஶய ப்ரஸக்த்யா ॥ ௩௭ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவர்ணனே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
விஶ்வாமித்ரவஸிஷ்டஸம்வாதே ஜீவன்முக்திகதநம் நாம
த்ரயோவிம்ஶத்யுத்தரஶததமோऽத்யாய: ॥
இதி சதுஸ்த்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

அத பஞ்சத்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

——(:0:)——

மாந்தாதா — புநஶ்சித்ரம் மஹாபுண்யம் நாரத ஶ்ருதிகாநநே । தீர்த்தராஜஸ்ய மாஹாத்ம்யம் மணிகர்ணிகாஹ்வயஸ்ய

ஸ்நானஞ்செய்து பாபநிவிருத்தியை யடைந்ததுகளோ, அந்த மணிகர்ணிகையின் மகிமையைச் சொல்ல யார்வல்லவர். தேவல னெதில் ஸ்நானஞ்செய்து சத்தியலோகத்தையடைந்தானோ அந் தமணிகர்ணிகையின் மகிமையை யார் சொல்லவல்லவர். வேத வநத்திலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையை வாக்காலுச்சரித்துக் கொண்டு மற்றதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்குக்கூட முக்தியுண்டென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில் முற்பத்திநான்காவதத்தியாயம் ஜீவன்முக்தி முற்றிற்று.

முப்பத்திஐந்தாவது அத்தியாயம்.

மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரைநோக்கி நாரதரே ஆச்சரி யமாச்சரியம் வேதவநத்தின் மகிமையானது கேட்கக்கேட்க விருப்பத்தையுண்டுபண்ணுகின்றது. ஆகையால் மணிகர்ணிகை

र्थम् ॥ ௧ ॥ संप्रत्यपि श्रोतुमिच्छामि श्रुतिकाननवैभवम् । वेदतीर्थस्य माहात्म्यं वद मे करुणानिधे ॥ ௨ ॥ तत्तीर्थवैभवं श्रोतुं वाञ्छा मे विद्यतेऽनघ । न चापि तृप्तिरस्त्येव ते सर्वज्ञ दयां कुरु ॥ ௩ ॥ नारदः— शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि वेदतीर्थस्य वैभवम् । यस्य श्रवणमात्रेण नृणां मुक्तिर्यतस्ततः ॥ ௪ ॥ यथा हि सर्वदेवेभ्यो महादेवोऽधिकः स्मृतः । यथा मेरुर्नगश्रेष्ठो यथा स्त्रीषु गिरीन्द्रजा ॥ ௫ ॥ तेजस्विषु यथा सूर्यो नक्षत्रेष्विव चन्द्रमाः । त्रैलोक्यस्थेषु तीर्थेषु वेदतीर्थं विशिष्यते ॥ ௬ ॥ सहस्रवारं त्रैलोक्यस्थेषु तीर्थेषु मज्जनम् । वेदतीर्थे सकृत्स्नानसहस्रांशं न चाप्नुयात् ॥ ௭ ॥ चतुष्षष्टियामानां सहस्राणां सहस्रकम् । वेदतीर्थे सकृत्स्नानसहस्रांशं न चाप्नुयात् ॥ ௮ ॥ यत्र मज्जनमात्रेण जीवन्मुक्तिर्यतस्ततः । तदेतद्वर्ण्यते राजन् वेदतीर्थं महोदयम् ॥ ௯ ॥ यत्र स्नानादिनष्टाघस्त्वृब्रह्महत्या शतक्रतोः । यत्र स्नात्वा याज्ञवल्क्यो जीवन्मोक्षमपि योगिराट् ॥ ௧௦ ॥ यत्र स्नात्वाऽस्य मे

பின் மகிமையைத் தயவுசெய்தெனக்குரைத்ததுபோல் வேததீர்த்தத்தின் வைபவத்தை யுமுபதேசிக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்க, நாரதர் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே வேததீர்த்தவைபவத்தை யென்னவென்று சொல்லுவேன். எப்படியானால் தேவர்களுக்கெல்லாம் மகாதேவரதிகமோ, பர்வதங்களுக்கெல்லாம் மகாமேருவதிகமோ, ஸ்திரீகளுக்கெல்லாம் பரதேவதையான பார்வதியதிகமோ, தேஜஸ்ஸுகளுக்கெல்லாம்ஸூரியனெப்படியதிகமோ, நக்ஷத்திரங்களுக்கெல்லாம் சந்திரனெப்படியதிகமோ அப்படிப் போலவே தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் வேததீர்த்தமதிகம். மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள தீர்த்தங்களிலு மாயிரந்தடவை ஸ்நானஞ் செய்தாலும் வேததீர்த்தத்திலொரு ஸ்நானத்தினாயிரத்திலொரு பாகத்திற்குக்கூடக்காணாது. மாந்தாதாவே யிதில் ஸ்நானஞ்செய்ததினாலிந்திரனுடையப் பிரமஹத்தி நசித்ததோ; யாக்கியவல்கி

[illegible]

யர், மைத்திரேயீ, கார்கீ, சுவேதகேது, வருணன், பிரகு முத லானவர்கள் ஜீவன்முக்தியையடைந்தார்களோ; யெந்ததீர்த்தத் தில் ஸ்நாநஞ்செய்த மான்பேடானது அப்ஸரஸ்திரீயாக பவித் ததோ; யெதில் ஸ்நாநஞ்செய்ததினால் திலோத்தமை, விசுவாமித் திரர், மேனகை, வஸுக்கள் முதலானவர்கள் சாபத்தில் நின் றும் விடுபட்டார்களோ; யெதில் ஸ்நாநஞ்செய்து குபேரன் வடக் குதிக்குக்கதிபதியானானோ; யெதினுடையவைபவத்தால் ஷண்மு கரசுரர்களைச் செயித்தாரோ; யெதின்மகிமையினால் ககுஸ்தரசுரர் களைவென்றாரோ; யெதினுடைய கௌரவத்தால் திரிசங்குஸ்வர்க் கத்தை யடைந்தாரோ; யெதினுடைய வலுமையினால் துருவருன் னதமான பதத்தை யடைந்தாரோ; யெதினுடைய மாகாத்மியத் தால் நாகருஜாவுக்கு மாதாவின் சாபம் விலகிற்றோ; மாணிமாஸ னுக்காக யாதொரு தீர்த்தத்தைப் பரமேசுவரனலங்காரஞ் செய் தாரோ; யெதில் ஸ்நாநம்செய்து சூசுமாரன் முக்தியையும், விஷ் ணுவானவர் ஞானத்தையும், ஸௌதாஸன் பாபநிவிருத்தியை

𑌶𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌵𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌜𑌯𑌶𑍍𑌚
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑍇𑌽𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿
𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௨ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌨𑍈𑌵
𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌾
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌾
𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌤𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿
𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦
𑌤𑌿 ॥ ௨௫ ॥ 𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃 ।
𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌶𑌾
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑍇 । 𑌶𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇
𑌧𑌜𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌲𑌭𑌤𑍇 ॥ ௨௭ ॥ 𑌫𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾
𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌗𑍁
𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌷𑍍𑌟
𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌮𑌜𑍍𑌜
𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌚 𑌵𑍈𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂

யும், அர்ச்சுனன் நிவாதகவசர்களுடைய ஜயத்தையும், காவேரிபா பரிவிருத்தியையும், தக்ஷன் சிருஷ்டிசக்தியையும், சுவாயம்புவம னுசிருஷ்டியின் சாதுர்யத்தையும், மற்றுமுள்ள வனேகம்பேர்கள் சித்தியையுமடைந்தார்களோ; அந்தவேததீர்த்தத்தின் மகிமையை யாரறிவார்கள். ஈசனுங்கூட அறியமாட்டார். இந்தவேததீர்த்தத்தின் நூற்றெட்டு நாமங்களையுமுதயத்தில் ஜபித்தவனும் சகலபாபங்களும்நசித்து முக்தியையடைவான். இதிலொருஸ்நானத்தைத் தண்டம்போல் செய்தாலுங்கூட வெட்டு கிருச்சிரபலமுண்டு. விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்தால் நூறு அசுவமேதத்தின் பலத்தையடைவான். பாநுவாரத்திலிதிலிரண்டுபங்கு, பௌர்ணிமையில்பத்துப்பங்கு, நிசசித்திரமென்கிற சதுர்த்தியிலிருபதுபங்கு, அஷ்டமியில் முப்பதுபங்கு, அமாவாஸையில் நாற்பதுபங்கு, வியதீ

[illegible]

பாதம் வைதிருதிகளிலன்பதுபங்கு, கிருஷ்ணாங்காரசதுர்த்தசியி லறுபதுபங்கு, சங்கிராந்திகளில் நூறுபங்கு, அந்தந்தமாதத்தின் நக்ஷத்திரங்களிலிருநூறுபங்கு, யுகாதியில் முன்னூறு பங்கு, மன்வாதியில் நானூறுபங்கு, ஜயந்தியிலைந்நூறுபங்கு, சிவ ராத்திரியிலறுநூறுபங்கு, அயனத்திலெழுநூறுபங்கு, விஷு வத்திலெண்ணூறுபங்கு, அமாவாஸையோடுகூடிய ஸோமவா ரத்தில் தொள்ளாயிரம்பங்கு, பானுவாரத்தோடுகூடிய வமாவா ஸையிலாயிரம்பங்கு, சந்திரக்கிரகணத்தில் பதினாயிரம் பங்கு, ஸூரியக்கிரகணத்தில் லக்ஷம்பங்கு, அர்த்தோதயத்தில் பத்து லக்ஷம்பங்கு, மகோதயத்தில் கோடிப்பங்கதிகம், மாகமாசம்ம காநக்ஷத்திரத்தில் அனந்தபலம். ஆகையால் மாகமாசம் மகத்தில் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களும் அசுரர்களும் ரிஷிகளும் வந்து ஸ்நானஞ்செய்கின்றார்கள். அந்ததினத்திலதில் ஸ்நானஞ்செய்த வனீசுவரனேயொழிய வேறில்லை. மாகமாஸ மகத்தில் வேத

வேததீர்த்தே நிமஜ்ஜனம் | பட்டாபிஷேகஸ்ஸ்யாஹோ மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யகர்மணி || ௧௯ || தஸ்மிந் தினே து ராஜேந்த்ர வேத தீர்த்தே நிமஜ்ஜனம் | கஷ்டஸம்ஸாரரோகார்தஸ்யாரோக்யஸ்நானமுச்யதே || ௨௦ || தஸ்மிந் தினே து வேததீர்த்தேऽவகாஹனம் | அஜ்ஞானகஷ்டஸம்ஸாரதமஸ ஸூர்யபாஸ்கர: ||௨௧|| தஸ்மிந்தினே து வேததீர்த்தேऽவகாஹனம் | ஜன்மம்ருத்யுமஹாவ்யாளதார்க்ஷ்ய ஐத்யேவ நிஶ்சய: || ௨௨ || தஸ்மிந்தினே விஶேஷேண து வேததீர்த்தேऽவகாஹனம் | ஜீவன்முக்திப்ரதம் ஸர்வமோக்ஷத்வாரப்ரதீபிகா || ௨௩ || தத்தீர்த்தஸ்நாயினாமேவ ஜ்ஞானம் முக்திஶ்ச ஶாஶ்வதீ | தத்தீர்த்தஸ்நானஹீனானாம் நைவ முக்தி: கதாசன || ௨௪ || யத்ர ப்ராசீனயோக்யஸ்து ஸ்நானமாத்ரேண ஸம்பவேத் | ஜ்ஞானேன ஜீவன்முக்திஞ்ச ப்ராப்தவான் விபுலாம் ஹி || ௨௫ || மஹாபாகஸ்ய ஸ்ருது ஜனகாத்யாஹ்யாரஜதீ: க்ஷமேஶ | வேததீர்த்தே ஸமஸ்த ஸ்நானஜனகோத்யாத்தமுக்தய: || ௨௬ || யந்நாமாஷ்டோத்தரஶதம் ஸுகுமாரோ ஜபந்நபி | முக்திமாப ஸ்ம தீர்த்தஸ்ய மஹிமா கேந வர்ண்யதே || ௨௭ || யந்நாமாஷ்டோத்தரஶதம் ப்ராதநித்யம் ஜபந்நரா: | ப்ராப்தவாநாத்மவிஜ்ஞானம் மஹாராஜேந்த்ர ஸம்ஶய: || ௨௮ || மாந்தாதா— கதம் கதயா து ஸம்ப்ராப்த ஆத்மஜ்ஞானம் மஹாமுனே | ஜகேஷ்ட வே

தீர்த்தஸ்நாநமானது மோக்ஷராச்சிய பட்டாபிஷேகம். அந்த தினத்தில் வேததீர்த்தஸ்நாநமானது ரோகத்திற்காரோக்கிய ஸ்நாநம். அஞ்ஞானமாகிற இருளுக்காதித்தியன், ஜனன மரணமாகிற ஸர்ப்பத்திற்குக் கெருடன் யென்று சொல்லப்படுகின்றது. அது மோக்ஷவாசல், அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்கே முக்தி. மற்றவர்களுக்கில்லவேயில்லை. சத்தியம் சத்தியம். பிராசீனயோக்கியரோரே ஸ்நாநத்தினால் ஞானத்தையடைந்து முக்தியையடைந்தார். மாகாசமிசியர் ஜனகர் முதலானவர்களதில் ஸ்நாநத்தினால் ஜீவன்முக்தியையடைந்தார்கள். சுகுமாரனதினுடைய நூற்றியெட்டு நாமங்களையுஞ் செபித்து முக்தியை யடைந்தார். மாந்தாதாவே அதின் மகிமையைச் சொல்லயாரால் முடியும், நானுமதில் ஸ்நாநஞ்செய்தாத்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தேனென்று நாரதர்சொல்ல வப்பொழுது மாந்தாதா நாரதரைநோக்கி நாரதரே!

த்விதீயஸ்ய நாம்நாமஷ்டஶதஸ்ய ச ॥ ௪௯ ॥ தது்க்த்வம் மஹா
பாக நஸ்ஸர்வம் காரணம் ப்ரியே ॥ ஶ்ரீநாரத: — அஹம் புரா
பிதாமஹம் விதாதாரம் ப்ரணிபத்ய ச ॥ ௫௦ ॥ ஸந்தோஷ்ய வசஸா
தாவத் ஸத்யம் மோக்ஷமப்ருச்சயம் । ததா ப்ரஸந்நோ மஹ்யம்
மாஹ ஹம்ஸாஸநஸ்தித: ॥ ௫௧ ॥ தமேவாஹம் ப்ரவக்ஷ்யாமி
மாஹாத்ம்யம் ச தத்த்வத: । நாரதாத்ர ஸ்திதே வேததீர்த்தே தி
ஷ்டத்யநந்தக: ॥ ௫௨ ॥ தந்நாமாஷ்டோத்தரஶதம் ஜப நித்ய
மதந்த்ரித: । தவ ஜ்ஞாநோதயஸ்தாத ஜீவந்முக்தி: க்ஷணாத்பவேத் ॥
॥ ௫௩ ॥ மமாபி தஜ்ஜபாத்தாத ப்ராப்தம் ஜ்ஞாநமுத்தமம் ப்ரியே ।
இத்யாக்ஞாப்ய நிவேதிதோ வேதவந்தகம் மாம் ததஸ்ததோ ॥ ௫௪ ॥
வேததீர்த்தே க்ருதஸ்நாநம் ஸ்நாநம் க்ருத்வோஷஸ்ய ஸத்ரீதமாஶ்ரித: । ஜபந்நாம
ஶதம் பாவ்யம் தீர்த்தராஜமதோஷயம் ॥ ௫௫ ॥ மாஸத்வயாந்த
ரே தீர்த்தாத் காசிதாகாஶவாக்யம்மஹத் । நாரத ஸந்துஷ்டோஸ்மி தே
ஷ்டம் மாம் விதி தேஹ்ய தத் ॥ ௫௬ ॥ ஜீவந்முக்தஶ்ச தே ஸஞ்ஜா
தவிராகஸ்ய ஸாதக: । அயி ஸாகாரதா வேதேஶம் வேதார
ண்யாதிநாயகம் ॥ ௫௭ ॥ ஸேவித்வா க்ஷணமாத்ரேண ஶமீவ்ருக்ஷ
தலே ஸ்திதாந் । ஸந்தோஷாத்ஸ்ய ச தே ஸம்ஸித்தி ஸம்ஸித்தி

வேததீர்த்தத்தின் நூற்றியெட்டு நாமங்களை ஜபஞ்செய்து தாங்கள் சித்தியை யடைந்த வரலாறென்னவென்றுகேட்க, நாரதர் மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார். நான் முன்னால் தவத்தினால் பிரம்மாவைச் சந்தோஷப்படுத்தியவரிடத்தில் மோக்ஷோபாயத்தைப் பிரச்னஞ்செய்தேன். அப்பொழுது கமலாசனனென்னை நோக்கி நாரதா வேதவனத்திலிருக்கின்ற வேததீர்த்தத்தினுடைய நாமங்களைச் செபஞ்செய்ததாலெனக்குச் சகதீசனுத்மஞ்ஞானத்தை யளித்தார். அதுபோல் நீயும் ஜபஞ்செய்தால் மோக்ஷஸாதனமானப்பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைவாயென்றுபதேசித்தார். அப்படியே வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நாமபாராயணஞ்செய்து வரும்போது இரண்டு மாசத்திற்குள் வேததீர்த்தத்தின் மத்தியத்தில் நின்றும் நாரதரே உம்முடைய நாமஜபத்தினால் மிகவும் சந்தோஷித்தேன், வேதவநேசலிங்கத்தைத் தெரிசனஞ்செய்துவிட்டுச் சமீவிருக்ஷத்தடியிலிருந்தால் க்ஷணமாத்திரத்தில்

[illegible]

சநத்குமாரரை யடைந்து ஞானத்தையடைவீரென்று ஒருவாக்குண்டாயிற்று. உடனே நான் மறுபடியும் பக்திச்சிரத்தையுடன் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவனேசனைத்தெரிசித்துச் சமீவிருக்ஷமூலத்திற்கு வந்தவுடனவ்விடத்தில் பத்மாஸநத்தில் வீற்றிருக்குமெனது ஸத்குருவைக்கண்டு தண்டம்போல்பணிந்து வெழுந்திருந்து பார்க்கும்போது சாக்ஷாத் ஷண்முகன்போலநேகம் சிஷ்யர்களுக்குஞ் ஞானாப்பியாஸஞ்செய்துவைத்துக்கொண்டு சின்முத்திரையுடனிருக்க வுடனே கைகட்டி வாய்பொத்திக் கொண்டு வெகுவிதமாகத் துதித்துப் பிரம்மசுவரூபத்தைப் பிரச்னஞ்செய்தேன். அதெப்படியானால் ஹே பகவன் ரிக்கு, யஜுஸ்ஸு, ஸாமம், அதர்வணமென்னும் வேதங்களை யத்தியயனஞ் செய்தேன். புராணங்கள், தர்மசாஸ்திரம், சிக்ஷை, கல்பம், வியாகரணம், நிருக்தம் முதலான சகலசாஸ்திரங்களையு மப்பியாசம்

ம || ௬௮ || [illegible]
[illegible] ஸோZஹம் ஜ்ஞாநவிஹீநவாந் || ௬௯ ||
தத்த்வம் பகவந் பாரம் ஶோகஸ்யாஶு நயாத்ய மே | ஶோ-
காப்தௌ மே நிமக்நஸ்ய தவ பாதாம்புஜாஶ்ரிதே || ௭௦ || நாஸ்தி
[illegible] பாஹி மாம் ஜ்ஞாநதாநத: | ஸநத்குமா-
ர:— [illegible] || ௭௧ || த-
[illegible] | [illegible]
[illegible] || ௭௨ || [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || ௭௩ || யதா ததா ஸர்வம்
[illegible] | [illegible]
[illegible] || ௭௪ || [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || ௭௫ || [illegible]
[illegible] | [illegible] ||
|| ௭௬ || ஏவம் ஸநத்குமாரோ மஹ்யம் யதா ஜ்ஞாநமுபாதிஶத் | த-
[illegible] || ௭௭ || வேததீ-
ர்த்தஸ்ய [illegible] | [illegible]

பண்ணியு முள்ளபடி வேதார்த்தஞ் ஞானமெனக்குண்டாகாதபடியால் வருத்தப்படுகின்றேன் தயவுசெய்தெனக்கனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தேன். அப்பொழுது பரமாசாரியரான சநத்குமாரரென்னை நோக்கி, ஹே நாரதா! எது விபுவோ அது பிரம்மம்; அதாவது தேசபரிச்சேதம், காலபரிச்சேதம், வஸ்துபரிச்சேதமென்கிற மூன்றுவித பரிச்சேதமற்று சுத்தசித்தாய் யெங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே நீ, பரிச்சின்னாத்மபுத்தியைவிட்டு வியாபகமான சச்சிதானந்தாத்துவைதப் பிரம்மமே நாமென்றறியக்கடவாயென்றுபதேசித்தார். இவ்விதம் பரமாசாரியருடைய வுபதேசத்தினாலும் வேதவநேசனனுக்கிரகத்தினாலும் ஸ்திரமானப் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தேன். ஆகையால் மாந்தாதாவே இந்த நூற்றியெட்டு நாமங்களையுஞ் ஜபித்தவன் கட்டாயமாத்மஞ் ஞானத்தை யடைவான். இந்தவிஷயத்தில் சாக்ஷி நானே. வேததீர்த்தத்திற்குச் சமானமாய் மூன்று

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭௮ ॥ 𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௭௯ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍃𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 — 𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌫𑌲𑌂 𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾 । 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌫𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌦 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌜𑌪𑍇 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 । 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌮𑌯𑌿 ॥ ௩ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌾

லோகங்களிலேயும் தீர்த்தங்கிடையாதென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்
நாரதர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

முப்பத்தாறுவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாரதரை நோக்கி மாந்தாதாவானவர் ஓ தேவ முனிவரே! ஆச்சரியம். வேததீர்த்தத்தின் நூற்றியெட்டுப் பேர்களையும் நினைத்ததினாலேயே முக்தி யேர்படுமேயானாலதின் ஸ்நானத்திற்கு யேர்ப்பட்ட பலத்தை யாரறிவார். ஆகையாலதின் நாமங்களைச் செபிக்க விருப்பமுள்ளவனாயிருக்கின்றேன் சொல்லுமென்று கேட்க, நாரதர் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே இது

𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂𑌶𑌤𑌮𑍍 । 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵 ॥ ௪ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌨𑌦𑍀 𑌪𑌾
𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 । 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾
𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥ 𑌰𑍂𑌪𑍌𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌦𑍀 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌜𑍍𑌯𑍇
𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑌃 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥ 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌨𑌦𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌂
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌦𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀
𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌦𑌮𑍍 । 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥
॥ ௯ ॥ 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑍋 𑌹𑌂𑌸 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌦𑌾
𑌶𑌿𑌵𑌃 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌚 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌭𑍂𑌷
𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧௦ ॥ 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑌿
𑌯𑌙𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑌰𑌂 𑌰𑍋𑌗𑌾𑌪𑌹𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥
𑌶𑌾𑌪𑌮𑍋𑌚𑌨 𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌰𑌣𑌮𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 । 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌸𑌹𑌰𑌂

பரமரகசியம் சிரத்தையுடன் கேளும்; வேததீர்த்தம், ஸத்திய நதி, பாபநாசம், அவ்வியயம், ஸௌக்கியதம், (5) புத்திரதம், காமப்பிரதம், ராச்சியப்பிரதாயகம், ரூபௌதாரியப்பிரதம், வேத நதி, (10) மோக்ஷப்பிரதாயகம், கீர்த்தியாரோக்கியப்பிரதம், ஆயுள்கரம், தாபஹரம், விபு, (15) ஜியேஷ்டம், சிரேஷ்டம், பரம் பாரம், சத்துவம், சுத்தம், (20) மஹத், குஹம், அவ்வியக்தம், பிரகிருதி, சுக்லம், (25) விராட், தாரம், சமாதிதம், வைராக்கியஞ்ஞானதம், சச்சிதாநந்தம், (30) பிரம்மம், சாசுவதம், பக்திதம், சுவர்க்கதம், மந்திரசித்திதம், (35) சத்தியலோகதம், வைகுண்டதம், சுவயஞ்சோதி, மேதை, ஸ்ரீ, (40) சிவலோகதம், ஹிரண்ணியகர்ப்பம், தாரித்திரியஹரம், அவ்வியாகிருதம், ஹரி, (45) ருத்திரர், விஷ்ணு, ஹரர், ஹம்ஸம், ஸூத்திராத்மா, (50) ஸதாசிவம், வைசுவாநரர், அந்தரியாமி, ஈசுவரர், தேவபூஷணம், (55) சங்கரர், சுவப்பிரகாசம், தேவாவாசம், சிவாலயம், திரியங் முக்திப்பிரதம், (60) துக்கஹரம், ரோகாபஹம், சுபம், சாப மோசனம், அக்கினி, (65) ஜன்மஹம், ரணமோசனம், கெர்ப்

பாஶஹாரம் தீர்த்தாதிராஜகம் ॥ ௧௨ ॥ விரஜஸ்கம் விஶோகம் ச
த்ரயீமூர்த்தம் பராத்மகம் । ஓங்கார மம்ருதம் புண்யவர்த்தநம் வ
ருணாலயம் ॥ ௧௩ ॥ பாஸ்கரம் தநதம் கர்மஹந்த்ரு ஸௌபாக்ய
தாயிச । ஜீவந்முக்திப்ரதம் ஸர்வமங்களம் விக்நஹாரிச ॥ ௧௪ ॥ கலி
தோஷஹரம் ஸாரஸ்வத மச்யுத மத்வயம் । ஶமநம் பாபதாவாக்
நிபேஷஜம் மலாபஹம் ॥ ௧௫ ॥ வேதாந்தவேத்யம் ஸாயுஜ்யப
தவீச ஜராபஹம் । ப்ரபஞ்ஜநம் மஹாபீதிஹரம் ம்ருத்யுவிநா
ஶநம் ॥ ௧௬ ॥ ஜகத்குரு ரவித்யாஶத்ரு ர்தேவாபிபூஜிதம் ।
ப்ரஹ்மஶாபஹரம் ராஜந் தேவேந்த்ராதிவிபூதிதம் ॥ ௧௭ ॥ க
லாநிதி ர்முநிஸ்துத்யம் ஸாரூப்யாதிபலப்ரதம் । அஜ்ஞாந
மோசநம் ஸாக்ஷா தாத்மஜ்ஞாநமஹோதயம் ॥ ௧௮ ॥ இத்யேவம் க
திதம் ராஜந் நாமாஷ்டோத்தரம் ஶதம் । வேததீர்த்தஸ்ய விக்யா
தம் த்ரிஷு லோகேஷு பாவநம் ॥ ௧௯ ॥ யஶஸ்யம் யஶஸ்ய மா
யுஷ்யம் பாபஹம் புண்யவர்த்தநம் । ஸர்வபாபஹரம் பும்
ஸாம் சதுர்வர்க்கபலப்ரதம் ॥ ௨௦ ॥ யஸ்த்வேத த்ப்ராதருத்தா
ய நித்யம் ஜபதி மாநவ꞉ । தஸ்ய ஶீக்ரம் ஹ்யேவஜ்ஞாநம் ஜீவந்முக்தி

பவாஸஹரம், பாசஹரம், தீர்த்தாதிராஜகம், (70) விரஜஸ்கம், விசோகம், திரயீமூர்த்தம், பராத்மகம், ஓங்காரம், (75) அமிருதம், புண்ணியவர்த்தநம், வருணாலயம், பாஸ்கரம், தநதம், (80) கர்மஹந்திரு, ஸௌபாக்கியதாயி, ஜீவன்முக்திப்பிரதம், சர்வமங்களம், விக்கினஹாரி, (85) கலிதோஷஹரம், சாரஸ்வதம், அச்சுதம், அத்துவயம், சமனம், (90) பாபதாவாக்கினிபேஷஜம், மலாபஹம், வேதாந்தவேத்தியம், சாயுச்சியபதவீ, ஜராபஹம், (95) பிரபஞ்ஜனம், மகாபீதிஹரம், மிருத்தியுவிநாசநம், ஜகத்குரு, அவ்வித்தியாசத்துரு, (100) தேவாபிபூஜிதம், பிரம்மசாபஹரம், தேவேந்திராதிவிபூதிதம், கலாநிதி, முனிஸ்துத்தியம், (105) சாரூப்யாதிபலப்பிரதம், அஞ்ஞானமோசனம், ஆத்மஞ்ஞானமகோதயம், (108) இந்தப்பிரகாரம் வேததீர்த்தத்திற்கு நூற்றெட்டுப் பேர்களேற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை உதயத்திலெழுந்திருந்து ஜபிக்கிறவனுக்குக் கட்டாய மாத்மஞ்ஞானமுண்டாகும். கீர்த்தி, தர்மம், ஆயுஸ், போகம், தனம், தான்னியம் முதலானது விருத்தியடையும். ஜீவன்முக்தி கைகூடும்; சங்

ஸ்ய ப⁴விஷ்யதி ॥ ௨௧ ॥ புத்ரார்தீ² லப⁴தே புத்ராந் த⁴நார்தீ²
லப⁴தே த⁴நம் । வித்³யார்தீ² லப⁴தே வித்³யாம் ஜயார்தீ² லப⁴தே
ஜயம் ॥ ௨௨ ॥ பட²தாம் ஶ்ரத்³த⁴யா ஸாது⁴ம் நித்யம் ப்ராதருத்தா²ய
ஸதா³ । ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநமவாப்யாஶு ஜீவந்முக்தோ ப⁴வேத்³த்⁴ருவம் ॥ ௨௩ ॥
வேத³தீர்தே²ऽத்ர ஸுஸ்நாத்வா நித்யமேதஜ்ஜபேத்³யதி³ । ஸம்ஶயா
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநீ ப⁴வேத³ஹம் ராஜநந்த³ந ॥ ௨௪ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரக²ண்டே³ உபரிபா⁴கே³ வேதா³ரண்யமாஹாத்ம்யே
வேத³தீர்த²மஹிமவர்ணநே வேத³தீர்த²ஶதநாம
மஹிமா நாமாவளீ நாம
ஷட்த்ரிம்ஶத்தமோऽத்⁴யாய꞉ ॥
இதி ஷட்த்ரிம்ஶோऽத்⁴யாய꞉ ॥

———]0[———

॥ ஸப்தத்ரிம்ஶோऽத்⁴யாய꞉ ॥

மாந்தா⁴தா — அஸ்ய தீர்த²ஸ்ய தே³வர்ஷே நாமாஷ்டகாரணம் । வத³ மே காரணாந்யஸ்ய ஶ்ரோதும் மே கௌதுகம் மஹத் ॥ ௧ ॥ நாரத³꞉ — ஶ்ருணு ராஜந் ப்ரவக்ஷ்யாமி நாமாஷ்டகாரணம் । ஸர்வஸ்ய மம ஸத்யாதே வதா³மி ஸமா

ததி செழிக்கும்; ஜயங்கிடைக்கும்; இந்தவேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இந்தப்பேர்களை ஜபித்தால் ஞானியாகப் பவிப்பானென்பதில் மாந்தாதாவே நானே சாக்ஷியென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சநத்குமாரசம்மிதையில் முப்பத்தாறுவது அத்தியாயம்
வேததீர்த்தநாமாவளி முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி, ஓ தயாசமுத்திரமான நாரதரே! இந்த வேததீர்த்தத்திற்கு நூற்றியெட்டுப்பேர்களெப்படியேற்பட்டதுகளென்று கேட்க, நாரதர் சொல்லுகின்

ஸ்ம்ருத: ॥ ௨ ॥ பாஷண்டாசாரதோஷார்த்தவேதாநாம் ஶாந்திதா
யகம் । வேததீர்த்தமிதி க்யாதம் வேதாநாம் தீர்த்ததாநத: ॥ ௩ ॥
ஸத்யபர்வதஸம்பூதா நதீ ஸத்யநதீயுச்யதே । கோலாஹல
ஸ்ய தத்பாபஹநநாத் பாபநாஶநம் ॥ ௪ ॥ ப்ரளயே'பி வ்ய
யாபாவாதவ்யயம் தீர்த்தமுச்யதே । ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஸுகம் ப்ராப
யாஜ்ஞவல்க்யோ'த்ர ஸஜ்ஜநாத் ॥ ௫ ॥ வேததீர்த்தம் ததாரப்ய ஸௌ
க்யதம் பரிகல்ப்யதே । யத்ர ஸ்நாத்வா'திதி: ப்ராப புத்ராநவமேத்ய
ஸ்வர்க்கவிஶ்ருதாந் ॥ ௬ ॥ வேததீர்த்தம் ததாரப்ய புத்ரதம்
பரிகீர்த்யதே । மைத்ரேயீ சாத்ர கார்கீ ச இஷ்டா காமாநவா
பது: ॥ ௭ ॥ காமதம் தேந தத்தீர்த்தம் த்ரிஷு லோகேஷு விஶ்ரு
தம் । யத்ர ஸ்நாத்வா ஹி ராஜ்யம் ப்ராபு: பாண்டுஸுதா:
புரா ॥ ௮ ॥ ததாரப்யாஸ்ய ராஜேந்த்ர ராஜ்யதம் நாமதோ'பவத் ।
ரூபௌதார்யம் மதௌ யத்ர மேநகாகௌஶிகௌ பரா ॥ ௯ ॥
ரூபௌதார்யப்ரதம் தேந ததாஹி பரிகீயதே । வேதேஹ்ய
ஶம்ஸாவரதா நதீ வேதநதீயுச்யதே ॥ ௧௦ ॥ யத்ர ஸ்நாத்வா ஶ்வே
தகேது: மோக்ஷமாப தபோதந: । மோக்ஷப்ரதம் ச தத்தீர்த்த

றுர். பாஷண்டாளுச்சரித்ததினுலுண்டான தோஷத்தை விலக்க வேண்டி வேதங்களிந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்ப வேதங்களுடைய அந்ததோஷத்தை விலக்கினபடியாலிதற்கு வேததீர்த்தமென்று பெயர். சத்தியபர்வதத்திலுண்டான நதியிதில் சேர்ந்திருப்பதாலிது சத்தியநதியென்றும், கோலாகலனது பாபத்தைக் கூட விலக்கினபடியால் பாபநாசனமென்றும், பிரளயத்தில்கூட நசிக்காததாலவ்வியயமென்றும், யாச்ஞவல்க்கியருக்குப் பிரம்மஞ்ஞானத்தாலுண்டான சுகத்தை யளித்ததால் செளக்கியதமென்றும், அதிதிக்குப் புத்திரரை யளித்ததால் புத்திரதமென்றும், மைத்திரேயீ கார்கீ முதலானவர்களுக்கு இஷ்டத்தைக்கொடுத்தபடியால் காமதமென்றும், பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்ஜியத்தை யளித்தபடியால் ராஜ்ஜியதமென்றும், மேனகைக்கும் கௌசிகருக்கும் ரூபம் ஔதாரியமிறண்டையுங் கொடுத்தபடியால் ரூபௌதாரியப்பிரதமென்றும், வேதங்களின்பொருட் டீசன்கொடுத்த வரத்தினுல் வேதநதியென்றும், சுவேதகேதுவுக்கு முக்தியையளித்தபடியால் மோக்ஷப்பிரதமென்றும், கீர்த்தி ஆரோக்கியம்

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥ கக ॥ 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯
𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑌾
𑌯𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ கஉ ॥ 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾
𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌿 𑌤𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ கங ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 ॥
𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ॥
॥ கச ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿
𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌯𑍋 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥கரு॥ 𑌤
𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥ கசா ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋
𑌕𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌤𑌨𑌯𑌃
𑌤𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍 ॥ கஎ ॥ 𑌯𑌦𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑌵𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸
𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 ॥ கஅ ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿
𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍 ॥ ககூ ॥ 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌤
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌃॥

முதலியவைகளைக் கொடுத்தபடியால் கீர்த்தியாரோக்கியதமென்றும், மார்க்கண்டேயருக்கும் நந்திகேசுவரருக்கும் தீர்க்காயுஸ்ஸைக் கொடுத்தபடியா லாயுஷ்கரமென்றும், ஆத்தியாத்துமிகமாதிதைவிக மாதிபௌதிகமென்கிற மூன்றுவித தாபங்களையும் நிவிருத்திசெய்வதால் தாபஹரமென்றும், இதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்கள் பிரபுவாயிருக்கின்றப் பிரம்மரூபமாவதால் பிரபுவென்றும், மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள தீர்த்தங்களினால் நிவிருத்திசெய்ய முடியாத பாபங்களை நிவிருத்திசெய்வதால் தீர்த்தச்சிரேஷ்டமென்றும், சண்டாளரூபத்தோடுகூடின திரிசங்குவிதில் ஸ்நாநஞ்செய்து சிரேஷ்டனுகை பவித்தபடியாலிது சிரேஷ்டமென்றும், இருட்டினுடைய பாரத்திலுயர்ந்த பதத்தைத் துருவனுக்குக்கொடுத்தபடியால் பரம்பாரமென்றும், சுவேதகேதுவுக்குச் சகமெல்லாம் சத்தானப் பிரம்மரூபமென்கிற புத்தியைக் கொடுத்தபடியால் சத்துவமென்றும், சநகாதிகளுக்குச் சுத்தமைதன்னியஞ் ஞானத்தைக் கொடுத்தபடியால் சுத்தமென்றும், சநகருக்கு மகா

[illegible]

யோகிராஜனுயிருக்குந் தன்மையை யளித்தபடியால் மஹத்தென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுடைய இருதயகுகையில் சைதன்னியம் ஸ்புரிக்கிறபடியால் குகையென்றும், மனதிற்கும் வாக்குக்கு மெட்டாதமகிமையோடுகூடியிருப்பதால் அவ்வியக்தமென்றும், இதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர் சிருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைச் செய்வதாலிது மூலப்பிரகிருதியென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்கள் சுத்தர்களாகப் பவிப்பதால் சுக்கிலமென்றும், இதில் ஸ்நாநஞ்செய்த யாக்கியவல்கியர் முதலானவர்கள் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்து விளங்குகிறபடியால் விராட்டென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களை ஜனனமரணத்தில் நின்று கரையேற்றுகிறபடியால் தாரமென்றும், சநாதநருக்குச்சாந்திமுதலானதுகளை யளித்தபடியால் சாந்தியாநிதமென்றும், வைராக்கியம் ஞானமிரண்டையுமளிப்பதால் வைராக்கியஞ்ஞானதமென்றும், நித்தியமாயும் பிரகாசரூபமாயுமெல்லாருக்கும் பிரியமாயுமிருப்பதால் சச்சிதாநந்தமென்றும், தேவர்கள், ரிஷிகள், மனுஷியர்கள், நாகங்கள் முதலானவர்களு

[illegible]

டைய லோகங்களில் மஹத்தென்று விருத்தியடைந்திருப்பதால் பிரம்மமென்றும், எல்லாக்காலங்களினுமொன்றுபோலிருப்பதாலும் சாசுவதமானப் பிரம்மசுவரூபத்தைக் கொடுப்பதாலுமிது சாசுவதமென்றும், அகஸ்தியருக்குச் சிவபக்தியைக் கொடுத்தபடியால் பக்திதமென்றும், திரிசங்குவுக்குச் சரீரத்தோடுகூடச் சுவர்க்கத்தைக் கொடுத்தபடியால் சுவர்க்கதமென்றும், மாஹாசமகியருக்கு மந்திரசித்தியைக் கொடுத்தபடியால் மந்திரஸித்திதமென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குச் சத்தியமானப் பிரம்மஞ்ஞானத்தையும் சத்தியலோகத்தையுங் கொடுக்கின்றபடியால் சத்தியலோகதமென்றும், மடங்காத பிரம்மஞ்ஞானத்தை யளிப்பதால் வைகுண்டதமென்றும், இதில் ஸ்நாநஞ்செய்த யாக்கியவல்கியருக்கு பிரம்மச்சோதி தானுகவே பிரகாசித்தபடியால் சுவயஞ்சோதியென்றும், ஸநந்தனருக்கு மேதையைக் கொடுத்தபடியால் மேதையென்றும், லட்சுமிதேவிக்கு சர்வைசுவரியாதிகாரத்தைக் கொடுத்தபடியால் ஸ்ரீ யென்றும், மகாபாபிகளுக்குக்கூடச் சிவ

𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௯ ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌵 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋
𑌰𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍃𑌤𑌾𑌂 । 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌪𑌰𑌿𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௦ ॥ 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌮𑌿𑌰
𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯
𑌤𑍇 ॥ ௪௧ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌕𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌪𑌚𑌯𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௨ ॥ 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾
𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃 । 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌰𑍋𑌗𑌦𑌾𑌃
𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௩ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌹𑌾
𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௪ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰 𑌉
𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௪௫ ॥
𑌹𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 । 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾
𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨𑌾𑌘𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௬ ॥ 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇
𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌦𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌦𑌾𑌜𑌨𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 ॥ ௪௭ ॥ 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵 𑌇𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸

லோகத்தையளித்தபடியால் சிவலோகதமென்றும், இதில் ஸ்நாநஞ்செய்த திருடன் விதாதாவானபடியால் ஹிரண்ணியகர்ப்பமென்றும், சாலிஹோத்திரனுடைய இல்லாமையை விலக்கினபடியால் தாரித்திரியஹரமென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுடைய மனோவிகாரத்தை நாசஞ்செய்கிறபடியாலும் விருத்திக்ஷயமில்லாதபடியினாலும் அவ்வியாகிருதமென்றும், தெரிசனஞ்செய்தவர்களுடைய பாதகங்களை ஹரிக்கிறபடியால் ஹரியென்றும், ரோகங்களைத் துரத்துகிறபடியால் ருத்திரரென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர் வியாபகமானப் பிரம்மமாகின்றபடியால் விஷ்ணுவென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுடைய ஜன்மத்தை ஹரிக்கின்றபடியால் ஹரரென்றும், ஹம்ஸம்போல் நிர்மலமாயிருப்பதாலும் ஹம்ஸமந்திரத்தினுடைய வார்த்தஞ்ஞானத்தை யளிப்பதாலும் ஹம்ஸமென்றும், கங்கைமுதலான தீர்த்தரத்தினங்களுடைய வுள்புகுந்து பாபங்களை நாசஞ்செய்தபடியால் சூத்திராத்மாவென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களைச் சதாசிவராகச் செய்வதால் சதாசிவரென்றும், விசுவத்திலுள்ள நராளுக்கு முக்தியளிப்பதால் வை

வேதுஷாமபி ஸர்வேஷாம் ॥ ௪௮ ॥ ஸ்நாநாத்நமநமுஷேகஷந சேந
வேஸ்வாநராஸியம் । க்ஷராஜ்ஞாநமபியம் யஸ்யதேவ ஸஜ்ஞநாஸ ॥
॥ ௪௯ ॥ க்ஷயமுஷ்டீதி தஸ்யாஹ வேதாந்தீயம் விசக்ஷணாஃ ।
தக்ஷஸ்ய விஸ்வஸ்ருஷ்ட்யாதிஜகதீஸத்வதாநதஃ ॥ ௫௦ ॥ ஸ்நாநேந
வேதீயம் தஸ் ஸ்வாதந்த்ர்யாதீஸ்வராஹ்வயம் । மாணீமாஸக்ருதே
ஸம்ஹாரம் ப்ரேஷயாமாஸ யஸ்வரா ॥ ௫௧ ॥ ஜங்கமாரஸம்
யாக்ஷ ஸ்வாதெதுவஹப்ரேஷணம் । ஸாநாதிதெஹராஜஸ்ய ஜீ
வந்முக்திஸ்வம் ததௌ ॥ ௫௨ ॥ ராஜ்யாதிவிஷயாநந்தம் வாவி த
ஸ்ஸரம் விது꞉ । ஸாயம்பவமேநாவிருஸ்வஸ்யஸ்திஸக்திமுஜ்ஜநாஸ ।
॥ ௫௩ ॥ யத்ராஸ்ஸரஸ ஸ்வதோ ராஜம்ஸேந தஸ ஸ்வயகாஸ
க்ஷ । தேவாநாமபி ஸர்வேஷாம் ஸம்ஹோஸந்திஹிதஸ்ய வ ॥
॥ ௫௪ ॥ வயதுக்ஷாநாம் யதாவாஸம் தேவாவாஸம் தநுச்யதே ।
ஸிவஸ்ய ஸிவாயாஸ்ச ஸந்நிதாநாந்நிரந்தரம் ॥ ௫௫ ॥ வேதீ
மெதுஸோமஸாகம் தேந தஸ்யாஹிவாயம் । வாரா யத்ர
ஸமோமவிருக்ஷா ஸ்ரீ ஸஜ்ஞாரவஸ்ராஸஹேஸ ॥ ௫௬ ॥ தியஙக்தி
ப்ரதம் வெதி நாமாஸ்ய வரிவஸ்யதே । மேநகாமாயிஜன ஸா
வதாஃவாதநேந்த்ராந்தஜாந்தவ ॥ ௫௭ ॥ விஸக்தள யத்ர வெ
ஸாக்ஷா தேந தஃவஹராய தஸ । வஸிஷ்டகுஷ்டஹராணா

சுவாநரமென்றும், உள்ளிருக்கின்ற அஞ்ஞானத்தை நாசஞ்செய்வதால் அந்தரியாமியென்றும், தக்ஷப்பிரஜாபதிக்குச் சகதீசத்தன்மையைச் சுவதந்திரமாய்க் கொடுத்தபடியாலீசுவரரென்றும், மாணிமாஸனுக்காக ஈசுவரனிதை பூஷிப்பிவித்தபடியால் தேவபூஷணமென்றும், ஜங்கமகாராஜாவுக்கு ராஜ்ஜியசுகம் முக்திசுகம் இரண்டையுமளித்தபடியால் சங்கரரென்றும், சுவாயம்புவமனுவுக்கிதில் ஸ்நாநத்தால் சிருஷ்டிசக்தியானது தானுகவே விளங்கினபடியாலிது சுவப்பிரகாசகமென்றும், ஈசுவரனுக்கும் மற்ற தேவர்களுக்குமிதுவாஸஸ்தலமானபடியால் தேவாவாஸமென்றும், சிவனும் சிவையுமிதிலதிகசான்னித்தியத்துடனிருப்பதால் சிவாலயமென்றும், மான்பேடிதில் ஸ்நாநஞ்செய்து அப்சரஸ்ஸாகபவித்தபடியாலிது திரியங்முக்திப் பிரதமென்றும், மேனகை விசுவாமித்திரர்களுடைய சாபதுக்கத்தை விலக்கினபடியால் துக்கஹாரமென்றும், வசிஷ்டருடைய குஷ்டத்தை நிவிருத்தித்தபடியால்

[illegible]மயாபஹ இதீர்யதே ||௫௮|| ஶேஷாத்³யஶேஷநாகா³நாம்
மாத்ருஶாபம் நிரஸ்ய து | ஶுப⁴ம் த³தௌ³ யதஸ்தஸ்மாந்நாம்நா ஶுப⁴தீ
ர்த²ம் ந்ருபோத்தம ||௫௯|| விஶ்வாமித்ரஸ்ய ஶாபேந ஶப்தாஸீ
த் திலோத்தமா | யத்தீர்த²ஸ்நாநமாத்ரேண முக்தா தேந தச்சா²ப
மோசநம் ||௬௦|| ஸ்நாநாத³நந்தபாபாநி த³ஹந்த்யக்³நிரிஹோச்யதே |
யத்ஸ்நாநாந்ந புநர்ஜந்ம தேந தஜ்ஜந்மஹம் ஸ்ம்ருதம் ||௬௧|| உத்³வாஹ
ரேதஸ்ஸ்ராவி தே³வர்ஷிபித்ருஸம்ஜ்ஞிதம் | ருணத்ரயம் விநா
ஶயேத்³யஸ்மாத்³ருணவிமோசநம் ||௬௨|| ப்ராசீநஜந்மஜாத்புண்யாத் ஜ்ஞாந
யோக்³யஸ்ய ஜ்ஞாநமுத்பாத்³ய மோக்ஷம் ப்ராதா³த்³யதஸ்ஸ்ருதம் விநா ஜ்ஞாநம் வி
முக்தித³ம் ||௬௩|| தேந தீர்த²ம் ததா³ ப்ரோக்தம் க³ர்ப⁴வாஸஹரம்
விது³꞉ | அஜ்ஞாநக்ருதபாபாநாம் ஹரணாத்பாபநாஶநம் ||
||௬௪|| தீர்த²ம் பாஶஹரம் ப்ராஹு꞉ ஸ்தி²ரமேவம் ப்ரகீர்திதம் |
ந விநாஶயிதும் ஶக்யம் யத்பாபம் தஸ்ய நாஶநாத் ||
||௬௫|| தீர்த²ராஜமிதி ப்ரோக்தம் ஶுப⁴தீர்த²ம் ந்ருபோத்தம |
நிர்மலீகரணாச்சித்தஸ்ய ஶாந்திதா³ந்த்யாதி³தா³நத꞉ ||௬௬||
ஸாத்த்விகஜ்ஞாநதா³யித்வாத் விரஜஸ்கமிதீர்யதே | ஜ்ஞாநாபா⁴வக்ருதஶோ
காநாம் மோசநாச்சோகமோசநம் ||௬௭|| ஸ்நாநாத் விஶோ

ரோகாபகமென்றும், சேஷன் முதலான ஸர்ப்பங்களுடைய மாதிருசாயத்தை விலக்கிச் சுபத்தை யளித்தபடியால் சுபமென்றும் விசுவாமித்திரரால் சபிக்கப்பட்ட திலோத்தமையின் சாபத்தைத் துலைத்தபடியால் சாபமோசனமென்றும் ஸ்நாநத்தினுலனேகபாபங்களைத் தகிக்கின்றபடியாலக்கினியென்றும், ஜன்மத்தைத் துலைக்கின்றபடியால் ஜன்மஹமென்றும், விவாகம் முதலானது செய்துகொள்ளாத்ததால் புத்திரன் முதலான சாதனமில்லாதவென்னுடைய ரணத்திரயத்தைத் துலைத்தப்டியால் ரணமோசனமென்றும், பிராசீனயோக்கியருக்குஞ் ஞானமன்னியிலே மோட்சத்தைக் கொடுத்தபடியால் கர்ப்பவாஸஹரமென்றும், பவபாசத்தை யறுக்கின்றபடியால் பாசஹரமென்றும், நிவிருத்திக்கமுடியாத பாபத்தையெல்லாம் நிவிருத்திசெய்வதால் தீர்த்தராஜமென்றும், மனதை நிர்மலமாகச் செய்து சாந்தி தாந்தி முதலானதைக் கொடுப்பதால் விரஜஸ்கமென்றும், ஆத்மஞ்ஞானமின்மையினுலுண்டான வென்னுடைய சோகத்தை நிவிருத்திசெய்த

[illegible]

தால் விசோகமென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்கு வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவர்த்தஞ் ஞானத்தைக் கொடுப்பதால் திரயீமூர்த்தமென்றும், வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட பலத்தைக் கொடுப்பதால் பராத்மகமென்றும், பிரணவார்த்தத்தைக் கொடுப்பதாலோங்காரமென்றும், ஜீவன்முக்தியைக் கொடுப்பதாலமிருதமென்றும், திரிசங்குவுக்கழிவற்றச் சுவர்க்கத்தைக் கொடுத்ததால் புண்ணியவர்த்தனமென்றும், சமுத்திரத்திலிருப்பதால் வருணாலயமென்றும், பிரகுவுக்குச் சித்தின்பிரகாசத்தை யளித்ததால் பாஸ்கரமென்றும், சாலிஹோத்திரனுக்குத் தனத்தையுதவினதால் தனதமென்றும், ஞானத்தைக் கொடுத்தூஷ்வினையறுப்பதால் கர்மஹந்திருவென்றும், குபேரனுக்கு நிதியைச் சாதித்ததால் சௌபாக்கியதாயியென்றும், வருணனுக்குச் சீவன்முக்தியைக் கொடுத்ததினால் ஜீவன்முக்திப் பிரதமென்றும், சர்வமங்களையான தேவிக்கிருப்பிடமானதால் சர்வமங்களமென்றும், யாக்கியவல்கியர் முதலானவர்களுடைய ஞானப்பிரதிபந்தத்தைத் துலைத்தபடியால் விக்கினஹாரியென்றும், காவேரியினுடை

ப்ரத்யஹம் ஸர்வகலிகாலதோஷாபஹம் । கலிதோஷஹரம்
ஸர்வலோகேஷு ப்ரதமேவ தத் ॥ ௭௬ ॥ ஸ்நாநேந வ்யாஸ
முக்²யாநாம் ஸர்வவித்³யாப்ரதா³யகம் । ஸாரஸ்வதம் ததா²ஸ்ய
வேதீயஞ்ச ந்யவோதத் ॥ ௭௭ ॥ ப்ரதிஷ்டிதஜ்ஞாநதா³நாந் நித்ய
ஸ்வாத்⁴யாத்மகம் ஸ்ம்ருதம் । உபகாரஹிதம் தத்தம் ஹ்யத்³வயம் த்வி
யத்³வ்யதே ॥ ௭௮ ॥ வஸிஷ்டஶாபஶமநா வஸூநாம் ஶம
நம் ஸ்ம்ருதம் । விஶ்வரூபவதோத்³பூ⁴தப்³ரஹ்மஹத்யாநிவர்த்தகம் ॥
॥ ௭௯ ॥ இந்த்³ரஸ்ய பாபதா³வாக்³நிபே⁴ஷஜம் ஜ்ஞாநகாரகம் । து³ர்
வாஸஸ: ஸ்நாநாத்³ ஜ்ஞாநமலவிநாஶநம் ॥ ௮௦ ॥ மலாபஹமிதி
க்²யாதம் கேகயஸ்ய மஹீபதே: । ஸ்நாநாத்³வேதா³ந்தவாக்யார்த்த²
ஜ்ஞாநதா³யி ததா³தி³த: ॥ ௮௧ ॥ வேதா³ந்தவேத்³யநாமேத³ம் ஶிஶு
மாரஸ்ய ஸம்ப⁴வேத: । ஸாயுஜ்யமுக்திதா³நாத்தத் ஸாயு
ஜ்யபத³வீ ஸமேதத் ॥ ௮௨ ॥ விஶ்வாமித்ரஸ்ய வார்த்³த⁴க்யஹரணா
ஜ்ஜராபஹம் । ஷண்முக²ஸ்ய வை ஸ்நாநாத்தாரகாதி³மஹா
ஸுராந் ॥ ௮௩ ॥ ஹந்தும் யாஶக்தி தத்தீயஞ்ச ததா³தி³ஸ்யாத் ப்ர
பஞ்ஜநம் । பார்த்தே²ந யத்ர வை ஸ்நாத்வா தே³வத்³விஷ:
ப்ரஜா: ॥ ௮௪ ॥ ஜிதா நிவாதகவசா மஹாஸீதிஹரம் ததா³ ।

ய கலிதோஷத்தைத் துலைத்தபடியால் கலிதோஷஹரமென்றும், வியாஸர் முதலானவர்களுக்குச் சகலகல்விகளையுமளித்தபடியால் சாரஸ்வதமென்றும், நிலைத்தஞானத்தை யுதவுதலாலும் நித்தியமாயிருப்பதாலுமச்சுதமென்றும், ஈடற்றிருப்பதாலத்துவயமென்றும், அஷ்டவஸுக்களுடைய வஸிஷ்டசாபத்தைச் சமனஞ்செய்ததால் சமனமென்றும், இந்திரனுடையப் பிரம்மஹத்தியாகிற காட்டுத்தீக்குப் பேஷஜமானதால் பேஷஜமென்றும், துர்வாஸாவின் மலத்தைத் துலைத்ததால் மலாபஹமென்றும், கேகயமகாராஜாவுக்கு வேதாந்தார்த்தஞ்ஞானத்தைக்கொடுத்தபடியால் வேதாந்தவேத்தியமென்றும், சூசுமாரனுக்குச் சாயுஜ்ஜியபதவியை யளித்ததால் சாயுச்சியபதவியென்றும், விசுவாமித்திருடைய கிழத்தனத்தை யபஹரித்தபடியால் ஜராபஹமென்றும், ஷண்முகருக்குத் தாரகன் முதலானோர்களைப் பஞ்சனஞ்செய்யக் கூடியசக்தியைக் கொடுத்ததால் பிரபஞ்சனமென்றும், அர்ச்சுனனிதில் ஸ்நானஞ்செய்து நிவாதகவசர்களைக் கொன்றபடியால்

மார்கண்டே³யமுகா²நாம் ம்ருத்யுஹ்ருதீநாம் நிமஜ்ஜநாத் ॥ 85 ॥ [illegible]
[illegible] ம்ருத்யுவிநாஶநம் । ஜக³த்³கு³ரோர்ம
ஹாவிஷ்ணோர் ஜ்ஞாநதா³நாஜ்ஜக³த்³கு³ரு: ॥ 86 ॥ யமஸ்யாஜ்ஞாந
நாஶித்வாத³வித்³யாஶத்ருருச்யதே । ப்ரத்யஹம் ஸர்வதே³
வாதி⁴வாஸாந்நித்யம் தே³வபூஜிதம் ॥ 87 ॥ ஸௌதா³ஸோ யத்ர
வை ஸ்நாத்வா ராக்ஷஸம் பா⁴வமத்யஜத் । வஸிஷ்ட²ஶாபஜம் த
ஸ்மாத் ப்³ரஹ்மஶாபஹரம் ஸ்ம்ருதம் ॥ 88 ॥ விரோசநஸுதஸ்யா
பி தே³வேந்த்³ரபத³தா³நத: । குபே³ரஸ்யாலகாதா³நாத் [illegible]
ஸம்ப்ரதா³நத: ॥ 89 ॥ வேதீ³யம் ததா³ரப்⁴ய தே³வேந்த்³ராதி³
விபூ⁴திதம் । ஸ்கந்த³விக்⁴நேஶநந்தீ³ஶமுக்²யாநாம் ஸ்நாநமாத்ரத: ॥
॥ 90 ॥ சது:ஷஷ்டிகலாஜ்ஞாநதா³நதஸ்து கலாநிதி⁴: । ஸப்தர்ஷிபி⁴:
ஸ்துதம் தேஷாம் ஜ்ஞாநத³ம் யந்நிமஜ்ஜநாத் ॥ 91 ॥ தஸ்மாந்முநிஸ்துத்யமி
த்யேதந்நாமாஸ்ய பரிபட்²யதே । முசுகுந்த³ஸ்ய வைஸ்நாநாத்
ஸாரூப்யம் யதோ நவ ॥ 92 ॥ வேதீ³யம் ததா³ரப்⁴ய நா
ம ஸாரூப்யதா³யகம் । ஸ்நாநேந சேதி³ராஜஸ்ய வஸோர

மகாபீதிஹரமென்றும், இதில் ஸ்நாநஞ்செய்த மார்க்கண்டேயர் முதலானவர்களுடைய மிருத்தியுவைத் தொலைத்தபடியால் மிருத்திபுவிநாசநமென்றும், ஜகத்திற்கெல்லாம் குருவான மகாவிஷ்ணுவுக்கு ஞானத்தை யளித்தபடியால் ஜகத்குருவென்றும், யமனுடைய அஞ்ஞானத்தைத்தொலைத்தபடியா லவித்தியாசத்துருவென்றும், யெப்பொழுதுமெல்லா தேவர்களுமிருப்பதால் தேவபூஜிதமென்றும், சௌதாசனுடைய வஸிஷ்டசாபத்தாலுண்டான ராக்ஷதரூபத்தை மாத்தினபடியால் பிரம்மசாபஹரமென்றும், மகாபலிக்கு தேவராஜபதத்தையுங் குபேரனுக்களகையையுமளித்தபடியால் தேவேந்திராதிவிபூதிதமென்றும், இதில் ஸ்நாநஞ்செய்த ஸ்கந்தர் விக்கினேசுவரர் நந்திகேசுவரர் முதலானவர்களுக்கறுபத்திநான்குகலைகளையும் அளித்தபடியால் கலாநிதியென்றும், சப்தரிஷிகளால் துதிக்கப்பட்டு அவர்களுக்குஞ் ஞானத்தைக்கொடுத்ததால் முனிஸ்துத்தியமென்றும், முசுகுந்தருக்குச் சாரூப்பியத்தைக் கொடுத்ததால் சாரூப்பியப்பிரதாயகமென்றும், வஸுவென்கிற சேதிராஜனுடைய அஞ்ஞானத்தை

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌮𑍍 ॥ ௬௩ ॥ 𑌦𑌦𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌮𑍍 । 𑌶𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌨𑌾𑌦𑌃 ॥ ௬௪ ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬௫ ॥ 𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 । 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ॥ ௬௬ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௬௭ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍇𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 । 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌫𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௬௮ ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 ॥ ௬௯ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭-

மோசனஞ்செய்ததாலஞ்ஞானமோசனமென்றும், இதில்ஸ்நானஞ் செய்த சுகர் வாமதேவர் முதலானவர்களுக்காத்மஞ் ஞானத்தைக் கொடுத்தபடியால் ஆத்மஞ்ஞான மகோதயமென்றும் சொல்லப் படுகின்றது. மாந்தாதாவே வேததீர்த்தத்திற்கு நூற்றியெட்டுப் பேரேற்பட்டதற்குக் காரணஞ் சொல்லப்பட்டது. இந்தநாமங் களை யிந்தப்படித் தெரிந்துகொண்டு ஒருதடவையாவது பக்தி யுடன் ஜபித்தவன் சகலபாபத்தில்னின்றும் விடுபட்டுஞ் ஞானத் தை யடைவானென்பதில் சந்தேகமில்லை. எவனுதயத்திலெழுந் திருந்து நாமங்களை ஜபித்தானோ; எவனிதுகளினர்த்தத்தை நி னைத்தானோ அவனுக்கு அசுவமேதங்களை யாயிரந்தடவை செய் தவனுடைய பலமுண்டு. இதுபரமரகசியம். இந்தஅர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டிந்தநாமங்களைச் செபித்தவன் முக்தனே. ஆகை யால் மோக்ஷம் வேணுமென்பவன் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்திந்தநாமங்களை ஜபிக்கவேண்டியது. அரசனே வேததீர்த் தத்தின் வைபவத்தை யென்னசொல்லுவேன் சர்வஞ்ஞனை பர மேசுவரந்தானதின் மகிமையை யறிவாரென்று நாரதர் சொல்லி

வேதநாம: ॥ க00 ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவர்ணே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
வேததீர்த்தவைபவே நாமவிவரணம் நாம
ஸப்தத்ரிம்ஶத்தமோऽத்யாய: ॥
இதி ஸப்தத்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

அஷ்டாத்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

மாந்தாதா — பகவந் நாரத ஸர்வஜ்ஞ கமலாஸநஸம்பவ । விவிதவித்யாஸர்வஜ்ஞ காருண்யரஸஸாகர ॥ க ॥ ஶிஶுமாரோऽஸௌ ப்ராபமுக்திம் தேவதேவஸ்ய வேததீர்த்தஸ்ய வைபவாத் । கதமாஸ்ரித்ய யாதநாயாம் நசாப்யுத்பத்யதே ஸ ஸ ॥ உ ॥ கதமேதத்தீர்த்தஸம் நாம ஜப்த்வா த்ரயீவதே । வேததீர்த்தஸ்ய ராஜேந்த்ர வக்ஷ்யாமி ஸா ர: பாபஹாரிணே ॥ ௩ ॥ ஸித்திஸாரஸ்ய மாஹாத்ம்யாநி ஸாஸ்க்ருதே ஶிவ: । தத்தயம் ஹ்ருஷ்யமாண வேததீர்த்தே ஹிதார்தத: ॥ ச ॥ தவேதத் ஸர்வமாக்யாஸ்யே தவ ஹேதுஸ்ய ஸாந்தே । நாரத: — ஆஸீதயோத்யாயாமதி ஸ்வர்ணவர்ணாதயோ நரப: ॥ ॥ ரு ॥ ப்ரஜாபதிரிவ ஸ்ரீமாந் ப்ரஜாபாலநதத்பர: । வேதமா

முடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் முப்பத்தியேழாவது அத்தியாயம்
நாமவிவரணம் முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதாவானவர் ஓ நாரதமகாமுனிவரே! சூசுமாரன் வேததீர்த்தத்தின் நாமங்களைச் செபித்து முக்தியடைந்தவிதமெவ்விதமென்றுவினவ, முனிவர் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே! இந்த அயோத்தியில் குபேரன்போலளவற்ற செல்வமுள்ளவனும் வில்லில் வல்லவனும் பிரஜாபதிபோல்

[illegible] 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥௬॥ 𑌸 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿
[illegible] 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌲𑍀 । [illegible]
[illegible] ॥ ௭ ॥ 𑌵𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚
𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 । 𑌯𑌯𑍌 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌤𑌟𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰
𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌲𑌕𑌲𑍍𑌲𑍋𑌲𑌾𑌵𑌲𑍀
[illegible] । [illegible] ॥ ௯ ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௦ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௧ ॥ [illegible]
[illegible] । 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌦𑌶𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌚 [illegible]
[illegible] ॥ ௧௨ ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮
𑌨𑍋𑌰𑌮𑌮𑍍 । [illegible] 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥
[illegible] । 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶
𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌹𑌾𑌟𑌕𑍈𑌃 ॥ ௧௪ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑍇 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇

மன்னுயிரைத் தன்னுயிராயெண்ணிப் பரிபாலிக்கின்றவனும் சுகுமாரனென்கிறவொரு அரசனிருந்தான். அவ்வரசனொருக்கால் வேட்டையில் விருப்பங்கொண்டு சதுரங்க சைன்னியத்துடனனேகவனங்களில் சென்று வேட்டையாடிச் சஹியமலையைக்குறித்துச் சமுத்திரக்கரைவழியாய் வரும்பொழுது உல்லோலகல்லோலமாயாகாயத்தை யளாவிவருஞ் சமுத்திரத்தின் ஜலத்தின்மேல் ரத்தினசிங்காசனத்தில் நவரத்தினகசிதமான கிரீடந்தரித்த ஐந்து முகங்களோடும் பத்துக்கரங்களோடும் பவளம்போன்றவுதடோடும் மேகம்போல் கருத்தகழுத்தோடும் சுத்தஸ்படிகம்போன்ற திருமேனியோடும் புலித்தோலாடையோடும் மடியில் பரதேவதையோடும் வீற்றிருக்கும் ஜகதீசனையும் அவரைச்சுற்றிமுதலாவரணத்தில் ஸ்கந்தர், விக்கினேசுவரர், சண்டேசுவரர், ருத்திரர், கூச்மாண்டர், ஹாடகர், வீரபத்திரர் முதலானவர்களையும், இரண்டாவதாவரணத்தில் கணநாதர்களையும் விஷ்ணுவையும், மூன்

ப்ரஹ்மாணா ஸ்வஸ்வஶக்திபிஸ்ஸஹிதேந வாவ்ருதம் । சதுர்த்தே லோ
கபாலைஶ்ச ஸ்வஸ்வ ஸபரிவாரைராவ்ருதம் ததஃ ॥ ௧௬ ॥ பஞ்சமே யக்ஷ
கந்தர்வகிந்நரவித்யாதரோரகைஃ । குஹ்யகாஸுரரக்ஷோபி
ர்நக்ஷத்ரக்ரஹதேவதைஃ ॥ ௧௭ ॥ மருத்கணைஶ்ச வி
த்ருபிர்தேவமாத்ருபிராவ்ருதம் । வஸுபிஶ்சாதித்யை
ரஶ்விப்யாம் ச தேவைஃ ॥ ௧௮ ॥ விஶ்வேதேவை ஸமாயுக்த
ஞ்சாம் பஞ்சாவரணைர்வ்ருதம் । நாநாவேஷதரைர்யுக்
தம் நாநாஶ்வயுதஸம்வ்ருதம் ॥ ௧௯ ॥ உமாஸஹாயம் தேவேஶம்
நீலக்ரீவம் த்ரிலோசநம் । த்ருஷ்ட்வா ஸாகரஜலே ச சாத்ர விஸ்மித
லோசநிகே ॥ ௨௦ ॥ த்ருஷ்ட்வா விஸ்மயமாபந்நஸ்ஸர்வோ ஜக
ந் । ஜகதீஶ்வரமாலோக்ய ஸம்ஸாரோ விஸ்மயஃ ॥ ௨௧ ॥
தஸ்மிந் த்ருஷ்ட்வா ஶிவம் தேவ நிமேஷம் க்ஷணம் ந்ருப । ஸூந
ர்த்தாந்தர்தாநமேவாஸௌ ஜகாம பரமேஶ்வரஃ ॥ ௨௨ ॥ க்ஷணம்ச
ஹரிஸ்ஸந்த்யாந்தர்விதேஹ ஸமுத்ரே । ஸ்நாதஸ்ய ஸ்வ
க்ஷணேந ஸமாஹிதஃ ॥ ௨௩ ॥ நாவஶ்யத்தம் மஹாதேவம் தே
வாந் தத்ர ஸம்ஸ்திதாந் । ததஸ்து விஸ்மயாவிஷ்டஃ ஸ்வயம்புஸ்து ஸ்தி
தஃ ॥ ௨௪ ॥ கதம் ந த்ருஷ்டோ தேவேஶஃ பஶ்யதோ மம ததஃ
க்ஷணே । கதம் ஸம்வாதம் ப்ரஹ்மாதி நாத கஸ்ய ந விஸ்மிதே ॥

ருவதாவரணத்தில் பிரம்மாவையும் அவருடையபரிவாரங்களையும், நான்காவதாவரணத்தில் லோகபாலர்களையும் அவர்களின் பரிவாரங்களையும், ஐந்தாவதாவரணத்தில் யக்ஷாள், கந்தருவாள், கின்னராள், கிம்புருஷாள், சித்தாள், வித்தியாதராள், உரகாள், குஹியகாள், அசுராள், ராக்ஷதாள், நக்ஷத்திரங்கள், கிரகங்கள், பிதிருக்கள், தேவமாதாக்கள், மருத்துக்கள், வஸுக்கள், ஆதித்தியர்கள், அசுவினிதேவர்கள் முதலானவர்களையும் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து கண்களைக் கொட்டாமல் பரமேசுவரனைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கும்பொழுது ஜகதீசனந்தர்த்தானத்தையடைந்தார். உடனே சுசுமாரனிதென்னவாச்சரியம் இந்தவிடத்தில் சமுத்திரத்தில் ஜகதீசனிப்பொழுது நமதுகண்களுக்குத்தோன்றி நொடிப்பொழுதில் மறைந்துவிட்டார். இதென்ன விசேஷம் இதையாரிடம் கேட்போமென்று தயங்கும்பொழுது

॥ ௨௫ ॥ இதி ப்ருஷ்டோ [illegible] பௌலஸ்த்யஸ்தத்ர [illegible] । ஸ
[illegible] ப்ரணம்ய ச ॥ ௨௬ ॥ ஶிர
ஸ்யஞ்ஜலிமாதா⁴ய பப்ரச்ச² விநயாந்வித: । ராஜோவாச:— நமோ
ऽஸ்து தவ பாதா³ப்³ஜே ஹே பௌலஸ்த்ய ப்ரஜாபதே ॥ ௨௭ ॥ மமாஸ்தி
ஸம்ஶய: கஶ்சி[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௮ ॥ [illegible]
[illegible] । கிமேதத்காரணம் ப்³ரூஹி
[illegible] நிஸ்ஸம்ஶயம் மம ॥ ௨௯ ॥ [illegible] நாவிதி³தம் கிஞ்சித் த்ரி
லோகேஷ்வபி மே மதி: । யதே³ஷா [illegible]
[illegible] ॥ ௩௦ ॥ கிம் ப்ரதே³ஶவிஶேஷோ வா ப்ரதி
பி³ம்போ³ऽத²வா மம । அத² காலவிஶேஷோ வா மம ப்⁴ராந்தி
ரதா²பி வா ॥ ௩௧ ॥ மநோராஜ்யவிஶேஷோ வா மம ஸ்வப்நோऽத²
வா வத³ । [illegible] ॥
॥ ௩௨ ॥ [illegible]
[illegible] । வத³ மே த்வம் யதா²ர்த²ம் தத்த்வ ஶிஷ்யஸ்ய மே [illegible] ॥
॥ ௩௩ ॥ பௌலஸ்த்ய:— ஶ்ருணு ராஜந் [illegible]
வாநஸி । [illegible] ॥ ௩௪ ॥
[illegible] மநோராஜ்யம் ந ஸ்வப்நோ [illegible] । கிந்து
[illegible] ॥ ௩௫ ॥ தே³ஶ

மகானுபாவனை புலஸ்திய மகாமுனிவரைக் கண்டான். உடனே திடுக்கிட்டுத் தேரில்நின்றுமிறங்கி யவருடைய சரண கமலங்களை வணங்கி, ஹே சர்வஞ்ஞன முனிநாயக! தங்களிடமொருசந் தேகம் தெரிவிக்கின்றேன் யென்சம்சயத்தை நிவிருத்திக்கவேண் டும். அதென்னவென்றாலிந்தவிடத்திலிந்தச் சமுத்திரஜலத்தில் சாக்ஷாத் ஜகதீசன் சகலமான ஆவரணங்களோடுகூட வென்கண் களிலிப்போது புலப்பட்டு மறுபடி நொடிப்பொழுதில் மறைந் துவிட்டாரிதென்னவாச்சரியம். இதென்னஸ்தலவைபவமா? கால விசேஷமா? ஸ்வப்நமா? இல்லாவிட்டாலெனக்குப் பிராந்தியா? கண்டு மறைந்தகாரணமென்னவென்று வினவ வப்பொழுது புல ஸ்தியர் அரசனைநோக்கி மன்னவா! நீ மகாபாக்கியவான். யே னென்றாலிப்போதுன்னுடைய நேத்திரத்திற்குத் தோன்றினவர்

காலவிஶேஷாதயம் புண்யகாரணஹேதுதா । ஶ்ருணுஷ்வ நிய
ரோ ராஜந் மாணிமாஸாஹ்வய: புரா ॥ ௧௬ ॥ ஸதா வேதா
ரண்யே தத்ர தபஸ்தேபே ஸுதுஷ்கரம் । மாஸோபவாஸீ வேததீ
ர்த்தேஷு ஸ்நாநம் காலேஷு ஸமாசரந் ॥ ௧௭ ॥ நிராஹாரோ விநி
த்ராலஸ்யம் வேததீர்த்தேஷு ஸம்ஸ்தித: । அத காலேந தபஸா ஸ
ந்துஷ்டஸ்ய ஶங்கர: ॥ ௧௮ ॥ ஶிவராத்ரீஶ ஸாமரேஶ்வரம்
யயௌ ப்ரத்யக்ஷதாம் கத: ॥ ௧௯ ॥ தம் வேததீர்த்தஸமீபே வ
ஸி ஸந்நிவிஷ்டம் ஸமுத்தாய ஸமேதோ ஹித ப்ரஸாதாஸஹாயம் ।
த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸோத்தாய ஸ்துதிபூர்வம் நத்வா புந:புந
ஶ்சைவம் ஸ்துதிமாததாந ॥ ௧௯ ॥ மாணிமாஸ: — வேதாந்தவேத்யம்
விகாரரஹிதம் ஸ்வப்ரகாஶம் போதரூபம் பூமாநந்தம் புவநவிதி
தம் ஸதநந்தம் பூர்ணரூபம் । பாபாதீதம் விஶ்வவிமலம்
ஜ்ஞாநமூர்த்திம் தேவம் வேதாரண்யேஶ்வரம் மஹாதாதாநந்தமேவ
ஹேஶம் ॥ ௨௦ ॥ நித்யாநந்தஸ்வரூபம் ப்ரஸந்நம் பரமேஶ்வரம்
தேவோத்தமம் ஸர்வதேவம் தேவம் ஸந்நிதிஸ்தாமமேந । நி
த்யாஜ்ஞாநம் தத ஊர்த்வம் ஸநாதந ப்ரமேயம் ஸதா யம் வே
தாரண்யேஶ்வரம் மஹாதாதாநந்தமேவ ஹேஶம் ॥ ௨௧ ॥ தேவா

வேதவநேசன். இது தேசவிசேஷத்தாலும் காலவிசேஷத்தாலு
மேற்பட்டது. அதென்னவென்றால், மாணிமாஸனென்றொரு
மகாமுனிவரிருந்தார். அவர் வேதவநம்வந்து வேததீர்த்தக்கரை
யிலிருந்து நிராஹாரனாய் வேதவநேசனை யுத்தேசித்து மகத்தா
ன தவத்திலிருக்கும்பொழுது வேததீர்த்தத்தின்னடுவில் சகல
மான தேவர்களோடும் வேதவநேசன் வைகாசிமாதம் விசாகத்து
டன்கூடிய பௌர்ணிமையில் பிரத்தியக்ஷமாக வாவிர்ப்பவித்துத்
தெரிசனங்கொடுக்க வுடனே மாணிமாஸர் திடுக்கிட்டெழுந்தி
ருந்து தண்டம்போலநேகநமஸ்காரங்களைச்செய்து கைகூப்பிக்
கொண்டு துதித்தார். அதெப்படியானால் ஹே வேதவநேசா,
வேதாந்தவேத்தியா, நிர்விகாரா, சுவப்பிரகாசா, போதரூபா,
பூமாநந்தா, புவநவிதிதா, பூர்ணரூபா, பாபநாசநா, பார்வதீகாந்
தா, அப்பிரமேய, அகிலாண்கோடிப் பிரம்மாண்டநாயகா, கால
காலா, காமநாசநா, நீலகண்டா, நித்தியசுத்தா, தேவதேவா, தீ
யாமூர்த்தே, பக்தவத்ஸலா, பாலலோசநா, சந்திரசூடா, சச்சி

[illegible]

தாநந்தா, சாம்பா, சர்வேசா, சதாசிவா, சூலபாணே, மகாதே

வா, ரக்ஷியும் ரக்ஷியும். பவபாசத்தைவேருடனறுத்து வினையைத் தீருமென்று வெகுவிதமாகத் துதித்தார். சூசுமாரா கேளும் அப்பொழுது சகதீசன் மாணிமாசரைநோக்கி மாணிமாஸா! உம்முடைய ஸ்துதியினாலும் தீர்த்தயாத்திரையினாலும் பெரிதானதவத்தினாலும் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். மனதினிஷ்டத்தை வரிக்கலாமென்றீசனுத்திரவுகொடுக்க வப்பொழுது மாணிமாஸரீசனை மறுபடியும் வணங்கி என்னப்பனே ஜகதீசா! என்னிடம் தயவுயிருக்கும்பக்ஷத்தில் இந்தஸ்வரூபத்தோடுகூடச் சகலமான தேவர்களோடுமிப்படியே நித்தியம்பிரத்தியக்ஷமாயிருந்துகொண்டு சகலமானவர்களுக்கும் அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று

र्थं तीर्थं वेदतीर्थमनुत्तमम् ॥ ३१ ॥ देवर्षिगणसि
द्धैश्च प्राप्तिं यान्तु त्रिविष्टपे । देवर्षिगणकैः स्ना
त्वा दृष्ट्वा त्वामत्र शङ्कर ॥ ३२ ॥ जीवन्मुक्तिं जना यान्तु य
थाऽद्याहं कृती तथा । तव पादाम्बुजद्वन्द्वसंस्मृ
तिं देहि मे सदा ॥ ३३ ॥ अगस्त्यः— इति संप्रार्थि
तो देवस्तथा सर्ववरं ददौ । गाणपत्यं ददौ त
स्मै जीवन्मुक्तिं च शाश्वतीम् ॥ ३४ ॥ प्राह च प्रीणयन् शं
भुर्माणिमासं कृपालयः । [illegible] सकले
[illegible] सदा ॥ ३५ ॥ अदृश्योऽस्मि भवा
मि भक्तानां सर्वार्थान्व्यक्तरूपतः । अत्र स्नात्वाऽत्र
दृष्ट्वा सायुज्यका मानवा भुवि ॥ ३६ ॥ ज्ञानं मुक्तिं च
भुक्तिं च यान्तु मानवाः । इति श्रुत्वा महादेववा
क्यं मुक्तिहितात्मवान् ॥ ३७ ॥ माणिमासो महादेवं नत्वा
प्राह पुनर्वचः । माणिमासः— देवदेव दयासिन्धो मत्प्रा
र्थितेऽत्र तु ॥ ३८ ॥ वैशाखे च विशाखर्क्षे पू
र्णिमायां महेश्वर । याममात्रं स्नातानामपि प्र
त्यक्षो भव प्रभो ॥ ३९ ॥ तद्दिनेऽत्रैव यः स्नात्वा तत्क्ष
णे त्वां च पश्यति । तस्य सद्यो भवेन्मुक्तिर्गाणप
त्यं च शाश्वतम् ॥ ४० ॥ अगस्त्यः— तथाऽस्त्विति वरं प्रा
दान्माणिमासाय शङ्करः । गाणपत्यं ददौ सद्यः सन्निधा
नं च शङ्करः ॥ ४१ ॥ वेदतीर्थे तदारभ्य देवैस्साकं च
शङ्करः । [illegible] वैशाखे पूर्णिमाति
थौ ॥ ४२ ॥ व्यक्तो भवति स्नातानां याममात्रं प्रतिव

பிறார்த்திக்க மறுபடியுஞ் ஜகதீசன் மாணிமாஸரே யிந்த தீர்த்தத்திலெப்பவும் சன்னிதானத்தைச் செய்துகொண்டு ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குச் சகலமான பலங்களையுமளித்துக்கொண்டு மறைவாயிருக்கின்றேனென்றுசொல்லிவிட்டுக் காணுபத்தியத்தை யளித்தார். பிறகு மாணீமாசர் மறுபடியுமீசனை வணங்கி யிந்த தினத்திலாவது தயவுசெய்துப் பிரத்தியக்ஷமாகி ஸ்நாநஞ்செய்பவர்களுக்குக்காணுபத்தியத்தை யளிக்கவேண்டும். இந்த தீர்த்தத்தை தேவர்களோடுகூட வலங்கரித்தபடியாலிதற்கு தேவபூஷணமென்று பேரேற்படவும் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவப்படியே

त्सरम् । सोऽयं कालस्य देशस्य वेदारण्याख्ययोर्नृप
॥ ७३ ॥ इदानीं पुण्यकालो राजन् मासो वैशाखसंज्ञि-
तः । [illegible] वेदारण्ये स्वयं [illegible] ॥ ७४ ॥
[illegible] वेदतीर्थाह्वयं नृप । [illegible]
योजनविस्तीर्णं पादयोजनमायतम् ॥ ७५ ॥ वेदतीर्थ-
मिति ख्यातं [illegible] सागराम्भसा । तत्र देवो महा-
देवो वेदारण्याधिनायकः ॥ ७६ ॥ [illegible]
[illegible] दृश्यते । तदिदानीं त्वया दृष्टस्य [illegible]
[illegible] नृप ॥ ७७ ॥ [illegible]
[illegible] । इति ते [illegible]
[illegible] ॥ ७८ ॥ स्नाहि त्वं तत्र देवेशं
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ७९ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ८० ॥ [illegible] तव [illegible]
[illegible] तत्र [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ८१ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ८२ ॥ वेदतीर्थे [illegible]
वेदारण्येश्वरस्य [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ८३ ॥ तत्र स्नानं च [illegible]

சகதீசனனுக்கிரகித்துவிட்டந்தர்த்தானஞ் செய்தார். குசுமார இப்போதந்தப் புண்ணியகாலமானதாலிது வேததீர்த்தமானதாலீசன் பிரத்தியக்ஷமாகி மறைந்தார். அரசனே வேட்டைக்காகப் புறப்பட்டுவந்த வுமக்குப் பூர்வபுண்ணியத்தாலீசன் தெரிசனங்கிடைத்தது. ஆகையாலிந்ததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனை பக்தியுடன் தெரிசனஞ்செய்யக்கடவீர். உமக்குச் சுலபமாய் முக்திகிடைக்குமென்று சொன்னபுலஸ்தியரைநோக்கி ஓ மகானுபாவா மறுபடியுமெனக்குத் தெரிசனங்கிடைக்குமுபாயத்தைச்சொல்லுமென்றுகேட்கப் புலஸ்தியரெளிதிலீசன் தெரிசனங்கிடைக்கமாட்டாதாலுமிந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து நூற்றெட்டு நாமங்களையுஞ்ஜெபஞ்செய்யுமென்றுபதேசித்துவிட்

[illegible]वेतत्त्वरः । सर्वं प्रतिदिनं तीर्थराजं तोषयन्नाविशत् ॥
॥ ௮௪ ॥ स्वकामेन ते देवो दर्शनं दास्यति ध्रुवम् । [illegible] तीर्थयात्रां चरस्व ॥
॥ ௮௫ ॥ वेदारण्ये तु षड्यात्रा प्रख्याता विष्टपत्रये । ताः सर्वाः कुरु राजेन्द्र पश्चात्तीर्थसमाश्रितः ॥
॥ ௮௬ ॥ तन्नामाष्टशतं नित्यं जपन् स्नात्वा वस प्रभो । यावत्कालं तथा देवस्तुष्टः प्रत्यक्षमेष्यति ॥ ௮௭ ॥
तन्नामाष्टशतं जप्त्वा नारदाद्याः पुरा नृप । सिद्धिं प्रापुः [illegible] तथा कुरु महामते ॥ ௮௮ ॥ सूतः— इत्युक्त्वा [illegible] नारदो [illegible] ययौ । उपदिश्य तदा राजं[illegible] ॥ ௮௯ ॥ सोऽपि कृत्वा तु षड्यात्रां सर्वं वेदवने शुभे । पश्चाद्वेदनदीतीरे स्थित्वा प्रयतमानसः ॥ ௯௦ ॥ स्नात्वा तत्रान्वहं नामाष्टशतं जपन् सदा । सर्वकामप्रदं शम्भुं ध्यायमानः स्थितस्तदा ॥ ௯௧ ॥ [illegible] यावदाश्वयुजाश्विनी । तस्यामाश्वयुजाश्विन्यां [illegible] महेश्वरः ॥ ௯௨ ॥ स्नानार्थमागतो यत्र यात्रया [illegible] । दर्शनं दत्तवांस्तस्य यथावत् [illegible] महेश्वरः ॥ ௯௩ ॥ दृष्ट्वा हृष्टोऽति राजा हर्षबाष्पाकुलेक्षणः । [illegible] ॥ ௯௪ ॥ [illegible] ॥ ௯௫ ॥ [illegible] वेदसंज्ञितया गिरा ॥ ௯௬ ॥ [illegible] कारणं [illegible]

டு இருப்பிடஞ்சென்றார். குசமாரமகாராஜனுமப்படியே ஆறு யாத்திரைகளையுஞ் செய்து சகலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து வேததீர்த்தக்கரையிலிருந்து நாமங்களையும் ஜபித்து வேதவநேசனையுந் தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு கொஞ்சகாலமிருக்கும்போது கருணாசாகரமான மகாதேவன் வேததீர்த்தத்திலாவிர்ப்பூவித்துச் குசமாரனைநோக்கி, யரசனே அபீஷ்டத்தை வரிக்கலாம். உன்னுடைய யாத்திரைகளாலும் நாமபாராயணத்திலும் சந்தோஷித்தோமென்று சொல்லவப்பொழுது குசமாரனீ

[illegible]

சனோக்கி ஹே வேதவநேசா, கருணாசாகரா, சந்திரசேகரா, பக்தவத்ஸலா, பார்வதீரமணா, வென்பேரில் பரிபூர்ணக்கிருபை யிருக்குமேயானா லெனக்குச் சீவன்முக்தியை யளிக்கவேண்டும். இந்ததினத்திலிந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்பவர்களுக்கும் ஜீவன்முக்தியை யளிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வப்போது ஜகதீசனப்படியே யாகட்டுமென்றநுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார். பிற்பாடு மாந்தாதாவே, குசுமாரன் கொஞ்சகாலம் வேதவனத்திலே

𑌋𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌶𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 ॥ ௧௦௭ ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌵𑍇𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵 ॥ ௧௦௮ ॥ 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௦௯ ॥ 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌵𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌰𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௧௧௦ ॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌤𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥ ௧௧௧ ॥ 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌵𑌗𑌃 । 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌸𑌃 ॥ ௧௧௨ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍃𑌪 । 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥ ௧௧௩ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 । 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௧௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍃𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌯𑍋𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

யேயிருந்து மறுபடியுந் தீர்த்தயாத்திரைகளைச்செய்து வேதவனே சனைப் பக்தியுடனாராதித்துச் சீவன்முக்தியை யடைந்து தனது நகரத்தை யடைந்து நீதிவழுவாமல் செங்கோல் செலுத்தி வெகுவிதமான போகங்களைப் புஜித்துவிட்டு முடிவில் சிவசாயுச்சியத்தை யடைந்தான். மாந்தாதாவே யிதுதான் சூசுமாரனுடைய சரித்திரம். இந்தப்படி யனுஷ்டித்தவர்கள் முக்தியையடைவார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. இதைக்கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும் முக்தியடைவார்களென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில் முற்பத்தெட்டாவதத்தியாயம்
சூசுமாரசரித்திரம் முற்றிற்று.

அத² ஏகோநசத்வாரிம்ஶோऽத்⁴யாய: ॥

——(:0:)——

மாந்தா⁴தா — யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ய தே³வர்ஷே வேத³தீர்தா²வகா³ஹநாத் । ஜ்ஞாநாவாப்தி: கத²ம் ப்³ரஹ்மந் மைத்ரேய்யாஶ்சாபி தத்ததா² ॥ க ॥ கா³ர்க்³யாஶ்சாபி தே³வர்ஷே வத³ஸ்வ கருணாகர । நாரத³: — ஶ்ருணு ராஜந் ப்ரவக்ஷ்யாமி வேத³தீர்த²ஸ்ய வைப⁴வம் ॥ உ ॥ யாஜ்ஞவல்க்யோ முநி: ஶ்ரீமாந் ஸர்வவேதா³ந்தபாரக³: । [illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] ॥ ச ॥ [illegible] ॥ ரு ॥ [illegible] ॥ சு ॥ யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ததா³ [illegible] ப்ரதிப³ந்த⁴நிவ்ருத்தயே । வேதா³ரண்யம் ப்ராப [illegible] ॥ எ ॥ [illegible] ॥ அ ॥ [illegible]

முப்பத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்.

நாரதமகாமுனிவரே! யாக்கியவல்க்கியரும், மைத்திரேயியும், கார்கியும் வேததீர்த்த ஸ்நாநத்தாலெவ்விதமாத்மஞ்ஞானத்தையடைந்தார்கள் சொல்லுமென்று மாந்தாதா கேட்க, நாரதர் புகலலுற்றார். கேளுமரசனே! முன்காலத்தில் யாக்கியவல்க்கியரானவர் சகல வேதங்களையுமத்தியயனஞ்செய்து அதினர்த்தத்தை விசாரித்து மவருக் குறுதியான ஆத்மஞ்ஞானமுண்டாகாததால் நமக்கென்னப் பிரதிபந்தமிருக்கின்றதோ தெரியவில்லை. வெகுதடவை வேதாந்தவிசாரஞ் செய்து முறுதியானஞ் ஞானமுண்டாகவில்லையேயென்று கவலைகொண்டு தீர்த்த யாத்திரை செய்து வெகு தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்து மிஷ்டஞ் சித்திக்காமல் மனம்வருந்தி வேதவனம்வந்து, பிரதிபந்தக நிவிருத்தி

ப்ரஸீதயே । ப்ரஹ்மயாத்ராம் த்ரிதா க்ருத்வா ததோऽஸௌ பா
நுவாஸரே ॥ ௯ ॥ வேததீர்த்தே நிமஜ்ஜ்யாத வேதாரண்யாதிநா
யகம் । நிஷேவ்ய ஸுஸ்திதோऽத ஶமீவ்ருக்ஷஸ்ய மூலே மு
நி: ॥௧௦॥ த்யாத்வாத்மாநம் வித்யாமாஸ ததா வேதாதிபதி: । யா
வதஸ்ய போதோऽஹமாநந்தஸ்வஸ்தி மாமுதே ॥ ௧௧ ॥
யதா ஸர்வே ஜகஜ்ஜீவ ஸம்ஸாரஸாரவர்ஜித: । ஸாந்நித்ய
சித்கநாத்மா வேதஜீவம் ஜகத்த்ருஷ்டா ॥ ௧௨ ॥ தஸ்மாந் நாஸ்தி
மத்தோ ந ஸோऽஹம் ப்ரஹ்ம க்ருதீ தத: । நாஸ்தி க்ருத்யம் மமே
தாநீம் நாவஸ்யம்பாவி மாமுதே ॥௧௩॥ ஸர்வகாமாஸஜ்ஜம
ணாய நிவிர்காரோ ஹந்த்ருதா: । விதாநந்தாத்யாத்யாஸ்வ ஸம்பூர்ணா
மேவ முக்ஷகா: ॥ ௧௪ ॥ ஸந்தோஷாத்ஸம்ஸார: ஸதாऽவதி
த்ருஷா முதி: । தஸ்யாவஸீந்த்ரவ தீர்தஸ்ய வேதஸம்ஜ்ஞஸ்ய ஸே
வாகஸ் ॥ ௧௫ ॥ ததோதித: க்ருதார்தோऽயம் யாஜ்ஞவல்க்யா
மஹீஶ்வர: । வேதாரண்யநாதேஶ்வர ஜீவந்முக்தவ்ரதாயக: ॥
॥௧௬॥ வேதாதிபதிம் நத்வா தம்ஷ்ட்ராவ ஸக்ருதாஞ்ஜலி: ॥௧௭॥
யாஜ்ஞவல்க்ய: — யோऽஸௌ லீலயா த்ரிஜகத் ஸ்ருஜதி ஸம்ரக்ஷத்யதோ
ஹந்தி தத்ஸ்வகே யஸ்ய ஸந்த்யா பரயா வீணாவிநிந்தவிரா । ஸ
ந்தஸ்த்ரிதம் ப்ரவிஶ்ய ஸததம் ஶாஸ்த்ர ஸமக்ஷம் ஸதா தம்வே

யின்பொருட்டு மூன்றுதடவை பிரம்மயாத்திரைசெய்து பானு
வாரத்தில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து, வேதவநேசனைத்
தொழுது சமீவிருக்ஷத்தி னடியிலிருந் தாத்மாவைத் தியானஞ்
செய்ய, அப்போதவருக்கு நாம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மகாரண சரீரங்
கள் மூன்றுகளுக்கும் சாக்ஷீ, எங்கும் நிறைந்த சுத்தசித்தாயுள்
ளவன், நம்மிடத்தில் சகலப்பிரபஞ்சமும் கற்பிதம், நம்மைத்
தவிர வேறு வஸ்து மூன்று காலங்களிலுங்கிடையாது, நாமே
தன்னியன், நாமே சகலமும், நாமென்றும் முக்தனென்று
றுதியான போதமுண்டாயிற்று. உடனே முனிவர் மகத்தான
சந்தோஷங்கொண்டு வேதவநேசன் சன்னிதானத்தை யடைந்து
ஸ்துதிக்கலுற்றார். யாதொரு வேதவநேசன் லீலையினால் மூன்று
லோகங்களையும் படைத்துப் பாதுகாத்துத் தன்னிடத்திலேயே
லயிக்கச்செய்கின்றாரோ அப்பேர்ப்பட்ட விஞுவாதவிதூஷிணீ

[illegible] ॥ ௧௭ ॥
[illegible] ॥ ௧௮ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible]

நாயகனை வேதவநேசனை வணங்குகின்றேன். யாதொரு சகதீசன் ஜாகரம், ஸ்வப்னம், சுழுப்தி யென்றும் மூன்று அவஸ்தைகளையும், அதுகளினுற்பத்தி நாசங்களையும், மனமடங்கிவிருத்தியற்ற சமாதி நிலையையும், பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு சர்வசாக்ஷியாயிருக்கின்றாரோ அப்பேர்ப்பட்ட வேதவநேசனை வணங்குகின்றேன். யாதொரு ஜகதீசனைத் தானாகவறிந்தவர்கள் தேகவாசனை லோகவாசனை சாஸ்திரவாசனைகள் நீங்கிச் சகத்தையுந் தானாகவறிந்து ஜீவன்முக்தியை யடைகின்றார்களோ அந்த வேதவநேசனை வணங்குகின்றேன். கர்த்தாவாயும் கரணமாயும் விஷய

[illegible]

மாயுமறியாதவனுக்குத்தோன்றி யறிந்தவனுக்குத் தான்மாத்திர மாய் பிரகாசிக்கும் வேதவநேசனே நாம். நம்மைத்தவிற மற்றது கள் சுவப்னம்போல் கற்பிதமென்கிற வறிவைத்தந்த ஹே ஜகதீசா! சங்கரா! சம்போ! நீலகண்டா! ஸாம்பா! ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று பலவாராகத் துதித்துப் பரவசமாகியானந்தக்கண்ணீர் சொரிந்துநிற்கும் யாக்கியவல்க்கியரின் முன்னே வேதவநேசனுவிர்ப் பவித்து ஹே யாக்கியவல்க்கியா! உம்முடைய தீர்த்தயாத்திரையினுலும் வேததீர்த்தஸ்நானத்தினுலும் திருப்தியடைந்தேன்

वरं ददामि विप्रेन्द्र ब्रूहि यन्मनसेप्सितम् ॥३१॥ सूत:— यात्राविधानेन तुष्टे महेशे शम्भौ । याज्ञवल्क्यः— वेदारण्येश्वर स्वामिन् ब्रह्मयात्रादिसज्जनात् ॥ ॥३२॥ स्नानेन वेदतीर्थेऽस्मिंस्त्वत्प्रसादेन या । यथा मे निश्चितं चित्तं सम्बोधितं प्रभो ॥३३॥ तथा निरन्तरध्यानाज्जीवन्मुक्तिर्भवेन्मम । स्त्रीणामपि मे शास्त्रे ब्रह्मसम्पत्तिः प्रभो ॥३४॥ प्रतिबन्धादिभिर्यत्र ब्रह्मप्राप्तिर्न विहन्यताम् । नारदः— इति सम्प्रार्थितश्शम्भुः प्रसादस्मितमाह तं मुनिम् ॥३५॥ सर्वेषामपि जन्तूनां प्रतिबन्धविवर्जितम् । ज्ञानमुत्पद्यते ब्रह्मन् ब्रह्मयात्राविधानतः ॥३६॥ वेदारण्ये वेदतीर्थे स्नानाच्चैव न संशयः । तस्माज्ज्ञानप्रतिबन्धघ्ने ज्ञानी ज्ञानवांश्च ते ॥३७॥ प्रतिबन्धनिवृत्त्यर्थं जीवन्मुक्तिप्रसिद्धये । वसेन्नन्ते वेदवने नित्यं यात्रापरायणः ॥३८॥ सर्वत्रैव मासेन वस यात्रां विधाय च । निर्मज्य वेदतीर्थेऽस्मिन् दृष्ट्वा मामन्वहं तथा ॥ ॥३९॥ नाब्रह्मयः सदा स्याज्जीवन्मुक्तिस्थिरा तव । इत्युक्त्वान्तं देवेशो वेदकाननायकः ॥४०॥ याज्ञवल्क्यः पुनः प्राह नमस्कृत्यामरेश्वरम् । मैत्रेय्याश्च गार्ग्याश्च स्त्रीत्वाद्वेदहीनतः ॥४१॥ नमोपायो जायते ह्यत्र जीवन्मुक्तेर्महेश्वर । अनयोरपि बोधाय वदोपायं महेश्वर ॥४२॥ शिवः— तयोर्वेदत्रया चित्तं कर्णेष्टिमुक्तं करोः । ब्रह्मज्ञानप्रसिद्ध्यर्थं

மனதிலுள்ள அபீஷ்டத்தை வரிக்கலாமென்று சொல்ல வப்பொழுது முனிவரீசனைநோக்கி ஹே ஜகதீசா! உம்முடையனுக்கிறகத்தாலாத்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தேனிந்தஞ் ஞானமிப்படியே நிலைத்துச் சீவன்முக்திநிலை யடையும்படி தயவுசெய்யவேண்டும். மைத்திரேயீ கார்கீ இருவர்களும் ஸ்திரீகளானபடியால்வேதத்தை யத்தியயனஞ் செய்யவிடமில்லை. அவர்களுக்குஞ் ஞானமுண்டாகுமுபாயத்தையு முறைக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்போதீசன் முனிவனைநோக்கி இந்தவேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநத்தி

ஸ்வஹஸ்தாப்யாம் பாத்ரம்வகாரய ॥ ௪௩ ॥ வேதீத்யேகஸ்தயா ஸ்நாநம் கா ரயித்வா ததஃபரம் । ஶ்ரீவ்ருக்ஷதலே ஜ்ஞாநஸித்த்யர்த்தம் ஸ்நாபய ஸ்வம் மந்த்ரவித் ॥ ௪௪ ॥ ஸாஶ்சர்யகோபிதீர்த்தஸ்ய ஸ்வயம் ஸ்வஹஸ்தஸ்வ । பாதஶிரோரோஹதி வக்ஷ்யே மந்த்ரார்த்தஸ்ய யோக்தம் ॥ ௪௫ ॥ இத்யுக்த்வாऽந்தர்த்ததே வேதாரண்யாதிபஃ ப்ரபுஃ । யாஜ்ஞவல்க்யஸ்தயோஃ காரயித்வா ஶிவோ தித ॥ ௪௬ ॥ ஶமீமூலே ஸ்திதஸ்தாப்யாம் தஜ்ஜ்ஞாநமவா திஶத் । கிம் ப்ரியம் யுவயோரத்ர வஸ்து லோகே விசார தஃ ॥ ௪௭ ॥ இதி ப்ருஷ்டே உபே தஸ்மை ஸாத்விகாயோசதோ வசஃ । வேதாந்த ஹதோ ப்ரியஃ புத்ரஃ ப்ரியம் க்ஷேத்ர தநாதிகம் ॥ ௪௮ ॥ க்ருஹம் ஶய்யாஸநம் வஸ்த்ரம் ப்ரியம் ஸ்யாத் ரத்நபூஷணம் । ப்ரியாஶ்ச பஶவோ ஜாதிரத்யுத்க்ருஷ்டா ஸம்ப தந்தரா ॥ ௪௯ ॥ ப்ரியா ப்ரஹ்மாதிலோகாஶ்ச ஶிவாத்யா தேவதாஃ ப்ரியாஃ । நதீஸமுத்ரதோயாநி ப்ரியாணீவ வநாந்யபி ॥ ௫௦ ॥ தீபாஶ்சந்த்ராதயோ வாதாஃ ப்ரியம் ஸ்ரக்சந்தநாதிகம் । ஸுப்ரியா

னும் பிரம்மயாத்திரையினும் உமக்குஞ் ஞானமுண்டாய் நிலைத்தது. இதுபோலஞ்ஞானி ஞானத்திர்க்காகவும் ஞானீ பிரதிபந்தக நிவிருத்திக்காகவுமிந்தயாத்திரையையும் ஸ்நாநத்தையுஞ்செய்யவேண்டியது. மைத்திரேயீ கார்கீ இருவர்களேயுமிப்படியே செய்வித்து வன்னிமரத்தடியிலிருந்து ஆத்மோபதேசஞ்செய்யும். ஞானமுண்டாகுமென்று சொல்லிவிட்டீசனந்தர்த்தானஞ்செய்தார். உடனே யாக்கியவல்க்கியரவர்களிருவர்களேயுமப்படியே செய்வித்து சமீமூலத்தடியிலிருத்திக்கொண்டு உங்களுக்கு லோகத்திலுள்ள வஸ்துக்களிலெது யிஷ்டவஸ்துவாகத்தோன்றுகின்றதென்று வினவ வப்போதவர்களவரைநோக்கி மகானுபாவா! யெங்களுக்கு முதலில் பதி, பிரகு புத்திரன், பிரகு க்ஷேத்திரம், தனம், தான்னியம், ஆடை, ஆபரணம், கிரகம், படுக்கை, ஆஸநம், பசுக்கள், நல்லஜாதி, பிரம்மலோகம் முதலான லோகங்கள், சிவ விஷ்ணுமுதலான தேவதைகள், நதி சமுத்திரம்முதலான தீர்த்தங்கள், தவத்துக்குரியவனங்கள், தீபம் முதலானச் சோதிகள், குளிர்ந்தகாற்று, ஹாரம் சந்தனம் முதலான வஸ்துக்களிஷ்டமாகத் தோன்றுகின்றதுகள். இவைக

ण्यपि वस्तूनि यानि कान्यपरेषु च ॥५१॥ प्रियाण्येव
भवन्त्यत्र जगत्सर्वं प्रियं ततः । याज्ञवल्क्यः — नै
तानि प्रियाण्येव प्रीतिरत्र विद्यते ॥ ५२ ॥ पु
त्रक्षेत्रादीनां रत्नभूषणवाससाम् । संपादने
रक्षणे च क्षये क्लेशादिसंभवात् ॥ ५३ ॥ चोराद्वे
ष्यादिह्यस्तुदा भीतिवस्तुनाम् । सप्रियाण्येव सर्वा
ण्यल सर्वकालमपि तेषु न ॥५४॥ आत्मनस्तु कामा
य प्रियं सर्वं भवान्यथा । प्रीतिरेतावज्ञैषा
मेव तेषां प्रियं सदा ॥ ५५ ॥ रक्षत्यात्मा
नमेवातः प्रयानात्म नवेतरम् । चोरादयो न्य
वेधयित्वा वस्त्रं देहमुज्झयादिषु ॥५६॥ प्रियं रक्ष
न्ति प्राणान् प्राणाः प्रियतमा मताः । तैस्तैरुपायै
स्तैर्हि प्राणा स्वस्त्ये वेति निश्चितः ॥ ५७ ॥ तेषां
प्रियतमे वेसक्त्व स्वात्मनो हितमिच्छति । तस्मात् प्रिय
श्चिदात्मायं विमानितैऽन्त्या निरञ्जनः ॥ ५८ ॥ परप्रेमा

ளிலொவ்வொருகாலத்தி லொன்றென்றாக ளிஷ்டங்களாகவே யி ருக்கின்றதுகள், யோசிக்கும்போது சகலமும் பிரியமாகவே தோன்றுகின்றதென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது யாக்கிய வல்க்கியரவர்களைநோக்கி யிதுகளொருநாளுமிஷ்டவஸ்துக்களா காது. பிரியவஸ்துவேறேயிருக்கின்றது. அதினிடத்திலேயே யெல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பிரீதியிருக்கின்றதேதவிர வேறில்லை. அதாவது தன்னுடைய சுகத்திர்க்காக மற்றவஸ்துக்களில் பிரீதி. தானென்கிற ஆத்மாவே யெல்லாவற்றிலும் பிரியவஸ்து. மற்றவை களைத்தேடுவதுங்கஷ்டம். தேடினவஸ்துக்களைக் காற்பது கஷ் டம், கார்த்ததைச் சரியானபடி யுபயோகப்படுத்துவதில் கஷ்டம், இவைகளாலாத்மாவையல்லவோ லோகத்தில் திருப்திசெய்கின்றார் கள். திருடன்முதலானவர்களைக் கட்டியடிக்கும்போது ஆத்மா வைக் கார்க்கவேண்டித் திருடியவஸ்துக்களுயர்ந்ததுகளாயிருந்த போதிலும் மாறிக்கொடுத்துவிடுகின்றார்கள் பார்க்கவில்லையா, ஆகையாற் சகலமுமாத்மாவுக்காக யேற்பட்டிருக்கின்றது. ஆத் மாபிமானத்தாலவைகளிலபிமானம், அபிமானத்தால் தோன்று

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 । 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾-
𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ॥ ௫௯ ॥ 𑌅𑌨𑌿𑌦𑌂𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾-
𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 । 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥
॥ ௬௦ ॥ 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 ॥ ௬௧ ॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 । 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 ॥ ௬௨ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯-
𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿
𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௬௩ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤-
𑌯𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤-
𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍 ॥ ௬௪ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿-
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇-
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬௫ ॥ 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹𑌾-
𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌗𑌾𑌹𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍇𑌶𑌵𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌃 ॥ ௬௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇-
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇-
𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ॥ ௬௭ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇-
𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 । 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾-
𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾 ॥ ௬௮ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍-
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌂𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾

கின்றவஸ்துவில் அபிமானம்நீங்கினாலதுநமக்கனர்த்தமாகவேதோன்றும். யெல்லாமாத்மாவே சங்கற்பத்தால் பலவிதமாக தோன்கின்றது ,யெங்கும்நிறைந்து யெல்லாமாகவிளங்கும் சுத்தசித்தானவுங்களுடையப் பிரத்தியகாத்மாவையே நீங்கள் தியானியுங்களென்றுசொல்ல வப்பொழுதிருவர்களுக்கும் மெய்யறிவுண்டாகி யெல்லாந்தானாகவே பிரகாசித்துச் சீவன்முக்தியை யடைந்தார்கள். யெந்தச்சாதியானாலும் ஆத்மஞ்ஞானமுள்ளவர் பெரியோர். பூர்ந்தாதாவே யாக்கியவல்க்கியர் மைத்திரேயி கார்கி யிவர்களுக்கு வேததீர்த்தஸ்நாநத்தால் ஆத்மபோதமுண்டாகிச் சீவன்முக்தியேர்ப்பட்டது. இதைப்படித்தவர்களுக்குங் கேட்டவர்களுக்கு

इह शृण्वतां मुक्तिरव्यया ॥ ४९ ॥

इति श्रीस्कान्दे पुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रवैभवे उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
वेदतीर्थमहिमानुवर्णनं नाम
एकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥
इत्येकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

अथ चत्वारिंशोऽध्यायः ॥

मान्धाता — कथमेतद्विज्ञानं प्राप्तं हि श्वेतकेतुना । स्नानेन वेदतीर्थेऽस्मिन्वद ब्रह्मसुत मे ॥ ॥१॥ नारदः — श्वेतकेतुः पुरा धीमान् सर्ववेदवेदान्तशास्त्रे । पारगः सर्वशास्त्रेष्वप्येव देव्याः संनिधिमाश्रितः ॥२॥ आसीनं स्वाश्रमे पित्रे कदाचित्सम्भ्रमान्मुनिः । प्रणम्य दण्डवद्भक्त्या पप्रच्छ विनयान्वितः ॥ ३ ॥ श्वेतकेतुः — मह्यं कारुण्यतो ब्रह्मन्नवकृत्वस्त्वयो

மிகபரசுகமுண்டாகி முக்தியுங்கிடைக்குமென்று நாரதர் மொழிந்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் யாக்கியவல்க்கிய சரித்திரம் முற்றிற்று.

நாற்பதாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாரதரைநோக்கிச் சுவேதகேதுவானவர் வேதவநத்தில் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்த வரலாறெவ்விதமென்று மாந்தாதாவினவ நாரதர் சொல்லுகின்றார்:— அரசனே சுவேதகேதுவானவர் தனது பிதாவான வுத்தாலகரைப் பார்த்து ஓ சத்குரோ! தாங்களெனக்கு ஒன்பதாவிருத்தி யுபதேசஞ்செய்தும்

ष्ठितम् । पातकं तयोर्वेद्यं तन्मे चित्ते प्रतिष्ठितम् ॥
॥ ४ ॥ सोऽहं गुरो प्रसादाद्धि तत्त्वज्ञानाप्यव
स्थितेः । यथा मे सुस्थितं ज्ञानं जीवन्मुक्तिप्र
दं भवेत् ॥ ५ ॥ तदुपायं वद गुरो कृत्वा कृपां त्व
द्य मे प्रभो । उद्दालकः — यावत् शास्त्रोदितो
यः प्रारब्धोऽस्य न देहहृत् ॥ ६ ॥ निरासः प्रतिब
न्धस्य क्रियते नवापरतः । प्रबलप्रतिबन्धोऽस्ति ते
ऽज्ञाननिवृत्तये ॥ ७ ॥ ब्रह्मविद्याप्रसादेन प्रति
बन्धक्षये सति । सद्गुरूपदिष्टो बोधो जीवन्मुक्ति
प्रदो भवेत् ॥ ८ ॥ ब्रह्मविद्याप्रसादाय ब्रह्मवि
द्यां प्रपूजय । ब्रह्मविद्यैव सा साक्षात् वीणावाद
विदूषिणी ॥ ९ ॥ सर्वेषां मातृभूतेयं महाराज्ञी महे
श्वरी । कुलदेवी नाम देवी सैषा पूज्या त्वयाद्य हि ॥
॥ १० ॥ तस्याः प्रसादेनैव ब्रह्मविज्ञानमाप्स्यसि ।
सर्वान् कामानवाप्स्यसि ब्रह्मसिद्धिं तथा ॥ ११ ॥
तस्याः प्रसादतो वत्स ब्रह्मविज्ञानमाप्स्यसि । स्यादेव
जीवन्मुक्तिश्च नित्यं सा प्रयोजनम् ॥ १२ ॥ इत्यु
क्तोद्दालकेनाथ पुत्रायश्वेतकेतवे । उपादिशच्च
तदा विद्यां पूजाविधिं महत् ॥ १३ ॥ तदैवाराधयामास
स श्वेतकेतुः सर्वाम्बिकाम् । ध्यायन्नासौ कल्याणीं
देवी पराम्बिकां ॥ १४ ॥ एवं सम्प्रसन्ना तस्मै
कारुण्यमयी शिवा । पराशक्तिर्देवी वीणापुस्तकधारिणी

பிரம்மஞ்ஞானம்நிலைக்கவில்லை. ஆகையால் ஞானம் நிலைக்குமுபா
யமென்னவென்று கேட்க வப்பொழுது உத்தாலகர் புத்திரனை
நோக்கிக் குழந்தாய் ! சுவேதகேதோ ! ஒன்பதாவிருத்தி யுபதே
சஞ்செய்தும் பலக்காதப் பிரம்மஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகம்
பலமாயிருக்கின்றது. ஆகையாலந்தப் பிரதிபந்தக நிவிருத்தியின்
பொருட்டு நீ நமது குலதெய்வமாயும் சகலஜகத்திற்கும் மாதாவா
யுமிருக்கின்ற வீணாவாதவிதூஷிணியை யாராதிக்கவேண்டுமென்
று சொல்லிவிட்டுப் பராசக்தியின் பூஜையின் விதிமுறையையுப
தேசித்தார். சுவேதகேதுவுபதேசப்படி பரதேவதையின் ஸாக்ஷாத்

[illegible]

தங்களை ஜபித்துக்கொண்டொருமண்டலமாராதித்து வணக்கத்துடன் சிரமேல் கைகுவித்து துதிக்கலுற்ருர். அதெங்ஙனமெனில் யாதொரு பரதேவதையானவள் கேவலசித்ரூபிணியாய் சகல சகத்தினுடையவும் இருதயகுகையில் புகுந்து ஸாக்ஷியாய் விளங்குகின்ருளோ அப்பேர்ப்பட்ட வீணாவாத விதூஷிணியை நான் வணங்குகின்றேன். யாதொரு பராசக்தியி னனுக்கிரகத்தால் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர், ஈசுவரன், சதாசிவரென்கிற ஐந்து மூர்த்திகளும், சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதானம், அனுக்கிரகமென்ற சொல்லப்பட்ட ஐந்து தொழில்களையும் குறைவற நிறைவேற்றுகின்ருர்களோ அப்பேர்ப்பட்ட வீணாவாத

[illegible] ॥ २३ ॥ या [illegible] वीणां निरूपयामि ॥ २४ ॥ [illegible] वीणां निरूपयामि ॥ २५ ॥ [illegible] वीणां निरूपयामि ॥ २६ ॥ [illegible] वीणां निरूपयामि ॥ २७ ॥ [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] ॥ ३० ॥ [illegible]

[illegible]

விதாஷிணியை நான் வணங்குகின்றேனென்று பலவிதமாகத் துதிக்கவப்பொழுது அம்பிகையாவிர்பவித்து ஹேசுவேதகேதோ உன்னுடைய ஸ்தோத்திரத்தினாலும் பூஜையினாலும் மிகவுஞ்சந்தோஷித்தேன். வேண்டுமென்கிற வரத்தை வரிக்கலாமென்று சொல்லச் சுவேதகேதுவு மம்பிகையைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து தண்டம்போல்பணிந்து, மயிர்சிலிர்த்துக் கைகுவித்துக்கொண்டு ஹே பரதேவதே! என்னிடம் பரிபூரணதயை யிருக்கும்பக்ஷத்திலெனக்கத்துவைதாத்ம விஞ்ஞானத்தையளித்து, ஜீவன் முக்தியைத் தந்து, பாதுகார்க்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அம்பிகையுமவரைநோக்கி, என்னுடைய வனுக்கிரகத்தால் பிரதிபந்தமற்றப் பிரம்மஞ்ஞானமுண்டாகி, ஜீவன்முக்தி சித்திக்கும். ஆனால் நீ இந்த ஸ்தலத்திலாறுயாத்திரைகளையுமனுஷ்டித்து, பிரம்மயாத்திரையை விசேஷமாகச்செய்து, ஸுதாகூபத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து தினந்தோறும் வேதாந்தவிசாரஞ்செய்யென்று சொல்

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌤𑌦𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌜𑌗-
𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌤𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 । 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑌵-
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௨ ॥ 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌕𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌧𑌿𑌯𑌯𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌸𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌧𑌿-
𑌯𑍀𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍 ॥ ௪௩ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌗𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌧𑌿-
𑌯𑌯𑌾 । 𑌤𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍋𑌧𑌤 ॥ ௪௪ ॥
𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌰𑌾 𑌵𑌰𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-
𑌕𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌤𑌸𑌿 ॥ ௪௫ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵-
𑌭𑍇𑌦𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌂 𑌸𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 । 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾-
𑌤𑍍𑌮𑍇𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑍍 ॥ ௪௬ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌦-
𑌅𑌯𑌂 𑌶𑌕𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍇 𑌦𑍇-
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑍀𑌯𑌕𑍇 ॥ ௪௭ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌯𑍇𑌨𑌨-
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 । 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵-
𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௪௮ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌠𑍇𑌤 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁-
𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾-
𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௯ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌕𑌥𑌨𑌂
𑌨𑌾𑌮𑍈𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

விவிட் டந்தர்த்தானஞ் செய்தாள். சுவேதகேதுவு மப்படியே செய்ய வப்போதவருக்கு ரச்சுவில் தோன்றின சர்ப்பம்போலவும் ஸ்வப்நப்பிரபஞ்சம்போலவும் வியதாதிப்பிரபஞ்சபானம் நசித்து நித்தியசுத்தமான வாத்மா தடையற்றுவிளங்கி ஜீவன்முக்தியுஞ் சித்தித்தது. மாந்தாதாவே! வேததீர்த்தம் முதலான மகாதீர்த்தங்களோடுகூடிய வேதவநத்தின் மகிமையை யாரறிவார்? இந்தச் சுவேதகேதுவின் சரித்திரத்தை படித்தவர்களும், கேட்டவர்களும் ஜீவன்முக்தியை யடைவார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை யென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சனத்குமாரசம்மிதையில் நாற்பதாவது அத்தியாயம்
சுவேதகேதுசரித்திரம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]

நாற்பத்தோருவது அத்தியாயம்.

மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரைநோக்கி, மாஹாசமசியரைப் படி மூன்று லோகங்களையும் வியாஹிருதியின் சித்தியினுல் சுவாதீனஞ்செய்தாரென்று வினவவப்பொழுது நாரதர் சொல்லுகின்ருர்:— அரசனே! தைத்தரீயசாகையில் சொல்லப்பட்ட மாஹாசமஸியர், பூ, புவர், ஸுவரென்கிற மூன்றுவ்வியாஹிருதிகளையுமுபாஸித்தும், மந்திரஸித்தியு மதின்னர்த்தஞ்ஞானமும் லபிக்காதபடியால் பிரதிபந்தமிருக்கின்றதென்றுநிச்சயித்துப்பூலோகத்திலுள்ள சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்துகொண்டு தெய்வ்வசத்தால் வேதவநம்வந்து வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து, வேதவநேசனைத்தெரிசித்துச் சமீவிருக்ஷத்தினடியிலிருந்து முன்போல் மூன்றுவ்வியாஹிருதிகளையுஞ் செபஞ்செய்தார். அப்பொழுது தீர்த்த மகிமையினுலவருடைய மனதில் மஹரென்கிற நான்காவது வியாகிருதியுமது அங்கி முந்தினது

[illegible]

கள் மூன்றுகளு மதினங்கங்களென்றும் தோற்றியது. அப்பொழுதவர் மறுபடியுந் தியானிக்க வுடனே பூ பூலோகம், புவர் அந்தரிக்ஷம், ஸுவர் சுவர்க்கம் இவைகளங்கங்கள். மஹர் ஆதித்தியன், அவரங்கி. அவரால் முன் சொல்லப்பட்ட அங்கங்கள் விளங்குகின்றதுகள். முந்தின மூன்றுவ்வியாஹிருதிகளும் அக்கினி, வாயு, சூரியன் மஹரான சந்திரனலைவைகள் விளங்குகின்றன. ரிக்கு, யஜுஸ், ஸாமாவென்கிற அங்கங்கள் மஹரானப் பிரணவத்தினல் விளங்குகின்றன. பிருணபர்நவ்வியாநங்களென்கிற அங்கங்களங்கியான அன்னத்தால் விளங்குகின்றன. இந்தப்படி நாலுவ்வியாஹிருதிகளும் ஜாகரம் முதலான மூன்றவஸ்தைகளையடைந்து சாக்ஷியான பரமாத்மாவால் விளங்குகின்றதுகள். அந்த சாக்ஷியே நாமென்று கண்டுபிடித்தார். மஹரின்னர்த்தமானப் பிரம்மமே நாம் நம்மிடத்திலெல்லாம் கற்பிதம்

॥ ௧௮ ॥ அஹமேவ ஜகஜ்ஜீவஶிவாகாரோ ஸதாஶிவ: । யதாயதைவமேதா
[illegible] ॥ ௧௯ ॥ இதா
நீம் ப்ராப்தகாலே [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible]
[illegible] நிராகாரஶ்ச: । [illegible]
நாஸ்தி மாயாவ ஸமஸ்தத: ॥ ௨௧ ॥ அஹமேவ பரம் ப்ரஹ்ம நிரா
[illegible] ॥ நாரத: — இதி மாஹாத்ம்யஸ்ய வே
ததீர்த்தநிமஜ்ஜநாத் ॥ ௨௨ ॥ விவேகவைராக்ய [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௬ ॥ இதி [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௭ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥
॥ ௨௮ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥
॥ ௨௯ ॥ [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௩௦ ॥ [illegible]

மூன்றுகாலத்திலும் நம்மைத்தவிர வேறுவஸ்துக்கள் கிடையாதென்று நிச்சயித்து வேததீர்த்தத்தின் வைபவத்தால் ஜீவன்முக்தியை யடைந்தார். இவ்விதமான நிச்சயத்துடனிருக்கும்போதவர் சீஷரானப் பிருசீனயோக்கியரவரை யடைந்து நமஸ்கரித்துத் தங்களுடைய வனுக்கிரகத்தால் நான் சகலவேதங்களையுமடைந்தேன் அதின் பொருளான பரமாத்மாவைத் தாங்களெனக்குபதேசிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவப்போதவர் ஹே பாலா! பிரதிபந்தகமிருந்தால் வேதார்த்தமுள்ளபடி விளங்காது. ஆன

[illegible]

படியால் நீ வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து யாத்திரைகளாறு களையுஞ்செய்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்துவிட்டுவாவென்று சொல்லவப்படியே பிராசீனயோக்கியருமனுஷ்டித்துவிட்டு மாஹாசமவஸியருடைய சன்னிதானத்தில் வணங்கி நிற்கவப்போது வரைத்தன்முன்னிருத்தி ஹிருதயகமலத்தில் விளங்காநின்ற ஹிரண்மயனை மநோமயனை யுபதேசித்தார். பிறகு அவஸ்தாத்திரயசாக்ஷியான பரமேசுவரனே நீ, உன்னிடத்தில் சகலமும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று முபதேசிக்கவுடனே பிராசீனயோக்கியருக்குச் சுத்தப் பிரம்மஞ்ஞானமானது மனதில் நிலைத்

[illegible]

துவிட்டது. பிரகுப் பிராசீனயோக்கியர் மறுபடியும் வேத தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனை வணங்கிப் பலவாராகத் துதித்தார். உடனே வேதவநேசனுவிர்ப்பவித்துப் பிராசீனயோக்கியரை நோக்கி வேண்டுமென்கிற வரத்தை வரிக்கலா

[illegible]

மென்றுத்திரவளிக்கப் பிராசீனயோக்கியர் ஜகதீசா! உம்முடைய சரணங்களிலெப்பவும் சலியாதபக்தியைக் கொடுக்கவேண்டும். குருபக்தியுங் குறையாமலிருக்கவேண்டும். இந்த ஸ்தோத்திரத்தைச் சொன்னவர்களுக்குச் சகல அபீஷ்டங்களையுமுதவவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க ஈசனுமப்படியே பலிக்குமென்றனுக்கிரகஞ் செய்துவிட்டு மறைந்தார். பிராசீனயோக்கியருங் குருவையாராதித்துக்கொண்டு வேதவநத்திலேயே வசித்தாரென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்குமாரஸம்ஹிதையில் நாற்பத்தியோராவதத்தியாயம்
மாகாசமசியசரித்திரம் முற்றிற்று.

அத த்விசத்வாரிம்ஶோ(அ)த்யாய: ॥

மாந்தாதா — வருண: கதமாபாத்மஜ்ஞாநம் நாரத ஶம்ஸ மே । தத்த்வதஸ்த்வம் ஶ்ருதம் பூர்வமபி யதி மே கருணாமய ॥ ௧ ॥ நாரத: — ராஜந் புரா ஸ வருணோ யஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே । யஜ்ஞாயாமந்த்ரிதாஸ்தேந ஸமாஹ்ருதா முநீஶ்வரா: ॥ ௨ ॥ வேதவ்யாஸஸ்து பகவாந் வால்மீகிஶ்ச கஹோடக: । ப்ருஹஸ்பதிர்வஸிஷ்டஶ்ச பாரத்வாஜ: பராஶர: ॥ ௩ ॥ மார்கண்டேயஶ்ச ஸநந்த: பௌலஸ்த்ய: புலஹ: க்ரது: । அத்ரிஶ்சாங்கிரா ரோமஶ: கண்வகாத்யாயநாதய: ॥ ௪ ॥ ஶௌநககௌடயோ ராஜந் ந்ருபஸ்ய ஸ்வோபாயயு: । ஸமாகதாம்ஸ்தாந் முநீந் ஸர்வாந் வாத்யோபசாரைரஸேவத ॥ ௫ ॥ வருணோ யாஜகாந் வருணோ யஷ்டும் உபசக்ரமே । வருணம் யாஜயாமாஸு: விப்ராஸ்தே விதிநா ததா ॥ ௬ ॥ யஜ்ஞவாடே ஸமாஜக்மு: முநயோ ஹவிர்தாநமண்டபே । ப்ரவ்ருத்தா வேதவாதேஷு வேதார்த்தவிநிர்ணயே ॥ ௭ ॥ ப்ரஹ்மவித்யாப்ரஸங்கேந ப்ராப்தேஷாம்

நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

வருணன் வேதவனத்திலெப்படி ஆத்மஞ்ஞானத்தையடைந்தானென்று மாந்தாதா கேட்க, நாரதர் சொல்லலுற்றார்:—ஒருக்கால் வருணன் யாகஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்டு வியாசர் முதலான முனிவர்களை வரவழைத்து, யாகத்தில் ரித்துவிக்களாகவரித்து யாகத்தை நடத்திவரும்பொழுதவர்கள் யாகமத்தியில் கர்மகாண்டமுபாஸநகாண்டம் ஞானகாண்டம் முதலான சகலவேதங்களுக்கும் சுத்தப் பிரம்மத்தினிடத்தில் தாத்பரியமென்று வாதம்பண்ணித் தீர்மானித்து, பிரம்மஞ்ஞான சாதன விசாரத்தில் வேததீர்த்தஸ்நாந முத்தமமென்று முடிவு செய்தார்கள். அதைக்கேட்ட வருணன் வைராக்கியமுற்று யாகத்தைமுடித்துத் தக்ஷிணை முதலானவைகள் கொடுத்து முனிவர்களை யனுப்பிவிட்

[illegible]

டுப் பிரம்மஞ்ஞானத்தை விரும்பி வேதவநம் வந்து யாத்திரைகளாறுகளையுஞ்செய்து வேததீர்த்தத்தில் பக்தியுடன் ஸ்நாநம் பண்ணி வேதவநேசன் சன்னிதானத்தையடைந்து பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்கள்செய்து சகதீசனை வெகுவிதமாகத்துதித்து உக்கிரமான தவம் புரிந்தான். அப்பொழுது ஜகதீசனாவிர்ப்பவித்து வருணனை நோக்கி வருணா! உன்னுடைய தவத்தினாலும் வேத தீர்த்தம் முதலான தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநத்தினாலும் சந்தோஷித்தேன். ஆகையால் வேண்டுவதை வரிக்கலாமென்று சொல்ல வருணன் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து நமஸ்கரித்துக் கைகுவித்துக்

ண:— வேதவேதாந்தவேத்யாய வேதகாநநவாஸிநே । பாபாத்ர-
ய விநாசாய நமஸ்தே ஸ்துதஸ்தாய நந்தநே ॥ ௨௧ ॥ ஸஹஸ்ரசீர்ஷாநந்
தாய ஸஹஸ்ராக்ஷிஹிதாய ச । பாநாநாம் பதயே துப்யம் ப்ர-
க்ஷாணாம் பதயே நம: ॥ ௨௨ ॥ திசாஞ்ச பதயே துப்யம் ப-
ஷூநாம் பதயே நம: । கக்ஷாணாம் பதயே துப்யம் பசூ-
நாம் பதயே நம: ॥ ௨௩ ॥ ஜகதாம் பதயே துப்யம் க்ஷேத்ரா-
ணாம் பதயே நம: । ரோஹிதாய ஸ்தபதயே ஓஷதீநாம் பதே
நம: ॥ ௨௪ ॥ ஸேநாநாம் பதயே துப்யம் தஸ்கராணாம் பதே
நம: । நமோ வேதவநேசாய த்ராஹி மாம் சரணாகதம் ॥ ௨௫ ॥
இஹ ஜ்ஞாநஞ்ச முக்திஞ்ச தேஹி மே கருணாகர । இதி ஸ்துத:
ப்ரசிவஸ்தஸ்ய வேதாரண்யபதிஸ்ததா ॥ ௨௬ ॥ உவாச தம் க்ரு-
பாவிஷ்டோ ஜ்ஞாநேத்ஸும் வருணம் ப்ரபு । சிவ:— ஜ்ஞாநஞ்ச
ஜீவந்முக்திஞ்ச வேதீயேத்வமவாப்நுயா: ॥ ௨௭ ॥ ஜாயதே ஸர்வ
ஜந்தூநாம் தஸ்தாதஸ்ஞ நிசாமய । ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந ஸுஷுப்த்யாக்ய
வ்யதிரேகஸ்ய சாந்வய: ॥ ௨௮ ॥ யேந ஸாக்ஷி ஸதாபாஸம் ஸ
தேஹஷாமாத்ர ப்ரவக: । தஸ்மாத் ஸர்வம் ஸதேவாத்ர வி
சாராராணாய நா ॥ ௨௯ ॥ ஜாயதே தாத்ருசம் ஜ்ஞாநம்
வேதீயே நிரஞ்ஜநாத் । மாணாதவிமோக்ஷ தந்த்ருஹ்யதே மத்
ஸம்ஸஹி ॥ ௩௦ ॥ ஸ்ருத்வைவம் வருணஸ்துஷ்டா ததா சம்ப்ராப்தி
ரோஹித: । வருணோ வ்யாப்தவிஜ்ஞாநம் லப்த்வா வேதவநே
சாச ॥ ௩௧ ॥ ஜீவந்முக்த: க்ருதார்த்தஸ்ஸ தபோ தேவ ந்யவஸத்
ஸுகீ । ஹ்ருகுர்மஹேசம் வாருணி: ப்ராப வருணம் பிதரம்

கொண்டு, ருத்திரமந்திரத்தினல் ஸ்துதித்துஞ் ஞானத்தையும் ஜீவன்முக்தியையும் பிரார்த்தித்தான். அப்பொழுது வேதவனேசன் வருணு! சகல சகத்திலு மனுப்பிரவேசித்திருக்கும் சுத்த சைதன்னியமான என்னைத்தவிர வேறே பதார்த்தங்கிடையாது. அப்பேர்ப்பட்ட நானே நீ. சிரத்தையுடன் மனனஞ் செய்வாயேயாகில் ஜீவன்முக்தி கைகூடும். அப்படியேசெய்யக்கடவாயென்று சொல்லிவிட் டந்தர்த்தானஞ்செய்தார். அப்படியே வருணனு மனுஷ்டித்து மெய்ஞ்ஞான நிலைபெற்று வேதவனத்தில் வசித்துக் கொண்டிருக்குஞ்சமயத்திலவன் புத்திரரானப் பிருகுவானவரவ

𑌤𑌥𑌾 ॥ ௩௨ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 । 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 ॥ ॥ ௩௩ ॥ 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 । 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌪𑌰𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥ ௩௫ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 । 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥ ௩௬ ॥ 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃— 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑍇 ॥ ௩௮ ॥ 𑌷𑌡𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌞𑍍𑌜𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌶𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ ௩௯ ॥ 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௦ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍇𑌹𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍀 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ॥ ॥ ௪௧ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑌤 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌃 । 𑌪𑌾𑌰𑌾 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌬𑌾𑌣𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌯𑌾𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾 ॥ ௪௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌾 𑌚 । 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌜𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌸𑌾 ॥ ௪௩ ॥ 𑌶𑍇𑌨𑌕𑌾𑌨𑌾𑌶𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑌶𑌾 । 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌜𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌰𑌿𑌪𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௪ ॥ 𑌪𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍 𑌸𑌰𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑍇𑌨 𑌶𑍇𑌨𑌕𑌾 । 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌂 𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌕𑌾𑌰𑌣𑌯𑌸 ॥ ௪௫ ॥ 𑌶𑍇𑌨𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌿𑌜𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌪𑌮𑌾𑌹𑌨𑌾𑌸 । 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑌾𑌪𑌤𑍋 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌶𑍀

ஊனச் சரணமடைந்து வேதாந்த விசாரஞ்செய்து சரீரம்முதல் புத்திபரியந்த மநாத்மாவென்றறிந்துப் பிரத்தியகபின்னப் பிரம்மஸ்வரூபத்தை விசாரித்து லக்ஷணங்களாலறிந்தும் பிரதிபந்தத்தால் ஞானநிலை பெறாமல் மனம் வருந்தும்பொழுது வருணனவ்வரைநோக்கிப் புத்திரசிகாமணியானப் பிரகுவே! உனக்குப்பிரதி

𑌯𑌤𑌃 ॥ ௪௬ ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௭ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 [illegible] 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌃 ॥
॥ ௪௮ ॥ [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 [illegible] ।
[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௪௯ ॥ [illegible]
[illegible] 𑌵𑌚𑌨𑌂 [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௦ ॥ [illegible]
[illegible] । 𑌯𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌂 [illegible]
[illegible] ॥ ௫௧ ॥ 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 — 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௨ ॥ [illegible] 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌮𑍇
[illegible] । 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥ ௫௩ ॥ 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇 [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௪ ॥ [illegible]
[illegible] । 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 [illegible]
[illegible] ॥ ௫௫ ॥ 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible]

பந்தமிருக்கின்றது. ஆகையால் பிரம்மயாத்திரை முதலிய யாத்திரைகளைச் செய்து வேததீர்த்தத்தில் விசேஷமாக ஸ்நானஞ் செய்துவாவென் றுஞ்ஞாபிக்கப் பிரகுவு மப்படியே செய்துவிட்டுத்தனது பிதாவினிடமிருந்து மறுபடியுமாத்மவிசாரஞ் செய்ய வப்பொழுது வருணன் புத்திரனை நோக்கி, வத்ஸா பஞ்சகோசங்களுக்கும் விலக்ஷணமான ஆநந்தரூபமே நீ. ஆநந்தத்தில் நின்றும் சகல சகமுமுண்டாகி யாநந்தத்தால் ஜீவித்துப்பிரதிதினமும் எல்லாவற்றையுந்தள்ளிச் சுழுத்தியில் சுகரூபமான வாத்மாவிலேயே லயிக்கின்றது. ஆகையால் நித்திரையில் பிராணிகளுக்கு முந்தியும் பிந்தியு பபிமானத்தைக் காண்கிறோம். அதில் பிராணிகள் சகலமும் நசித்து ஸுகரூபமான ஆத்ம மாத்திரமாய்ச் சேஷித்திருக்கின்றதுகள். அப்பேர்ப்பட்ட ஆத்மரூப

ஸ்நாதி கார்த்திகே । கங்காம் ப்ராப்ய ஸ்நாதி யோ வேதஸங்கமே த-
தோ விமுச்யதே ॥ ௩௬ ॥ நாரத:— இத்யுக்த்வா வேத்ரேண ஸ்ப்ருஷ்டா
ஜ்ஞானம் ஸம்ப்ராப்தவான் । ஸைஷா ஶ்ரீமாதவீ வித்யா
வாருணீ ஸம்ப்ரதிஷ்டிதா ॥ ௩௭ ॥ ஸ்நானேந வேததீர்த்தஸ்ய
ஜீவன்முக்திர்பவேத் த்ருவம் । ஏவம் வேதவிசாரேண வேதவிசா-
ரஸ்ய மஹாபல ॥ ௩௮ ॥ ஸோऽபி ஜ்ஞானமவாப்யாஶு ஜீவ
ன்முக்தோ பவேந்நர: । இதி தே ஸம்ப்ரவ்யாஹ்ருதம் சரித்ரம் வரு
ணஸ்ய தத் ॥ ௩௯ ॥ ஸம்ப்ருச்சாமி த்வம் ராஜன் கிம் பூய: ஶ்ரோ
துமிச்சஸி ॥ ௪௦ ॥

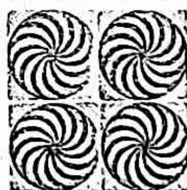
இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவர்ணே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
வேததீர்த்தமஹிமவர்ணனம் நாம
த்விசத்வாரிம்ஶோऽத்யாய: ॥
இதி வருணமாஹாத்ம்யாத்யாய: ॥

மான பரமேசுவரனைத் தியானித்துச் சாக்ஷாத்காரித்துச்ஜீவன்முக்தியை யடையக்கடவாயென்று சொல்லப் பிரகுவு மப்படியே மாநநிதித்தியாஸநங்களைச் செய்து ஞாந நிலைபெற்று ஜீவன்முக்தியையடைந்தார். இதுபோல் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதாந்தவிசாரஞ்செய்தவன் ஞானநிலையடைவானென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்மிதையில் நாற்பத்திரண்டாவதத்தியாயம்
வருணசரித்திரம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 — 𑌅𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿 । 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋𑌽𑌜𑌯𑌤𑍍 । 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥ 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌤𑌕𑌵𑌚𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌮𑌯𑌿 ॥ ௪ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍇 । 𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌿 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪 ॥ ௬ ॥ 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌰𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥ 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 — 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌦𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰 𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌮𑌮 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨

நாற்பத்திமூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன நாரதரை நோக்கி, மறுபடியும் மாந்தாதாவானவர் நாரதமுனிவரே! மகாவிஷ்ணுவானவர் வேததீர்த்தத்தின்மகிமையினல் ஞானநிலைபெற்றதெவ்வண்ணம்? ஷண்முகர் தாரகனையும், அர்ச்சுனன் காலகேயர்களையுஞ் செயித்தவரலாரெப்படி? துருவர் உயர்ந்த பதமடைந்த விதமெவ்விதமென்று வினவ, நாரதர் சொல்லுகின்றார்:— அரசனே! நல்லது நல்லது மிகவும் புத்திமானாகயிருக்கின்றீர். சாவதானமாகக்கேளும். முன்காலத்தில் லக்ஷ்மீபதியான நாராயணர் கைலாஸவாஸியான சிவபெருமானை நோக்கி, ஹே சங்கரா! கருணாகரா! முன்னும்மால் சிவஞ்ஞானமானதெனக் குறைக்கப்பட்டது. ஆனாலது எனக்கு

ஸாரவதே । ந ப்ரதிஷ்டிதமேவாஸீத்த்வத்தோऽத்யாபி ஶங்கர ॥ ௯ ॥
ததஸ்த்வம் ததிதாநீம் புநஸ்ஸமாதேஶய மே ப்ரபோ । ஜகத்த்ராண
பரஸ்யைதத் விஸ்ம்ருதம் ப்ராயஶோ மம ॥ ௧௦ ॥ ஶ்ரீஶிவ: — ஸ
ஹோதரைவ யஸ்யார்க்கம் தஸ்ய ஜ்ஞாநம் விஸ்ம்ருதம் யதி । ஸ
யம் ஸமுத்ரஸ்தே தக்ஷிணே ஸ்நாத்வா ஜ்ஞாநம் ஸ்திரம் பவேத்
॥ ௧௧ ॥ ஸஹோ பகவதீ மாயா மதீயா மோஹகாரிணீ । யயா வி
ஷ்ணுரபீதாநீம் ஸம்மோஹாத் ப்ராந்திமாகத: ॥ ௧௨ ॥ ஸர்வ
ஸம்ஹாரகாரணம் வேததீர்த்தம் நமேச்ச ஸதா । ஸம்ஸ்ப்ருதளவ்யா
ப்ருதாஸ்தேப்யா: ஸ்வயம் கைவல்யமாப்நுயு: ॥ ௧௩ ॥ விநிவேத
தஸ்மிந்வேத்ய தத்தீர்த்தம் நிர்மலம் யதா । ஶ்ரவணாத்யஸ
ம்பந்நாநாம் ஜ்ஞாநஸித்திர்பவிஷ்யதி ॥ ௧௪ ॥ இத்யுக்த்வாநம் வச
நம் ஸம்போவஸ்த்வாம்பாஜாஸநி: । ஶ்ருத்வா ஹ்ருஷ்டமநாஸ்ஸம்
நத்வா ஸ்துத்வா க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ ௧௫ ॥ ப்ரஷ்டும் ஹேதும் விஷ்ணு
ர்வேததீர்த்தஸ்ய வை ந்ருப ॥ ஹரி: — ஶ்ருதம் வேததீ
ர்த்தம் தத் குத்ர திஷ்டதி வை வத ॥ ௧௬ ॥ ஜ்ஞாநமோக்ஷப்ர
தம் ஸம்போ வத மே காரணாதிவ ॥ ஶ்ரீஶிவ: — ஸமுத்ரஸ்ய தக்ஷி
ணே ஸ்தாநம் வேதாரண்யமிதி ஶ்ருதம் ॥ ௧௭ ॥ தத்ர மத்ஸந்நிதா
வாஸ்தி வேததீர்த்தம் வராவஹம் । ஸர்வபாபஹரம் தஸ்மிந் ஸ்நா
நமோக்ஷப்ரதாயகம் ॥ ௧௮ ॥ பூர்வம் ஜநகோ ராஜா ஸா

நிலைக்கவில்லை. ஆகையால் மறுபடியு மெனக் குபதேசிக்கவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்க வப்போதீசன் நாராயணரை நோக்கி, ஓ விஷ்ணோ என்னாலுபதேசிக்கபட்டுங்கூட மறந்துவிட்டீர். சகத்தின் பரிபாலனத்தில் முயர்ச்சியுடனிருப்பதால் நிலைக்கவில்லை. வேததீர்த்தத்தின் மகிமையினால் ஞானநிலை பெறவேணும். அது ஞானமில்லாதவர்களுக்குங்கூட சித்தி முக்திகள் சித்திக்கும்பொருட்டு என்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்று சொல்ல, விஷ்ணுவானவர் ஹே சகதீசா! வேததீர்த்தமெப்பேர்ப்பட்டது? எங்கேயிருக்கின்றதென்று வினவ, சகதீசன் சொல்லுகின்றார். ஓ விஷ்ணோ! பூலோகத்தில் தெக்ஷிண சமுத்திர தீரத்தில் வேதாரண்ணியமென்றொரு திவ்விய ஸ்தலமிருக்கின்றது. அதிலென்னுடைய சன்னிதானத்தில் சாகரத்தில் வேததீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் யாவர்களும் ஞானநிலை பெற்று

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 । 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰
𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ ௨௦ ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑍇
𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 । 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௨௧ ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯
𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍇 । 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌶𑌿
𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌾 ॥ ௨௨ ॥ 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀
𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌚 । 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌤𑌕𑌵𑌚𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍀 𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌤𑍍
𑌵𑌾 ॥ ௨௩ ॥ 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿
𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 । 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌰𑌣𑌸𑌂
𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌂
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌲𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹
𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌰𑌕𑍇𑌣
𑌤 𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌦𑍇𑌤
𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌨𑌜𑌯𑌤
𑌤𑌃 । 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥
॥ ௨௭ ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌂 𑌪𑌰
𑌮𑍍 । 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌶𑍍𑌵𑌯𑍁𑌜𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌮𑌾 ॥
॥ ௨௮ ॥ 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌿 𑌚𑌾𑌮
𑌰𑌃 । 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌿𑌷
𑌵𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍋𑌮𑌜𑌪𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞 𑌮𑌾𑌣𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌤𑌥𑌾𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌮𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌤𑌾 𑌹
𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵 ॥ ௩௦ ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌨𑌾
𑌮𑌕𑌮𑍍 । 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇 ॥

ஜீவன்முக்தியையடைகின்றார்கள். வைசாகபௌர்ணிமையிலும் அர்ப்பசிமாதப் பௌர்ணிமையிலும், கார்த்திகைமாதப்பௌர்ணிமையிலும் நான் சகலமான தேவர்களோடுங்கூட வேததீர்த்தத்திலாவிர்ப்பவித்து மனுஷியர்களுக்கெல்லாமொரு முகூர்த்தந்தெரிசனங்கொடுக்கின்றேன். இந்த மூன்று தினத்திலுமிந்த வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து என்னைத் தெரிசித்தவர்களுடனே

॥ ௧௧ ॥ ஜாயதே ஸர்வஜந்தூநாம் பாபிநாமபி ஶாஶ்வதம் । ஸ்வ
ஜ்ஞ தஸ்மாத்³விபிநே வேததீர்த்தே நிமஜ்ஜநாத் ॥ ௧௨ ॥ கூர்
தேநைவ தே ஜ்ஞாநம் ஹ்ருதயே ப்ரதிஷ்டிதம் । பாராஶுர
தஞ தே ஜ்ஞாந ஶ்ரேஷ்டம் ஸ்வஷ்டம் ஸ்வாரஸ்யவி ॥ ௧௩ ॥ நாரத³:—
இதி ஸம்ஹ்ருஷ்டவக்த்ராணாம் ஸம்ஹர்ஷிணாமபி । சந்த்³ரஜ்ஞாவ்ய
ஶ்ஹாஶேவம் விஷ்ணுர்வேதாடவீமகாத் ॥ ௧௪ ॥ தத்ராமத்ய ஶ்ஹா
விஷ்ணுர்ஷட்³யாத்ராம் ஸ வியாய தா । வேததீர்த்தேऽவிவ ஸ்நா
த்வா ப்ரஸாஹக்³வர்ஸ்ஸ்ராத் ॥ ௧௫ ॥ ப்ரதக்ஷிணத்ரயம் க்ருத்வா
நத்வா வேதவநேஶ்வரம் । ஸம்ப்ரதிஷ்டிதவிஜ்ஞாநஸ்கந்தாவ ப்ர
திவந்தி³தம் ॥ ௧௬ ॥ விஷ்ணு:— யமேவைவ ஸாக்ஷாத்காரணா
நந்தஷ்யா தேஹத்ரயஸ்யாத்³யயம் விஹாய । விஹந்த்வாநந்த
ஶ்யோ விஶேஷோ வேதாடவீஶம் ஶரணம் ப்ரபத்³யே ॥ ௧௭ ॥
யஜ்ஞாநவாந்விஶ்வமிதம் ஹ்ருஶோகம் த்ரியேதி பாஶ்வா தத³ஹிநந்த³
ஶ: । ஸஸ்வநத்த்ரவ்ருதி ஶக்தபஸோ வேதாடவீஶம் ஶரணம்
ப்ரபத்³யே ॥ ௧௮ ॥ யஜ்ஞாநவாந்ஸ்வஸ்ஷாஷ்டவ்ஜாத்ருதிஶ்வஶ
ஜீவாத்மயா வியாத்ரம் । ஹ்ருஷ்டேஷ்யஸ் ஸ்வஶேஷ்ப்ரஸ்வ வீக்ஷ்ய ஶா
யாம் வேதாடவீஶம் ஶரணம் ப்ரபத்³யே ॥ ௧௯ ॥ ஸாநந்த்³யஞ
வாம் ஜக³தீஶஜீவமேஹேதை: வரோசாத்மநி ஶக்ஷ்யஶாயாம் । நே
த்³யவ நிஶ்சித்ய க்ருதீவ யஜ்ஞா வேதா+ப்ரபத்³யே ॥ ௨௦ ॥ த

புக்தி முக்திகளை யடைவார்கள். ஆகையால் நீரும் வேதவநஞ் சென்று, வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து சிவஞ்ஞான நிலைமையையடைவீரென்றீசன் சொல்லவுடனே நாராயணனும் வேதவநஞ்சென்று யாத்திரைகளைச்செய்து, வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் பண்ணி வேதவநேசனைப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்து வெகுவிதமாகத்துதித்தார். அதெவ்விதமெனில், யாதொரு சகதீசனைத்தானுகவறிந்தவன் தேகம் மூன்றுகளையுந்தள்ளி, சின்மயாநந்தவடிவான சுத்தப்பிரம்ம நிலைபெற்றுப்பவமறுத்துச் சீவன் முக்தியையடைகின்ருனே அப்பேர்ப்பட்ட வேதவநேசனை நான் வணங்குகின்றேன். யாதொரு வேதவநேசனிடத்தில் சகல சகமும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்பேர்ப்பட்டவதிஷ்டான சித்தான வேதவநேசனை நான் வணக்குகின்றேன். யாதொரு

[illegible]

சகதீசன் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதான மனுக்கிரகமென்றும் ஐந்து கிருத்தியங்களையுஞ் செய்யாநின்ற பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்திர, மகேசுவர, சதாசிவரென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து மூர்த்திகளுக்கும்மூலகாரணமோ அப்பேர்ப்பட்ட வேதவனேசனை நான் வணங்குகின்றேன். எப்படிப்பழுதையில் தோன்றின பாம்பு பழுதையைத்தவிர வேறில்லையோ ஸ்வப்நத்தில் தோன்றிய பிரபஞ்சம் ஸ்வப்நாதிஷ்டானமான ஆத்மாவைத்தவிர வேறில்லையோ அப்படியே சகதீசனிடத்தில் தோன்றிய ஜகம் ஜகதீசனுன வேத

ஸர்வாஸ்வவஸ்தா²ஸு ப்ரகாஶத்வம் ஜக³தி³ந்த்³ரஜாலம் । த்³ருஷ்ட்வா ப்ரஹ்ருஷ்யந்த்யவ
ஶஸ்ய யஸ்மிந் வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௫௧ ॥ யஜ்ஞாநதஸ்ஸ்ருஜ்யமாநமேதத் ஸ்வ
ஸ்மிந் ஜக³ந்மோஹநதாமுபைதி । த்³ருஷ்டாऽத்³வயம் ஶ்ரீநிவாஸமேவ
வேத்³ய வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௫௨ ॥ யஸ்மிந் ஸ்வரூபாவப³த்³த⁴ஜீவம்
ஜக³ச்ச ப்ரபஞ்சம் விபா⁴தி த்³ருஷ்டம் । நிரஸ்தபே⁴தே³ நாஸ்தி ய
தோயஸ்தத்³ வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௫௩ ॥ யஜ்ஜ்ஞாநிநா ஸாக்ஷாத்³விதா³த்மக
ஸ்வா த்ரோத்ரஜீவம் ப்ரஶாந்திதஸ்ய । கஸ்த்ஸ்ய ஸாத்⁴யம் நஹீதி
த்ருப்தி வேதா³ந்தவீரம் வேத்³யம் ॥ ௫௪ ॥ ஸ்வாநந்த³த்³ருஷ்ட்யா நமி
தீ: கஸ்த்ஸ்த்ர தோ³ஹா நதே³ த்ரபஞ்சவஶாத் காவிஸ் । த்ரயோத்
ரத்³யோஹா யதீ³தோ³வதே³வம் வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௫௫ ॥ ஸத்³யோ
ஜாதம் ஜக³தி³ந்த்³ரஜாலம் ஸதி ஸ்தி²தம் விஶ்வமிவ ப்ரஸீத³தி । ஸதோऽப்
யோऽத்⁴யம் விஹாஸிதத்³யோத வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௫௬ ॥ ஶ்ருதீஸ் ஸ
தோ யஸ்ய வராவரத்வதே³வாஸுரப்ரஹ்மநரத்வத³ம் ஸ: । ஸாயா
வஶாஜ் ஜ்வத ஶ்ருதிஸ்துதஸ்ய வேதா³ந்தவீஶம் ஶரணம் வேத்³யம் ॥ ௫௭ ॥
யதீ³யஸத்தா ஜக³தா³த்மநாऽऽஸ்தே த்ருதீயமாநம் ஜக³தா³த்மநா ஸ: । ய
தீ³யஸௌக்²யம் நிவேதா³த்மஸௌக்²யம் வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௫௮ ॥ யஜ்ஜ்ஞாநி
ந: காஸீவிஸோஹமோஹாத்³யாகாரதோத்³யந்தித³த்தஜாலம் । த
தாக்ஷிஹாவேந ஶமம் நயந்தி வேதா³ந்தவீர்யம் வேத்³யம் ॥ ௫௯ ॥
யியந்து ஶப்³தா³தி³ஷு யாவஸாநா ஸாவதத்ஸாநா ஶ்ருதிரேவாப
ப்ராக் । யோऽவீக்ஷதேऽத்ஸவிஹாஸ்த்ஸ்வாத்மா வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௬௦ ॥
ஸவேத³ ஜாநந் த்ரிவிதா⁴யஸாயாஸத்தஜ்ஜக³த்காரணரூப
ஸாயா । யம் பு³த்³தா⁴ஸ்வாத்மயாऽவஶிஷ்டா வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௬௧ ॥ ஸ
த்³யோ விதே³ஹாந்த ஜக³த்ஸஜீவம் ஹ்ருத³யம் ஸோऽப்ரதிஷ்டம் விஹா
தி । யதீ³ஶதே³வஸ்ய ஸம்ஶயாநோ வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௬௨ ॥ ஸ
ஹம் விவேகத்ஸஹோஶஜீவஜக³த்ஸ்வரூபேண யதா²ऽவஸ்தி²தம்
வஸ் । யஜ்ஜ்ஞா விஹாஸ்த்ஸ்வாத்மய யோக்ஷதேயம் வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௬௩ ॥
க்ஷாவோऽத்⁴யாயரூப வஸேநாயியோऽஹஙங்காரஃ ப்ரக்ருத்யஷ்டக
ஸ்ஶஜீவா । நிரூபேண யந்த்ரஸாத்ரஶிஷ்டம் வேதா³ந்தவேத்³யம் ॥ ௬௪ ॥

வரேசனைத்தவிர வேறில்லாததால் வேதவரேசனையே நான் வணங்
குகின்றேனென்று வெகுவிதமாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு

ஸச்சிதா³நந்த³மயம் மமாபி ஸ்வாத்⁴யாயமாநம் விபு⁴மந்யஹீநம் । கூடஸ்த²மேகம் தமநாதி³மத்⁴யம் வேதா³ந்தவேத்³ய ॥ ௬௫ ॥ யதீ³க்ஷமாணோ ஜக³தி³த்யமுக்தோ முக்தோ ஜக³த்³யந்மயமேவ பஶ்யந்து । தம் ப்ரத்யகா³த்மாநமஶேஷவந்த்³யம் வேதா³டவீஶம் ப்ரபத்³யே ॥ ௬௬ ॥ யோ மே மநஸ்ஸாக்ஷிதயா விபா⁴தி ஸ்வாந்தஸ்தி²தோऽஸ்மத்ஸ்வரூபோऽஸ்துதா । தமேவ ஸோऽஹம் விபு⁴மப்ரமேயம் வேதா³டவீஶம் ஶரணம் ப்ரபத்³யே ॥௬௭॥ இதி ஸ்துதோ மஹாதே³வோ விஷ்ணுநா வேத³நாயக꞉ । ஸாக்ஷாத்காரமுபேத்யாமும் விஷ்ணும் வசநமப்³ரவீத் ॥ ௬௮ ॥ ஶிவ꞉— விஸ்ம்ருதஞ்சாபி தே ஜ்ஞாநம் வேதீ³யஸ்தவமாஹநாத் । விஷ்ணோ ஸ்பு²டதரம் ஹ்ருத³யஸ்தா²நமேத்ய விமுக்திதம் ॥ ௬௯ ॥ த்³ருஷ்டோऽஸ்ய மஹிமா வேதீ³யஸ்யாபி ரமாபதே । ஸர்வப்ரதிஷ்டி²தமேவாஸௌ ஜீவந்முக்திகரஸ்ததா² ॥௭௰॥ ப்ரஜ்ஞஸ்வ ப்³ரஹ்மவிஜ்ஞாந மந்த்ரேண வேத⁴ஸா । க்ருதக்ருத்யேநாத்³ய மே துஷ்டிஸ்ஸ்தோத்ரேணாஸீத்³ரமாபதே ॥ ௭௧ ॥ வ்ருணீஷ்வ யத்³வரம் மத்த꞉ காங்க்ஷஸே தா³நவாந்தக ॥ விஷ்ணு꞉— க்ருத்³ப்⁴ருங்க்ருதி யோ யோகே வேதீ³யேऽஸ்தவமாஹாத்ம்யஞ்ச ॥௭௨॥ அநேந ப⁴க்தியுக்தேந ஸதா³ ஸ்தௌதி ஸ்தோத்ரேண மாநவ꞉ । ஸர்வாந்காமாநவாப்யாத்ர ஜீவந்முக்தோ ப⁴வேந்நர꞉ ॥௭௩॥ தே³ஶாந்தரஸ்தோ² வாऽபி த்³வீபாந்தரக³தோऽபி வா । யோऽந்வஹம் ஸ்தௌத்யநேநைநம் ஸ்தோத்ரேணாபி ப்ரணம்ய ச ॥௭௪॥ புத்ரார்தீ² லப⁴தாம் புத்ராந் த⁴நார்தீ² த⁴நமாப்நுயாத் । கந்யார்தீ² லப⁴தாம் கந்யாம் க்ஷேத்ரார்தீ² க்ஷேத்ரமாப்நுயாத் ॥ ௭௫ ॥ வித்³யார்தீ² லப⁴தாம் வித்³யாம் ஜயார்தீ² ஜயமாப்நுயாத் । ஜ்ஞாநார்தீ² லப⁴தாம் ஜ்ஞாநம் மோக்ஷார்தீ² மோக்ஷமாப்நுயாத் ॥ ௭௬ ॥ இத்யுக்த்வா ஸ்மிதம் ஹ

நிற்கும்பொழுது வேதவநேசனாவிர்ப்பவித்து விஷ்ணுவைநோக்கி ஓ நாராயணா! உம்முடைய ஸ்தோத்திரத்தினால் சந்தோஷத்தை யடைந்தேன். வேண்டுமென்பதைக் கேளுமென்று சொல்லவப் பொழுது கண்ணனீசனைநோக்கி, ஹே சகதீசா! என்னால் செய் யப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தினாலும்மை ஸ்துதிக்கின்றவர்கள் சகல காமங்களையு மடைந்து, முக்தியையுமடையும்படி யனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வீசனப்படியே பவிக்குமென்று

[illegible] ஸ்தோத்ரேண ஶதவாரத: । ஶ்ருத்வா ரோமாஞ்ச [illegible]
[illegible] மாநவ: ॥௭௭॥ இதி ஸம்ப்ராப்ய [illegible] தேவ
[illegible] ரமாபதி: । உக்த்வாऽந்தர்தானமகமத் விஷ்ணுர்தேவோ
[illegible] ॥ ௭௮ ॥ [illegible] பவித்ரமாயுஷ்யம் பாபஹம்
புண்யவர்த்தநம் । ஶ்ருண்வதாம் படதாம் ந்ருணாம் ஸர்வகாம
[illegible] ॥ ௭௯ ॥ [illegible] கீர்த்திதம் [illegible]
ந । ஜ்ஞானயோகம் மஹாவிஷ்ணோ: கிம்பூய: ஶ்ரோதுமிச்சஸி ॥௮௦॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவர்ணனே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
வேததீர்த்தவைபவே விஷ்ணுசரித்ரம்
நாம த்ரிசத்வாரிம்ஶத்தமோऽத்யாய: ॥
இதி த்ரிசத்வாரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

அத சதுஶ்சத்வாரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

மாந்தாதா — சதுர்முகஸ்ய தேவஸ்ய வேததீர்த்தவ
[illegible] । ஸ்ருஷ்டிஶக்தி: கதம் ஜாதா [illegible] ததேவ
மே ॥ ௧ ॥ ஸ்வாயம்புவமநோ: [illegible] காரணாநி [illegible] ।
நாரத: — சதுர்முக: புரா ப்ரஹ்மா வேதாரண்யம் [illegible]

சொல்லிவிட்டந்தர்த்தானஞ்செய்தார். நாருயணருமீசனது கிரு பையினுல் ஞானநிலே பெற்று வைகுண்டஞ்சேர்ந்தாரென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் நாற்பத்திமூன்ருவது அத்தியாயம்
விஷ்ணு சரித்திரம் முற்றிற்று.

நாற்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதா நாரதரைநோக்கிச் சதுர்முகனுக்கும், தக்ஷப்பிரஜாபதிக்கும், சுவாயம்புவமனுவுக்கும் வேதவநத்தில் சிருஷ்டிசக்தியுண்டான விதமெவ்விதமென்று வினவ, நாரதர் சொல்லலுற்ருர். அரசனே! முன்காலத்தில் பிரம்மாவானவர்

𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 ‖ ௨ ‖ 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌾
𑌶𑌿𑌵𑌂 । 𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰
𑌭𑍁𑌃 ‖ ௩ ‖ 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍋𑌮𑌵𑍇𑌦𑌿𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑍇 ‖ ௪ ‖ 𑌉
𑌦𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌸𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌦𑌧𑍌 ‖ ௫ ‖ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌚𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂
𑌵𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌂𑌦𑌨𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌾
𑌮𑍍𑌬𑌮𑍀𑌶𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌧𑍀𑌃 ‖ ௬ ‖ 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍀𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌬𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍
𑌤𑌦𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶
𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌃 ‖ ௭ ‖ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃
𑌕𑍇 𑌯𑍂𑌯𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾
𑌵𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ‖ ௮ ‖ 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯
𑌕𑍇 । 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦
𑌯𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍇 ‖ ௯ ‖ 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤
𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿𑌕𑌂 । 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵
𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ‖ ௧௦ ‖ 𑌯𑍂𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌸𑌵𑍇𑌷𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌵𑌚
𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌾 ‖ ௧௧ ‖ 𑌏𑌕𑌾𑌵𑍈𑌕𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂
𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 । 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌸𑌸𑍃𑌜𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍

சிருஷ்டிசக்தி சித்திக்கும்பொருட்டு வேதவநஞ்சென்று, சகதீசனைப் பக்தியுடனாராதித்துமீசன் பிரத்தியக்ஷமாகாததால் வேள்வி வளர்த்துத் தன்னுடைய சிரங்களை வெட்டி யக்கினியிலாஹுதி பண்ண எண்ணங்கொண்டு தனது புருவத்தின் மத்தியில் கோடி ஸூரியப்பிரகாசரான ஸாம்பபரமேசுவரனைத்தியானித்தார். அப்பொழுது சகதீசனனுக்கிரகத்தாலவருடைய புருவமத்தியில் நின்றும் பதினோறு ருத்திரர்களாவிர்ப்பவித்தார்கள். அவர்களை நோக்கிக்கமலாஸனன் நீங்களார்களென்று கேட்க, ருத்திரர்கள் பிரமனைநோக்கி, நாங்களீசனால் சிருஷ்டியின்பொருட்டு நியமிக்கப்பட்ட ருத்திராளென்றுசொல்ல, நான்முகனவர்களை நீங்களே சிருஷ்டியுங்களென்று மறுபடியுஞ்சொல்லவவர்களொவ்வொருவருமொவ்வொரு கோடி ருத்திரர்களைச் சிருஷ்டித்தார்கள். அப்

ரௌத்ரைஸ்ஸ்ருஷ்டைர்மஹாத்மபி: ॥ ௧௨ ॥ ஶ்ருத்வைதந்து [illegible] ரு-
த்ராந் ப்ராஹ ப்ரஜாபதி:। அலமேஷா மஹாத்மாநோ ருத்ரா-
ணாம் ஸ்ருஷ்டிரீத்ருஶீ ॥ ௧௩ ॥ ஜராமரணஸம்யுக்தா ஆதிவ்யா-
திஸமந்விதா:। ப்ரஜாஸ்ஸ்ருஜத்வம் [illegible] யூயமித்யுக்தவாந் ப்ரபு: ॥
॥ ௧௪ ॥ ருத்ரா:— தாத்ருஶீஸ்து ப்ரஜா நைவ ஸ்ருஜாமோ
லோகநிந்திதா:। த்வமேவ தாத்ருஶீ ஸ்ருஷ்டி: [illegible]
[illegible] ॥ ௧௫ ॥ வேதேஷு விஶ்ருதே ஸாத்ரிகோட்யா-
க்யே நிமஜ்ஜநாத்। வேதாரண்யேஶ்வர[illegible] தாந்வேதாந் ஸம்-
ப்ரதாஸ்யதி ॥ ௧௬ ॥ [illegible] யஜ்ஞ-
கர்மணே। [illegible] ॥
॥ ௧௭ ॥ [illegible] ஸ்நாத்வா [illegible]।
[illegible] ॥ ௧௮ ॥ [illegible]
[illegible] ராஜ்ஞா [illegible]। [illegible]
[illegible] வேதாரண்யே [illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible]
[illegible] ஸ்நாத்வா தீர்த்தே த்ரிகோடிகே। வேதாரண்யேஶ்வரம்
[illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible]
[illegible]। [illegible] திவ்ய: [illegible]
[illegible] ॥ ௨௧ ॥ தஸ்ய [illegible]

பொழுது பிரமனுமவர்களைப்பார்த்து ஓ மகானுபாவர்களே! ஒன்றுபோலிந்த ருத்திரர்களைச் சிருஷ்டித்தது போதும். ஜரை, மரணமாதி வியாதிகளுடன்கூடின மானவர்களைச் சிருஷ்டியுங்களென்றுசொல்ல, ருத்திரர்கள் நாங்களப்பேர்ப்பட்ட பிரஜைகளைச் சிருஷ்டிக்கமாட்டோம். நீரிந்தத் திரிகோடிதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனை யாராதித்தா லுமக்குச் சகதீசன் வேதங்களையுபதேசிப்பார். அதுகளில் சிருஷ்டிமார்க்கஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எவன் உம்முடைய தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து யாககுண்டத்திலுள்ள விபூதியைத்தரிக்கின்றானோ அவன் புக்திமுக்திகளை யடைவானென் றனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார்கள். நான்முகனுமப்படியே ஸ்நாநஞ்செய்து சன்னிதானத்திலிருந்துகொண்டு வேதவநேசனைத்தியானிக்கவப்போதீசாஞ்ஞையினலவர் முகத்தினின்று மொரு திவ்விய புருஷனுண்டாகி உம்மு

[illegible]

டைபவாத்மாவை விபாகஞ்செய்யுமென்று சொல்லிவிட்டந்தர்த்தானஞ்செய்தார். அப்பொழுது ஹிரண்ணியகர்ப்ப னெல்விதமாத்மாவை விபாகஞ்செய்கிறதென்று யோசனைசெய்ய வுடனே ஓங்காரமானதவர் மனதிலுதித்தது. அந்தப் பிரணவத்தைப் பிரமன் மூன்று லோகங்களிலும் பரவச்செய்யவப்போதவர் மனதில் வஷட்காரமுதித்தது. பிரகு மூன்றவ்வியாகிருதிகளுமுண்டாயின. அதின்பிரகுச் சந்தஸ்ஸுக்களிலெல்லாம் மேன்மை பொருந்திய காயத்திரியுண்டாயிற்று. அதினுடைய பதங்களையாராய்ந்து, ஸாவித்திரியையுண்டுபண்ணி யந்த ஸாவித்திரியையே யப்பியஸித்துக்கொண்டிருக்கும் விதியின்முன்னே வேதவநேசஞவிர்ப்பவித்து நான்கு வேதங்களையும் வேதியனுக்குபதேசித்து

𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍇
𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾 ॥௩௩॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜 ॥௩௪॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌰𑌾
𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 — 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵
𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥௩௫॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮
𑌯𑌾𑌪𑌦 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌃 — 𑌤𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾
𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥௩௬॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑌮𑍍𑌭𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰
𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥 [illegible] । 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤
𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥௩௭॥ 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌨𑌕
𑌸𑍍𑌸𑌮𑌜𑌾𑌯𑌤 । 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌦𑍃𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥௩௮॥
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 । 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥௩௯॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂
𑌕𑌪𑌿𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 । 𑌯𑌤𑌯𑍋 𑌯𑍋
[illegible] 𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ॥௪௦॥ 𑌵𑌾𑌲𑌖𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚
𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 । 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨
𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌨𑍍𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 ॥௪௧॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌽𑌥 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍃
𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑍁

விட்டிருந்த வேதங்களில் சொல்லியிருக்கின்றபடி சகத்தைச்சிருஷ்டித்து தேவர்களையும் மனுஷ்யர்களையுமங்கங்கே அதிகாரத்திலேற்படுத்துமென்று சொல்ல நான்முகனுடனே ஈசனைப்பணிந்து ஹே சகதீசா! வேதத்தினர்த்த மொன்றுமெனக்குத் தோன்றவில்லையே. எவ்விதம் சிருஷ்டிப்பேனென்று சொல்ல, அப்போதீசன் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநத்தினால் வேதத்தினர்த்தம் பிரகாசிக்குமென்று சொல்லிவிட்டந்தர்த்தானஞ்செய்தார். வேதியனும் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து கரையிலிருந்து சிந்திக்கும்போதவர் மனதில்நின்றும் ஸநகர், ஸநந்தநர், ஸநாதநர், ஸநத்ஸுஜாதர், ஸநத்குமாரர், ருத்திரரென்றாறு மகிரிஷிகளுண்டானார்கள். பிரகு பிரம்மாவென்றும், கபிலரென்றும், கபோதர்களென்றுமநேக யோகிகளையும், அறுபதினாயிரம் வாலகில்லியர்களையும் சிருஷ்டித்து, மரீசி, அத்திரி, புலஸ்தியர், புல

पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥ ४२ ॥ भृगुमङ्गिरसं चैव म-
नुं चैव प्रजापतिम् । कुत्सं वसिष्ठं नारदं चैव रिभुं
सृष्ट्वा प्रजेश्वरान् ॥ ४३ ॥ पितॄंश्च सर्वभूतानां
देवतासुरराक्षसान् । महर्षीन्सृज राजन् सर्वाने-
तांश्च मानवान् ॥ ४४ ॥ ततो युगसहस्रान्ते याश्चे-
ष्टा हैवन् प्रजाः । कर्मनिश्शेषसंस्थास्ताः सद्यो मुक्ति
निवृत्तिम् ॥ ४५ ॥ ततो युगसहस्रान्ते कल्पे निश्शे-
षव्ययिते । ततो युगसहस्रान्ते उत्तस्थौ विधये तदा ॥
॥ ४६ ॥ स तेषां चैव देवानां प्रजाकर्तॄनुवाच तान् ।
सृजध्वं जगदित्येव नाशक्नुवंस्तु ते ॥ ४७ ॥ ब्रह्मा वै
स्रष्टा विधाता ततो योगविदां वरः । दक्षिणाङ्गुष्ठा-
द्दक्षं प्रजापतिमथासृजत् ॥ ४८ ॥ दक्षस्य पत्नीं
वामाङ्गुष्ठाद्विसृष्टवान् । सहायं दक्षमाहाय
सृजस्व जगदित्यसौ ॥ ४९ ॥ सृष्टिशक्तिस्तु ते वेदतीर्थे
स्नानाद्वेदेशपूजनात् । ममापि तत्स्नानेन जाता सा सृ-
ष्टिवादिनी ॥ ५० ॥ दक्षः पितृवचः श्रुत्वा स्नानं सम्यक्
चकार च । सृष्टिसामर्थ्यसिद्ध्यर्थं वेदतीर्थेऽतिपाव-
ने ॥ ५१ ॥ स्नात्वा ज्ञात्वा विधानेन प्राप्तवान् सृष्टिकौ-

கர், கிரது, பிரகு, அங்கிரஸ், மனு, குத்ஸர், வஸிஷ்டர், நாரதர், ரிபுவென்கிறப் பிரஜாபதிகளையுஞ் சிருஷ்டித்தார். அவர்களும் தேவர்கள் முதலானவர்களைச்சிருஷ்டித்தார்கள். ஆயிரம் யுகங்கள் சென்றவுடனிந்தப்பிரஜைகள் கர்மபந்தம் விட்டு முக்தியையடைய மறுபடியுமிவர்களை நோக்கிப்பிரமன் சிருஷ்டியுங்களென்று சொல்லவப்போதிவர்கள் நாங்கள் சிருஷ்டிக்கமாட்டோமெங்களால் முடியாதென்று சொல்லிவிடவுடனே தனது வலதுகால் கட்டவிரலில் நின்றும் தக்ஷனையு மிடதுகால் விரலில் நின்றுமவன் பத்தினியையும் சிருஷ்டித்துச்சகத்தைச்சிருஷ்டியுமென்று சொன்னார். தக்ஷனும் பிதாவை நோக்கிச்சிருஷ்டி சக்தியில்லாதவனாயிருக்கின்றேனென்று சொல்லப்பிரமன் தக்ஷனை வேததீர்த்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனைப்பூஜித்தால் சிருஷ்டி சக்தியுண்டாகும், எனக்குமப்படியேதானேர்ப்பட்டதென்று சொல்

ணி । தயோஸ்துஷ்ட்யா ப்ரஸாதாத்தஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஶக்திரபூந்ந்ருப ॥
॥ ௫௨ ॥ த³க்ஷஸ்ஸஹஸ்ரம் தநயாந் ஸம்ஜஜ்ஞே புத்ரகாந் ததே³ ।
யே ஜ்ஞாநோபதே³ஶேந ஸந்ந்யஸ்ய தி³ஶோ யயு: ॥ ௫௩ ॥
அநேகஶ ஏவ ஸ்ருஜ்யா தே³வீ விமோஹிதா: । அநேகா:
ஶப்த்வா நாரத³ம் பு³த்³தி⁴ம் த்யாஜிதா: ॥ ௫௪ ॥ அத² தஸ்யா-
ஸந் கந்யா விஶ்ருதா லோககாரகா: । தாஸாம் த்ரயோத³ஶ
யோகா³: ப்ராஜாபதே: கஶ்யபாய வை ॥ ௫௫ ॥ அதி³திம் தி³திம்
ஸிம்ஹிகாம் ச அநாயும் காலகாம் முநிம் । ப்ராதா⁴ம் க்ரோதா⁴ம்
ச ஸுரஸாம் விநதாம் ஸுரபி⁴ம் ததா² ॥ ௫௬ ॥ த³நும் கத்³ரூம்
ச ஸுப⁴கா³ம் காஶ்யபாய த³தௌ³ ப்ரபு⁴: । அருந்த⁴தீம் வஸும்
ஜாமிம் லம்பா³ம் பா⁴நும் மருத்வதீம் ॥ ௫௭ ॥ ஸங்கல்பாம் ச முஹூர்-
தாம் ச ஸாத்⁴யாம் விஶ்வாம் ச தாந் ததா³ । ஏதா ஏவ ப்³ரஹ்மபுத்ராய க-
ந்யா த³க்ஷோ த³தௌ³ ப்ரபு⁴: ॥ ௫௮ ॥ தாஸ்து ஸ்வயம்பு⁴வஸ்யாஸந் க-
ந்யா: கல்யாணவம்ஶஜா: । கீர்திம் லக்ஷ்மீம் த்⁴ருதிம் புஷ்டிம் பு³த்³தி⁴ம்
மேதா⁴ம் க்ரியாம் ததா² ॥ ௫௯ ॥ மதிம் லஜ்ஜாம் வபுஶ்சைவ த³-
க்ஷோ யஶோராயேவ த³தௌ³ । க்ருத்யஸ்து ததோ ஹேதோ ஸ்வ-
ஸோऽர்த²க: ப்ரபு⁴: ॥ ௬௦ ॥ பௌத்ரா ப்³ரஹ்மணோ ஹ்யேவ ஸ்வ-
ஸ்ராம்ஶா ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஜா । தஸ்மை த³க்ஷோ ந்யதா³ந்தஸா ஸப்த

லத்தக்ஷனும், சுவாயம்புவமனுவும், வேததீர்த்தத்தின் மகிமையி
னால் சிருஷ்டி சக்தியையடைந்தார்கள். பிரகு தக்ஷனாயிரம் புத்
திரர்களை யுண்டுபண்ணினான். அவர்கள் என்னிட முபதேசம்
பெற்று வைராக்கியத்தையடைய மறுபடியுஞ் சிருஷ்டிக்க மறுப
டியும் நானுபதேசிக்கத் தனக்குச் சகாயமாகத் தனது புத்திராள்
பலிக்காதபடியா லென்னை நிலையில்லாமல் போகக்கடவதென்று
சபித்துவிட்டு, அநேக ஸ்திரீகளைச் சிருஷ்டித்தான். அவர்களில்
அதிதி, திதி, ஸிம்ஹிகை, அனாயு, காலகை, முனி, பிரத்துவை,
குரோதை, ஸுரஸை, விநதை, ஸுரபி, அனு, கத்துரு, ஸுப
கையென்கிற ஸ்திரீகளைக் காசியபர் விவாஹஞ்செய்தார். அருந்
ததி, வஸு, ஜாமி, லம்பை, பானு, இராவதி, ஸங்கற்பை,
முகூர்த்தை, ஸாத்தியை, விசுவை யென்பவர்களைத் தக்ஷன் மனு
வின்பொருட்டுக்கொடுத்தான். கீர்த்தி, லக்ஷ்மி, திருதி, புஷ்டி,
புத்தி, மேதை, கிரியை, மதி, லஜ்ஜை, வஸு வென்பவர்களைத்

विंशतिं सत्तमाः ॥६१॥ रोहिणीप्रमुखाः कन्या दक्षः
प्राचेतसो ददौ । ततेषां प्राधान्यमानांस्तु पु-
त्रवत्त्रान्दयाः शृणु ॥६२॥ काश्यपस्य मनोश्चैव
सूर्यस्य शशिनस्तथा । अर्यमा वरुणो मित्रः पूषा
धाता पुरन्दरः ॥६३॥ त्वष्टा भगोंऽशस्सविता पर्ज-
न्यश्चेति विश्रुताः । अदित्यां जज्ञिरे देवाः काश्यपस्य
महात्मनः ॥६४॥ दित्यां पुत्रद्वयं जज्ञे काश्यपादिति
नश्श्रुतम् । हिरण्यकशिपुश्चैव हिरण्याक्षश्च दुर्ज-
यौ ॥६५॥ आवपृथितविख्यातौ तपसा काश्यपोत्त-
मौ । हिरण्यकशिपोः पुत्राः प्रवणाश्च पिनाकिनि ॥
॥६६॥ प्रह्लादः प्रथमस्तेषामनुह्लादस्तथैव
च । संह्लादश्चैव ह्लादश्च कनीयांसश्शिवभक्ताः ॥६७॥
विरोचनश्च प्राह्लादिर्दैत्येन्द्रश्शम्भुबान्धवः ।
बलिर्विरोचनसुतो बाणस्तस्य सुतो बलेस्स्मृतः ॥
॥६८॥ अनुह्लादस्य ये पुत्राः प्रख्यातास्सर्वसम्म-
ते । विरोचनश्च शुम्भश्च निशुम्भश्चेति विश्रुताः ॥
॥६९॥ दनोस्तु पुत्रा बहवो वंशे जाता महा-
सुराः । विप्रचित्तिः प्रधानस्तेषां राजा बभूव ह ॥
॥७०॥ गणं प्रजज्ञे क्रोधायां पुत्रवत्सानकत्वः ।
रौद्रः क्रोधवशो नाम क्रोधकर्मनिवर्तनः ॥७१॥

தர்மருக்கும் இருபத்தியேழு நக்ஷத்திரங்களையும் அத்திரியின் புத்திரனான சந்திரனுக்குங்கொடுத்தான். அரியமா, வருணன், மித்திரன், பூஷா, தாதா, புரந்தரன், துவஷ்டா, பகன், அம்சன், ஸவிதா, பர்ஜன்னியன் முதலானவர்களதிதியினிடம் காசியபருக்குப் பிறந்தார்கள். ஹிரண்ணியகசிபுவும், ஹிரணியாக்ஷனும் திதியினிடமுண்டானார்கள். ஹிரணியகசிபுவுக்குப் பிரஹ்லாதன், அநுஹ்லாதன், ஸம்ஹ்லாதன், ஹ்லாதனென்று சிவபக்த சிகாமணிகளாக நான்கு புத்திராளுண்டானார்கள். பிரஹ்லாதன் புத்திரன் விரோசனன். அவன் புத்திரன் பலி பலியின் புத்திரன் பாணன். அநுஹ்லாதனுக்கு விரோசனன், ஸும்பன், நிஸும்பனென்று மூன்று புத்திரர்கள். தநுவினிடத்தில் விப்ரசித்தி முதலானவர்களுண்டானார்கள். குரோதை ரௌத்தி

ஸிம்ஹிகா ஸுஷுவே ராஹும் க்ரஹம் சந்த்ரார்கமர்த்தநம் ।
ஸுதாரம் சைவ சந்த்ரஸ்ய ஸூர்யஸ்ய ச விநாஶநம் ॥ ௭௨ ॥
காலாயாம் காலகேயாஸ்து கணா: பரமதாருணா: । க்ரோதவத்யாஸ்து
புத்ராஶ்ச ரக்ஷா நீலமேகஸமப்ரபா: ॥ ௭௩ ॥ ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா: ஶேஷ
ஶ்ச வாஸுகிஸ்தக்ஷகஸ்ததா । பஹூநாம் கத்ரூபுத்ராணாம் ஶ
ஜ்ஞேயா ஹ்யாநந்தா மதா: ॥ ௭௪ ॥ யஜ்ஞாங்கநோ வைநதேயா: ஸு
தா ப்ராணிஹிதே ரதா: । ஸோமதந்த்ராஶ்சைவ பரதா: கா
ஶ்யபிந: ॥ ௭௫ ॥ தார்க்ஷ்யஶ்சாரிஷ்டநேமிஶ்ச கருடஶ்ச மஹா
பல: । அருணஶ்சாருணிஶ்சைவ விநதாயா: ஸுதாஸ்ததா ॥
॥ ௭௬ ॥ அநகாப்ஸரஸ: புண்யா விதிதா: புண்யலக்ஷணா: ।
ஸுஷுவேऽஷ்டௌ ஹாஹாஹூஹூ: ப்ரஜா தேவர்ஷிபூஜிதா: ॥
॥ ௭௭ ॥ அநவத்யாமநூகாம் ச அருணாம் அருணப்ரியாம் । அநூ
பாம் ஸுபகாம் சைவ ஸுஷுவே ப்ராதா ப்ரஜா: ॥ ௭௮ ॥ அலம்
புஷா மிஶ்ரகேஶீ புண்டரீகா திலோத்தமா । ஸுரூபா
லக்ஷணா க்ஷேமா ததா ரம்பா மநோரமா ॥ ௭௯ ॥ அஸிதா ச
ஸுபாஹுஶ்ச ஸுவ்ருத்தா ஸுமுகீ ததா । ஸுப்ரியா ச ஸு
கந்தா ச ஸுரஸா ச ப்ரமாதிநீ ॥ ௮௦ ॥ காம்யா ஶாரத்வதீ சை
வ மௌநேயாப்ஸரஸ: ஸ்ம்ருதா: । விஶ்வாவஸு: பரண்யா ச கந்த
ர்வாசைவ விஶ்ருதா: ॥ ௮௧ ॥ மேநகா ஸஹஜந்யா ச பத்மிநீ
புஞ்ஜிகஸ்தலா । க்ருதஸ்தலா க்ருதாசீ ச விஶ்வாசீ பூர்வசி

ரக்குரோதன் முதலானவர்களைப் பெற்றாள். ஸிம்ஹிகைக்கு ராகு வுண்டானான். காலையினிடம் காலகேயானுண்டானார்கள். கத்துருவினிடம் சேஷன், வாஸுகி, தக்ஷகன் முதலான நாகங்களுண்டாயின. விநதைக்கு கருடன், அரிஷ்டநேமி, அருணன் முதலானவர்களுண்டாயின. அநவத்தியை, அனூகாமை, அருணை, அனூபை, ஸுபகை முதலான ஸ்திரீகள் பிரதையினிடமுண்டானார்கள். அலம்புஸை, மிசிரகேசி, புண்டரீகை, திலோத்தமை, ஸுரூபை, லக்ஷணை, க்ஷேமை, ரம்பை, அஸிதை, ஸுபாகு, ஸுவிருத்தை, ஸுமுகி, ஸுப்பிரியை, ஸுகந்தை, ஸுரஸை, பிரமாதிநீ, காம்மியை, சாரத்துவதீ முதலான ஸ்திரீகள் முனியினிட முண்டானார்கள். விசுவாவஸு, பரணியை, கந்தருவை, மேநகை, ஸஹஜன்னியை, பத்மினீ, புஞ்சிகஸ்தலை, கிரு

तथा ॥ ८२ ॥ अनुम्लोचेति विख्याता प्रम्लोचेति ता-
ऊर्वशी । मनोवती चापि तथा विश्वाच्याद्याप्सरसस्तथाः ॥
॥ ८३ ॥ प्रजापतेस्तु सङ्कल्पात् सम्भूता भावनप्रियाः ।
अमृतं ब्राह्मणा गावो रुद्राश्चेति चतुष्टयम् ॥
॥ ८४ ॥ सुरभ्यपत्यमेतच्च पुराणे परिकीर्तितम् ।
एतच्च काश्यपापत्यं पुण्ये कीर्तितं तथा ॥
॥ ८५ ॥ मनोर्वंशं प्रवक्ष्यामि संक्षेपात्तं निबोधत ।
सुधर्मा शङ्खपाद्धर्मा तथानुवीरणो रुरुः ॥
॥ ८६ ॥ महाबलः सुपर्वा च विष्कम्भोऽथ तथैव च । ऋ-
षिपुत्रश्च राजेन्द्र विश्वावसुरनन्तरः ॥ ८७ ॥ विश्वे-
देवा इमे राजन् भास्करप्रतिमाः सुताः । दक्षपुत्र्यां च
विश्वायां मनोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ ८८ ॥ च्यवनः
प्रभवश्चैव ईशानश्चारतिस्तथा । अरण्यो मारुतश्चैव
विश्वावसुश्च बलो ध्रुवः ॥ ८९ ॥ तनूजो महिष-
श्चैव विधानोऽनर्कवत्सरः । वृषो नाभो विभू-
तिश्च सुपर्वत इमे नृप ॥ ९० ॥ साध्यासुता मनोः
पुत्रा नृप साध्यां प्रजज्ञिरे । वरो ध्रुवश्च सोमश्च वा-
युर्निरृतिपर्वतौ ॥ ९१ ॥ विश्वावसुश्च योगीन्द्रा

தஸ்தலை, கிருதாசீ, விசுவாசீ, ஊர்வசீ, அம்மியோசந்தீ, பிரம்மியோசந்தீ, மனோவதீ முதலானவர்கள் காசியபரின் சங்கற்பத்தாலுண்டானார்கள். இவர்கள் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவர்கள். அமிருதம், பிராமணுள், பசுக்கள், ருத்திரர் நாலுபேர்களும் ஸுரபியினிடமுண்டானார்கள். இனிமேல் மனுவின் வம்சத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும். ஸுதர்மன், சங்கபாத், தர்மன், வீரணன், ருரு, மகாபலன், ஸுபர்வா, விஷ்கம்பன், ரிஷிபுத்திரன், விசுவாவஸு, விசுவேதேவாள் முதலானவர்கள் தக்ஷபுத்திரியான விசுவையினிடம் மனுவுக்குப்பிறந்தார்கள். சியவனர், பிரபவர், ஈசானர், அரதி, அரணியன், மாருதன், விசுவாவஸு, பலன், துருவன், தநுஜன், மஹிஷன், விதாநன், அநர்கன், வத்ஸரன், விருஷன், நாபன், விபூதி, ஸுபர்வதன் முதலான ஸாத்தியர்கள் ஸாத்தியையினிடமுண்டானார்கள். வரன், துருவன், ஸோமன், வாயு, நிருருதி, பர்வதன், விசுவாவஸு, யோகீந்திர

[illegible]

னென்கிற வஷ்டவஸுக்கள் வஸுவினிடமுண்டானுர்கள். இராவதியினிடம் மருத்துவான்களுண்டானுர்கள். முகூர்த்தையினிடம் முகூர்த்தங்களுண்டாயின. பானுவினிடம் மானவானுண்டானுர்கள். ஜாமியினிடம் யானைக்கூட்டமுண்டாயிற்று. பூமியிலுள்ள மற்றவைகள் அருந்ததியினிடமுண்டாயின. ஸங்கற்பையினிடம் நாமங்களுண்டாயின. தர்மருக்கு லக்ஷ்மியினிடம் காமனும், திருதியினிடம் யசஸும், சந்தோஷமுமுண்டாயின. ஸோமனுக்கு ரோகிணியினிடம் வர்ச்சஸ்ஸுண்டாயிற்று. இவ்விதமாகப்பிரபஞ்சத்தின் அபிவிருத்தியைப்பார்த்துப் பிரஜாபதியானவரவரவர்களுக்குத் தக்க வதிகாரத்தி லவர்களை நியமித்தார். அதெப்படியென்ருல் மூன்று லோகங்களுக்கு மிந்திரனை அதிபதியாகச்செய்தார். யாதொரு இந்திரன் பிறக்கும்பொழுதே குசங்

வத்ருதஃ । ததாப்ரப்ருதி தேவேசஃ கௌசிகச்ச ஸமாகதஃ ॥
॥ ௧௦௨ ॥ அபிஷிச்யாதிராஜ்யேந ஸஹஸ்ராக்ஷம் புரந்தரம் ।
ஸ்ரஷ்டா க்ரமேண ராஜ்யாநி வ்யாதேஷ்டும் ஸமுபக்ரமே ॥ ௧௦௩ ॥
யஜ்ஞாநாம் தபஸாம் சைவ க்ரஹநக்ஷத்ரயோஸ்ததா । த்விஜா
நாமௌஷதீநாம் ச ஸோமம் ராஜ்யேப்யஷேசயத் ॥ ௧௦௪ ॥ தக்ஷம்
ப்ரஜாநாம் பதிம் அம்பஸாம் வருணம் பதிம் । பித்ரூணாம்
ஸம்யமிநம் காலம் சைவ வைவஸ்வதம் ததா ॥ ௧௦௫ ॥ ஹயாநாம்
ச ஸத்வாநாம் பூதாநாம் ச சரீரிணாம் । சப்தாகாசபலா
நாம் ச வாயுமீசம் ஸமாதிசத் ॥ ௧௦௬ ॥ ஸப்தமாத்ருபிசாசா
நாம் மாத்ரூணாம் ச ததா பசூநாம் । புத்திபேதக்ரஹரோகாணாம்
ரோஷாணாம் வ்ரதிநாம் ததா ॥ ௧௦௭ ॥ ப்ரேதாநாம் சைவ ஸ
ர்வேஷாம் ஈசாநஃ க்ருதஃ ப்ரபுஃ । யக்ஷாணாம் ராக்ஷஸா
நாம் ச குஹ்யகாநாம் தநஸ்ய ச ॥ ௧௦௮ ॥ ரத்நாநாம் சைவ தந
தஃ க்ருதோ வைச்ரவணஃ ப்ரபுஃ । ஸர்வேஷாம் தம்ஷ்ட்ரிணாம்
சேஷோ நாகாநாம் வாஸுகிஃ ॥ ௧௦௯ ॥ ஸரீஸ்ருபாணாம்
ஸர்வாணாம் ப்ரபுர்வை தக்ஷகஃ க்ருதஃ । ஸாகராணாம் ந
தீநாம் ச மேகாநாம் வர்ஷிதஸ்ய ச ॥ ௧௧௦ ॥ ஆதித்யாநாமபாம்ஜஃ

களைத்தரித்துக்கொண்டு வேள்வியின்பொருட்டுத் தயாராகயிருந்ததால் கௌசிகனென்கிற பேரையடைந்தானே அப்பேர்ப்பட்ட இந்திரன் கிரீடம் முதலானது தரித்து மூன்று லோகங்களையும் ரக்ஷித்துவந்தான். யாகங்களுக்கும், தவங்களுக்கும், கிரகங்களுக்கும், நக்ஷத்திரங்களுக்கும், பிராமணர்களுக்குமோஷதிகளுக்கு மதிபதியாகச் சந்திரனை நியமித்தார். பிரஜைகளுக்கு தக்ஷனையும் ஜலங்களுக்கு வருணனையும், பிதுருக்களுக்குக் காலனையும், குதிரைகள், பூதங்கள், சப்தம், ஆகாயம், பெலம் முதலானதுகளுக்கு வாயுவையும், பிசாசங்கள், ஸப்தமாதாக்கள், பசுக்கள், புத்திபேதம், கிரகங்கள், ரோகங்கள், ரோஷங்கள், விருதங்கள், பிரேதங்கள் முதலானதுகளுக்கு ருத்திரனையும், யக்ஷர்கள், இராக்ஷதர்கள், குகியகர்கள், தனம், ரத்தினம் முதலியவைகளுக்குக்குபேரனையும், இகத்துப்பற்களுடன் கூடின பிராணிகளுக்காதிசேஷனையும், நாகங்களுக்கு, வாஸுகியையும், ஊர்வன ஜந்துக்களுக்குத்தக்ஷகனையும், சமுத்திரங்கள், நதிகள், மேகங்கள், இடிகள், முதலி

पर्जन्योऽधिपतिः कृतः । गन्धर्वाणां चित्ररथस्तस्या-
धिपतिः कृतः ॥ १११ ॥ अथ चतुष्पदानां सर्वेषां वाह-
नानां च शौनक । महेश्वरध्वजः श्रीमान् गोवृषोऽधिपतिः कृ-
तः ॥ ११२ ॥ दैत्यानां च महाराज हिरण्याक्षः पतिः कृ-
तः । अरुणेन सारथिना [illegible] ॥ ११३ ॥
[illegible] । राजा
प्राच्यां दिशि तस्यां वासवोऽधिपतिः कृतः ॥ ११४ ॥ दक्षि-
णस्यां विभोः पुत्रो यमो राजा महायशाः । [illegible]
[illegible] ॥ ११५ ॥ का-
श्यपस्य [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ११६ ॥ पुल-
स्त्यपौत्रो [illegible] । एकाक्षि-
पिङ्गलो नाम [illegible] ॥ ११७ ॥ एवं वि-
भज्य राज्यानि स्वयंभूर्लोकभावनः । [illegible]
[illegible] ॥ ११८ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ११९ ॥ नानावर्णांस्तु
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १२० ॥ ये [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १२१ ॥ ये यजन्ति [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १२२ ॥ [illegible]

யவைகளுக்குப்பர்ஜன்னியனையும், கந்தர்வர்களுக்குச்சித்திரரதனையும், நான்குகால்களுள்ளவாகனங்களுக்கு மஹேசுவரருக்கு வாகனமான விருஷபத்தையும், அசுரர்களுக்கு ஹிரணியாக்ஷனையும் சூரியனுடைய சாரதியத்திற்கு அருணனையும், கீழ்திக்கில் இந்திரனையும், தெற்கில் சூரியபுத்திரனான தர்மராஜனையும், மேற்கில் காசியப புத்திரனான வம்புராஜனையும், வடக்கில் புலஸ்திய புத்திரனான ஏகாக்ஷிபிங்களனென்கிற குபேரனையுமதிபதியாக நியமித்தார். இவ்விதமாக நான்முகன் திவ்யதேஜோமயங்களான லோகங்களை அவரவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுச்சத்தியலோகத்

ण्या योगसिद्धिदाः । ते तत्र जगतो यान्ति तत्र तत्र
तपोवनयोः ॥ १३ ॥ एवं नियोज्य सर्वान् वै सर्वान्
सृष्ट्यर्थं जगत् । पश्चात्तं ब्रह्मसदनं प्राप्तोऽसौ
प्रजापतिः ॥ १४ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ १५ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ १६ ॥ एवं राजन् वेदतीर्थे [illegible]
[illegible] ॥ १७ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ १८ ॥

इति श्रीस्कान्दे महापुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रवर्णने उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
वेदतीर्थवैभवे ब्रह्मादिचरित्रं
त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥
इति चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥

தில் சரசுவதியோடு கூடச்சகலமான தேவர்களுக்குமசுரர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்குமனுக்கிரகஞ்செய்து கொண்டு ஜகத்தைமென்மேலும் விருத்திசெய்துவந்தார். அவரவர்களுமந்தந்த அதிகாரத்தை சுகமாகச்செலுத்திவந்தார்கள். மாந்தாதாவே நான்முகன் முதலானவர்களுக்குச் சிருஷ்டிசக்தியையளித்த வேததீர்த்தத்தின் மகிமையைப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் சகலபாபங்களுமற்றுத் திவ்யபோகங்களையனுபவிப்பார்களென்று நாரதர்சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் நாற்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

பிரம்மாதி சரித்திரம் முற்றிற்று.

அத பஞ்சசத்வாரிம்சோऽத்யாய:

[illegible]

நாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

——(: 0 :)——

இந்திரனுடைய ஹத்தியின்னிவிருத்தியைச்சொல்லுமென்ற ரசன் கேட்க முனிவர் மொழிகின்றார். அரசனே! துவஷ்டாவின் புத்திரனான விச்வரூபன் இந்திரனுக்கு புரோகிதனாக இருந்து கொண்டசுரர்களின் கோளினாலவனுக்கபஜயமுண்டாகும்படி மந்திரத்தின் சுவரத்தைமாற்றி மகத்தை நடத்திவைத்தான். அதை யறிந்து இந்திரன் மிகுந்தசினங்கொண்டு வச்சிரத்தாலவன் சிரத்தைக்கொய்யவுடனே அவன் சரீரத்தில் நின்றும் நெடும்பனை போல் நீண்டகருத்த சரீரத்துடன் ஹத்தியானது கிளம்பித்தன்னைத்தடுத்த தேவர்களைத்துரத்திவிட்டு இந்திரனைத்துடர இந்திரன் கண்டு பயந்தோடி வேறுகதியில்லாமலொரு தடாகத்தில் தாமரை மொட்டிற் புகுந்தொளித்திருந்தான். அந்தத்தருணத்தில்

[illegible]

அசுரர்களாலவதிப்படு மமரர்களை யழைத்துக்கொண்டு பிரகஸ்பதியானவர் நகுஷனையடைந்து தேவராச்சியத்தையவனுக்குமுடிசூட்டி அவனாலசுரர்களைவென்று அமராவதியிலிருந்துகொண்டு இந்திரன்வரவை யெதிர்பார்த்திருந்தார். இப்படியிருக்க வொருக்காலிந்திரத்தும்னனுக்காக்வேதவநேசனுக்ஞைபெற்ற கும்பமுனிவனேவலினால் நகுஷனிந்திராணியை யணையவிருப்பங்கொண்டிருப்பதை அவளறிந்து மனங்கலங்கி ஆசாரியனைக்கண்டு வணங்கி ஓ எங்கள் குலகுருவே தங்கள் சிஷ்யனுக்குவந்த விபத்தைத் தாங்கள் கவனிக்காமலிருந்தால் நாங்களென்னசெய்வோம். தனம் மனைவி மானம் முதலியயாவற்றையும்விட்டுவிட்டெங்கேயோ ஓடிவிட்டாரே; உயிருடனிருக்கின்றாரோ இல்லையோ ஒன்றுந்தெரியவில்லையே. இப்பொழுதெனது கற்புக்குங்குறைவுவரும்போலிருக்கின்றதே என்னசெய்வேன். ஓ மகானுபாவா ! தங்களால் முடியாதகாரியமேது ? தயவுசெய்து நகுஷனைத் துலைத்தென்நாதனை வருத்தித்தங்கள்குமாரியைப்போல் காத்தருளுமென்று முறை

[illegible]

யிட்டாள். அப்பொழுது தேவகுரு அந்தத்தையலின் துயரத்தைப்பார்த்துத் தயவுற்று அக்கினியை யழைத்து இந்திரனைப் பார்த்து வாவென்று அனுப்ப அக்கினியுமெங்குந்தேடிப்பார்த்து இந்திரனிருக்குமிடத்தைத் தெரிவித்தான். உடனே பிரகஸ்பதி தேவர்களுடன்கூட இந்திரனிருக்குந்தடாகத்தை யடைந்து இந்திரனையழைக்க இந்திரனும் வெளியில்வந்து வெட்கத்தால் தலைகுனிந்துநிற்க வுடனே குருவுமிந்திரனைநோக்கி இந்திரா வருத்தம் வேண்டாம் முன்போல் தேவராச்சியத்தையடைந்து சுகமாயிருக்கலாம். உன் ஹத்தி தொலையுமுபாயமொன்றிருக்கின்றது. அதா

மயம் பாவநம் । தக்ஷிணே ஸமுத்ரதீரே ஸ்தாநம் வேதாரண்யமிதி ப்ரதிதம் ॥ ௧௦ ॥ தத்ர தேவஸ்ய புரதோ வேததீர்த்தமிதி ப்ரதிதம் । தத்ர மஜ்ஜநமாத்ரேண ஹத்யைகா தவ நஶ்யதி ॥ ॥ ௧௧ ॥ யஸ்மிந் ஸ்நாத்வா ஜநநீம் கத்வா பித்ருஹா பாபாத் தே வவ வேததீர்த்தே । ஸ்நாத்வா ஹி கைலாஸமவாப யோ க்ஷ: பாபா ஸம்ஹாரவதீ ஸா மே ஹ ॥ ௧௨ ॥ கவேரகந்யா யஸ்மிந் தினே தினே யஸ்மிந் ஸ்நாத்வா த்வபாகரோதி வேததீர்த்தே । ஸ்வ ஸ்யாம் ஜநைர்ந்யஸ்தமகிலம் கல்மஷராஶிம் விமுஞ்சதி ஸா பவதீ ஹ ஶுத்தா ॥ ௧௩ ॥ திலோத்தமா த்விஜஶாபதோஷா ஸ்வ தேஹம் ஹரிணீஶரீரா । யா வேதநத்யாம் ஜலஶோ ஸ்நாத்வா வாநந்தே தேஹம் திவ்யமவாப ॥ ௧௪ ॥ பாபாத் மாயேஷு நயோ [illegible] பாபம் ஶாபஜம் [illegible] । தத்வேததீர்த்தே விஶ்வாமித்ரோ தாருண்யமவாப [illegible] ॥ ௧௫ ॥ ய த்ப்ரபாவாத் த்ரிஶங்குர் நாகராஜ ஸ்வர்கம் வேததீர்த்தே விஶ்வாஜித் ஸ்வர்கம் । நித்யாஹவத் ப்ரஜாபதிர் விதாதா சதுர்முகோ [illegible] திவ்யம் ஸ்வதேஹ: ॥ ௧௬ ॥ தத்வேததீர்த்தே ப்ரவிசார்யாஸ்மிந் ஸ்நாத்வா விதிவத் ஸ்ருஷ்டிம் ஸமஜ । ஸ்நாத்வா தக்ஷோ மநுஶ்ச ஸமஜ ஸ்ருஷ்டிஶக்திம் விதாத்ருஷ்டா: ॥ ௧௭ ॥ தா நாம் யாக ஜ்யோதி தபஸ ஸமாராதிதோ யத்ர நாராயண

வது பூமியில் தெற்குசமுத்திரக்கரையில் வேதாரண்ணியமென்றொரு திவ்வியஸ்தலமிருக்கின்றது. அதிலுள்ள வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்தால் கோடிப்பிரம்மஹத்தியுங்கூட நசிக்கும். ஒருஹத்தி நசிக்குமென்பதிலென்ன சந்தேகம். எந்த வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து தகப்பனைக்கொன்று தாயையணைந்தவனுங்கூடக்கைலையையடைந்தானோ, காவேரியுமடிக்கடிபபாபிகளால் தன்னிடந்தள்ளப்படும் பாபங்களை யெந்த வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநத்தினால் விலக்கிக்கொள்ளுகின்றாளோ; திலோத்தமைக்கு யெதில்சாபம் நீங்கிற்றோ; யெதில் மேனகைக்கும் விசுவாமித்திரருக்கும் கிழத்தன்மை விலகித் தாருண்ணியங்கிடைத்ததோ; எதின் மகிமையினால் திரிசங்கு சுவர்கஞ்சென்றானோ, எதின் வைபவத்தால் சதுர்முகனும், தக்ஷனும், மனுவும், சிருஷ்டிசக்தியை யடைந்தார்களோ; யாகம், தவம், தானமொன்றுஞ்

ஸ்நாத்வா । தே வேத³தீர்தே² [illegible] [illegible]
[illegible] ஸ்நாநமாத்ரோ மஹத்தே³ ॥ ௩௮ ॥ க்ருத்வாऽபி பாபஞ்ச ஸ-
[illegible] தவேத³தீர்தே² விநிமஜ்ஜ்ய ஸ்நாத்வா । [illegible]
[illegible] ப்ரயாதி தீர்தோ²த்தமே வேத³வநேஶ்வராக்²யே ॥ ௩௯ ॥
ஆயுஸ்ததா²ரோக்³ய [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] தா⁴ந்யம் ஸ்யாத்³வேத³-
தீர்தே² க்ருதமஜ்ஜநாநாம் ॥ ௪௦ ॥ வேதா³தி³வித்³யா [illegible]
[illegible] [illegible] । ராஜ்யம் ஸுக²ம் கீ-
ர்த்திருதா³ரபா⁴வ꞉ ஸ்யாத்³வேத³தீர்தே² க்ருதமஜ்ஜநாநாம் ॥ ௪௧ ॥
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ஸித்³தி⁴꞉ । ஸத்யம் வ்ரதம் தா³ந [illegible] ஸ்யாத்³வேத³தீர்தே² க்ரு-
தமஜ்ஜநாநாம் ॥ ௪௨ ॥ [illegible] [illegible]
[illegible] விநயஶ்ச நீதி꞉ । ஶாந்தி꞉ [illegible]
[illegible] ஸ்யாத்³வேத³தீர்தே² விநிமஜ்ஜநாநாம் ॥ ௪௩ ॥ [illegible]
[illegible] விஷ்ணௌ [illegible] [illegible] ஶ்ரவணாதி³கேஷு ।
[illegible] [illegible] ஸ்யாத்³வேத³தீர்தே² க்ருதம-
ஜ்ஜநாநாம் ॥ ௪௪ ॥ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] । [illegible] ஸ்யாத்³வேத³-
தீர்தே² க்ருதமஜ்ஜநாநாம் ॥ ௪௫ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ஸ்யாத்³வேத³தீர்தே² க்ருதமஜ்ஜநாநாம் ॥ ௪௬ ॥ நாரத³꞉— [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௪௭ ॥ [illegible]

செய்யாதவர்களுக்குங்கூட வொரே ஸ்நாநத்தினாலெந்த தீர்த்தமானது மகாபாபங்களையுங்கூடத் துலைத்து ஆயுஸ், ஆரோக்கியம், பசு, பூமி, தனம், தான்னியம், குழந்தை, கல்வி, ராச்சியம், கீர்த்தி, சுகம், ஔதாரியம், மந்திரசித்தி, ஜயம், சத்தியம், விருதம், தயை, தானம், வினயம், சமம், தமம் சகனம், ஒழிவு, பக்தி, சிரத்தை, சுவர்க்கம், மோக்ஷம் முதலான சகலபலன்களையுங் கொடுக்கின்றதோ அதில்ஸ்நாநஞ் செய்தாலிந்த ஹத்தி பஞ்சாய்பறந்து விடுமென்று சொல்லி யமரர்களோடுங்கூட இந்திரனையழைத்துக் கொண்டு வேதவநம்வந்து விதிப்படி வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்

𑌦 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌜𑌲𑌮𑍍 ॥ ௪௮ ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾 𑌤𑍀𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 । [illegible] ॥ ௪௯ ॥ 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍋 [illegible] । [illegible] 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 [illegible] ॥ ௫௦ ॥ 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌗𑌾𑌹𑌨𑌾𑌤𑍍 । [illegible] ॥ ௫௧ ॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 [illegible] । [illegible] ॥ ௫௨ ॥ [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥 [illegible] । [illegible] ॥ ௫௩ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ௫௪ ॥ [illegible] । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯 [illegible] ॥ ௫௫ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ௫௬ ॥ [illegible] । [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ ௫௭ ॥

செய்விக்கவுடனே ஹத்தியானதவன் சரீரத்தை விட்டுவிலகிக்கரையில்நின்று அலறிற்று. அப்பொழுது பிரகஸ்பதியதை நான்காகப்பிரித்துப் பூமியிலும், ஜலத்திலும், மரத்திலும், மாதுகளிடத்திலும்விட்டார். பிரகு இந்திரன் பிரமஹத்தியின் பிராயச்சித்தத்திற்காக வேதநதிக்கு மேல்பக்கத்திலிந்திரலிங்கமென்றொருலிங்கத்தைபிரதிஷ்டைசெய்து பூஜைக்காக லிங்கத்தின் சந்நிதானத்தில் தீர்த்தத்தையுமுண்டுபண்ணி சிவபெருமானையாராதித்து வேதவநேசலிங்கத்தையுந்தெரிசித்து விட்டு குருவுடன் அமராவதியையடைந்து சத்துருக்களைத்துலைத்துத் தன்வரவினாலுடல்பூரித்து மயிற்கூச்சலுடன் மயில்போலெதிர்கொண்டுவரும் இந்திராணியைத்தழுவிக்கண்ணைத் துடைத்துச் சமாதானஞ்செய்து முன்போலரசு செலுத்திவந்தான். இந்த இந்திரதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து இந்திரலிங்கத்தை தெரிசித்தவர்களுடைய பிரம்ம

वेदतीर्थे सकृत्स्नानात् तद्वत्फलं कीर्तितं तव । इन्द्रती-
र्थे सकृत्स्नानात् यदिन्द्रेणाभिषेवितम् ॥ ௫௮ ॥ ब्रह्म-
हत्यादिभिः पापैः मुक्तो ब्रह्मपदं व्रजेत् । य इदं
पुण्योपाख्यानं शृण्वन्ति पठन्ति च ॥ ௫௯ ॥ सर्वान्
कामानाप्नुवन्ते ते सर्वपापविवर्जिताः ॥ ௬௰ ॥

इति श्रीस्कान्दपुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रखण्डे उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
वेदतीर्थवैभवे इन्द्रब्रह्महत्याशान्तिर्नाम
चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥
इति पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

अथ षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥

मान्धाता — कथं शशाप माताऽऽदौ पन्नगं शेषं पन्नगम् । कथं तस्यापवादान्तं वेदतीर्थमवाहनात् ॥ ௧ ॥ कश्यपस्य मुनीन्द्रस्य कथयैतां कृपानिधे । नारदः — कद्रूश्च विनता चोभे काश्यपं चोपतस्थतुः ॥ ௨ ॥

ஹத்தியுங்கூட நசிக்கும். புக்தி முக்திகளும் சித்திக்கும். இதைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் பிரம்மலோகத்தையடைவார்களென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் நாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்
இந்திர சரித்திரம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தியாருவது அத்தியாயம்.

ஓ மகாமுனிவரே! ஆதிசேஷனை யவர் மாதாவானவள் சபிக்கவென்ன காரணம்? வேததீர்த்த ஸ்நாநத்தாலதெப்படி நிவிருத்தித்ததென்று மாந்தாதா கேட்க நாரதர் நவிலுகின்றார். அரசனே கத்துருவும், விநதையும் புத்திரர்கள் வேண்டுமென்கிற விருப்பத்தால் தங்கள்கணவனை காசியபரை அடைந்து ஓநாதா எங்

[illegible]

களுக்கு புத்திராளுண்டாகும்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கக் காசியபருமவர்களிடம் கெர்ப்பத்தையுண்டுபண்ணினார். அப்பொழுது விநதை இரண்டு முட்டைகளையும் கத்துரு ஆயிரம் முட்டைகளையும் பெற்றார்கள். உடனே காசியபர் வினதையைப்பார்த்து விநதே உன்னுடைய முட்டைகளிரண்டுமாயிரம் வருஷஞ்சென்றபிறகுதான் வெடிக்கும்; அதுவரைகார்க்கவேண்டியது. கத்துருவின் முட்டைகளாயிரமுமொரேவருஷத்தில் வெடித்து விடுமென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார். பிற்பாடப்படியே வருஷமொன்று சென்றவுடன் கத்துருவின் முட்டைகள் வெடித்துச்சேஷன், வாஸுகி, தக்ஷகன், கார்க்கோடகன், மகாநாகன், கம்பளாசுவதரன், குளிகன், சங்கபாலன் முதலான நாகங்களுண்டாயின. அவர்களொவ்வொருவர்களும் மகாபலசாலிகளாய்மென்மேலும் மேன்மை பொருந்தியிருப்பதைப் பார்த்தைந்நூறு வருஷங்கார்த்திருந்தும் விநதையசூயையினால் முட்டையிரண்டிலொன்றையுடைத்தாள். அப்பொழுது பாதிசரீரத்தோடு கூடப்பிறந்த அருணன் மாதாவைநோக்கி, மத்தியகாலத்தில் முட்

[illegible]

டையையுடைத்து என்னை முடமாகச் செய்தபடியால் நீ உனது சக்களத்தியான கத்துருவுக்குத் தாசியாக பவிக்கக்கடவாயென்று சபிக்க வுடனே வினதை புத்திரனைப்பார்த்து, அடே குழந்தாய்! உன்னால் சுகத்தை யடையலாமென்று நினைத்து முட்டையையுடைத்தேன். அப்படியிருக்க, நீ எனக்கு விசேஷதுக்கத்தைக்கொடுத்தாயே நானென்ன செய்வேனென்று வருத்தமுற, அப்பொழுதருணன் அம்மா நீ வருந்தவேண்டாம் இந்த முட்டையைப் பூருவுங்கார்த்துவா. இந்தக்குழந்தை யுன்னைக்காப்பானென்று சொல்லிவிட்டுச் சூரியனுக்குச் சாரதியாக பவித்தான். பிறகு வெகுகாலஞ் சென்றவுடனாகாயத்திலின்பமான வாத்தியகோஷத்தைக்கேட்டு, கத்துருவானவள் விநதையைநோக்கி, இதேது வாத்தியகோஷமென்று வினவ, விநதையானவள் தேவர்கள்கூடி, உச்சைசிரவமென்கிற விந்திரன் குதிரையை வாத்தியகோஷத்துடன் நீராட்டக்கொண்டுபோகின்றார்களென்று சொல்லவுடனே கத்ருவானவளந்தக்குதிரை என்ன வர்ணமுள்ளதென்றுவினவ, விநதையானவளது முழுமையும் வெள்ளைநிறமுள்ளதென்று புகலக்

[illegible]

கத்துருவானவளவளை நோக்கி யதுகருத்த வாலுள்ளதென்றுரைக்க, விநதையதுபூருவும் வெள்ளையென்றுசொல்ல, இருவரும் நீ சொன்னபடியிருந்தால் நானுனக்குத் தாசியாவேன். நான் சொன்னபடியிருந்தால் நீ எனக்குத்தாசியாகக்கடவாயென்று பிரதிக்ஞை செய்துகொண்டு அவரவர்களில்லத்தை யடைந்தார்கள். அன்றிரவில் சேஷன் முதலான நாகங்கள் தேவலோகஞ்சென்றுவிட்டு மனைக்குவர மாதாவானவள் அடகுழந்தைகளா! உச்சைசிரவத்திற்கு வாலென்ன நிரமுள்ளதென்று கேட்கப் பூராவும் வெள்ளையென்று புதல்வன்கள் புகலக்கத்துருவானவள் அடே என் கண்மணிகளா! உங்களில் கறுத்தநாகங்கள் நாளைக்காலையில் அந்தக் குதிரையின் வாலைக் கடித்துக்கொண்டு தொங்கவேண்டியது. நானும் விநதையும் பிரதிக்ஞை செய்துகொண்டிருக்கின்றோமென்று சொல்லச்சுத்தமனமுள்ள கட்செவிகள் தன் கருத்

ஶ்ருத்வா ஜயதீஹ ய꞉ । தம் ஹந்தி தை³வதோ³த்ர நரகம் யாதி
ஶாஶ்வதம் ॥ ௨௯ ॥ யதே³நம் நிஷேதோ⁴ ராஜா ஹ்யஸ்ய ராஜ்யோऽ
பி⁴ஷேசந꞉ । நிஜித்ய ப³லிவேவாஸ்ய ஸ்வராஜ்யம் கீர்தி
ஶாலிந꞉ ॥ ௩௦ ॥ வஞ்சகஸ்ய ந்ருஶம்ஸஸ்ய நிக்ருதிஜ்ஞஸ்ய பாபி
ந꞉ । நாயம் லோகோ ந பரலோகோ ந கீர்திர்ந பரா க³தி꞉ ॥ ௩௧ ॥
நஶ்யந்த்யஸ்ய ஶ்ரேயாம்ஸி கீர்திர்ஹி ஶாஶ்வதீ । கீர்தி
தாம் லோகா நரகா ஹ்யஸ்ய ஶாஶ்வதா꞉ ॥ ௩௨ ॥ தஸ்மாத்³தக்ஷ
ஸ்வர்க³ம் தம் த்வேகம் ஸ்வயம் । ஸர்வேஷு பாதகேஷு த
ஸ்யாஸ்ய ஹி யத்³வஸ்து ரக்ஷதி ॥ ௩௩ ॥ இத்யுக்தேஷாம் ஸர்
ப்ராணாம் கத்³ரூர்வம் ஶ்ருத்வா கோபிதா । வ்யாஹ ஸர்பாந்
ஸந்தா⁴ய ப்ரதிபே⁴தே³ந தேஜஸா ॥ ௩௪ ॥ கத்³ரூ꞉— மாதரம்
தே³வதாம் மாம் ய꞉ ப்ரமாத்³ய ந வத꞉ । ஸர்வேஜ்ஞாஸ்து ஜ்வலந்தி
யஜ்ஞேஷு ஸர்பிதா இவ ॥ ௩௫ ॥ ஸர்பாணாம் வ்யஸநோ தே³
வோ மாதேதி ஶ்ருத்வா ஹ்யபி⁴ஷ । கத்³ரூம் ஶ்ருத்வா மாதுர்
ஹ்யம் யத்³யாஸ்து வசிஷ்யஸ்ய ॥ ௩௬ ॥ தஸ்மாத்³வஸ்தாத்³ ரக்ஷஸா
ஶாபஸ்த்வ ப்ரதிக்³ருஹ்யதாம் । ஜநமேஜய இத்யேவ ராஜர்ஷே
ஸர்பாவிப்ராத꞉ ॥ ௩௭ ॥ ஸர்பஸத்ரஸ்ய தே யஜ்ஞே
நஶ்யந்த்வதிரா ॥ நாரத³꞉— இத்யுக்தமாத்ரே ஶேஷாத்³யா
ஸ்தே ஸர்பா꞉ விஷாதா³ந்விதா꞉ ॥ ௩௮ ॥ மாதரம் ஶரணம் ப்ரா
ப்தா꞉ ஶாபமோக்ஷம் விசிந்தயந்தாம் । இத்யுக்தேஷாம் ஸம்ஶ்ரு
த்ய மாதா வ்யாஹ ஸர்பாந் பந்நக³꞉ ॥ ௩௯ ॥ கஶ்சிதோ³ மாதா
விப்ரோ த்³ருஷ்ட்வா ஶப்த꞉ காரணாந்திஹ । ஸோऽயமேவ தத்³ஜ்ஞா
நாத் ஸ்வர்க³திக்ருதஸ்ஸ்வயம் ॥ ௪௦ ॥ இத்யுக்தே பாவிந꞉ கே
சித்தயா வக்ஷ்யமாணேந꞉ । யதிஷ்டோ ஶேஷ ஶேஷாத்³யா꞉ கே
சித்³தா³நாநேதிரே ॥ ௪௧ ॥ தே ஶேஷப்ரமுகா²ஸ்ஸர்வே ஶா

திற்கிணங்காததால் ஜனமேஜயன் யாகத்தில் நீங்கள் மடிக்கக்கட
வீர்களென்று சபித்த தாயைப்பணிந்து பணிகள்மறுசாபத்தைப்
பிரார்த்திக்கவப்பொழுதவள் நான் சொன்னபடி செய்தவர்களை
அந்த வேள்வியிலஸ்தீகரென்கிற வேதியன் காப்பாரென்றனுக்கி
ரகித்தாள். அவைகளிற் சிலசர்ப்பங்களப்படியேசெய்து மாதாவுக்
குச்செயத்தைக்கொடுத்ததுகள். சேஷன் முதலான சாதுக்கள்

वाद्भृशं क्लेशितास्सः । दक्षिणस्यामुदधेस्तीरं वेदारण्यं स-
मेत्य ते ॥ ४२ ॥ अगस्त्यं शरणं प्रापुश्शापशान्ति-
मभीप्सवः । तान् शेषप्रमुखान् भीतान् मैत्रावरु-
णिरब्रवीत् ॥ ४३ ॥ अगस्त्यः — अस्त्यत्र वेदविपिने जग-
ति प्रथितं श्रीवेदतीर्थमिति विश्रुतमस्ति तीर्थम् । यत्रैव
शम्भुर्गिरिजया विधिविष्णुपूर्वैः देवैश्च तापसवरै-
र्मुनीन्द्रनिवहैस्सह सन्निधत्ते ॥ ४४ ॥ तत्रैव कौशि-
कमुनिर्हरिणीशरीरा काश्यपक्लेशकारिणी च वसिष्ठा
य । श्रीवेदतीर्थमज्जनान्निर्मुक्तशापाः स्वर्गं प्रयाता वसि-
ष्ठपुत्राश्च नागाः ॥ ४५ ॥ तत्रैव शापितनयो
हरिश्चन्द्रकान्तनृपो नृपशापवशो हाय निर्जनेन । श्री-
वेदतीर्थे स्नानपवनसन्नाहात् सञ्चितात् दुष्कृता-
द्विमुक्त एव नागाः ॥ ४६ ॥ सौदासनृपो वसिष्ठतनयाः कौशिका-
त्मजस्य शापेन तप्यमानाश्च वसिष्ठशापात् । श्रीवेदती-
र्थे स्नानमाहात्म्यादेव पापात् विमुक्ताः प्राप्तवसिष्ठ-
शापाः ॥ ४७ ॥ सौदास इत्यपि नृपो वसिष्ठशा-
पात् राक्षसत्वं विनिर्जगाम वेदतीर्थे । राक्षसत्वं गत्वा
वन्यां हत्यां कृत्वा वह्नौ पतितवानपि मानवत्वम् ॥
॥ ४८ ॥ शक्रोऽपि महाहत्यां विप्रवध वेदतीर्थे हत्यां
विहाय मुक्तो ब्रह्महत्यां सद्यः । स्वर्गं ययौ तस्य च
याज्ञवल्क्यो नित्यं भवबन्धात् विमुक्तः सुरवराः कृ-
पया ॥ ४९ ॥ श्रीवेदतीर्थे स्नानमाहात्म्याद्याज्ञवल्क्यः पापा

சாபத்தைத் துலைக்கும்பொருட்டு வேதவநம்வந்து கும்பமுனியை சரணமடைய வுடனே அவரவைகளுடைய விருத்தாந்தத்தை விசாரித்து ஓ சேஷன் முதலான நாகங்களே! கவலைவேண்டாம். உங்கள்சாபம்நீங்குமுபாயமொன்றிருக்கின்றது. அதென்னவென்றுலிந்த வேதவநத்தில் வேதவநேசன்சன்னிதானத்தில் திலோத்தமை, விசுவாமித்திரர், மேனகை, வசிஷ்டபுத்திராள், திரிசங்கு, ஸௌதாஸன் முதலானவர்களுடையசாபத்தைத்துலைத்ததாயும் இந்திரன்முதலானவர்களுடைய ஹத்தியைநிவிர்த்திசெய்ததாயும் யாக்கியவல்கியர் முதலானவர்களுடைய பவபந்தத்தை யறுத்த

𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌤𑌰𑌃 । 𑌕𑍇𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿-
𑌜 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌵𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑌕𑌨𑌾𑌰𑌦𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௫௦ ॥
𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌵𑌗𑌾𑌹𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤
𑌮𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌿𑌵𑍍𑌯𑌧𑌿𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌾-
𑌨𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௫௧ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍂𑌯-
𑌮𑌵𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌶𑌾𑌪𑌹𑌾𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑌮𑍇𑌷-
𑌷𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌷𑌾 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌰𑍈𑌃 ॥ ௫௨ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌇-
𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑍇-
𑌷𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫௩ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯
𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌕𑌾𑌃 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿-
𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ ௫௪ ॥ 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿-
𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍋𑌦𑌿𑌨𑌃 । 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌲𑌯𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௫௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍃-
𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌃— 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵-
𑌨𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௫௬ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑌰-
𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 । 𑌗𑍋𑌪𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯
𑌗𑍋𑌕𑌾𑌶𑌿𑌶𑌕𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤 ॥ ௫௭ ॥ 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇-
𑌮𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 । 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌨𑌿𑌲𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
॥ ௫௮ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌗𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ ௫௯ ॥ 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍀𑌶𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 । 𑌶𑌿𑌵 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌶
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕 ॥ ௬௦ ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵-
𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 । 𑌮𑌾𑌮𑍍𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾-
𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕 ॥ ௬௧ ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌮𑍍𑌪𑌦𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌮 𑌶𑌰𑌣𑌂
𑌗𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌵𑌨𑍇𑌶 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑍌𑌲𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕 ॥ ௬௨ ॥

தாயுமிருக்கின்ற வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ் செய்தா லுங்களுடையசாபம் நீங்கிவிடுமென்று உபதேசித்தார். அதைக் கேட்டு சேஷன் முதலான சர்ப்பங்களவரிடமனுமதிபெற்றுவேத தீர்த்தத்தை யடைந்து விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசன் சன்னதி யடைந்து பணிந்து பரவசமாகிப் பலவிதமாகத் துதிக்க

க்ஷுத்த்ருட்க்ஷயபயைஶ்சைவ நந்த்யாஶ்ச ஸாக³ரஸ்ததா² । ஶோகக்ஷயா
ஸ்தீர்த்²யாணாம் நதோ³ வ்யாக்²யாவ்யாக்²யவிதே³ ॥ ௬௩ ॥ குண்ட³த்ர்யா
ப்ராப்த்யாரண்யேஶ ஶோதா³: ஸாக³ரஸ்ததா² । கதா³ப்ராப்யாத்மயீதாவ
ஸ்கந்தோ³ஷு வ்ரதாயக: ॥ ௬௪ ॥ வைஶ்யயுத்³தோ⁴ மஹோத³தி⁴தா ஸர்வ:
ஶாரத³ஸ்ததா² । நாரத³: — ஸர்வம் ஸ்ருத்வா வ்யஸனஸம்ஸ்து வேதா³ர
ண்யஸ்வரஸ்ததா³ ॥ ௬௫ ॥ ப்ராஹ ஸர்வம் நிஜம் வாக்யம் ஸத்காரகா
காரஶிவ: । ஶிவ: — ஶாபஹீனஸ்தாஸி யாஷ்ஹாகம் வேத³தீர்த்த²ப்ரமா
ஹாத்மக: ॥ ௬௬ ॥ தமேதா ஸர்வம் ஸர்வேணா ஸம்ப்ரஸாதா³த்
ஸாதயே । தத்ர போ⁴க³வதீ நாம பாதாலே ஶீகாவித்³ நக³ரீ ॥ ௬௭ ॥
ஸத்³ய ஶேஷ யாஜா ஏதா² வஸ தத்ராஹிமிஹிர: । ஸர்வேஷாம்
போ⁴கி³னாம் ராஜா த்வம் ஸதா³ ஸமாஜ்ஞயா ॥ ௬௮ ॥ ஏவமஸ்த்விதி
ந: ஸமித: பாதாலே தத்ரைவ வஸ । ஸர்வஸத்த்வாநுயா
ஷ்ணகம் நாஸ்தி நீதிஸமாஜ்ஞயா ॥ ௬௯ ॥ இத்யுக்த்வா மஹேஶானு
ஸந்தா⁴ஸ்தே த்வாந்தர்யதே । ஶேஷோ(அ)பி ஸர்வநாகை³
ர்ஜை: பாதாலே ந்யவஸத் ஸுக²ம் ॥ ௭௦ ॥ த்ர்யக்ஷஶாபஹ
ய: ஶ்ரீமான் வேத³தீர்தே² நிமஜ்ஜனாத் । இதி தே ஸர்வமாக்²யாதம்
வேத³தீர்த²ஸ்ய வைப⁴வம் ॥ ௭௧ ॥ ஸதாத்³ருஶம் வேத³தீர்த²ம் வி
ஜ்ஞீ ராஜந் ஸமாத்³ருதம் । கேநவா வர்ண்யதே ராஜந் வேத³தீ
ர்த²ஸ்ய வைப⁴வம் ॥ ௭௨ ॥ ஸார்த⁴யோஜநவிஸ்தீர்ணம் பாத³யோ
ஜநமாயதம் । தத்தீர்த²ம் க்ருபயா ந்ருணாம் கேவலம் ஜ்ஞானதே³ ஶி
வ: ॥ ௭௩ ॥ ஸத்யதோ வேத³தீர்த²ஸ்ய த³க்ஷிணாம் த்ருஷ்டிதீ
ர்த²கம் । உத்தரே த்ருஷ்டே ப்ரகாவேஸ்ய யாதவீஶாநதீர்த²கம் ॥

வப்பொழுது ஜகதீசனுதிசேஷனை நோக்கிச் சேஷா உங்களுடைய
சாபம் நீங்கிவிட்டது. பயப்படவேண்டாம், வேததீர்த்தத்தின்வை
பவத்தை யாரறிவார்கள், நானுங்கூடவறியேன். என்னனுக்கிரகத்
தால் பாதாளத்தில் போகவதியென்றொரு பட்டணத்தை கட்டிக்
கொண்டு பயமற்றுச்சுகமாக மற்ற நாகங்களோடு நாகராஜாவாக
விருந்து வசிக்கக்கடவாயென் றனுக்கிரகித்துவிட்டந்தர்த்தானஞ்
செய்தார். சேஷனுமீசனிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டு பாதா
ளத்தில் போகவதி நகரத்தில் நாகங்களோடுகூட நலமுடன்
வாழ்ந்தான். தென்பக்க மக்கினி தீர்த்தத்தோடும் வடபக்கமீ

॥ ७४ ॥ अगस्तितीर्थं नागेशं तीर्थं संसारतारकम् । अ-
स्मिन्स्तीर्थे सकृत्स्नात्वा केवलं मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ७५ ॥
सर्वज्ञत्वं शिवत्वं च वेदतीर्थस्य वैभवम् । किं
मानुषेण ज्ञायते तत्तस्य फलं कीर्तितं मया ॥ ७६ ॥ सा
धुवाजनसीरराजेन्द्र यत्र तत्र गतवानसि ॥ ७७ ॥

इति श्रीस्कान्दपुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रवर्णने उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
नागराजचरित्रं नाम
षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥
इति षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥

अथ सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

—]0[—

मान्धाता— अग्नितीर्थस्थितिं व्याचिख्यासस्व मे न
हेतुना । दक्षिणाग्रे नदीसन्धौ वद ब्रह्मसुतेन मे ॥
॥ १ ॥ नारदः— शृणु वीरं संवादं पुरोचितं नार
दानवः । शृङ्गाग्रे भार्गवायां तपस्विनं दधिचिसुतः ॥ २ ॥

சான தீர்த்தத்தோடுங்கூடித் திரிதீர்த்தமென்று பேர்பெற்ற வேத தீர்த்தத்தின் பெருமையை யாரறிவாரென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்மிதையில் நாற்பத்தியாறுவதத்தியாயம்
நாகராஜ சரித்திரம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஓ நாரதமுனிவரே அக்கினிதீர்த்தத்தின் வரலாறென்ன வென்று மாந்தாதா மறுபடிகேட்க நாரதர்சொல்லுகின்றார். அரசனே! புலோமாவென்கிரவசுரன் பிரகுமகரிஷியினிடம் வைரத்தாலொருசமயமவரில்லாத வேளையிலாச்சிரமத்தை யடைந்து அச்னி

कस्याश्रममिति पृष्टो दृष्ट्वा [illegible] तदानलः । स भृगोर्होत्र-
गृहं मत्वा भृगो[illegible] सः ॥ ३ ॥ तां दृष्ट्वा
चारुसर्वाङ्गीं बालमोहिनीं च यशस्विनीम् । [illegible] दृष्ट्वा
कस्य भार्येति पृष्टवान् ॥ ४ ॥ न किञ्चित् प्रत्युवाच सा सा-
ध्वी दानवा[illegible] । [illegible] वेदिकासीनं वह्निं वचन[illegible]
वीत् ॥ ५ ॥ कस्य भार्या [illegible] बाला [illegible]
ना । त्वं साक्षी किल सर्वत्र [illegible] पावक ॥ ६ ॥
तच्छ्रुत्वा [illegible] देवोऽपि सत्यं [illegible] ततः । इत्युक्त-
स्तदा [illegible] भीतः कथं कार्यम[illegible]ति ॥ ७ ॥ स चिन्तया-
मास भृगोः कोपं [illegible]क्षया । दानवस्य भयादेव
तया सत्या[illegible]तः ॥ ८ ॥ सत्यस्तु दानवाद्भीतो
मन्दमाह भृगोरिति । [illegible] पापोऽयं दानव-
स्तां प्रकृष्य सः ॥ ९ ॥ तां केशेषु संगृह्य नि-
[illegible]श्रमाद्बहिः । सा [illegible] कृच्छ्र-
स्थी करुणं यथा ॥ १० ॥ [illegible] सा [illegible]
[illegible] सा सती । [illegible]
तस्मै नृप ॥ ११ ॥ [illegible]
[illegible] तदा । [illegible]
दानवः क्षणात् ॥ १२ ॥ [illegible]

ஹோத்திர சாலையிலிருக்குமவர் மனவியை நோக்கியிது யாருடை யவாச்சிரமென்று கேட்க வப்பொழுதந்தக்கற்புடைய கமலக்கண் ணியவனைக்கண்டு நடுநடுங்கி மௌனமாய் மூலையில் பதுங்கி நின் றாள். அசுரனவளையறியவேண்டி அக்கினியைநோக்கி இவளாரு டைய மனையாளென்று வினவ அக்கினியானவர் சத்தியத்தைச் சொன்னாலிவளை யுபத்திரவிப்பான். பொய்சொன்னால் பாபம். சொல்லாமலிருந்தால் நம்மை ஹிம்ஸிப்பானே என்ன செய்வோ மென்று மௌனமாயிருக்க மறுபடியு மவனதட்டிக் கேட்கப்ப யந்து மிருதுவாய் பிரகுவின் பத்தினியென்று சொன்னார். உட னே அசுரனவளைக் கூந்தலைப்பிடித்திழுத்து வெளியில் கொண்டு வந்து கீழேதள்ளி யிழுக்க வப்பொழுதந்தத்தையல் பதரிப்பூர்ண கெர்ப்பமானதால் கர்ப்பங்கலங்கித் திவ்யதேஜோமயமான வொரு புத்திரனைப்பெற்றாள். அப்பொழுதந்தப் புத்திரனுடைய தே

[illegible]

ஜ்வலனாலசுரன் சாம்பலாக நீறிவிட அதைக்கண்டந்தமாது மகனை மார்போடணைத்துக் கொண்டு மனையில்புகுந்து மூலையில் பதுங்கிப்பதியின் வரவையெதிர் பார்த்திருக்குஞ் சமயத்தில் வருணனுடைய மகத்திர்க்காகப் போயிருந்த முனிவன் மகம் முடிந்து வருணனிடமனுமதி பெற்றுக் கொண்டு ஆச்சிரமத்தை யடைந்து முகம் வாடி மூலையில் பதுங்கிப்பரிதவிக்கும் பத்தினியைப்பார்த்து இதென்னவென்று யோஜித்து ஞானதிருஷ்டியினால் தீர்மானித்து அக்கினியை நோக்கி நீ சர்வபக்ஷனாகக் கடவாயென்று சபித்தார் அப்பொழுது அக்கினிதேவன் மிகவுஞ்சினங்கொண்டு தன்னிருப்பிடத்திலேயே சுவரூபத்தை யடைக்கிக்கொண்டிருக்க லோகங்களிலக்கினியின் சஞ்சாரமில்லாதபடியால் யாகங்கள் பாகங்களற்றுப்பிராணிகள் வருந்துவதைக்கண்டிந்திரன் முதலான தேவர்களிரண்ணியகர்ப்பனையடைந்து முறையிடப்பிதாமஹரும் பாவகனையழைத்து ஓ பாவகா! பார்த்தீரா பிராணிகள் படும் பரிதாபத்தை? பிரகு விசாரியாமல் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கவேண்

[illegible]

டும். பாகயாகாதி நடக்கும்படி உம்முடைய சுவரூபத்தைப்பரவச்செய்யவேண்டும். வேதவநத்தில் சாபநிவிருத்தி செய்துகொள்ளலாமென்று சமாதானஞ் செய்தார். அக்கினியும் பிரமனது சொற்படியே தன்னுருவத்தைப் பாருலகில் பரவச்செய்துவிட்டு வேதவநஞ்சென்று அகஸ்தீசுவரர் சன்னிதியில் சாகரத்திலிருக்குஞ்சத்திய தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து, அதின் கரையிலக்கினீஸ்வரரென்றொரு லிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டைசெய்து, அகஸ்தீசுவரரையும் பூஜித்து, அவரனுக்கிரகத்தால் சாபத்தில்நின்றும் விடுபட்டு சத்தியதீர்த்தத்திற்கக்கினிதீர்த்தமென்றும், தன்னுடைய லிங்கத்திற்கு அக்கினீசுவரரென்றும் பிரசித்தியைப்பரவும்படி செய்தார். அப்படியிருக்குஞ் சமயத்திலொருக்காலமரர்கள்

॥ ३२ ॥ वद नारद तत्सर्वं किञ्च तीर्थं विधीयते । नार-
दः— शृणु राजन् पुरा देवास्सर्वे सम्भूय सङ्घ-
शः ॥ ३३ ॥ अगस्त्याश्रमकं प्राप्य यज्ञांशे कृतसन्ति-
कल्पितं स्थिता वयं सर्वे होतव्यास्ते हविर्भुजः ॥
॥ ३४ ॥ अस्मत्सुप्रीतये यज्ञे प्राप्य सम्प्राप्य
कथं भोक्ष्यामहे तत्र तीर्थं भागेऽस्मदीयकम् ॥ ३५ ॥ व-
दन्ति यदि युष्माकं जनयिष्यामि सन्ततम् । तेषां य-
ज्ञं सम्भोज्यं हविर्भोज्यं यथाक्रमम् ॥ ३६ ॥ इत्यु-
क्त्वा तदा देवा सन्तुष्टाः सर्वे जग्मुः । अग्निस्तु दे-
वदेवेशं कामदायिनमस्तुवन् ॥ ३७ ॥ अमस्त्वं प्रथमो
भागे तीर्थं पापनाशनः । अग्निः पुष्करिणीं नाम त-
त्रैव निर्ममे तदा ॥ ३८ ॥ तत्रागस्त्येश्वरं दृष्ट्वा तदा-
राध्य सन्नतः । अगस्त्येश्वरं पूज्य ध्यानेन ध्याय
तः ॥ ३९ ॥ शिवः— अग्ने वरय यत्ते त्वं वाञ्छसे वरं प्र-
दे । ददामि तत्सर्वं तीर्थं तदा भिषेचनात् ॥ ४० ॥
इति वाक्यं श्रुत्वा अग्निस्तदा विस्मितः । उवाच न
मस्कृत्य देवदेवं कृपानिधिम् ॥ ४१ ॥ सर्वेषां यज्ञानां भोक्ता
भवामि नाथ सदा । शिवस्य प्रसादेन तस्या-
गस्त्यस्य प्रभो ॥ ४२ ॥ अग्निः— नमोऽस्तु ते महादेवाय स्थि-
तानुविद्धाय । त्राहि मां शरणं प्राप्तं जगन्नाथाय
ते नमः ॥ ४३ ॥ यत्तेजसा स्थितो देवस्त्वं सुमनसां प्रभु-
स्तु । कल्याणमूर्ते त्वं प्रसीद विदितं मया ॥ ४४ ॥
सर्वेषां प्राणिनां तापशोकहरस्त्वं प्रभुरसि । सर्व-
विघ्नहरं देवानां देवं सदा भजे ॥ ४५ ॥ अग्नि-
पुष्करिणी तीर्थे अस्मिन् स्नात्वा पुण्यं भवेत् । सेवनेन च

கூடி யாகத்தில் நமக்கேர்ப்பட்ட ஹவிர்பாகத்தை நாம் யார்முக மாய் கிரகிப்போமென்று விசாரிக்குஞ் சமயத்திலக்கினியானவர் நீங்களென்னிடமிருந்து ஹவிஸ்ஸையருந்துங்கள். அதற்குத்தகுந்த யோக்கியதையை நான் சம்பாதிப்பேன் பாருங்களென்று சொல்லிவிட்டு அகஸ்தீசுவரன் சன்னிதானத்திலக்கினி புஷ்கரணி யென்றொரு தீர்த்தத்தையுண்டுபண்ணி, அகஸ்தீசுவரனுக்கு அபிஷேகம் முதலானதுசெய்து நமஸ்கரித்து, அவரனுக்கிரகத்தால்

[illegible]

சர்வதேவசுவரூபனாகி அன்னாதனென்றுபேரையுமடைந்தார். அரசனே! அமரர்களதுமுதல் அக்கினியினிடமிருந்து ஹவிஸ்ஸை யருந்திவருகின்றார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட அக்கினிதீர்த்தத்திலும் அக்கினிபுஷ்கரணியிலும் ஸ்நானஞ்செய்து அக்கினிலிங்கத்தையும் அகஸ்தீசனையுந்தெரிசித்தவர்கள் ஆயுஸ், ஆரோக்கியம், தனம், தான்னியம், புக்தி, முக்தி முதலானதுகளையடைவார்கள். அதின் மகிமையாரால் சொல்லமுடியுமென்று நாரதர்சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் நாற்பத்தியேழாவது அத்தியாயம்
அக்கினி தீர்த்த சரித்திரம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

[illegible]

நாற்பத்தி எட்டாவது அத்தியாயம்.

அத்திரிமகாரிஷியும், கண்ணுவமுனிவரும், தீர்த்தமும் லிங்கமும் யேர்ப்படுத்திய வரலாரெவ்விதமென்று கேட்ட மாந்தாதாவை நோக்கி நாரதர் சொல்லுகின்றார். அரசனே பிரம்ம புத்திரரானவத்திரி தக்ஷனுடைய சிருஷ்டிசக்தியைப்பார்த்துத் தானுமுத்தம புத்திரர்களையடைய விருப்பங்கொண்டு வேதவநம்வந்து யாத்திரைகளாறுகளையுஞ்செய்து வேதவநேசனையு மகஸ்தீசுவரரையுமந்தர்க்கிரகத்திற்கு வெளியிலிருந்து பூஜைசெய்துகொண்டு அகஸ்தீசனுக்குமேற்கே பத்துவிற்கடையில் அத்திரிதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தமும், அதினருகில் லிங்கமுமேற்படுத்தித்தவம் புரிந்தார். அப்படியிருக்கச்சிலநாள் சென்றவுடனகஸ்தீசுவரர் பிரத்தி

[illegible]

யக்ஷமாகி முனிவரைநோக்கி, யும்முடைய தவத்தினால் மிகவும்சந்தோஷித்தேன்; வேண்டுவதை வரிக்கலாமென்று சொல்லவத்திரியுமீசனை வணங்கி ஹே சங்கரா! என்னிடம் பரிபூர்ண தயவிருக்குமேயானால்திருமூர்த்திகளுமெனக்குப்புத்திரர்களாகபவிக்கவேண்டும்; இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து எனது லிங்கத்தைத்தெரிசித்தவர்களுக்குப்போக மோக்ஷங்களையளிக்கவும் வேண்டுமென்றபிரார்த்திக்க வப்படியே பவிக்குமென்று ஜகதீசனனுக்கிரகித்துவிட்டுமறைந்தார். பிறகு கொஞ்சகாலத்தில் பிரம்மா வத்திரியின் நேத்திரத்தில்நின்றும் சந்திரனாகவும், விஷ்ணுவானவ ரனசூயையின் கர்ப்பத்தில் நின்றும் தத்தாத்திரேயரென்கிற மகாயோகியாகவும், ருத்திரர் கெர்ப்பவாசம் தூர்வாசமென்று நினைத்து முனிவருடைய கரத்திலிருந்து தூர்வாஸஸ்ஸென்கிற பரமயோகியாகவும்

ஜ்ஞாத்வா । அத்ரிர்மஹேந்த்ரஸ்ய ஸேவநாச்ச ந ஸம்ஶய: ॥ ௧௯ ॥ த
த்தாத்ரேயஸ்து துர்வாஸா ஸ்நாத்வாऽத்ரிதீர்த்தகே । யோ
கீஶ்வரத்வம் ஸம்ப்ராப்ய ஸர்வாம் ஸித்திம் ச ஜக்மது: ॥ ௨௦ ॥ அ
கஸ்த்யோऽபூர்வவத் தப்த்வா வஹ்நிதீர்த்தே தபோவந । லிங்கம் ஸம்
பூஜ்ய தத்தீர்த்தே முநீநாமக்ரணீரபூத் ॥ ௨௧ ॥ லோபாமுத்ரா
ப்யகஸ்த்யஸ்ய பத்நீ தஸ்ய ப்ரஸாதத: । மஹாயோகிநீ ஜாதா
ஸ்வபத்நீ ஜாதா மஹாயோகீ ச ॥ ௨௨ ॥ தஸ்யைவ அநஸூ
யாபி த்ரிமூர்த்திகாம் ஸுதாந் ப்ராப ஸுதாந் । த்ருஷ்ட்வா யே
தம் முநிம் தம் ப்ராப்நுவந்தி முக்திம் ச ॥ ௨௩ ॥ யமஸ்ததா
ஸாதித்யோ ருத்ராஶ்சைவ ததா । ப்ரஸாதாத்தஸ்ய முநே ப்ராப்
தீர்த்தமநுக்ரஹம் ॥ ௨௪ ॥ யமதீர்த்தம் ஸரஸ்
த்வாதித்யஸரஸ்ததா । ஏகாதஶருத்ரஸரஸ்தீர்த்தாநி த்ரீணி நிர்மமு:
ப்ரயத்நேந ॥ ௨௫ ॥ தஸ்ய வேதவநஸ்யைவ மஹிமா ந ஶக்யதே
வக்தும் ஸர்வதா । இதி நாரத: ஸம்யக் ஸமாப்தவாந் ॥ ௨௬ ॥ அஸங்க்யாத: ॥ ௨௭ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவர்ணே உபரிபாகே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
அத்ரிசரித்ரம் நாம ஸப்தத்ரிம்ஶோத்தரஶததமோऽத்யாய: ॥
இத்யஷ்டசத்வாரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

ஜனித்தார்கள். தத்தாத்திரேயரும் துருவாஸாவும் அத்திரிதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து மகாஸித்தியையடைந்தார்கள். கண்ணுவருமப்படியே தவஞ்செய்து தீர்த்தத்தையும் லிங்கத்தையுமுண்டுபண்ணி முனிகளுக்கெல்லாம் முதலானவராக பவித்தார். லோபாமுத்திரை யென்கிற வகஸ்தியபத்தினியு மகஸ்தீசனனுக்கிரகத்தால் மகாயோகினியாக பவித்தாள். அனசூயையும் திருமூர்த்திகளைப்புத்திராளாக அடைந்தாள். இப்படிப்போலவே இந்தவகஸ்தீசனைத் தெரிசித்தவர்கள் புக்தி முக்திகளை யடைவார்கள். யமனும், துவாதசாதித்யர்களும், ஏகாதசருத்திரர்களுமப்படியே யனுக்கிரகம் பெற்று யமதீர்த்தமென்றும் துவாதசாதித்ய சரஸ்ஸென்றும் ஏகாதசருத்திரசரஸ்ஸென்றும் மூன்று தீர்த்தங்களையும் நிர்மாணஞ்செய்தார்கள். ஆகையால் வேதவநத்தின் மகிமையளவற்றதென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் நார்ப்பத்திஎட்டாவது அத்தியாயம்
அத்திரி சரித்திரம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 — 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍇 । 𑌅𑌥 𑌮𑍇 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌂𑌶𑍁𑌮𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌦 ॥ ௧ ॥ 𑌅𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥ 𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌭𑌾 । 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌨𑍀 ॥ ௪ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌗𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 । [illegible] 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌃 । [illegible] ॥ ௬ ॥ [illegible] 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌯 । [illegible] 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌕𑌂𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍃𑌪 । [illegible] 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥ ௮ ॥ [illegible] ॥ ௯ ॥ [illegible]

நாற்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி, ஹே முனிசிகாமணியே! அம்சுமானுடைய தீர்த்தவைபவத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்க நாரதர்சொல்லுகின்றார். கேளுமரசனே! இந்த ஸாகேதநகரத்தில் ஸகரரென்றொரு அரசனிருந்தார். அவருக்கிரண்டு மனவிகள். அவர்களிலொருவளுக்குத் துஷ்ட நடத்தையுடைய அஸமஞ்சஸனென்றொரு புத்திரனுண்டானான். மற்றவளுடைய கெர்ப்பம் மாங்கிஷப்பையாக இருந்ததைக்கண்டு வசிஷ்டர் தாவிபினால் அறுபதினாயிரந் துண்டமாக்கிக் கொடங்களில் வைத்து மந்திர ஜெபத்தினால் பூர்ணமாகும்படிசெய்தார். பிர்ப்பாடவைகள் மகாபலசாலிகளான புத்திரர்களாக பவித்ததுகள். அந்தப்புத்தி

[illegible]

ரர்களால் பூமி முழுமையும் செயித்துச்சக்கிரவர்த்தியாயிருக்கும் ஸகரனிந்திரப்பட்டத்திலாசை கொண்டதற்கு வேண்டித்தொண்ணூற்றியொன்பதசுவமேதம் முடித்து நூறாவதசுவமேதத்திற்காகக் குதிரையை பூமியைச்சுற்றி வரும்படி விட்டு அதற்கு ரக்ஷகர்களாகப் புத்திரர்களையனுப்ப அதையறிந்து இந்திரன் மாயையினால் மறைந்துகொண்டு குதிரையைக் கொண்டுபோய் பாதாள குகையில் தவஞ்செய்யுங் கபிலமுனிவருடைய முன்னே கட்டிவிட்டுத் தனதிருப்பிடஞ் சென்றான். அப்பொழுது ஸாகரர்கள் குதிரையைக் காணாமல் மலைகளிலும், வனங்களிலும், தேசங்களிலுந் தேடி விட்டுக் கைகளால் பூமியைப் பரித்துப் பாதாளஞ்சென்று கபிலரை யவமதிக்கவப்பொழுதவருடைய கோபாக்கினி

[illegible]

யினால் சாம்பலாய் நீறிவிட்டார்கள். அதையறிந்து மனம்வருந்து மரசனை அஸமஞ்சஸனுடைய குமாரனை அம்சுமான் பணிந்து ஓ அரசனே! கவலைப்படவேண்டாம்; குதிரையைக்கொண்டுவந்து சேருகின்றேனென்று சொல்லி விட்டுக் கபிலரைக் குறித்து வரும் மார்க்கத்தில் ரோமசமகரிஷியைக் கண்டு நமஸ்கரித்துத் தன்னுடைய விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவிக்க வப்பொழுது ரோமசர் வின

[illegible]

யம் முதலான சற்குணஞ்சிறந்த ராஜகுமாரனை நோக்கி ஹே ராஜ குமாரா! கபிலர் ஸாக்ஷாத் ஹரியினவதாரம், அவரை யொருவிதத் திலேயும் ஜயிக்கமுடியாது; ஆனலொரு வுபாயமிருக்கின்றது; என்னவென்றால் சமீபத்தில் வேதாரண்ணிய மென்றொரு திவ்விய க்ஷேத்திர மிருக்கின்றது; அவிடஞ்சென்று வேதவநேசனை பக்தி யுடன் பூஜித்தா லசுவமேதக்குதிரையை யடையலாம், ஞானவா னுகவும் பவிக்கலாம், புக்தி முக்திகளுஞ் சித்திக்கும். முன் கற் பத்தில் பாண்டவர்களென்னுடைய வுபதேசத்தால் வேதவனே சன் கிருபையையடைந்து ராச்சியத்தையடைந்தார்கள். இதைத் தவிர வேறுபாயமில்லை யென்றுசொல்ல வம்சுமானவரை வணங்கி யனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மறைக்காட்டையடைந்து மணிகர்ணி கை முதலான தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ் செய்து வேதவநேசனை

[illegible]

பக்தியுடன் பணிந்து வெகுவிதமான ரத்நாபரணங்களா லலங்கரித்து அநேக கோபுரங்களும், மண்டபங்களும், மதில்களும் மாடகூடங்களும் பொருந்தியதாய் ஆலயத்தை நிர்மாணஞ் செய்து அதைச்சுற்றிலும் நான்குவீதிகளு மேற்படுத்தி யந்த வீதிகளில் வேதியர்களை வசிக்கச்செய்து, வேதவநேசனுக்கு ரதோத்ஸவம் முதலான மஹோத்ஸவங்களையும் நடத்தி, ஆலயத்தினுடைய வீசான்னியத்தில் விட்ட சரம் விழுமிடத்தில் தனக்கிருப்பிடத்தையும், அதினருகில் அம்சுமத்தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தத்தையுமுண்டுபண்ணி, அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து அந்தணர்களுக்கனேக தானங்கள் செய்து, சகதீசன் சன்னிதானத்தில் பணிந்து, பரவசமாகிப்பலவிதமாக ஸ்துதித்தான். அதெப்படியென்றால் வேதங்களாலேகூட வறியமுடியாத வைபவமுடைய

[illegible] ॥ ५४ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ५५ ॥ तव यदि न कटाक्षो [illegible]
[illegible]
[illegible] श्रुतिवनेश
[illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] तव
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ५८ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] शोकनाशं [illegible] ॥
॥ ५९ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ६० ॥
जयति जगति [illegible] जयति [illegible]
[illegible]
[illegible]
॥ ६१ ॥ [illegible]
[illegible]

ஹே வேதவநேசா! வேதாந்தவேத்திய! சதுர்முகனுக்குச்சிருஷ்டிசக்தியையளித்த கருணாகரா! அயனும்மாலுமறியாத அடிமுடிகளையுடைய வும்முடைய சுவரூபத்தை அறிய நான் வல்லவனா? [illegible]மை செய்த அபராதத்தை மன்னித்தருளவேண்டும் சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரஞ்செய்யுந் திரிமூர்த்திசுவரூபா! திரிபுராந்தகா! சந்திரகலாதரா! பாலலோசனா! பார்வதிவல்லபா! காளகண்டா!

श्रीकण्ठभूषणं श्रुतिमस्तकवेदिने सोमशेखराय नमः ॥ ३२ ॥ विविधजगदिदं हेतुरीक्ष्य सृष्ट्वा प्रविश्य श्रुतिभिरेव ... मोहं संहर ॥ निज ... शेषं ... कृत्वा ... वेदारण्येश्वर ॥ ३३ ॥ श्रुतिवचनं ते विश्वसन्तः कृतार्थाः ... श्रुतिं ... शिवशक्ति ... वेदानाथ ॥ ३४ ॥ यजनविधिहि ... यज्ञैः कृतिन ... ॥ ३५ ॥ ... श्रुतिवचनशिव ... कारुण्यं ... ॥ ३६ ॥ ... श्रुतिवचनशिव ... ॥ ३७ ॥ ... श्रुतिवचनशिव ... ॥ ३८ ॥ ... श्रुतिवचनशिव ... ॥ ३९ ॥ ... श्रुतिवचनशिव ...

காமாரே! காலாந்தகா! கங்காதரா! கங்காளபூஷணா! தேவ தேவா! தயாஸிந்தோ! ரக்ஷியும் ரக்ஷியும். யாதொரு வேதவசேசன் பலவிதமாக பவிப்போமென்று சங்கற்பித்துச் சகத்தைச் சிருஷ்டித்து, அதினுட்புகுந்து, தனதாக்ஞாரூபமான வேதவசனத்தினல் மோகத்தை மாற்றி, அறிவையளித்துச்சீவர்களைத்தா

[illegible]

...கவே செய்கின்றவராக இருந்தும் தான் சுபாவத்தால் விகார மற்றவராகவிருக்கின்றாரோ அப்பேர்ப்பட்ட வேதவநேசனை நான் வணங்குகின்றேன். ஒன்றுமறியாத மூடனான வென்னுடைய

𑌨𑌾𑌮𑍍 । [illegible]
[illegible] ॥ ௪௦ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௧ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌯[illegible] ॥
॥ ௪௨ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰
𑌣𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰
[illegible] ॥ ௪௩ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌃— 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 [illegible] 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌵𑍃𑌣𑍀
𑌷𑍍𑌵 𑌵𑌰𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 । [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰
𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ॥ ௪௪ ॥ 𑌅𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍— 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶
[illegible] । 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌶𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇
𑌨 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௪௫ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௬ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௪௭ ॥
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌇𑌤𑌿 [illegible]
[illegible] ॥

ஜனன மரணப்பிணியை மாற்றி முக்தியையளியுமென்று பிரார்த்தித்தான். அப்பொழுது வேதவனேசன் லிங்கத்தில் னின்றுமாவிர்ப்பவித்து, அம்சுமானை நோக்கி, ஹே ராஜகுமாரா! உன்னுடைய ஸ்துதியினாலும், தீர்த்தயாத்திரையினாலும் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். வேண்டுவதைக் கேளென்று சொல்லவப்பொழுது அம்சுமானீசனைக்கண்டு, மனமகிழ்ந்து, மறுபடி வணங்கிப்பிரார்த்தித்தான். எப்படியானால் ஹே சகதீசா! நீரென்னிடத்தில் பரிபூர்ணகிருபையோடு கூடியிருப்பது மெய்யேயானாலெனக்கு ஆத்மஞ்ஞானத்தை யளித்து ச்சீவன்முக்தியை யடையும்படி செய்யவேண்டியதுந்தவிர, என் பிதாமகரான ஸகர ராஜனுடைய அசுவமேதக்குதிரையை கபிலருடைய வாச்சிரமத்தில் நின்றும் வரவழித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.

॥௮௮॥ ததேதி நந்தீ கபிலம் அஶ்வஞ்ச ரஸாதலாதாநயத் । ஶம்பு-
ஸ்தம் வீக்ஷ்ய கபிலம் ப்ராஹ ஸாம்ஶுமந்தம் ததா ॥௮௯॥ ப்ரய-
ச்சாம்ஶுமதே தத்யாஶ்வம் ராஜ்யாய மம ஶாஸநே । இதி ஶம்-
போ வசஶ்ஶ்ருத்வா கபில꞉ ப்ரணிபத்ய தம் ॥௯௦॥ ஶிரஸ்ய-
ஞ்ஜலிமாதாய ஹ்ருஷ்ட்வா ப்ரணம்யோ(அ)ப்ரவீத் । கபில꞉— க்ருதா-
ர்தோ(அ)ஹம் க்ருதார்தோ(அ)ஹம் க்ருதார்தோ(அ)ஹம் மஹேஶ்வர ॥
॥௯௧॥ யத்ஸ்வயம் தேவதேவேந த்ருஷ்டோ(அ)ஹம் விஷயோ(அ)ஸ்ய
ச । ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாதயோ தேவா யத்ஸாக்ஷாத்காரணாய தம் ॥௯௨॥
சரந்தி யஜ்ஞதாநாதீந் விவிதாந்நியமாதிகாந் । ஸோ(அ)யம் ஶம்பு-
ராஜேத்யத்ய ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ꞉ ॥௯௩॥ பரம் ஜ்யோதி꞉ ப-
ரம் தாம பராத்பர நிஷ்கலோ(அ)வ்யய꞉ । யத்ஸ்வயம் ராஜஹம்ஸா-
ய ஊர்த்வம் ஊர்த்வபாநத꞉ ॥௯௪॥ க்ருதக்ருத்யோ(அ)த்ய நந்தோத்ய
ஸ்திஷ்டே ஶோகேஷு விப்ரதே । கா ஸ்யாத் ஸம்ஸ்ருதே ப்ரீதி꞉ க-
ருணீயாதஸ்ய நிஷ்க்ருபா ॥௯௫॥ ப்ரவிஷ்டம் ஸ்வாதேவஸ்யதே
விஷயதாமோர்ய । இத்யாய வாசா காவ்ருத்தி ஸம்ஸாராய வா-
ஜிநே ॥௯௬॥ யேந வஶ்யஶ் சாக்ஷுஷ்ய வாஜீ மே ஹ்ருத்ராவஹத் ।
கிங்காயஸ்ய ஹயவாந் கிஞ்சரேண ஸ்யாத்யந்நா ॥௯௭॥ ஶம்
யிராம் தவ பாதோத்ஸாம் ஸ்வம் காமிஷ்டிதி ப்ரபோ । ஹஸ்த-
ஸ்யாம்ஶுமதேஸ்த்வம் ஶ்ருஷ்டி வாஸ்யமேவ மேவ ॥௯௮॥ ய
ஸ்மிந்நேவ பக்ஷவாதோத்யம் யந்நித்யாஸ் க்ருதீ ஸ்வஹம் । இத்யா

அப்பொழுது சகதீசன் நந்திகேசனைநோக்கி, ஹே நந்தின்! கபி
லரையும், குதிரையையுமழைத்துவாவென்றுஞ்ஞாபிக்க வுடனே
நந்திகேசன் பாதாளஞ்சென்று, குதிரையையும் கபிலரையும
ழைத்துவந்தார். அப்பொழுதீசன் கபிலரைநோக்கி அசுவத்தை
அம்சுமானிட மொப்பிவியுமென் றுஞ்ஞாபிக்கக் கபிலமுனிவர்
வேதவநேசனை நமஸ்கரித்துக் கைகட்டி வாய்பொற்றிக் கொண்டு
சந்தோஷத்தாலாநந்தபாஷ்பத்தைப் பெருகவிட்டுக்கொண்டு ஈச
னைநோக்கி, ஹே கருணாகரா! வேதவநேசா! தன்னியனானேன்.
பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்குங்கூட அறியமுடியாத மகானுபாவா!
என்பேரில் தயவுசெய்து பிரத்தியக்ஷமாய் தெரிசனந்தந்தபடி
யால் என் தவம் பலித்துவிட்டது. இவிடத்திலேயே வசிக்கும்

[illegible]

படியனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அப்படியே அனுஞ்ஞைபெற்றுக் குதிரையை அம்சுமானிடமொப்பிவித்து விட்டு வேதவனத்திலேயே வசித்திருந்தார். அம்சுமான் கபிலரிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டு வேதவனேச னுத்திரவினால் குதிரையை அயோத்திக்குக் கொண்டு போய் யாகத்தை நிறைவேற்றி வைத்தான். இந்த அம்சுமத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களாயிரமசுவமேதயாகத்தின் பலத்தை யடைவார்கள். இதை

ஷிம் நுப । ஸதஷாவ்யாநஶதாூமம் பெஶூணுஷி வ௦ஷிவ ॥
॥ ககஉ ॥ ஸவுவாவவிநிஶூகுதா ஸ்ரூ௦ஹொவெூாக௦ வ்யா
ஷிதெ ॥ ககஉ௭ ॥

ஐதி ஸ்ரீஸ்காநெ வாமாணெ ஸநக்தாஶாமஸ௦ஹிதாயா௦
ஷெ்ஷத்ரீவணெ உவரிஹாமெ வெஷாாமணுஶாஹாதெ்ரு
க௦ஶமாஶுரிதஞாஶ கஷதி௦ஶஷாதூமாத தமொஶzஞ்யாய: ॥

ஐதெ்ருகொநவஞாெஶாzஞ்யாய: ॥

கயவஞாெஶாzஞ்யாய: ॥

ஶாஙாதா— கய௦ ரொஶஶவாகெ்ருந வாணுவாஸ்ரூதிகாந
நெ । ஸாக்வா மதூஜய௦ வ்யாவா ஷ்லாஜ்ய௦ ஶாzவகணகடீ ॥
॥ க ॥ மமெநெமூ: கய௦ ஸாக்வா ருஹாணாஶூதூஶ௦ வஷடீ ।
மெஹெ நாமஷ தஷவூ௦ வகதூஶஹூவஷிெஶ ஶூநெ ॥ உ ॥ நா
மஷ:— ஷ்ரூஷிதெ வாஜிதா: வாயடூா ஷ்ரூகூுாஜ்யநா:
வாமா । ஸாயொயநெந வாவெந நிகூதூா மகாநெநாமீ ॥

ப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களுமழிவற்ற கைலையை யடைவார்க
ளென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்ஹிதையில் நாற்பத்தியொன்பதாவது
அத்தியாயம் அம்சுமான் சரித்திரம் முற்றிற்று.

ஐம்பதாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி நாரதரே! பாண்
டவர்கள் ரோமசருடைய வாக்கியத்தினால் வேதவநம் வந்து ஸ்நா
நஞ் செய்து சத்துருக்களைச் செயித்து நிஷ்கண்டமாக ராச்சியத்
தையடைந்த வண்ணமெப்படி? சனிபகவான் கிரகங்களுக்கெல்
லாம் மேலானபதவியை யடைந்த விதமுமெப்படியென்று வினவ
நாரதர் சொல்லுகின்றார்:— பாண்டவர்கள் பாபியான சகுனியி

॥௩॥ 𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 [illegible] 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 । [illegible]
[illegible] ॥௪॥ [illegible]
[illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌅𑌥 𑌦𑍇-
𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌮𑌶𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥௫॥
[illegible] 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 । [illegible]
[illegible] 𑌲𑍋𑌮𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥௬॥
𑌲𑍋𑌮𑌶𑌃 — 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 [illegible] 𑌵𑌾𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 [illegible]
𑌚 । [illegible] 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 [illegible] 𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ॥௭॥
𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 [illegible] ।
[illegible] 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 ॥௮॥
[illegible] ॥௯॥ [illegible]
[illegible] ॥௰॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௧॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௨॥ [illegible] ॥

னால் சொக்கட்டான்விளையாட்டிற் செயிக்கப்பட்டு ராச்சியத்தை யிழந்து பாஞ்சாலியோடு கூட வனஞ்சென்று காமியவநத்தில் வசிக்கும்பொழுது, தேவேந்திரனாலு மர்ச்சுனனாலு மனுப்பப் பட்ட ரோமசமுனிவரைக் கண்டு நமஸ்கரித்துப் பூஜை செய்ய வப்பொழுது ரோமசர் தர்மநந்தநரை நோக்கி, தர்மநந்தநா ! ஒரே யிடத்தில் வசித்தால் மனதிற்குக்கிலேச முண்டாகுமாகையால் தீர்த்த யாத்திரை செய்வோமென்றழைக்க வப்பொழுது தர்மரா ஜாவானவர் எண்ணாயிர மக்கினிஹோத்திரிகளோடும், தம்பிக ளோடும், பாஞ்சாலியோடும், ரோமசரோடுங்கூடப் பிரயாணஞ் செய்து, புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்து, அங்கங் குள்ள முனிவர்களைத் தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு, கிரமமாக வேதவநம்வந்து யாத்திரைகளாறுகளையு மனுஷ்டித்துச் சகல தீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நாநம்பண்ணிக்கொண்டொருமாதம்வரை

॥ ௧௩ ॥ தத்ர த்ரிஷவணம் ஸ்நாத்வா தீர்த்தயாத்ராம் ச ஸம்மதாம் । லோ
மஶஸ்யாஜ்ஞயா ஸுவர்ணம் ஶத்ருக்ஷயாய ச ॥ ௧௪ ॥ த3த்த்வா வி
ப்ராய ஸேவித்வா வேதா3ரண்யாதி3நாயகம் । ப்ரத3க்ஷிணேந
ஸாரோ ஜ்யோதிஸ்ஸந்தோஷ்ய ஸமஜயா ॥ ௧௫ ॥ தஸ்ய த
ஸ்ய ப்ரஸாதே3ந பீ4ஷ்மத்3ரோணாதி3வாஹிதம் । ஜித்வா து3ர்யோ
த4நம் யுத்3தே4 ஸ்வராஜ்யம் ப்ராப ஸம்மதே ॥ ௧௬ ॥ தத்க்ருதே
பாண்ட3வே தீர்த்தே2 ய: ஸ்நாத்வா ஸுவர்ணதோ3 ப4வேத் । ஸ ஶத்ரு
ஜயமாப்நோதி ராஜ்யமிஷ்டம் லப4தே ச ॥ ௧௭ ॥ யஸ்து பாண்ட3வதீ
ர்த்தே2ऽஸ்மிந் ஸ்நாத்வா ஸுவர்ணம் த3தா3தி ச । புத்ரார்த்தீ2 லப4தே
புத்ராந் த4நார்த்தீ2 லப4தே த4நம் ॥ ௧௮ ॥ வித்3யார்த்தீ2 லப4தே வி
த்3யாம் ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸித்3த்4யதி । இதி பாண்டு3ஜஸேவ்யாக்2யம் ராஜ்ய
ப்ராப்த்யாதி3காரணம் ॥ ௧௯ ॥ ஶநைஶ்சரஸ்ய சரிதம் ஶ்ருணு
வக்ஷ்யாமி தே ந்ருப । ஶநைஶ்சர: ஸவர்ணாயாம் ஜாத: ஸூர்
யஸ்ய வீர்யத: ॥ ௨௦ ॥ ஸ்வோந்நதபத3ப்ராப்த்யை தப
ஶ்சசார ஶநைஶ்சர: । ப்ராப்ய வேத3வநம் புண்யம் ஸ்நாத்வா
தீர்த்தே2ஷு பாவநாத் ॥ ௨௧ ॥ ஷட்3யாத்ராவிதி4நா ராஜந் ச
சார தப உத்தமம் । ஸ்நாநாதி3விநியோகா3ய வாக்யம் ஸஹிதம் ஶ
நைஶ்சர: ॥ ௨௨ ॥ வேதா3ரண்யாத்3த3க்ஷிணேந ஸ்தி2தஸ்த்வஸிஸ

வசித்துத் தன்னாச்சிரமத்திலொரு தீர்த்தமுண்டுபண்ணி யதில் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, ரோமசருத்திரவின்படி சத்துரு ஜயத்திற்காகப் பிராமணர்களுக்குச் சுவர்ணதானஞ் செய்து, வேதவநேசனைத்தெரிசித்து, அவரனுக்கிரகத்தால் மகாபலசாலிகளான பீஷ்மர் துரோணர் முதலானவர்களுடன்கூடின துரியோதனனைக்கொன்று தன் ராச்சியத்தையடைந்தார். மாந்தாதாவே! இப்பேர்ப்பட்ட பாண்டவ தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து சுவர்ணதானஞ்செய்தவன் சத்துருஜயம் முதலான சர்வாபீஷ்டங்களையுமடைவான். சனியின் சரித்திரத்தைச்சொல்லுகின்றேன்கேளும். சூரியனுக்குச்சவர்ணையினிடத்தில் பிறந்த சனிபகவான் தனக்குன்னதமான பதம் வேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் வேதவநம் வந்து, வேதாமிருதத்தின் தென்கரையிலாச்சிரமங்கட்டிக்கொண்டு, தீர்த்தமுமுண்டுபண்ணி, ஆறுயாத்திரைகளையுஞ்செய்து, சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்பண்ணித் தவம் புரிந்து, வேதவநேசனை யாராதிக்க வொருக்கால் சகதீசனுவிர்ப்

[illegible]

பவித்து, உன்னுடைய தவத்தினாலும் ஸ்நாநத்தினாலும் பிரசன்னமானேன். வேண்டுவதை வரிக்கலாமென்றனுக்கிரகிக்க வப்பொழுது சனிபகவானீசனைநோக்கி, ஹே சகதீசா! எனக்குக் கிரகங்களுக்கெல்லாம் மேலான பதமளித்து என்னாலேற்படுத்தப்பட்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்தவர்களுக்கும் மேலான பதமுமென்னுடைய பீடையுமில்லாமலு மனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிருர்த்திக்க வப்படியே பவிக்கக்கடவதென்று சொல்லிவிட்டீசனந்தர்த்தானத்தையடைந்தார். சனியுமுன்னதபதத்தையடைந்தார். அப்படியிருக்கவொருக்கால் சனி ரோகிணியின் மத்தியையடைந்ததினால் சகத்தில் க்ஷாமமேற்பட்டுப் பிரஜைகள் நசிக்க வப்பொழுது பூமண்டலாதிபதியான தசரதமகாராஜன் வருத்தமுற்று வசிஷ்டருபதேசத்தின் பேரில் வேதவநம்வந்து சனிதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து யாத்திரைகளையு மனுஷ்டித்து வேதவ

शं वेदारण्येश्वरं प्रभुम् ॥ ३३ ॥ तत्र स्नात्वा ती-
र्थानां स्नानमाहात्म्यतो नृप । इष्टसिद्धिं कामसिद्धिं
राज्यमेकं च प्राप्तवान् ॥ ३४ ॥ तत्प्रयेण गतो जातं रा-
जन्वद्वेषो नृपः । शनिश्चरमयं दृष्ट्वा तेन सख्यं
विधाय च ॥ ३५ ॥ पश्चात् प्रश्नं बहुमानं सपुत्रे देशे-
ष्ट सन्तदः । वरं वृणीष्व सन्तोषे शनिः प्रत्ययं
क्षिति ॥ ३६ ॥ प्राहायं नृपतिर्वत्स त्वत्तीर्थे श्रु-
तिकानने । स्नातानां त्वत्कृता पीडा मास्तु कापीति सु-
व्रते ॥ ३७ ॥ तथेत्यनुगृहीतोऽयं शनिनाऽऽदरवान् स्व-
निरगात् । स्वेन नृपसत्तमः पालयामास मेदिनीम् ॥ ३८ ॥
अतश्शनैश्चरतीर्थे स्नातानां श्रुतिकानने । शनै-
श्चरकृता पीडा न कदाचिद्भविष्यति ॥ ३९ ॥ आयुरारो-
ग्यवृद्धिश्च जनयान्याभिवर्धनम् । मान्धातर्नारदोऽभिधाय
स्वर्गं च निर्जगाम ह ॥ ४० ॥

इति श्रीस्कान्दपुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रवर्णने उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
पाण्डवशनैश्चरतीर्थवैभवं नाम
पञ्चोनपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥
इति पञ்चाशोऽध्यायः ॥

நேசனை யாராதித்தீச னனுக்கிரகத்தாலிஷ்டசித்தியை யடைந்து யெங்குஞ்செல்லுமொரு ரதத்தையும் பெற்றுச் சனியினிடம் சென்று, யுத்தத்திற்கெத்தனிக்கவப்பொழுது சனி பயந்து தசரதரை நோக்கி, ஓ அரசனே! வேண்டுமென்கிற வரத்தையளிக்கின்றேன்; யுத்தத்தை நிறுத்துமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது தசரதர் சனியைநோக்கி, வேதவனத்திலிருக்குமும்முடைய தீர்த்தத்தில் ஸ்னானஞ் செய்தவர்களுக்கு உம்மாலொரு வித வுபத்திரவமிருக்கக்கூடாது; மழையும் பெய்யும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கவப்படியே சனியுமனுக்கிரகித்தார். தசரதருமயோத்தியைபடைந்து சுகமாக ராச்சியபரிபாலனஞ்செய்து வந்தார். மாந்தாதாவே! சனிதீர்த்ததில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குச் சனிபீடை கிடையாது; ஆயுஸ்ஸு விருத்தியடையும்; ஆரோக்யமுண்டாகுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சநத்குமார சம்ஹிதையில் ஐம்பதாவது அத்தியாயம்
சனி சரித்திரம் முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾—𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀𑌸𑍂𑌨𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 । 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨ ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍇𑌹 𑌨𑍃𑌪 । 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑍁𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑌬𑍍𑌜𑌜𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 । 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌶𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌦𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇 𑌤𑌮𑍋𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾

ஐம்பத்தியோருவது அத்தியாயம்.

மாந்தாதா நாரதரைநோக்கி நாரதரே! சத்தியவதிபுத்திரரானவியாசர் வேதாமிருதத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதங்களைப்பிரித்த வரலாறென்னவென்று கேட்க, நாரதர் சொல்லுற்றார். — ஆதிகற்பத்தில் யுகந்திரும்பித் துவாபரயுகமேற்பட்டு நடந்துவரும்பொழுது பிரஜைகளுக்குப்புத்தியின் சக்தி குறைந்து வேதம் சாஸ்திரம் முதலானதுகளுடைய வர்த்தமுள்ளபடி தோன்றாமல் சிலர் சகத்திற்குக்காரணமன்னமென்றும், சிலர்பிராணனென்றும், சிலர்மனமென்றும், சிலர் விஞ்ஞானமென்றும், சிலரானந்தமென்றும், சிலர் சூரியனென்றும், சிலரக்கினியென்றும், சிலர் பிரம்மாவென்றும், சிலர் விஷ்ணுவென்றும், சிலர் பிரகிருதியென்றும், சிலர் புருஷனென்றும், சிலர் கர்மமென்றும் பலவாராகப் பௌத்தர்கள், சார்வாகர்கள், லாகுளர்கள் முதலானபேர்கள் ஒன்றுக்கொன்று வாதம்செய்துகொண்டு சகத்தை க்ஷோபஞ்செய்யுங்காலத்தில் சர்வாதிகாரமானது இருக்குமிடந்தெரியாமல் மறைபடவப்பொழுது விஷ்ணுமுதலான தேவர்கள்

[illegible]

கைலையையடைந்து ஸாக்ஷாத் பராசக்தியோடுகூட ரத்நஸிங்காஸநத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸர்வேசனைக்கண்டு நமஸ்கரித்து விநயத்துடன் சந்நிதானத்தில்நின்றுகொண்டு ஹே ஜகதீசா! ஸம்ஸாரமோசகா! காலவசத்தினால் முனிவர்கள்முதலான சகலஜனங்களுக்கும் புத்திமோகமேற்பட்டு வேதசாஸ்திரங்களையப்பியசிக்காமல் வேறு சாஸ்திரங்களை யப்பியாசம்பண்ணிக்கொண்டு சர்வகாரணமான வும்மையறியாமல் தாறுமாறாக வாதம்பண்ணிக்கொண்டு தர்மமார்க்கத்தைவிட்டு குருசிஷ்யக்கிரமமிழந்து யாகாதிகளைவிட்டாலெங்களுக் கென்னகதியென்று வெகுவிதமாகப் பிரார்த்திக்க வப்பொழுது ஜகதீசன் மாலயன்களைநோக்கி ஹே விஷ்ணோ! ஹே கமலாஸநா! நீங்களிருவர்களும் யுகந்தோறும் மனுவாகவும் வியாஸராகவும் ஜநித்து வேதத்தையும் சாஸ்திரத்

ஶ்ருத்வா ஸாம்ப்ரதம் வேதஶாஸ்த்ரேஷு ஸ்யாதே ஸ்புடம் ॥ ௧௭ ॥ ஸம்க்ஷி
ப்ய கார்த்ஸ்நம் ஸத்யமந்த்ரே தே யதா ந்ருணாம் । கலௌ ப்ராந்தம்
ஸாக்ஷமே பாபவிஹீநாநாம் கலௌ யுகே ॥ ௧௮ ॥ கலௌ ப்ர
ஹவிபாத்ருணாம் ஶாஸ்த்ராணாம் ஸம்ப்ரதாயதோ நா । ஸம்க்ஷேபம்
கார்த்ஸ்நம் ஶீக்ரம் [illegible] மாவிரம் ॥ ௧௯ ॥ தேவாஶ்ச
நயஸ்தாநே திர்யக்ஜாதஹிதாய வை । ஶாஸ்த்ராணி ச புரா
ணாநி ஸம்க்ஷிப்தம் மமாஜ்ஞயா ॥ ௨௦ ॥ இதி தேவாஜ்ஞயா தே
வா விஷ்ணுமுக்யா ப்ரஹ்மணா ந்ருப । வ்யாஸாதிஸம்ஜ்ஞயா ஜந்து ஸம்
ப்ராப்ய ப்ருதிவீதலே ॥ ௨௧ ॥ வேதாநபி புராணாநி
யதாஶாஸ்த்ராணி க்ருத்ஸ்நஶ꞉ । வ்யஸ்யந்தி ஹ ஸம்க்ஷேபாதீஶா
ஜ்ஞாம் தாம் ஶிரஸி ॥ ௨௨ ॥ மாநயந்தி ததா ப்ராப்ய க்ருஷ்ணத்வை
பாயநோ முநி꞉ । ஸஞ்ஜாதோ நாராயணோ வ்யாஸ ஸத்யவத்யா
ஸதோமஹாத் ॥ ௨௩ ॥ ஸம்க்ஷேபார்த்தவிபாகார்த்தம் வேதாந் பரா
ஶரம் [illegible] । ஸம்க்ஷேபம் வேதாநாம் கதம் [illegible]
[illegible] ॥ ௨௪ ॥ இதி [illegible] நோபாய꞉ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௫ ॥
தத்வாஸிவி ஸம்ப்ராப்ய ததா கதாம்ஶோ முநி꞉ । வேதார
ண்யமிதி க்ஷேத்ரம் ஸம்ப்ராப்ய மஹாநாஸநம் ॥ ௨௬ ॥ ஸம்
ஜ்ஞாநாகாரம் திவ்யம் ஸாக்ஷாத் ஜ்ஞாநதாயகம் । தத்ர தீர்த்தயா
ஸம்ப்ராப்ய [illegible] வை முநி꞉ ॥ ௨௭ ॥ தேவஸ்ய வஸ்து

தையு முத்தாரணஞ் செய்யுங்கள். விரிவான வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் சகலரு மத்தியயனஞ் செய்யும்படி சுருக்கமாகச் செய்யுங்கள். மற்றமுனிவர்களுமுங்களுக்குதவி செய்ய வேண்டியதென் றுபதேசித்துவிட்டந்தர்த்தானத்தை யடைந்தார். அப்படியே விஷ்ணுமுதலான தேவர்களீசாஞ்ஞையை சிரசில் வகித்துக்கொண்டு பூமியில் வியாஸாதிகளாக அவதரித்தார்கள். அவர்களில் நாராயணர் வியாஸராகச் சத்தியவதியினிடமவதரித்து வேதங்களை விபாகஞ்செய்ய வுபாயந்தோன்றாமல் தனது பிதாவான பராசரரை வினவ, அவர் சொன்ன வசனத்தை சிர மேல்கொண்டு மகாபரிசுத்தமான வேதவநம் வந்து யாத்திரைகளாறுகளாலும் சகலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து

ஶ்ரீஸ்தாநே தீர்த்தம் க்ருத்வா ஸ்வநாமத: । தத்பஶ்சிமதடே லிங்கம் ஸ்வநாம்நா ஸ்தாபயந்முநி: ॥ ௨௮ ॥ தத்தீர்த்தஸ்நாநதஸ்தஸ்ய லிங்கஸ்யாபி ச தர்ஶநாத் । ந்ருணாமஜ்ஞாநநாஶஶ்ச ஸர்வஜ்ஞாநம் ச ஜாயதே ॥ ௨௯ ॥ ததோ வ்யாஸோऽபி தத்ஸ்நாநாத் தல்லிங்கஸ்ய ப்ரதிஷ்டயா । ப்ரதோஷோபாஸநாச்சைவ விவேகம் ஜ்ஞாநமவாப்தவாந் ॥ ௩௦ ॥ வேதாநாமபி பாஷண்டபதிதோத்பாதிதோஷத: । ஶாந்திராஸீத்ருசஸ்தத்ர தீர்த்தே வேதாக்யகே ஹி ॥ ௩௧ ॥ ஸ்நாநாதாநஸம்க்ஷேபவிலிங்கஸ்யாபி தத்ரைவ முநி: । ஸஸ்நௌ வேதாக்யகே தீர்த்தே வ்யாஸலிங்கம் ப்ரபூஜ்ய ச ॥ ௩௨ ॥ வித்யேஶ்வரம் நிஷேவ்யாத வேதாரண்யேஶ்வரம் ததா । ஸ்துத்வா ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரணிபத்ய ச ॥ ௩௩ ॥ ஶிரஸ்யஞ்ஜலிமாதாய ஸ்துத்வா தாண்டவஶங்கரம் ॥ ௩௪ ॥ வ்யாஸ:— ஶிவ ருத்ர ஶம்போ ஸகலமாயாதீதரஹித ஸ்வாமிந்யோऽதீதாऽவிகஜநஶரண்ய: பரமாத்மா: । விஹாநிர்த்யஸ்ய வேத்ரியகதிமாநாதீதபரவி ஜ்ஞமத்யாநி ஜெத்யாதி ஶ்ருதி பவதி ஸதா பரமதி: ॥ ௩௫ ॥ ஹரே வேதாந்தோக்த்யா நிவிசேஷநிஷ்களங்கோ நிராமயாமாய ஸ்வகஸஹாவநஸ்யாவி ஸததம் । ஸஹேத: பரமாத்மா ஸகலஹ்ருதி க்ருபயா ஸ்வயம் ஸ்வரூபஜ்யோதிஸ்ஸ்வாந்தர்பவநதிஸ்தே பரமதி: ॥ ௩௬ ॥ யதோ ஜாதா லோகா யஜுஷ பாநமேதாநவதி தே விஶீநாயந்த்யந்தே விதியபரப்ரஹ்மமநே । ப்ரக்ருதிஷ்வஸ்ஸாந்தஹி ஸ்வதி நேமேதி பசநாஶ் ஸமோऽஸௌ த

வேதவநேசனுக்கு மேல்பக்கத்தில் தடாகமுண்டுபண்ணி யதின் மேல்கரையில் வியாஸலிங்கத்தை ஸ்தாபித்தாராதித்துக் கொண்டு பிரதிதினமும் பாஷண்டருச்சரித்ததினலுண்டான வேதங்களுடைய தோஷத்தை விலக்கின வேதாமிருதத்தில் வேதத்தைப்பிரிக்கும் சக்தியெனக்குச் சித்திக்க வேண்டுமென்று சங்கர்ப்பத்தோடு ஸ்நாநஞ்செய்து கீழ்கரையிலிருக்கின்ற வித்தியேசுவரரையும் வேதவநேசரையுந் தெரிசனஞ் செய்து வந்தார். அப்படியிருக்க வொருசமயம் வேதவநேசனைப்பணிந்து பிரதக்ஷிணஞ் செய்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஹே ! மாயாதீதா, சச்சிதாநந்தா, நிர்குணா, நிஷ்களங்கா, நிராமயா, நிராதாரா, நித்தியா, நிர்ம

[illegible]

மலா, நிரஹங்காரா, நிருபத்திரவா, பரிபூரணா, பராநந்தா, பர
மாத்மன், பராத்பரா, பரந்தாமா, பரேசா, பவநாசனா, பக்தரக்ஷகா,
சங்கரா, சம்போ, சர்வா, சந்திரகலாதரா, சரண்ணியா, சநாதநா,
ஸாம்பா, காளகண்டா, கிருத்திவாஸா, காலகாலா, காமாந்தகா,
கருணாசாகரா, மகேசா, மகாதேவா, தேவதேவா, திரிபுராந்தகா,
திரிலோசனா, வேதவநேசா, வேதபூஜிதா, வேதாந்தவேத்யா,
வீணாவாதவிநோதினீவல்லபா, விப்பிரப்பிரியா, விசுவநாதா, வீர

[illegible]

ஹத்திவிமோசனு, தயவு செய்ய வேணும்; வேதங்களை விபாகம் பண்ணக்கூடிய சக்தியையளிக்கவேண்டும். வெகுவிதமான வேதங்களை விபாகஞ் செய்ய நானேவல்லவன்? உம்முடைய கருணையில்லாமலுலகத்தில் சிருஷ்டிஸ்திதி சம்ஹாரங்களை மூவர்களுமெப்படி நடத்துவார்கள். சகதீசா ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று பலவாராகப்பிரார்த்திக்கவப்போது சகதீசனுவிர்ப்பவித்து வியாஸமுனிவரைநோக்கி, ஹே வியாஸமுனே! உம்முடைய ஸ்துதியினுல் பிரசன்னமானேன். உம்முடைய வபீஷ்டத்தை கேட்கலாமென்றீசனனுக்கிரகிக்க வப்பொழுது வியாசர் சகதீசனைக்கண்ணுற்றுப் பரவசமாகிப் பணிந்து மறுபடியு மெழுந்திருந்து கைகூப்பிக்கொண்டு ஹே! ஜகதீசா வேதங்களை விபாகம்பண்ணியவைகளின் பொருள்களைச் சுருக்கமாக வுரைக்கும் சக்தியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வப்பொழுது சகலாதிஷ்டான சித்தாயும், அஸங்கனுயும், சர்வாகாரனுயும், சர்வஞ்ஞனுயுமிருக்கின்ற பரமேசுவரன் வியாஸருடைய முடிமேல்தன் கரத்தை வைத்து உம்மிஷ்டப்படியே நிறைவேறக் கடவதென்று வரத்தை யளித்துவிட்டு லிங்கத்திலந்தர்த்தானஞ் செய்தார்.

तस्य सर्वज्ञता ह्यभूत् । जाता व्यासस्तदा वेदांश्चतु-
र्धा व्यभजत्प्रभुः ॥ ५१ ॥ संक्षिप्य युगधर्मेण वेदान्
वैयासिकेभ्यो ददौ मुनिः । ऋचां प्रथमकं चक्रे पै-
लं तद्वेदपारगः ॥ ५२ ॥ प्रथमकं च यजुषां
वैशम्पायनमादिशत् । साम्नां च जैमिनिं चक्रे ते
शिष्या लोकविश्रुताः ॥ ५३ ॥ प्रथयन्ति तान्वे-
दान् लोकेष्वाविर्भवन्ति ते । अनन्तानि पुराणानि
व्यासोऽष्टादशपादकान् ॥ ५४ ॥ तेषां प्रथमकं
चक्रे सूतं तं रोमहर्षणम् । एवं प्रकाश्य
तान्वेदान् [illegible] ॥ ५५ ॥ वेदार्थं
सूत्ररूपेण प्रोक्तवान् सूत्रतः । सर्वांश्च
विद्याः संक्षिप्य [illegible] ॥ ५६ ॥ य-
था [illegible] शक्यते । एवं [illegible]
[illegible] वेदात् [illegible] ॥ ५७ ॥ व्यस्तवांश्चतु-
रो वेदान् वेदव्यासस्ततः स्मृतः । व्यासेनोक्तं कृतं
स्तोत्रं नित्यं [illegible] ॥ ५८ ॥ सर्वपापविनि-
र्मुक्तः [illegible] । [illegible]

உடனே வியாஸர், சர்வஞ்ஞனுகி பவித்து வேதங்களை நான்காக விபாகஞ்செய்தார். இவ்விதம் வேதங்களை நான்காக வகுத்து ருக்கு வேதத்தை பைலமுனிவருக்கும், யஜுர் வேதத்தை, வைசம்பாயனமஹரிஷிக்கும், ஸாமவேதத்தை ஜைமினிமகரிஷிக்குமுபதேசித்தார். அவர்களு மந்தந்த வேதங்களில் பண்டிதர்களாகபவித்து, லோகத்தில் மேன்மையை யடைந்தார்கள். அவர்கள் மூலமாய் நான்கு வேதங்களும் லோகத்தில் பரவினதுகள். பிரகு வியாஸமுனிவரளவற்றதுகளாயிருக்கின்ற புருணங்களை, பதினெட்டாகப் பண்ணி யவைகளைச் சூதமகாமுனிவருக்கு வுபதேசித்து அவர்மூலமாய் வெளியிட்டார். அதற்குப் பிரகு வியாஸமுனிவர் வேதார்த்தங்களைப் பிரம்மஸூத்திரங்களினல் வெளியிட்டு கலிகாலத்திலுள்ள மந்தாதிகாரிகளுக்குபயோகமாகும்படி செய்தார். வியாஸமுனிவரால் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தைப் படித்தவனும், கேட்டவனும், கைவல்லியத்தை யடைவானென்பதில் சந்தேகமில்லை. பிரம்மாவும், மனுவாக பவித்து,

ஸ்நாத்வா வ்யாஸவிதா⁴நதோ நாஸாரத꞉ ॥ ௫௯ ॥ வேதா³ரண்யே நரோ வ்யா
ஸ்ய யாத்ராஷ்டகம் விதா⁴ய ச । ஸாக்ஷாத்பரமஸ்ய வேத³ஸாந்யாம்ஸோ
பவிஶ்வதமோத்பத꞉ ॥ ௬௦ ॥ ஸநாதந தீர்தோ²த்பாதா³த்ர ஸாக³ரா ந
ஷ்டுவியாநத꞉ । தே³வதே³வப்ரஸாதே³ந தயா தத்தீர்த²வைப⁴
வாஞ்ச ॥ ௬௧ ॥ ஸ்ம்ருத்யஸ்ய வேத³வாக்யாநி ஸ்ம்ருதிகர்தார வைப⁴வ
மம । க்ருதார்த² நந்தீ³மேந்த்³ர போவா கோவா நிர்ஜ
தி ॥ ௬௨ ॥ ப்³ரஹ்மலோகவாப்நோதி யதிராய துல்யகம் வ்ர
ஜேத் । ஏதத்தே கதி²தம் ராஜந் வ்யாஸஸ்ய சரிதம் மஹத் ॥ ௬௩ ॥
ஶ்ருண்வதாம் பட²தாம் ஸத்³யோ வாஞ்சி²தார்த²ப்ரத³ம் ந்ருணாம் ॥ ௬௪ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவர்ணநே உபரிபா⁴கே³ வேதா³ரண்யமாஹாத்ம்யே
வ்யாஸசரித்ரநிரூபணம் நாம
ஏகபஞ்சாஶத்தமோऽத்⁴யாய꞉ ॥
இத்யேகபஞ்சாஶோऽத்⁴யாய꞉ ॥

அத² த்³விபஞ்சாஶோऽத்⁴யாய꞉ ॥

ஸூத உவாச— பா⁴ஸ்கரேஶம் கத²ம் ஸம்ப்ரதிஷ்டா²பயாமாஸ
தத்த்வத꞉ । ஸோமேஶம் சந்த்³ரமாஶ்சாபி சாக்ஷரிண்யாஸ்த

ஸ்மிருதிகளைச் செய்வதற்காக வேதவனத்தில் பாஸ்கரேசனுக்கு சான கோணத்திலிருநூறு விற்கடையில் மனுதீர்த்தத்தை யுண்டு பண்ணி யதின்கரையில் லிங்கப்பிரதிஷ்டையுஞ் செய்தார். அதில் ஸ்னானஞ் செய்தவர்களுக்குப் பிரம்மலோகம் கிடைக்கு மென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில் ஐம்பத்தியொன்றாவதத்தியாயம்
வியாஸ சரித்திரம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

நாரதமகாமுனிவரே! சூரியன் பாஸ்கரேசரைப் பிரதிஷ்டை செய்த விபரத்தையும் சந்திரன் சோமேசனைப்பிரதிஷ்டைசெய்த

वैभवम् ॥ १ ॥ संज्ञातीर्थस्य माहात्म्यं सप्तसागर
वैभवम् । वद शेषाणां श्रुत्वा मान्धातस्याद्य नारद ॥
॥ २ ॥ नारदः — मान्धातः सर्वभूपाल शृणुष्व कथमाक्ष्य
मेकदा । कथं त्रिलोकनाथोऽहं न भवानिति संव
दे ॥ ३ ॥ तावुभौ शीघ्रं गत्वा बृहस्पतिमुपागतौ ।
तावाह शीघ्रमस्माकं त्रिलोकेशश्च वर्तिः ॥ ४ ॥ कविन्द्र
येन्द्र नकस्यापि संशयोऽस्ति विद्यतेऽनघ । इत्युक्ते
संश्रुत्य भानुरपाव देवाधिपे ॥ ५ ॥ यथा देवो
ऽहं नायोऽहं भुक्त्वा लोकत्रयस्थितैः । प्राणिभिश्च
नमस्कार्यः प्रत्यहं स्यां तथा गुरो ॥ ६ ॥ वसिष्ठादि
तपो ब्रूहि तु वक्ष्यते भानुः गतः । प्राप्य
वेदवनं सम्यक् लिङ्गं संस्थाप्य भक्तितः ॥ ७ ॥ पूजा
र्थं तीर्थमात्र्य सप्तपुष्करिणीमिव । तत्रैव ना
मिषिदेव्यं भास्करेशं प्रतिष्ठितः ॥ ८ ॥ त्रिकालं पू
जयन् शम्भुं तत्रैव तपसि स्थितः । कथं कालेन दे
वेशः साक्षात्कारं प्रदेयिवान् ॥ ९ ॥ तं दृष्ट्वा सम

விபரத்தையுமிரண்டு புஷ்கரிணிகள் ஸம்ஞாதீர்த்தம் ஸப்தசாகர மிவைகளின் மகிமையையுஞ் சொல்லுமென்று மாந்தாதா கேட்க, நாரதர் சொல்லுகின்றார். கேளும் மாந்தாதாவே முன்காலத்தி லாதித்தியனுக்கு மிந்திரனுக்கும் மூன்று லோகங்களுக்கும் நான் தானதிபதி நான்தானதிபதியென்று கலகமேற்பட்டிருவர்களும் பிரகஸ்பதியினிடம் வந்து எங்களிருவர்களுக்குள் திரிலோகாதி பதி யாரென்று வினவவப்பொழுது பிரகஸ்பதி யாதித்தியனை நோக்கி, ஹே ஆதித்தியா! இந்திரன் திரிலோகாதிபதியென்பதி லென்ன சந்தேகம்? யாருக்கிது தெரியாதென்று சொல்லவப் போதாதித்தியன் தேவகுருவே! நானெப்படியானுல் மூன்று லோகத்திலுமுள்ள பிராணிகளுக்கெல்லாம் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவ னுவேனே அந்தப்படி உபாயந்தேடுகின்றேனென்று சொல்லி விட்டு வேதவநம்வந்து, பாஸ்கரேசனென்றொரு லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து, பூஜைக்காகப் புஷ்கரிணியை யேற்படுத்திக் கொண்டு மூன்று காலங்களிலேயு மீசனைப் பூஜித்துத்தவம்புரியக் கொஞ்சகாலத்திலீசனுவிர்பவித்தார். அப்பொழுதாதித்தியனீச

शिवाख्याय आदिशास्त्रा प्रणम्य च । सूक्तैः षडनुविंशत्या वाक्यैरुपनिषद्भवैः ॥ १० ॥ सूर्यः— नमो देवाधिदेवाय वेदारण्येश्वराय च । प्रत्यक्षादिप्रमाणानां प्रमेयाय ते नमः ॥ ११ ॥ यं न स्पृशन्ति शब्दानि योगिनां ध्यानविषयात्मना । नमो व्योमशरीराय सहायाम्बिक्षिताय च ॥ १२ ॥ यज्ञेन यज्ञरूपाय नमो यज्ञेश्वराय च । कर्मणां फलदात्रे च कर्त्रे विश्वस्य ते नमः ॥ १३ ॥ वेदाय वेदवेद्याय वेदकर्त्रे नमो नमः । वेद्यावेद्यविहीनाय वेद्यावेद्यविसाक्षिणे ॥ १४ ॥ मन्त्रदेहरूपाय मन्त्रकर्त्रे नमो नमः । मन्त्रसन्त्राणशीलाय मन्त्ररूपाय ते नमः ॥ १५ ॥ कर्मेताय कारणाय नमोऽस्तु स्वसाक्षिणे । त्राहि मां देवदेवेश करुणाकर शङ्कर ॥ १६ ॥ देहि मे देवसायुज्यम् त्रैलोक्यस्वामितां प्रभो । मासे मस्यते नीरेफ ये च स्नात्वा त्वयीशने ॥ १७ ॥ यन्मया काममोक्षं च देहि तन्मे मनोरथम् । इति सम्प्रार्थितो देवो भास्करं वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥ शिवः— त्रैलोक्यस्वामिता तेऽस्तु मन्द्या लोकेऽस्मिन्नहम् । अत्रस्यैव च देवानां लक्ष्मीसख्यं तवांशतः ॥ १९ ॥ सन्ध्याकालेषु योगकाले नक्षत्रेषु चाद्वहम् । यत्र प्रयाति यो योगे वर्षिण्यां तवात्र तु ॥ २० ॥ कुमारे स्नाति तस्याहं सद्योऽभीष्टं ददामि च । कुमारे कृत्तिकादेवे स्नाति सा वा नरः ॥ २१ ॥ यः स्नाति वर्षिण्यां ते सवेद्यानां साक्षरूप्यम् । तस्य यन्मायाकारादिविधि त्वक्तिश्च शाश्वती ॥ २२ ॥ जगद्रायतेषु वै विष्णो यथेप्सं तथास्तु । सहायार्थ्य साहायं पेता

னைநோக்கி, ஹே தேவதேவா! வேதவநேசா! அப்பிரமேயா! ஸ்வப்பிரகாசா! ஆகாசசரீரா! யஞ்ஞரூபா! யஞ்ஞேசுவரா! எனக்குத் திரிலோகநாயகனுயிருக்குந்தன்மையைத் தந்தருளும் பானுவாரத்திலிந்தப் புஷ்கரிணியில் ஸ்நாநஞ்செய்திந்த லிங்கத்தைத் தெரிசித்தவர்களுக்குத் தர்மார்த்தகாம மோட்சங்களைக்

ரேஷு ஸம்ஸ்தித꞉ ॥ ௨௩ ॥ [illegible]
[illegible] க்ஷணாத் । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible] லோகநாயகம் [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௫ ॥ ததா தத்ப்ரஸாதேந விஷ்ணுரவ்யக்த [illegible]
[illegible] । [illegible] ராமாவதாரே [illegible] வாநராதிநாம் ॥ ௨௬ ॥
ஸூர்யபுத்ரேண ஸுக்³ரீவ [illegible] வஜ்ரிண꞉ । வாலி-
நம் ஹதவாந் [illegible] க்ருஷ்ணாவதாரகே ॥ ௨௭ ॥ [illegible]
[illegible] கர்ணம் ஜீவாம் [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௮ ॥ [illegible]
வேதவநே ராஜந் ஸூர்யபுஷ்கரிணீஜலே । ஸ்நாத்வா [illegible]
[illegible] ॥ ௨௯ ॥ இதி தே
கதிதம் ராஜந் பா⁴ஸ்கரஸ்ய வைப⁴வம் । ஸோமஸ்ய வைப⁴
[illegible] ॥ ௩௦ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷேத்ரவைப⁴வே உபரிபா⁴கே வேதா³ரண்யமாஹாத்ம்யே
ஸூர்யபுஷ்கரிணீமஹிமாநுவர்ணநம் நாம
[illegible]ோऽத்⁴யாய꞉ ॥
இதி [illegible]ோऽத்⁴யாய꞉ ॥

கொடுக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவப்படியே பவிக்கக்கடவதென் றீசனனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார். உடனே ஆதித்தியனீசன் வரத்தால் சந்தியாகாலங்களிலே எல்லாராலும் பூஜிக்கப்பட்டவராகப்பவித்துத் தேவலோகத்தையடைந்து, மூன்று லோகங்களுக்கும் நாதனாகபவித்துத் தேவேந்திரனுக்கு எதிரிடையாகயிருந்தார். அப்படியிருப்பதால் நாராயணனும் ராமாவதாரத்தில் சூரியபுத்திரனான சுக்ரீவனுக்குதவிசெய்து வாலியைக் கொன்றார். கிருஷ்ணாவதாரத்தி லிந்திரபுத்திரனான தனஞ்சயனுக்குதவிசெய்துகர்ணனைக்கொன்றார். இந்த சூரியபுஷ்கரிணியில் பானுவாரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்கள் சகல சித்தியையுமடைவார்கள். மாந்தாதாவே! ரவியினுடைய சரித்திரமிது. சோமனுடைய வரலாற்றைச்சொல்லுகின்றேன்கேளுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் ஐம்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்
ஆதித்திய சரித்திரம் முற்றிற்று.

अथ त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ॥

नारदः — [illegible] राजन् सप्तविंशतिसंख्य-
काः । दक्षकन्याश्चोद्वहत् तदा [illegible] ॥ १ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ २ ॥ [illegible]
तासु सर्वासु रोहिण्यामेव [illegible] ।
[illegible] ॥ ३ ॥ अथ ताः [illegible]
दक्षाय [illegible] ।
[illegible] ॥ ४ ॥ तासां दक्षस्तु [illegible] शोक-
[illegible] ।
[illegible] ॥ ५ ॥ अथ सोमः क्षयं [illegible]
[illegible] ।
॥ ६ ॥ [illegible] ।
[illegible] ॥ ७ ॥ [illegible]
[illegible] । इति निश्चित्य सोम-

ஐம்பத்தி மூன்றுவது அத்தியாயம்.

நாரதர் மறுபடியுமரசனை நோக்கி, அரசனே ! சந்திரனை வன் தக்ஷன் கன்னிகைகளான இருபத்தியேழு நக்ஷத்திரங்களையும் மணஞ்செய்தான். அப்பொழுது தக்ஷனவனைப் பார்த்து இவர்களெல்லாரிடத்திலும் நீ ஒன்றுபோலிருக்க வேண்டுமென்றுத்திரவு செய்தான். அப்படியிருந்தும் சந்திரன் ரோகிணிதேவியினிட மதிகக்காதலுடன் ரமித்து வந்தான். அதைக்கண்டு மற்றவர்கள், பிதாவினிடம் முறையிட வுடனே தக்ஷன் கோபங்கொண்டு பதினைந்து தினத்திற்குள்ளவன் க்ஷயத்தை யடையக்கடவானென்று சபிக்கவதினாலவன் சரீரம் நாளுக்கு நாள் குறைவடைந்து வர அதைக்கண்டு சந்திரன் பயந்து இதற்கென்ன செய்வோமென்றுலோசித்து, சிவபிரசாதத்தை யடையாதவரை நாம்

ஸோமோऽயம் ப்ராப வேதாடவீஸ்தலம் ॥ ௮ ॥ தத்ர யாத்ராக்ருதவிதி
ர்நா ஸ்நாத்வா தீர்த்தேஷு ஸர்வத: । வேதாரண்யேஶ்வரம் நத்வா
விடங்கேஶமதீகாநவீ ॥ ௯ ॥ ஶம்போர் ஸோமஹரோத்ஸு ஸந்நிதே
ஶம்போர்மதேऽஸ்ய ப்ரபோ: । ஶ்ரீதம் ஸம்ஸ்தாபயாமாஸ லிங்கமாநந்த
ஸித்தயே ॥ ௧௦ ॥ பாஸ்கரேஶஸமீபேऽஸ்ய ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸுநி
யத ப்ரபு: । ஸோமபுஷ்கரிணீநாம தீர்த்தம் சாகாரயத் ப்ரபோ
ர்ந: ॥ ௧௧ ॥ நித்யம் ஸ்நாத்வா தத்தீர்த்தே தத்தீர்த்தேந மஹேஶ்வ
ரம் । த்ரிகாலமபிஷிஞ்சந்வை பூஜாம் ஸோத்ஸவாதிபி: ॥
॥ ௧௨ ॥ குர்வாணம் ஸ்தவஸ்தோத்ரை வேதாரண்யஸ்ய ப்ரபோ: । ஸ
மாராதயாமாஸ ப்ரபுஸ்தம் மஹேஶ்வர: ॥ ௧௩ ॥ ப்ரஸந்ந:
ப்ராஹ தம் ஸோமம் ப்ரணிபத்ய ஸ்திதேஶ்வர: । தத்ர ஸோமோ
ப்ரஸந்நாத்மா நத்வா தேவம் க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ ௧௪ ॥ பாபநாஶ ஸ
பாப நமே நகாஶ பாபநாஶந । ப்ரபு:— தேவதேவ மஹாதே
வ ஶரணாகதவத்ஸல ॥ ௧௫ ॥ ஶிஷ்டஸ்ய ஸம்ஸாரவ்யா
திநாஶந பரமேஶ்வர । க்ருபயா மே மஹேஶாநீம் ரக்ஷஶா
பம் நிவர்த்தய ॥ ௧௬ ॥ தீர்த்தேऽஸ்மிந் மத்க்ருதே ஸ்நாத்வா ஶ்ரீ
ஸோமம் நிஷேவ்ய ச । ஸர்வே ரோகா: ப்ரணஶ்யந்து தேவேஶ மஹாஶா
பாதிதோஷத: ॥ ௧௭ ॥ மத்தீர்த்தே மத்க்ருதே ஸ்நாத்வா ஸோமம்
த்ருஷ்ட்வா மஹேஶ்வரம் । ஸர்வபாபாவிநிர்முக்தா ஸாயுஜ்யம் யா
ந்தி தே ததா ॥ ௧௮ ॥ ஸ தாதவராந் ப்ராப்ய ஸோமோ யஶஸ்விநா

நசித்து விடுவோம்; ஆகையால் சிவார்ச்சனஞ்செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானித்து, வேதவநம் வந்து ஆறுயாத்திரைகளேயுஞ் செய்து வேதவநேசனேயும், விடங்கேசனேயும் தெரிசித்து பாஸ்கரலிங்கத்தின் சமீபத்தில் சோமலிங்கமென்ருெரு லிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்து, சன்னிதானத்தில் சோமபுஷ்கரணி என்ருெரு தீர்த்தத்தையு மேற்படுத்தி அதின் தீர்த்தத்தினுல், மூன்று காலங்களிலுமபிஷேகம் முதலானதுகளேச்செய்து பூஜித்துவரும்பொழுது சகதீசனுவிர்பவித்து சோமா வரத்தைவரியென்றுசொல்லச் சந்திரனீசனேப் பணிந்து ஹே தேவதேவா ! என்னுடைய சாபத்தை நிவிருத்தி செய்தென்னே ரக்ஷிக்கவேண்டும், இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து இந்த மகாலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவர்களுடைய ரோகங்களேயுஞ்சாபத்தையும் விலக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்

[illegible]

கவப்பொழுது ஸோமேசன் ஸோமனைப்பார்த்துத்தக்ஷன் சாபத்தினால் நீ க்ஷயத்தையடைந்தபோதிலும் மறுபக்ஷத்தில் மறுபடியும் விருத்தியடையக்கடவாய்; உனக்கெப்பொழுது பூர்ண கலையேற்படுகின்றதோ வப்பொழுது பூர்ணிமையும் க்ஷயத்தின் முடிவிலமாவாசையும் மற்றதினங்கள் மற்றதிதிகளுமாகப்பவிக்கும். உன்னுடைய க்ஷீணகலைகளை யக்கினி முதலான தேவர்களுண்டு திருப்தியையடைந்துன்னை யுபஜீவிக்கக்கடவார்கள். நீ நக்ஷத்திராதிபதியாகபவிப்பாய். ஓஷதிகளுக்கும் நாயகனாவாய்; உன்னுடைய வாரத்திலிந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்கள் முக்தியையடைவார்கள். கார்த்திகைமாசம் சோமவாரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்கள் கைவல்லியத்தை யடைவார்களென்று சொல்லிவிட்டீசன் மறைந்தார். சந்திரனும் சகல இஷ்டங்களையுமடைந்து

[illegible]

தேவலோகஞ்சென்றான். ஆகையாலரசனே! இந்த சோமபுஷ்கரிணியில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்கள் சகல பாபங்களுமற்று ஞானத்தையடைவார்கள். ஸம்ஞாதீர்த்தத்தின் வைபவத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும். துவஷ்டாவின் புத்திரியான ஸம்ஞையானவள் சூரியனைப் பதியாயடைந்து அவருடைய தேஜஸ்ஸை சகிக்கமாட்டாமல் பிதாவையடைந்து ஹே தாதா! என்னுடைய பர்த்தாவின் தேஜஸ்ஸை நான் சகிக்கச்சக்தியற்றவளாயிருக்கிறபடியாலினிமேல் பர்தாவினிடம் நான் வசிக்கமாட்டேன். இவ்விடத்திலேயே யிருப்பேனென்று சொல்ல, புத்திரியின் வசனத்தைக்கேட்டு துவஷ்டாவானவன் ஸம்ஞையைநோக்கிப் பெண்ணே! ஸ்திரீகளுக்குப்பிதாவின் கிரகத்தில் வாசமானது தர்மமல்ல. பதியானவன் குரூரனாயிருந்தாலும், பிராந்தனாகயிருந்தாலும், மூர்க்கனாயிருந்தாலும் ஸ்திரீகளுக்குப் பர்த்தாவே தெய்வம்; அவனைத் தள்ளக்கூடாது. பதியினுடைய தூஷணம் பதிக்கு விபரீத

ஸ்து । அநிஷ்டாசரணம் தஸ்யா நரகாயைவ யோஷித: ॥ ௧௭ ॥
நைதாத்ருஶம் தைவதமஸ்தி கிஞ்சித் ஸர்வேஷு லோகேஷு
ஸதைவதேஷு । யதா பதிஸ்துஷ்யதி ஸர்வகாமாந் லப்ஸ்யா:
ப்ரகாமம் கோபிதஶ்ச ஹந்யாத் ॥ ௧௮ ॥ ததஸ்த்வநாபி அஶ்ரூ
ணி ஸம்ம்ருஜ்ய ஹதப்ராயாந்திகம் । ஊர்த்தம் மஹ்ய த்யஜ ஶோகஸம்பா
தநா ஸஹ ஶோசநே ॥ ௧௯ ॥ நாரத:— க்ருஷ்டேதி ஸாந்த்விதா
ஸாஜ்ஞா நிர்கதஜீவித: । தீநா ரோதிதி ஶோகார்த்தா தாம்
த்ருஶ்யமாய ஸாம்பவே ॥ ௨௦ ॥ தஸ்யா வாக்யம் ச ஶ்ருத்வாஹம் ப்ரு
ஷ்டாந்தம் ஶோககாரணம் । அதாஹமப்ரவம் பாலாம் ஶ்ருணு த்வம் ராஜ
நந்திநீ யத: ॥ ௨௧ ॥ மஹத்தீர்த்தே ஸதாலோகே வேதாரண்யஸ்ய
ஸும் ஶுபம் । தத்ர தே ஸர்வகாமாப்தி: ஸ்நாநாத்ஸம்பவிஷ்யதி ॥
॥ ௨௨ ॥ தீர்த்தம் க்ருத்வா ஸ்வநாம்நா த்வம் விஶிஷ்டே த்வத்ஸநாமதத்
ந்த । ஸ்நாத்வா ஸம்பூஜ்ய வேதேஶம் ப்ராப்ஸ்யஸே த்வமபீப்ஸிதம் ॥ ௨௩ ॥
க்ருத்வைவ தீர்த்தம் ஸ்நாத்வாத்ர வேதாரண்யேஶமர்ச்சய । ஸர்வ
ஸித்திர்ப்ப விஷ்யந்தி காமா: ப்ரத்யக்ஷதஸ்தவ ॥ ௨௪ ॥ ததஸ்ஸா ஸா
க்ருதிம் ஶ்ராவயித்வா ஸ்த்ரீ யோஷிதம் । தாம் ப்ரேஷ்ய ரவே:
பாபம் பஶ்சாத் காயம் ஸுவிஷ்யதி ॥ ௨௫ ॥ இத்யுக்தா ஸா ஸ
யா தேவீ வேதாரண்யமவாப்ய ச । தத்ர பாபக்ஷயிணீம் ஸ்நாத்
வா ப்ராப்யாம் தீர்த்தம் ஸஜீவித: ॥ ௨௬ ॥ க்ருத்வாஸ்த்ர ப்ரத்யஹம்
ஸ்நாநம் க்ருத்வா யாத்ராம் விதாய ச । பவாரணம் தீர்த்தம் தவ

மான நடத்தை முதலானதுகள் நரகத்திற்குக்காரணம். பதியே தெய்வமாகையால் நீ பதியையேயடையக்கடவாயென்று சொல்லவப்பொழுது பிதாவின் வார்த்தையைக்கேட்டு மறுபடியுமன வருத்தத்துடன் ரோதனஞ்செய்துகொண்டுவரும் கன்னிகையை யாகாயத்தில் நான் கண்டேதென்றுகேட்கவப்பொழுது ஸம்னைஞ் சொன்ன வசனத்தைக்கேட்டு நான் அடிபெண்ணே! உனக்கோருபாயஞ் சொல்லுகிறேன் கேளு. அதென்னவெனில் நீ வேதவநஞ்சென்று உன்னுடையபேர்வைத்தொரு தீர்த்தமுண்டுபண்ணியதில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனை யாராதித்தா லுனக்கிஷ்டஸித்தியுண்டாகுமென்று சொல்லவுடனே சம்ஞைபானவள் வேதவநம்வந்து, தீர்த்தத்தையுண்டுபண்ணி, ஸ்நாநஞ்செய்து, வீணாவாதவிநோதிநீஸமேதரான வேதவநேசனைத்தெரிசித்து வரும்.

𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌾 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௪௭ ॥ 𑌸𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵
𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 । 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕
𑌟𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾 ॥ ௪௮ ॥ 𑌸𑌾 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌪𑍍𑌯𑌥 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇𑌵 𑌰𑌵𑌿𑌂
𑌸𑌦𑌾 । 𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾 ॥ ௪௯ ॥
𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍂𑌤 𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 । 𑌤𑌤𑌃
𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌨𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌕𑌂 ॥ ௫௦ ॥ 𑌸𑌾
𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌯𑌮𑌂 । 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾
𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌜𑌾𑌵𑌧𑌿 ॥ ௫௧ ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾
𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 । 𑌤𑌪 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍇
𑌶𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥ ௫௨ ॥ 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌤𑍁
𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌸 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௩ ॥ 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾 — 𑌜𑌯 𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌜𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀𑌤
𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௫௪ ॥ 𑌜𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀𑌨𑌾𑌥 𑌜𑌯 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌦𑍇𑌹𑌧𑍃𑌕𑍍
𑌜𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌲𑌧𑍇 𑌜𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 𑌧𑍂𑌰𑍍𑌜𑌟𑍇 ॥ ௫௫ ॥ 𑌜𑌯 𑌕𑌾
𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌯 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤 । 𑌶𑌾𑌯𑌿𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌰
𑌪𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌸𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௫௬ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌇𑌤𑌿
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 । 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌦𑌾𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌚 ॥ ௫௭ ॥ 𑌚
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌕𑍋𑌟𑌿𑌰𑌦𑍇𑌹𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵 । 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌹𑍍𑌣𑍀

போது தனக்குச் சிருஷ்டிசக்தியுண்டாக அதினால் தனக்குச் சமானமாய் மாயையினால் சவர்ணை யென்றொரு ஸ்திரீயையுண்டு பண்ணியனுப்பினாள். அவளுமாதித்தியனையடைந்து ஸாவர்ணி மனுவையும், சனியையும் பிரஸவித்து ஸம்ஞையின் புத்திரா ளான வைவஸ்வதமனுவையும், யமனையும், புத்திரியான யமுனை யையும், தனது குழந்தைகளையும் பரிபாலித்துவந்தாள். கொஞ் சகாலத்திற்குபிறகு சகதீசன் ஸம்ஞையின் தவத்தினால் சந்தோ ஷமடைந்தாவிர்பவித்துத் துவஷ்டாவைநினைக்கத் துவஷ்டா ஓடி வந்து சகதீசனைப்பணிந்து பலவாறாய் ஸ்துதிக்க வப்பொழுது சகதீசன் விசுவகர்மாவை நோக்கி யுன்னுடைய புத்திரியான ஸம்ஞையினுடைய தவத்தினால் சந்தோஷமடைந்தேன். ஆகையினால் இவளுடைய பதியான ஸூரியனுடைய மண்டலத்

ஶ்ராவ்ய தத³நுத்³ருஷ்டம் காரம் ॥ ௧௮ ॥ யதா² ஹி ஶக்ய
தே ஸோடு⁴ம் தஸ்ய தேஜஸ்து ஸம்ஜ்ஞயா । ஸதே³ஹிர்நோத்³ய
ஹ்ருஷீத்வா ஸ்வகா பித்ருஸ்வஸ்தா²நம் யயௌ ॥ ௧௯ ॥ காலேந வய
ஸா ஸம்ஜ்ஞா ப்ராப்ய ப்ரஸ்தி²காநநே । ஸா தபஸ்தேபே ஸமயம்
ஸம்ஜ்ஞாயாஸ்து தநயாஸ்த்ரய꞉ ॥ ௨௦ ॥ ஸர்வே த்வந்யா வ்ருணீ வதே³த்
வை ராஜ்ஞஸ்து ஸஸம்ஸ்ரமம் । த³ந்தபத³ந்தநா꞉— ஸஹோத³வீ
தஸ்யம் மாதா ஸந்ததம் பா³த⁴தே ஹிம்ஸ்ய ॥ ௨௧ ॥ ஸாவர்ணிகோ³
நௌ ஸ்நேஹேந பக்ஷபாதேந ரக்ஷதி । பா³த⁴தே ஸோத³வீ
ஜ்யேஷ்டா⁴ந் ஸவத்நீ ஜநநீ யதா² ॥ ௨௨ ॥ நாரத³꞉— இதி ஶ்ரு
த்வா வசஸ்ஸமயம் ஸுதாநாம் ரவிதாம் ஹ்ருதி³ । பக்ஷபாத꞉
கத²ம் மாது꞉ ஸ்வஸுதேஷு ஹிவேதி ஸ்தி² ॥ ௨௩ ॥ விசிந்த்யேத்த²ம்
ஹ்ருதி³ தத்தாம் ஜ்ஞாநத்³ருஷ்ட்யா விசாரயந் । உவாச ரவிதோ
வாக்யம் ஸவர்ணாம் தாம் தி³வாகர꞉ ॥ ௨௪ ॥ ஸூர்ய꞉— காரவீ
க்ஷ்வத³ ஸத்யம் மாயயா வத ஸம்பஹ்ருதா । யதா²யதம்
வத³ நோ சேத்தாம் ஹந்யாமத்³யைவ மாவிஶ ॥ ௨௫ ॥ இதி ஸ
ஞ்ஜிதா ஸாவர்ணீ ஸவர்ணோவேத³யத் க்ரமாத் । ஸவர்ணா— யதா²
வினிர்க³தா ஸம்ஜ்ஞா ஸ்வதேஜஸோ பா³த⁴மாநா ॥ ௨௬ ॥ ததா² ஸ்வ
ஹம் தயா ஸ்ருஷ்டா தவ ஶுஶ்ரூஷணாய ச । ஏநா மேவ ம

தை யந்திரத்தில் வைத்துக் கடசல்பிடித்து ஆகிருதியை குறைக்
கக் கடவாயென்றுத் திரவளிக்கத் துவஷ்டாவு மப்படியே செய்
கிறேனென்று சகதிசனுத்திரவை சிரமேல்கொண்டு தேவலோகஞ்
சென்றான். அந்தச்சமயத்தில் ஸம்ஞாதேவியின் குழந்தைக
ளான மனு யமன் யமுனை மூவர்களும் பிதாவை நோக்கி ஹே
தாதா! யெங்கள் மாதாவானவள் எங்கள் மூன்றுபேர்களையும்,
மிகவும்ஹிம்ஸிக்கின்றாள். மற்றவர்களிருவர்களையும் விசேஷமாயபி
மானிக்கின்றாளிதின் காரணமெங்களுக்குத் தெரியவில்லை யென்று
முறையிட வப்பொழுதாதித்தியன் மாதாவுக்குக் குழந்தைகளி
டம் பக்ஷபாதவித்தியாஸம் வரவென்ன காரணமென்று யோஜிக்
கும்பொழுது ஒன்றும் தோன்றாமல் ஸவர்ணையிடம் வந்து நீ
யிர்சத்தியத்தைச் சொல்லு இல்லாவிட்டாலுன்னைக் கொல்லு
வேனென்று சொல்லவுடனே ஸவர்ணையானவள் நடந்த வரலாறு
முழுமையையும் சொல்லிவிட்டு மறைந்தாள். பிறகு ஸூரியன்,

[illegible]

துவஷ்டாவை யடைந்து உம்முடைய புத்திரி யெங்கே யென்று கேட்க வப்பொழுது துவஷ்டா கைகளாலாதித்தியனைக் கட்டிப் பிடித்து யந்திரத்தில் வைத்துக் கடைந்து இரண்டுவிரல் மண்டலத்தில் குறைத்து விட்டான். அதினாலாதித்தியன் வட்டமாயும் மிருதுவாயுமுள்ள மண்டலத்தோடு கூடினான். உடனே துவஷ்டாவானவனாதித்தியனை நோக்கி யிப்பொழுதும்முடைய பிம்பமானது மிகவும் சுந்தரமாயிருக்கின்றது; இப்போதும்மைக் கண்ட ஸ்திரீகள் காமபாணத்தா லடியுண்டும்மைப் பின் துடறுவார்கள்; யென்னுடைய புத்திரி யும்முடைய தேஜஸ்ஸை ஸகிக்க மாட்டாமல் வேதவநத்தில் தவஞ்செய்கின்றாள்; அழைத்துக் கொண்டு போமென்று சொல்லவுடனே ரவியும், வேதவநம் வந்து சகல தீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நாநஞ் செய்து தன்னுடைய பத்தினியைக் காணாமல் தேடிப்பார்க்கும்பொழுது பெண்குதிரையினுடையவுருவங்கொண்டு சஞ்சரித்ததைக்கண்டு மோகித்துத் தானுங்குதிரை

[illegible] ॥७६॥ [illegible] ॥७७॥ [illegible] ॥७८॥ [illegible] ॥७९॥ [illegible] महातीर्थे संज्ञया निर्मिते [illegible] ॥८०॥ वेदाटवीस्थिते स्नात्वा सर्वान् कामान् लभेन्नरः । संज्ञया निर्मिते तीर्थे सकृत् स्नात्वाऽपि मानवः ॥८१॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो वाजपेयफलं लभेत् । य एतत्पठेन्नित्यं शृणुयाद्वा समाहितः ॥८२॥ [illegible] ॥८३॥

इति श्रीस्कान्दे पुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्र[illegible] उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
संज्ञातीर्थवैभवं नाम
त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥
इति त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ॥

யாக பவித்துப்பின் தொடர வப்போதவள், தன்னுடைய பாதிவிருத்தியத்துக்கு பங்கம் வந்ததென்று பயந்தோடிப்பிறகு பதியென்றறிந்து கனைத்துத் திரும்பியவருடன் ரமிக்க அவளிடத்தில் வடவாக்கினி பிறந்தது; அதையவர்கள் சமுத்திரத்திலிருக்கும்படி செய்து விட்டு ஸ்வரூபத்தை யெடுத்துக்கொண்டு ஸம்ஞா தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து மகாசௌந்திரியத்தை யடைந்து, விமானாரூடர்களாய்க்கொண்டு தங்களிருப்பிடம் சென்றார்கள். மாந்தாதாவே! யிந்ததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்கள் சர்வாபீஷ்டத்தையுமடைவார்கள்; இதைக்கேட்டவர்கள் வாஜபேயபலத்தை யடைவார்களென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்குமார சம்மிதையில் ஐன்பத்திமூன்றாவது அத்தியாயம்
ஸம்ஞையின் சரித்திரம் முற்றிற்று.

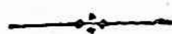

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌾𑌗𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑌯𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌪 । [illegible]

ஐம்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாரதர் மாந்தாதாவைநோக்கி, அரசனே! ஸப்த சாகர வைபவத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும். ஒரு கற்பத்தில் சப்தசாகரங்களுமொன்றுசேர்ந்து, தக்ஷனிடம் வந்து காசியபரைப்போலவும், சந்திரனைப்போலவு மெங்களையு மும்முடைய கன்னிகைகளைக்கொடுத்து, உமக்கு மாப்பிள்ளைகளாகச் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்றுகேட்க, அப்போது தக்ஷனிப்போதென்னிடம் கன்னிகைகள் கிடையாதென்று சொல்லவுடனே சாகரங்கள் வேதவநம்வந்து, பாஸ்கரேசனுக்கு வடபாகத்திலாச்சிரமம் ஏற்படுத்தி யதின்முன்னே தீர்த்தமொன்றுண்டுபண்ணி யதில் ஸ்நாநஞ்செய்து, வேதவநேசனை யாராதித்துக்கொண்டொரு மண்டலந்தவம்புரிய வப்போதீசனுவிர்பவித்துச் சாகரங்களைநோக்கிச் சமுத்திரங்களே! நீங்கள் ஸ்திரீகள் வேண்டுமென்று தவம்புரிவ

ஸ்நாத்ரூணாம் ச தபஸா து க்ருதவந்த: ஸ்தவஸ்தவ: | நதீ³நாம் பதி
தாமேஷ்யத² ஸாக³ராணாம் ப்ரியாங்க³ணீ ॥ ௯ ॥ நதீ³பி⁴ஸ்து ஸஹா ரமத்⁴
வம் ரமத்⁴வம் ஸர்வஸாக³ரா: | இதோ வ்ருணீத்⁴வம் தே யத்³யம் ஸம்பு
ஜிஷ்டம் த³தா³ம்யஹம் ॥ ௧௦ ॥ இதி தே³வவச: ஶ்ருத்வா ப்ரத்யூசுஸ்தே
ஸர்வஸாக³ரா: | தே³வதே³வ த³யாஸிந்தோ⁴ வேதா³ரண்யபதே ஹ
ர ॥ ௧௧ ॥ ப்ரளயே ஸர்வஸம்ஹாரே ருத்³ர: காலாக்³நிஸஞ்ஜ்ஞ
க: | அஸ்மாந் ஶோஷயிதா ஹி வை தத³ஸ்மாகம் த³யாநிதே⁴ ॥
॥ ௧௨ ॥ வஸ்தும் அத்ரைவ ஹே ஸ்வாமிந் தே³ஹ்யநுஜ்ஞாம் ஶிவேஶ்
வர | அஸ்மாபி⁴ர்யத்க்ருதம் தீர்த²ம் ஸர்வஸாக³ரஸஞ்ஜ்ஞிதம் ॥ ௧௩ ॥
வரதா³நாத்³வேஶாந தீர்தே²(அ)ஸ்மிந் ப்ரளயவர்ஜிதே | அத்ர யே பா
பகர்மாண: ஸ்நாந்தி நிர்த்³வந்த்³வாஸ்ஸந்து ॥ ௧௪ ॥ தேஷாம் பாபக்ஷ
யோ ப⁴வது ஸ்வாமிந் ஶங்கர | இதி உக்த்வா வரம் தே
ஷாம் ஶம்பு⁴ஸ்தத்ரைவ திரோஹித: ॥ ௧௫ ॥ ஸமுத்³ரா: ஸாக³ரா
ஜ்ஞா நதீ³நாம் ச பதிர்ந்ருப: | ப்ரஜேஶஸ்தவை தீர்தே²
வாஸ்து யோ ந்ருப ஸ்நாத்வா ஸம்ப⁴வேத் ॥ ௧௬ ॥ தத்தீர்த²ம் ப்ராப்ய ய
ஸ்நாதி வேதா³ரண்யே ந்ருபோத்தம | நிஷ்பாபோ மாநவோ பா⁴வாத் ஶா
ந்திம் யாதி ந ஸம்ஶய: ॥ ௧௭ ॥ அஸ்மிந் ஸரஸி யோ ராஜந் ஸர்வ
ஸாக³ரஸஞ்ஜ்ஞிதே | ஸ்நாதி ஸ நாஸ்து ஸ்யாத் காஶீநாமேந ஸ்நாத்ர
ஸம்ஶயம் ॥ ௧௮ ॥ இதி தே கதி²தம் ராஜந் ஸர்வஸாக³
ரவைப⁴வம் | ஸர்வபாபஹரம் புண்யம் கிம் பூ⁴ய: ஶ்ரோது

தானுங்களுக்கு நதிகளெல்லாம் ஸ்திரீகளாகபவிக்கட்டும்; நதிகளோடுகூட ரமியுங்கள். உங்களுடைய யாத்திரைகளாலும் தவத்தினாலும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தேன். மேல்வேண்டுவதை வரியுங்களென்று சொல்லவப்போது சமுத்திரங்கள், காலாக்கினிருத்திரன் பிரளயகாலத்திலெங்களை வற்றச்செய்கின்றார். அந்தச்சமயத்திலிந்த தீர்த்தத்தில் நாங்கள் வஸிக்கும்படிக்குமிதற்கு லயமில்லாமலுமிதில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுக்குச் சகலபாபமும் நிவிருத்திக்கும்படிக்கு மனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்க தேவநேசனப்படியே பவிக்குமென்றனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார். சாகரங்களும் நதிகளுக்கு நாயகர்களாக பவித்ததுகள். மாந்தாதாவே! மேலென்னகேட்கின்றீரோ அதைச்சொல்லுகின்

𑌭𑍍𑌵𑌸𑌿 ॥ ௧௯ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌾𑌗𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾— 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௧ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌪𑌯𑍋𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾

றேனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்ஹிதையில் ஐம்பத்திநான்காவது
சமுத்திரசரித்திரம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

அப்பொழுது மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி, நாரதரே! பிரம்மதீர்த்தப் பிரம்மலிங்கங்களுடைய வைபவத்தைச் சொல்லுமென்றுவினவ நாரதர்சொல்லலுற்றார். கேளும்மாந்தாதாவே! முன்காலத்தில் பிரம்மாவானவர் சகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் பொழுது சகலப்பிரஜைகளு மொன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமாகப் படைத்து முடிவிலெல்லா வழுககளையு மொரேயிடத்தில் வைத்துப் பார்க்கவேண்டுமென்றாசை கொண்டு யெங்கெங்கே யெதுவெது விசேஷ

ग्र्यं विनिर्ममे ॥ ३ ॥ तिलोत्तमेति सा ख्याता सर्वलोक
हृदयङ्गमाङ्गिनी । निर्माय वेधास्तां दृष्ट्वा कामबाणवशङ्ग
तः ॥ ४ ॥ तया रन्तुमनास्तत्र तु दुद्रावाथ तदाज्ञया ।
विद्रुता साऽपि पार्श्वे ब्रह्मणोऽग्रे ह्याकुला ॥ ५ ॥
विधे विधाता स वै कष्टानां होमकाम्यं समुद्यतः । स्व
शिष्या न कर्तव्यं कर्मैतत्त्वतिगर्हितम् ॥ ६ ॥ एवमुक्त्वा
कारणेऽपि ह्यक्त्वा एवमुक्त्वा स सञ्जिह्वया । तस्यास्तु
या सद्‌भुक्तं कामं मेने राजसम् ॥ ७ ॥ इति पर्यायसंय
क्तं ब्रह्मवन्तं तां तिलोत्तमाम् । जामात्रां विधिरम्बा
दाय सर्वाङ्गं स्पृशन्ताः ॥ ८ ॥ नाभिमात्रं ताम्
बाहुभ्यां सन्ध्य संवीक्ष्य वक्षसा । पराजयित्वा नयित्वा ताम्
बलात् कण्ठं वबन्धिमः ॥ ९ ॥ विरकामं रमित्वा तां मत

வழுகு பொருந்தி யிருக்கின்றதோ அததில் நின்று மந்தந்த விசே ஷஸௌந்தரியத்தை யெள்ளெள் ளளவாயெடுத்துச் சேர்த்தொருவுத்தமையான ஸ்திரீயை உண்டுபண்ணினர். அவளுக்குத் திலோத்தமை யென்று பேர்வைத்தார்; பிற்பாடு, பிரமன் தன்முன்னே நிற்குந் திலோத்தமையைப் பார்த்து மனமயங்கி மதனவெறி கொண்டிதென்ன ஸௌந்தரியமிவளையனுபவிக்காமல் போனல்நம் முடைய ஜென்மமென்னஜென்மமென்று நினைத்துத் திலோத்தமயை யணைய வெத்தனிக்கும் பொழுது, அவள் கண்டிதென்ன அனியாயம்! நீரெனக்குப்பிதாவாயிற்றே; இதுவுமக்குத்தகுமா? லோக மரியாதயை யேர்ப்படுத்தின நீரே யிவ்விதஞ் செய்யலாமா? வென்று சொல்லிக்கொண்டே வோடுந் திலோத்தமயைக் கண்டு கெட்டுதே காரியமென்று சிங்காசனத்தில் நின்றுங் குதித்துப்பின் துடர்ந்தோட வப்பொழுது சிற்றிடைச்சியான அந்தத்திலோத்தமையானவள், கமலம்போல் மிருதுவான கால்களோடு வெகுதூர மோடியபலையானதாலோட முடியாமல் வரவர நடைகுறைந்துவுடம்பு பதரித்தளதளத்த வாக்குடனிது வுமக்குசிதமில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டே மறுபடியுங் கூடியவரையோடவப்பொழுது ஹிரண்யகர்ப்பன் தாவியோடி யவளைக்கைகளால்கட்டி யணைத்து முகத்தை முத்தமிட்டுச் சந்திரமுகியான வந்தத்தையலைப் பலாத்காரமாக ரமித்தார். இப்படி வெகுகாலம் சாவலானது கோழியைப்போல் பலாத்காரமாக ரமித்துக் காமவெறி நீங்கி யவ

मोहो [illegible] सः । तदुत्पत्ति[illegible] ॥ १० ॥ [illegible] कामातुर[illegible] । [illegible] दृष्ट्वा ब्रह्मातिहर्षितः ॥ ११ ॥ [illegible] ॥ १२ ॥ इति विस्मयमानस्य विधेः सृष्टि[illegible] । [illegible] विधेः सृष्टि[illegible] ॥ १३ ॥ विनष्टा तेन [illegible] ब्रह्मा सृष्टं [illegible] । सृष्टिशक्ति[illegible] ॥ १४ ॥ वेदारण्य[illegible] ब्रह्मा यत्र सृष्टिं [illegible] ।

ளைவிட வப்பொழுதவர் முன்னே காமத்தால் கண்கலங்கி முத்து முத்தாய் முகம் விசர்த்து சரீரம் கிளைத்துக் கடசலில்பிடித்த ரத்தினம்போல் காந்தியுற்றுத்தலையுலைந்தாபரணம் சிதறியாடை நழுவி வெட்கத்தால் தலைவணங்கி நிற்கும் திலோத்தமையைப் பார்த்து அஹோ இதென்னரூபம் இதென்னகுணம். இவளை யனுபவித்த நம்முடைய ஜன்மமே ஜன்மமென்று சந்தோஷித்துச் சத்தியலோகஞ்சென்றார். அப்போதந்தத் திலோத்தமையானவள் நாமென்னசெய்வோம்? நமது பிதாவானப் பிரம்மாவையே பதியாகயடைவதுசிதமில்லை. காமவேகத்தால் நம்மை யனுபவித்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டவர் நம்மை பகிரங்கமாய் பத்தினியாக அங்கீகரிக்கவும் மாட்டாரே; ஆகையாலினிமேல் நமக்கென்னகெதி? வேறொருவரையும் பதியாக வரிக்கவுங்கூடாதேயென்று யோஜித்துக்கொண்டிந்திரனையடைந்து தன்வரலாரைத் தெரிவித்து தேவதாஸிகளோடு சேர்ந்துகொண்டாள். ஹிரண்ணியகர்ப்பன் ஸபையையடைந்து மறுபடியுஞ் சகத்தைச் சிருஷ்டிக்கயத்தனிக்க வப்பொழுதொன்றுந்தோன்றாமலும் ஒன்றுஞ்செய்யமுடியாமலும் போய்விட்டது. உடனே பிதாமகர் தனது சபையிலுள்ளவர்கள் முகத்தைப்பார்க்கவெட்கங்கொண்டேகாந்தத்திலிருந்துகொண்டு என்னகாரியம்செய்தோம் மகாபாபத்திற்காளானோமே யென்று யோசித்து பென்னப்பனே வேதவநேசா! நீயே கதியென்றுறுதிகொண்டு வேதவநம்வந்து வாயுலிங்கத்திற்கு மேல்புரத்தில் தீர்த்தத்தையுண்டுபண்ணிப் பிரம்மேசுவரலிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டை

[illegible] ப்ராப்ய வேத³விதி³நம் [illegible] தாம் விதா⁴ய ச ॥ ௧௫ ॥
[illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible]
[illegible] விதி⁴꞉ । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௭ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௮ ॥ [illegible]
பாபோ விநிர்முக்த꞉ । [illegible] ஸ்ருஷ்டிவிதி⁴ம் பஶ்சாத் தீர்த²யாத்ரா
விதா⁴நத꞉ ॥ ௧௯ ॥ [illegible] ஸத்யலோகம் யயௌ
விதி⁴꞉ । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ ௨௧ ॥ ப்³ரஹ்மபாத்ராவிதா⁴நேந ப்³ரஹ்மதீர்த²ம் [illegible] ।
[illegible] ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநம் [illegible] ॥ ௨௨ ॥
ப்³ரஹ்மதீர்த²ஜலஸ்பர்ஶாத் ப்³ரஹ்மஹத்யாதி³பாதகை꞉ । ஸோம-
கோ [illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible]
[illegible] ப்³ரஹ்ம[illegible] [illegible] ஸோமகோ ப்³ராஹ்ம-
ணாத⁴ம꞉ । [illegible] ஸோமக꞉ ॥ ௨௪ ॥
ப்³ரஹ்மதீர்த²ஜலஸ்பர்ஶாத் [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ப்³ரஹ்மபுரே [illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible]
[illegible] வேத³வித்³ப்³ராஹ்மணாகுலே । தத்ராஸீத் ஸோம-
கோ நாம [illegible] ப்³ராஹ்மணாத⁴ம꞉ ॥ ௨௬ ॥ [illegible]

செய்தாருதித்து அடையக்கூடாதபுத்திரியின் சங்கமத்தாலேர்ப்
பட்ட பாபத்தில் நின்றும் விலகி முன்போல் சிருஷ்டிசக்தியை
யுமடைந்து சத்தியலோகஞ்சென்ருர். இந்தப்பிரம்மதீர்த்தத்தின்
ஜலத்தினுடைய சம்பத்தத்திஞல் சோமகன் பிரம்மஹத்தி முத
லான பாபத்தில்நின்று விடுபட்டான். அதெங்ஙனமெனில் தமி
ழ்நாட்டில் வேதவித்துக்களான வேதியர்களால் சூழப்பட்டப்
பிரம்மபுரமென்கிற ஸ்ரீகாழியில் சோமகனென்ருெரு மகாபாபி
யிருந்தான். அவன் வேதியனுயிருந்துங்கூட வாலிபம்முதல்வி

पापात्मा सर्वस्त्रीषामपो ह्यहंस्पृक् । पितृमातृप्रमा-
दीनि पापस्त्रीभ्यो ऽदत्तात्मवान् ॥ २७ ॥ भक्ते कामिस्तु पा
पात्मा पतितस्त्रीवाक्याद्युक्तः । सर्वद्रव्यव्यये जाते पापि
ष्ठ्यं परमं मतः ॥ २८ ॥ पापस्त्रीभिः परित्यक्तो भ्रान्तो
ऽनर्थक कामकोपितः । चित्तविभ्रमयोगेन ब्राह्मणं
सुप्तं ॥ २९ ॥ क्वचिदत्र पापात्मा क्वचिद्वृक्षतले शयानं ।
क्वचित्तद्योजनेऽपि क्वचित्पादेन जघ्निवान् ॥ ३० ॥ तस्मादे
वाद्य पापि भ्रान्तो ब्रह्मघ्नं च नाशनः । ततः कृतान्तवत्क्रू
रं वृक्षं भीषणं च सः ॥ ३१ ॥ वृक्षमूले शयानं तं
मारयामास पापधीः । ब्रह्महत्या तदा घोरा सोमक
माश्रयत् ॥ ३२ ॥ सम्मोहयन्ती सा तस्मादेवा
नुगता सर्वदा । तपोऽन्यत्र भ्रान्तोऽसौ सस्मार वनश्च
सन्ततं ॥ ३३ ॥ पीडितश्चैव विप्रहत्यापरिव्याप्तश्च स
ऽदात् । सन्त्यज्य हत्यया पीडः प्रपञ्चः क्रोश
ते सदा ॥ ३४ ॥ सोमकोऽयं महापापी वनमुपजगा
म तीर्थस्थाने । प्रविष्टो वेदविपिनं ब्रह्मतीर्थमाश्रि
तो ययौ ॥ ३५ ॥ स्नातुं तत्र ये राजन्ते पापात्मानो महा
पापिनः । नृत्यन्तं च हसन्तं च धावन्तं तीर्थतीरतः ॥

டர்களுடன்கூடிச் சாதிபேதமில்லாமல் கண்ணால்கண்ட ஸ்திரீகளெல்லாம் ரமித்துத் தனதுமனையாளின் வாக்கியத்தைக் கொஞ்சங்கூடச் சட்டைபண்ணாமல் தாய்தகப்பன்முதலானபந்துக்களையுங் கொஞ்சங்கூடக் கவனிக்காமல் திரவியம்முழுமையுஞ்சிலவுசெய்துவிட்டு வேசிகளாலும் விடப்பட்டுக் காமமோகத்தால் கண்டவிடமெல்லாந் திண்டாடி யொரு மரத்தடியில் படுத்திருக்குமொரு வேதியனைக் கல்லாலிடித்துக் கொன்றுவிட்டான். புத்தி மயக்கத்தால் அவனைக் கொன்றவுடனே கோரமான ரூபத்தோடுகூடப் பிரம்மஹத்தியானது கிளம்பியவனை யுபத்திரவிக்க, மதிமயக்கங் கொண்டு சோமகன் காடுகள், மலைகள், கிருமங்களெங்கு மோடியலைந்து மிகவுமவதிடைந்து வேதவனத்திலிருக்கும் பிரம்மதீர்த்தக் கரையையடைந்து சிரித்துங் குதித்துமோடியும் பாடியுமழுதுங் கொண்டி

[illegible]

ருக்க வப்பொழுதந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்கிறவர்கள் கண்டு யாரோ நீசனென்று நினைத்து விலகி யோடென்றுசொல்ல அப்பொழுதவனவர்கள் வார்த்தையைச்சட்டபண்ணாமல் கிட்டே நெருங்க அவன்பேரில் ஜலத்தை வாரி யிறைத்தார்கள். உடனே யவனுடைய மோகமுந்தெளிந்து, ஹத்தியும் நசித்தது. அப்பொழுது ஸோமகன் விவேகத்தையடைந்து, அகோ இதென்ன தீர்த்த வைபவமென்றாச்சரியமுற்று, பக்திச்சிரத்தையோடு ஸ்நாநஞ்செய்யவுடனேயவனுக்கு வைராக்கியமுண்டாகி சம்சார பந்தம் நசிக்குமுபாயந்தேடவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு பிரமேசன் சன்னிதானத்தில் நிற்கும்பொழுது புலஸ்தியமகாமுனிவரங்குவரச்சோமகனுடனே யவரைப்பணிந்து ஹே மகானுபாவா! பவபந்தந்துலையுமுபாயத்தை யுபதேசித்து ரக்ஷிக்கவேண்

ஜந்மப்ரப்⁴ருத்யாஹமயா நாஸ்திக்யம் க்ஷயம் வாரம் ஸாவீ ॥ ௪௭ ॥ தது³-
பாயம் வத³ஸ்வ த்வம் தீவ்ரம் ஹி த³யாக⁴நா । நாரத³: — புலஸ்த்
ஸ்திஸ்தம் வீக்ஷ்ய பாகஸ்த்²ய: ப்ராஹ ஸஸ்மிதம் ॥ ௪௮ ॥ ஜ்ஞாநத்³ரு-
ஷ்ட்யா விபோ³த்⁴யைக்யதத்த்வஸித்³த⁴ம் தீ³க்ஷயைவ ஹயம் । புலஸ்த்ய: —
ந்ருணாம் ஸம்ஸாரவிச்சி²த்தி ஜ்ஞாநாதே³வ ந கர்மணா ॥ ௪௯ ॥
ஜ்ஞாநம் ஸவேதோ³பநிஷதா³ மயா நிர்ணீதமோக்ஷணம் । நிஶ்சித்ய
வேத³ம் வேதா³ந்தம் ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநஸ்ய ஸம்ஶ்ரய: ॥ ௫௦ ॥ தத்³வ்யக்தி
ர்மஸ்துவாஸ்வோ ஜீவந்முக்தஸ்ய ஸோமக । ஶிவதாம் ஸஸ்ய வேதா³
ந்தநிஷ்டே²ய கர்மோபாஸ்தே ய ॥ ௫௧ ॥ ஜ்ஞாநநிஶ்சயமேவாத்
ஸ்த்ய ப்³ரஹ்மதீர்த²வாந்யம: । ஸோமக: — ஸாதே⁴ஸ்மிம்
ஸ்திதிஜ்ஞாநாமேதே விவேகோ ஜாயதே ஹ்ருதி³ ॥ ௫௨ ॥ மஹா
பாபக்ஷயஸ்யாபி வைராக்³யம் ஹ்ருதி³ ஜாயதே । தத்³ப⁴க்த்யைவ
ஶிஷ்யஸ்ய ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநம் க்ருதார்த²ம் ॥ ௫௩ ॥ புலஸ்த்ய: — ஸோஹா
மேதத்³விஶி விமுக்தோ ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநம் நிராமய । ஸர்வாத்மாஸ்வேஶ
வாரயஜ்ஞாதி³பா⁴தாயக: ॥ ௫௪ ॥ ஏவம் ஸ்வேதா⁴ஸித்தி வேத³வேத்
ஜாநந்த்யவாவிவாதி³ந: । ஜட³: கர்தா ஏககர்தாம் தத³ந்யதா க
ர்த்தா ஈஶ்வர: ॥ ௫௫ ॥ ஸ்வதந்த்ரஸ்வாத்மகாமஸ்த்வ ஸத்யஸங்கல்ப ஜந்து
வி । ஸ்வப்ரகாஶோ விஹாநித்யோ நிர்மலோ நிஷ்க்ரியோ
பய: ॥ ௫௬ ॥ தஸ்ய நாஸ்தி ஸ்வயம்ஸ்வாபி ஸோமகேதிவ நிஶ்சிந ।
பவதே தேநஸ்வரேணாப வேகீஹாவம் ஸ்வரூபவத: ॥ ௫௭ ॥ த
ஸ்ய நாஸ்தி ஸ்வயம் கிஞ்சிந்நித்யாநந்தோ ஹ்யவேத்³யஸ: । ஸோமஹரி

டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அப்பொழுது புலஸ்தியரவனுடைய பக்குவத்தைஞ் ஞானக்கண்ணாலறிந்து தன் முன்னேயவனையுட்காரவைத்துச் சோமகா! ஈசுவரனொருவனிருக்கிறாரென்பதநேகமாகவெல்லாருக்குந்தெரிந்தவிஷயம். அப்பேர்ப்பட்ட கடவுள் நிர்க்குணனாயும் நித்தியனாயும் சுத்த சச்சிதானந்தனாயுஞ் சர்வாகாரனாயுமிருக்கிறவர். அவரே நாமென்ற வுறுதியானவறிவே முக்திக்கு ஹேதுவென்று சொல்லவப்பொழுது ஸோமகன் புலஸ்தியரைநோக்கி, ஹே சத்குரோ! இதெப்படிச்சரிப்படும்? கிஞ்சிஞ்ஞனாயும் கர்த்தாவாயும் போக்தாவாயும் கூனாயுங்குருடனாயுமிருக்கிறவன் சர்வஞ்ஞனான ஈசுவரனாகவெப்படியாவானென்றுவினவ

[illegible]

வுடனே புலஸ்தியரவனை நோக்கிச் சோமகா! உற்பத்தி, நாசம், ஊனல் முதலானது சரீரத்தின் தர்மம். குருடு செவிடாயிருத்த லிந்திரிய தர்மம். பசி, தாகம் முதலியது பிராணனின் தர்மம். ஆசை துவேஷம் முதலியது மனதின் தர்மம். கர்த்திருத்துவ

த்மாநம் ஸமம் மத்வா யதி வா விமுச்யதே ॥ ௭௨ ॥ ஸோமக:—
பவதீயோபதேஶேந க்ருதார்தோऽஹம் க்ருதீ [illegible] । ஶ்ரு
[illegible] க்ருதார்தஸ்ய தீர்தஸ்நாநாத் கதம் வத ॥௭௩॥
பௌலஸ்த்ய:— [illegible] ஸம்ஶய
காரணம் । யஸ்ய தே தீர்தஸேவேந [illegible] ॥
॥௭௪॥ ஜாதம் [illegible] விஜ்ஞாநம் [illegible] । [illegible]
[illegible] பாவா: கேவலம் தீர்தமஜ்ஜநாத் ॥ ௭௫ ॥ யா
ஜ்ஞவல்க்யாதயோ மைத்ரேயீ கார்கீ ச [illegible] । வே
ததீர்தே நிமஜ்ஜ்யாத [illegible] ஸோமக ॥ ௭௬ ॥
காஶ்யபோ தேவலஶ்சைவ இந்த்ரத்யும்நாதய: பரே । [illegible]
[illegible] மணிகர்ணிகாம் ॥௭௭॥
[illegible] ஸேதுதீர்தஸ்ய மஜ்ஜநாத் । ஸ்வ
ர்லோகம் ஸமாபந்நௌ ஸுதேவவஸுதேவகௌ ॥௭௮॥ ஸோமக
ஸம்ஶயோ நேஹ கர்தவ்ய: [illegible] । ப்ரஹ்மதீர்த

போக்திருத்துவங்கள் புத்தியின் தர்மம். ஞானஞ்ஞானம் முதலியது சிதாபாசனென ஜீவனின் தர்மம். ஆன்மாவுக்கு யாதொரு தர்மமுங்கிடையாது; நிர்க்குணன். ஈசனும் நிர்குணன். இருவர்களுமொரே சுத்தசைதன்னியமென்றறியக்கடவாய். நீ சர்வசாக்ஷீ. சுவப்னப்பிரபஞ்சம்போல் சகலமும் மித்தையென்று நிச்சயஞ் செய்து கொள்ளு; சந்தேகப்படாதே; அகோ! நீ தன்னியன்; உன்னைத்தவிர வேறு வஸ்துகிடையாதென்று சொல்ல அந்த க்ஷணத்திலேயேயவன் ஞானவானாக பவித்து யென்குருனதா? தீர்த்த ஸ்நாநத்தாலெப்படி தன்னியனுவார்களென்று கேட்கவப்பொழுது, புலஸ்தியர் அப்பா ஸோமகா யாக்கியவல்கியர், கார்கி, மைத்திரேயீ முதலியவர்கள் வேததீர்த்தத்திலும், காசியபர் தேவலரிந்திருந்திரத்தும்னன் முதலியவர்கள் மணிகர்ணிகையிலும், ஸ்னனஞ்செய்து ஜகதீசனனுக்கிரகித்தா லாத்மஞ் ஞானத்தை யடைந்தார்கள். இதிலென்ன சந்தேகம்; சோமகா நீ யிப்போது பிரம்மதீர்த்த ஸ்நாநத்தினல் விவேகத்தை யடைந்தாயல்லவா? சேதுவின் வைபவத்தால் சுதேவ வசுதேவர்கள், சுவர்க்கத்தை யடைந்தார்கள்; இதில் சந்தேகம் வேண்டாமென்று சொல்லி

स्नानात् सद्यो विमुक्तोऽभूत् ॥ ६९ ॥ सोमकोऽपि महीपाल राजेन्द्र ब्रह्मतीर्थस्य वैभवात् । सर्वपापविनिर्मुक्तो गतो जीवन्मुक्तिदशां पराम् ॥ ७० ॥ इति ते सर्वमाख्यातं ब्रह्मतीर्थस्य वैभवम् । ब्रह्मेशवैभवञ्चापि किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ७१ ॥

इति श्रीस्कान्दे पुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रवैभवे उपरिभागे वेदारण्यमाहात्म्ये
ब्रह्मतीर्थवैभववर्णनं नाम
पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ॥
इति पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ॥

अथ षट्पञ्चाशोऽध्यायः ॥

मान्धाता — हिरण्यगर्भतनय यथावस्थितिवेदक । नमस्ते नारदमुने संशयं परिवारय ॥ १ ॥ त्वद्वाक्यामृतपानेन तृष्णा नापैति मे मुने । विपदो नाशितास्तस्मात् तत्त्वश्रवणलालसे ॥ २ ॥ कथं सर्व

விட்டுச்சென்றார். சோமகனும் பிரம்மதீர்த்த வைபவத்தால் தன்னியனானான். மாந்தாதாவே! பிரம்மதீர்த்தப் பிரமேசர்களுடைய வைபவத்தைச்சொன்னோம்; இனிமேல் சொல்ல வேண்டியதைக்கேளுமென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் ஐம்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்
பிரம்மதீர்த்த வைபவம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தியாறுவது அத்தியாயம்.

மனுவம்சசிகாமணியான மாந்தாதாவானவர் நாரதமகாமுனிவரை நோக்கி, ஓ சதுர்முகன்சேயான நாரதமகாமுனிவரே! உம்முடைய வாக்காகிற தெகட்டாத் தேனைப் பானம் பண்ணப் பண்ணத் தாகம் மென்மேலும் மேலிடுகின்றது. ஆகையால் சுதே

वित्तस्य सेतोर्वीर्यस्य सम्भवात् । कथं स्वर्गं समारू-
ढौ सुदेववसुदेवकौ ॥ ௩ ॥ सुखं वेदितुमिच्छामि यन्मा-
हात्म्यस्य वैभवम् । त्वं राजन् महाभाग वदेत
द्वैभवं मम ॥ ௪ ॥ नारदः — शृणु शृणु महाराज स
र्वसत्त्वप्रियो नृपः । नह्यपुण्यवतां नॄणां सेतोः श्रद्धा
प्रजायते ॥ ௫ ॥ इमं तीर्थाय वक्ष्यामि कथितेन मे
सुव । सर्वपापहरं सेतोर्वीर्यमाहात्म्यमुत्तमम्
॥ ௬ ॥ पुत्रौ वैश्यस्य तौ कौचित् सुदेववसुदेव
कौ । द्यूते सारावौ पारस्त्रीसङ्गौ विटप्रियौ ॥
॥ ௭ ॥ सर्वद्रव्यं विनाश्यैव पारस्त्रीष्वासक्तौ ॥
नष्टद्रव्यौ विचेरतुः पथि चौर्यपरायणौ ।
॥ ௮ ॥ राज्ञा निर्वासितावास्तां अरण्ये मांसभक्षकौ ।
मृतावरण्ये दैवेन यमेन ताडितौ ॥ ௯ ॥ सु
देवं नरके क्षिप्त्वा वसुदेवं यमोऽब्रवीत् । स्वर्गं
गच्छ त्वं नचिरात् वसुदेवोऽब्रवीद्वचः ॥ ௧௦ ॥ मम स्वर्ग
कारणं पुण्यं वद मे करुणानिधे । त्वया कारा

வ வசுதேவர்கள் சேதுவின் வைபவத்தால் சுவர்க்கத்தையடைந்த விதமெவ்விதஞ் சொல்லுமென்று வினவ நாரதர் நவிலுகின்றார். கேளுமரசனே! நீர் மகா புண்ணியசாலி. உம்மால் நானுந்தன்னியனானேன். ஆதிசேதுவினுச்சரியத்தை யாரால் சொல்லமுடியும். ஒரு வைசியனுக்கு சுதேவனென்றும், வசுதேவனென்றுமிரண்டு புத்திரர்கள். அவர்கள் விடர்களுடன் கூடி வேசைகளின் வசமாகிக் கள்ளையுங்குடித்துக் காலவசத்தாலளவற்ற செல்வத்தைச்சிலவழித்துப் பிரகு சிலவிற்குத் திரவியமில்லாமையினால் வழிப்பரி பரித்தார்கள். அதையரிந்தரசனவர்களை நகரத்தைவிட்டு வெளியாக்கினன். அப்பொழுதவர்கள் வனத்திலிருந்து மாம்ஸத்தை பக்ஷித்துக் கொண்டு காலங்கழித்து வந்தார்கள். பிரகு தெய்வவசத்தாலிரண்டுபேர்களு மொரேதினத்தில் மரிக்கவுடனே யமதூதர்களிருவரையும் யமலோகத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். அப்பொழுது யமதர்மராஜன் சுதேவனை நரகத்தில் தள்ளிவிட்டு வசுதேவனை நோக்கிச் சுவர்க்கத்திற்குப் போகலாமென்று சொல்ல வசுதேவன் எனக்கு மாத்திரம் சுவர்க்கம் எப்

[illegible] ॥ ௧௧ ॥ [illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible] ॥ ௧௩ ॥ [illegible] ॥ ௧௪ ॥ [illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible] ॥ ௧௭ ॥ [illegible] ॥ ௧௮ ॥ [illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible]

படி யேற்பட்டது? எனது சகோதரனையு மென்கூடச் சுவர்க்கத்திற்கனுப்பவேண்டுமென்று மறலியிடம் மன்றாட வப்பொழுது மறலி யவனை நோக்கி வசுதேவா? நீ வநத்தில் வசிக்கும்போது வேதவனத்திலாதிசேதுக்கரையில் சஞ்சரித்தாய்; அப்பொழுது சேதுவில்ஸ்நாநஞ்செய்துகொண்டுவருகின்ற ஜனங்களுடைய ஜலமானது உன் தலையில் விழுந்ததினாலுனக்கு அழிவில்லாத சுவர்க்கமேற்பட்டது. அந்தப்புண்ணியத்தில் பதினாறிலொன்றை இவனுக்குக் கொடுப்பாயாகிலிவனுஞ் சுவர்க்கம் வருவானென்று சொல்ல வசுதேவனப்படியே கொடுத்துச் சுதேவனோடுங்கூடச் சுவர்க்கத்தையடைந்தான். ஓ அரசனே? சேதுவின் மகிமையை யென்னால் சொல்லமுடியாது. யாதொரு சேதுவில்ஸ்நாநஞ்செய்துகிருதவீரியன் நாராயணனை புத்திரனாக அடைந்தானோ; யெந்தச்சேதுவின் ஸ்நாநத்தினால் பலபத்திரராமனுக்கும் விக்கினேசுவரருக்கும் பிரம்மஹத்தி நிவிர்த்தித்ததோ அப்போப்பட்ட சேதுவில் பகலோ, ராத்திரியோ, சந்தியாகாலங்களோ எப்போதாவது ஒருக்காலோரேஸ்நாநஞ்செய்தவனுடைய பிரம்மஹத்தி முதலான ம

सर्वे विमुच्यन्ते सर्वपापेभ्य एव । गङ्गायामयुताब्दस्य नि-
त्यस्नानसमं लभेत् ॥ ௨௦ ॥ तद्द्विगुणमाप्नोति भानु-
वारे दिनोदये । पर्वस्वपि व्यतीपाते शतसंख्यगु-
णं लभेत् ॥ ௨௧ ॥ द्व्ययुतं फलमाप्नोति ग्रहणे-
षु मनुजाः । अनन्तफलमाप्नोति ह्यर्धोदयमहोदये ॥
॥ ௨௨ ॥ तथैवानन्तफलदा सेतुयात्राविधानतः ।
आदिसेतौ यत्नेनाष्टाङ्गं स्नाता भवति शाश्वते ॥ ௨௩ ॥
स्नायाद्यत्र महाराज सर्वथापि शक्तये । न कालनियमो
राजन्न दीक्षाविधिः क्वचित् ॥ ௨௪ ॥ सर्वजातिषु यत्नेनाष्टो
ष्टाः स्नातव्यं सर्वजन्तुभिः । सर्वपापक्षयो भुक्तिर्मु
क्तिस्तेषां करे स्थिता ॥ ௨௫ ॥ रामेश्वरे यत्नेनाष्टो
ष्टाः सदा स्नानाद्भक्तियोगः । विना योगं विना सांख्यं
मुक्तिं प्राप्नोति यो नरः ॥ ௨௬ ॥ वेदारण्ये यत्नेनाष्टाष्टां
सकृत्स्नानं समाप्यते । आदिसेतौ सकृत्स्नानं
भक्तितः क्रियते नरैः ॥ ௨௭ ॥ तदेव योगनं तदेव
ज्ञानं तपः । तदेव परमं गोप्यं रहस्यं परमं
हि ॥ ௨௮ ॥ प्रायश्चित्तं रहस्यं च तदेव परिपठ्यते ।
ब्रह्महत्या सुरापानं स्वर्णस्तेयं नरेश्वर ॥ ௨௯ ॥
गुरुस्त्रीसङ्गदोषश्च तथा संसर्गपातकम् । सङ्कीर्ण-
करणं चैव प्रकीर्णकरणं तथा ॥ ௩௦ ॥ अन्यानि यानि

காபாபங்களும் பஞ்சுபோல் பறக்கும். பதினாயிரம் வருஷம் கங்காஸ்நானஞ்செய்தவனுமாதிசேதுவிலொரு ஸ்நானஞ்செய்தவனும் சமான பலனடைவார்கள். பானுவாரத்திலிரண்டுமடங்கும் பர்வங்களிலும் வியதீபாதத்திலும் நூறு மடங்கும் கிரகணங்களிலிருபதினாயிரம் மடங்கும் பலன் கிடைக்கும். அர்த்தோதயமகோதயங்களில் அளவற்ற பலனுண்டாகும். சேதுயாத்திரைசெய்தவனுக்கு அளவற்ற பலன். காலநியமம், தீக்ஷாநியமம், ஜாதிநியமமொன்றுங்கிடையாது. ஆதிசேதுவில் பக்தியுடன் செய்யப்பட்ட ஸ்நாநமே யோகம், ஞானம், தவம். இது ரகசியமான பிராயச்சித்தம். பிரம்மஹத்தி, ஸுராபானம், சுவர்ணஸ்தேயம், குருஸ்திரீகமனம், சங்கீர்ணகரணம், பிரகீர்ணகரணம் முதலான மகாபாபங்களுக்குமாதிசேதுஸ்நாநம் பிராயச்சித்தம். சந்தியாவந்

பாபாநி ப³ஹூந்யபி ந்ருபஸத்தம । தாநி ஸர்வாணி பாபாநி
வேதா³ரண்யே விநஶ்யதி ॥ ௩௧ ॥ யோ த⁴நுஷ்கோட்யாம் ஸக்ருத்ஸ்நா-
நம் குர்யாந்மநுஷ்யோ ந ஸம்ஶய: । ஸர்வபாபவிநிர்முக்தோ ப்³ரஹ்ம-
லோகமவாப்நுயாத் ॥ ௩௨ ॥ ஸந்த்⁴யாவந்த³நவிச்சி²ந்நா வேதா³த்⁴யயந-
வர்ஜிதா: । கா³யத்ரீஜபஹீநாஶ்ச ஶ்ராத்³த⁴ஹீநாஶ்ச யே நரா:
॥ ௩௩ ॥ வ்ரதஹீநாஶ்ச பித்ருத்யாகே³ மாத்ருத்யாகே³ த-
தை²வ ச । கு³ருத்³ரோஹே ஶிவத்³ரோஹே மித்ரத்³ரோஹே
ததை²வ ச ॥ ௩௪ ॥ நிக்ஷேபஹரணே ஸாக்ஷிவாதே³ விஷ்ணு-
தூ³ஷணே । க்ருதக்⁴நே சைவ பைஶுந்யே மித்ரத்³ரோஹா-
தி³பாதகே ॥ ௩௫ ॥ ஏதேஷ்வேதேஷு பாபேஷு நிஷ்க்ருதி-
ர்நாஸ்தி ஹி க்வசித் । தேஷாமேவ பாபாநாம் ப்ராயஶ்சித்தம் து
ஸேது: ॥ ௩௬ ॥ யோ த⁴நுஷ்கோட்யாம் ஸக்ருத்ஸ்நாநம் மாக⁴மாஸே ந
ப்ராப்நுதே । மாக⁴ஸ்நாநம் ப்ரயாகே³ து ஸமம் தத்தத்ப²லம் ஸ்ம்ருதம்
॥ ௩௭ ॥ ஸர்வபாபவிநிர்முக்தா ஸேதுஸ்நாநாத் ஶிவதா-
ம்நா ப்ராப்யதே । பாபமேகம் நிர்ஜ்ஞாத்வா த⁴நுஷ்கோட்யாம் து யீய-
தே ॥ ௩௮ ॥ ப்ராயஶ்சித்தம் பாபாநாம் ஸர்வேஷாம் ஶோத⁴நம்
பரம் । பாபராஶிம் த³ஹந்த்யாஶு யே ஜநா: ஸ்நாநவர்ஜிதா: ॥
॥ ௩௯ ॥ தேஷாம் ஶீக்⁴ரம் யத்நேந ஸேதுஸ்நாநாத்³யுக்தமே । தா-
வந்நரகபீ⁴தி: ஸ்யாத்³க³ர்ப⁴வாஸாதி³பீ⁴தயா ॥ ௪௦ ॥ யாவத்³ரவதே
ஸேதுஸ்நாநம் ந ப்ராப்யதே । ஜந்மஸம்ஸாரவிச்சி²த்திம் ப்ராப்நு-
ஸந்நராவஸந்நயோ: ॥ ௪௧ ॥ ஶாந்தி வேத³விதே³ ஸக்ருத்ஸ்நாநம்
நஸம்ஶய: । தாபித்ரய்யவிநிர்முக்தா நாபி ஜாயந்தே தாத்ருஶா: ॥
॥ ௪௨ ॥ தஸ்மிந்ஸர்வேஷு க்ஷிப்ரம் ஸேதுஸ்நாநம் து யீயதே ।

தனம், காயத்திரீஜபம், வேதாத்தியயநம், விருதம், சிராத்தம் முதலி
யவைகளைவிட்டுத்தாய்தந்தைகளைவெளியில்தள்ளினவனுக்கும் கு
ருத்துரோகம், சிவத்துரோகம், அடைக்கலம் வைத்த பொருளை ஆக்
கிரமித்தல், கள்ளசாக்ஷிசொல்லுதல், விஷ்ணுதூஷணம்செய்தல்,
நன்றிமறந்துவிபரீதஞ்செய்தல், கோள்சொல்லுதல்மித்திரனுக்குத்
துரோகஞ்செய்தல் முதலான மகாபாபங்களைச் செய்தவனுக்குமா
திசேதுஸ்நாநமே பிராயச்சித்தம். இதிலொரு மாகஸ்நாநமும் பிர
யாகையில் பதினாயிரம் மாகஸ்நாநமும் சமானம். நரகபயமும்கெ
ர்ப்பவாஸபயமும் சேதுஸ்நாநஞ்செய்கிறவரையேதவிரப் பிரகுகி

[illegible]

டையாது. பிரம்மபட்டமிந்திரபட்டம் முதலானவதிகாரத்தையும், ஸௌந்தரியம், கியாதி, பெலம், பூமி, புத்திரன், தனம், வித்தை, புஷ்டி, பசு, ரத்தினம், பத்தினி, தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் முதலான யாவற்றையுஞ் சேதுஸ்நாநமளிக்கும். ஸம்ஸாரஸாகரத்திற்கு ஆதிசேது அணையாயிருக்கின்றது. இந்தச் சேதுவின் தெரிசனத்தினலேயே பிரம்மஹத்தி நசிக்கும். சிவலோகம் சித்திக்கும். குருகிருபையும் சிவகிருபையுமுண்டாகும். கைவல்லியங் கைகூடுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார ஸம்ஹிதையில் ஐம்பத்தியாறுவது அத்தியாயம்

ஸேதுவைபவம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]

ஐம்பத்திஏழாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதா முனிவரை நோக்கி பலராமனுக்கெப்டிப் பிரம்மஹத்தி யேர்ப்பட்டது? விக்னேசுவரருக்கு மதெப்பபடி உண்டாயிற்று? சேதுஸ்நானத்தினு லெப்படி நசித்தது? கிருதவீரியன் விஷ்ணுவைப் புத்திரனுக அடைந்த விதமெப்படியென்று கேட்க நாரதர் சொல்லுகின்ருர். கேளும் மாந்தாதாவே! முன்காலத்தில் பாண்டவர்கள் சொக்கட்டான் விளையாட்டில் சகுனியினல் ஜெயிக்கப்பட்டு ராச்சியமிழந்து பன்னிரண்டு வருஷம் வனவாஸமு மொருவருஷ மஞ்ஞாதவாஸமுஞ் செய்து கிருஷ்ணபகவானைத் தூதாக அனுப்பியுஞ்சமாதான மேர்ப்படாததினல் யுத்தத்திர்க்கு யெத்தனித்து அநேக அரசர்களைத் தங்களுக்குச் சகாயமாகச் சேர்க்கும் பொழுது வாசுதேவரையும்

[illegible]

வரிக்கத் துரியோதனனுமவரைச் சகாயத்திர்க்கு வரித்தான். அப்பொழுது புண்டரீகாக்ஷ னிருவர்களையும் பார்த்து நான் யுத்தஞ் செய்யமாட்டேன்; வேறு சகாயஞ்செய்வேன். யென் சேனைகள் யுத்தஞ்செய்யும்; நானொரு பக்ஷத்தி லிருக்கின்றேன்; சேனைகளொரு பக்ஷத்திர்க்கு வருமென்று சொல்லப்பாண்டவன், புண்டரீகாக்ஷனைச் சாரதியாக வரித்தான். துரியோதனன் சேனையை யழைத்துக்கொண்டு போனான். பிரகு பலபத்திரரை இருவர்களும் வரித்தார்கள். அவர் கிருஷ்ணன் மனதை யனுசரித்து நானொருபக்கத்திலும் சேர்ந்து யுத்தஞ் செய்யமாட்டேன்; தீர்த்தயாத்திரை போகிறேனென்று சொல்லிவிட்டுப் புரப்பட்டு முதலாவது சரஸ்வதீநதீதீரத்திலிருக்கின்ற தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்து கங்காதீரத்தில் பதரிகாச்சிரமம் முதலான ஸ்தலங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்து அங்கங்கே யிருக்கின்ற ஹரிஹராலயங்களையுந்தரிசனஞ்செய்து கொண்டு நைமிசாரண்ணியத்தை யடைந்தார். அவிடத்திலெட்டுத்திக்குக்களிலேயும் வியாபித்து மேககமண்டலம் வ

ஹோமதூமம் கம்ஜஸ்த்ருக்ஷிகணாவ்ருதம் । விக்தஶாகிவ்ருக்ஷம் ஸாகம் ஸாம ஜ்ஞாநயோகாப்யஷாயகம் ॥ ௧௭ ॥ யத்ர க்ரூரநிதராதயை: ஸந்தாப்யாஸாகிஸ்ஸஹ । ஶாஷ்ப்லத்தையை: ஸஶஸ்ஸியைஹஸ்ரூ ஜா நகாகுஸந்தா: ॥ ௧௮ ॥ உபஶாந்தம் ஸதா ரம்யம் நிவிஷ ஹ்யாயஸாதகம் । ஸாமீரயீவ்ருவாயஹந ஸம்ருஷிதம் ஜைவஸம்ஜ்ஞி தம் ॥ ௧௯ ॥ தஜாஸீகாரவாதேஷு விஶ்ராந்தேநிஸக்தயம் । வேதஶாஸ்த்ரபுராணாதிஶப்தஸம்ரிதஜிஹ்வம் ॥ ௨௦ ॥ ஜப த்யாநஸமாயிஶேஷு ரஜஸ்த்ரகூடீரகம் । தம் த்ருஷ்ட்வா நைமி ஶாராமஸம்வ்யஹ்ருஷ்டதநுரூஹ: ॥ ௨௧ ॥ ஸ்நாத்வா ஸரீர யீதோயே ஸ்நாத்வா ஸஹைவந்ய வாஸிபி: । நிபோநவ்யந ஷாய தீவஸ்ஸத்ரம் தத்ஶஸ்ஸ: ॥ ௨௨ ॥ கநேகநோபிஸிநிஷி ராவ்ருதம் யோகவிஶ்ருதம் । ஶ்ரோத்ருபி: ஸம்ஸாரவ்யாந ஜிதிஷ்டாஸாம் ஸாரணஜம் ॥ ௨௩ ॥ உபவேஶ்யாநநே வீமே வஸ்தாரம் ஸம்தஜேதிகே । தத்ஸ்யாஶ்ரவணாத்ருஷ்டா ஞாநபஸ்த

ரைஉயர்ந்துநெருங்கியெப்பொழுதுமிலைகளுந்துளிர்களும்புஷ்பங் களும் காய்களும் கனிகளும் பொருந்தியிருநின்ற விருக்ஷஜாலங் களோடும், பெண் சிங்கத்தினிடம் பால் குடிக்கும் யானைக்குட்டி களோடும், ஒருதுறையில் தண்ணீரருந்தும் புலி பசுக்களோடும், கருடனுடன் விளையாடும் ஸர்ப்பங்களோடும், அவைகளுடன் சஞ் சரிக்கும் எலிகளோடும், துவஜம்போல் ஆகாயத்தில் கிளம்பிவரும் ஹோமதூமத்தோடு கூடிய வாச்சிரமத்தினருகிலோடுங் கங்கை யின் பிரவாகத்தோடும், வேதாத்தியயனம் சாஸ்திராப்பியாசஞ் செய்யும் முனிகுமாரர்களின் சப்தத்தோடுங் கூடிய தபோவனத் தில் தபோதனர்களால் செய்யப்படும்தீர்க்கசத்திரமென்கிற வேள் வியின் சாலையினுட்புகுந்தார். அப்பொழுது ஜீவேசுவரஜகங்க ளின் தத்துவத்தை நன்றாயுணர்ந்தவரும் ஸத்தியவதீபுத்திரனின் ஸச்சிஷ்யராய், சாதுசீலராய், சிவபக்தசிகாமணியாய், புராணமென் னும் பாற்கடலைப் புத்தியாகிற மத்தினாற் கடைந்து போகமா கிற வமிருதத்தைப் புனிதர்களுட் புகட்டும் புத்திசாலியாய், பூதிருத்திராக்ஷங்கள் பூண்டவராய், பந்தமறுந் தந்திரத்தைச் சிந் தைதனில் கொண்டவராயிருக்கின்ற சூதமகாமுனிவரை உயர்ந்த ஆஸனத்திலிருத்தி யவரைச் சுற்றியிருந்துகொண்டு புராணமிரு

தபோதநா: ॥ ௨௪ ॥ ஸஹஸ்ரம் ததோயாதம் ப்ருஷ்டோத்தஸ்யாஸ்ய
மஹர்ஷிபுங்கவா: । ஸம்ஹாரஶ்ச ஶுநயோ ராமோ ராமஸ்தேந ஸஞ்ஜிவேஶ்ய
ச ॥ ௨௫ ॥ ஸ்வாகதேநாப்யுபேத்யாத்ய அர்க்யபாத்யாதிபிஸ்ததா ।
அநாஜ்ஞாய்யாஸநாவிஶ்யாய ஸ்வாஸநேஷு மஹத்தமா: ॥ ௨௬ ॥
ப்ரஶஶம்ஸு: ப்ரயம்ப்ரஹ்ம வாக்பிர்புங்கவீரநிஸ்வநை: । மு
நய:— அவதீர்ணோ(அ)ஸி பகவந் பரிபாலயிதும் ஜகத் ॥
॥ ௨௭ ॥ ரக்ஷிதாஶ்ச த்வயா விப்ரா தேவகார்யம் க்ருதம் த்வயா ।
கேஶீ கம்ஸஶ்ச யவநோ தந்தவக்த்ரஶ்ச சேதிப: ॥ ௨௮ ॥ பௌண்ட்
ஸால்வோ வஜ்ரநாபோ ஹம்ஸோ டிம்பிகஶம்பரௌ । பௌமோ
த்ருஷ்டாஶ்சாந்யே யே(அ)த்ர நித்யம் ப்ராணிப்ரபீடகா: ॥ ௨௯ ॥
நிஹதாஶ்ச ஸதாமிஷ்டம் ப்ரதத்தம் லோகஸ்யாஸ்ய த்வயா(அ)நக । க்வத்ருஶ்ய
நாஶ க்ருதாயுஷ்மாந் க்ருஷ்ணஸ்திஷ்டதி கிம் ஸுகம் ॥ ௩௦ ॥ க்ஷே
மம் கிம் யாதவாநாமித்யுக்தோ ப்ரவீச்சதா । ராம:—
பவத்க்ருபாவலம்பாநாம் கா தோஷஸ்தாத தீர்யதே ॥ ௩௧ ॥ ஸ
வக்தா ஶாஶ்வதம் விப்ரா யாவஜ்ஜீவம் ஶாஶ்வதம் கிமு । நாஶ்ர
யோ(அ)ஸ்தி தவஸாம் யாவஜ்ஜீவம் ஸுகஸாதா: கிமு ॥ ௩௨ ॥
தாநேவமுக்த்வா முநிப்ரதிஷ்டா ஸமாஸதே லீநமநோ நிவி
ஷ்டு । அநாஸ்திதம் வீக்ஷ்ய ஸகிலீநம் வாக்யாவ ராமோ ப்ர

தத்தைச் சுரோத்திரபாத்திரத்தால் பானஞ் செய்யும் பூசுரர்கள வரைக்கண்டெழுந்திருந்தாசனத்திலுட்காரவைத்து அர்க்கியபாத்தியாதிகளால் பூஜைசெய்து ஹே ஹலாயுதா! கேசீ, கம்ஸன், யவனன், தந்தவக்திரன், சிசுபாலன், பௌண்டரன், ஸால்வன், வச்சிரநாபன், ஹம்ஸன், டாம்பிகன், சம்பரன், பௌமன் முதலானதுஷ்டர்களைக்கொன்று சிஷ்டர்களுக்கிஷ்டத்தையளித்த நாராயணனுடைய அம்சாவதாரமான வும்முடைய மகிமையை யாரறிவார்கள். வாஸுதேவன் சுகமாக வஸிக்கின்றாரா வென்று வினவ வப்பொழுதவர்களை நோக்கிப் பலபத்திரன் உங்களுடைய வனுக்கிரகம் பெற்ற எங்களுக்கென்ன குறைவென்று சொல்லிவிட்டு அந்த முனிவர்களின் மத்தியில் மனதிர்க்கும் வாக்குக்கு மெட்டாத சின்மயமான சிவஸ்வரூபத்தைத் தியானித்துத் தன்மயமாகித் தாரைதாரையாயானந்தக்கண்ணீர் வடித்துத் தானென்றும் பிறரென்றுமொன்றுந் தோன்றாமல் மெய்மறந்திருக்குஞ் சு

ஷ்டாத்மஜஞ்ச ॥ ௧௧ ॥ பஶ்யாஸ்ய மௌட்4யம் ப்ரமோ முநீஶ்வரா: ப்ரத்யுத்தி2தா மம் வஸிஷ்டஜயஷி । ஸ்வயம் நோபதிஷ்டதி ந ப்ரணாமம் கரோத்யஸ்ய ஸோऽபிச ஶட்ஜ்ஞா ॥ ௧௪ ॥ இத்யுக்த்வா ராமஸ்ஸுதராம் ஸங்க்ருத்3தோ ஹஸ்தம் ஸதோதாய ஜவாந் ஸம்ஶ்ரிதம் । க்ருத்3த்4யா ஹ்ருதக்ஷாரவஶாச்ச மௌட்4யா த்3ராஹிதம் சைவ விசேஷ்டோ ஹராக ॥ ௧௫ ॥ ஸ்வய ராமோऽபி திஷ்டஜா ப்3ரஹ்மஹத்யாஶ்ரிதோ ஹ்யபூத் । ஸம்ஶ்ரித்ய ஜம்ஸ்தோஹாஷ்டே மநயஶ்லோககஶ்ரிதா: ॥ ௧௬ ॥ மநய:— கிம் இதம் சேஷ்டிதம் ராம க்ருபாऽக்ருத்ஜ்ஞாவிவேகத: । யத3ஜ்ஞாகம் த்3ராரம் ஹரத்வா ப்3ரஹ்மஹத்யா மோபஸ்ப்ருஶம் ॥ ௧௭ ॥ ஸுஹோ த்வேஶகரோ மோக்ஷ ஹ்ருதஹாரோ ஜாக்3ரதிஷ்டத: । யேந த்3ருஷ்டா நஜாநதி க்ருத்யாக்ருத்யவிஶ்வரா: ॥ ௧௮ ॥ த்4யாந ஹஷ்காரயாக்தா நாம் ந்ருணாமேவச பதே3பதே3 । தஜ்ஞாநதத்வம் விஹாயாஶு ஶாந்தோ தாந்தோ ஹவேச் ப்ராமோ ॥ ௧௯ ॥ நபாஶாந்தஸ்ய ஸக்திர் ந பாஶாந்தஸ்ய சைவ ஸாபது । ஶாந்திரேவ பரகீர்த்திதாயினீ ஶாந்திரேவ ஸாரமோக்ஷதாயினீ ॥ ௨௦ ॥ ஶாந்திரேவ பரபோததாயினீ ஶாந்திரேவ பரமோக்ஷதாயினீ । யஶ்ஶாந்திஹீநோ மநுஜஸ்ஸமோ வா யதீ ச விஜ்ஞாநவித் ஜாதிமோப்ய: ॥ ௨௧ ॥ ஸ தைவ த3த்ய ஸ்ஸம்ஜதி நபு பாஸ்ய ஸதா3ऽऽபதோ த்3ராஹுதிரேவ தஸ்ய । இத்யுக்த்வேஷாம் ஸ நிஶ்ஸ்யரா

தமுனிவரைப் பார்த்துத் தன்னைக்கண்டு திடுக்கெட்டெழுந்திருந்து உபசாரஞ்செய்யவில்லையென்று கோபங்கொண்டு கலப்பையினாலவர் கழுத்தை யறுத்தார். மாந்தாதாவே! உடனே ஹலாயுதனைப் பிரம்மஹத்தி பிடித்துக்கொண்டது. அதினாலவர் தேஜஸ்ஸிழந்து மயக்கமுற வப்பொழுது முனிவர்கள் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து ராமா! என்ன காரியஞ் செய்தாய்? இதன்ன மூடத்தனம்? இதென்னஅகங்காரம்? இதென்னகோபம்? யாரை விட்டதுசனி? தேவனானாலும் சமமில்லாதவன் சவம் பரமசாதுவாயும், பிரம்மஞானியாயும், லோகாசாரியனுயு மிருக்கின்ற எங்களாசாரியனைக் கொன்றுவிட்டாயே; பிடித்ததே ஹத்தி; கெட்டதே புத்தி; ஒழிந்ததே ஒளியென்று பலராமனைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, ஹா! ஹா வென்று முறையிடும் முனிவர்களை நோக்கிப்

ऽः व्याख्यावशेषस्य सूतीन्द्रस्य ॥ ४२ ॥ सर्वेष
शूद्रं कथमेतं हत्वा सोऽस्ति विप्राः कथयन्तु मह्यम् ॥
मुनयः — वेदव्यासस्य भगवान् विहाय निजमानं स्थिता ॥
॥ ४३ ॥ सृज्यासारस्वतेन वैयाकरण्यः प्रदाय तान् ।
पुराणसंहिताध्यायाक्रान्तशिष्यः सूतश्शिक्षितवान् ॥ ४४ ॥
तदेव तस्मै वक्तारं कुर्युर्व्यासं मुदा । यथा भारतं
वेदान्तार्थं ब्राह्मण्यं तथा वयम् ॥ ४५ ॥ अस्मै द
त्तं व्रतेन तं निवेश्य प्रज्ञया च । व्यासादिव पु
राणानि तस्माच्छ्रुत्वा स्थिता वयम् ॥ ४६ ॥ सूतं जगद्गु
रुं तं त्वं हत्वा प्राप्तोऽसि पातकम् । सर्वपाप
हत्तं त्वं प्रायश्चित्तं चरस्व ॥ ४७ ॥ अन्यथा किल्बिषी
त्वं तत्र त्राज्ञया हवसि सदा तः । इत्युक्तस्स्तु रामः
प्राह बलदेवस्तु तान्प्रति ॥ ४८ ॥ रामः — ब्रह्महत्या
निवृत्त्यर्थं प्रायश्चित्तं मुनीश्वराः । प्रायश्चित्त
मन्त्रं मे वद मे ह्याशु सर्वे ॥ ४९ ॥ मुनयः —
सूतं सुतं सन्ताप्य सत्त्वं वेदपारगम् । तस्य
पुत्रस्य ते हत्याप्रायश्चित्तं स वेत्ति हि ॥ ५० ॥
एक एव तत्पुत्रो वक्तारः प्रायश्चित्तं समाप्य ॥ रामः —

பலராமன் முனிவர்களே! இந்தச்சூதர் ஜாதியில் சூத்திரராச்சுதே இவரைக்கொன்றவெனக்கெப்படி பிரம்மஹத்திவந்தது? இவருங்களுக்கெப்படி ஆசாரியனாவாரென்று கேட்க வப்பொழுது, முனிவர்களிராமனை நோக்கி, ராமா! இவர் சாக்ஷாத்பிரம்மஞ்ஞானி; வியாசருக்குச் சமமாயுள்ளவர்; இவருக்கு நாங்களெங்கள் தவத்தினால் பிராமணத் தன்மையை யளித்திவரிடமிருந்து ஹரி ஹர கதாமிருதத்தைப் பானம் செய்கின்றோ மாகையாலுமக்கு பிரம்மஹத்தி விடாதென்று சொல்ல, ராமன் முனிவர்களைப்பணிந்து ஓ தபோதனர்களே! என்னறிவீனத்தா லெனக்கேர்ப்பட்ட ஹத்திக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்க வேண்டுமென்று பணிந்து பிரார்த்திக்க வப்பொழுது முனிவர்க ளெங்களுக்குத்தெரிய மாட்டாது; எங்களாசாரியனே பிராயச்சித்தம் விதிப்பாரென்று சொல்லி

[illegible] सूतं [illegible] मुनिम् ॥௫௧॥
[illegible] सर्वज्ञं येन [illegible] व्यथिताः । [illegible]
[illegible] समवेताः शोकमोहिताः ॥௫௨॥ सा-
[illegible] तं जीवयामासुर् [illegible] । [illegible]
[illegible] सूतं [illegible] मुनीश्वराः ॥௫௩॥ [illegible]
[illegible] । प्रायश्चित्तं च
[illegible] ॥௫௪॥ [illegible]
[illegible] प्रायश्चित्तं न्यवारयत् ॥ सूतः— दक्षि-
णोदधितीरस्थे वेदारण्येऽस्ति [illegible] ॥௫௫॥ तत्राप्ति-
[illegible] सेतुमाधवसन्निधौ । तत्र [illegible]
[illegible] तत्र ते ॥௫௬॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] सत्यं सत्यं
न संशयः ॥௫௭॥ [illegible] वेदवनं प्राप्य [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥௫௮॥ नारदः— इति सूतवचः श्रुत्वा रा-
[illegible] । [illegible]
[illegible] सः ॥௫௯॥ [illegible] वेदवनं प्राप्य [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥௬௰॥ [illegible] निर-
[illegible] । [illegible] ॥

விட்டு யெல்லாருஞ் சேர்ந்து மிருதஸஞ்சீவினீமந்திரத்தைச் செபித்துக்குசஜலத்தைப் புரோக்ஷிக்கவுடனே சூதர்கண்ணை விழித்து முனிவர்களை நோக்கிக் கதைசொல்ல வாரம்பிக்கப் புண்ணியர்களான பூசுரர்களவரைக்கட்டித் தழுவிப்பலராமனுடைய பாதத்தில் பணிந்து, பிரம்மஹத்தியின் பிராயச்சித்தத்தைப் பிரார்த்தித்தார்கள். அப்பொழுது சூதமுனிவர் முனிவர்களை நோக்கி முனிவர்களே! தெற்கு சமுத்திரக்கரையில் வேதவநத்திலிருக்கு மாதிஸேதுவில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனை வணங்கினல் ஹத்திவிலகும்; இராமா! இது சத்தியமென்று சொல்லவுடனே பலராமன் ஸூதர் முதலான முனிவர்களிட மனுமதி பெற்றுக்கொண்டுவேகமாக வேதவநஞ் சென்று சேதுவைவணங்கி விதிப்படி ஸ்நாநம்பண்ணி

[illegible]

வேதவநேசனைப்பணிந்து பலவிதமாக ஸ்துதிக்க வப்பொழுது வேதவநேசன் லிங்கத்தில்னின்றுமாவிர்ப்பவித்து, பலராமனைநோக்கி இராமா ! ஸேதுஸ்நாநத்தா லுன்னுடைய ஹத்தி விலகிவிட்டது; வேண்டுவதை வரிக்கலாமென்று சொல்ல ராமனுமீசனைக் கண்டு மறுபடியுந் தண்டம் போல் பூமியில் விழுந்தெழுந்திருந்து கை கட்டி வாய்பொத்திக் கொண்டு ஹே ஜகதீசா! கருணைக்கடலே! பிரமஞ்ஞாநத்தை யளித்து பவபந்தத்தைத் துலைக்கவேண்டு மென்றுபிரார்த்திக்க வுடனே ஜகதீசன் ராமா! யாத்திரைகளாரு களையுமனுஷ்டிக்க கடவாயென்று சொல்லி விட்டந்தர்தானஞ்

[illegible] ॥
॥ ௭௩ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௭௪ ॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௭௫ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௭௬ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௭௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌸𑍇𑌤𑍁𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

செய்தார். பலராமனும் தீர்த்தயாத்திரையினு லாத்மஞானத்தை யடைந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் கதாயுத்தத்தைப் பார்க்கவேண்டு மென்கிற விருப்பத்தால் குருக்ஷேத்திரஞ்சென்றூர். அரசனே! தெரிசினத்தினுலேயே சகலபாபங்களேயும் விலக்கும்வேதவநச்சேதுவின் மகிமையை யாருல் சொல்லி முடியுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார ஸம்ஹிதையில் ஐம்பத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்

பலராம சரித்திரம் முற்றிற்று.

अष्टपञ्चाशोऽध्यायः ॥

——]0[——

नारदः— शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि सेतुतीर्थस्य वैभवम्। यच्छ्रुत्वा मनुजस्सद्यस्सर्वपापात्प्रमुच्यते ॥ १ ॥ पुरा गजमुखो नाम दानवो बलविक्रमः। वरदानेन रुद्रस्य देवदेवस्य शूलिनः ॥ २ ॥ त्रींल्लोकान्पीडयामास दिवारात्रं दुरासदः। तद्बाधासहनाशक्ता देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ ३ ॥ शिवाया वेष्टितं सर्वे ययुः कैलासपर्वतम्। तत्र शम्भोरिवाकारं द्वितीयमिव चापरम् ॥ ४ ॥ उद्यच्छूलधरं वेत्रपाणिं वज्रकरायुधम्। गजाननं विरूपाक्षं त्र्यम्बकं विभूषितम् ॥ ५ ॥ कनककोटिप्राकारगोपुरद्वाराग्रे निषेवितम्। तं शैलादिं नमस्कृत्य देवा वृत्तान्तमब्रुवन् ॥ ६ ॥ नन्दी प्रवेशयामास देवान्कार्यं कृतार्थवान्। श्रीमहादेवस्य सन्निधौ ॥ ७ ॥ तत्र प्रविश्य ते देवाः सर्वे प्रणम्य शङ्करम्। देवाः स्तुत्वा च परमेशं वरं प्रार्थयन्ति ॥ ८ ॥ विरूपाक्ष

ஐம்பத்தி எட்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாரதர் மாந்தாதாவைநோக்கி யரசனே கேளும் ஸேதுவின் மகிமையை; முன்காலத்தில் பரமேசுவரனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து வரம்பெற்று லோககண்டகனாகிய கஜமுகனென்றொரு தானவனிருந்தான். அவன்மூன்றுலோகங்களையும் பீடித்துத்தேவலோகத்தைத் தன்வசஞ்செய்துகொண்டனுபவித்து வந்தான். அப்பொழுதவனாலுண்டானவுபத்திரவத்தைச்சகிக்கமுடியாமலிந்திரன் முதலான தேவர்கள் கைலயங்கிரியையடைந்து கையில் சுவர்ணப்பிலம்புடனிரண்டாவது சங்கரர்போல் கோபுரவாசலில் வீற்றிருக்கும் நந்திகேசனைவணங்கித் தங்கள் வருத்தத்தைமுறையிட நந்திகேசனவர்களிடந்தயையுற்றுச் சங்கரன் சன்னிதானத்தை யடைந்து பணிந்து தேவர்களின் வரவைத்தெரிவித்துப் பர

[illegible]

மேசுவரனனுமதியின்பேரி லமரர்களைச் சன்னிதானத்திற்கழைத் துக்கொண்டுபோனார். அப்பொழுது தேவர்கள் சாக்ஷாத் பரா சக்தியோடுகூட ரத்தினசிங்காசனத்திலிருக்கும் சகதீசனை நமஸ் கரித்து ஹே சகதீசா! கருணாகரா! தேவதேவா! காலகண்டா! காமாரே! உம்முடையவரதானத்தால் கொழுத்தவனாயிருக்கின்ற கஜமுகாசுரனும் அவன்படர்களும் பெங்களை உபத்திரவிக்கின் றார்கள். எங்களால் சகிக்கமுடியவில்லை; நாங்களவனுக்குத்தினந் தோறும் குட்டும் தோப்பிக்கரணமுஞ் செய்து அவனேவின வே லைகளைச்செய்துகொண்டு காலத்தை நடத்திவருகின்றோம்; அவன் செய்யு முபத்திரவத்தைச் சொல்லமுடியாது. உம்முடைய கிங் கரர்களான எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று முறையிட வப்பொ ழுது ஜகதீசன் தன்னருகிலிருந்த மூத்தபுத்திரனை விக்கினே

𑌦𑍇𑌵𑌾 [illegible] 𑌬𑌾𑌧𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌤𑍇
[illegible] 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌜𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑍍 । [illegible]
[illegible] 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௧ ॥ 𑌤𑌤𑍋
𑌗𑌣𑍇𑌶𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 । [illegible]
[illegible] 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌤𑌤𑍋
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍁𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 । [illegible]
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕𑌶𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥ [illegible] 𑌸𑍁𑌰𑌾 [illegible]
𑌗𑌣𑍇𑌶𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 । 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 [illegible] 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸
𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௪ ॥ [illegible] 𑌗𑌜𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌃 । [illegible] 𑌤𑍇𑌨 [illegible] 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾
𑌸𑌹 ॥ ௨௫ ॥ 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 [illegible]
[illegible] । 𑌸 [illegible] 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍋𑌽 [illegible]
॥ ௨௬ ॥ [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾 [illegible]
𑌮𑍋𑌦𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌳𑌿𑌕𑍇𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 [illegible]
॥ ௨௭ ॥ [illegible]
[illegible] 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂
[illegible] 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ ௨௮ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௯ ॥

சுவரரையழைத்து அப்பா கணேசா! கஜமுகாசுரன் தேவர்களைத் துயரப்படுத்துகிறான்; நீ தேவர்களோடுகூடச் சென்றவனைக் கொன்றுவிட்டுவாவென்றனுப்பினர். தேவர்களும் விக்கினேசுவரரை யழைத்துக்கொண்டுபோய் கஜமுகன்பட்டணத்தை யடை கோட்டைசெய்யப் பலமான யுத்தம்நேரிட்டது. அப்பொழுது தேவர்களசுரர்களாலடியுண்டு கணேசனைச் சரணமடைய வுடனே விக்கினேசுவரர் கஜமுகனோடு வெகுநாள்யுத்தஞ்செய்து அவனைக் கொன்று தேவர்களைரக்ஷித்தார். அப்போது தேவர்கள் கணேசனைநோக்கி நாங்களிதுவரை கஜமுகாசுரனுக்குச் செய்துவந்த மரியாதையை யுமக்குச் செய்கின்றோமென்று யெல்லோருங் குட்டுந்தோப்பிக்கரணமும் செய்து நாளிகேரம் மோதகம் முதலானதுகளாலவரை யாராதித்தார்கள். பிறகு தேவர்களவரை

एवं स्तुतिभिश्चैव कुट्टनं नमोनामभिः । ये कुर्व-
न्ति जना देवस्य स्नेहिष्टं प्रयान्ति हि ॥ १० ॥ गजवक्त्रस्य
रम्यस्य सेनानां वधयोऽसुराः । पर्वतेषु स-
मुद्रेषु विविधेष्वपि वासते ॥ ११ ॥ तान् हत्वा
सर्वं कार्यं अन्तीनाशं कृपया प्रभो । इति संप्रा-
र्थितो देवो विप्रसमुद्रवासिनः ॥ १२ ॥ उक्त्वा
तथाऽस्त्विति वचः शुण्डया जलं प्रति । समुद्रान्नि-
यान् संहत्य प्रपदे ॥ १३ ॥ पीत्वा समुद्र-
तत्स्थितं निजपृष्ठे सागरोऽसुरान् । वृक्षाऽद्रिनियान्
हत्वा जलं उत्क्षिप्य यथापुरम् ॥ १४ ॥ सागरान् पूरयि-
त्वाऽथ हत्वा तीव्रासुरानपि । पर्वताचलिनो वो
रा नगरान् स जवानव ॥ १५ ॥ कदाचिदाश्रमावि-
शन्तायोऽध्यायकः । प्रातः प्रत्यूषं रात्रि-
णे कृत्वा चिक्रिश ॥ १६ ॥ कुर्वन्तीश प्रत्यक्षस्वं
हाहाशब्दं तदा नरा । पाथकेसरसानाहा
रजिकं गतः ॥ १७ ॥ विनायकस्तत् परं कालमलं दानवं
त्वमि । ते प्राहुः पुण्यदानवाः केवलं प्र-
भो ॥ १८ ॥ अन्त्यवासी तिष्ठन्ति दिवाकालेषु पर्व

நோக்கி இதுமுதலும்முடைய சன்னிதானத்திலெவர்கள் குட்டிக்கொண்டு தோப்பிக்கரணம் போடுகின்றார்களோ அவர்களுடைய விக்கினங்களை விலக்கிக் காரியங்களைக்கார்க்கவேண்டும்; தவிரவும், தீவுகளிலும், மலைகளிலும், சமுத்திரத்திலும், காட்டிலுமசுரர்கள் வசிக்கின்றார்கள். அவர்களையுங்கொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அப்படியே யாகட்டுமென்று கணேசன் சமுத்திரஜலத்தை துதிக்கையினால் வாரிப்பானம்பண்ணிச் சமுத்திரத்திலுள்ள அசுரர்களைக் கொன்றுவிட்டு மலைகளிலுள்ளவர்களையும் வனங்களிலுள்ளவர்களையுங் கொன்று மறுபடியுஞ் சமுத்திரத்தைப் பூரணஞ் செய்தார். இவ்விதமாக அசுரர்களை வதஞ்செய்துங்கூட பிரகொருகாட்டி லுதயகாலத்தில் ஹா! ஹா! அசுரர்களெங்களைக் கொல்லுகின்றார்களே யென்றலரும் முனிவர்களுடைய சப்தத்தைக்கேட்டு அங்கேசென்று என்னவென்றுகேட்க அப்போதங்குள்ள முனிவர்களவரை நோக்கி ஹே! தேவா! பகலி

तः । स्थापितस्य देवस्य सान्निध्यान्निशाचरास्ते ॥ १९ ॥ तान्न विद्मो वयं देव मायारूपान्विनायक । ते जटावल्कलोपेता श्रुतिस्मृतिविशारदाः ॥ २० ॥ उपस्थानपराः शान्ता लक्ष्यन्ते वेदपारगाः । त एव दानवा भूत्वा रात्रावस्मांश्च हिंसकाः ॥ २१ ॥ नारदः— इति श्रुत्वा वचस्तेषां स्मितं कृत्वा विनायकः । ज्ञानदृष्ट्या निरीक्ष्याथ दानवानृषिरूपिणः ॥ २२ ॥ जघान सायुधान्विभिन्न निश्शेषं दानवान्प्रभुः । हत्वा निश्शेषानेतान्ययौ कैलासपर्वतम् ॥ २३ ॥ तमारोढुमशक्तोऽयं बभ्रामामरविद्यया । सन्ततं हृष्टं तं वीक्ष्य नन्दी वचोऽब्रवीत् ॥ २४ ॥ विघ्नेश्वर महाबाहो ब्रह्महत्यादिपापिनाम् । कैलासपर्वतस्यास्य स्वारोहे नास्ति गतिः क्वचित् ॥ २५ ॥ किञ्च पापात्मनां देव हन्तानामेव नैव गतिः । त्वमज्ञानवशाद्विप्रं हत्वा प्राप्तवानसि पातकम् ॥ २६ ॥ ऋषिवेषधराणां त्वं संहारे दानवानाम् । कञ्चिद्दानवमध्यस्थं हतवानसि वै द्विजम् ॥ २७ ॥ तस्मात्त्वं ब्रह्महत्या त्वामनुयाति हि देववत् । ततः कैलासमार्गेण ते गतिर्नास्ति गजानन ॥ २८ ॥ तन्निवृत्तिं कुरुष्व त्वं यज्ञदानतपोबलैः । प्रयाहि देवस्य कैलाससदनं शुभम् ॥ २९ ॥

லெங்களோடுகூட முனிவர்கள்போல் வசிக்கின்றார்கள்; ராத்திரி யெங்களைக்கொன்று தின்னுகின்றார்கள்; அவர்களை நாங்களின்னா ரென்றறியோமென்று சொல்லவப்பொழுது விக்கினேசுவரர் வீபூ திருத்திருக்ஷந்தரித்து வேதபாராயணஞ் செய்துகொண்டுத்தியா னஞ் செய்யுமசுரர்களை ஞானதிருஷ்டியினுலறிந்துகொன்றுவிட்டு கைலயங்கிரியையடைந்து உயரே ஏறவழிதெரியாமல் வளைத்து வருஞ்சமயத்தில் நந்திகேசன் கண்டு ஓ விக்கினேசா! பாபிகளாலி ந்தக்கைலையிலேற முடியாது; நீர் முனிவேஷத்துடன் கூடின அசு ரர்களை வதைக்கும்பொழுது அவர்களுடைய மத்தியில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த வொருமுனிவரையுங் கொன்றபடியாலும் மை ஹத்தி தொடர்ந்துவருகின்றது. ஆகையாலும்மாலிந்தக் கைலை யிலேரமுடியாது; பிரம்மஹத்தியை நிவிருத்தி செய்துகொண்டு

[illegible]नापेत्तवास्त्र नमति [illegible]स्तेन गणेश्वरः । निर्गतो
भारतं वर्षं प्राप्य समाहूय मुनीश्वरान् ॥ ௫௰ ॥ आह हे मु
नयो [illegible] मुनिसत्तमाः । ब्रह्महत्यानिवृत्तिर्मे
केन शीघ्रं भवेदिति ॥ ௫௧ ॥ अथ ते मुनयः प्रोचु
र्विघ्नेश्वरं गणेश्वरम् । मुनयः— [illegible]
तपोभिर्यज्ञदानकोटिभिः ॥ ௫௨ ॥ क्रमान्निवर्तते नैव न
[illegible]हत्या न शीघ्रतः । इति श्रुत्वा वचस्तेषां चिन्ता
माप विनायकः ॥ ௫௩ ॥ अत्रान्तरेऽथ विप्रेन्द्रा वेदव्या
सस्तदाब्रवीत् । मुनीनां महतां [illegible] हर्षयन् गण
णाधिपम् ॥ ௫௪ ॥ व्यासः— शृणु विघ्नेश सर्वज्ञ
[illegible] न शीघ्रतः । ब्रह्महत्यानिवृत्त्यर्थं तवोपा
यं वदाम्यहम् ॥ ௫௫ ॥ अस्त्यादिसेतौ स्नानं वेदारण्ये
[illegible] श्रुतम् । तत्र स्नाति चेत् पापं [illegible]
[illegible] ॥ ௫௬ ॥ तत्रैव [illegible] ब्रह्महत्या वि
नश्यति । यद्घोरतरं पापं यस्य नास्ति च निष्कृतिः ॥
॥ ௫௭ ॥ तच्च सर्वं वेदविधिना सेतुस्नानान्नश्यति ।
कोटयो ब्रह्महत्यानां [illegible] तथा ॥ ௫௮ ॥

வரக்கடவீரென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு விக்கினேசன் பாரத வருஷத்தை யடைந்து முனிவர்களைக் கூட்டி வைத்து அவர்களை நோக்கி ஓ முனிவர்களே! அதிசீக்கிரத்தில் பிரம்மஹத்தி நிவிருத்திக்கு முபாய மென்னவென்றுகேட்க முனிவர்களுமவரை நோக்கி இப்பிரம்மஹத்தியானது சீக்கிரத்தில் நிவிருத்திக்கமாட்டாது; யக்ஞதானதவங்களால் கிரமமாகத்தான் நிவிருத்திக்குமென்றுசொன்னார்கள். அப்பொழுது விக்கினேசன் மனவருத்த மடைவதைக் கண்டு வேதவியாசர் அவரை வணங்கி ஓ கணநாதா! சர்வஞ்ஞனே நீரொன்றுமறியாதவர்போலிப்படி யெங்களைச் சோதிக்கலாமா? உமக்கேது ஹத்தி? ஆனாலும் லோகநடவடிக்கையை அநுசரிக்கின்றீர். ஆகையால் நான் சொல்லுகின்றேன். எப்பேர்ப்பட்டபாபமும் நமது குலதெய்வமான சகதீசனுடைய அனுக்கிரகத்தால் நசிக்கும்; ஆகையால் சித்திக்ஷேத்திரமான வேதவனத்திலிருக்கின்ற ஆதிசேதுவில் ஸ்நானஞ்செய்து லிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து ஜகதீசனனுக்கிரகத்தையடைந்து முன்போல் கைலையில்

सर्वेषामपि पापानां च मार्ताण्डमकोटयः । सान्निध्य
धि वेदविपिने सन्त्यस्य कोट्यां निमज्जनात् ॥ ௫௯ ॥ को
टिस्नानात्कोटिगुणं पुण्यराशिश्च वर्धते । तत्रा
द्भुतं विधेयं स्नात्वा कोट्यां तु यत्नतः ॥ ௬௦ ॥ श्रीम
द्भक्तिप्रदां श्रुत्वा मार्ताण्डवीतकल्मषः । देवेशस्य
वर्धते स्वामिन् यथेष्टं विहर पुरे ॥ ௬௧ ॥ इति व्या
सवचश्श्रुत्वा व्यासेन गणनायकः । सहामितैर्मुनि
भिः पुण्यं वेदारण्यं समाविशत् ॥ ௬௨ ॥ समुद्रव
र्धं स्नात्वा धनुष्कोट्यां मनोहरः । विधाय तपसा
मार्ताण्ड व्यासादिमुनिभिस्सह ॥ ௬௩ ॥ मार्तण्डक्षेत्रसं
युक्ते मृतलिङ्गस्य पश्चिमे । श्रीलिङ्गं संस्थाप्य मार्ताण्ड
हत्यां पूजयित्वा भक्तितः ॥ ௬௪ ॥ गणाधिपो गत्वा रा
जन् वेदारण्ये शिवस्थले । विघ्नेश्वरावितं लिङ्गं ब्र
ह्महत्याविनाशनम् ॥ ௬௫ ॥ सेवतां ब्रह्महत्यादिपा
पानि क्षणादेव । यस्तत्र वेदवनं प्राप्य धनु
ष्कोट्यां निमज्ज्य च ॥ ௬௬ ॥ विनायकेश्वरं पश्येत् स
र्वपापविवर्जितः । इह सुखानि भुक्त्वा मोक्षं याति शिव
पदं प्रयाति ॥ ௬௭ ॥ सच व्यासादिमुनिभिः विघ्नराजो
नरेश्वर । स्वलिङ्गं प्रतिष्ठाप्य मोदते स्म पार्वत्या
सह ॥ ௬௮ ॥ ईशस्य विहाय व्यासादीन् प्राप्य कैला
समन्दिरम् । विनायकः प्रणिपत्य पार्वतीपरमेश्वरौ ॥
॥ ௬௯ ॥ ताभ्यां संमानितो राजन् स्थित्वा तत्र
तयोः सर्वं विघ्नेश्वरस्यादौ ब्रह्महत्यां तु यत्नतः ॥ ௭௦ ॥

வசிக்கலாம். ஆதிஸேதுவின் மகிமையை யாரால் சொல்லமுடியுமென்று தெரிவித்தார். உடனே கணநாதர் வியாஸர்முதலான முனிவர்களோடுங்கூட தனுஷ்கோடியையடைந்து ஸ்நாநஞ்செய்து அமிருதலிங்கத்திற்கு மேல்பக்கத்தில் லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பக்தியுடன் பூஜித்து ஹத்தியை நிவிருத்திசெய்துவிட்டு முனிவர்களோடுகூடக் கைலையையடைந்து தேவியினுலும் ஈசனுலுமாதரிக்கப்பட்டுக்கொண்டு சுகமாகவஸித்தார். மாந்தாதாவே இப்பேர்ப்பட்ட சேதுவில் ஸ்நாநஞ்செய்து விநாயகலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவர்கள் சகலமான பாபங்களினின்றும் நீங்கி

𑌸𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌽𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 ॥ ௭௦ ॥
𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑌦𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍇𑌤𑍌 𑌮𑌨𑍋𑌜-
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌂𑌶𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌹𑍋𑌃
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇 ॥ ௭௧ ॥ 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂 𑌚 𑌮-
𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌨𑍇𑌽𑌰𑍍𑌵𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍇𑌤𑍌
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑌦𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ ௭௨ ॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌕𑌾𑌙𑍍-
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌯𑍇 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍇𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑌦𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍
𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌭𑌾𑌜𑌃 ॥ ௭௩ ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌧𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌨𑌰𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮-
𑌸𑍇𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑌦𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥
॥ ௭௪ ॥ 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑍋
𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌕𑌾𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌂-
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 ॥ ௭௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌸𑍇𑌤𑍁𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

புக்திமுக்திகளை யடைவார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆதிராம ஸேதுவில் ஸ்நாநஞ்செய்து பிதிருக்களின் பொருட்டு சிராத்தாதிகளைச்செய்தால் பிதிருக்கள் நரகத்தில் நின்றும் வெளிவந்து திவ்யபோகங்களை யனுபவித்துக்கைலையங்கிரியில் பிரம்மஞ்ஞானத்தையடைந்து கைவல்லியத்தை யடைவார்கள். மற்றதீர்த்தங்களில் விலகாத மகாபாபங்களுமாதிசேதுவில் நசித்துவிடும். இந்தச் சேதுவில் ஸ்நாநம்கிடைக்காதவர்கள் ஸ்நாநஞ்செய்யுமிடத்தில் சேதுவைநினைத்துக்கொண்டு ஸ்நாநஞ்செய்தாலும் பலத்தையடைவார்கள். இதைக் கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும் பாபம்விலகிப் பவமறுவார்களென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்ஹிதையில் ஐம்பத்தியெட்டாவது அத்தியாயம்
கணேசசரித்திரம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

நாரதர் மறுபடியும் மாந்தாதாவை நோக்கி மாந்தாதாவே! ஸேதுவின்வைபவத்தைப்பற்றி வேறொருவிசித்திரமான சரித்திரஞ்சொல்லுகின்றேன் கேளும்; என்னவென்றால் ஹேஹயதேசத்தில் சகலலக்ஷணங்களும் பொருந்தியதாயும் நர்மதாநதிக்கரையிலமர்ந்ததாயும் மாகேசுவரீயென்று பேர்பெற்றதாயும் சந்திரவம்சத்தரசர்களுக்கிருப்பிடமாயுமுள்ளவொருபட்டணமிருக்கின்றது. தேவகங்கையின் கரையிலமர்ந்தவமராவதிபோல் விளங்குகின்ற மாஹேசுவரியிலிந்திரன்போல் மகிமைபொருந்திய கிருதவீரியனென்றொருவரசனிருந்து அரசுசெலுத்திவந்தான். அவ்வரசனுக்கு வெகுகாலம் புத்திரனில்லாமையினலவன் முனிவர்களையழைத்துத் தனக்குப் புத்திரனுண்டாவதற்குபாயமென்னவென்றுகேட்க அப்போதவர்களில் சிலர் யாகத்தினல் புத்திரனுண்டாகுமென்றும், சிலர் தானத்தினலுண்டாகுமென்றும், சி

ஸ்ய ஶ்ருத்வா வசோ ராஜா ருஷயோऽவதந் ॥ ௭ ॥ ததஸ்தா ந்ருபதி
ஸாம்ப்ரதம் ஸம்ப்ராப்ய பௌத்ரஷ்ய ந்ருப । ததச்சகார வை யத்நம்
புத்ராயாஸம் ந்ருபஸத்தம: ॥ ௮ ॥ யஜ்ஞை தாநைந ஸம்யோ
கிச்ச நைவ லேபே ஸுதம் ந்ருப: । உபாயை: ப்ரஜ்ஞயா
யத்நை நாப்யலப்யம் லப்யதே ந்ருபி: ॥ ௯ ॥ இதி நிச்சித்ய ஸ
பாலம் ஶரீரம் ராஜ்யம் ப்ரஶாஸ ச । க்ருதவீர்ய: கதாசித்து ம்ரு
கயாகௌதுகீ ந்ருப ॥ ௧௦ ॥ பத்வைடயம் ஶ்ருத்வா கருணம்
கவசீ ஶரீ । நிஷங்கீ சாபஶோபாய ரதோரஹ்வய ப்யுவாந் ॥
॥ ௧௧ ॥ சதுரங்கபலோபேதோ விவேஶவந மத்ததா । கத்ய
ஜதவநஸ்தாயவாசவரவஶோபிதம் ॥ ௧௨ ॥ நீலமேகஸம
ப்ரக்யம் ஸிம்ஹவ்யாக்ரம்ருகாகுலம் । கதாசவாபிகாயுக்தம்
யுக்தம் வநநீசஸைதை: ॥ ௧௩ ॥ தத்ர ப்ரவிஶ்ய வநம் ராஜா வி
ஜஹார ஸ ஹேஹய: । மிருகா ச யதேஷ்டம் ஸ தத்ர தத்ர
ஸரஸ்ஸு ச ॥ ௧௪ ॥ யயௌ க்ரமேண ராஜாऽஸௌ ஸஹ்யம் ஸ
ஹ்யஸந்ஹ்ருத: । தத்ர சித்ராணி ரம்யாணி பஶ்யந் ராஜா மஹா
ரத: ॥ ௧௫ ॥ தத்ர ஸஹ்யகிரௌ ராஜா கந்த்ராத்விஜ மஹாபுர ந்ருப ।
ஜடாசீர தத்தாத்ரேயாக்யம் யோகிநம் பேதவாரஹம் ॥ ௧௬ ॥ ஹ

லர் தவத்தினுல் புத்திரலாபமென்றுஞ்சொன்னுர்கள். அப்பொழுதரசனவர்களுக்கு வெகுவிதமரியாதைகளைச் செய்தனுப்பிவிட்டு யாகதானதவங்களை யனுஷ்டித்தும் புத்திரனுண்டாகாமையினுல் நமக்குப் புத்திரப்பிராப்தியில்லையென்றுநிச்சயித்து நீதியாய் ராஜ்ஜியபரிபாலனஞ்செய்துவந்தான். அப்பொழுதொருக்காலரசன் கவசம்பூண்டு கிரீட குண்டலங்கள் தரித்து வில்லைவகித்துத் தோளிலம்புராத்தூணிகளை மாட்டிக்.கட்கங்கிரகித்துக் கச்சை கட்டிக்கூட்டிலுடைய றுவாளைப்போட்டுக்கொண்டு தேரிலேறி நான்குவகை சேனைகள்சூழ வேட்டையில் விருப்பங்கொண்டு வநத்தையடைந்தான். கறுமுகில்போல் கருத்து மலைகள்போல் பருத்துயர்ந்த மரங்களடர்ந்தும், சிங்கம், புலி, கரடி, காட்டுக்கிடா, கலைமான் முதலானமிருகங்கள்சூழ்ந்தும், சாதுக்கள் சித்தம்போல்சுத்தமான ஜலமுடைய நதிகள், குளங்கள், வாய்க்கால்கள் வியாபித்துமிருக்கும் வநங்களிலங்கங்கே வேட்டையாடி முடிவில் ஸஹ்யமலையையடைந்தான். அவ்விடத்திலொரு குகையில் தலையில் சடைதாங்கி

பஸ்மோத்தூலிதஸர்வாங்கம் த்ரிபுண்ட்ராங்கிதமஸ்தகம் । ருத்ராக்ஷ
மாலயா தீப்தம் ஜடாபாரவிமண்டிதம் ॥ ௧௭ ॥ வ்யாக்ரசர்மாம்
பரம் ஶாந்தம் ஸூக்ஷ்மாஜிநவாஸஸம் । க்ருஷ்ணாஜிநே ஸமாஸீ
நம் யோகபட்டாந்விதம் ஶுபம் ॥ ௧௮ ॥ வீராஸநஸ்தம் த்யாய
ந்தம் ஸம்ப்ராப்தயௌவநம் । ஹாஸயந்தம் ஸதா விஶ்வமாத்மாத்மாநம்
ஸநாதநம் ॥ ௧௯ ॥ த்ருஷ்ட்வாऽऽநந்தஸமாவிஷ்டோ நநாமாஸௌ ந்ரு
போத்தம: । தம் யோகிவர்யம் தண்டம் வா உத்தாயோத்தாய ஸம்
ப்ரமாத் ॥ ௨௦ ॥ தஸ்யைவம் ராஜரேவ்யாऽபிகாமம் ப்ரத்யு
த । தத்தாத்ரேய: — ஸ்வாகதம் தே நரஶ்ரேஷ்ட ஸர்வே ந ஸ்வீய
தே கிம் ॥ ௨௧ ॥ காமம் ந்ருப: ப்ரஜா ராஷ்ட்ரே ஶீலா: காம
மம் யதம் । கிமர்த்தகாயம் தே ஸ்தத்தே வத்வ தத் ॥ ௨௨ ॥
ஸாயபாப்ருஷ்ட தேநைவ ஸுதஹீநம் ததோ வத । க்ருதவீர்ய: —
க்ருபயா தவ யோகீந்த்ர க்ஷேமம் ஸர்வத்ர ந: ॥ ௨௩ ॥ கிந்த்வ
த்ர ஹ ஶோகாத்புத்ராணாம் ஸ்வாமிந் ஸமாகத: । யஜ்ஞதாநதபோ
பிஶ்ச வ்யர்த்தாயாஸஸ்ய தே ஸ்ரோநே ॥ ௨௪ ॥ ஜாயதே யேந வ
த்ரஸ்த தமேவாயம் வத்வ தே । இதி ராஜ்ஞா வசஶ்ருத்வா ஶ்ரீகா
தத்தாத்ரேயோऽப்ரவீத்வச: ॥ ௨௫ ॥ ராஜந் கைலாஸஶ்ருங்கஸ்ய

மேனியில் வெண்ணீர்பூசி யங்கங்களில் ருத்திராக்ஷங்களணிந்து புலித்தோலுடுத்தி மரத்தோல்போற்றி மாந்தோலில் யோகபட்டங்கட்டிக்கொண்டு வீராசனத்தோடு வீற்றிருந்து விமலமாய் வியாபகமாய் சத்தாய் சித்தாயானந்தமாய் விளங்கும் தனதாத்மஸ்வரூபத்தை யரைக்கண்மூடித் தியானித்துக்கொண்டிருக்குந் தத்தாத்திரேயரைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து மயிர்சிலிர்த்துப் பக்தியினுல் பரவசமாகித்தண்டம்போலடிக்கடி நமஸ்கரித்தான். அப்பொழுது தத்தாத்திரேயர் அரசனைநோக்கி யரசனே ! குசலமா? நல்வரவா? பிரஜைகள் சௌக்கியமா? என்னிடம் வந்தவரலாறென்ன? என்று வினவ வப்பொழுது கிருதவீரியன் மகானுபாவா தங்களுடைய வனுக்கிறகத்தா லெல்லோரும் க்ஷேமம்; ஆனலும்நான் புத்திரனில்லாமையினுல் வருத்தமுற்றுத் தங்களைச் சரணமடைந்தேன். எனக்குப் புதல்வனுண்டாகும்படி யனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வப்பொழுது தத்தாத்திரேயரரசனைநோக்கி மன்னவனே கைலையங்கிரியின் கொடிமுடியைத் தரிசித்தாலுமக்குக் குழந்

[illegible] ॥௨௬॥ [illegible] ॥௨௭॥ [illegible] ॥௨௮॥ [illegible] ॥௨௯॥ [illegible] ॥௩௦॥ [illegible] ॥௩௧॥ [illegible] ॥௩௨॥ [illegible] ॥௩௩॥ [illegible] ॥௩௪॥ [illegible]

தையுண்டாகும்? சுரசனென்கிற வரசனுக்குக் கைலையின் கொடிமுடியின் தெரிசனத்தால் குமாரனுண்டானனென்று சொல்லவப்பொழுது பூபதியானவனதெவ்விதமென்று வினவ முனிவன் ஹேஹயனைநோக்கி யரசனே முன்காலத்தில் சுரசனென்கிறபூபாலன் புத்திரனில்லாமல் துர்வாஸமுனிவரை யடைந்து ஓ மகாமுனிவரே எனக்குப் புத்திரனுண்டாகு முபாயத்தை யுபதேசிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வப்பொழுது துர்வாஸாவானவரரசனே! நீர் முன்ஜன்மத்தில் கன்றுகளுக்கு பால்விடாமல் கட்டி வைத்தபாபத்தினல் புத்திரனில்லாமல் போய்விட்டது; உமக்கிந்த ஜன்மத்தில் புதல்வன் கிடையாது; அப்படிக்கிடைக்க வேண்டுமேயானல் மலடிக்குக்கூட மகவையளிக்கும் மகாகைலாஸசிகரத்தைத் தெரிசித்தால்ப் புத்திரனுண்டாகுமென்று சொல்லவப்போதரசனவரைநோக்கி முனிவரே! மனுஷியனை வெனக்கெப்படி கைலாஸசிகரதெரிசனங்கிடைக்கும்? அதினுபாயத்தையும் தாங்களே வுபதே

गतिर्मेऽद्य नास्ति गत्यन्तरं [illegible] । इति संप्रार्थितस्
तेन [illegible] स्तुवतां वरः ॥१५॥ उवाच देवदे-
वेशं तत्प्रसादाच्च नन्दिना । शृङ्गमेकं समानीय कैलास-
स्य निजाश्रमे ॥१६॥ संदर्श्य दर्शयामास राजेन्द्र त-
स्मै नरेश्वर । तद्दर्शनफलात्तस्य तनयः [illegible]
वीर्यतः ॥१७॥ कैलासदर्शनाद्भावि [illegible]
हेहय । नारदः— इत्युक्तस्तनयप्राप्तिं कृतवीर्यो
निशम्य तत् ॥१८॥ उत्तरं प्राह [illegible] कथं तद्दर्श-
नं मम । मानुष्यजन्मनश्चेति तं प्रत्याहात्रिनन्दनः ॥१९॥
[illegible] उपायं वच्मि ते नृप । [illegible]
[illegible] ॥२०॥ [illegible]
[illegible] दिशि नरेश्वर । अस्ति वेदवनं नाम
स्थानं पुण्यतमं शुभम् ॥२१॥ यत्र क्षणेन वसतां स-
तां यन्नरेश्वर । [illegible]
[illegible] ॥२२॥ [illegible]
[illegible] ॥२३॥
[illegible] तत्र [illegible] । [illegible]
[illegible] सत्यं सत्यं ब्रवीमि ते ॥२४॥ [illegible]
[illegible] । वेदारण्ये [illegible]
[illegible] स्नानमात्रेण सिध्यति ॥२५॥ [illegible]

சிக்க வேண்டுமென்றுசொல்ல முனிவரரசனிடந்தயவுற்றுச் சகதீ
சனைத் தியானித்துச் ஜகதீசனனுக்கிரகித்தினால் நந்திகேசனைக்
கொண்டு கைலையின் கொடிமுடியிலொன்றைத் தனதாச்சிரமத்
திர்க்கு வரவழித்துத் தெரிசனம் செய்துவைத்தார். அரசனுமதி
னால் புத்திரவானாக பவித்தான். நீயும்கைலையின்கொடிமுடியைத்
தெரிசித்தாலுனக்கும் மகவுண்டாகுமென்று சொல்ல ஹேஹய
னவரை நோக்கி மனுஷியனான வெனக்கெப்படிக்கைலையின்கொடி
முடியின் தெரிசினங்கிடைக்குமென்று கேட்க முனிவனரசனே!
வேறொருபாயஞ்சொல்லுகின்றேன் கேளும்; இதற்கு நேர்கிழக்கில்
ஸமுத்திரதீரத்தில் வேதவனமொன்றொரு திவ்விய ஸ்தலமிருக்
கின்றது; அவ்விடத்திலாதிராமனால் கட்டப்பட்ட ஆதிசேதுவில்
ஸ்நானஞ்செய்தால், கட்டாயமாய் இஷ்டங்கைகூடும்; சத்தியமா

[illegible]

கச் சொல்லுகின்றேன்; ஆதி, வியாதி, வறுமை, ஜநநம், மரணம் முதலான கஷ்டங்களைவிலக்கிச் சுவர்க்கம் முதலான பதத்தையு மாதிசேதுவளிக்கும்; ஆகையால் ஹேஹயமகாராஜனே! நீ துரு சாய் வேதவநஞ்சென்று தனுஷ்கோடியில் ஸ்நாநஞ் செய்யக்கட வாய்; புத்திரனும் மற்றுமுள்ள சம்பத்துமுனக்குண்டாகுமென்று சொல்ல வப்போதரசன், முனிவரை வணங்கி யனுமதிபெற்றுக் கொண்டு வேதவநஞ்சென்று தீர்த்தயாத்திரைகளை யனுஷ்டித்துச் சேதுவில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வெள்ளி முதலானவைகளை வேதியர்களுக்குத் தானஞ் செய்து வேதவநேசன் சன்னிதானம் வந்து பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்தஞ்சலி செய்துகொண்டு ஸ்துதித்தான். அதெப்படியென்றால்:- நித்தியாநந்தராயும்,

விபுமாதிமத்யப்ரபோதம் ஶாந்தம் சைதந்யமாத்ரம் ஸகலஜகததி-
ஷ்டாநபூதம் வரேண்யம் । ஆகாஶாகாரமாத்யம் ஸ்வஜலவிமல-
மத்ஸாக்ஷிணம் பாஸ்யபூதம் வந்தே வேதாடவீஶம் ஸகலஸுர-
நுதம் பாபஹ்ருத்தீவ்ரணநாஶம் ॥ ௫௭ ॥ சந்த்ரார்த்தாஸக்தசூடம்
ஶஶிநிபவதநம் சாருஹாஸம் த்ரிநேத்ரம் ரத்நதீப்தோபவீதம்
வரஶார்த்தூலசர்மாம்பரம் நீலகண்டம் ப்ரஸந்நம் । ஸவ்யே தேவ்யா
யமாரம்ஹ்யாம் பயவரகரம் வ்யாக்ரக்ருத்திம் வஸாநம் வந்தே வேதாட-
வீஶம் ஸகலஸுரநுதம் பாபஹ்ருத்தீவ்ரணநாஶம் ॥ ௫௮ ॥ தே-
வாநா மாதிதேவம் நிகமகணநுதம் பாவகார்கேந்துவஹ்நிம் நி-
த்யம் யோகீந்த்ரைர்வந்த்யம் ஹ்ருத்யஸரஸிஜே த்யேயமாநம் விமு-
க்த்யை । ப்ரணவநந்தாத்யரூபம் பஜநஜநஸுகம் ஸர்வகாமா-
ர்த்ததாயம் வந்தே வேதாடவீஶம் ஸகலஸுரநுதம் பாபஹ்ருத்தீ-
வ்ரணநாஶம் ॥ ௫௯ ॥ ந்ருத்யந்தம் மங்கிலாங்கம் ஸுகமதகரணம்
மங்களா யாஜ்ஞவல்க்யாதியோகீந்த்ரைர்வந்த்யம் ஸஹஸ்ரதளேந்த்ரேண க்ஷணம்
விமலஜ ஶும்பமோதகம் ப்ரயாதி । ஸ்ருஷ்டாயந்தேவதேவம் ஸ
க்ருதவி ஸகலாந்தர்வ்யாப்தே பாவஜாயாஅவந்தே வேதாடவீஶம் ஸ
கலஸுரநுதம் பாபஹ்ருத்தீவ்ரணநாஶம் ॥ ௬௦ ॥ யஸ்யாஶஸ்ய
ப்ரஸாதாத் பவதி விதிரஹோ பாதகீஶ ஶ்வாகோ விஷ்ணுமூர்
ஸ்யா ந்தஹேந்த்ரா ஹ்யதிவ கார்ணாவஜ்ஞா ஆத்யயேந । தம்
வேதாந்தைகவேத்யம் விமலமமலஜம் விஶ்வநாதமாத்ரம் வந்தே
வேதாடவீஶம் ஸகலஸுரநுதம் பாபஹ்ருத்தீவ்ரணநாஶம் ॥ ௬௧ ॥
இதி ஸ்துத்வா மஹாதேவம் ப்ரணநாம மஹீபதி: । ஸ்தவ ஏ
தேஷாம்விகாநாமேவ வேதாரண்யேஶ்வரோ ந்ருப ॥ ௬௨ ॥
ஸாக்ஷாத்காரமவேத்யாஹ க்ருதவீர்யம் ஶிவம் வச: । ராஜேந்த்ர
திஷ்ட தேஷாம்மஹம் ப்ரணீஷ்வ வரமுத்தமம் ॥ ௬௩ ॥ இதி ஶ்ரு
த்வா வசஶ்ஶம்போ: க்ருதவீர்யாத்மஜோ ந்ருப: । பத்தாஞ்ஜலிஶ்ஶி
ரஸ்யாஹ தேவம் வேதாடவீபதிம் ॥ ௬௪ ॥ க்ருதவீர்யாத்மஜம்

விபுவாயும், ஆதியந்தமற்றவருமாயும், சகலஜகத்திற்கு மதிஷ்டானமாயும், சச்சிதானந்தமாயுமிருக்கின்ற வேதவநேசனை நமஸ்கரிக்கிறேனென்றுபலவிதமாகத்துதிக்க, அப்பொழுது ஜகதீசனுவிர்ப்பவித்து வேண்டியவரத்தை வரிக்கலாமென்று சொல்ல ஹேஹய

க்ருதாயேऽத்ராஹம் வேதாரண்யாதிநாயக । ஸர்வலக்ஷணஸம்ப
ந்நம் தேஜஸா விஷ்ணுஸந்நிபம் ॥ ௬௫ ॥ தவ ப்ரஸாதாத் புத்ரோ
மே ஸம்பாத்யம் ஶிவஸந்நிப: । த்வத்க்ருதம் ஸகலீயம் யஸ்ஸ்தோத்ரம் ஸேத
ந்நித்யேந்நித்யே ॥ ௬௬ ॥ பஞ்சேத தஸ்ய கைவல்யம் ப்ரயச்ச த்வம் த்ரிபுராந்த
கே । இதி ஸம்ப்ரார்த்திதஶ்ஶம்பு: ஸ்தோத்ரம் ப்ரஸந்நவ ॥
॥ ௬௭ ॥ ஶிவ: — விஷ்ணுஸ்ஸ்வயம் புத்ரோ ஜாயதே ஸுவ்ரா
த: । ஸஹஸ்ரபாஹுர்திக்ஷ்யா ஜகந்நாத ரணோஶய: ॥
॥ ௬௮ ॥ யதோऽந்யத்ர ஸ்வைத தீவ்யஸ்ஸ்வஶஸ்த்ரோஹித: ।
ராஜாऽபி ஸர்வம் ப்ராப க்ருதாயேऽநாதராத்நா ॥ ௬௯ ॥
சத்ராதரே ஸ்வீயாய வைகுண்டே விஷ்ணுஸந்நிதௌ । ஸுத
ஶந்நஸ்து ஸம்வாத ஸ்நஸ்யேவ ஸ்விதபஸ் ॥ ௭௦ ॥ அஹமேவாஸு
ராந் ஹந்மி நித்யம் கிமத்ர ஹரி: । ஸாத்யேத ஹத்வா ஸோऽஸுரா
நாயம் விஷ்ணுரிதி க்ஷணம் ॥ ௭௧ ॥ ததாஶய ஸ்யம் ஜ்ஞாத்வா விஹ
ஸ்யாஸ்தம் ரஸாவதிம் । அவமேவம் மதோ யஸ்மா வைகுண்டே
ஸந்நிதௌ ॥ ௭௨ ॥ அதஸ்த்வம் மாநுஷீம் யோநிம் யாஸ்யஸ்யேவ
மதாஜ்ஞயா । இதி ஶப்தஸ்து ஸமவாப ஸுதர்ஶநஸ்ஸாத்வய: ॥
॥ ௭௩ ॥ ப்ரணிபத்ய ரஸாகாந்தம் ஶாபாந்தம் ஸமயாசத । ஹரி
ரப்யாஹ தம் ராஜந் க்ருதவீர்யஸுதோ ஸவாந் ॥ ௭௪ ॥ ஸத்
த்வா ஸஹஸ்ரபாஹுஸ்த்வ ஸஹஸ்ராரோ யதோ ஸவாந் । இ
ஷ்டாஸ்ரம் பஹூநி யஜ்ஞேஜஸம்ரக்ஷ யதாத: ॥ ௭௫ ॥

ஞமீசனைப்பணிந்து விஷ்ணுவுக்குச்சமமான புத்திரனைக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச்சகதீசனவனைநோக்கிச்சகதந்தரியாமியான விஷ்ணுவே யொருவம்சத்தாலாயிரம் கைகளோடுகூட வுனக்குப் புத்திரனாக ஜனிக்கப் போகிறாரென்று சொல்லிவிட்டந்தர்த்தானஞ்செய்தார். அரசனுமனுக்கிரகம்பெற்றுத் தனது பட்டணத்தையடைந்தான். இந்தச்சமயத்தில் சக்கிரதேவன் நாமே அசுரரைசம்ஹாரஞ்செய்கின்றோம், ஹரியானவர் நிமித்தமாத்திரமென்றுகர்வங்கொள்ள ஹரியதையறிந்து என்முன்னே கர்வங்கொண்டபடியால் மானுஷஜன்மத்தை யடையக்கடவாயென்றுசபிக்க வப்பொழுது சுதர்சனம் பயந்து நடுங்கிக்கொண்டு சாபமோசனத்தைப் பிரார்த்திக்க வப்பொழுதுநாராயணன் சுதர்சனத்தை நோக்கிக் கிருதவீரியனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்து யா

तत्र स्थापयामास [illegible] नृपात्मजः । इत्थं
जातोऽयमहं भावात् सुदर्शनसमाह्वयः ॥ ७६ ॥ वेदार
ण्येश्वरतः कार्तवीर्यात्मजोऽभवत् । एवं सुदर्श
नं विष्णुचक्रं कृतवीर्यो नरेश्वरः ॥ ७७ ॥ सुतभावं
[illegible] त्रयीवने ॥ ७७½ ॥ यः स्नाति राजन्तु
[illegible] ॥ सर्व
[illegible] श्रीसंहारोत्कं शिवसा
[illegible] ॥ ७८½ ॥ ये ये तु माहात्म्यमिदं पठन्ति दे
वस्य पार्श्वे सदसि द्विजानाम् । ये वाऽपि शृण्वन्ति
[illegible] संसारसकलं [illegible] ॥ ७९½ ॥

इति श्रीस्कान्दे पुराणे सनत्कुमारसंहितायां
क्षेत्रवर्णे उपरिष्टात् वेदारण्यमाहात्म्ये
[illegible] कृतवीर्यसुतप्रादुर्भावनाम
षट्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥
इत्येकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥

सनत्कुमारसंहितायां वेदारण्यमाहात्म्यं
समाप्तम् ॥

கங்களாலென்னை யாராதித்து மறுபடியும் வைகுண்டம் வருவா யென்று சொல்ல வுடனே சுதர்சனம் சேதுவின் மகிமையினல் கிருதவீரியனுக்குப் புத்திரனுகப் பிறந்ததென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் ஐன்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்
கிருதவீரிய சரித்திரம் முற்றிற்று.

ஸநத்குமார ஸம்மிதையில்
வேதாரண்ணியமாகாத்மியம்

உ

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌵𑌿𑌦𑍂𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ।
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 । 𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌦𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌜𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥ ௨ ॥ 𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨 𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂

சூதஸம்மிதையில் முக்திகண்டத்தில்

வேதாரண்ணிய மாகாத்துமியம்.

அறுபதாவது அத்தியாயம்.

சூதமுனிவரானவர் நைமிசாரண்ணியவாசிகளான சௌனகாதிகளைநோக்கிச்சொல்லுகின்றார்:— முனிவர்களே ! மகாதேவர் மகாவிஷ்ணுவைப்பார்த்துச் சொன்ன வேதவன மகிமையை உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன்; மகாதேவர் விஷ்ணுவை நோக்கி ஓ விஷ்ணோ ! வாராணசி முதலான சிவக்ஷேத்திரங்களில் ஒருவிதமான நியமமுமில்லாமல் வசித்தாலும், மரணத்திற்குப் பிரகு பிரம்மஞ்ஞானத்தை அடைவான்; இதுசத்தியம். அப்படிக்கில்லா

தஶஸஹஸ்ரம் யோ ஜபதி ஶ்ரத்தயா ஸஹ । ஸ ப்ராநமரணா-
தூர்த்வம் மம ஸ்தாநம் மஹத்தரம் ॥ ௪ ॥ மத்தோ லப்த்வா பராம் மு-
க்திம் தேந யாதி நஸம்ஶய꞉ । ய꞉ ப்ராந ஶதருத்ரீயம் ஜபதி
ஶ்ரத்தயா ஸஹ ॥ ௫ ॥ திநே திநே மஹாவிஷ்ணோ மரணாதூர்த்வ-
மீஶ்வரம் । ஜ்ஞாநம் லப்த்வா ஸர்வவிஜ்ஞாநாத்ம ஸயாதி பராமாம் க-
திம் ॥ ௬ ॥ யாநி கர்மாணி பாபாநி மரணாதூர்த்வமுச்யதே ।
மம ஜ்ஞாநப்ரதாநீதி கதிதாநி மயா தவ ॥ ௭ ॥ தாநி கல்யாண-
வ்ருத்தஸ்ய விஜி நாந்யஸ்ய கஸ்யசித் । பாபிஷ்டாநாமபி ஶ்ரத்தா-
விஹீநாநாம் ஜநார்தந ॥ ௮ ॥ முக்திதம் மரணாதூர்த்வம் மம க்ஷே-
த்ரேஷு வஸதிர்நம் । புரா கோலாஹலோ நாம ருத்ரஷ்யோ
வியிவொரிதஃ ॥ ௯ ॥ காமேந பீடித ஸ்வஸ்ய பிதரம் வக்ஷே-
க்ஷண । ஹத்வா மாதர மாதாய ரத்வா மோஹேந கேஶவ ॥ ௧௦ ॥
வேதாரண்யே யதா காமம் வஸித்வா மரணம் கத꞉ । தத்ர ப்ரத-
நமாத்ரேண ஸபாந꞉ பாபராஷய꞉ ॥ ௧௧ ॥ விமுக்தஸ்ஸ-
பாபேப்யோ முக்திம் பரமாம் யயௌ ॥ ஶ்ரீஸூத꞉— மஹா-
தேவம் மஹாவிஷ்ணு꞉ பார்வதீரமணம் ஶிவம் ॥ ௧௨ ॥ ப்ரணம்ய
பரயா பக்த்யா பப்ரச்சம் ப்ராஞ்ஜலிர்ஜா꞉ ॥ விஷ்ணு꞉— வேதா-
ரண்யஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஶ்ரோதுமிச்சாமி ஶங்கர ॥ ௧௩ ॥ தஸ்ய ஸம-
வத்து ப்ரூஹி மம காருண்யவிக்ரஹ । பரமேஶ்வர꞉— வக்ஷ்யாமி தே

தவன் ஒவ்வொருநாளும் பன்னீராயிரம் பிரணவஜபத்தைச் செய்தால் யென்னுடைய ஸ்தானத்தை யடைவான்; பிரணவத்தோடுகூடப்பஞ்சாக்ஷரத்தை பிரதிதினமும் பதினாயிரம்ஜபித்தவன், மரணத்திற்குப்பிறகு யென்னிடத்திலிருந்து உத்தமஞ்ஞானத்தை யடைந்துகைவல்யத்தை யடைவான். ஸ்ரீ ருத்திரத்தை பிரதிதினமும்சிரத்தையோடுஜெபித்தவனும், ஞானத்தையடைந்து பரமமுக்தியையடைவான் ஓ மதுசூதனா! கர்மங்களெல்லாம் நல்லசீலமுள்ளவனுக்குத்தான் ஞானத்தைக்கொடுக்கும்; யென்னுடையக்ஷேத்திரவாசமானது பாபிக்குங்கூட முக்தியளிக்கும். முன்காலத்தில் கோலாகலனென்கிற ஒருருத்திரன் தெய்வவசத்தால் காமபீடையடைந்து பிதாவைக்கொன்று மாதாவைப் புணர்ந்தும் வேதாரண்ணியத்தில் வசித்து மரணத்தையடைந்ததால் சகலபாபங்களுமற்றுப் பரமமுக்தியை யடைந்தான். ஓ மாதவா! கமலாலயத்திற்க்

महाविष्णो वेदारण्यस्य सन्निधौ ॥ ௧௪ ॥ अतीव श्रद्धया सा-
र्धं शृण्वन् सर्वं जगद्धितम् । श्रीमत्कुमारसंज्ञस्य मम स्था-
नस्य दक्षिणे ॥ ௧௫ ॥ समुद्रतीरे मद्भक्तैः परिवे-
रावृतं सदा । पुरा सर्वे महाविष्णो प्रलये वि-
लयं गताः ॥ ௧௬ ॥ मयि संस्कारारम्भेण स्थिता वेदाः स-
नातनाः । सृष्ट्यादौ प्रादुर्भवन्तः प्रसृता विमलाः पुनः ।
॥ ௧௭ ॥ समस्तलोकरक्षार्थं देहं धृत्वा शरीरिणः ।
श्रद्धया सहिता ह्यस्मिन् वेदारण्ये महत्तरे ॥ ௧௮ ॥ अ-
वाप्य वेदतीर्थवरे समुद्रे संस्थिते हरे ।
अर्धयोजनविस्तीर्णे पादयोजनमायते ॥ ௧௯ ॥ स्नानं
कृत्वार्कवारेषु सदा पर्वणि केशव । पूजयामासु-
रीशानं वेदारण्याधिनायकम् ॥ ௨௦ ॥ वेदारण्याधिना-
योऽपि सह देव्या जनार्दन । प्रसादमकरोत्तेषां
वेदानामम्बिकापतिः ॥ ௨௧ ॥ स्कन्दश्च मत्समेतः स्वस्तिं स्तोत्र-
स्नात्वा महत्तरे । श्रीवेदारण्यनाथस्य समाराध्य प्र-
सादतः ॥ ௨௨ ॥ निहत्य तारकं विष्णो महावीर्यपराक्र-
मः । प्रददौ सर्वलोकानां परं सौख्यमत्यन्त ॥ ௨௩ ॥
नारदो मुनिरत्रैव स्नात्वा पर्वणि शङ्करम् । श्रीवे-
दारण्यनाथाख्यं श्रद्धया परया सह ॥ ௨௪ ॥ समाराध्या-
त्मविज्ञानं संसारोद्धारकारणम् । सनत्कुमारात् सम्प्रा-

குச்சமீபத்தில் சமுத்திரதீரத்தில் யென்னுடைய பக்தர்களால் சூழப்பட்ட வேதவநத்திலிருக்கின்ற வேதவநேசுவர லிங்கத்தில் பிரளயகாலத்தில் சூட்சுமரூபத்தோடு கூடியிருந்த வேதங்கள் சிருஷ்டியினாரம்பத்தில் வெளிப்பட்டு லோகசம்ரக்ஷணத்திர்க்காக சரீரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு சிரத்தையோடுகூட அரையோஜனை விஸ்தீர்ணமும் கால்யோஜனை நீளமுமுள்ள வேததீர்த்தத்தில் பானுவாரத்திலும், பருவகாலத்திலும் ஸ்நாநம்செய்து வேதாரண்யேசுவரனைப் பூஜித்து வேதாரண்யேசுவரரான என்னுடைய அனுக்கிரகத்தை யடைந்தனகள். ஷண்முகனும், வேதாரண்யேசுவரனனுக்கிரகத்தால் தாரகனைக்கொன்று சகலலோகங்களுக்கும் சுகத்தைக்கொடுத்தான். நாரதமுனியும் வேதவநேசனை யாராதித்து அவரனுக்கிரகத்தால் ஸனத்குமாரரிடத்தில் நின்றும் ஆத்ம

ஜ்ஞா த³த்த்வா நம்பு³ஜேக்ஷண ॥ ௨௫ ॥ யாஜ்ஞவல்க்யோ முநிஸ்ரேஷ்ட²
த்ய ஸ்நாத்வா தீர்தே² ஸுமஹத்தரே । வேதா³ரண்யேஶ்வரம் ப⁴க்த்யா
ப்ராத:காலே ஸமாஹித: ॥ ௨௬ ॥ வருண்யாராத்⁴ய தமேஶ்ய
வ ப்ரஸாதா³தே³வ கேவலாத் । யோ பீ⁴ஶ்வரோ(அ)ஹவஜீமாநவிராதே³
வ கேஶவ ॥ ௨௭ ॥ ததா² கா³ர்கீ³ ச மைத்ரேயீ தத்ர தீர்தே² ஸு
மஹத்தரே । வேத³தீர்தா²ஹ்வயே ஸ்நாத்வா ப⁴க்த்யா வருணிகேஶவ ॥
॥ ௨௮ ॥ ஶ்ரீவேதா³ரண்யநாதா²க்²யம் ஶங்கரம் கி³ரிஜாபதிம் ।
ப்ரத³க்ஷிணத்ரயம் க்ருத்வா ப்ரணம்ய ஸமுபாயதே ॥ ௨௯ ॥ ப்ர
ஸாதா³தே³வ தே³வஸ்ய ஜ்ஞாநயோக³ம் விமுக்திதா³ம் । சிராதே³வ
ஸம்ப்ரஜ்ஞா யாஜ்ஞவல்க்யோ த³யாவத: ॥ ௩௰ ॥ ஶ்வேதகேதுர்மு
நிஸ்தத்ர ஸ்நாநம் க்ருத்வா(அ)ம்பு³ஜேக்ஷண । ப்ரத³க்ஷிணத்ரயம் க்ரு
த்வா வேதா³ரண்யபதிம் ஹரம் ॥ ௩௧ ॥ ப்ரணம்ய த³ண்ட³வத்³பூ⁴மௌ
ப⁴க்த்யா பரமயா ஸஹ । விதராஜோகாஸ் ஸாக்ஷாத் தத்த்வவிஜ்ஞா
நமச்யுத ॥ ௩௨ ॥ ஸுவாப ஸர்வஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞாநநாஶ
நம் । வருணோ வேத³தீர்தே²(அ)ஸ்மிந் வருணீ ப்ரியயா ஸஹ ॥
॥ ௩௩ ॥ ஸ்நாநம் க்ருத்வா மஹாதே³வம் ஶ்ரீவேதா³ரண்யநாயகம் । ஸ
மாராத்⁴ய ப்ரஸாதே³ந ப்ராப்தவாநாத்மத³ர்ஶநம் ॥ ௩௪ ॥ தஸ்ய
புத்ரோ ப்⁴ருகு³ஸ்ஸோ(அ)பி தீர்தே² ஸ்நாத்வா மஹத்தரே । வேதா³
ரண்யாதி⁴பம் தே³வம் வேத³வேதா³ங்க³நாயகம் ॥ ௩௫ ॥ த்³ருஷ்ட்வா ப்ரத³
க்ஷிணம் க்ருத்வா ப்ரியயா(அ)ராத்⁴ய ஶங்கரம் । ப்ரஸாதா³த்தஸ்ய வி
ஜ்ஞாநம் ப்³ரஹ்மாத்மைக்யப்ரத³ர்ஶகம் ॥ ௩௬ ॥ ஸுவர்ணாக்ஷம் வி
துர்மஹே வரணாதா³ஸ்ய ஸ தத: । த்ரிஶங்குர்வேத³தீர்தே²(அ)
ஸ்மிந் ப்ரியயா ஸஹ வருணீ ॥ ௩௭ ॥ ஸ்நாநம் க்ருத்வா மஹாதே³
வம் வேதா³ரண்யபதிம் ஶிவம் । ப்ரத³க்ஷிணத்ரயம் க்ருத்வா ப்ர
ணம்ய ஸமுபாயதே ॥ ௩௮ ॥ மஹேஶ்வரமவிஜ்ஞாநம் ஸாயுஜ்யம்
ஸம்ப்ராப்தவாந் । ப³ஹவோ வேத³தீர்தே²(அ)ஸ்மிந் வேதா³ரண்யே
மஹத்தரே ॥ ௩௯ ॥ ஸ்நாநம் க்ருத்வா(அ)ம்பி³காநாத²ம் வேதா³ரண்யா
தி⁴நாயகம் । த்³ருஷ்ட்வா ப்ரத³க்ஷிணீக்ருத்ய ப்³ரஹ்மவிஜ்ஞாநமச்யுத ॥
॥ ௪௰ ॥ ஸுவாப வேத³தீ⁴நாதஸ்ய ப்ரஸாதா³தே³வ முக்திதா³ம் । ஸுத்ர

ஞானத்தை யடைந்தார். யாக்கியவல்கியர், கார்கீ, மைத்திரேயி, வருணன், பிரகு, சுவேதகேது முதலான அநேகம்பேர்கள் வேத

[illegible]

வநத்தில் முக்தியடைந்திருக்கின்றார்கள். இவ்விடத்தில் பூமிதானஞ்செய்தவன் ருத்திரலோகத்தையும், கிரகதானஞ்செய்தவன் ருத்திரப்பட்டத்தையும், தனதான்னியதானஞ்செய்தவன் குபேரனுக்குச் சமமானசம்பத்தையும், அன்னதானஞ்செய்தவன் ரோகநிவிருத்தியையும், திலதானஞ்செய்தவன் பாபநிவிருத்தியையும், கன்னிகாதானஞ்செய்தவன் பார்வதியின் லோகத்தையும், வஸ்திரதானஞ்செய்தவனிந்திரப்பட்டத்தையுமடைவான். இந்த வேதவனத்திலிருக்கின்ற வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்செய்து புண்ணியகாலங்களில் வேதவநேசனைத்தெரிசித்துச் சக்திக்குத்தக்கபடி சிவயோகியின்பொருட்டு தானம்செய்து உபவாசத்துடன் மறுநாள் வேதியர்க்கன்னமளித்து அவர்களனுமதியின் பேரில் போஜனஞ்செய்தவர்களும், இவ்விடத்திலேயே மரணத்தை யடைந்தவர்க

𑌤𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥௩௧॥ 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌦𑍇𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ॥ ௩௨ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃— 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌮𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽
𑌭𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃 ॥ ௩௩ ॥ 𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌠𑍇𑌤 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌤𑍍𑌨
𑌤𑌃 । 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌰
𑌜𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ ௩௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌸𑍂𑌤𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍॥

ளும், பிரம்மஞானத்தை யடைந்து முக்தியடைவார்கள். இந்தப்புண்ணிய ஸ்தலத்தின் மகிமையை நானும் தேவியும் என்னுடைய பக்தர்களும் அறிவோம். ஓ! மதுசூதனா இந்தரகஸியத்தைச்சிரத்தை இல்லாதவனுக்குச் சொல்லக்கூடாது. இந்தச்சரித்திரத்தை படித்தவர்களும், கேட்டவர்களும் ஆத்மஞானத்தை யடைந்து முக்தியை யடைவார்களென்று சொல்ல நாராயணனும் மகாதேவரை வணங்கி மகாசந்தோஷத்தை யடைந்தாரென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

சூதஸம்ஹிதையில் முக்திகண்டத்தில் அறுபதாவது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சூதசம்ஹிதையில் வேதாரண்ணியமாகாத்மியம்

உ

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌾𑌦𑌵𑌕𑍍𑌷𑌜𑌂 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌘𑍍𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌨𑌿𑌜𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌮𑌘𑍍𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌵𑌿𑌦𑍂𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ।
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ॥௧॥

𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃— 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌮𑍍 । 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௨ ॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃— 𑌏𑌕𑌦𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌮𑍌𑌲𑌿𑌨𑌾 । 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌦𑌿

ஸ்காந்தத்தில் காளிகாகண்டத்தில்

வேதவந மாகாத்மியத்தில்

முதலாவது அத்தியாயம்.

அறுபத்தியொன்றாவது அத்தியாயம்.

சௌனகாதிமுனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கி ஓ சூதமுனிவரே! வேதவனமகிமையை யெங்களுக்குச்சொல்லவேண்டு மென்றுகேட்கச்சூதமுனிவர், வேதவநேசனையும், வீணாவாதவிதூஷணியையும், விடங்கேசரையும், வீரஹத்திவிநாயகரையும் நமஸ்கரித்துவிட்டுச் சொல்லுகின்றார். முனிவர்களே! முன்காலத்தில் பரமேசுவரன் மகாவிஷ்ணுவின் பொருட்டுத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதவன மாகாத்மியத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

ப்ருச்சதே ॥௩॥ ப்ரஹ்மபுத்ராத்வேதவிதோ ப்ரஹ்மர்ஷேர் மஹாத்மன: ப்ரணாம்ய

நம் । ஆத்மஜ்ஞானம் மஹாஜ்யோதிர் யதாவஜ்ஜாயதே ந்ருணாம் ॥௪॥

வேதாரண்யஸ்ய மாஹாத்ம்யாச்சைதத்தீர்த்தயாத்ராவகாஹநாத் । ப்ரஸா

தாச்சைவ ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸதா ஸம்பூர்ணமானஸ: ॥௫॥ தஸ்யைவ யசோ

யாநேந பூர்ணாங்கம் ப்ருச்சயா ஸஹ । ஜகாம ஹர்ஷிதம் ஹ்ரு

த்தச ஸமுத்ரோரோசகவாசனம் ॥௬॥ ஸஹ்யதே பூர்ணாநிவ

வேதஜ்ஞானாம்ருததாஜ்ஞிதை: । ஜகிவாத்ய மஹாபாஹோ ஸ்ரத்த

யா பரயாந்வித: ॥௭॥ ப்ருஷ்டவ் பரமேசானம் விஷ்ணுர்விஸ்வ

பாவித: । ஆத்மஜ்ஞானம் கதம் லப்தம் நாரதேன மஹாத்மனா ॥௮॥

ஸநத்குமாராத் ப்ரஹ்மிஷ்டாத் ப்ரஹ்மபுத்ராத் மஹேஸ்வர । ஈஸ்வ

ர:— பூர்ணவிஷ்ணோ மஹாப்ராஜ்ஞ ஆத்மலக்ஷணமவ்யயம் ॥௯॥

ரஹஸ்யம் பரமம் ஜ்ஞானம் ஸர்வம் ஸமுச்சிதாத்மம் । வாராண

ஸீம் ப்ரஸங்கேன நாரதோ ஜகாம ஸத்வர: ॥௧௦॥ பூர்ணாயாம்

தீர்த்தயாத்ராயாம் கதோ விஸ்வேஸ்வரோ விபு: । யத்ராஸ்தே

பகவான் தேவோ ப்ரஹ்மர்ஷீணாம் ஸமுபாஸ்யதே: ॥௧௧॥ ஸஹதேவ்யா ம

ஹாதேவோ தேவதேவோ மஹேஸ்வர: । ஸம்பூஜ்யமானோ வி

விதை: ப்ரஹ்மாத்யை: ஸுரஸத்தமை: ॥௧௨॥ ஸநத்குமாரம்

தத்ரஸ்தம் ஸம்யதம் நிபதேந்த்ரியம் । ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ப்ரணிபத்யா

த்ருஷ்ட்யா பரயா ஸஹ ॥௧௩॥ ஸ்வஹ்ருதா ஸந்துஷ்டாவ ததா

தௌ தத்ரம்ப்ரத்யு கேசவ । ஸநத்குமாரஸ்ய ஸந்த்யாநாஜ்ஞே ம

நஸா ஸஹ ॥௧௪॥ ஜகிமஹோதயாத்ததகாயாத்ரோதாராத்பூர்ண ।

மகாவிஷ்ணுவானவர் பரமேசுவரனை நமஸ்க்கரித்து ஓ ஜகதீசா! பிரம்மரிஷியான ஸநத்குமாரரிடத்தில் நின்றும் நாரதமுனிவர் ஆத்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தவரலாறெவ்விதமென்று வினவ விஷ்ணுவை நோக்கி ஈசன் சொல்லுகின்றார். ஹே மதுசூதன! முன் காலத்தில் நாரதமுனிவர் தீர்த்தயாத்திரை செய்துகொண்டு பிரம்மாமுதலிய தேவர்களாலும், சனகர்முதலான ரிஷிகளாலு மாராதிக்கப்பட்ட விசுவநாதன் வசிக்கும் வாராணசியை யடைந்து அங்கிருந்த ஸநத்குமாரரைப் பணிந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை யுபதேசிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க விசுவேசுவரரை இருதயகமலத்தில் தியானம் செய்துகொண்டிருந்த ஸநத்குமாரர் தியானம் நீங்கிக்கண்ணை விழித்து உபதேசித்தப்பிரகாரத்தைச்சொல்லுகின்

[illegible]

றேன்; ஆத்மஸ்வரூப மதிரகசியமாயிருப்பதால் பக்தியுள்ளசிஷ்யனுக்குபதேசிக்கவேண்டியது. மற்றவர்களுக்குபதேசித்தாலுமுபதேசித்தவனுக்கேற்பட்டிருந்த ஞானமும் போய்விடும்; சந்தேகமில்லை. அந்த பரமாத்மஸ்வரூபமானது முன்காலத்தில் கைலேயங்கிரியிலென்னால் தேவியின் பொருட்டுபதேசிக்கப் பட்டது. பிறகு வடவிருக்ஷத்தடியில் சநத்குமாரருக்கு நானே உபதேசித்தேன். பிராணவாயுவினால் சரீரத்தில் கட்டுண்டு வலது நேத்திரத்திலிருந்து விசுவத்தைப் பார்த்து போகத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற யானவர்களுக்கு உமக்குங்கூடக் காரணமாயும் தான் காரணமற்றதாயு மநாதியாயும் மூலாதாரம் முதல் பிரம்மரந்திரம் வரை வியாபித்து இருதயபுண்டரீகத்தின் கர்ணிகையில் தீபம்போல் விளங்கும் சிற்சோதியான எனது ஸ்வரூ

भक्तिहीनानि कर्माणि सकलान्यपि । प्राणायामरता ये तु ध्यानयोगेन संस्थिताः ॥ २६ ॥ शारीरं [illegible] [illegible] [illegible] व्याधिमायासः । कृपाराशिविहीनं यत् आदर्शाङ्गवदेव च ॥ २७ ॥ [illegible] विसृज्य [illegible] च तत् । आदर्शाङ्गवदेव नित्यं [illegible] जायते ॥ २८ ॥ तदेतदात्मनोऽज्ञानं ज्ञानिनां [illegible] । यस्मिन् ज्ञाते सर्वमिदं ज्ञायते [illegible] ॥ २९ ॥ हृत्पुण्डरीकमध्ये [illegible] तत् । यत्साक्षात् [illegible] आदर्शान्तवदेव तत् ॥ ३० ॥ तज्ज्ञात्वा [illegible] जायते देहिनामिह । तदेतत् ज्ञानविद्यं कथितं ते [illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible] विस्तारान्तात् [illegible] ॥ ३२ ॥

इति श्रीस्कान्दे काशीखण्डे वेदारण्यमाहात्म्ये
[illegible] अध्यायः ॥

इत्येकषष्टितमोऽध्यायः ॥

अथ द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥

सूतः— तच्छ्रुत्वा देवदेवस्य वासुदेवो जनार्दनः । वाक्यं वाक्यविदां श्रेष्ठो हृदयस्थं प्रणि

பத்தை யறியாதவரை யாகாதிகர்மங்களாலும், அணிமாதிசித்தி களாலும், யம நியமாதியோகங்களாலும் புக்தியைத் தவிர முக்தி கிடையாது அறிவை யடைந்தவர்களே முக்தியை யடைவார்கள். அநேகமாய் ஜீவர்கள் கர்மடர்களாக இருக்கின்றபடியால் சுருக் கமாகச் சொன்னேனென்று ஈசன் சொல்லி முடித்தார்.

காளிகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாராயணனீசுவரனை நோக்கி, ஹே சம்போ! தீபம்போல் இருதயகமலத்திலிருக்கின்றதென்று யாதொரு பிரம்

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥ ௧ ॥ 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 । 𑌦𑍀𑌪𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 । 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 [illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 [illegible] ॥ ௫ ॥ 𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 [illegible] । 𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌵𑍀𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌃 ॥ ௭ ॥ [illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌾𑌃 । [illegible] 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௮ ॥ [illegible] 𑌤𑌾𑌰𑌂 [illegible] ॥ ௯ ॥ 𑌷𑌡𑌧𑍍𑌵𑌶𑍋𑌧𑌨𑌕𑌂 [illegible] 𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 । [illegible] ॥ ௧௦ ॥ [illegible] । 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥ [illegible] 𑌤𑌥𑌾 [illegible] । [illegible] ॥ ௧௨ ॥

மலக்ஷணமானது சொல்லப்பட்டதோ அதைத்தெளிவாய்ச்சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க ஜகதீசன் சொல்லுகின்றார்:— ஓ நாராயணா! அது சர்வதத்துவமயம்; அதற்குத்தாரகமென்று பேர்; சகல லக்ஷணமும் பொருந்தியது; அதுவே சுத்தப்பிரம்மம்; யமங்களினாலும், நியமங்களினாலும், பிராணாயாமங்களினாலும் யோகிகளதையே தெரிசிக்கின்றார்கள். அந்தப்பிரணவத்தியானமில்லாமல் வெறும் யோகம் பிரயோஜனமில்லை. அது லோகாத்துவா முதலான ஆறு அத்துவாக்களையும் சுத்திசெய்யும். ஆயுதமில்லாதவனுக்கு எப்படி யுத்தத்தில் சத்துருஜயம் கிடையாதோ; தோனியில்லாமல் எப்படி சமுத்திரயாத்திரை கிடையாதோ; அப்படிப்போல் அத்துவசுத்தி யில்லாதவனுக்கு

ஷட்வர்க்கவஶ்யாஸக்தாத்மா முக்திர்ப்பவதி நாந்யதா ॥ ௧௨ ॥ உச்சார்
ணார்ஹஸ்ய ஷட்வர்க்காஸி ஸுரேந்த்ராணாம் மாயயா தத்த்வகோசரம்।
கிம் வக்ஷ்யதே லக்ஷண மீஶ்வரஸ்ய த்ரயீமயஸ்ய த்ரிகுணாத்மக
ஸ்ய ॥ ௧௩ ॥ தாரஸ்ய ஸம்ஸாரநிதாரகஸ்ய ஷடணுஹோத்த
ஸ்ய விஶ்வாவதாரிண: । ப்ரணவாக்ஷ்யத்ரயநாமகஸ்ய ஸஹஸ்ர
ஹேதஸ்ய விஶிஷ்டதேஜஸ: ॥ ௧௪ ॥ ஸர்வவாக்விஶ்வஸா
க்ஷாத்ஜ்ஞாதா தஸ்ய ஸம்வேத்யத: ॥ ௧௫ ॥ ததஸ்து வாசஹம்
லோகே ம்ருத்யேஷு முநீஷிபி: । யஸ்யோச்சாரவஶாந்ந்ருணாம்
தேஹா உந்நதிமாப்நுயு: ॥ ௧௬ ॥ ததோங்காரம் ஸவேநாமதே
நாஸ்ய மாயாஸந । யதேதத்தாரிதம் நாம தஸ்ய வ்யாஹா
விபஶ்சித: ॥ ௧௭ ॥ ஸம்ப்ராப்தம் ஸ்வஜந்தோஸ்ய ததேவோச்சார
ணாந்விதா: । யத்தாரயதி ஸம்ஸாரநிதாநவிஷமார்ணவாத் ॥
॥ ௧௮ ॥ தாரகம் தஸ்ய தந்நாம வேதஶாஸ்த்ரேஷு கீயதே ।
வநதத்தே கதிதம் விஷ்ணோ ப்ரணவப்ரதிவாதகம் ॥ ௧௯ ॥ ஜ்ஞா
நமாத்ரம் ஸமாவேஶ ஸர்வஸித்திகரம் பரம் । உபதேஶம் விநா
த்த்ர ப்ராணத்யாக உபஸ்திதே ॥ ௨௦ ॥ லப்யதே மாநவே
விஷ்ணோ வாராணஸ்யாம் ஶிவாஜ்ஞயா । யதேதத்வாஸ்விஶ்வஸா
தீஶ்வரநிஷேவிணாம் ॥ ௨௧ ॥ அந்யாயோகேந விதேயம் லப்ய
தே ஶரணாதிபி: । வேதாரண்யேऽபி தத்வேந ஸ்நாநமாத்ர
ஸமேத்ய ய: ॥ ௨௨ ॥ ஸர்வ லப்யதே ஜ்ஞாநம் வேதவிஸேந
தாரகம் । யயா தே கதிதம் ப்ரோக்தம் நாதயாஸக்தஸ்ய ஶ்ரோ

முக்தி கிடையாது. ஹே மாதவா! மூன்று வேதரூபமாயும், மும்மூர்த்தி சுவரூபமாயும், சத்துவரஜஸ்தமோகுணரூபமாயு மிருக்கின்ற அந்தப்பிரணவத்தின் மகிமையை யாரால் சொல்ல முடியும்? அதை உச்சரிக்கும்போது சரீரமுயரே நிமிருவதால் அதற்கு ஓங்காரமென்றும், தன்னை உச்சரித்தவர்களை சம்சார சாகரத்தில் நின்றும் தரணம் செய்வதால் தாரமென்றும் சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகின்றது. அந்தப்பிரணவமானது காசியில் மரணமடைந்தவர்களுக் குபதேசமில்லாமலே யென்னுடைய ஆக்ஞையினால் அறியப்படுகின்றது. மற்ற இடங்களிலுபதேசம்வேண்டும். ஹே நாராயணா! வேதவனத்தில் அந்தப்பிரணவம் வேத

[illegible]

தீர்த்தரூபமாயிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநமே பிரணவஞ்ஞாநம். ஆகையால் தென் சமுத்திரக்கரையில் வேதவநத்திலிருக்கின்ற வேததீர்த்த ஸ்நாநமானது பிரணவத் தியானத்தைக்காட்டிலும் லேசானது. அதினால் ஞானத்தையடைந்து முக்தியையடைவானென்பதில் சந்தேகமில்லை. இதைப்படித்தவனும் கேட்டவனும் ஞாநத்தையடைவான். ஞானியின் லக்ஷணத்தைச்சொல்லுகின்றேன். ஞானியானவன் சோகம், மோகம், கோபம், ஹிம்சை, ஆசை, சோம்பல், நித்திரை, மானம், அவமான மிவைகளற்றவனையும், சிரத்தை, தயை, சந்தோஷம், பக்தி, தியானம் முதலானது

श्रेयस्सर्वदा ज्ञानसंस्थितः ॥ १६ ॥ सर्वदा [illegible]
वेद[illegible] इवापरः । न किञ्चिद्विदितं वेत्ति वि-
दितं वेत्ति न किञ्चन ॥ १७ ॥ हिताहितज्ञो नो वेत्ति सर्व-
त्र समदर्शनः । स [illegible] सत्र [illegible]
[illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] समलोष्टाश्मकाञ्च-
नः । [illegible] सुखदुःखयोः ॥
॥ १९ ॥ उष्णशीतसमः [illegible] । इत्थं
व्यवस्थितं चित्तं यस्यास्ति [illegible] ॥ २० ॥ [illegible]
ज्ञानसम्पन्नो नान्यथापि [illegible] । इत्येष
[illegible] ज्ञानेनादयो [illegible] ॥ २१ ॥ वेदा-
रण्यस्य माहात्म्यं येन [illegible] । [illegible]
ते ज्ञानं वेदतीर्थनिषेवणात् ॥ २२ ॥ [illegible]
[illegible] । ज्ञानस्य [illegible]
[illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] वेदतीर्थे [illegible]
नं [illegible] । वेदतीर्थे नरः स्नात्वा मुच्यते
नात्र संशयः ॥ २४ ॥ [illegible] ज्ञानस्य
[illegible] । वेदतीर्थे नरः स्नाया [illegible]
ते ॥ २५ ॥ श्री[illegible] वेदवनायितम् ।
वेदतीर्थे नरः स्नात्वा मुच्यते नात्र संशयः ॥ २६ ॥
[illegible] वेदतीर्थस्य [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २७ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २८ ॥

इति श्रीस्कान्दे कालिकाखण्डे वेदारण्यमाहात्म्ये
द्वितीयोऽध्यायः ॥ इति द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥

களோடு கூடினவனையும், சுகம், துக்கம், உஷ்ணம், சீதம், ஸ்துதி, நிந்தை, இவைகளில் சமமாயுமிருப்பான். வேததீர்த்தஸ்நானத்தாலிப்பேர்ப்பட்ட ஞானம் கிடைக்கும்; வேததீர்த்தத்தின் மகிமையை சுருக்கமாகச்சொன்னேன்; விரிவாய்ச்சொல்லமுடியாது; இந்தரகசியத்தை சாதாரணமாய் யெல்லோருக்கும் சொல்லக்கூடாதென்று நாராயணனை நோக்கி ஈசன் சொன்னாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாண்டத்தில் அறுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

अथ त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥

ऋषयः — कथं प्राप्तवान् योगं याज्ञवल्क्यो महातपाः । वेदतीर्थे सकृत्स्नात्वा सूत नो वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ सूतः — पुरा स मुनिशार्दूलो याज्ञवल्क्यः प्रतापवान् । तपोज्ञानोदयायैव बहूञ्जगतीश्रितान् ॥ २ ॥ वसुधायां सर्वतीर्थेषु सर्वदेवालयेषु च । यतः पापक्षयादेव भवेज्ज्ञानोदयो नृणाम् ॥ ३ ॥ ततस्स क्षेत्रमुख्येषु तीर्थेष्वायतनेषु च । स्नानं कृत्वा विधानेन प्रणिपत्य च शम्भुमीड्यम् ॥ ४ ॥ प्रदक्षिणायसानेषु स्तं चक्रे महामुनिः । एवं स जगतीं कृत्स्नां पर्यटन् मुनिसत्तमः ॥ ५ ॥ श्रीवेदवनं प्राप्य क्रमेण मुनिसत्तमः । दृष्ट्वा वेदापिवं तत्र वेदारण्यनिवासिनम् ॥ ६ ॥ वेदतीर्थे विधानेन स्नात्वा सन्ध्यामुपास्य च । देवं प्रदक्षिणीकृत्य संवेनास्त क्षणं मुनिः ॥ ७ ॥ शुष्कितस्य मुनीन्द्रस्य निदेशे पञ्चमेरवः । दनस्याविर्बभूवाथ तत्र तस्य स्वयं मुनेः ॥ ८ ॥ उत्याविर्भावतोऽन्त्येण तपसा तेन विज्ञाय । प्रत्यक्षतः कारणस्याथ दृष्ट्वा नाथनाथत्वम् ॥ ९ ॥ तथा जीवगतं तस्य परमात्मानमेव च । सम्यक्पश्यन्नाप्तवान् तत्त्वं हृदयं मुनीश्वराः ॥ १० ॥ स तत्र स्थितो तस्य याज्ञवल्क्यस्य धीमतः । षडङ्गयोगयुक्तस्य परमैश्वर्यमभवत् ॥

அறுபத்தி மூன்றுவது அத்தியாயம்.

ஒ சூதமுனிவரே! யாக்ஞவல்கியரின் வரலாறென்னவென்று முனிவர்கள் கேட்கச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:— யாக்ஞயவல்கிய ரென்கிற மகாயோகியானவ ராத்மஞ்ஞானம் நிலைபெறவேண்டி புண்ணியதீர்த்தங்களில் நீராடிக்கொண்டு வேதவனம் வந்து வேத நதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்து வன்னிம ரத்தடியிலிருந்து சகதீசனைத் தியானித்தார். அப்பொழுதீசன்

॥ ௧௧ ॥ 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌨𑌿𑌲𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌃 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤
𑌦𑍀𑌪𑌵𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌸𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 । 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵
𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍍
𑌟𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌕𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥
॥ ௧௪ ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌂 । 𑌇
𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌨𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 । 𑌸 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃
𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ॥ ௧௬ ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 । 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾
𑌦𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌋𑌷𑌯𑌃— 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌸
𑌤𑌤𑌨𑍍𑌤𑌨 । 𑌕𑌥𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌤𑍀 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௧ ॥

கருணையினாலாத்மஸ்வரூபமான சிற்சோதியான தவருடைய இருதயத்தில் தடையற்று விளங்க அதனாலவர் ஜீவன்முக்தியையடைந்து கிருதார்த்தரானாரென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்தி மூன்றாவது அத்தியாயம்
யாக்ஞவல்கியசரித்திரம் முற்றிற்று.

அறுபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

]o[

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரைநோக்கி மைத்திரேயீ கார்கீ இருவர்களுடைய வரலாறென்னவென்றுவினவச்சூதர் சொல்லுகின்

ஜ்ஞாநேந சக்ஷுஷேயம் ஸர்வதோ நா பஶ்யந்தம் ஹ்யஸி | ஸ்ரீகேவ
ऽபி தஸ்யாஸ் ஸ்வஹ்ருஜ்ஞாநாகீர்ண சாபி பரமேஶ ॥ ௨ ॥ ஸூ-
த:— மைத்ரேயீ சாபி கார்கீ ச உபே பரிக்ரம்ய தே |
தேவேஶம் சார்ஶாதுஷ்ட்யம் வேதாரண்யநிவாஸிநம் ॥ ௩ ॥ த்ருஷ்ட்வா
ஶாதே தத்ராऽऽஹ்ருத்ய வேததீர்த்தே சமோதயே: | ஸமாஹ்ய
யதாந்யாயம் த்ருஷ்ட்வா வேதேஶ்வரம் ஶிவம் ॥ ௪ ॥ நிவிஷ்டம் தபோ-
வாஸீநம் யாஜ்ஞவல்க்யம் மஹாவ்ரதம் | ப்ரணிபத்ய ச தே ஹ்ருஷ்டே
யோகயுக்தம் ததா ஸ்திதம் ॥ ௫ ॥ ஸாக்ஷாத்யோகவிதாந்தஜ்ஞம்
காமசீர்த்திவிவர்ஜிதம் | ததஸ்து ப்ரணிபாதாந்தே மைத்ரே-
யீ கார்கிகா ததா ॥ ௬ ॥ ப்ரபச்சது: ஸோऽத்யந்தே யோகிநம்
சாநிவாஜ்ஞவா: | ஜ்ஞாநயோ ரதம் ஹஸதீ ப்ரஶஸ்யம் ஸர்வஸ்ரீ-
தா ॥ ௭ ॥ ஜ்ஞாத்ஜ்ஞாநேந யோகேந க்ஷேத்ரே வேதவநேஶ்வரே |
த்ருஷ்டே வேதவநாயீஶே வேததீர்த்தேऽவகாஹிதே ॥ ௮ ॥ கி-
ஞ்சிச்சக்ஷணாக்ஷ்வ ஜ்ஞாநம் யோகஞ்ச பாவநம் | இதி ஸந்தோ-
ஷிதஸ்தாப்யாம் ஸம்ப்ரார்த்தித ஸஶ்ச ॥ ௯ ॥ உவாச விஸ்மயம்
மத்வா ஸ்மிதா வேதவநாதிபம் | ரக்ஷ வேதாஶ்வபம் ஸ்நாதா: க-
ம்யோ ஸஹவிஸ்ப்ராந்தா: ॥ ௧௦ ॥ தீர்த்தே தீர்த்தவரே ஸ்ரேஷ்டே ஸு-
க்ஷீஶ்வாவி ஸுரஸ்வதீ | யத்ராஸாதே து மைத்ரேயீகார்க்யோ
ர்போகேதிவாவநே ॥ ௧௧ ॥ வேததீர்த்தம் ஸ்ப்ருஷ்டம் தேந நாரோ-
ஸ்ய ஸாநத்யே | நகிஞ்சித்துஷ்கரம் லோகே வேததீர்த்தேऽவ-
காஹிதே ॥ ௧௨ ॥ யத்ர வேதாஸ்ஸ்வயம் ஸ்நாதா: பாபஜயதீஷு ஶ-
க்ரம் | நாஸ்தி வேதா ஸமர்த்யாஹி கஶ்வயோர் மஹாமதீ ॥ ௧௩ ॥
பதார்ஸாவி வேதாநாம் யஶ்வாய: பரிக்ரீதித: | ஸமா

ஸூ:—முனிவர்களே ! மைத்திரேயீ கார்க்கீ இருவர்களும் க்ஷேத்திராடனஞ்செய்து கொண்டு வேதவநம் வந்து வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனை தெரிசித்துச் சன்னிதானத்தில் வந்து கண்மூடிச்சமாதியிலிருக்கின்ற யாக்ஞவல்கியரைக் கண்டு நமஸ்கரித்து சமாதிநீங்கின சமயத்தில் யோகத்தையும், ஞானத்தையும் வினவ யாக்ஞவல்கியர் புன்சிரிப்புடன் வேதவநேசனைத் தியானித்துக் கொண்டு ஓ கல்யாணிகளே! உங்களுடைய சீலத்தை மிகவும் மெச்சிக்கொண்டேன்; வேதங்களுடைய பாபங்களை நிவிருத்திசெய்த வேதநதிஸ்நாநத்தாலுங்களுக்கு இந்த உத்தம

[illegible]

புத்தியுண்டாயிற்று. யமநியமாஸநப் பிராணாயாமப் பிரத்தியாஹாரத் தியான தாரண ஸமாதி யென்றெட்டவயவங்கள் கொண்டது யோகம். யமம் விஷயதோஷங்களை விசாரித்து இந்திரியங்களைச் சிக்ஷித்தல். நியமம் மனதின் சிக்ஷை. பிராணாயாமம் சுவாஸநிரோதம். ஆஸநங்கள் இருப்பின் விசேஷங்கள். பிரத்தியாஹாரம் விஷயசிந்தனையை நிறுத்தல். தியானம் இஷ்ட தேவதையைச் சிந்தித்தல். ஸமாதி இஷ்ட தேவதையினிடம் மனதை நிறுத்தல். அதில் பிராணாயாமம் நிர்பீஜம் ஸபீஜமென்றும், நிஷ்களம் ஸகளமென்றும், சம்யுதம் கேவலமென்ம் மூன்றுவிதம். அதில்பிரணவத்தோடு கூடியப் பிராணாயாமம் ஸபீஜம். அதுவே பிரணவத்தை விடும்போது நிர்பீஜம். ஆகையாலிவ்விரண்டுமொருவிதம். மந்திரத்தோடு கூடியது சக

நிஷ்கல: ப்ராணஸம்யுத: ॥ ௨௪ ॥ கேவல: கேவலோ ஜ்ஞேய:
கும்பகாதியுதோ யுத: । ஏவம் து வாம் ஸமாஸேந ப்ரா
ணாயாம: ப்ரகீர்த்தித: ॥ ௨௫ ॥ தமேவ தாரணாஞ்ச ஸத்வம்
தாரணா பரிகீர்த்திதா । ப்ரத்யாஹாரஸ்ய ய: ப்ரோக்தா ஹ்ய
த்யாஹாரஸ்ய தஸ்ய து ॥ ௨௬ ॥ தாரணாய தியா ஜ்ஞேய ஸ்வ
யோऽந்யா வாருணஸ்தயா । கூர்மஸ்ய மஹாஹாமே த்யாநம்
யத்ர ஸுவஹாவநம் ॥ ௨௭ ॥ மநஸோ நிஶ்சலத்வேந ஸமாதிஸ்த
ந ஹாவநம் । ததேவம் பஹுதா ப்ரோக்தம் ஸமாத்யாநம்
க்ஷணம் ॥ ௨௮ ॥ ஏதத்ஹ்யஸ்யாம் ந்ருணாம் ப்ரத்யஹம் பாவ
யாநத: । ஜ்ஞாநமார்க்கவிசுத்யைவ ஸ்வயம் மோக்ஷப்ரகாஶகம் ॥ ௨௯ ॥
அஜ்ஞாநமார்க்கேண ஜ்ஞாநாத் திரிக்ஷம் பாதகே । தஸ்மாத்
நி ஸம்ஶ்லிஷ்ட மார்க்கநமார்க்க ॥ ௩௦ ॥ ஏஷ யேச பாரமா
ர்த்தாந மயிஷ்டாநகமஸ்ய து । கர்ணாம் ஸாக்ஷிதம் தம் த
மேவ ப்ரதிபாதகம் ॥ ௩௧ ॥ ஏதத்ஜ்ஞாந வேத்தி யுக்தார்த்த
ஸாத்தஜ்ஞாநம் ஸயோகம் । ஜீவந்முக்த ஸவிஜ்ஞேய ஸ்வயுக்த;
ஸமதர்ஶந: ॥ ௩௨ ॥ தஸ்ய ஸந்தர்ஶநாதேவ தேந ஸம்பாஷ
ணாதபி । ஸ்வர்ஶநாதபி கல்யாணம் ... ஸ்வர்க்கிவ
ஷே: ॥ ௩௩ ॥ தஸ்ய ஶுஶ்ரூஷயா ஸம்ய... மாஸமாத்ப்ர
யோகத: । மாநவஸ்ய ப்ரயுக்தாத்மா ததோபாயீ ஹவேதஸௌ ॥
॥ ௩௪ ॥ உபாயாச் ஜ்ஞாநஸம்பந்நோ தேஹாந்தே முக்திமேதி ச ।
ஶ்ரீஸூத: — இமம் ஸம்வாதம் ... யாஜ்ஞவல்க்யோ மஹா
யஶா: ॥ ௩௫ ॥ உபாதிஶச் சாரம் ஜ்ஞாநம் யோகம் முக்திம் முநீ

ளம். அதுவே மந்திரத்தை நிறுத்தும்போது நிஷ்களமாகும். ரேசகபூரக கும்பகங்களோடு கூடியது சம்யுதம். அவைகளற்றது கேவலம். இவ்விதம் பிராணாயாமம் மூன்றுவிதம். இவைகளை விடாமல் தரித்தல் தாரணமென்று சொல்லப்படும். இப்பேர்ப்பட்ட யோகசேவையினுல் அத்துவைதப் பிரம்மஸாக்ஷாத்காரமுண்டாகும். அப்பேர்ப்பட்ட ஞானியை தெரிசித்தவர்களுக்கும், அவருக்குப்பணிவிடை செய்தவர்களுக்குங் கூட ஞானமுண்டாகும். நீங்களும் வேதவநேசனைத் தெரிசித்து யோகத்தையனுஷ்டித்து ஞானத்தை யடையுங்களென்று யாக்கியவல்

𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 । 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ॥ ௯௪ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍁𑌃 ॥ ௯௫ ॥ 𑌯𑍋 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑍀𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌦𑍇𑌶𑌯𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌚 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌸𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥ ௯௬ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃— 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 । 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨𑍇𑌹 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌨𑌾 । 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾 ॥ ௨ ॥ 𑌕𑌥𑌾 𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯 𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌦 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣 ॥ ௩ ॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃— 𑌕𑍁𑌶𑍀𑌲𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍇 𑌤𑌪𑌃 । 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋𑌹𑌮𑍇𑌰𑌵 ॥ ௪ ॥ 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑌭𑌾𑌵𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑌭𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 । 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰

யெருபதேசித்தாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்திநான்காவது அத்தியாயம்
மைத்திரேயீ கார்கி சரித்திரம் முற்றிற்று.

அருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

——:(o):——

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரைநோக்கி நைஷ்டிகபிரம்ம சாரியானவுத்தாலகருக்குசுவேதகேது பிரந்தவரலாரென்னவென் றுவினவச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:- முனிவர்களே ! விதிசாநதிக்க ரையில் தவஞ்செய்யுமுத்தாலகரை நோக்கிச்சியவனர் முதலான மு னிவர்கள் புத்திரனில்லாதவனுக்குக் கதிகிடையாது; அவன்பசுவுக்

अपुत्रेणाय तेन तप्तं हुतं तपः ॥ ५ ॥ तत्सम
अनिशाचपुत्रा विवाहाय पुत्रोत्पादयन्तु । नास्ति मातृस्वसृ
विवेकोऽस्ति मायेका क्रियते ॥ ६ ॥ अपुत्रो ना
स्ति स्वस्य स्वर्गमारोहति । सखेपुत्रे पशौ
ऽपुत्रः स्वस्तस्तु पुत्राय चोदय ॥ ७ ॥ इत्येवं वचनं
तेषां अनादृत्य हाविताद्दना । श्रुत्वा ब्रह्मनादीना
अनादृत्य तत्त तपः ॥ ८ ॥ ब्रह्मचर्यपुत्रेण तेन
तपोऽसौ पुष्करं तपः । एवं तपस्यतस्तस्य सुप्र
तापस्य वीर्यतः ॥ ९ ॥ पतितं शयने काले ध्यायतो नस्य
शुक्रम् । तद्वीर्यं पत्रे तस्य निक्षिप्य हावितां नदीम् ॥ १० ॥
पद्मपत्रे शयना पुष्पावसन् वह्नीवर्त्मनि । निर्माय विक
चे मात्रे विक्षेप सरिज्जले ॥ ११ ॥ तस्मिन्सरिद्वरे
शुभे पतितं विकचपङ्कजे । प्रघुम्न इति ख्यातस्तस्य क
न्या सुकेशिनी ॥ १२ ॥ स्नानायाऽगता तस्मिन् सखी
भिः सरिज्जले । ददर्श पद्मं तदा शोभ्य विकचं नलिनी
दले ॥ १३ ॥ सरस्वं अनिश्रेष्ठा हावितपुष्पसंयो
गतः । प्रघुम्नस्ता तत्र स्नाताय सकलं तत्क्षणे ॥ १४ ॥
तदा नासिकया जिघ्रत् तिष्ठति वातवेग । तत्रा
त्तं तत्सलिलं स्वेद्धतो नासिकाग्रतः ॥ १५ ॥ प्रवि

குச்சமானம்; பசுக்கள் புத்திரனென்றும் தாயென்றும் பேதமில்லாமல் தாயையும் சகோதரியையும் புணருகின்றதுகள்; ஆகையால் புத்திரனில்லாதவன் புத்திரவிவகாரமற்ற பசுவுக்குச் சமானம்; உத்தாலகரே! ஆகையால் நீர் புத்திரனுக்காக விவாகஞ்செய்துகொள்ளுமென்று சொல்லியு முத்தாலகர் கவனியாமல் முன்போல் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் ஒருநாள் ராத்திரி அவருடைய வீரியம் படுக்கையில் திரவிக்க அவரதை யெடுத்து மலர்ந்த தாமரைப்பூவில் வைத்து நதீஜலத்தில் மிதக்கவிட்டார். அப்பொழுது பிரதாதபனென்கிற வரசனுடைய கன்னிகையான சுகேசினீ யென்பவள் சகிகளோடுகூட அந்தநதிக்கு ஸ்நானத்திற்கு வந்தவிடத்தில் அழகான தாமரைப்பூவைக்கண்டு யெடுத்து முகர அதிலுள்ள முனியினுடைய வீரியமானது மூக்

शिष्याः । ते चापि ज्ञानसम्पन्नास्ते योगसम्पन्नास्ते मुनिश्रे-
ते ॥ ६५ ॥ क्षेत्रस्यास्य प्रभावेन परां प्रीतिमवा-
पतुः ॥ ६६ ॥ योगक्षेमसमृद्धासनीयो ज्ञानं वि-
प्रा स्वात्मबोधायनम् । येऽप्यस्य पत्न्यस्य भवेच्छ्रियोऽस्य
ज्ञानप्रदो वेदवनाश्रयोऽस्तु ॥ ६७ ॥

इति श्रीस्कान्दे कालिकाखण्डे वेदारण्यमाहात्म्ये
मैत्रेयीगार्गीचरितं नाम चतुष्षष्टितमोऽध्यायः ॥

इति चतुष्षष्टितमोऽध्यायः ॥

अथ पञ्चषष्टितमोऽध्यायः ॥

मुनयः — उद्दालकाद्द्विजश्रेष्ठात्कथमज्ञः श्वेतकेतुना । संसारच्छेदकारणं ज्ञानं लब्धं तपोधनाः ॥ १ ॥ ब्रह्मचर्यव्रतेनैव मुनिनोद्दालकसंज्ञिना । संप्राप्य योषितां सङ्गं पात्रा लब्धो विवेकिना ॥ २ ॥ कथं नः संशया सूत छेत्ता ... शेषतः । रहस्यं यदि ते नैव वद शीघ्रं पापयोरज ॥ ३ ॥ सूतः — श्रीमदुद्दालको नाम पुरा वै वेदिशे तटे । श्रुत्वैतन्मुनिवर्याणां सुचिरं तपसा महान् ॥ ४ ॥ सुचिरं तप्तवानासीत् सुचिरं पुत्रसाधने । ब्र-

---

யருபதேசித்தாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்திநான்காவது அத்தியாயம்
மைத்திரேயீ கார்கீ சரித்திரம் முற்றிற்று.

அருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

——:(o):——

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரைநோக்கி நைஷ்டிகபிரம்ம சாரியானவுத்தாலகருக்குசுவேதகேது பிரந்தவரலாரென்ன வென்றுவினவச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:- முனிவர்களே ! விதிசாநதிக்கரையில் தவஞ்செய்யுமுத்தாலகரை நோக்கிச்சியவனர் முதலான முனிவர்கள் புத்திரனில்லாதவனுக்குக் கதிகிடையாது; அவன்பசுவுக்

[illegible]

குச்சமானம்; பசுக்கள் புத்திரனென்றும் தாயென்றும் பேதமில்லாமல் தாயையும் சகோதரியையும் புணருகின்றதுகள்; ஆகையால் புத்திரனில்லாதவன் புத்திரவிவகாரமற்ற பசுவுக்குச் சமானம்; உத்தாலகரே! ஆகையால் நீர் புத்திரனுக்காக விவாகஞ்செய்துகொள்ளுமென்று சொல்லியு முத்தாலகர் கவனியாமல் முன்போல் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் ஒருநாள் ராத்திரி அவருடைய வீரியம் படுக்கையில் திரவிக்க அவரதை யெடுத்து மலர்ந்த தாமரைப்பூவில் வைத்து நதீஜலத்தில் மிதக்கவிட்டார். அப்பொழுது பிரதாதபனென்கிற வரசனுடைய கன்னிகையான சுகேசினீ யென்பவள் சகிகளோடுகூட அந்தநதிக்கு ஸ்நாநத்திற்கு வந்தவிடத்தில் அழகான தாமரைப்பூவைக்கண்டு யெடுத்து முகர அதிலுள்ள முனியினுடைய வீரியமானது மூக்

[illegible]

இன் வழியாக உள்ளே சென்றுவிட்டது; அதனாலவள் கெர்ப்பவதியானாள். அதையரியாமல் சகிகளோடுகூட துருசாய் ஸ்நாநம் செய்து கொண்டு கநகதண்டிகையிலேறிக் கிரகத்திற்குச்சென்ற கன்னிகையினுடைய கெர்ப்பமானது சுக்கிலபட்சத்துச் சந்திரன் போல் நாளுக்குநாள் விருத்தி யடையும்பொழுது கெர்ப்பலட்சணத்தைக்கண்டு அவளுடைய மாதாவான தேஜோவதியானவள் இதேது ? பெண்ணே உன்னிடத்தில் கெர்ப்பலட்சணம் காணுகின்றதே; சொல்லென்றுகேட்க மாதாவைப்பார்த்து அம்மா ! நானென்றுமறியேனே யென்றுசொல்ல தேஜோவதியு மந்தவிஷயத்தைப் பதியினிடம் தெரிவித்தாள். அதைக்கேட்டு அரசன் இதுவரை ஒருஇடத்திலும் கன்னிகை கெர்ப்பமாய் கண்டதும் கேட்டதுமில்லையே இதென்னபாபம் ? இதென்ன காலதோஷமென்று வருத்தமுற்று ஒருவருக்கும் தெரியாமல் சர்வாங்கசுந்தரியாயிருக்கிற தன்னுடைய புத்திரியைக் காட்டில் கொண்டுபோய்விட அந்தவநத்தில் தனிமையாய் மரத்தடியிலிருந்து மான்பேடுபோல் தயங்கும் ராஜகன்னிகையை அங்கேயுள்ள ஆசிரமத்திலிருந்த உத்கடரென்கிற முனிவர் கண்டு ஞானதிருஷ்டியினால் யெல்லாவி

दृष्ट्वा दृष्ट्वा वनान्तरे ॥ २४ ॥ पित्रा विसर्जितेनैकान्ते
ध्यात्वा तद्वचनाच्च । जगाम तस्याः स्वगृहं उद्दालकस्य ता यश
तः ॥ २५ ॥ दशमे मासि सम्पूर्णे सा प्रासूत स
होदयम् । पुत्रं कमलपत्राक्षं नासया दैवयोग
तः ॥ २६ ॥ ततस्स उद्दालकश्श्रीमान् पुत्रं जातकं यथाविधम् ।
पुत्रस्य नासिकेतस्य ह्युद्दालकस्य च केतवित् ॥ २७ ॥
कारणेनैव शास्त्रोक्तं कारयामास तं सुतम् ।
उद्दालकस्यान्तिकं प्रायान्नासिकेतः क्षणेन वै ॥ २८ ॥
अभिवाद्य मुनीन् सर्वान् पितरं चापि सुव्रतः । स्थित
स्तथाविधं बालं नासिकेतं मुनीश्वराः ॥ २९ ॥ दृष्टो
क्य सादरं वाक्यं विस्मयाच्च्यवनादयः । तस्य शुश्रूष
णं बाल सांप्रतं कर्तुमर्हसि ॥ ३० ॥ येन सा
प्राप्यते वत्स सिद्धिसंज्ञपसायनम् । एवं शुश्रूष
णस्य पितुरस्य महात्मनः ॥ ३१ ॥ इति क्यति का
लेऽपि स्नातकस्य प्रसन्नताम् । मतः परिष्टुं बालं
कस्य वाऽत्रोऽपि सन्निजः ॥ ३२ ॥ कस्य त्वमसि
पुष्टस्य सिद्धान्तीश्वराः । पृच्छ्यावाद यथावृत्तं वाऽत्र

ஷயத்தையுமறிந்து கன்னிகையைச்சமாதானம்பண்ணிப் பர்ணசாலைக்கழைத்துக் கொண்டுபோ யாதரவோடு பரிபாலிக்கப் பத்துமாதம் பூரணமாய்ச்சென்றபிறகு மூக்கின்வழியாக மன்மதன் போலமுகான புத்திரனைப்பெற்றாள். முனிவர்களே! அந்தக்குழந்தைக்குநாசிகேதுவென்று ஒருபேர் யேர்ப்பட்டது. பிர்ப்பாடு நாசிகேதுவுக்கு உத்கடர் சகலமான சம்ஸ்காரங்களையுஞ் செய்துவைத்து உத்தாலகருடைய சமீபத்திற்குச் சிசுருஷை செய்யும்படியனுப்பக் குழந்தையும் விதிசாநதிக்கரையிலிருக்கின்ற சியவனர்முதலான முனிகளையும் பிதாவையும் நமஸ்கரித்துவிட்டு நிற்கும்பொழுது சியவனுதிரிஷிகள் உத்தாலகரைப்போன்ற வடிவமுள்ள பாலனைப்பார்த்து ஆச்சரியமுற்று பிதாவுக்குப் பணிவிடைசெய்யும்படி உத்திரவளிக்க வப்படியே சிறுவனும் தொண்டுசெய்துவருங்கா லொருநாளவனைநோக்கி உத்தாலகர் நீ யார்? யாருடைய குழந்தை? என்றுகேட்க சுவேதகேதுவும் மாதாசொன்

மாது ஸ்தேயைவ ஸ: ॥ ௩௩ ॥ ஸுதோ காரணம் தஜ்ஜ்ஞாத்வா யதாவ்ரு
த்தம் ஜகதம் மாது: । தம் புந: ப்ரேஷயாமாஸ பாலகம் மாதரம்
ப்ரதி ॥ ௩௪ ॥ யதா வ்ருத்தம் ஸுகேஶிந்யா ந ஜாநாதி ததா
மாது: । ப்ரேஷிதஸ்ஸம் ஸமுதிஶ்ய யதாவா பாலகஸ்ததா ॥ ௩௫ ॥
பாரோபவி மாதரம் கத்வா ஸ்வாபிவாதநபூர்வகம் । நிவே
த்ய மாத்ரே வ்ருத்தாந்தம் தயா ஸம்ப்ரேஷித: புந: ॥ ௩௬ ॥ ஸு
போர்ஸஸ பிதரம் கத்வா ஸ்வாபிவாதநபூர்வகம் । மாது
ந்யவேதயாமாஸ யதாபூர்வம் ந்யவேதயத் ॥ ௩௭ ॥ நிஶம்நா ஸ
யநா வாऽபி ஸம்ஹிதா ऽஸம்ஹிதாऽபி வா । ஸம்ஸ்க்ருதாऽஸம்
ஸ்க்ருதா வாऽபி ஸுஜாதாऽஸுஜாதாऽபி வா ॥ ௩௮ ॥ தாமுதா
ऽதாமுதா வாऽபி நஸ்த்ரீ ஸ்வாதந்த்ர்யமர்ஹதி । பிதா ரக்ஷதி
கௌமாரே பர்த்தா ரக்ஷதி யௌவநே ॥ ௩௯ ॥ புத்ரஸ்து வா
ர்தகே பாவே நஸ்வதந்த்ரா: ஸ்த்ரியோ மதா: । ஸ்வாபத்யே ஹி த
தாऽஸ்ய ஸ்த்ரீவிவ ஸம்மோஹிதா ॥ ௪௦ ॥ ஸாவதாநதயா
பர்த்ரா நஸ்த்ரீ ஸ்வாதந்த்ர்யமர்ஹதி । பஹிர்நிர்கமநாத்யாநாந்
த்யைகாந்தநிவேஶநாத் ॥ ௪௧ ॥ தூஷணம் ஹி பவேத் ஸ்த்ரீணாம்

ணபடி சொல்ல அதைக்கேட்டு நினைவுவராமலவனை அடேபாலா! எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை; நீ உன்தாயினிடம் போவென்று மறுபடியுமனுப்பத் தாயைக்கண்டு வணங்கி நடந்தசங்கதியைச் சொல்ல உடனே சுகேசினியானவள் புத்திரனை நோக்கி அடேயப்பா குழந்தாய்! நீ மறுபடியும் உன்னுடைய பிதாவைக்கண்டு இந்த விஷயத்தைச்சொல்லென்று சொல்லியனுப்பினாள். அதெப்படியானால் இன்னவருஷம் இன்னமாதம் இன்னதினம் பகலித்தனை நாழிகையில் இன்னநதியில் நான் ஸ்நாநத்திற்கு வந்தவிடத்தில் கமலத்தைக்கண்டெடுத்து முகர அதிலிருந்த வீரியம் மூக்கின் வழியாய் யென் கெர்ப்பத்தில் சென்று இந்தப்புத்திரனைப் பெற்றேன். அந்தவீரியம் தங்களுடையதென்று பிரதாதரரென்கிற யென்னுடைய பிதாவான வரசனால் காட்டில் விடப்பட்டுத் தயவுடனென்னைப் பரிபாலித்த மகானுபாவரான உத்கடமுனிவரால் தெரிந்துகொண்டேன். இப்பவு மவரிடத்திலேயே இருக்கின்றேன். ஹே நாதா! தனமுள்ளவளோ இல்லாதவளோ கஷ்டத்தையடைந்தவளோ ஸுகத்தையடைந்தவளோ யெப்படியிருந்

न स्वतन्त्राः स्त्रियस्ततः । यदीच्छसि मुनीन्द्रात्र मम पाणि
ग्रहीयताम् ॥ ४२ ॥ तद्याच्यतां मम पिता नाम्ना राजा
प्रतर्दनः । उद्दालकोऽपि मुनिश्रेष्ठो याच्यो यमे-
ण केवलम् ॥ ४३ ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा नासिकेतो म-
हामुनिः । प्रतर्दनमुपागत्य तन्निवेद्य यथातथम् ॥
॥ ४४ ॥ समुद्दालं मुनिशार्दूलं स्मृत्वैवोत्कण्ठिताम् ।
ययाचेऽथ नृपश्श्रुत्वा कन्यायां ज्ञानगतं मुनिम् ॥ ४५ ॥
वाद्यादिभिस्संहृष्टस्तामुद्दालकाय सविधिः । ददौ तस्मै
मुनीन्द्राय सोत्कण्ठस्स मुनीश्वरः ॥ ४६ ॥ इत्थं व्यवस्थि-
ते कार्ये शुश्रूषन्तौ स्वान् पितृषु च । व्यवनादिषु स-
वेषु तदोद्दालो मुनिपुङ्गवः ॥ ४७ ॥ कृतकृत्योऽभवत्
तानं पवित्रं ज्ञातनःक्रमम् । बहुवर्षेण मुनिश्रेष्ठ
उद्दालो मुनिपुङ्गवः ॥ ४८ ॥ नासिकेतोऽपि भार्यानेन
पितृभ्यां सह तस्य च । तीर्थयात्रां समेत्य तदा सर्वत्र सह-
हायया ॥ ४९ ॥ कदाचिदटतस्तस्य प्राप्तं वेदवनं शुभ-
म् । स्नात्वा जगाम तत्र मनस्स्वामिके शुभे ॥ ५० ॥
वेदोऽप्यभीष्टमेकेन यथाऽसौ श्वेतकेतवे । उपादि

தாலும் பெண்டீர்களைக் காக்கவேண்டியது பதி களல்லவா. தங்களுக்குத் தெரியாத விஷயத்தை நானென்ன சொல்லப்போகின்றேன். ஸ்திரீகளுக்கு சுவாதந்திரிய மொருக் காலும் கிடையாதென்பதை தாங்களறியமாட்டீர்களா? ஆகை யால் யென்னுடைய பிதாவைக்கண்டு கேட்டு யென்னைத் தாங்கள் விதிப்படி விவாகம் செய்துகொள்ளவேணுமென்று நான் சொன் னதாக உன்னுடைய பிதாவினிடம் வணங்கிச் சொல்லென்று சொன்னதைக் கேட்டுப் புத்திரனு மப்படியே பிதாவை யடைந்து சொல்லவுடனே உத்தாலகருக்கு நினைவுவந்து சந்தோஷமடைந்து பிரதாதரனென்கிற வரசனிடம் சங்கதியைச் சொல்லி கன்னிகை யை யாசிக்க பிரதாதரனும் ஆச்சரியத்தை யடைந்து புத்திரியை வரவழித்து உத்கடரோடுகூட விவாகம் செய்து கொடுக்க வுத்தா லகரப்படியே செய்துகொண்டு பத்தினியோடும் புத்திரனோடும் தீர்த்தயாத்திரை செய்துகொண்டு வேதவநம் வந்து ஸ்னானம் செய்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்து வசிக்கும் பொழுது புத்திர

ஸத்³விப்ரஶ்ரேஷ்ட²ஸ்ததை²வ கத²யாம்யஹம் ॥ ௫௧ ॥ உபதே³ஶே க்ரு-
தே தஸ்ய ஸம்யக்தாதேந தே³ஶிதம் । யதா²வச்சா²ஸ்த்ரஜம் ஜ்ஞாநம்
தீர்த²ஸ்யாஸ்ய ப்ரபா⁴வத꞉ ॥ ௫௨ ॥ தமேவ பரிபப்ரச்ச² ஸம்-
சந்த்³யோக்ஷிதம் । ததா³வ க்ருத்வா விப்ரேந்த்³ர꞉ ஶ்வேதகேது꞉
ஸ்தி²ரம் தப꞉ ॥ ௫௩ ॥ சசார விதி⁴வத்தத்ர ஶ்ரீமத்³வேதே³ஶஸா-
மே । தத்தஸ்ய ப்ரபா⁴வேந வேதா³ரண்யநிவாஸிந꞉ ॥ ௫௪ ॥
நிவ்ருத்தேந சிராத் ப்ராப்ய ஜீவந்முக்திமவாப்தவாந் । இத்யுக்த்வா
ஸூத꞉ சரிதம் ஶ்வேதகேதோர்யதா²ததா² ॥ ௫௫ ॥ கதி²தம் ஸ-
ர்வபாபக்⁴நம் சிந்த்யஞ் சரிதமுத்தமம் । யஸ்த்விமம் பட²தி விப்ரே-
ந்த்³ரா பாஷ்யம் ஶீக்⁴ரம்யாப்நுயாத் ॥ ௫௬ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ காலிகாக²ண்டே³ வேதா³ரண்யமாஹாத்ம்யே
உத்³தா³லகசரிதம் நாம பஞ்சமோ(அ)த்⁴யாய꞉ ॥
இதி பஞ்சஷஷ்டிதமோ(அ)த்⁴யாய꞉ ॥

அத² ஷட்ஷஷ்டிதமோ(அ)த்⁴யாய꞉ ॥

ஸூத꞉— அத²ஸ்நாசிகேதாய தா³தா உத்³தா³லோ முநி-
ஸத்தம꞉ । உபதே³ஶவிதி⁴ம் சக்ரே ஜ்ஞாநஸ்யாஸ்ய மஹாத்மந꞉ ॥
॥ ௧ ॥ ஸத்³ஜ்ஞாநம் காரகம் ஸம்யக் யதா²வத்³வேததாத்மநி । ந
ப்ராப்தவிஷயம் கிஞ்சித் பாபாஸ்மரம் ந ஜாநத꞉ ॥ ௨ ॥ ஸூத꞉—

ரான ச்வேதகேதுவுக்கு ஞானேபதேசஞ் செய்ய சுவேதகேதுவும்
வேததீர்த்த மகிமையினல் ஞானவானாகிச் சீவன்முக்தியடைந்தா
ரென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்
நாசிகேதுவினுர்ப்பத்தி முற்றிற்று.

அருபத்தி யாருவது அத்தியாயம்.

இவ்விதம் சொன்ன சூதமுனிவரை நோக்கி உத்தாலகரானவர்
ந:சிகேதுவுக்கு ஞானேபதேசம் செய்தவித மெப்படியென்று
சௌனகாதிகள் கேட்க வப்பொழுது சூதரானவர் முனிவர்களே!

[illegible]

முன்காலத்தில் சியவனர் முதலான முனிவர்களோடு கூடக் கோதாவரிக்கரையில் வெகுகாலம் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த வுத்தாலக ரொருக்கால் தர்ப்பை சமித்துக்களுக்காக நதிக்கரைக்குச் சென்றபொழுது மத்தியானகாலமாய்விட்டபடியால் துருசாய் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு கிரகத்திற்கு வந்தவுடன் புத்திரனை நோக்கிக் குழந்தாய் நாசிகேதோ! தர்ப்பை சமித்துமுதலானதுகளைக் கொண்டுவர மறந்துவிட்டேன்; துருசாய்ச்சென்று நதிக்கரையில் வைத்திருக்கின்ற தர்பத்தைக் கொண்டுவாவென்று அனுப்பிவிக்க வப்படியே யாகட்டுமென்று நதிக்கரைசென்ற நாசிகேதுவின் கண்ணிலொன்றும் தட்டுப்படாததால் திரும்பிவந்து ஒன்றையும் காணவில்லையே யென்றுசொன்ன புத்திரனை நோக்கி அடபயலே! நான் நதிக்கரையி லிப்போது தான் வைத்துவிட்டு வந்தேன்; காணாமலேன்போகும்? நீ அவ்விடம் போகவேயில்லையென்று சினமடைந்து சமித்தைப் பாராத நீ யமனைப் பாரடா

[illegible]

வென்று சொன்னவுடனே பாலன் கீழேவிழுந்து மரணமடைந்தான். அப்படி விழுந்த பாலனைப்பார்த்துத் திடுக்கிட்டுத் தூக்கிப் பிரட்டிப்பார்த்து இறந்தானென்று நிச்சயித்து மனம்பதறித் தேம்பியழுது அவன்தலையைத் தன்மடியில் வைத்துக்கொண்டு ரோதனஞ்செய்யும்பொழுது அவர்கண்ணீரவன் மார்பில் விழுந்தது. உடனே பாலன் கண்ணை விழித்துப்பிதாவைப்பார்த்து தாதா! யேன் ரோதனம் செய்கின்றீர்கள் ? தங்களுத்திரவின்படி நானனுஷ்டித்தேன்; பிதா ரோதனம் செய்தால் புத்திரனுக்கு நரகமுண்டாகும். ஆகையால் தாங்கள் ரோதனஞ் செய்யக்கூடாதென்று சொன்ன புத்திரனை நோக்கி உத்தாலகர் அடே தாதா ! பசியால் கோபம் மீரி நானுன்னை யமனைப்பாரென்று சொல்லி விட்டேன்;

ஜீவந்நேவ த்வயா ப்ராப்தஸ்ஸ ச நாசிகேதஸ꞉ ॥ ௨௩ ॥
நாசிகேதா꞉— கோபாத் ப்ரோக்தமஸந்தோஷாத் அபி
ஶிஷ்யம் கு³ருவோऽத³ம்ருத்யு꞉ । ஸம்யக³ஸம்யக் ந விசாரணீ
யம் ஸதை³வ கர்தவ்யம் ததை³வ ஶிஷ்யை꞉ ॥ ௨௪ ॥
ப்ரத்யுக்தம் யதா²ஶக்தி ஸமாஜ்ஞா கு³ரூணாம்
ந விசாரணீயா । ஶதஸ்ய த்வத்க்ருதம் தாத ந கோபாவிஷ்ட
சேதஸா ॥ ௨௫ ॥ யோ ஶ்ருணோதி யதா²வ்ருத்தம் மாஹாத்ம்யம் ஸம்ஹிதம்
ஸதா³ । கோ³தா³நயஜ்ஞஸ்ய ப²லம் ப்ராப்நோதி நாத்ர ஸம்ஶய꞉ ॥
॥ ௨௬ ॥ தவ தை³ந்யம் ஸமாலோக்ய ம்ருத்யுலோகம் ஸமாக³
மித꞉ । கு³ருத்³ரோஹஶ்ச மே பாபம் ஶ்வேதகேதுரபா⁴ஷத
யாஜ்யதே ॥ ௨௭ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ புராணே காஶிகாக²ண்டே³

ஶ்வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே நாசிகேதசரிதே

ஷஷ்டோ²ऽத்⁴யாய꞉ ॥

இதி ஷட்ஷஷ்டிதமோऽத்⁴யாய꞉ ॥

உள்ளபடி அபிப்பிராயத்தோடு சொல்லவில்லை; நீ உடனே இறந்து விட்டாயே யென்றுசொல்லப் பிதாவை நோக்கி செய்யக்கூடிய தோ செய்யக்கூடாததோ யேதானாலும் குருக்கள் சொன்னதை சிஷனும் புத்திரனு மனுஷ்டிக்கவேண்டும்; காரியாகாரியவிசாரஞ் செய்யக்கூடாது. தங்கள் வருத்தத்தைப் பார்த்து நான் யம லோகம் போய்த்திரும்பி வந்தேன். இல்லாவிட்டாலெனக்குக் குருத்ரோகம் வருமென்று சுவேதகேது சொன்னானென்று சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் சுவேதகேது சரித்திரத்தில்

அறுபத்தி ஆறுவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]

அறுபத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்.

——:(0):——

மறுபடியும் சூதர் சொல்லுகின்றார். முனிவர்களே ! இவ்விதம் சொன்னபுத்திரனை நோக்கி உத்தாலகர் அடே குழந்தாய் ! மறுபடியும் நீ யமலோகம் போகக்கூடாது; சுகமாகச் சிரஞ்சீவியாயிருவென்று சொல்லவப்போ தவரருகிலிருந்த கார்க்கர் முதலான முனிகள் நாசிகேதுவைப்பார்த்து அடேபாலா ! யமலோகத்திலுள்ள நரகங்களையு மதிலுள்ள பாபிகளையு மெங்களுக்குச் சொல்லென்று கேட்க அவர்களை நமஸ்கரித்துவிட்டு நாசிகேது சொல்லுகின்றான்:— ஓ மகானுபாவர்களே ! யெவர்கள் தாகத்தால் தண்ணீர் குடிக்கின்ற பசுக்களை விரட்டுகின்றார்களோ அவர்கள் அஸிபத்திர வனமென்கிற நரகத்தையும், குருநிந்தை சிவநிந்தை செய்

[illegible]

கிறவர்கள் கோரமான ரௌரவத்தையும், குரு, மாதா, பிதா இவர்களை யவமதிக்கிறவர்கள் கும்பீபாகமென்கிற நரகத்தையு மடைகின்றார்கள். பரஸ்திரீயைக் காதலுடன் பார்க்கின்ற புருஷர்களும், அப்படியே பரபுருஷனைப்பார்க்கின்ற ஸ்திரீகளும் கூடசல்மலமென்கிற நரகத்திலவதிப்படுவதும் தவிர அவர்களுடைய கண்களை நீண்டமூக்குள்ள கழுகு முதலான பட்சிகள் முளைக்க முளைக்கக்கொத்திக் கொத்திப்பிடிங்கித் தின்னுகின்றதுகள். பரஸ்திரீயையாலிங்கனம்செய்தபுருஷர்கள் இரும்பால் செய்யப்பட்டு மழுவாய்க்காச்சப்பட்ட ஸ்திரீயையும், அப்படிப்பட்டஸ்திரீகளப்படிப்பட்ட புருஷனையும் யமலோகத்திலாலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளுகின்றார்கள். பசியுடன் வந்த வழிப்போக்கர்களான பிராமணர்களை யவமானஞ் செய்தவர்கள் உத்கடமென்ற நரகத்திலும், தர்மங்களையும் தர்மவான்களான பிராமணர்களையும் தூஷிக்கின்றவர்கள் தப்தவாலுக நரகத்திலும், கள்ளசாட்சி சொல்லுகின்றவர்கள் சங்கடமென்கிற நரகத்திலும், கன்னிகையைத் தூஷிக்கின்

ந்யாயாத³க்ஷிணம் யே ச குர்வந்தி ஸ நராத⁴மா: ॥ ௧௮ ॥ தப்த
தைலேஷு கோ⁴ரேஷு பச்யந்தே தே ऽநீஶ்வரா: । கந்யா:
ஸ்த்ரியோ தூ³ஷயந்தி ஸ்வயா யே ஸாசமவிதா: ॥ ௧௯ ॥ ஜிஹ்வா
ச்சே²த³ம் ப்ரகுர்வந்தி யமதூ³தா: கலேவரே । க்³ராமநாஶம்
ததா² சோர்ஹாஸ்யம் குர்வந்தி ஸக்ரந்நரா: ॥ ௨௦ ॥ ஶஹாரளவ
ஶாஸாத்³யா தே பச்யந்தே கும்ப⁴நிகும்பே⁴ । ஸீமாந்தஹரணம் சைவ
ததா² யே ஸந்தி⁴ஹாரகா: ॥ ௨௧ ॥ ஸபா⁴ தே பரிவாத³தோ⁴
நிகூலேஹ யஶோமஸநாக । விவாதே³ஷு த்³விஜேந்த்³ரேஷு வாக்ய
தோ³ஷேஷு நராத⁴மா: ॥ ௨௨ ॥ ஸ்தே²யாஶ்ச ஶாஹாவாவா: பச்ய
ந்தே ऽதிஸங்கடே । ப்³ராஹ்மணாந்வா யதீந்வ்ருத்³தா⁴ந் நாதா²ந்
வா விவஶாநபி ॥ ௨௩ ॥ பீட³யந்தி ச தே பாபா: பச்யந்தே
ऽதிஸங்கடே । யஸ்து ப்ரதயரோ ஹத்வா வைஷ்ணவாந்ஸ்வி
ஹாரவாந் ॥ ௨௪ ॥ ஸத்யஶ்ச ஸசோபார: பச்யதே ஸோऽபி
ரௌரவே । பரபாகரதா யே ச யே ச வைஶுந்யஸூச
கா: ॥ ௨௫ ॥ வித்ரமே தே ऽதிபச்யந்தே ததா² ஸூசீமுகே
ஜநா: । ஸந்த்யஜந்தி ச யோ ஹாஸ்ய வ்ரதம் க்ருச்ச்²ராதி³ சைவ வா ॥
॥ ௨௬ ॥ க்ரகசாக்²யே மஹாவீசௌ தே பச்யந்தே ऽதிதா³ரு
ணே । ஸாத்⁴வீம் பா⁴ர்யாம் பரித்யஜ்ய யஸ்த்வந்யாம் ச நிஷேவதே ॥
॥ ௨௭ ॥ ஸ பச்யதே மஹாகோ⁴ரே ஸர்பவ்ருஶ்சிகஸங்குலே ।
ரௌரவே ஶாம்ப³லாதி³த்யோ யே சாந்யே வர்ணஜீவிந: ॥ ௨௮ ॥

றவர்கள் காஞ்சதைலத்திலேயு மவதிப்படுகின்றார்கள். பரஸ்திரீயைத் தூஷிக்கின்றவர்களுடைய நாக்கை யறுக்கிறார்கள். கிராமக்கெடுதி செய்கிறவர்களும், யெல்லையைமாற்றுகிறவர்களும், பூமியைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறவர்களும் நிகும்பமென்கிற நரகத்திலும், வாதத்தில் சாதுக்களை யவமானஞ் செய்தவர்களும், விருத்தாள் யதிகள் முதலானவர்களைப் பீடித்தவர்களும் அதிசங்கடமென்கிறநரகத்திலும், கள்ளவேடம் பூண்டவர்களும், பரிசாரகஞ்செய்கிறவர்களும், கோள்சொல்லுகின்றவர்களும் வித்ரதமென்கிற நரகத்திலும், சூசிமுகமென்கிற நரகத்திலும், விருதத்தை விட்டவர்கள் கிரகசமென்கிர நரகத்திலும், பதிவிருதையான பத்தினியைத் தள்ளிவிட்டு வேறுஸ்திரீயைச் சேர்ந்தவர்கள் பாம்புகள் தேள்க

பாஷண்டிநோ விகர்மஸ்தா² யே ஸந்த்யத்ர மாநவா: । நரகே
தே பதந்த்யேவ வைஶாலவ்ருதிகா ஶ்ருதா: ॥ ௨௯ ॥ யேஷா
ந்த்ய க்ரூரகர்மாணி ஸதா³ யே து³ஷ்டசேதஸ: । தே பதந்
தி மஹாகோரே நரகே காமகேஷ்வபி ॥ ௩௦ ॥ ஏதத்ஸம்க்ஷி
ப்தம் விப்ரா° யதா² நரகஸம்ஸ்தி²தி: । மநுஷ்யாணாம் ஹமேஷி
தம் கர்மணா பாபஸம்ஜ்ஞிநா ॥ ௩௧ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ காளிகாக²ண்டே³ வேதா³ரண்யமாஹாத்ம்யே
நரகவர்ணநம் நாம ஸப்தமோऽத்⁴யாய: ॥
இதி ஸப்தஷஷ்டிதமோऽத்⁴யாய: ॥

அஷ்டாஷஷ்டிதமோऽத்⁴யாய: ॥

ருஷய:— கேந கர்மவிபாகேந நரகம் நப்ரபஶ்யதி ।
வத³ ஜாநாஸி சேத்ஸர்வம் யாதோ²ஸ்ந மாநவ: ॥ ௧ ॥ கேநைவ ந
ரகம் யாதி கர்மணா யேந தத்³வத³ । நாஸிகேத:— ஸ்நாதஸ்ஸ
ந்த்⁴யாரதஶ்ஶ்ரோத ஜபஹோமாவ்ருதே ரத: ॥ ௨ ॥ கவி பாப

ளோடு கூடின கோமுகநரகத்திலும், பாஷண்டிகளானவர்கள் வை
சால்மென்கிற நரகத்திலும் கஷ்டப்படுகின்றார்களென்று நாசி
கேது முனிகளை நோக்கிச் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்
நரகவர்ணனம் முற்றிற்று.

அறுபத்தி எட்டாவது அத்தியாயம்.

———:[o]:———

மறுபடியும் கர்க்காதி முனிவர்கள், ஹே நாசிகேதோ! யெந்த
கர்மத்தை யனுஷ்டித்தவன் நரகத்தைப் பார்க்கமாட்டான் ? யெத்
தைச்செய்தவன் நரகத்தைப் பார்ப்பான் ? விரிவாய்ச்சொல்லென்
றுகேட்க வப்பொழுது நாசிகேது முனிவர்களை நோக்கிச்சொல்லு
கின்றான்:—மகாமுனிவர்களே ! ஸ்நாநம், ஸந்தியாவந்தனம்,ஜபம்,
ஹோமம் முதலானதுகளைச் செய்தவர்கள் நரகத்தைக் கண்ணால்

𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌪𑍀𑌕𑍂𑌪𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰
𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌕𑌃 । 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌨
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌿𑌤𑌾
𑌨𑌰𑌃 । 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥ 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚
𑌭𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌰𑌤𑌃 । 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥ 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿
𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌿 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌪𑌿
𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௯ ॥ 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌰
𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 । 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௦ ॥ 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰
𑌕𑍍𑌷𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௧ ॥ 𑌸𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 । 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯
𑌤𑌿 ॥ ௧௨ ॥ 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰
𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥ 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌲𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍀
𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌜𑌲𑌂
𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௪ ॥ 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍀𑌪𑌃
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑌾
𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥ 𑌭𑌵𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋 𑌽𑌽𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌨
𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 । 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௬ ॥ 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸

பார்க்கமாட்டார்கள். குளம், கிணறு, வாய்க்கால், ஓடை இவைகளை வெட்டுகிறவர்களும், தேவாலயம், பிரம்மாலயம், தண்ணீர்ப் பந்தல் முதலானதுகளைக் கட்டிக்காப்பாற்றுகிறவர்களும், கிழத்தனத்தையடைந்து கஷ்டப்படும் பசுக்களை பாதுகாக்கின்றவர்களும், மாதாபிதா குருக்களுடைய சிச்ரூஷை செய்கிறவர்களும், ஏழைகளையும், அநாதைகளையும், அடுத்தவர்களையும் ரட்சிக்கின்றவர்களும், தவமுள்ளவர்களையும் யோகிகளையு முபாசிக்கின்றவர்களும், புண்ணிய தீர்த்தத்திலுள்ளபெரியோர்களையும் புண்ணியஸ்தலத்திலுள்ளபெரியோர்களையுமாதரிக்கிறவர்களும், குழந்தைகளுக்குத்தைலம் க்ஷீரம்முதலானது கொடுப்பவர்களும், சித்திரைமாசத்திலன்னதானமும் கிரீஷ்மகாலத்தில்ஜலதானமும்செய்தவர்களும், கார்த்திகைமாசத்தில் சிவாலயம் முதலானஇடங்களில் தீபம் போடுகின்றவர்களும் ஆசாரக்குறைவுள்ளவர்களாக யிருந்தபோதிலும் நரகத்தைக் கண்ணால் பார்க்க மாட்டார்கள். இந்த தர்மங்களைய

அநுஷ்டாநம் கந்யகாநாஞ்ச ரக்ஷக: । யே தடாக: பயஸோ நித்யம் க்ஷீரதுக்தாதி யோ ஹரேத் ॥ ௧௫ ॥ ஸவி+வஶ்யதி । யே ச தேவாऽऽஶ்ரமத்வேஷோ நித்யம் பஶ்வாதி தூஷயேத் ॥ ௧௬ ॥ ஸ்த்ரீ ஷேஷ ஜலத்வேஷோ நித்யம் யோஹரேத்தாந் யோஹரி । வஷட்கார ஹாஸ்யதோ யஶ்ச வஹ்நிதூஷ்யாதி பைஶுந்யே ॥ ௧௭ ॥ ஐதத்வ ஶாகிநீ ஸுதுஷ்ட ராஜ்ஞாம் யோऽநிரக்ஷதி । ஸவி+வஶ்யதி ॥ ॥ ௧௮ ॥ வநஶாகிநீ ரந்ந்யஸ்ய யஸ்யாஜ்ஞாம் வ்யாரயேத் । ஸ விவர்ண்யஸ்ராவாரோ நரகே வத்ஸ்யதே நர: ॥ ௧௯ ॥ ஸஸ்ய ஶேஷநகாதீந கந்யாஶேஷநதத்வர: । ஸவி வர்ண்ய+ நர: ॥ ௨௦ ॥ பரதாரரதோ யஶ்ச பரவித்தாபஹாரக: । வாபீகூபதடாகாநாம் ஹேத்தா ஹவதி யஸ்ஸதா ॥ ௨௧ ॥ ஸேத்தாய: வர்ண்யவ்ருக்ஷாணாம் ஶாராஶாணாஞ்ச யோஹரேத் । ஸவிவர்ண்ய+நர: ॥ ௨௨ ॥ ப்ராணாம் ஹேதுகோ யஶ்ச ப்ராஶாணாஞ்சாவி ஹேதுக: । வ்யஸநவாதம் யோ ப்ரூதே ப்ராஹ்மணே ரவிஹஸ்திநி ॥ ௨௩ ॥ பாஷண்டாநாம் மூர்க்காணாஞ்ச ய:கார்யகர்ஸ வரி வாலநம் । த்விஜநிந்தாரதோ யஶ்ச கந்யாதூஷணதத்வர: ॥௨௪॥ ஸவிவர்ண்ய+நர: । யோஹரேத்தாயவக்ஷ ஸ்த்ரீ ஹிம்ஸகஶ்சாவி தேஹிநாம் । ஶாஸ்த்ரநிந்தாபரோ யஶ்ச ததா ஶாஸ்த்ரஸ்ய தூஷக: ॥ ௨௫ ॥ ஸவிவர்ண்ய+நர: । வநஸ்தரோவதே ஸோऽபி

னுஷ்டிக்காம லிதர்க்கு விபரீதமாக நடக்கின்றவர்கள் நல்லஆசார முள்ளவர்களாக யிருந்தபோதிலும் கொடுமையான நரகத்தைய டைவார்கள். அதாவது:- வர்ச்சியாவர்ச்சியமில்லாமல் ஸ்திரீ களை யணைகின்றவர்களும், கன்னிகையைப் புணறுகின்றவர்களும், பிறர்சொத்தை யபகரிக்கின்றவர்களும், குளம், கிணறு, வாய்க் கால் முதலானதுகளைத் தூக்குகின்றவர்களும், புண்ணியவிருட்சங் களையும் தோப்புகளையும் வெட்டுகின்றவர்களும், தண்ணீர்ப்பந் தல்களை கெடுக்கின்றவர்களும், கிராமங்களைபேதிக்கின்றவர்களும், இல்லாத அபவாதத்தைச்சொல்லுகின்றவர்களும், பிராமணர்கள், பசுக்கள், யானைகள் முதலானதுகளைப் பழிக்கின்றவர்களும், பா ஷண்டிகளையும் மூர்க்கர்களையும் வைத்துக் காக்கின்றவர்களும், பிறர்களை ஹிம்சிக்கின்றவர்களும், குருநிந்தையையும்,சாஸ்திரநிந் தையையுஞ் செய்கின்றவர்களும், நல்லஆசாரமுள்ளவர்களாக

𑌪𑌂𑌚𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌃 || ௨௬ || 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌤𑍇
𑌦𑌂𑌤𑌧𑌾𑌵𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 | 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾
𑌨𑌰𑌾𑌃 || ௨௭ || 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌕𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌰𑌾𑌃 || ௨௮ || 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂
𑌚 𑌮𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 | 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍 𑌧𑌨𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍
|| ௨௯ || 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍 𑌵𑍈 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 |
𑌤𑌥𑌾 | 𑌨𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௩௦ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌾𑌳𑌿𑌕𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

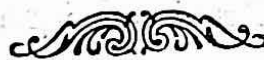
𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

𑌋𑌷𑌯𑌃 — 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌿𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌕𑌿𑌣𑌾𑌂
𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 | 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌨𑌃 ||

விருந்தபோதிலும், நரகத்திலவதிப்படுவார்கள். சந்திரன் அமாவாசை மூன்ருவது யாமத்தில் விருக்ஷங்களில் வசிக்கின்றபடியாலப்பொழுது தந்தசுத்தி செய்கின்றவர்களும், அப்பியங்கஸ்நாநஞ்செய்கின்றவர்களும், நெல்லிக்காயை யரைத்து ஸ்நாநஞ்செய்கின்றவர்களும், அத்தியயனத்தை விட்டவர்களும், நரகத்தையடைகின்ருர்கள். ஓ முனிவர்களே ! நீங்கள் கேட்டவிஷயத்தை நான் சித்திரகுப்தனிடத்திலிருந்து கேட்டபடி சொன்னேன். இது தனம், தான்னியம், கீர்த்தி, ஆயுஸ் இவைகளைக் கொடுக்கும். இனிமேல் லெனக்குத்தெரிந்ததைக் கேட்டால் சொல்லுகின்றேனென்று நாசிகேது சொல்லிமுடித்தான்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்
கர்மவிபாகம் முற்றிற்று.

அறுபத்தி ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாசிகேதுவைப்பார்த்துக் குழந்தாய் நாசிகேதோ ! சுவர்க்கத்தை யடைந்தவர்களுடையவும் நரகத்தை ய

॥௧॥ 𑌨𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃— 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪
𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌕𑌿𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿॥
॥௨॥ 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨 𑌹 । 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃
𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥௩॥ 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌦𑌾𑌨𑌰𑌤𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌃
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌃 ॥௪॥ 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂
𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌵𑍈𑌤𑌰𑌣𑍀𑌤𑌟𑍇 । 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁
𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ॥௫॥ 𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌨𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁
𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌃 ॥௬॥ 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿
𑌚 । 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁 ॥௭॥
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌭
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌲𑍇𑌹𑍍𑌯𑌚𑍋𑌷𑍍𑌯𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥௮॥ 𑌚𑌂
𑌦𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌕𑍇
𑌸𑌰𑍋𑌨𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௯॥ 𑌶𑌯𑌨𑍀𑌯
𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌯𑌾𑌨𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋
𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥௧௦॥ 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑍇
𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁 । 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌏𑌭𑌿𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑌿 𑌏𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥௧௧॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋𑌷𑍍𑌟𑍇
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁

டைந்தவர்களுடைய வநுபவத்தை விசேஷமாக சொல்லென்று முனிவர்கள் கேட்க வப்பொழுது நாசிகேது முனிவர்களை நோக்கி முனிவர்களே ! அன்னதானம், கோதானம், செய்தவர்களுக்கு வைதரணீநதிக் கரையி லனேகம் பசுக்கள் நிற்கின்றதுகள். அதிகளிலேறிக் கொண்டக்கரை கடந்து வெகுவிதமான அன்னங்களைப் புஜித்து, மனோகரமான கிரகங்களி லவர்கள் வசித்துக்கொண்டு சுகந்தபரிமளங்களைப் பூசிக்கொண்டு சுகமாக விருக்கின்றார்கள். தவிரவும், கர்ப்பூரப்பொடி, ஏலம், லவங்கம், முதலானதுகளோடுகூடின தாம்பூலந்தரித்து அம்சதூலிகா மெத்தையில் திவ்வியஸ்திரீகளோடுகூடி போகத்தை யனுபவிக்கின்றார்கள். முனிவர்களே ! பாபிகளோவென்றால் பாம்புகளும், தேள்களும், சுக்

ராயா யாந்தி ॥ ௧௨ ॥ பாஷாணதாரிஸம்யுக்தை: ஶ்வப்ரைஶ்வப்ர-
ஶ்வ்ருதை: । க்ஷுதாபார்த்ரக்ருதாத்யந்தபீடிதோ து:கஜீவிநாம் ॥
॥ ௧௩ ॥ தப்தாங்காரை: பாஷாண ஸ்தலா ப்ராந்தை: ஶ்வப்ரஶ்வப்ரை: । ஶ்வ-
ப்ருத்ரக்ஷவிஷோரகேண ஶ்வபீதத்தவாம்ஸ்யநா ॥ ௧௪ ॥ ஶ்வப-
ஹாஜவக்ஷஸ்ஸ்வதத்தவாபர்கயாஷ்ட்ரத: । அத்யந்தபீடிதோ ஶா-
பை: ப்ராணிநாம் பாபகர்மணாம் ॥ ௧௫ ॥ தேஜஸ்வி ஸ்வாதந்த்ர்ய-
ஹீநாஸ்ச ப்ரபுஜநஸ்ச ஸமுத்ரா । யமாஜ்ஞயா மஹிஷ்ரேஷ்டா:
யேந மஹதா ப்ருதா: ॥ ௧௬ ॥ ஹாஹேதி ஸ்தாத ஜநேத்யேவம் க்ரந்த-
மாநா நராஸ்ஸதா: । விஷ்டாகூபம் நஜாநந்தி ஶ்வபூர்த்தகோரயநா: ॥
॥ ௧௭ ॥ பதத்யுபரஸம்யுக்தா மஹதே க்ரோதே ஸாதாஸ்த-
ரே । ஸாலகூபே ஶ்வந்தப்ராஸ் பூயஶோணிதபூரிதே
॥ ௧௮ ॥ ஶ்வாஸாபூர்ணேந பதந்ந பயபங்கிதே । ஜலம்
ஶ்ரோஶேந மஹதா ப்ராப்யவைதரணீம் நதீம் ॥ ௧௯ ॥ பஹு-
க்ரோதஸம்யுக்தாம் பஹுக்ராஹஸமந்விதாம் । பஹ்வாவர்த்த-
ஸமாவ்ருதாம் பஹுஸபுவ்ருஶ்சிகாம் ॥ ௨௦ ॥ மத்-
ஸ்யாநக்ரம்ருதாம் பஹுபாஹவஸேவிதாம் । பஹுஶோ-
ஷ்ட்ரஸ்தராம் தே தத்ர ஸ்வயமேவ தரந்தி ச ॥ ௨௧ ॥ ஹந்யமாநா:
கஶாபாதைர் யமதூதைர் மஹாமஹை: । யே நரா
மஹீஶாபாபதூநா ஹஸந்தி ப்ராணிஹிம்ஸகா: ॥ ௨௨ ॥ ஸ்வா-
ஷ்டவேதமோ நித்யம் யே ச ஸ்யு: பாபபாஷகா: । ஶவம்

கான்கல்லுகளும், மேடுகளும், பள்ளங்களும், கொடிகளும், செடிகளும், கதகதப்பான தணல்களும், கொதித்தமணல்களும், மிருந்தசேறுகளுமுள்ள பாதையில் தயங்கிச் சுத்திச் சுத்திவந்து அம்மா அப்பாவென்றலறி இருட்டிலுழன்று மூத்திரக்குழியிலும், அமேத்தியம், ரக்தம், சலம்நிறைந்த பாழும் கிணற்றிலும்விழுந்து காட்டுத்தீயால் பொசிங்கி தேகத்திலெரிச்சலோடுகூட வைதரணியையடைந்து மலைகள் போன்ற அலைகளோடும், குழிகள்போன்ற சுழிகளோடும், முதலைகள் முதலான துஷ்டஜெந்துக்களோடும் கூடின அந்த நதியிலிறங்கி மூச்சு முட்டி வயிறாதிக் கைகால்கள் சலித்து நிற்கும் பொழுது, யமதூதர்கள் சவுக்காலடிக்கப் பதறிப்பதறிக் கரையிலேறி யமனிடம்வந்து அவராஞ்ஞையினலவர

க்ரமேண ஸம்ப்ராப்ய நரா யாதநா யாதநாஸ்து ॥ ௨௩ ॥ நரகே வஸிதவ்யந்தே யதா கர்மவஶா நரா: । இத்யேதத்கதிதம் விப்ரா யதா ஸர்வம் மயா ஶ்ருதம் ॥ ௨௪ ॥ த்ருஷ்டம் சாபி ஸ ஶேஷேண யதாவத்பரிஶேஷத: ॥ ௨௫ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே காஶிகாகண்டே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
கர்மவிபாககதநம் நாம நவமோऽத்யாய: ॥
இதி ஷஷ்டிநவஸப்ததிதமோऽத்யாய: ॥

அத ஸப்ததிதமோऽத்யாய: ॥

ஸூத:— நாஸிகேதோர் வசஶ்ஶ்ருத்வா ஸர்வே தே முநிஸத்தமா: । விஸ்மயம் பரமம் கத்வா ஸஸ்மருஶ்ஶங்கரம் ஶிவம் ॥ ௧ ॥ உத்தாலகோ முநிஶ்ரேஷ்டாநாம் ஸர்வேஷாம் முநிஸத்தமா: । ச்யவநாதீந் ஸமேத்யாத்ர ஜகாமாஶ்ரமமாத்மந: ॥ ௨ ॥ ச்யவநஶ்ச பரத்வாஜோ காலவ: கௌத்ஸ உத்தவ: । ஹரிதஶ்வோ மஹாநாத: ஶாண்டில்யோ ப்ருகுரேவ ச ॥ ௩ ॥ அநபாயோ பூரிவஸு: கேதாராரங்கஶம்பரா: । முநி: பரமகல்யாண: அங்கிரா காஶ்யப: ॥ ௪ ॥ ஏதே சாந்யே ச பஹவ: ருஷயோ முநயோ

வர்கள் பாபத்திற்குத் தக்கபடி நரகத்தை யனுபவிக்கின்றார்க ளென்று நாசிகேது சொல்லிமுடித்தான்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்திஒன்பதாவது அத்தியாயம்
புண்ணிய பாப பலம் முற்றிற்று.

எழுபதாவது அத்தியாயம்

சூதர்சொல்லுகின்றார்:- நாசிகேதுவினுடையவசனத்தைக்கேட்டு ஆச்சரியமடைந்துசங்கரனைத்தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் சியவனர், பரத்துவாசர், காலவர், கௌச்சர், உத்தவர், ஹரிதசுவர், மகாநாதர், சாண்டில்லியர், பிரகு, அனபாயர், பூரித்வசு, கேதாரர், ஆரங்கு, சம்பரர், பரமகலியாணர், அங்கிவா, காசியபர் முதலான மகரிஷிகளிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டு உத்தாலகர் பர்ண

[illegible]

சாலைக்குச் சென்றார். நாசிகேதுவும் இதிஹாஸமன்னியில் வேத சாஸ்திரங்களை மாத்திரங்கொண்டு அரியமுடியாத சூட்சமங்களை யுடையதுகளாயும் துக்கத்தை நிவிர்த்திசெய்து மோட்சத்தை யளிப்பதிலுயர்ந்த சாதனங்களாயுமிருக்கிறயோகங்களையும், வேத வேதாந்தங்களாலுபதேசிக்கப்பட்ட பரமாத்மாவையும் அவரைய டியச்சாதனமானப்பிரணவத்தையும், முனிகளுக்குபதேசித்துவிட் டுத் தன்னைப்போன்ற முனிவர்களையெல்லா மதிசயித்தவராய்க் கொண்டு வேதவநத்தை யடைந்து சீவன்முக்தனாய் நித்தியவாசஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். முனிவர்களே! யாதொரு வேதவ

த்ர விசார்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ஹேதுரிதி கிமத்ர வாச்யம் ॥ ௧௪ ॥ யஸ்மிந்
ஸ்நாநேநைவ விமுக்திமார்கம் ஸம்ப்ராப்நுவந்தே தீர்த்தவரே
மநுஷ்யா: । விஸ்ரம்ஸநாதேவ விமுக்திமார்கம் நீத்வா ஜ்ஞாநைஸ்த
ஸத்யோதிமுஹரே பவித்ரே ॥ ௧௫ ॥ யத் பாதகம் ஹந்தி ஹி
த்ருஷ்டமாத்ரம் ஸ்ப்ருஷ்டம் ஜலம் வேதவித்ப்ரக்ருஷ்டம் । ஸ்நாநாத்
விமுக்தேர்பயதம் மநீஷா: கிம் ஜப்யமோக்ஷேந விமுக்தி
மஸ்ய ॥ ௧௬ ॥ வாராணஸீ ப்ராயணமுக்திதாத்ரீ பீத்வா தத கே
தாரஜலம் விமுச்யதே । ஸ்ரீசைலமாஸாத்ய தத தர்சநேந
ஸம்ப்ராப்யதேऽத்ராப்யவகாஹநாத் ஸா ॥ ௧௭ ॥ ஸந்த்ந ஜா
நாதி நரோ விமோஹாத் லோகாத்மகா பாதகஸங்கயாசு । கா
மாபி ராமாச்ரயதே மநுஷ்யா ஜாதம் ந ஜாநாத்யதிமுக்தி
பாவம் ॥ ௧௮ ॥ தஸ்மாத் ஸத்யோதிமுஹரே மநுஷ்யா: ஸ்ரீவேத
தீர்த்தே கலிபாதகக்நே । ஸ்நாயாமிபாநா ஹ்ருதிவாऽவிபாநா
ந்நிரா விமுக்திம் ஸமவாப்நுயாமி ॥ ௧௯ ॥ பாரா பாராணேஷு
முநிப்ரவீரா ஸ்ராவேஷு ஸவேமுஷு ச ஸர்வப்ரஸித்தம் ।
ஸூக்ஷ்மம் ஸமுமுக்ஷுப்ரகாசிதாத் ஸ்யாநம் சிவஸ்யாஸ்ய ம
ஹாநுபாவம் ॥ ௨௦ ॥ ஸ்ரீரங்கத்வார்த்ர நிஜமாத சம்பு:
கைலாஸஸம்யோ விஹரந்தவாந்த்யா । ஸமஞ்ஜிதாயு:
ப்ரயமம் முநீந்த்ரா ஸ்ரீதாமணேசாய முஹாய ஹரியே: ॥ ௨௧ ॥
ஸமாப்யமஸ்தாய பயா கரேண ஸம்போபயாமாஸ விதாம
ஹஞ்ஞ । ரஹஸ்யமேதஸ்ய தமேவ காஸ்யாம் கேதாரஸம்ஜ்ஞ

நத்திலிருக்கின்ற வேததீர்த்தமானது மகாபாபிகளான ஈனபுத்தி
யுள்ளவர்களுக்குங்கூட தெரிசனத்தினால் பாபநிவிருத்தியையும்,
ஸ்பரிசத்தினால் ஞானத்தையும், ஸ்நானத்தினால் மோட்சத்தையும்
கொடுக்கின்றதோ; அப்பேர்ப்பட்ட வேதவநத்தில் வேதவித்தா
யும் பிரம்மவித்தாயுமிருக்கின்ற நாசிகேது ஜீவன்முக்தியை யடைந்
தாரென்று சொல்லவாவேணும்? காசியில் மரணத்தால் முக்தி.
கேதாரத்தில் ஜலபானத்தால் முக்தி. ஸ்ரீசைலத்தில் தெரிசனத்
தினால் முக்தி. வேதவநத்தில் ஸ்நானத்தினாலேயே முக்தி. ஓ மு
னிவர்களே! சாதாரணமான லோகவிஷயங்களை யறியவல்லமையில்
லாத மூடஜனங்களுக்கு அதிரகசியமான இந்தவிஷயமெப்படித்

शिवयोः सन्निधेः ॥ २२ ॥ यत्र स्थित्वा परमं निधानं वि
ज्ञातुं शक्नोति न च मानवा हि । तदभ्यासेनैव विमलज्ञा
नं ध्रुवं दिव्यं यथासक्तं निजमात्मसंस्थः ॥ २३ ॥ तथैव
योगाभ्यासकृतिप्रक्षालितज्ञानात् पापं क्षिप्रमेव विप्राः । श्री
वेदारण्यनिकेतस्य स्वयंज्योतिः भवान्या सहितं यस्तु नीरजा
संसारार्तं प्रकटनवशात् दर्शितं शैववन्द्यम् ॥
॥ २४ ॥ स्कन्दनायी प्रकटितसम्प्रदायन्नीरजाय कंसहा
रहिताय श्रुतिविषयतां प्राप्य यशोऽवतु ।
विघ्नेशाद्वि प्रकटये यथा राजहारोऽपि स्थितानां
विद्यावारवनारसंहयोगेन नित्यम् ॥ २५ ॥ वेदारण्ये
प्रवसति यत्र संसारार्णवे ज्ञानैश्च स्नात्वा तं दे
वं प्राप्य कथितमिति तत्प्रसादं च तीर्थम् । न तदेवं वि
जानाति यो नरः स्वयं ततः ॥ २६ ॥ श्रीमद्वेदवनं प्रा
प्य स्नानं कृत्वा यथाविधि । विनश्यन्ति न संशयः स्वर्ग
नाशं क्रियावाप्यते ॥ २७ ॥ कृतस्नानं प्रयत्नेन हिमवत्प्रस्थ
कन्दसन्निधौ । इति तत्कथितं विप्रा नासिकेतादिभिः
सह ॥ २८ ॥ वसितं सर्वदा नित्यं स यथा प्राप्तवा
न् । ज्ञानं सम्यगुदयं सर्वं दत्तात्रेयस्य प्रसादतः ॥
॥ २९ ॥ श्वेतकेतोर्मुखं स्वप्ने यत्र यथा सन्तापाद्
तत् । तत्रैव निष्कामात्कृतं श्रीतीर्थं पापनाशनम् ॥

தெரியப்போகின்றது ? ஆகையால் கலிமலத்தை விலக்க வல்லமையுள்ள வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படியோ அவிதியாகவோ யெப்படியாவது கட்டாயமாக ஜனனமெடுத்தால் ஒருக்காலாவது ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். இந்தவேதவநமானது வேதத்திலும் வேதாந்தத்திலும் சாஸ்திரங்களிலும் விரிவாய் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதினுடைய மகிமையை பரமேசுவரன் பார்வதிக்கும் விநாயகருக்கும் ஸ்கந்தருக்கும் முன்காலத்திலுபதேசித்திருக்கின்றார். ஸ்கந்தர் அகஸ்தியருக்குபதேசித்திருக்கின்றார். மிகவும் ரகசியமானப் பிரம்மத்தை யரியவல்லமையில்லாத மானிடர்களின் முக்தியின் பொருட்டு வேததீர்த்தமேர்ப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் சம்புவானவர் தேவியோடுகூட நித்தியம் பிரத்தியக்ஷமாய் வசிக்கின்றபடியால் இது உத்தமஸ்தலம். இவ்விதமான நாசிகேதுவின் சரித்தி

॥ ௩௦ ॥ ய இதம் ஶ்ருணுயாந்நித்யம் படேத்வாபி வஶீக்ருதாத்மக: । த
ஸ்ய ஜ்ஞாநோதயோ விப்ரா ஸ்வாயாஸேந ஜாயதே ॥ ௩௧ ॥ வி
ஶுத்தஸத்த்வ: பாபேப்ய: ப்ராப்நோத்யாத்மஸம்பதம் । ஜராமரண
நிர்முக்தோ தேவவத்திவி மோததே ॥ ௩௨ ॥ ஸ்வர்க்யம் யஶஸ்யமா
யுஷ்யம் ஸ்ரீப்ரதம் ப்ரஜாவர்த்தநம் । ஶ்வேதகேதோரிதம் விப்ரா
ஆக்யாநம் பாவநம் ந்ருணாம் ॥ ௩௩ ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே காஶீகண்டே
வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே நாஸிகேதசரிதம் நாம
தஶமோऽத்யாய:
இதி ஸப்ததிதமோऽத்யாய: ॥

அதைகஸப்ததிதமோऽத்யாய: ॥

ஸூத: — இத்தம் ஸ முநிஶார்தூல: ஶ்வேதகேது:
ப்ரதாபவாந் । யதா வேதவநம் ப்ராப்ய வேதாரண்யநிவாஸி
ந: ॥ ௧ ॥ ப்ரஸாதாச் ப்ராப்தவாந் ஜ்ஞாநம் துர்லபம் யேந
லப்யதே । கிந்த்வஜ்ஞாதசாரோ ஹி பவந்தோ முநிஸத்தமா: ॥
॥ ௨ ॥ பரிப்ருச்சத தத்ஸர்வம் தீயதாஸ்ய ப்ரஸாதத: । த
த்ஸர்வம் கீர்தயிஷ்யாமி ஶ்ருணுதாயாந்தி வேதஸா ॥ ௩ ॥ ருஷய: —

ரத்தைக் கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும் முக்தியை யடைவார்க
ளென்பதில் சந்தேகமில்லை யென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபதாவது அத்தியாயம்
நாஸிகேதுசரித்திரம் முற்றிற்று.

எழுபத்தோன்றுவது அத்தியாயம்.

இந்தவிதமாகச் சுவேதகேது வேதவநேசனனுக்கிரகத்தால் முக்திசாதனமானஞ் ஞானத்தையடைந்தார். இனிமேல் யெத்தைக்கேட்க விரும்புகின்றீர்களோ அதைச்சொல்லுகின்றேனென் றுசொன்ன சூதமுனிவரைநோக்கி முனிவர்கள் ஓ சூதரே! இந்த

வாருணேந யதா தத்த்வம் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமவாபிதம் முஹு: । ப்ருகவே ச
கதிதம் பஶ்சாத்தத் ஸர்வம் கதயாதுநா ॥ ௪ ॥ ஸூத உவாச —
ஸம்ஶயம் ஸகலம் தவ வாங்மநஸாதீதம் । ஶ்ருண்வதாமபி ஸ
வேதஷா மூலகம் நைவ ஜாயதே ॥ ௫ ॥ ப்ரத்யக்ஜ்ஞாநஸ்ய
யா வேத்ய விஷ்ணு: ஸ்யாதி ப்ரஜ்ஞாநாத் । ஸம்ப்ராப்த: ஶ்ருஹாத்ய
ந நுஹாசேத்யஷா கதாத்யக்தம் நஹாதி ந ॥ ௬ ॥ நயமாவஹி
ப்ராய முயாவத்தமேவ ந । நாவாக் ப்ராயம் தமேவ ஸ்யாத்
ப்ரத்யக்ஷி த்ரியா த்விஜா: ॥ ௭ ॥ ஸூதஷிலக்ஷணம் ஜ்ஞாநம் வ
ருணேந ப்ரக்ஷிதம் । ப்ருகவே தச்ச முநீஶ்வராய தேந வி
ஷ்ணுயுயாஶ்ரம் ॥ ௮ ॥ தபஸ்த: பரா தஸ்ய வரு
ணஸ்ய கயீத: । புத்ராயும் ஸமுஹாநாய ஸம்ப்ரீதோ
முநீஶ்வரா: ॥ ௯ ॥ ததா வருணமுக்த்ய ஹரிர்முராரிவா
ஹந: । தபஸ்தவோவியாநந்தஸ் கதயாமாஸ வாஹநாஸ் ॥
॥ ௧௦ ॥ தத்ஸ ஸமயே ப்ராதே கதாதே வருணோ த்விஜா: ।
கேஶவம் பரிவப்ரூஹ யதாயோக மவஸ்திதம் ॥ ௧௧ ॥ ஸ்வாத்ம
த்ருஷ்டிஹேதுந யதா ப்ரத்யமவஸ்திதம் । தத: ப்ரத்யமவாபேக்ஷ
வ யதாவாதுநிவாஜவா: ॥ ௧௨ ॥ ஸநக்ஷ்ப்ரத்யேவேஶ ஸம்பி
காவதிஶ்வராம் । யதாவஷே ஸமாவிந ஸம்ஸ்தித: கம்ஸஸம்ஜ

வேதவனத்தில் வருணபகவானாலே யெவ்விதம் ஞானமடையப்பட்டது? தன்புத்திரனைப் பிரகுவுக்கு யெவ்வித முபதேசிக்கப்பட்டதென்று கேட்கவப்பொழுது சூதர் சொல்லுகின்றார்:— முனிகளே! யெதிரிட்டு தோனாததாயும் ஸம்சயமற்றுப் பிரகாசிக்கின்றதாயுமிருக்கின்ற வாக்குக்கும் மனதுக்குமெட்டாதப் பிரத்தியக பின்னப் பிரம்மஞ்ஞானமானது விஷ்ணுவினிடமிருந்து வருணனாலடையப்பட்டுப்பிரகு பிரகுவுக்குபதேசிக்கப்பட்டது. அதாவது புத்திரனுக்காக வருணன் விஷ்ணுவையுத்தேசித்து வெகுகாலந்தவம்புரியும்பொழுது கருடவாகனரூடராக யெழுந்தருளி வருணனைநோக்கி வருணா! உன்தவத்தினால் மிகச்சந்தோஷமடைந்தேனென்று தவத்தின் பெருமையைச் சொல்லிக்கொண்டு எதிரில் நிற்கும் பத்மநாபனைக்கண்டு வருணன் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து நமஸ்கரித்து ஸ்துதித்துத் தன்னபீஷ்டத்தை யவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு பிரகு சுத்தப்பிரம்ம ஸ்வரூபத்தைப் பிரச்னஞ்

ந: ॥ ௧௩ ॥ ஶ்ரீக்ருஷ்ண: — ஶ்ருணு ஶர்வேண மநஸா வருணா
ஹிதமாநஸ: । யத்து:க்கா மர்மஜந்து ஜாயதே ஸததம் ந்ரு
ணாம் ॥ ௧௪ ॥ அநாதிஸித்தஸம்ஸாரோ யதாநாதிர்மஹேஶ்வ
ர: । ஜீவோ ஜகச்சேதி ததாநாதித்ரயம் மதம் ॥ ௧௫ ॥
அதஸ்தேஷு ஸததம் ஸம்ஜந்ம ச தேஹிநாம் । மரணஞ்ச ஸ
மாஸேந தத்ரைவ ஸததம் ஸம்பவேத் ॥ ௧௬ ॥ அதஸ்து:க்கஜந்
கம் ப்ராணிநாம் ஸம்பவதி த்ருவம் । ஜநநம் மரணம் ஶாஶ்வதம்
பரிவர்த்யதே ॥ ௧௭ ॥ ஸர்வது:க்கப்ரஶமநம் ஜ்ஞாநமேவ ப்ரஸா
தஜம் । ப்ராப்தவ்யம் ஸர்வதா ப்ராஜ்ஞை: ஸர்வதா ஜ்ஞாநஸித்தயே
ப்யதே ॥ ௧௮ ॥ நாந்யதா ஸ்வர்கமோக்ஷம் ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு பாஷ்ய
தே । தபஸா தீர்த்தஸ்நாநேந வேதஸா ஶ்ருண்வ ஸாம்ப்ரதம் ॥
॥ ௧௯ ॥ யதேதத்ஸர்வஜ்ஞாநம் யோகஜம் பாபநாஶநம் । தப
ஸா ஸித்யதே தஸ்ய தீர்த்தஸ்நாநாத் ॥ ௨௦ ॥ க்ஷேத்ரா
ணாம் தர்ஶநாத்வாபி தீர்த்தாயதநஸேவநாத் । ப்ரஸாதாந்நி
ஶ்சயாநாம் ஸம்பாஷணாத் ஸாதுஸாக்ஷிணாம் ॥ ௨௧ ॥ ஶ்ரோத்ரிய
நாம் ஶாஸ்த்ராணாம் வேதாநாம் தாரணாதபி । ப்ராப்யதே ப
ரம் ஜ்ஞாநம் மநஸஸ்துஷ்டிகாரணாத் ॥ ௨௨ ॥ யேந யேந ஸ்வசே
தஸ்துஷ்டிர்மநஸஸ்தேந தத் । ப்ராப்யதே ஸர்வஶமநம்
ஜ்ஞாநமாஶு ந ஸம்ஶய: ॥ ௨௩ ॥ ஜ்ஞாநதோ மநஸஸ்துஷ்டிஶ்ச

செய்யவப்பொழுது நாராயணர் பராசக்தியோடு கூடின பரமேசு வரனை வணங்கித் தியானித்துக்கொண்டு வருணனைப் பார்த்து வருண! யெப்படிப் பரமேசுவர னநாதியோ அப்படியே ஜீவே சுவரஜகமென்ற மூன்றுமநாதிகள். ஆகையால் பிராணிகளுக் கடிக்கடி ஜனனமரணங்கள் சேர்ந்தே உண்டாகித்துக்கத்தைக் கொடுக்கின்றதுகள். அப்பேர்ப்பட்ட துக்க நாசம் பரமேசுவரன் பிரசாதத்தினுல் ஞானத்தையடைந்தவனுக்கு யேர்ப்படுகின்றது. அதுவும் தவத்தினுலும், புண்ணியதீர்த்தத்தில் ஸ்நானத்தினுலும், புண்ணியக்ஷேத்திரத்தின் தெரிசனத்தினுலும், சாதுக்களுடையசம் பாஷணத்தினுலும், சாஸ்திரவிசாரத்தினுலும், வேதாத்தியயனத் தினுலும், மனதின் சந்தோஷத்தினுலு முண்டாகின்றது. ஆகை யாலெதுயெது யெப்போது கிடைக்கின்றதோ அதினுல் சந்தோ ஷத்தை யடையவேண்டும். அத்தியாசயை விட்டு மனதுஸ்திர

ணம் வஶீக்ருதம் । சித்தே ஸ்திரீக்ருதே நூநம் ஜ்ஞாநம் ஸம்
ப்ரவர்த்ததே ॥ ௨௪ ॥ தஸ்மாச்சித்தஸ்திரம் கார்யம் யேந கேந
நாப்யுபாயிநா । சித்தே சலதி ஸம்ஸாரோ நிஶ்சலே முக்திர
வ்யயா ॥ ௨௫ ॥ தஸ்மாச்சித்தவிகாரேண ஸம்ஸாரம் வித்தி ஸர்வ
தா । அஸம்ஸாரம் விஜாநீயா நூநம் ஸ்வாஸ்த்யலக்ஷணம் ॥ ௨௬ ॥ த
ஸ்மாத் ஸ்திரீக்ருதே சித்தே ஸர்வஸம்ப்ரதிஹாதிஹி । அஜ்ஞாநஞ்ச
ததாஜ்ஞாநஞ்ச பவேத்யத்கிஞ்சிதீப்ஸிதம் ॥ ௨௭ ॥ அஜ்ஞாநாத்து த
யா ஜ்ஞாநம் பவேத்யத்கிஞ்சிதீப்ஸிதம் । கேசிஜ்ஜ்ஞாநம் தபோபி
ர்தாநைஶ்சாபி ததா பரே ॥ ௨௮ ॥ தீர்த்தஸ்நாநைஸ் ததா
கேசித் வ்ரதைஸ்தத்ர நியமைஃ பரே । விவிதைர்யஸ்யாயதைஶ்சா
பி கேசிதிச்சந்தி ஸாதவஃ ॥ ௨௯ ॥ கேசித்பக்திவிஶேஷேண தேந
கேநாபி ஸாதவஃ । ஸ்வமத்யா ததா கேசித் ப்ராஹுரேவேச்சந்தி
மாநவாஃ ॥ ௩௦ ॥ கேசித்த்யாநஸமாதிப்யாம் ஜ்ஞாநமிச்சந்தி ஸா
தவஃ । யதஸ்தத் ப்ராப்யதே நித்யம் தவி காமிநேஷவணாஸ் ॥
௩௧ ॥ ஸ்வயோஹி பூர்வம் பூர்வேத்ய கேசிதேவம் வதந்திஹி ।
அதவஸ்வி காமேந காமாநந்தரவாப்யதே ॥ ௩௨ ॥ யபோபு

மானல் ஞானம் கட்டாயமாய் உண்டாகும். வாக்குக்கெட்டாத பரம்பொருளே நமது ஆத்மஸ்வரூபம். பிரத்தியக்கான நமது ஆத்மாவே அவாக்கான பரமாத்மா. இரண்டுமொன்றே. பிரத்தியகபின்ன பரமாத்மாவைத்தவிர வேறுவஸ்து வில்லாதபடியால் எந்தவுபாயத்தினலாவது சித்தத்தை நிலைநிறுத்தவேண்டும். சித்தம் சலித்தால் சம்சாரம், ஸ்திரமாயிருந்தா லழிவில்லாத முக்தி. அவனவனும் தன்னுடைய மனதுயெப்பொழுது ஸதாகாலமும் சந்தோஷத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கின்றதோ அப்பொழுது தனக்குச் சீவன்முக்தியுண்டாயிருக்கின்றதென்று அறிந்துகொள்ளவேண்டியது. ஞானத்தைக்காட்டிலும் அஞ்ஞானமும் சிலவிஷயத்தில் விரும்பப்படும். அதாவது தனக்குத் துக்கமொருக்காலும் தோன்றக்கூடாதென்று விரும்புகின்றார்களல்லவா. அப்படியே சுகவிஷயத்தில் ஞானத்தில் விருப்பமுண்டாகின்றது. உத்தமமான ஞானமானது தவங்களினாலும், தானங்களினாலு முண்டாகின்றதென்று சிலர் சொல்லுகின்றார்கள். தீர்த்தஸ்நானத்தாலென்று சிலர், விருதங்களாலென்று சிலர், தர்மானுஷ்டானத்தா

யஷ்டேஸ்ய ஸம்ஹதிர் யதாத்ராஸ்த்வ ஜாயதே । காரோந்தேதஸ்த்வ ஸம்ஹதிம் வ்யாஹரந்தி ததேதரே ॥ ௧௩ ॥ தத்ராபி நிஶ்சயம் வித்தம் ஸர்வேஷாம் தத்ப்ரயாஸவேத் । ஸ்த்ரீணாம் ஹாவே ந ரமதே தயா வித்தஸமாஹித: ॥ ௧௪ ॥ அநந்யாபேக்ஷம் ஹோமவிஜ்ஞாநாஸ் ப்ரகரோதி ய: । தஸ்யைவாநந்தஜனகம் யத்ஸர்வம் ஸ்யாந்நாஸ்தவேஸ் ॥ ௧௫ ॥ ரதஸம்ஸ்தி ஜாநீஹி ஆனந்தலக்ஷணம் । தஸ்ய ததஸ் க்ஷணிகம் தத்ஸாக்ஷ் ஸாயாநதயாऽபவ ॥ ௧௬ ॥ பாஶ்யதே நைவ காந்த்ஸ்ய யோகிபிர்ஜ்ஞாயதே ததா । அதஸ்ஸர்வம் நேத்ருஷ்டி ஸாயஸ்ஸ்ரீநிவேஶம் ॥ ௧௭ ॥ யதஸ்தக்ஷணிகம் விஷி லக்ஷணம் ஸதபோதிதம் । அநந்த ஸ்வரூபத ஸ்ரா ததிருஷ்டி ஹி ஸாயஸ்: ॥ ௧௮ ॥ ஸாவயாநதயாऽத்ராவி யத்ந்யத்ராபி யத்ஸவேஸ் । உபயோஸ்த்ஷிஜாநீயா த்ஆநந்தம் ஸர்வலக்ஷணம் ॥ ௧௯ ॥ அதஏவ போவதேஶேந ப்ராப்யதே யஜ்ஞவிஸ்வாஸம் । அநாயாஸக்ருதஞ்சி ஹ்ருந்த்ராயாஸஸம்பவம் ॥ ௨௦ ॥ தப: ப்ரப்ருதி யத்ப்ராப்தம் வர்ணாஸநஸஞ்சிதம் । உபதேஶாத் வேநைவ ஜ்ஞாதம் கஸ்யாபி கஹிஷ்விஸ் ॥ ௨௧ ॥ ஜ்ஞாநம் நஷ்டம் ந்ருணாம் தஸ்ய யோஜநவர்ஜிதம் । அதஏவ ப்ராப்தே ஜ்ஞாநம் நியதோநஸ: ॥ ௨௨ ॥ வித்தம் நியமிதம் கார்யாந்நாந்யதா ஸம

லென்றுசிலர், யோகாப்பியாசத்தாலென்றுசிலர், சிலர்கள்மனதின் சந்தோஷம்ஞானகாரணம்; சந்தோஷம்காமத்தாலுண்டாகின்றது; காமம்ஸ்திரீசங்கத்தாலனுபவிக்கப்படுகின்றது; ஆநந்தரூபமானப் பிரம்மமே காமக்கலவியி லொருமுகப்பட்ட மனோவிருத்தியில் பிரதிபலித்து க்ஷணிகமான விஷயசுகமாகின்றது; அதுவே ஸ்திரமாயிருந்தால் பிரம்மானந்தமாகின்றது; க்ஷணிகசுகத்துக்குக் காரணமாயிருப்பதினாலேதான் சாதுக்கள் ஸ்திரீகளை விரும்புகிறதில்லை; ஆனாலும் முதலில் சுகரூபத்தையறிய ஸ்திரீகளே நிமித்தமானதால் அவர்களை முந்திக்கு மூலகாரணமென்று சொல்லுகின்றார்கள். ஞானமானது உபதேசத்தினாலேயே அடையப்படுகின்றது. தவம்முதலானது சிரமப்பட்டு அடையக்கூடியது. உபதேசத்தினால் மாத்திரமடையக்கூடியதில்லை. ஞானியினிடம் ஞானக்குறிகாணப்படும். குறியில்லாவிட்டால் ஞானியல்ல. மானதமான கர்

மாத்ம்யத: । கர்மஸாம்யம் ஹ்யவேக்ஷ ஜ்ஞானம் யேனேதம் ஸம்ப்ரஜாயதே ॥
॥ ௪௩ ॥ கர்மஸாம்யம் விநா நைவ ஜ்ஞானஸித்திர் மஹோதய । ய
தேதத் கதிதம் பும்ஸாம் கர்மஸாம்யம் மயாऽனக ॥ ௪௪ ॥ தத்தே
த்வாத்மஜ்ஞானம் விப்ர ப்ராப்ஸ்யஸி தத்த்வத: । யஸ்மாத் கர்மாதிகர்ம
ணாமநவஸம்பவி ॥ ௪௫ ॥ ஜ்ஞானான்னைவ விஜானாதி யதஸ்தத்
ஸாம்யலக்ஷணம் । சித்தஸ்ய ஸ்திரதாऽத்யந்தம் ததேதத் பரிகீர்த்தி
தம் ॥ ௪௬ ॥ ஸமோ மானேऽவமானே ச யத்தத்தஸ்ய ப்ரகீர்த்திதம் ।
ஸமஸ்துதிஷு நிந்தாஸு யத்வைஷம்யம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥ ௪௭ ॥
ஶத்ரு கர்மவிஶேஷாணி ஸதா வாக்யவிலக்ஷண: । சித்திகர்ம
ணோ ஹேதுஸ்யா பாவ: பரந்தப ॥ ௪௮ ॥ லோஷ்டே ச காஞ்ச
நே தச்ச மித்ரே ஶத்ரௌ ஸாம்யம் ப்ரவர்த்ததே । தேஹத்யாகே ஸ
த்வே கிம் லோஷ்டம் கிம் காஞ்சனம் ॥ ௪௯ ॥ மித்ராமித்ரவ்யவஹா
விதா ததாஶ்ரயா । சித்தவ்ருத்தாணி பாராஶ்ச சித்த ஸங்கல்ப
ஸம்பவாநிகம் ॥ ௫௦ ॥ அஹங்காரஸமுத்பூதா ஜானாத்யேவம் ம
ஹாயஶ: । ஸர்வாணி சித்தாணி ததா பாரமார்த்திகம் ॥
॥ ௫௧ ॥ யோ வேத்தி ஸாக்ஷாந்நைந ஸ வேத்தி நஸம்ஶய: । அஹ
ங்காரம் பரித்யஜ்ய ஸர்வே ஸந்தி ஸாம்யதே ॥ ௫௨ ॥ பரம
ம் நஜானாதி ஸ்வாத்மஜ்ஞத்வ சித்த பாவிதம் । ஸர்வே ஸர்வத்ர ய:
ப்ரவிஜானாதி மானவ: ॥ ௫௩ ॥ அஹம்ஸ்வாமித்வம் தச்ச ஸவிஜா

மாவினுடைய சமபாவமானது ஞானக்குறி. ஞானிக்கு மானம், அவமானம், ஸ்துதி, நிந்தை, மித்திரன், சத்துரு, தங்கம், ஓடு யெல்லாம் சமமாகவே யிருக்கின்றபடியால் மானதகர்மசாமிய மென்கிற ஞானக்குறி யவனிடத்தில் காணப்படும். ஓ வருணு! அதுநியாயந்தானே. உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்தால் மித்திரனர்? சத்துருவார்? தங்கமேது? ஓடேது? ஆகையால் உயிரிருக்கும் பொழுது சித்தத்தின் விகல்பத்தினுல் தானே பேதபுத்தி. யெல்லாம் அகங்காரத்தா லுண்டாகின்றபடியால் நானென்கிற அகந்தையையும் யெனதென்கிற மமதையையும் விட்டு யெங்கும் நிறைந்து சுயம்பிரகாசமாய் விளங்கும் சச்சிதானந்தப் பிரம்மமே நாமென்று நிதித்தியாசனம் செய்து சமபுத்தியோடு கூடியிருப்பவனே ஞானீ. யென்னுடையதென்றும் பிறனுடையதென்றும் சங்கல்பந்தானஞ்

நாத்ர ஸம்ஶய: । ததைவ நியதம் முக்திர்யதாஜ்ஞானம் ததா
பவேத் ॥ ௫௪ ॥ உபதேஶாத்யதாஜ்ஞானம் து:க்கம் பார
போதய: । யஸ்ய சித்தம் பவேத்பாவம் ஸர்வத்ர ஸம்ஶயான்வித: ॥
॥ ௫௫ ॥ ஸ ஸர்வ ஜ்ஞானவான்லோகே கதந்யோ வேதக: ப
ர: । உபதேஶோபி விபலோ பவேத்தஸ்ய யதாஶ்ரணு: ॥
॥ ௫௬ ॥ அஜ்ஞானதஸ்தமேவ தஸ்ய ஜந்ம நிரர்த்தகம் । ஜ்ஞான
ஞ்ச பரமார்த்தஞ்ச யதாவத்ஸம்பரீக்ஷய ॥ ௫௭ ॥ ஶ்ரோதவ்யஶ்சி
ஸத்குரோ ரஹிதஸ் பரிபீடிதம் । தஜ்ஞானம் பவேல்லோகே
ந யதார்த்தம் நிஶ்சயதம் ॥ ௫௮ ॥ ஸத்குரு ஸஹிதா ந த
தேஶாந்தரகதாவுபௌ । த்ரவ்யம் நிக்ஷிப்ய ப்ரோசாஸ்ய
ஸம்ஸ்திதௌ ॥ ௫௯ ॥ ததஸ்ஸமாகத்ரோஸ்த்ரேண காலேனாகஸ்மிகா
ரம: । ஸ்வதேஶம் ஶ்ரீஶ்ரீவாஸ்யம் மந்த்ரஸ்யைவத ॥
॥ ௬௦ ॥ ஸமாகஸ்ய தஸ்யைவ ப்ரேஷண ஸ்வயம் பரிவேஷ்டிக
ஸ்ய । தத்ர ஸ்தித்ரோஸ்ய வாவாஸ்ய ஶ்ரீபாத்வஸ்: ॥ ௬௧ ॥
ஸ்தானம் பரம் ஸுவா க்ஷுதாபோபாஸ்ய த்ருஷ்ட்வா த । தேஶாஸ
ராந்திவ்யோதாஸ்ய ஸஞ்சிதம் யத்ஸஞ்சய: ॥ ௬௨ ॥ கேனாப்ய
பஹ்ருதம் தத்ர விலோக்ய ஹ்ருஶோதர: । பூஜ்யநாமாரஸம்
யோமாஸ் ஸம்பாதவேத பரிவ்ருத: ॥ ௬௩ ॥ ஜமாஶ ஶிக்ஷ்யம்
தத்ராஸ்ய ஸ்வஸ்வஜ்ஞாதிவாஸ்ய ச । யத்க்ருத்ய தஸ்யாஶ
மாஶ ஜமாஶாஶ்ரமஶாந்ந: ॥ ௬௪ ॥ ஸதஸ்தி ஶ்ரீகம் விஸி தத்ஸ

ஞானம். இந்தவிஷயத்தி லோருதாகரணஞ் சொல்லுகின்றேன். இரண்டு தனவான்கள் சேர்ந்து தங்கள் திரவியத்தை ஒருஇடத்தில் புதைத்து வைத்துவிட்டுத் தேசாந்திரம் சென்றார்கள். அவர்களிலொருவன் கொஞ்சகாலமிருந்துவிட்டூருக்குப் புறப்பட்டான்; மற்றொருவன் அந்தச்சமயத்தில் அவனுக்குத் தனது திரவியத்தை வாக்கினால் தானஞ்செய்து இன்னஇடத்தில் வைத்திருக்கின்றேன்; போய்எடுத்துக்கொள்ளுமென்று சொன்னதைக்கேட்ட முனிவன் மிகச்சந்தோஷமடைந்து அந்தவூர் சென்று சொன்னவிடத்தில் புதயலை யெடுத்திருப்பதைப் பார்த்து வருத்தமுற்று மூர்ச்சையடைந்து பிரப்பாடெழுந்திருந்தழுது பரிதபித்து ஊரிலுள்ளவர்களைத் தூஷித்துவிட்டுத் தன்னாசிரமமடைந்தார். ஆகை

[illegible]

யால் சங்கர்ப்பமே சோகத்திற்குக் காரணம். காரணமில்லாமல் பற்றுதல் கிடையாது. கன்றானது பால்வத்தினால் தாயைத்தள்ளுகின்றது. ஆகையால் மனதின் விருத்திதான் சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணம். தாசபாவத்தால் சுகதுக்கங்களுண்டாகும். ஆகையாலதைத் தள்ளிவிட்டு சர்வேச்வரனான பரமாத்மா நானென்று தியானிக்கவேண்டும். சங்கர்பம் விகர்ப மிரண்டையும் கட்டாயமாய்த் தள்ளிவிடவேண்டுமென்று நாராயணர் வருணனுக்குபதேசித்து விட்டு வைகுண்டம் சென்றார். பிற்பாடு வருணன் கிரமமாகத் தன்புத்திரன் பிரகுவுக்குபதேசித்து விட்டு வேதவநத்தை

[illegible] । उपदिश्यात्मविज्ञानं ययौ निगमकाननम् ॥ ७७ ॥ वेदतीर्थादिषु स्नात्वा दृष्ट्वा देवं महेश्वरम् । प्रदक्षिणनमस्कारान् कृत्वा ज्ञानमवाप सः ॥ ७८ ॥ ततो मुक्तिं क्रमेणैव तीर्थस्यास्य प्रभावतः । [illegible] व्यातं वरुणाय ययौ हरिः ॥ ७९ ॥ उपदेशं [illegible] [illegible] वरुणो हृ[illegible] । संकल्पश्च विकल्पश्च आप[illegible] प्रकीर्तितौ ॥ ८० ॥ तस्मात् [illegible] त्यक्त्वा सर्वे नैव विमुच्यते । ब्राह्मणो[illegible] ज्ञानेन विमुच्यते ॥ ८१ ॥ नान्यथा [illegible] यशासाधिनान्तरः । इति भावविशुद्धात्मा [illegible]ज्ञानेन विमुच्यते ॥ ८२ ॥ तस्मात् संकल्पजं त्यक्त्वा तथा भावं विकल्पजम् । सर्वत्र समदर्शी च [illegible] प्रगच्छति ॥ ८३ ॥ संसारसागरस्येति कीर्तितं भुवनत्रये । [illegible] पवित्रं च कथितं पापनाशनम् ॥ ८४ ॥ यस् संकल्पविकल्पानां [illegible] ॥ ८५ ॥

इति श्रीस्कान्दे काशिकाखण्डे वेदारण्यमाहात्म्ये वरुणचरितं नाम एकादशोऽध्यायः ॥
इति एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥

யடைந்து வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஜீவன்முக்தி யடைந்தான். முனிகளே! சங்கர்ப்பவிகர்ப்பங்களை யவசியந்தள்ள வேண்டுமென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்தியொன்றாவது அத்தியாயம் வருணசரித்திரம் முற்றிற்று.

அத த்விஸப்ததிதமோ'த்யாய: ||

]0[

ஶ்ரீஸூத: — ஸம்பாஷ்யைவம் ஸத்வரம் தேந த்ரிஶங்குர்ந்ருப
ஸத்தம: | ஹரிஶ்சந்த்ராபிஷேகாந்தே விஶ்வாமித்ரோபாகத: ||
|| க || உபதேஶாதஸ்ய ஸ்நாத்வா வேததீர்தே ஸஹோதய: | ஸ
ஜ்ஞாநேந ஸ்வர்கமாஸ்த வேதாரண்யநிவாஸிந: || உ || ப்ரஸா
தாச்ச பரிபூர்ணம் ச ஜ்ஞாநசக்ஷுஶ்ச ஸம்பதம் | வஸிஷ்டாநாம்
ததா தேஷாம் பாபம் ஸர்வம் வ்யநீநஶத் || ௩ || கிமந்யச்ச்ரோ
துகாமா ஹி யூயம் வத ஸுவ்ரதா: || முநய: — ஸூதஸூத
ஸர்வஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வேதாரண்யநிவாஸிந: || ச || தீர்தஸ்யாபி
மஹாமதே யதாவத்வக்துமர்ஹஸி | கதம் வேதவநம் தச்ச வேத
தீர்தம் ச கத்யதே || ரு || கியத்ப்ரமாணம் க்ஷேத்ரஸ்ய கிம் ப்ரமா
ணம் ஸூதஜ | கதம் தத்ர மஹாதேவ ஸந்நிதத்தே ஸஹோமயா
யா || சா || க்ருபயா ச கதம் தத்ர நக்ஷத்ராதிஸூர்யயா | ஸர்வ
ஜ்ஞோ மாநவா லோகே தத்ஸர்வம் வக்துமர்ஹஸி || எ || ஶ்ரீஸூ
த: — ஶ்ருணுத்வம் ஸாவதாநா வேதம் ப்ரவக்ஷ்யதே | வேதா
ரண்யஸ்ய ஸம்ஸ்தூய க்ஷணம் பாபநாஶநம் || அ || ஸர்வப்ர
ஹாவப்ரதாணம் யதா தத்ர ஸஹோமயா | ஸந்நிதாநம் கரோ
தே ப்ராணிநாம் ஜ்ஞாநதாயிநி || கூ || அத்யோஜநவிஸ்த

எழுபத்தி இரண்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியுஞ் சூதர் சௌனகாதிகளைநோக்கி நீசனான திரிசங்கு அரிச்சந்திரனக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டு வேதவனம் வந்து விசுவாமித்திரருபதேசத்தால் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நல்லகதியடைந்தானென்று சொன்னேமல்லவா, மேலென்ன கேட்க விரும்புகின்றீர்களென்று கேட்க முனிவர்கள் ஓ சூதமகா முனிவரே ! வேதவனமென்றும் வேததீர்த்தமென்றும் பெயரெப்படியேர்ப்பட்டது ? அதின் பரிமாணமெவ்வளவு ? தேவியோடு கூடமகாதேவனதில் பிரசன்னமாயிருக்கின்றவிதமெப்படியென்று வினவச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:— முனிவர்களே ; வேததீர்த்தத்

[illegible]

தின் பரிமாணம் ஐந்துமயிலகலம்; இரண்டரைமயில் நீளம். இதில் மகாபாபியன கோலாகலனுங்கூட முக்தியடைந்தான். வேதங்களுக் கீசன்கொடுத்தவரத்தினல் வேதவநமென்றும் வேததீர்த்தமென்றும் பெயரேற்பட்டது. இதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்கள் புதிதுபோல் பவிக்கின்றபடியா லிதற்குப் புனர்நவமென்று பெயர். பெரிதானபாபங்களை விலக்குகின்றபடியால் குருபாபஹரமென்றும், ஆத்மசுவரூபத்தை யறிவிக்கின்றபடியால் சுவரூபதமென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களை விலக்ஷணமாகச் செய்வதால் விலக்ஷணமென்றும், சங்கையற்றவர்களாகச் செய்வதால் அசங்கிதமென்றும், இதிலுண்டான வொறுகாரணத்தை முன்னிட்டு ஈசனுந்தேவியுஞ் சிரித்தபடியால் ஹஸிதமென்றும், பாபங்களைச் சாம்பலாக நீற்றுவதால் பஸ்மமென்றும், சௌபாக்கியத்தையளிப்

[illegible]

பதால் சௌபாக்கியதமென்றும், நாரதருக்குக் கானசக்தியையளித்
ததால் கானதமென்றும், காலதோஷத்தை விலக்குகின்றபடியால்
காலஜித்தென்றும், ஞானத்தைக் கொடுப்பதால் ஞானதமென்
றும், இதிலொருமுனிவர் தவஞ்செய்ய அவருக்காக ஈசன் தேவி
யோடும் சகலஆவரணங்களோடுமாவிர்ப்பவித்ததாலிதற்குத் தபஸ்

[illegible]

ஸென்றும் பெயரேற்பட்டது. அந்தமுனிவருக்குக் கொடுத்த வரத்தினாலீசனிதில் நித்தியம் சான்னியத்தியத்தோடு கூடிக் கொண்டிருக்கின்றார். இந்தரகசியத்தை யென்னாசாரியர் சொன்

வ்ருதே । வேதாரண்யஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஸமாஸாத் ப்ரகீர்த்தி-
தம் ॥ ௪௪ ॥ யதாஶ்ருதம் மயா ஸர்வம் ஜ்ஞாநஸம்பந்நமுநீஶ்வ
ராஃ । கிமந்யச்ச்ரோதுகாமா ஹி யதிஷ்டம் ஸமுஹிதே ரதாஃ ॥
॥ ௪௫ ॥ வ்ருத்தாந்தம் ஸமாஸேந வக்ஷ்யாம்யஹமஸம்ஶயம் ॥ ௪௬ ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே காலிகாகண்டே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
ஆ ர த மோ ऽ த்யா யஃ ॥
இதி த்விஸப்ததிதமோऽத்யாயஃ ॥

அத த்ரிஸப்ததிதமோऽத்யாயஃ ॥

ருஷயஃ— ஸ்ரீவேதவநம் ப்ராப்ய விஶ்வாமித்ரோ மஹாமு-
நிஃ । கதம் ஹ்யாவஸ்த மஹாபாக ஸூத நோ வக்துமர்ஹஸி ॥
॥ ௧ ॥ ஸ்ரீஸூதஃ— தஸ்மிந் வேதவநே ரம்யே வாரா முநிவ-
ரோத்தமாஃ । தீர்த்தயாத்ராப்ரஸங்கேந ப்ராப்தஸ்ஸ முநிஸத்தமஃ ॥
॥ ௨ ॥ தஸ்மிந் ஸ்தித்வா சிரம் காலம் ஸமஸ்ததீர்த்தேஷு ஸர்வ-
தஃ । ஸ்நாநம் குர்வந் ப்ரயத்நாத்மா தேவதேவம் ஸமர்ச்சயந் ॥
॥ ௩ ॥ க்ருதக்ருத்ய யத்ராஸ்தே தேவதேவோ வேதவநேஜிதஃ ।

னபடி உங்களுக்குச் சொன்னேன். இனிமேல்கேட்டதைத் தெரிந்தவரை சொல்லுகின்றேனென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்
வேததீர்த்தத்தின் வரலாறு முற்றிற்று.

எழுபத்தி மூன்றாவது அத்தியாயம்.

பிற்பாடு முனிவர்கள் சூதரைநோக்கி விசுவாமித்திரரெவ்விதம் வேதவநத்தில் வசித்தாரென்று கேட்க வப்பொழுது சூதர் முனிவர்களே! விசுவாமித்திரர் தீர்த்தயாத்திரை செய்துகொண்டு கிரமமாக வேதவநத்தையடைந்து ஒவ்வொரு தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்துவேதவநேசலிங்கத்தையடைந்து நமஸ்கரித்து தெ

[illegible — Sanskrit verse text in Grantha script, 19 lines]

ரிசிக்கும்பொழுது ஆச்சரியமுற்று அகோ இதென்ன க்ஷேத்திர வைபவம்? இதென்னதீர்த்தவைபவம்? இதென்ன லிங்கவைபவம்? ஒன்றும் தோன்றவில்லையே ? மனதுஉருகுகின்றதே, யாரிடம்கேட்போம் ? கைலாசத்திலெப்படி கணங்களால் சேவிக்கப்பட்டுக் கொண்டு பராசக்தியோடுகூட விளங்குகின்றாரோ அப்படியென்னுடைய மனதில் விளங்கவில்லையே; யென்னசெய்வோமென்று தயங்கும்பொழுது ஓரசரீரவாக்குண்டாகி விசுவாமித்திரரை நோக்கி ஓ விசுவாமித்திரா ! இந்தக்ஷேத்திரத்தினுடையவும்தீர்த்தத்தினுடையவும்மகாலிங்கத்தினுடையவும் மகிமையினால் நீர் ஆச்சரியத்தையடைந்து ஒன்றும் தோன்றாமல் பிரமித்து விட்டீர். இதில்கொஞ்சகாலம் தவஞ்செய்து வேதவனேசனைப் பூஜித்தால் உமக்குச்சகல

ணம் । ஸம்வத்ஸரஸஹஸ்ராணி ததஸ்த்வம் தபஸ்ஸ்யஸி ॥ ௧௬ ॥ இத்யுக்த்வா ப்ரஹ்மதீர்த்தம் ஸா ததோ கௌசிகம் முநீச்வரம் । ஸுரேந்த்ரஸ்ய ஸமாஜ்ஞாம் விசார்ய ஸமாஹிதா ॥ ௧௭ ॥ தஸ்ய காலா ஹ்யதீதாஸ்து ஸத்ர்யக்ஷிஸஹஸ்ரதஃ । ஏகம் நிவஸதஸ்தத்ர விச்வாமித்ரஸ்ய யோகதஃ ॥ ௧௮ ॥ மேநகா ஸ்வயமேவ தஸ்மிந் ப்ராதராணா முநீச்வரஃ । ஈக்ஷமாணா ஸுகாஸீநம் ஸ்வகாந்தாயாதநம் ஸமாஹிதம் ॥ ௧௯ ॥ ஸா தம் த்ருஷ்ட்வா மஹாத்மாநம் பரமேச்வரஸம்யம் । நத்வா ஸ்த்வாத்மம் விதேர்தா விப்ரம் ப்ரயாதி தீர்த்தம் ॥ ௨௦ ॥ விச்வாமித்ரம் முநிம் தத்ர ப்ராணாமித்ரஸ்ய ॥ யோஷாம் ஸம்ஸாரமோஹம் வமாநா ॥ ௨௦ ॥ ப்ரஹ்மசேஷாஃ வரிஷ்டாத்மம் தேஜோபிஃப்ராஜ்யம் யதா । ஸா ஜ்ஞாத்வா ப்ரஹ்மத்யாதி தேஷ்ஸம் ஸ்வபாவிவக்த்ரம் ॥ ௨௧ ॥ ஸா தஸ்ய கார்யம் நாமேவ காமபாணப்ரபீடிதா । ஸாந்த்ரம் ஸந்ததர்ப்யாய ஸமீபம் ஸமுபாகமத் ॥ ௨௨ ॥ ஸுவ்ருஷ்டி த்ருஷ்டிவர்ஷம் தாம் காமேர்ப்ரதர்ப்யத ததஃ । ஸம்போகம் ப்ரயயௌ தத்ர ப்ரஹ்மேண நாம நா ॥ ௨௩ ॥ ஸமா

சித்தியுமுண்டாகுமென்று சொல்லி யனுக்கிரகித்துவிட்டு முடிவையடைந்தது. கௌசிகருமப்படியே தவஞ்செய்து வருஞ்சமயத்தி லொருக்கால் வேதவனத்தின் வைபவத்தை யறிந்த மேனகையானவள் வேததீர்த்தம் முதலான தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து பக்தியுடன் வேதவநேசலிங்கத்தைப் பூஜித்துவிட்டு மறுபடியு மமராவதிக்குச் செல்லும்பொழுது சந்திரன்போன்ற முகமும், கமலங்கள்போன்ற கண்களும், அகன்றநெற்றியும், வளைந்தபுருவங்களும், சிங்கத்தின் கழுத்துப்போன்ற கழுத்தும், கதவுடம்போல் விரிந்தமார்பும், ஆதிசேஷனுடல்போல் நீண்டகைகளும், வாலிபம்முதல் செய்யப்பட்ட தவத்தினலுண்டான தேஜஸ்ஸுமுடைய விசுவாமித்திரரைக்கண்டு இவரார்! காமனு! இல்லை சந்திரனு! யாரோதெரியவில்லையே. இதென்னசௌந்தரியமென்று நினைத்துக் காமபாணத்தா லடியுண்டு அவருடன் ரமிக்கவேண்டி அன்னம்போல்நடந்து கைகளில்கங்கணங்கள் குலுங்க அரையில் சலங்கைகள் சலிக்கப் பாதசரங்கள் ஒலிக்கப் புன்சிரிப்புடன் புனிதனுன விசுவாமித்திரரருகில் சென்ருள். அப்பொ

[illegible]

ழுது கௌசிகமுனிவன் மேனகையை நோக்கிப் பெண்ணே! நீ யார்? யெங்கேவந்துவிட்டு யெங்கேபோகிறாய்? நீ ஸ்திரீதர்மத்தை விடாமல் அனுஷ்டிக்கின்றாயா? மந்திரத்தை உனக்குபதேசித்தகுருவையும் சாஸ்திரத்தின் பொருளை யுனக்குத்தெரிவித்த ஆசாரியனையும் பூஜித்துவருகின்றாயா? அடுத்தஜன்மத்தில் ஞானத்தையளிக்கும் புஸ்தகதானத்தைச் செய்கின்றாயா? இல்லை நீ தாசியா? அப்படியானால் சிவாலயத்தில் கானம் நடனம் முதலானது செய்துவருகின்றாயா? உன்னைப் பார்க்கும்பொழுது குலஸ்திரீபோல் தோன்றுகின்றதே; அப்படியிருக்கும்பக்ஷத்தில் விசேஷமாக ராத்திரிகாலத்தில் பிறர் கிரகத்திற்குப் போகாமலிருக்கின்றாயா? உன்னுடைய பதியொருக்கால் கோபித்தால் பதில் கோபிக்காமலும்அவருக்குமுந்தியாகாரஞ்செய்யாமலுமிருந்துவருகின்றாயா? பதி அயலூருக்குப் போயிருக்கும் பொழுது நல்லஆடையுடுக்காமலு மாபரணங்களணியாமலு மழுக்குவஸ்திரந் தரித்து முகம்வாடி மேனியிளைத்து மனையினுள்ளே யிருந்துவருகின்றாயா? வந்த அதிதிகளுக்கு அறுசுவையுட னன்னமளித்து அவ

𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௧௩ ॥ 𑌯𑌾
[illegible] । 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍃
𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 [illegible] ॥ ௧௪ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯
𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । [illegible] 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰
[illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible] 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌵
[illegible] ॥ ௧௬ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌾𑌳𑌿𑌕𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇

[illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ரருந்தின மீதியை யருந்திவருகின்ருயா? போனவிடங்களில் வந்த ஏழைகளுக்குச் சந்தோஷமா யாகாரஞ்செய்து வைக்கின்ருயா? அடி குழந்தாய்! சக்களத்திகளிடம் சகிபோலிருந்து வருகின்ருயா? அடி கோமளமே! உன்பதி மனச்சடவுற்றகாலத்தில் பாடிய மூவாருடன் கூடியழாமல் தைரியஞ் சொல்லிவருகின்ருயா? பதியே தெய்வமென்று பாவனை பண்ணிவருகின்ருயா? அடி தங்கநிறமுள்ள தையலே! உன்பதிக்குச் சந்தோஷம் வரும்படி முகத்தில் மஞ்சள் பூசி நெற்றியில் பொட்டிட்டு கண்களில் மையிட்டு தலையில் பூச்சூட்டி ரவிக்கைகட்டிப் பட்டுடுத்தி நகைகளணிந்து வருகின்ருயா? வேலைசெய்யுங் கூலிக்காரியிடம் மனதுருகிப் பசிதீர்த்து வருகின்ருயா? பதியின் தாய்தந்தைகளுக்குப் பணிவிடை செய்துவருகின்ருயா? அடி அழகுபொருதிய வன்னமே கஷ்டகாலத்தில் கலங்காமலும், செல்வச்செழிப்பில் கர்வங்கொள்ளாமலுமிருந்து வருகின்ருயா? அடி பாவைபோன்றவளே! பசுவின் கன்றுக்குப் பால்விட்டு வருகின்ருயாவென்று பலவிதமாகப் பரிசுத்தனை முனிவன் வினவினுனென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்தி மூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

अथ चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥

श्रीसूतः — इति तस्य वचः श्रुत्वा मेनका व्यथिता
न्तरा । उवाच विह्वलाविष्टा विश्वामित्रं तपोधनम् ॥ १ ॥ अ
न्यासक्ता नायिका विप्र यासां यत्राप्ययोषिताः । सेवा
चारविहारिण्या वयं वेश्या द्विजोत्तम ॥ २ ॥ तत्क्षणं
दृष्ट्वा महात्मानं कामदेवसमाकृतिम् । रागातुरास्मि विष
यासक्ता व्याप्तेनानुरागिणा ॥ ३ ॥ तस्मात्त्वं सम्भोगं मा
मां नोपेक्ष्य ध्यातुम् अर्हसि । कामबाणप्रविद्धायाः प्रा
णरक्षां तपोधन ॥ ४ ॥ ततः स्वीयवचनं विप्र से क्ष
मसंशयम् । इति तस्या वचः श्रुत्वा मेनकाया मुनीश्व
रः ॥ ५ ॥ उवाच विस्मयाविष्टः स्मितपूर्वं मुनीश्वरः । वयं व्र
तपरास्तत्र ब्रह्मचर्यपरायणाः ॥ ६ ॥ मैथुनं कामविषयं स्मरन्ति न कदाचन । सर्वेषां यतीन
यतीनां ब्रह्मचर्यं प्रचोदितम् ॥ ७ ॥ विशेषाच्छिवभक्ता

எழுபத்தி நான்காவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சூதர் சௌனகாதிகளை நோக்கி முனிவர்களே! இவ்விதம் சொன்ன விசுவாமித்திரரை நோக்கி ஓ மகாமுனிவரே! நான் குலஸ்திரீயல்ல. தேவதாசி. இந்த தர்மங்களொன்று மெனக்கில்லை; நான் இஷ்டப்படியிருக்கின்றவள்; தங்களைக்கண்டு காமனேவென்று கலங்கி நிற்கின்றேன்; ஆகையால் தங்களுடைய தாசியான வென்னைக் கைவிடாமல் கார்க்கவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் தங்கள் கண்முன்னே காமபாணத்தாலடியுண்டு காலமுடிவை யடைவேன்; ஸ்திரீவத பாதகத்திற் காளாகுவீர்களென்று சொன்ன மேனகையை நோக்கி விசுவாமித்திரர், அடிபெண்ணே! நானிப்போது விருதத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கின்றேன்; பிரம்மசரியத்தைக் கைக்கொண்டு காமவிஷயமான வார்த்தையைக்கூட உச்சரிக்கிறதில்லை; யெல்லா யதிகளுக்கும் பிரம்மசரியம் கட்டாயமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலும் சிவபக்தனாய் பாசு

नाचैवं सङ्गयोग्योऽसि योषितां । त्वयि पाशुपतं साक्षा-
द्यस्त्वं कामयसे व्रती ॥ ८ ॥ सदा स्त्रीसङ्गिनां पापं याति
पाशुपतस्य हि । ब्रह्मचारिणां पाशुपतं कष्टं
स्त्रीसम्भाषणे ॥ ९ ॥ जटाधारं तपःस्थितं शि-
वमाश्रिते । यः स्त्रीभिः सज्जते पापो जटां धृत्वाऽपि दु-
र्मतिः ॥ १० ॥ स पितॄन् दशपूर्वांश्च पातयेन्नरके च
तेन । स्वसान्तायस्य स्त्रीसङ्गं सम्भवत्वपि वराङ्गने ॥ ११ ॥
सम्भाषणं निपाताय स्त्रीभिः पाशुपतस्य हि । तस्मा-
त्तरां मम स्वाधीनस्था भवाङ्गने ॥ १२ ॥ यत्र
प्राप्यापि पापिष्ठं तत्र गन्तुं त्वमर्हसि । नियति-
दायाति या तत्त्वा भवति पातकी ॥ १३ ॥ पाक्यन्तेऽति
तव्यानां साध्वसाधुवियते । इष्टं गत्वाऽपि सा
तत्त्वा तनिना ब्रह्मचारिणा ॥ १४ ॥ उवाच स्मितं वा-
क्यं विश्वामित्रं तपोधनं ॥ मेनका— नन्दनं हि तत्

பத விருதத்தோடு கூடினவனுக்கு விசேஷமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் யென்னைப்பார்த்து நீ இவ்விதமினிமேல் சொல்லாதே; யெத்தினை வருஷஞ் தவஞ்செய்தாலும் பாசுபதமுள்ளவன் ஸ்திரீசங்கம்செய்தால் நசித்துவிடுவான். யென்னைப் பாசுபதனென்று உனக்குத் தெரியவில்லையா ? நீ பாபத்திற்குப் பயப்படாமல் காமனுக்குப் பயப்படுவது நியாயமா ? எவன் சடை தரித்துத் தவம்புரிந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸ்திரீசங்கஞ் செய்கின்றானோ அவன் தனது முன்னோர்களான பத்து பிதுருக்களோடுகூட நரகத்தை யடைவான். எவன் பாசுபதனோ அவனுக்கு ஸ்திரீசம்பாஷணமுங் கூடக் கூடாதே. அடி சந்திரமுகி மேனகே ! கரும்புதின்னக்கூலியோ ? உன்னைப் பிரார்த்தித்து அடையவேண்டும்; ஆனாலும் யெனக்குப் பாசுபதவிருதம்; ஆகையாலிந்தவிடம் விட்டு உன்னிஷ்டம் நடக்குமிடத்திற்குத் தருசாய் செல்லு. உன்னைப் பிரார்த்திக்கின்றவர்களுலகத்திலெத்தனையோ பேர்கள். என்வார்த்தையைத் தட்டாமல் சந்தோஷத்தோடு கூட நீ போனால் பதிவிருதையின் பலத்தை யடைவாய்; போவென் சொன்னார். ஓ முனிவர்களே ! இவ்விதம் சொன்னதைக்கேட்ட மேனகை விசுவாமித்திரரைப் பார்த்துச் சிரித்து உமக்கு முநிதர்

[illegible]

மம் கொஞ்சங்கூடத் தெரியவில்லை; ஆகையா லும்மைக்கண்டா சைகொண்ட வென்னை மறுதளித்தீர்; யெவ்விதமாயாவது மனோ வாக்காயங்களால் தன்னையடைந்தவர்களுடைய துக்கத்தை நிவிருத்திசெய்வது முனிதர்மம். இப்போதென்னை யங்கீகரிக்காத பக்ஷத்தில் நானுயிரைவிடுவேன்; பாபத்திர்க்காளாகுவீரென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு மகாகோபங்கொண்டு கௌசிகன்சொல்லுகின்றார்:— மேனகே! நீ உயிருடனிருந்தாலென்ன? செத்தாலென்ன? உன்னிஷ்டம் நடக்காது; ஸ்திரீவதத்திர்க்குப் பரிகாரமுண்டு; விருதத்தில் ஸ்திரீசங்கத்திற்குப் பரிகாரமில்லை. மகாநரகம்வரும். அதப்பதனமேர்ப்படும். ஸ்திரீயானவ ளக்கினித்தணலுக்குச்சமானம். புருஷன் நெய்க்கொடத்திற் கொப்பாவான். ஆகையாலவளுடைய சேர்க்கையினா லவனுருகி நசித்து விடுவான்.

மூலம் ஹ்யநர்த்தாநாம் ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம் ஸதி ॥ ௨௫ ॥
ஸ்வாத்ம்யாஜ்யா ஸம்ஸாரேண தாஸ்ஸர்வஸ்ய நிரோதிகா: । வி
ஜ்ஞாநஸ்யாபிஜாத்யஸ்ய ஸதாசாரஸ்ய வா ததா ॥ ௨௬ ॥ ஸ்வர்
க்காபி நிரோதாய ஸந்த்யதா ஸம்ஸாரஜ்யா: । காமிந்யா
வித்வஸ்ய ச நாயகம் த்யக்த்வா யோஷித: ॥ ௨௭ ॥ ஸுகஸ்மிந்
கந்தர்ப்பரூபம் தருணம் ப்ரவஞ்ச்ய ச நாரீ: । ந ஸ்த்ரிய: ஸ்வீ
யந்த்ரி வாசீயோ விஜ்ஞேத ஸதி ॥ ௨௮ ॥ யாஸாம் ஸ்வம் ஸ
மாஸாத்ய ஸம்ஸாரே ஸ்திதே நர: । நீசேzபி கந்தர்ப்பதே
ஹேயாம் பச்சாத்யா த்யஜேதா ஸதேவம் ॥ ௨௯ ॥ விப்ரேவதி
ஸாஹாதம் ஸர்ப்பேzபி ஸ்வாதந்த்ர்யம் । ஸ்த்ரியோ ஹி நரகம்
வாம்ஸாம் த்ஸ்வாத்தாஸ்த விவர்ஜயேத் ॥ ௩௦ ॥ க்ஷேத்ரேஷாம் ச
மோக்ஷ்யாணாம் ஹ்யாத் வர்ஜநஸ்ய ச । மயூராதயா மமயூரா
தா: ஸ்த்ரியஸ்திஷ்டந்தி ஸதத்யுக்ஷே ॥ ௩௧ ॥ இதி மாநிர ஹ்யாயமேந
கம் தம் த்யக்தமாத்மந ப்ரியே நியாய । கிமிதமிதி மஹாநு
ஸவிஜ்ஞேதா ஸ்ரீவஸ்ரீவ ஸங்கர வாவத்தீஸ ஸம்ஹோ ॥ ௩௨ ॥
மாநிஜநமித தே மந ஸ்வீயம் ஸ்வரஹர ஸஜ்ஜதா ஸவத்தேவ
தேவே । மாநிஜநமநஸ: ப்ரஸாதநே கம் ஹர ஹர ஸங்கர ஸ

யெல்லா அனர்த்தத்துக்கும் ஸ்திரீகள் மூலம். ஞானம், குலம், ஆசாரம், மோக்ஷம் முதலானதுகளை கெடுப்பாள்; அவர்களை செயிக்கமுடியாது; குலஸ்திரீயாயிருந்தாலும் தனிகனும் காமன் போல் சுந்தரனும் தருணனுமிருக்கின்ற நாயகனை வஞ்சித்து குரூபியாயும் தரித்திரனும் இழிவானகுலத்தில் பிறந்தவனுமிருக்கின்றவனை யனுசரித்து அவனடித்தாலு மதையுபசாரமாக நினைக்கின்ற ஸ்திரீகளை நம்பலாமோ? பதியைத்தூஷித்து மற்றவனைப்பூஷிக்கும் ஸ்திரீகளைத்தவிர வேறே நரகமுண்டோ; ஆகையால் நீ சீக்கிரஞ் செல்லு; நிற்காதே யென்றுசொல்லிவிட்டுத் தன் மனதானது பரமேசுவரரிடம் பற்றும்படி செய்து சகதீசனை நோக்கி சிவ! சங்கரா! சம்போ! சந்திரசேகரா! காமாரே! காலநாசநா! யென்மனதைப் பிரசன்னமாகச் செய்யக்கடவீரென்று

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌵 ॥ ௩௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃—𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾। 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌮𑍇𑌨𑌕𑌾 𑌕𑍋𑌪𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾 ॥௧॥ 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃। 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌰𑍋𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ॥௨॥ 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤। 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௩॥ 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌤𑍍𑌸𑌨𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵 𑌨𑌾𑌤𑍍। 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌸𑌂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌵 ॥௪॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌰𑍋𑌷𑌪𑌰𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌚। 𑌸𑌗𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥௫॥ 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌵

பிரார்த்தித்தாரென்று சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்தி நான்காவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

எழுபத்தி ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

முனிவர்களே! இந்தப்பிரகாரம் விசுவாமித்திரரா லதட்டப்பட்ட மேனகை கோபங்கொண்டு மோகத்தாலும் ஸ்திரீசுபாவத்தாலும், காமத்தாலும், தான் தேவதையென்கிற கர்வத்தாலும், ஸ்திரீகளுக்கோர்ப்பட்ட அவமானத்தாலும், இனிமேல் ஸ்திரீகளை யொருவரும் வைத்துக்காற்கமாட்டார்களென்கிற பயத்தாலுங் குற்றமற்ற குசிகரை நோக்கி அடேதாபஸா! புத்திகெட்டவனே! துற்புத்திக்கார!மூடா! உனக்கென்ன தர்மந்தெரியும்? வேதத்தின்

𑌶𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌽
𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௬ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾
𑌽𑌪𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌪𑌸 । 𑌕𑌾𑌮𑌯𑍀𑌤 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌯𑌮𑍁𑌤𑍋 𑌨𑌵 𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨
𑌮𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌕𑌾𑌯 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍌 । 𑌪𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪 𑌪𑌾𑌪
𑌷𑍇𑌣 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ ௮ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌨𑌾
𑌦𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌯𑍁𑌤𑌃 । 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌸𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌾
𑌮𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌵𑍇𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯
𑌤𑌾𑌪𑌸 । 𑌨𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌪
𑌶𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ ௧௦ ॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂
𑌚𑌾𑌧𑌿𑌰𑍋𑌹𑌤𑌿 । 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍇𑌷𑌾
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑍀 ॥ ௧௧ ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌾𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰
𑌮𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌶𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕 ॥ ௧௨ ॥
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌯𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌪𑍇𑌣 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 । 𑌶𑌾𑌪𑍋𑌽
𑌨𑍁𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ॥ ௧௩ ॥ 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌚
𑌤𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌲𑍀𑌪𑌲𑌿𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 । 𑌜𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌜𑌰𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌕𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌤𑌃— 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌯𑌾
𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵
𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍋

ரகசியத்தை நீ யறிவாயா? காமன்கணையாலடிகொண்ட கமலா
க்ஷிக ளொருவனைக் காதலுடன் காமக்கலவி செய்ய விரும்பினால
வன் தாயானாலும், தங்கையானாலும், தமக்கையானாலும், தன்குரு
வின் மனைவியானாலும், பெண்ணானாலும், பிள்ளைகளின் பெண்டிர்
களானாலுந்தள்ளக்கூடாதே; அடே மூற்கா! புத்திரனில்லாதவனுக்
குச் சுவர்க்கங்கிடையாது. இதைப் பசுக்களுங்கூட வறியும். ஆ
கையாலவைகள் தாயையும், தமக்கையையுங்கூடப் புணருகின்ற
துகள். பிள்ளையில்லாதவ ளொருபுருஷனை விரும்பினால் அவசிய
மங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றதுகளே;
அடே நீ அலியா? நீ பேசினபேச்சை நினைத்தாலென்னுள்ளம் நீரு
கின்றதே; அடே துஷ்டா! நீ தலைநரைத்துப்பல்விழுந்துதோல்சுருள்
தொங்கிநிறங்குன்னிக் கிழமாகக்கடவாயென்று சபித்தாள். அப்
பொழுதுவிசுவாமித்திரர் கோபங்கொண்டு கண்சிவந்து மேனகை

[illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible] ॥ ௧௭ ॥ [illegible] ॥ ௧௮ ॥ [illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible] ॥ ௨௬ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே காலிகாகண்டே [illegible]
[illegible] பஞ்சஸப்ததிதமோऽத்யாய꞉ ॥
இதி பஞ்சஸப்ததிதமோऽத்யாய꞉ ॥

யைநோக்கிஅடிகெட்டவளே! துஷ்டதாசி! நிரபராதியானயென்னை நீ சபிக்கலாச்சுதா ? நீயுமென்னைப்போல் பக்ஷிக்கக்கடவாயென்று சபித்தார். உடனே கிழத்தனத்தை யடைந்த மேனகை முன்னனுபவத்தை நினைத்து வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து மறுபடியுந் திவ்வியரூபத்தை யடைந்தாள். அதைக்கண்டு விசுவாமித்திருமப்படியே ஸ்நாநஞ்செய்து காமன் போன்ற வுருவத்தோடு கூடி ஆச்சரியத்தை யடைந்து மேனகையை மோகத்துடன் பார்க்க விருவர்களும் கைகலந்து இஷ்டமானவிடத்திற்குச் சென்றார்கள்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்முற்றிற்று

षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எழுபத்தி ஆறுவது அத்தியாயம்.

——:[o]:——

முனிவர்களே! கௌசிகர் மேனகையோடுகூட மனதிற்கு ரமணீயமான விடங்களில் ரமித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தி லொருக்காலவளை நோக்கி அடி ஸுமுகி! வேததீர்த்தத்தின் வைபவமானது உன்னாலெப்படி யறியப்பட்டதென்று கேட்க வப்பொழுது மேனகை புன்னகை புரிந்து கௌசிகரைக் காதலுடன் கண்ணுற்று இதிலொரு முனிவர் விதிப்படியோ விதிதவறியோ ஸ்நாநஞ்செய்ததால் கிழத்தன்மைநீங்கிக் காமன்போலழகுபொருந்தின வராக பவிக்கின்றார். சித்திரைமாதம் திருதீயையிலிதில் ஸ்நாநஞ்செய்த மலடியுங்கூட மிகவழகும் சற்புத்திரனையு மடைவாள். ஓ மகானுபாவா! நான் முன்ஜென்மத்தில் மான்பேடாயி

பவா:। ம்ருகீ ம்ருககணைர்ஹ்ருஷ்டா ப்ரஹ்ருஷ்டோத்ஸவம் பரா மு-
தே ॥ ௧௦ ॥ தஸ்மிந் வேதவநாக்யே ச கஸ்மிம்ஶ்சித் காநநாந்த-
ரே। கஸ்யசித் ஸ்வகாயஸ்ய ப்ரமோணா ம்ருகமேஷஹ ॥ ௧௧ ॥
வ்யாதேந பதிதா தாऽஹம் ஶரகாமேஷுகஶாலிநா । ப்ரவி-
ஷ்டா ஸமித்யே தஸ்மிந் யதா பஞ்சத்வமாகதா ॥ ௧௨ ॥ சைத்ர-
ஶுக்லத்ருதீயாயாம் மத்யாஹ்னே த்விஜஸத்தம। நக்ஷத்ரே யமதை-
வத்யே மார்த்தண்டஸ்ய ச வாஸரே ॥ ௧௩ ॥ கயதைதாயமோஹா-
த்ரா தீர்த்தஸ்யாஸ்ய ப்ரபாவத: । ஸாம்நித்யாத்தேவதேவஸ்ய
ததா ஜாதாऽஹமீத்ருஶீ ॥ ௧௪ ॥ ஸதஸ்யாஸ்ஸரஸாமோஸம் மேந
கா பார்ஷஹாஸிநீ । ஸ்வரமோணா மஹாபாம பக்த்யா பாதேஷ-
ஹ்ருஷ்ணஶ ॥௧௫॥ சைத்ரஶுக்லத்ருதீயாயாம் பரண்யாம் ஸம்ப்ர-
யுக்வாஸரே । தேந மே ஸௌக்யம் மாத்ரே பவோ பவார்ச-
ஶோபநம் ॥௧௬॥ யஸ்து ஶுக்லத்ருதீயாயாம் பரண்யாம் ஸம்ப்ரயு-
வாஸரே । ஸ்நாநம் கரோதி விதிவத்தஸ்ய புண்யபலம் ஶ்ருணு ॥
॥ ௧௭ ॥ யதி பாதகஸம்யுக்தோ யுக்தோ வாऽப்யுபபாத-
கை: । மஹாபாதகயுக்தோ வா யுக்தோ வா ஸமுபபாத-
கை: ॥ ௧௮ ॥ தீர்த்தஸ்யாஸ்ய ப்ரபாவேந முக்தோ பவதி மா-
நவ:। ப்ரயாதி ஶாங்கரம் யாம பூநராவ்ருத்திவர்ஜிதம் ॥ ௧௯ ॥
இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே காலிகாகண்டே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
விஶ்வாமித்ரவஸிஷ்டே ஷோடஶோऽத்யாய: ॥
இதி ஷட்ஸப்ததிதமோऽத்யாய: ॥

ருந்து இந்தவேதவநத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தேன்; அப்போதொருவேடனென்னைத் துரத்திச் சரத்தாலடித்தான்; நான் மற்றமிருகங்களோடு கூட ஓடி வேதநதியில் விழுந்து மறித்தேன். அந்ததினமானது பரணியுடன் கூடின சைத்திரசுக்கிலதிருதீயை. உடனே இவ்வித ரூபத்தை யடைந்து தேவதாசிகளுக்குள் ளொருவளாக யிருக்கின்றேன். இந்ததினத்திலிதில் ஸ்நாநஞ் செய்தவர்கள் சகலபாபங்களுந் துலைந்து புக்தி முக்திகளை யடைவார்கள்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்தி ஆறுவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

अथ सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥

मेनका — पुनरस्य प्रवक्ष्यामि शृणुष्व मुनिसत्तम । पुरा वैवस्वते प्राप्ते शुभे मन्वन्तरे द्विज ॥ १ ॥ नारदो नाम देवर्षिर्देवलोकाद्विहायसः । स [illegible] तीर्थे [illegible] ॥ २ ॥ स्नानं कृत्वा महाभाग वेदस्थं देवं पिनाकिनम् । [illegible] मुनिश्रेष्ठ स्नानं कृत्वा जगाम ह ॥ ३ ॥ [illegible] नित्यं [illegible] । उपास्य सन्ध्यां विधिवत् [illegible] ॥ ४ ॥ पूजयित्वा विधानेन पार्वतीपरमेश्वरौ । यावत् संप्रस्थितो नाकं निवृत्तो मुनिपुङ्गवः ॥ ५ ॥ वीणावादित्रसंयुक्तो रागप्रवरनादितः । कृष्णाजिनेन संवीतस्स मुनीश्वरः ॥ ६ ॥ वल्लकीं वादयंस्तत्र स्वरवान् मधुरस्वरात् । तस्मिन्नवसरे तत्र रावणो लोकरावणः ॥ ७ ॥ [illegible] महाबाहुर्नारदं दृष्टवानसौ । [illegible] ॥ ८ ॥ लङ्कानाथो मुनि

ஏழுபத்திஏழாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மேனகையானவள் விசுவாமித்திரரை நோக்கி ஓ முனிசிகாமணியே! முன்காலத்தில் வைவசுவதமனுவினுரம்பத்தில் தேவரிஷியான நாரதர் தேவலோகத்திலிருந்து வேதவநம் வந்து வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து நித்தியகர்மத்தை முடித்துக்கொண்டு வீணுவாத விதூஷிணியோடுகூட வேதவநேசனைப் பூஜித்து நமஸ்கரித்து வீணையை மீட்டிக்கொண்டு லௌகிக வைதிக வாக்கியங்களினுல் ஸ்துதிசெய்து ஜகதீசனனுக்கிரகத்தையடைந்து தேவலோகத்தைக்குறித்துச் செல்லும்பொழுது லங்காதிபதியான இராவணனவரைக் கண்டு நமஸ்கரித்து நாரதமகாமுனிவரே! யெங்கேயிருந்து யெங்கேபோகின்றீரென்று வினவ வப்பொழுது நாரதர் ஹே லங்கேசா! சிவபக்தசிகாமணியே! நான்

श्रेष्ठं तत्रावयेति सादरम् । सरावणं महारावं ह
रोऽपि समाजुहुयम् ॥ ௯ ॥ नारदः— शृणुष्व रावण म
क्षेश महेश्वरपरायण । कैलासतोऽपि नव्यातहाज
सारविशिष्टत ॥ ௧௦ ॥ विजित्य महाबाहो साबै
राष्ट्रत्वेषु ॥ ௧௧ ॥ स्नानाय राक्षसपते सकलापहे
पापापहे नरकरोगजरापहेऽस्मिन् । सानन्द
दे सकलसौख्यकरे महाजे तीर्थे प्रिया मम महेश भ
सिवतत्त्वसंज्ञः ॥ ௧௨ ॥ तीर्थेऽत्र ततो मम रावण सन्नि
धत्ते यतस्तत्र सन्निधत्ते सदाशिवः । वेदा
व्याहृत मतीवरहस्यमेत मागत्य गत्वा ददृशे प्रिया
याः ॥ ௧௩ ॥ मेनका— इति तस्य वचःश्रुत्वा नारदस्य
महात्मनः । उवाच वचनं श्रीमान् रावणस्स्वदृष्टवत् ॥
॥ ௧௪ ॥ रावणः— यत्र कथं तीर्थवरे गिरीश श्रेष्ठ
दृष्ट्वा तीर्थयितः पिनाकी । सान्निध्यं सगुणोऽव्यक्ता
क्षा माहेश्वरव्रतवान्सुरासुरः ॥ ௧௫ ॥ कैलासवा
सी परमो वरेण्यो ब्रह्मादिभिः पूजितपादपद्मः ॥
॥ ௧௬ ॥ कविश्च शक्तिसहितः सुरपतिस्तु तत्त्वकारणम् । किन्ता
रणीयस्सवेदं सर्वयोनिस्तु शङ्करः ॥ ௧௭ ॥ नारदः—
पाप्पापहितकम्बलस्सुशूलो सेवपूजिते । माणीक
स इति व्याप्तो हारमेवलमेवयः ॥ ௧௮ ॥ तेन स
न्तोषितस्तत्र शिवव्रतनिकेतनः । दत्तवान्येन नाट्येन
गायन्नृत्यन्तवेदन ॥ ௧௯ ॥ सुब्रह्मण्यधरगणपतिमहोदया

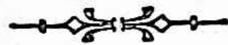
வேதாரண்யம் சென்று சகலபாபங்களையும் வேரறுத்து ஜரை, ரோகம், நரகம்முதலானதுகளைத் தொலைத்துப் பரமேசுவரனுடைய நித்தியசன்னிதானத்தால் தேவபூஷணமென்று பேரோங்கிய வேத தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஈசனை யாராதித்துவிட்டு தேவலோகஞ் செல்லுகின்றேனென்று சொல்ல வப்பொழுது லங்கேசன் மகிழ்ச்சிகொண்டு மகாமுனிவரே! ஈசன் தேவியோடு வேததீர்த்தத்தில் நித்தியசான்னியத்தியத்தைச் செய்ய வென்னகாரணமென்று கேட்க வப்பொழுது நாரதர், இராவணா! ஸ்ரீசைலத்தில் மாணிசனென்கிற ஒருபக்தரிருந்தார்; அவர் வேதவனேசனை நாநாவிதமான கானத்தினாலும், நாட்டியத்தினாலும் சந்தோஷிப்பிவிக்க

[illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible] ॥ ௨௬ ॥ [illegible] ॥ ௨௭ ॥ [illegible] ॥ ௨௮ ॥ [illegible]

வப்பொழுது சகதீசனுவிர்பவித்து உன்னுடைய ஆராதனத்தால் சந்தோஷமடைந்தேன்; வேண்டுவதைக்கேளென்று சொல்ல உடனே மாணிமாஸர் ஹே வேதாடவீசா! யென்னிடத்திலுமக்குப் பரிபூர்ணதயை யிருக்குமேயானுல் நீரிதுமுத லிந்தவேததீர்த்தத்தில் தேவியோடும், கணங்களோடும், விநாயகர்சுப்பிரமணியர்களோடும் சகலமானதேவர்களோடும் நித்தியசன்னிதானத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வப்படியே யாகட்டுமென்று அநுக்கிரகித் ததுமுத லப்படியே வேததீர்த்தத்தில் சன்னிதானத்தைச்செய்துகொண்டிருக்கின்றார். அதினுலது தேவபூஷணமென்று பேர்பெற்றதென்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார். இராவணனும் சந்தோஷமடைந்து வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்செய்து

विभीषणाय स्वाराज्यं [illegible] ॥ ௩௦ ॥ [illegible] कालियान्याः । तस्यैव तीर्थस्य माहात्म्यमेतत् श्रीवेदसंज्ञस्य विशालकीर्तेः ॥ ௩௧ ॥ वक्तुं न शक्यं किल कौशिकाख्य वर्षैः शतैरप्यतिदीर्घजीवैः । हत्वापि तातं जननीं च गत्वा प्रेताशिता [illegible] ॥ ௩௨ ॥ [illegible] ॥ ௩௩ ॥

इति श्रीस्कान्दे कालिकाखण्डे वेदारण्यमाहात्म्ये
मेनकाविश्वामित्रसंवादे
रावणचरितं नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥
इति सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥

अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥

श्रीसूतः— निशम्य मेनकावाक्यं [illegible] ॥

அதை நமஸ்கரித்து வேதவநேசனைப் பூஜித்து ஸ்துதித்துவிட்டு லங்கைசென்றான். கௌசிகமகாமுனிவரே! யெந்ததீர்த்தத்தில் பிதாவைக்கொன்று மாதாவையணைந்து பிரேதத்தைத்தின்று மத்தியத்தைக்குடித்த மகாபாபி முக்தியை யடைந்தானோ அதின் வைபவத்தை யனேகம் வருஷங்களாலேயும் பிரகஸ்பதி முதலானவர்களாலும் சொல்லமுடியுமோ வென்று மேனகை சொல்லி முடித்தாள்.

காளிகாகண்டத்தில் மேனகா விசுவாமித்திர சம்வாதத்தில்
எழுபத்தியேழாவது அத்தியாயம்
இராவணசரித்திரம் முற்றிற்று.

எழுபத்தியெட்டாவது அத்தியாயம்.

இவ்விதமான மேனகையின் வார்த்தையைக் கேட்டு விசுவாமித்திரர் குயில்போன்ற கண்டத்தோடுகிளிபோல் மொழிகின்ற

[illegible]

மேனகையே! பிதாவைக்கொன்று மாதாவை மருவின மகாபாபி இந்ததீர்த்தத்தில் முக்தியடைந்தவண்ண மெப்படியென்று கேட்க மேனகை சொல்லலுற்றாள்:— ஓ குசிகநந்தனா! பூர்வத்தில்கோலாகலனென்கிற ஒரு மகாபாபி மாதாவை மருவிப் பிதாவைக்கொன்று பிணமாம்சத்தைப் புஜித்துக் கள்ளைக்குடித்துக் கொடிய பாபத்தை யடைந்தும் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் பண்ணி வேதவநேசனனுக்கிரகத்தால் முக்தியை யடைந்தானென்று கேட்கும்போதே பயங்கரமாயிருக்கின்ற கோலாகல சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாக மேனகைசொல்லக்கேட்டு விசுவாமித்திரர் இதென்னவென்று நகைத்து மேனகையை நோக்கி அடி சோபனே! மேனகையே! இதென்ன கதை சொன்னாய்? இதெங்கே நடக்கும்? நானென்ன வொன்றுமறியாதவனோ? மாதாவை மரிவினவனுக்குப் பாபநிவிருத்தி யேது? முக்தியையும் சொல்லுகிறாயே; அப்பேர்ப்பட்டவன் கற்பகோடிகாலம் ரௌரவத்தையல்லவோ அடைவான்;

सुरारोहे तं शापेह स्नानतः कथमेष प्राप्तवत् । वेद-
तीर्थं त्वं चारुनासिके स्तौषि किं नु कारणोरात्र ते-
नके ॥ ११ ॥ श्रद्धीयेत सारयोगसान्द्रशि कुचवः क इह
वक्षोजवदने । तथ्यमेव वद वृत्तजङ्घे संशयं निवारय
मे सन्देहम् ॥ १२ ॥ एतत्प्राप्यापि चाप्येत येनावस
पापविभावः । किं न तीर्थस्य तस्यैव किं वा क्षेत्रस्य
स्य वैभवम् ॥ १३ ॥ वद सर्वं च सर्वश्रोणि विस्तरात्
नासत्ये । इति पृष्टा सा कौशी सा पृथ्वीमाषितमे
नका ॥ १४ ॥ मेनका— पुराऽऽसीद्भद्रनो नाम विख्या
तो भावि पार्थिवः । सर्वराजसमानवीरं पाहापजे
यो राजाजिताम् ॥ १५ ॥ तस्य पात्रसर्वतन्त्र सर्वस्व

பிதாவைக்கொன்றவனுக்கு மகாரௌரவம்; மாம்ஸபக்ஷணுக்கு தப்தலோக நரகம்; மத்தியபானம் செய்தவனுக்குக் கும்பீபாகம்; இதிலொவ்வொரு பாபமுங்கூட யெல்லாநரகத்திற்கும் காரணமாயிற்றே; கோலாகலனெல்லாப் பாபத்தையுஞ் செய்தவனென்று சொல்லுகின்றாயே; சம்பகமொட்டுப்போன்ற நாசிகையோடு கூடினவளே! இவனுக்கு ஓரேஸ்நானத்திலெப்படி முக்தி கிடைத்தது? தேவலோகத்திலுயர்ந்த அழகுபொருந்தியவளே! வேததீர்த்தத்தை வேண்டுமென்று ஸ்துதிக்கின்றாயா? ஏகமலக்கண்ணி! இந்தவார்த்தையை யெவன்னம்புவான்? உள்ளங்கை விலாப்போலுருண்டு திரண்ட விரண்டு தொடையை யுடையவளே! உண்மையைச் சொல்லு; வட்டமிட்ட முட்டோடு கூடியவளே! யென்சந்தேகத்தைத்தீரு; ஒன்றுபோலுயர்ந்துபந்துபோலுருண்டவிரண்டுகொங்கைகளோடுகூடியவளே! மாதாவை யணைந்தவனுக்குமுயர்ந்தபதமொருக்காலிருக்கலாம்; யேனென்றால் நம்முடைய நரையை நீக்கி யௌவநத்தை யளித்ததை யாலோசித்தா லெத்தனைபாபமானாலு மத்தனையும் வேததீர்த்தம் விலக்குமென்று தோன்றுகின்றது; இல்லாவிட்டாலிந்த க்ஷேத்திரமகிமையாலுமேர்ப்படலாம்; உள்ளபடி சொல்லென்று விசுவாமித்திரர்வினவ மேனகை மொழிகின்றாள்:— ஓ மகானுபாவா! கௌசிகரே! கேளும், முன்காலத்தில் வர்த்தனனென்கிற வொருவரசன் தன்புசபலத்தால் சாமந்தராஜர்களைச்செயித்துச் சமுத்திரம் சூழ்ந்த பூமிமுழுமையு மொருகொடியின் கீழிருந்தரசுசெலுத்திவந்தான். அப்பொழுதவனுக்

[illegible]

குச் சிவகிருபையால் சகலலட்சணமும் பொருந்திய வொருபுதல்வனுண்டானான். அவனுக்கரசன் பன்னிரெண்டாவதுதினத்தில் ஆமிரபுச்சனென்றுபேரிட்டு நாளொருவர்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாக வளர்த்துவரும் சமயத்தில் குழந்தையினுடைய பரிபாலனத்திற்க்காகக் கோலாகலனென்ற வொரு சூத்திரகுமாரனை நியமித்தான். கோலாகலனும் பாலனைப் பரிபாலித்துவரும்பொழுதொருநாள் பாலனை யெடுத்துக்கொண்டு தன்னுடைய கிரகம் வந்து குழந்தையைத்தன்தாயினிடங்கொடுக்க மாதாவும் மடியிலரசன்குழந்தையை வைத்து லாலனை செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது கௌசிகா! சொல்லப்பதருகின்றதே நாக்கு; அதிசுந்தரியாயும் யுவதியாயுமிருக்கின்ற தாயைக்கண்டு ஊழ்வினையினால் மகாபாபியான கோலாகலன் மனங்கலங்கி மதிமயங்கி மகாமோகங்கொண்டு மாதாவைப் பார்த்து இந்தக்குழந்தையோடு கூடின உன்னைப்பார்க்கும்பொழுது மிகவும் அழகாயிருக்கின்றது; ஆகையால் நீ யென்னோடு ரமிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுக் கைகளாலவளைக் கட்டியணைத்து முகத்திலும் மார்புமுத

ஜ்ஞெ ॥ ௨௪ ॥ கயமெ த்ஸநெ த்ருஷ்டா நவெவஸ்தநாநி சைவ ஜ்ஞெ । ஸர்வாங்காம் வாஸ்வியொஸ்தெஶ்வ த்ருஷ்டா ஸவேஷகொ த்ரஃ ॥ ௨௫ ॥ தகிர்யகதிந்தெஶ்வஷ்டம் ஜநகா ரதா விஸ்மயந்தா । உவாச கிமிதம் வத்ஸ கயா ஸம்ஹாவஸ்தெரயமா ॥ ௨௬ ॥ கிம் வாஹ்யாதஸ்வாஸி கெநாபிதுஷ்டமக்ஷெணெ । கிமிகஷ்டஃ வத்ஸ ரோஹிண்யா காநநாகுரெ ॥ ௨௭ ॥ கிமிஹ தொரஸி யொகிந்யா கிம்க்ஷம் ஸமாகுரெ । தஷம் ஸக்ஷிதா வத்ஸ கயா கிம் கணகாத்ரநா ॥ ௨௮ ॥ வஹுஸமவைவஸ்தா நிதம் கிம்வா ஹரொராஸி வத்ஸக । கிம் வமதாரஸி ஸராஜம் கம் ஜிதாத்ரநா ॥ ௨௯ ॥ ஹெரவஸ்ராம் ஸராவணஃ கிம்தகந வதாஹெ । வாரதநாணி த்ருஷ்டாநி கிம்த்ரமயியா கயா ॥ ॥ ௩௦ ॥ கஹஹ்யஹக்ஷகஸ்ராஸி ஹ்யமத்ராம் மஹேஜீஹவெ । வஹு வித்யா ரயிமதொ யஸ்யொமீஸ்ராஃ வநஃ ॥ ௩௧ ॥ தெநொ வஜிஷ்டஸ்ஸம் வத கிம் ஜமக கொ நம் வெஸ்ராஃ । கொ ஜீவஃ கா ஸஹா ரதா காஸ்நஷா த்ருஹிதா வ கா ॥ ௩௨ ॥ கிம் ஜிதம் கொ ஹவெவஹ்ரஃ கிம் மொக்ஷம் கிம் நகாரண

லான விடத்திலும் பற்களினுலும், நகங்களினுலும் வெகுவிதமான சேஷ்டைகளைச் செய்யும்பொழுது தாயானவள் திடுக்கிட்டுக் கை கால்பதறிப் புத்திரனைப்பார்த்து அடே புத்திரா ! கோலாகலா ! இதென்னடா சேஷ்டை செய்கிருய் ? சூதுமுதலான துர்வியா பாரங்களில் துஷ்டர்களின் சகவாசத்தை யடைந்து இவ்விதமான துஷ்டகாரியத்தில் துணிந்தாயா ? ஆனுலுமடே நானுனக்குத்தா யல்லவா? அடே!காட்டிலொன்னைமோகினிகண்டு பிடித்துக்கொண் டதா? இல்லாவிட்டால் யாருவது யோகினி உன்சரீரத்தில் புகுந் திருக்கின்ருளா ? சஞ்சாமுதலான லாகிரி பதார்த்தத்தைப் ப க்ஷித்தாயா? அடே!பெரியோர்களின் சங்கத்தை இதுவரை நீ பார்க் வேயில்லையா ? இல்லாவிட்டால் காபாலிகன்மதத்தில் சேர்ந்து கெட்டதான வாமதந்திரத்தைப் படித்தாயா ? அடேமூடா ! இ தென்ன காரியம் ? இல்லாவிட்டால் அடே குழந்தாய் ! என் கண் மணியே ! பிரம்மநிஷ்டராயும், மகாயோகியாயுமிருக்கின்ற வொரு மகானுபாவனை நீ சரணமடைந்து அவரானுபதேசிக்கப்பட்டு சீவ னார், சகமேது, ஈசனார், தாயார், தகப்பனார், தங்கையார், தமக்கை

ந்து । கிம் ஶோகம் ததா ஶோகம் நித்யம் பாபநித்யமேவ கிம் ॥ ௩௩ ॥
கஃ பிதா மாத்ரு பந்தவாய கோ தாரா ஶிஷ்யபந்தவா । ஐ
தைவ மநோமயமேவ தஸ்மைவ ப்ரஹ்மணி கல்பிதம் ॥ ௩௪ ॥
ததா ஸதி ஸ்வேத்தாத விஷயே விமோஹம் மந: । ஸந்யாஸ்ய ப்ரஹ
ணம் தேவஸத்ருஶயாபிநாகினீ: ॥ ௩௫ ॥ ஶ்த ஸ்மோதராஜ்ஞா
தோ மம பாஸ்யஹாஜநம் । இதி ஸம்ப்ரோக்தவாணாம் தாம் ஸாத்வீம்
ஸபர்ஜூஸாம்ருதீம் ॥ ௩௬ ॥ மோஹாபாபமதிர்முக்த: பரிஹாஸ்யா
ம ஶாதரம் । ஸபவாக ப்ராபயாமாஸ ஶயநம் மந்திஸத்தம ॥ ௩௭ ॥
ததஸ்ஸா ப்ராஹ ஹ்ருதய: பாதகம் தமோவாச ஹ । நாஹம்
ஸத்யம் பாதகம் கதம் நோபேக்ஷ பாபமோக்ஷஸி ॥ ௩௮ ॥
ப்ரஹ்மஹத்யாதய: பாபா: ஸந்தி நஶ்யந்தி பாதக: । மாத்ரு
ராஜிரமேந நிஷ்க்ருதிர்நஹி வித்யதே ॥ ௩௯ ॥ ஸந்தி ப்ராஸஞ்
பாபாத்மா நஹி முக்திர்வாக்யாநக । தஸ்மாத்ரம ஹவ்யம்தே மா
ஸ்வஸ்தி: பாபமித்ருஶம் ॥ ௪௦ ॥ ஸாரா ஸந்தோஷமந்யாநிஃஸ்ரீ
க்ஷம் பாப உபமுதே । ஸஹைவ ப்ரதாஸ்யாமி யா தே தே
தவஸி ரோபதே ॥ ௪௧ ॥ தாமேவகம் ஸாவாஜாவாம் ஸபர்ணவ
யபஸாம்ருதீம் । ததா ரமஸ்வ ஹவ்யம் தே மாகாஷ்டி: பாபமித்ரு

யார், புத்திரியார், புத்திரனுர், குருவார், சீஷனுர், பெதுதங்கம்,
எதுஒடு, சத்துருவார், மித்திரனுர், யெல்லாம் பிரம்மமே, அதைத்
தவிர வேறுவஸ்துகிடையாதென்று பெரியபறிவையடைந்து வுல
கவ்வியாபாரம் மறந்தாயோ? அப்படியானு லென்செல்வமே! கண்
மூடி மனமடங்கி மௌனியாயல்லவோயிருப்பாய்; உனக்கதிகார
மில்லாததால் விபரீதமானவறிவை யடைந்தாயா ! அடே யென்
புதல்வனே நீயென் வயிற்றில் பிறந்தவன்; நானுன் தாயடா; இந்
தவிதமான சேஷ்டையைச் செய்யாதே யென்று சொல்லும் தா
யை பலாத்காரமாய் சயநத்திற்கிழுத்துக் கொண்டுபோக வப்பொ
ழுது மறுபடியுமந்தமாது அடே மூர்க்கா ! கோலாகலா ! பிரம்ம
ஹத்திக்குப் பரிகாரமுண்டு; குருபத்தினிகமனத்துக்குப் பரிகார
மில்லையே; அடேஉனக்கு க்ஷேமமுண்டாகும், இந்தக்காரியம்
செய்யாதே; வேறே யெந்தஸ்திரீயினிடத்திலா
வதுனக்கு இச்சையிருந்தாலும் சொல்லு; கூடியவரை நானதற்க
னுகூலஞ் செய்கின்றேன்; அடேபாபி யென்னுடல்பதறுகின்றதே;

ஷ்டி ॥ ௪௨ ॥ இதி ப்ருவாணாம் தாமேவ ஸ்வஜாரஸ்ய மாதரம் ।
ஸமோஹாத்ருத்யாரோஸ வ்யாவ்ருதேநாநுஷங்கிநா ॥ ௪௩ ॥ ப
லவ ஸக்தம் ஹ்ராஸஸ்பர்ஸம் தத்ர ப்ருக்ஷ்வாதாம் । ததைவஹ
க்ஷயாரோஸ நரமாம்ஸம் ச பாவகம் ॥ ௪௪ ॥ பிதரம் பாதயாமா
ஸ தத்க்ஷணாத்யாமதம் தவ ஸ: । தஸ்மிந்நேவ ம்ருஹே ஸம்ஸ்தே ஸ
த்யேவ ஸ்தாஸ்மே ॥ ௪௫ ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே காளிகாகண்டே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
கோலாஹலசரிதே அஷ்டஸப்ததிதமோऽத்யாய: ॥
இத்யஷ்டஸப்ததிதமோऽத்யாய: ॥

அதைகோநாசீதிதமோऽத்யாய: ॥

மேநகா — இத்தம் ஸமேத்ய தயோ பிதரம் ஸஹஸா வீ
க்ஷ்ய ஸ்வாராஜ்ய ஸேவித: விஸ்மிதஞ் ஸ்வக்ஷா । பாபம் ப்ரணஷ்ட

பார்க்கவில்லையா ? அடே சண்டாளா ரௌரவத்திற்காளாகாதே யென்று வெகுவிதமாகச் சொல்லிப் புலம்பியழுது பெருங்காற்றிலடிபட்ட வாழைபோல் நடுங்கும் அந்தமாதரசை ஓ மகாபுத்திமானுன கௌசிகா ! அந்தப்பதிதனுன கோலாகலன் பலாத்காரமாய் ரமித்து அப்பவே வந்த தனது பிதாவையும் வாளால்வீசித் தன்னுல் முன்னமே சம்பாதித்து வைக்கப்பட்ட நரமாம்ஸத்தையும் பக்ஷித்துச் சுரையையும் குடித்தான். இதுசத்தியம், சந்தேகிக்க வேண்டாமென்று மேனகை மொழிந்தாள்.

காளிகாகண்டத்தில் கோலாகலசரித்திரத்தில்
எழுபத்தி எட்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

எழுபத்தியோன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஓ முனிசிகாமணியே ! இந்தப்படி கள்ளைக்குடித்துக் காமவெறிகொண்டு தந்தையைக்கொன்று தாயிடம்வந்து அடிதைப்

[illegible]

யலே! தவிக்கவேண்டாம்; உனக்கு நானிருக்கின்றேன்; நீ என்னைப்புத்திரனாக வெண்ணாதே; மாதுகள் மனங்கொண்டவிடம் ரமிப்பார்கள்; சந்திரன் குருதற்பத்தை யணையவில்லையா? பிரமன் மகளைமருவினான்; இந்திரன் மறையோன் மனைவியைமருவினான்; கங்கை சந்தனுவைச் சார்ந்தாள்; அவர்களுக்கென்னகுறைவு யேற்பட்டது? ஆகையால் நீ என்னுடன் சுகமாயிருக்கக்கடவா யென்று அந்தக்கொடிய பாபியான கோலாகலன் பலாத்காரமாய் பேதையான மாதாவை ரமித்து வந்தான். அதை யூரார ரிந்தரசனிடந்தெரிவித்து ஊரைவிட்டுத்துரத்தினார்கள். பிறகு கோலாகலன் அவளுடன் கூடக்காடுசென்று தானாரிடம் பிரந்தானோ, அவளிடத்திலேயே இரண்டுபிள்ளைகளைப் பெற்றான். அப்படியிருக்

स्य हस्त्यावाविरभूत्पुरः ॥ १० ॥ रक्तकेशो रक्तने
त्रः कृष्णदन्तो बृहत्तनुः । वक्रनासः कृष्णवर्णः स्थू
[illegible] ॥ ११ ॥ दीर्घजानुः प्रलम्बोष्ठो दं
ष्ट्राव्याप्तदिगन्तरः । घोररूपो घोरनादः तर्जयन्
मुहुर्मुहुः ॥ १२ ॥ [illegible] सा कोलाहल
[illegible] । तं दृष्ट्वा [illegible] व्र
[illegible] ॥ १३ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ १४ ॥ [illegible]
[illegible] ॥
॥ १५ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ १६ ॥ [illegible] कोलाहलः [illegible] ।
[illegible] ॥ १७ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ १८ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ १९ ॥ [illegible]

குஞ்சமயத்தி லொருக்கால் பிதுருஹத்தியானது சிவந்ததலைமயி ரோடும், கறுத்தபற்களோடும், வளைந்தமூக்கு, தொங்குமுதடு, பறுத்தவயிறு, நீண்டமுட்டு முதலானதுகளோடு மிகத்துப்பற்க ளோடுங்கூட இருப்புலக்கையைக் கையில் கொண்டு முன்னே வந்து மேகம்போல் கர்ச்சித்ததட்ட அதைக்கண்டு கோலாகலன் கிடுகிடென்று பதறி மனங்கலங்கி மூர்ச்சையடைந்து மறுபடியும் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்திருந்தோடினன். உடனே அவன் தா யான மனைவியும் மக்களையெடுத்துக்கொண்டோட விருவர்களை யும் ஹத்தி துரத்தியடித்தது. அப்பொழுது கோலாகல னிராப் பகலில்லாம லொருகாட்டிலிருந்து மற்றொருகாட்டிற்கோடி முள் ளாலுங்கல்லாலுங் கிழிக்கப்பட்டு அங்கங்கே யிருக்கின்ற முனி வர்களைச்சரணமடைய அவரவர்களு மடேகொடியபாபி! இங்கே யெங்கேவந்தாயோடென்று துரத்தக்கதியில்லாமல் கெட்டலைந்து ஓ முனிவரே! முன்ஜன்மத்தின் புண்ணியத்தால் மறைக்காட்டைய

ஷே தத்க்ஷேத்ரே ப்ரஹ்மஹத்யா ந்யவர்த்தத । தாவச்ச த்ருஷ்டா தஸ்
யோஸ்ய ஸம்ஜ்ஞாஸ்யா க்ஷேத்ரவைபவம் ॥ ௨௦ ॥ ஸ்வயமேவ நிவ்ரு
த்தி ரேவேந வேதாம்ருததீரே । பர்ணஶாலாம் ஸ்வயம் காமம்
ரமமாணஸ் ஸ்வேச்சயா தயா ॥ ௨௧ ॥ ஏகதா புண்யகாலே வா
ஸ்தா தீர்த்தே ஸஞ்சரித்வா । ததா தஸ்ய பர்யடனே வே
தநதீதடே ஸதா ॥ ௨௨ ॥ ஸ்நாத்வோத்தீர்ண ஜனேப்ய ஏஷ
ஸம்ப்ருஷ்ட ஸலிலகணா: । தத: க்ருத்வைவ நிதனம் கத: கால
வஶாத்ததா ॥ ௨௩ ॥ வ்யாக்ரா வாகேந வாநீத: ஸர்வம் ஸம்ய
க்ஞாநம் வ்ருதி । ததா வேதவநேஶாந ஸ்ஸமாஹூய கணாந்வதாந் ॥
॥ ௨௪ ॥ கணா: கோலாஹல: காலஹதோ வாநீயதேயம
ந: । பாதகீ வித்யமாந காலபாஶவஶம் கத: ॥ ௨௫ ॥
யஞ்ச சத்வாரம் கணா விஸ்ராவ்ய யமகிங்கராந் । தானயத
கைலாஸ மஸ்மிந் க்ஷேத்ரே ம்ருதாயத: ॥ ௨௬ ॥ இத்யுக்தா
ஸ்தே கணாஸ்தூர்ணம் கணா விஸ்ராவ்ய கிங்கராந் । விமாநவர
ரோப்ய ப்ராபயாமாஸு ராதராத் ॥ ௨௭ ॥ கைலாஸம் பரம்
ஸ்தானம் பாபநாஶதீர்த்தஜம் । மஹிமா தஸ்ய த
தைவ ப்ரோக்தா ஸ்ரக்ஷேவாப ஸர ॥ ௨௮ ॥ கதா தீர்த்தஸ்ய

டைந்தான். ஓமகானுபாவா! உடனே ஹத்தியகன்றுவிட்டது. அதை க்ஷேத்திரமகிமையென்றறியாத கோலாகலன் வேதாமிருதக்கரையில் குடிசல்கட்டிக்கொண்டு அவளுடன் ரமித்து வருஞ் சமயத்தில் ஒருபுண்ணியகாலத்தில் .வேதநதிக்கரையில் சஞ்சரிக்க அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுடைய ஜலமவன்மேல்பட்டது. பிரகு தெய்வவசத்தா லவன்மரிக்க அன்றிரவில் மற்றவர்களும் புலியினல் கொல்லப்பட்டார்கள். உடனே நான்குபேர்களையும் யமபடர்கள் பாசத்தால் கட்டி இழுத்துக் கொண்டுபோக வப்பொழுதீசன் கணங்களை நோக்கி கணங்களே! கோலாகலன் மகாபாபியாறுலும் நமது வேதவநத்தில் மரித்தானே; ஓடுங்கள்; நான்கு பேர்களையும் நமது கைலைக்கு அழைத்துவாருங்களென்று உத்திரவளித்தார். உடனேகணங்கள் யமபடர்களை அடித்துத்துரத்திவிட்டு எல்லோரையும் விமானத்திலேற்றிக்கைலைகொண்டு சேர்த்தார்கள். ஓஎன்னன்பனுன கௌசிகா! வேததீர்த்தத்தின் வைபவத்தை யார

மாஹாத்ம்யம் க்ஷேத்ரஸ்ய ப்ரபா⁴வேந । கேநாபி ஶக்யதே வக்தும் ஶேஷேணாபி ந ஶக்யதே ॥ ௨௯ ॥ இத்யுக்த்வா மேநகா தேந விஶ்வாமித்ரேண தீ⁴மதா । விஹ்ருத்ய ஸ்வைரம் காமம் தத்ர தத்ர வநாந்தரே ॥ ௩௦ ॥ ஶகுந்தலேதி விக்²யாதாம் ஸுதாம் முக்³த⁴மநோஹராம் । அநந்தரம் ஸமுத்பாத்³ய விஶ்வாமித்ரஸ்ய ஹாரிணீ ॥ ௩௧ ॥ உவாஸ நாகம் ஸம்ப்ராப்ய ஸ்வர்க³ம் ஸ்வர்லோகஸுந்த³ரீ । விஶ்வாமித்ரோऽபி மதிமாந் ப்ரயயௌ வேத³வநம் புந꞉ ॥ ௩௨ ॥ பஶ்சாத்தபஶ்சசார ஸ்தி²ரோ தை³வஸ்ய ஸந்நிதௌ⁴ । மேநகாமேநகாவிஶ்வாமித்ரயோஶ்சரிதம் மஹத் ॥ ௩௩ ॥ ஶ்ருண்வதாம் படதாம் வாபி ஸர்வஸம்பத்கரம் பரம் । மாஹாத்ம்யம் வேத³தீர்த²ஸ்ய மநோவாசாமகோ³சரம் ॥ ௩௪ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ காலிகாக²ண்டே³ வேதா³ரண்யமாஹாத்ம்யே

கௌஶிகசரித்ரம் நாம ஏகோநவிம்ஶோऽத்⁴யாய꞉ ॥

இத்யேகோநாஶீதிதமோऽத்⁴யாய꞉ ॥

றிவார்களென்று சொல்லிவிட்டு மேனகையானவ ளவருடன் வெகுகாலம் ரமித்து மிகவழகான வொருபுத்திரியைப்பெற்றுவிட்டு விசுவாமித்திரரிட மனுமதி பெற்றுக்கொண்டு அமராவதியையடைந்து சுகமாகவாழ்ந்தாள். கௌசிகரும் மறுபடியும் மறைக்காடடைந்து முன்போல் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். ஆகையால் வேததீர்த்தத்தின் வைபவம் வாசாமகோசரமென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்திஒன்பதாவது அத்தியாயம்

கௌசிகசரித்திரம் முற்றிற்று.

ष्टे तत्क्षेत्रे ब्रह्महत्या न्यवर्तत । तां दृष्ट्वा तत्
स्थानमज्ञात्वा क्षेत्रवैभवम् ॥ ௨௦ ॥ स्वयमेव निवृ
त्तेति मेने मूढतमो मने । पानस्य [illegible] कामं
वञ्चयन्स्वैरं वेश्यया तया ॥ ௨௧ ॥ रेमे तत्रापि पापा
त्मा कुटीरे कृत्वाऽवसत् । कदाचित्पुण्यकालेऽथ वे
दतीर्थतटे वसन् ॥ ௨௨ ॥ स्नात्वोत्तीर्णजनेन स्पृष्ट
संस्पृष्टस्नानकर्मणः । ततः क्रमेण निधनं गतः कालु
हतेस्तदा ॥ ௨௩ ॥ बद्ध्वा पापेन यानीतः याम्यं संय
मिनीं प्रति । तदा वेदवनेशानः समाहूय गणाधिपान् ॥
॥ ௨௪ ॥ गणाः कोलाहलः कालहते नीयतेऽधुना
ना । महापापी विद्यस्नु कालपाशवशं गतः ॥ ௨௫ ॥
चतुरं दूतकरं गत्वा विद्राव्य यमकिङ्करान् । तमानयत
कैलासं मद्धि क्षेत्रे मृतो यतः ॥ ௨௬ ॥ इत्युक्ता
स्ते गणास्तूर्णं गत्वा विद्राव्य किङ्करान् । विमानवरमा
रोप्य प्रापयामासुरादरात् ॥ ௨௭ ॥ कैलासं शाम्
भवं स्थानं पापनाशनजित्वरम् । माताऽपि तस्य त
त्रैव मृता [illegible] वशा ॥ ௨௮ ॥ कथां तीर्थस्य

டைந்தான். ஓமகானுபாவா ! உடனே ஹத்தியகன்றுவிட்டது. அதை க்ஷேத்திரமகிமையென்றறியாத கோலாகலன் வேதாமிருதக்கரையில் குடிசல்கட்டிக்கொண்டு அவளுடன் ரமித்து வருஞ் சமயத்தில் ஒருபுண்ணியகாலத்தில் .வேதநதிக்கரையில் சஞ்சரிக்க அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுடைய ஜலமவன்மேல்பட்டது. பிரகு தெய்வவசத்தா லவன்மரிக்க அன்றிரவில் மற்றவர்களும் புலியினால் கொல்லப்பட்டார்கள். உடனே நான்குபேர்களையும் யமபடர்கள் பாசத்தால் கட்டி இழுத்துக் கொண்டுபோக வப்பொழுதீசன் கணங்களை நோக்கி கணங்களே! கோலாகலன் மகாபாபியானாலும் நமது வேதவனத்தில் மரித்தானே; ஓடுங்கள்; நான்கு பேர்களையும் நமது கைலைக்கு அழைத்துவாருங்களென்று உத்திரவளித்தார். உடனேகணங்கள் யமபடர்களை அடித்துத்துரத்திவிட்டு எல்லோரையும் விமானத்திலேற்றிக்கைலைகொண்டு சேர்த்தார்கள். ஓஎன்னன்பனை கௌசிகா! வேததீர்த்தத்தின் வைபவத்தை யார

மாஹாத்ம்யம் க்ஷேத்ரஸ்ய ச மஹாமுநே । கேந வா ஶக்யதே வக்தும் ஶேஷேணாபி ந ஶக்யதே ॥ ௨௯ ॥ இத்யுக்த்வா மேநகா தேந விஶ்வாமித்ரேண தீமதா । விஹ்ருத்ய ஸுசிரம் காலம் தத்ர தத்ர வநாதிஷு ॥ ௩௦ ॥ ஶகுந்தலேதி விக்யாதாம் புத்ரீம் லப்த்வா மநோஹராம் । அநுஜ்ஞாம் ஸமநுப்ராப்ய விஶ்வாமித்ரஸ்ய ஹாரிணீ ॥ ௩௧ ॥ உவாஸ நாகம் ஸம்ப்ராப்ய ஸுகம் ஸ்வர்லோகஸுந்தரீ । விஶ்வாமித்ரோऽபி மதிமாந் கத்வா வேதவநம் ஶுபம் ॥ ௩௨ ॥ [illegible] தேவஸ்ய ஸந்நிதௌ । [illegible] மேநகாவிஶ்வாமித்ரயோஶ்சரிதம் மஹத் ॥ ॥ ௩௩ ॥ ஶ்ருண்வதாம் படதாமபி ஸர்வபாபக்ஷயம் பவேத் । மாஹாத்ம்யம் வேததீர்த்தஸ்ய மநோவாசாமகோசரம் ॥ ௩௪ ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே காலிகாகண்டே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே

கௌஶிகசரித்ரம் நாம ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாய: ॥

இத்யேகோநாஶீதிதமோऽத்யாய: ॥

ரிவார்களென்று சொல்லிவிட்டு மேனகையானவ ளவருடன் வெகுகாலம் ரமித்து மிகவழகான வொருபுத்திரியைப்பெற்றுவிட்டு விசுவாமித்திரரிட மனுமதி பெற்றுக்கொண்டு அமராவதியையடைந்து சுகமாகவாழ்ந்தாள். கௌசிகரும் மறுபடியும் மறைக்காடடைந்து முன்போல் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். ஆகையால் வேததீர்த்தத்தின் வைபவம் வாசாமகோசரமென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்திஒன்பதாவது அத்தியாயம்

கௌசிகசரித்திரம் முற்றிற்று.

அஶீதிதமோऽத்⁴யாய꞉ ॥

——]0[——

ருஷய꞉— ஸபா⁴ஸ்தா²நாநி புண்யாநி கதி²தாநி த்வயா புரா । யாநி தாநி மஹாபா⁴க³ தேஷு புண்யதமம் வத³ ॥ 1 ॥ யத்ர ஸந்தி விஶேஷேண நாநா தீர்தா²நி ஸூத ந꞉ । ஸர்வாஸ்வபி ச மஹாபா⁴க³ ஸந்தி யத்ர விஶேஷத꞉ ॥ 2 ॥ பாவநாநி விசித்ராணி வக்துமர்ஹஸி தாந்யபி । ஏதத்ஸர்வம் விஶேஷேண ஶ்ரோதும் கௌதூஹலம் ஹி ந꞉ ॥ 3 ॥ ஸூத꞉— தே³வதே³வம் நமஸ்க்ருத்ய ஶங்கரம் லோகஶங்கரம் । ப்ரவக்ஷ்யாம்யாநுபூர்வ்யேண ஸபா⁴ஸ்தா²நாநி யாநி து ॥ 4 ॥ மஹாப்ராயஶ்சித்தாநி மஹாபுண்யப்ரதா³நி ச । பாவநாநி ஸர்வாணி த³ர்ஶநாத் பாவநாநி ச ॥ 5 ॥ ஸித்³தி⁴தா³நி ந்ருணாம் தீர்த²ம் ஸேவதாம் ஶ்ருண்வதாமபி । ரம்யம் பி³ல்வவநம் நாம தேஷ்வாஸ்யாத் ப்ரத²மா ஸபா⁴ ॥ 6 ॥ மஹாஸபா⁴ த்³விதீயா ஸ்யாத் தஸ்யா பஶ்சிமே ஸ்தி²தா । பஞ்சயோஜநமாத்ரேண த்ருதீயா லோகத⁴ர்மிணீ ॥ 7 ॥ ஸார்த⁴யோஜநயுக்³மே து தஸ்யா த³க்ஷிணத꞉ ஸபா⁴ । கோணகும்பே⁴தி விக்²யாதா தீர்த²ம் யச்ச பரோத்³ப⁴வம்

எண்பதாவது அத்தியாயம்.

சௌனகாதிமுனிவர்கள் சூதரை நோக்கிச் சூதமுனிவரே! முன்னுழும்மா லெங்களின் பொருட்டுச்சில சபைகள் சொல்லப்பட்டதுகளே; அவைகளி லுத்தமமான சபைகளெவைகள் சொல்லு மென்று மறுபடியும் வினவச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்:— முனிவர்களே! வில்வவனமென்றொரு ரமணீயமான சபையிருக்கின்றது; அது முதலாவது சபை. அதற்குமேற்கிலேந்து யோசன தூரத்தில் மகாசபை யிருக்கின்றது; அது இரண்டாவது சபை. அது தான் சிதம்பரமகாசபை, அதற்குத் தெற்கிலிரண்டரையோசநதூரத்தில் லோகதர்மிணி யென்றொருசபையிருக்கின்றது; அதற்குகோணகும்பையென்று பெயர்; அது மூன்றாவது சபை. அது கும்பகோணம். அதற்குக் கிழக்கிலொன்னறையோ

தஃ || ௮ || யத்ர ஸந்நிஹிதோ தே₃வோ நித்யம் ஸோமேஶ்வராக்₂
யயா | தஸ்யா: பூர்வே க்ரோஶமாத்ரே ஸார்த₄யோஜநபூ₄க₃
தஃ || ௯ || கண்டகுப்₃ஜேதி விக்₂யாதா ஸபா₄ பரமஶோப₄நா |
ஸாந்நித்₄யம் குருதே யத்ர ஶங்கரோऽத்யந்தஹர்ஷித: ||௧௦||
தஸ்யா: பூர்வே து நிர்தி₃ஷ்டா ஸ்வேதாத்₃யோஜநத்₃வயே |
ஸுஸ்தி₂ ஶ்வேதவநம் நாம யத்தீர்த₂ம் பாபஹம் ந்ருணாம் || ௧௧ ||
பஞ்சமீ ஸா ஸபா₄ ஜ்ஞேயா ஸர்வாஸாம் ஸர்வபூஜிதா | த
ஸ்யாஶ்சோத்தரே பார்ஶ்வே கிஞ்சிதூ₃நே து யோஜநே ||௧௨||
ஶ்ரீகாளீதி விக்₂யாதா ந்ருணாம் ஸம்ஸாரநாஶிகா | ஸா
ஸபா₄ விஹிதா ஷஷ்டீ₂ ஶம்போ₄: ஸாந்நித்₄யகாரிணீ || ௧௩ || த
ஸ்யாஸ்து பூர்வதி₃க்₃பா₄கே₃ யோஜநார்த₄ஸ்ய ஸம்மிதே | ப்ர
வேஶிநீ நாம தீர்த₂ஸ்த₂ ஸர்வஸித்₃தி₄ப்ரதா₃யிநீ || ௧௪ || ய
த்ராஸ்தே ப₄க₃வாஞ்ச₂ம்பு₄: ஸாக்ஷாத்ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர: | ஸா
ஸபா₄ ஸப்தமீ ஜ்ஞேயா ப்ராணிநாம் ஸர்வஸித்₃தி₄தா₃ || ௧௫ || த
ஸ்யாஸ்து த₃க்ஷிணே பா₄கே₃ கிஞ்சிதூ₃நே து யோஜநே | ஸ
பா₄ ஶம்பு₄விநோதா₃க்₂யா ஸாக்ஷாத்காமாங்க₃நாஶிநீ || ௧௬ ||
ந்ருணாம் ஸம்ஸித்₃தி₄தா₃ நித்யம் ஶக்திதா₃ ச பாவநீ | தஸ்யா
ஸ்து த₃க்ஷிணே பா₄கே₃ யோஜநார்தே₄ந ஸம்மிதே || ௧௭ || ஸ

சநதூரத்தில் கண்டகுப்ஜ மென்றொரு சபையிருக்கின்றது; அது சகதீசனுக்கு மிகவும்பிரியமாயுமுள்ளது; அது நான்காவது சபை. அதற்குக் கிழக்கிலிரண்டு யோசனதூரத்தில் திருவெண்காடென்றொரு சபை யிருக்கின்றது. அது சகலபாபத்தையுமறுக்கும்; அதைந்தாவது சபை. அதற்கு வடக்கில் கொஞ்சங்குறையவொருயோஜனை தூரத்தில் ஸ்ரீகாழியென்றொரு சபையிருக்கின்றது; அது சம்சாரத்தைக் கழிக்கும்; அது ஆறுவது சபை. அதற்குக் கிழக்கிலரைமோசனதூரத்தில் பிரவேசினீ யென்றொரு சபையிருக்கின்றது; அது சகல சித்தியையுங் கொடுக்கும். அது ஏழாவது சபை. அதற்குத் தெற்கு திக்கில் கொஞ்சங்குறையவொரு யோசன தூரத்தில் சம்பு விநோதை யென்றொரு சபையிருக்கின்றது, அதெட்டாவது சபை. அது கொருக்கை. அதில் காமவதமேற்பட்டது. அதற்குத் தெற்கிலரையோசனதூ

ப்ரஸித்தப்ரதா ஸபாஸா நவமீ காலநாஶிநீ । யத்ர காலஸ்ய
ஹந்தா தேவதேவோ மஹேஶ்வர: ॥ ௧௮ ॥ தஸ்யா வாயவ்யதிக்பா
கே ஸார்த்தக்ரோஶேந ஸம்ஸ்திதே । ஸபா து தஶமீ ஜ்ஞேயா
ஸர்வதுஷ்க்ருதநாஶிநீ ॥ ௧௯ ॥ யத்ராஸ்தே பகவாந் ஶம்பு:
ப்ரமதைஶ்ச ஸுராஸுரை: । யோ ம்ருகயாஸக்தோ நைகமணைர்வ்யாதைர் நிஷே
வித: ॥ ௨௦ ॥ தஸ்யாஸ்து வஹ்நிதிக்பாகே ஸார்த்தே ச த்ரீணி
ஶ்வரா: । ஸைவ ஸர்வலோகேஷு விக்யாதம் பாபநாஶ
நம் ॥ ௨௧ ॥ யத்ர ஸாக்ஷாத் தேவோ(அ)பி விப்ரம் யாதி நி
த்யஶ: । தஸ்யாஸ்ய ஸுஹ்ருதஸ்யாத்ர யோகே ப்ரஸித்திதம் ॥
॥ ௨௨ ॥ யத்ர க்ரீடாபரஸ்ஸாக்ஷாத் ஸஹ தேவ்யா த்ரிணேஶ்வர: ।
கணேஶ்வரைர்க்ருதைஸ்ஸ்ரஸ்ஸ் க்ரீடதேவிதவிஷ்ணுமுகை: ॥ ௨௩ ॥
ஶ்வவரே ஹி நிஜாதீயே ஸேவ்யமாநோ யதா ஸுகம் । த
ஸ்யாஸ்து தக்ஷிணே பாகே கிஞ்சித் பஞ்சவோஜநா: ॥
॥ ௨௪ ॥ ஸாக்ஷாந் மோக்ஷப்ரதே தீரே நாகராஜஸமர்ச்சிதம் ।
காயாரோஹணகம் நாம த்ருதீயம் ஸபா விஶ்ருதம் ॥ ௨௫ ॥
யோஜநத்ரயஸ்யாந்தே தயோர்மத்யே த்ரிஜகத்ஸ்திதா: । ஸர்வஸித்
திப்ரதம் ந்ருணாம் ஶீக்ரம் பாபவிநாஶநம் ॥ ௨௬ ॥ யத்ர ஸணி
ஹிதோ தேவ ப்ரமதைஶ்ச ஸமாவ்ருத: । ததா ஸர்வயோ
கிநாம் ஸித்திப்ரதோ(அ)ணிமாதிகா: ॥ ௨௭ ॥ யா ஸித்தா ஸர்வஸாத்யாஸ்து
தா ஸித்தீநாம் ப்ரதோ த்ருடா: । தஸ்யைவ தக்ஷிணே பாகே
யோஜநத்ரயஸம்ஸ்திதே ॥ ௨௮ ॥ யத்ர வேதவநம் நாம தீர்த்தம் வ

ரத்தில் காலநாசினி யென்றொரு சபையிருக்கின்றது. அதொன்பதாவது சபை. அது திருக்கடையூர். அதற்கு வாயுதிக்கில் ஒன்றரைக் குரோசத்தில் ஸுஹிருதமென்றொரு சபை யிருக்கின்றது, அவிடத்தில் சகதீசன் கணங்களோடும், தேவர்களோடும், வேடர்களோடுங்கூட வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கின்றார்; அது பத்தாவது சபை. அதற்கக்கினிதிக்கில் மூன்றரை யோசனதூரத்தில் காயாரோகணமென்றொரு சபை யிருக்கின்றது; அதில் சகதீசன் அணிமாதி சித்திகளை யளித்துக்கொண்டு வசிக்கின்றார். அது பதினொன்றாவது சபை. அது நாகபத்தனம். அதற்குத் தெற்கில் மூன்று யோசனதூரத்தில் வேதவனத்தில் தேவபக்த

[illegible] ஸர்வபாபஹரம் ந்ருணாம் ஸா ஸபா த்வாதஶீ ஸ்ம்ருதா ॥ ௨௯ ॥ கதிதா ஸர்வதேவைஶ்ச ஸர்வலக்ஷணலக்ஷிதா । யத்ர நாரதஹேத்ய ராவணோ லோகராவண: ॥௩௦॥ [illegible] ॥ ௩௧ ॥ [illegible] ॥௩௨॥ [illegible] ॥ ௩௩ ॥ [illegible] ॥ ௩௪ ॥ [illegible] ॥ ௩௫ ॥ [illegible] ॥ ௩௬ ॥ [illegible] ॥ ௩௭ ॥ [illegible] ॥ ௩௮ ॥ [illegible] ॥ ௩௯ ॥ [illegible] ॥ ௪௦ ॥ [illegible]

ஸபை யிருக்கின்றது. அதில் லோககண்டகனன ராவணனுங் கூட நாரதரிடத்திலிருந்து சகல தர்மங்களையு முபதேசஞ் செய்துகொண்டான். அது பன்னிரண்டாவது சபை. அதற்குவாயுதிக்கில்சுமார் ஒன்னேமுக்கால் யோசன தூரத்தில் ஒருமகாதீர்த்தமிருக்கின்றது; அதில் தேவமாதாவான அதிதி தவஞ்செய்து ஜலத்தின் மத்தியில் சகதீசனைத் தெரிசித்தாள்; அது திருத்திரைப்பூண்டி. அதற்குவடக்கிலிரண்டுகுரோசத்தில் நாட்டியவர்த்மவநமென்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் காலகேயர்கள் தவஞ்செய்து தேவர்களை ஜெயித்தார்கள். அது திருநாட்டியத்தான்குடி. அதற்கு வாயுதிக்கில் கலாவதீ

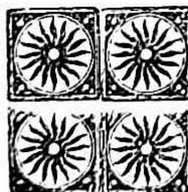
த்யஸௌந்தர்யப்ரகாஶிநீ । ஶ்ரீஶேந ஸஹாந்வாஸ்தே ஸர்வதேவைஶ்ச ஸர்வபூஜிதா ॥ ௪௧ ॥ ஸா ஸபா கதிதா விப்ராஸ்ஸர்வேஷாம் பாபநாஶிநீ । யத்ர ஸர்வார்த்தப்ரதா ந்ருணாம் ஸுராஸுரநமஸ்க்ருதா ॥ ௪௨ ॥ நஹி தாம் ப்ராப்ய மநுஜ: கஶ்சித்துர்கதிமாப்நுயாத் । அஶேஷது:கஶமநீ ஹ்யஶேஷார்த்தப்ரதாயிநீ ॥ ௪௩ ॥ அஶேஷஸித்திதா சைவ ப்ரோக்தா த்ரயோதஶீ । அந்யஸ்ஸபாத்ரயம் விப்ரா நாஹம் வேத்மி யதார்த்தத: ॥ ௪௪ ॥ ஸத்யவத்யாஸ்ஸுதோ வேத்தி நாந்யோ வேத்தி யதார்த்தத: । ஸபாஸ்தாநாநி சைதாநி யதாஸ்தாநகதாநி வை ॥ ௪௫ ॥ யதா ஶ்ருதாநி விப்ரேந்த்ரா: கதிதாநி ததா மயா । ஏதாஸாம் ஶ்ரவணம் புண்யம் கீர்த்தநம் பாபநாஶநம் ॥ ௪௬ ॥ யஸ்த்வேதா: ப்ராதருத்தாய ஶுசிர்பூத்வா ஸமாஹித: । ஸம்ஸ்மரேத்ஸ போவேத ஸ்ஸர்வம் விந்ததே ஸுகம் ॥ ௪௭ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே காளிகாகண்டே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே ஷோடஶஸபாவர்ணநம் நாம விம்ஶோऽத்யாய: ॥

இத்யஶீதிதமோऽத்யாய: ॥

யென்றொரு சபையிருக்கின்றது. அதில் பரதேவதை மகா சௌந்திரியத்துடன் சந்தோஷமாய் வசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அது பதிமூன்றாவது சபை. அது திருவாரூர். மற்றமூன்றுசபைகளுமெனக்குத் தெரியாது. என்னுசாரியனுன வியாசமுனிவர்தானறிவார். இவ்விதம் பதினாறுசபைகள். இந்தஅத்தியாயத்தைக் கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும் புக்தி முக்திகளையடைவார்கள்.

காளிகாகண்டத்தில் எண்பதாவது அத்தியாயம்
சபைகளின் வரலாறு முற்றிற்று.

अथैकाशीतितमोऽध्यायः ॥

[illegible]

எண்பத்தி ஒன்றாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சூதர், முனிவர்களே! வேதவனத்தில் யாதொரு பன்னிரண்டாவது சபையானது சொல்லப்பட்டதோ; அந்தச்சபையானது அதிபரிசுத்தம்; அது பாபத்தை விலக்கும்; பவத்தைத்துலைக்கும்; ஆரோக்கியத்தை யளிக்கும்; சித்தியை சாதிக்கும்; ஆயுஸ்ஸை யதிகரிக்கச்செய்யும்; கீர்த்தியைக்காக்கும்; காந்தியையும் பிரீதியையுமுண்டுபண்ணும்; சந்ததியை விருத்தி செய்யும்; சித்தசுத்தியும், யோகமும், சுத்தசச்சிதானந்தப்பிரம்ம போதமும், தந்து கைவல்லியத்தைக் கொடுக்குமென்று சொல்ல வுடனே சௌனகர்முதலான முனிவர்கள் சூதரை நோக்கி மகானுபாவா! அந்தச்சபை யெப்பொழுது யென்னகாரணத்தினுலேற்பட்டதென்று கேட்கச் சூதர்சொல்லுகின்றார்:— கேளுங்கள்; முனிவர்களே! முன்காலத்தில் இரண்ணியகசிபுவினுல் வருத்-

[illegible]

தமுற்ற வானவர்களுக்காகப் புருஷசிங்கமான புருஷோத்தமன் இரண்ணியனைக்கொன்றுவிட்டு மதத்தினுல் மயங்கித்தேவர்களை யழைத்துத்தேவர்களே ! சகலலோகங்களையும் படைத்துக்காத் தழிக்கின்றவன்னானே; நானெல்லாவற்றுக்கும் மேல்பட்டவன்; யெனக்குமேலொருவருமில்லை; ஆகையால் நீங்களெல்லோருமென் னையே யாராதியுங்கள்; யென்னையே சரணமடையுங்கள், இல்லா விட்டால் நீங்கள் துர்புத்திக்காரர்களாவீர்களென்று சொல்லவப் பொழுது கமலாசனன் நரசிங்கத்தை நோக்கி ஓ சகன்னுதா ! நீரிப்படிச்சொல்லக்கூடாது. சகலலோகத்திற்கு மநுக்கிரகம்செய் யும் மகாதேவன் யெல்லாசகத்திற்கு முமக்கு மெனக்கு மீசன். அவர் ஆதிகர்த்தா; யெல்லாமவருடையது; அப்பேர்ப்பட்ட தே வனிருக்கும்பொழுது யெனக்குமே லொருவருமில்லையென்று யா ரால்சொல்லக்கூடும்? நீரெங்களுக்குப் பூஜிக்கத்தக்கவரென்பதில் சந்தேகமில்லை; நாங்களும்மை யெப்பவும் ஆராதிக்கின்றோ

க்ஷுத்³ரஸ்மீதி வக்தாஸி ஹ்ருத்³யஜமஸ்வரூபிண: । இதி ஸம்ஸ்மாரி
தஸ்யாபி நாரஸிம்ஹோ மஹாப³ல: ॥ ௧௮ ॥ த்ரிவர்ணாஸிம் நஸ
ஸ்மார ஶோமேஶா மஹாமோஹித: । ததா³ த³க்ஷாஸ்வரஸ்வம்ஸீ ஶார
ஹம் ரௌத்³ரமோஸ்தித: ॥ ௧௯ ॥ ஜஹார மஹாம் பஹி நஸ்தேதாபோ
யமோவாமத: । ஸமேநோக்தரூபம் தே³வதே³வமாமோவதிஷ்ட² ॥
॥ ௨௦ ॥ ஶிரஸ்யஞ்ஜலிமாயாய க்ஷிப்தாம் க்ஷிப்தாம் ப்ரஹோ ।
ஹோஹோ வ்ருஷத்⁴வஜேத்யேவம் வேதா³த்ரு க்ருதவாநஸௌ ॥ ௨௧ ॥
ப்ரீதோऽத² ஹரவாணீம் ஸ்துதஸ்தஸ்ய வ்ருஷத்⁴வஜ: । உவாசஶீக்⁴ரம்
தே³வேஶ மாவயாமாஸ ப்ரபு⁴: ॥ ௨௨ ॥ இத³மேவ ஸர்வ
ஶ்ரேஷ்டா² மம ஹஸ்தஸநாதந: । மாம் த்³ருஷ்ட்வா க்ருதவாந் வி
ஷயமிவதே³ஹ்யஶி ॥ ௨௩ ॥ இத்யேவ மூர்க்ஷா ஹரவாந் ஸ்வஷ்டம்
ஶரபி⁴ ருஹம் । உபஸம்ஹ்ருதவாந் லோகத்ராணாய நிவிசே
ஶ்வர: ॥ ௨௪ ॥ தேந தே³வா ஸ்ஸமாயுக்தா ப்³ரஹ்மவிஷ்ணு: ஶ்ரீதபேத
ஸ: । ஸமந்வீர மஹாத்³யாநம் ஸஷ்டுலோகமஹேஶ்வர ॥ ௨௫ ॥ த
த்ஸ்த்ர ரம்ஹஸோபாஸ்யாய ப்³ரஹ்மணா கேஶவேந ச । வாஸவேந
ச விப்ரைஶ்ச தே³வாரண்யமுபாமத: ॥ ௨௬ ॥ தத்ர ப்³ரஹ்மா
ச விஷ்ணுஶ்ச ஹாஸஸ்ரஶ்ச மஹாத்³யுதி: । ஸஞ்ஜ ஸமஸ்ராபி
ரூப்³ஜாஶ்சாபி மணேஶ்வரா: ॥ ௨௭ ॥ ததோ தே³வநஸ்யாஸ்ய

மென்றுசொல்லியும் பலத்தில் கொழுப்பினுலவரதை யறியாம லப்படியே சொல்ல வப்பொழுது மகாதேவன் சரபரூபமெடுத்துக்கொண்டு வந்து விஷ்ணுவின் மதத்தை யபகரித்தார். உடனே நாராயணனும் கர்வத்தைவிட்டு சகதீசன் மகிமையை யறிந்து நமஸ்கரித்து வெகுவிதமாக ஸ்துதிக்க வப்பொழுது பரமேசுவரன் தேவர்களை நோக்கி தேவர்களே! சகலலோகத்திற்கும் ரக்ஷகராயும் யென்னுடைய முக்கிய பக்தராயுமிருக்கின்ற நாராயணனுக்கஞ்ஞானமுண்டோ? யென்னை தெரிசிக்க வேண்டி இவ்விதமுங்களைப்பார்த்துச் சொன்னுரென்று சொல்லிவிட்டு பிரம்மா விஷ்ணு இந்திரன் முதலான தேவர்களோடுவேகமாக வேதவநம்வந்து வீணவாதவிதூஷணியான பரதேவதையோடும் மகாசபையில் வீற்றிருந்தார். தேவர்களும்கணங்களும் முனிவர்களும் அந்தச்சபையில் தேவியோடுகூடினபரமேசுவரனை நமஸ்கரித்து அவராக்ஞையினுலிருந்தார்கள். ஈசனெவ்வொரு தேவர்

ஸர்வதேவபக்ஷஸ்யதா । [illegible] தேவபக்ஷமிதி
ஸ்ம்ருதம் ॥ ௨௮ ॥ ஸபேதி ச ததா நாம [illegible]
தம் । காரணம் கதிதம் விப்ராஃ காலஶ்சாபி ததோதிதஃ ॥
॥ ௨௯ ॥ ஸ்தாநஞ்ச கதிதம் விப்ரா [illegible] உச்யதே ।
ஸர்வதேவவிபக்ஷஸ்தம் ஸபாநாதம் ப்ரபஶ்யதி ॥ ௩௦ ॥ யஃ க
ஶ்சிந்நரோ விப்ரா ந ஸ யாதி புநர்பவம் । ஸர்வதேவ
விபக்ஷஸ்தே தேவே திஷ்டதி ஶங்கரே ॥ ௩௧ ॥ புநர்பவவிநா
ஶாய [illegible] தேவம் ஸமாஶ்ரயேத் । தத்ர ப்ரஹ்மேஶ்வரம் த்ரு
ஷ்ட்வா ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ॥ ௩௨ ॥ [illegible]
[illegible] ஶ்ரீமாந் பவதி மாநவஃ । பாஸ்கரேஶ்வரமாராத்ய வர்ச
ஸ்வீ ஜாயதே நரஃ ॥ ௩௩ ॥ ஸோமநாதேஶ்வரம் த்ருஷ்ட்வா [illegible]
[illegible] । [illegible] யஶஸ்வீ ச ஜாயதே நாத்ர ஸம்ஶ
யஃ ॥ ௩௪ ॥ [illegible] ஜாயதே [illegible] ஸாரஸ்வதே ஜ
லே । [illegible] ப்ரதிமாம் யஃ ப்ரபஶ்யதி ॥
॥ ௩௫ ॥ ந தஸ்ய [illegible] ஸப்த [illegible]
[illegible] । [illegible] பாஸ்கரம் யஃ ப்ரபஶ்யதி ॥
॥ ௩௬ ॥ ஸ ஸர்வரோக[illegible] பவதி மாநவஃ । மா
[illegible] ॥ ௩௭ ॥
[illegible]

களிடத்திலும், புகுந்து பிரிந்து இருக்கின்றபடியா லந்தச்சபைக்குத் தேவபக்தமென்றுபேர். சௌநகாதிகளே! வேதாரண்ணியத்தின் சபைக்குக் காரணமும் அதின்காலமும் சொல்லப்பட்டது. அதின் மகிமையைப் பற்றிச் சொல்லுகின்றேன். ஸர்வதேவ விபக்தசபையிலிருக்கும் சகதீசனைத்தெரிசித்தவர்களுக்கு ஜனன மரணங்கிடையாது. அவ்விடத்திலிருக்கின்ற பிரமேசுவரனைத் தெரிசித்தவர்களுக்குப் பிரம்மசாயுச்சியங்கிடைக்கும். அதாவது பரமேசுவரனே யெல்லாதேவர்களிடத்திலு மிருக்கின்றபடியால் அந்ததேவர்களை தெரிசிப்பதும் பரமேசுவரனுடைய தெரிசனமே. பாஸ்கரேசனைத் தெரிசித்தவன் வர்ச்சஸ்ஸோடு கூடுவான். ஆடி மாதப்பௌர்ணிமையில் சோமேசுவரனைத் தெரிசித்தவன் நல்லுகதியடைவான். மாகமாசம் சுக்கிலபட்ச சப்தமியில் பாஸ்கரனைத் தெரிசித்தவன் ரோகநிவிருத்தியை யடைவான். மாகமாசம்

ये तीर्थे स्नात्वा संपूजयेद्यदि ॥ ௧௮ ॥ सर्वान्
कामानवाप्नोति भुक्त्वा भोगांश्च पुष्कलान् । तदन्ते
शिवसायुज्यं ज्ञानं प्राप्य स गच्छति ॥ ௧௯ ॥ कथं त-
मुनिश्रेष्ठा वा मुनिश्रेष्ठाः केवलम् । स्नात्वा दृष्ट्वा ती-
र्थानां मुच्यते पापसञ्चयात् ॥ ௨௦ ॥ नारदो मुनिशार्-
दूलो रावणाय महात्मने । यत्रावदच्छिवं क्षेत्र-
वान् कथं तत्र न मुच्यते ॥ ௨௧ ॥ जमदग्निर्मुनिश्रेष्ठो
याज्ञवल्क्यादयो मुनिः । ज्ञानं च प्राप्तवान्यत्र क-
थं तत्र न मुच्यते ॥ ௨௨ ॥ वासुदेवोऽपि शाश्वता-
यत्राराध्य शिवं स्वयम् । कृष्णो मुनिवराधीशाः कथं तत्र
न मुच्यते ॥ ௨௩ ॥ मोटीति देविका नाम यत्रास्ते हर-
वल्लभा । ताडयन्ती दुष्टदैत्यानां कृपाणैरेव रक्ष-
साम् ॥ ௨௪ ॥ आज्ञया परमेशस्य कथं तत्र न मुच्यते ।
किं तु बहुनोक्तेन वा प्रोक्तेन हे मुनीश्वराः ॥ ௨௫ ॥
सर्वदेवस्य संस्थानो दर्शनीयः प्रयत्नतः । यतो ह-
न्ति पातकान्येष संसाराः ॥ ௨௬ ॥ तस्मात्सर्व-
प्रयत्नेन देवस्याश्रयेत् । बाह्यमुष्णं शं-
सारं त्यक्त्वा सर्वमपि ॥ ௨௭ ॥ दर्शनादेव

பௌர்ணிமையில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து சிவபக்தர்களை யாராதித்தவன் சுகலபோகங்களையு மனுபவித்து முடிவில் சிவசாயுச்சியத்தை யடைவான். முனிவர்களே! யெந்தக்ஷேத்திரத்தின் வைபவத்தை மகாமுனிவரான நாரதர் சிவபக்தசிகாமணியாயும் சகலசாஸ்திரங்களையு மறிந்தவனுயுமிருக்கின்ற ராவணனுக்குபதேசித்தாரோ; அதில் யேன் முக்தி கிடையாது? ஜமதக்கினி யாக்கியவல்கியர் முதலான மகரிஷிக ளெதில் ஞாநத்தையடைந்தார்களோ; அப்பேர்ப்பட்ட வுத்தமக்ஷேத்திரத்தி லேன்முக்திகிடையாது? நாராயணனெதில் சிவனையாராதித்துக் கொண்டிருக்கின்றாரோ அதிலேன் முக்திகிடையாது? யெதில் மோடியென்கிற தேவி சிவாஞ்ஞையினால் துஷ்டர்களை சிக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கின்றாளோ அதிலேன் முக்திகிடையாது? வெகுவிதமாகச் சொல்வதிலென்னபலன்? ரிஷிகளே! ஜன்மத்திலொருதடவையாவது கட்டாயமாய் தேவபக்தத்திலிருக்கின்ற விசனைத் தெரிசிக்க

ஶக்திஸ்யாஸ்ய ஶ்ரீமத்³ப்³ரஹ்மஸ்வரூபிண: । தத்ரைவ த³ர்ஶனான்மு-
க்திர்நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ ௪௮ ॥ யோ தே³வப⁴க்தஸம்ஸ்தி²த
சரித்ரம் பரமம் பவித்ரம் ஸகலாக⁴ஹம் । யோ நீ ஶ்ருணோதி வா
தஸ்ய ப்ரஸாதா³த் ஸாயுஜ்யமேவ லபே⁴ந்நாஸ்தி ஸம்ஶய: ॥ ௪௯ ॥
வேத³வன: கீர்திதம் சித்ரம் யயா தத்ப்ரவர்திதா । ஸா ஶக்தி
ப்ரதா³த்ரீ ஶேஷாபத்ப்ரதா³யினீ ॥ ௫௦ ॥ ஏதத்கிஞ்சித்ஸமா
ராத்⁴ய ஶ்ருத்யர்த²ஸ்ய புராணம் । வ்ருத்தாந்தம் ஶம்பு⁴ரா
க²்யாதோ நே நிரோதயத ॥ ௫௧ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ காலிகாக²ண்டே³ வேதா³ரண்யமாஹாத்ம்யே
தே³வப⁴க்தஸபா⁴வர்ணனம் நாம ஏகாஶீதிதமோऽத்⁴யாய: ॥
இத்யேகாஶீதிதமோऽத்⁴யாய: ॥

அத² த்³வ்யஶீதிதமோऽத்⁴யாய: ॥

ஶ்ரீஸூத: — புராऽऽஸீச்ச க்ஷத்ரிய: கஶ்சிதி³க்ஷ்வாகுகுல
ஶாஸ்த்ரகோவித³: । நாநாவிதா⁴ந்ஸம்ப்ராப்ய ஸ்தவஸ்தி விஜிதேந்த்³ரி
ய: ॥ ௧ ॥ தீர்த²யாத்ராப்ரஸங்கே³ன ஸம்ப்ராப்ய ஶுசிர்ஜனா । வா
ராணஸ்யாம் ப்ரயாகே³ச நைமிஶே புஷ்கரேऽபி ச ॥ ௨ ॥ கு-

வேண்டும். யெப்படிச் சிதம்பரத்தில் தெரிசனத்தினுல் முக்தி யோ, அப்படி வேதவநத்திலும் தெரிசனத்தினலேயே முக்திகி டைக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லே. இந்தவிஷயத்தில் முன்ன டந்த சரித்திரமொன்றிருக்கின்றது. சொல்லுகின்றேன் கேளுங்க ளென்று சூதர்சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எண்பத்தி ஒன்ருவது அத்தியாயம்
தேவபக்த சபையின் வறலாறு முற்றிற்று.

எண்பத்தி இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முனிவர்களே! முன்காலத்தி லயோத்தியில் சூசுமாரனென் ெருரு வரசனிருந்தான். அவ்வரசன் தீர்த்தயாத்திரைக்காகப் புரப்பட்டுக் காசீ, பிரயாகை, நைமிசம், புஷ்கரம், குருக்ஷேத்தி

[illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible] ॥ ௬ ॥ [illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible] ॥ ௮ ॥ [illegible] ॥ ௯ ॥ [illegible] ॥ ௰ ॥ [illegible] ॥ ௧௧ ॥ [illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible] ॥ ௧௩ ॥ [illegible]

ரம், பிரபாஸம், ருத்திரகோடி, மகாலயம், கேதாரம், கோகர்ணம், ஜகன்னாதம், வாகீசுவரம், நேபாளம், பலாச்சிரமம், பஞ்சவடம், விந்தியம், மகேந்திரம், மைநாகம், கந்தமாதனம், சித்திரகூடம், காளிஞ்சிரம், நீலகூடம், மகாகூடம், சுவேதகிரி, பாரிஜாதவநம், தேவதாருவநம், நர்மதாதடம், பத்திராதடம், பஞ்சகூடம், இமயமலைமுதலான வெகுஸ்தலங்களில் ஸ்நாநம்பண்ணி வெகுவித ஹோமங்களைச்செய்து சித்தியையடைய முயர்ச்சித்தும் சித்திகைகூடாமல் முடிவில் மல்லிகார்ச்சுனம்வந்து மகாலிங்த்தை யாராதித்துப் பிரமராம்பிகேசனனுக்கிரகத்தால் ராத்திரியைப்பகலாகவும், பகலைஇராவாகவும், கறுப்பைவெளுப்பாகவும்,

ஶிவப்ரஸாதத: । யஸ்க்ருஷ்ணோ ரோஹிதஶ் சாக்ருஷ்ணோ ரோஹித-
பாண்டுர: ॥ ௧௪ ॥ ஸ்யாத்ரக்தோ ஹரித: க்ருஷ்ணோ ஹரித:
பாண்டுரோ 'பி ச । மஶோ கஜோ கஜோ 'ஶ்வோ 'ஶ்வா வர:
மார்ஜாரோ 'பி வா ॥ ௧௫ ॥ ததஸ்ஸம்ப்ராப்ய ஸித்திம் ஸ பரம் ஹர்ஷ-
ஸமன்வித: । ஶ்ரீஶைலஶிகராத்தூர்ணம் காவேரீதீர-
மாகத: ॥ ௧௬ ॥ தத்ராபி விவிதாந் பாவாந் நாநாக்ஷேத்ராணி
க்ஷேத்ரஸந்ததி: । விஸ்மயம் பரமம் ப்ராப ஸம்ஸ்மரந் ஶாங்கரீம்
கிராம் ॥ ௧௭ ॥ ஏவம் க்ரமேண ஸஹஸா வேதாரண்யம் ஸமாகத: ।
ஸ்நாதுகாமோ முநிஶ்ரேஷ்டோ வேததீர்த்தம் ஸமைக்ஷத ॥ ௧௮ ॥
தத்ராலோக்ய பராஶக்த்யா ஸஹாஸீநம் ஸதாஶிவம் । மு-
நிஸ்ஸ ச முநிஶ்ரேஷ்டோ விஸ்மயம் பரமம் கத: ॥ ௧௯ ॥ விஸ்மிதஶ்ச
ததர்ஶைவாஸநே தேவம் ஸர்வதேவைஶ்ச ஸேவிதம் । ஸர்வதோ வீக்ஷ்ய
மாநோ 'ஸௌ தீர்த்தம் ஸாரஸ்வதம் ஶுபம் ॥ ௨௦ ॥ தத: ப்ரதக்ஷிணம்
க்ருத்வா யத்ர வேதாஸ்ஸமர்ச்சிதா: । உத்தாநாத்தே வேதாநாம்
காரணம் ஸமுபாகதம் ॥ ௨௧ ॥ வேதாரண்யமிதி ப்ராஹு-
ர்நாமாஸ்ய முநிஸத்தமா: । வீக்ஷமாணஸ்ய தஸ்யாத ஸஞ்ஜாதஶ்ச
ஸமாகமம் ॥ ௨௨ ॥ ஶிவராத்ரௌ மஹாஹோமா வாஸிஷ்டோ 'ப்யத
தஶமீந்த்ரம் । ஸங்காஸ்யம் தஶதோதந்தம் ஜடாமகுடமண்டிதம் ॥
॥ ௨௩ ॥ ஸாரஸ்வதமநோஹாரம் வ்யாஜீஹி: பரிவ்ருத-
ஷிதம் । க்வாமஶஷ்மளா ஷிஹ்யாணம் தயா நாகம் கமண்டலும் ॥
॥ ௨௪ ॥ ஶாதகும்பாக்ஷஸூத்ரே ச ஜடாதரக்ஷமா । தயா
பவித்ரமாலா ஷிஹ்யாணம் வரதேஶ்வரம் ॥ ௨௫ ॥ ஆதிஶாதி
த்வஜாஸம் ஜடாதரகஸம்ப்ரஹம் । வ்யாக்யாஸமுபவிஷ்யாநம் நா
கமுஜ்ஞாபவீதிநம் ॥ ௨௬ ॥ த்ரிணேத்ரம் ப்ரியயா ஸார்த்தம்

வெளுப்பைச் சிவப்பாகவும், யானையைப் பூனையாகவும், பூனையை யானையாகவுஞ் செய்யக்கூடிய சித்தியையடைந்து மிகமனமகிழ்ச்சியுடன் கரவேரீதீரம் வந்து அங்குள்ளஸ்தலங்களைத்தெரிசித்துக்கொண்டு முடிவில் மறைக்காடுவந்துசேர்ந்தான். அவிடத்தில் வேததீர்த்தத்தைக் கண்ணுற்றுத் தெரிசிக்கும்பொழுது ஜலத்தின் மத்தியில்சர்வாபரணபூஷிதராயும், சகலமான ஆவரணதேவதைகளாலுஞ் சூழப்பட்டவராயும், பராசக்தியுடன் ரத்தினசிங்காச

दृष्ट्वा प्रणम्य शिरसा । तत्रानेकसहस्राणां देवता-
भिस्समागतम् ॥ २७ ॥ स्तूयमानं च विष्णोर्देव्या सेव्यमानं
मुनीश्वरैः । सनत्सुजातो तत्र स समुत्रा महा-
नगरे ॥ २८ ॥ क्षणाददृश्यतां विप्राः याता-
त वोऽपि महेश्वरः । सह सर्वैः सुरासुराद्यैश्च
पश्यतस्तस्य भूपतेः ॥ २९ ॥ अथ दृष्ट्वा महात्मा-
नं सर्वं तदाविदम् । न दृष्ट्वा नृपतिः राजा स्तम्भि-
तः स्थितस्तदा ॥ ३० ॥ संवीक्ष्य नेत्रयुगलं स्वरम्भश्च
क्षितं मुहुः । पुनर्ध्यानं मुनिशार्दूलो महात्मेन्द्रियः
समुत्थितम् ॥ ३१ ॥ अथ दृष्ट्वा ततः पुलस्त्यं महर्षिम्
प्रत्यवेक्ष्य । देवदेवं स्थितस्तत्र दृष्ट्वा स्तुवन्मुदा-
मः ॥ ३२ ॥ पुनरुवाच ततो विस्मितः स्वयमोजसा प्र-
वितः । कृतः कालकालस्य सर्वस्य च पापहः ॥ ३३ ॥
अथ दृष्ट्वा मुनिशार्दूलं पुलस्त्यं योगवर्जितम् ।
प्रणम्य प्राञ्जलिः प्राह वचनं प्रभुदेवता ॥ ३४ ॥
कथयाशेष वृत्तान्तं त्वद्भक्ता मुनीश्वराः । प्रयुङ्क्ष्व मा-
न्देवेन किमिदं हन्त मामिह ॥ ३५ ॥ नजाने मुनिशा-
र्दूल यदत्र दृष्टं मयाद्य तत् । किमिदं स्थानमाहात्म्यं काल-
माहात्म्यमेव वा ॥ ३६ ॥ क्षणाद्दृष्टं यथा दृष्टं मया
यापि तत्र मोहादयः । निशम्य वचनं तस्य पुलस्त्यो मुनि-
सत्तमः ॥ ३७ ॥ जगाद वचनं तस्य यथा तद्वचनं तदा ।
कश्चित् स्थाने सदा राजन् देवस्येश महोदयः ॥
॥ ३८ ॥ कालं कुर्यात् कृत्तिकायां वा तपस्यायां वा दिवा
करे । करोति सर्वदा नित्यं सदा सान्निध्यमीश्वरः ॥ ३९ ॥

னத்திலமர்ந்தவராயுமிருக்கின்ற சகதீசனைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்
றுக் கண்மூடித்தியானித்து மறுபடியும் கண்ணை விழித்துப்பார்த்
துக் காணுமல்பிரமித்து நிற்கும்பொழுது புலஸ்தியமுனிவர் வர
அவரை வணங்கி ஒ மகானுபாவா ! இதென்னவாச்சரியம் ? இந்த
இடத்திலொரு அற்புத தெரிசனமேற்பட்டது; இதென்ன ஸ்த
லவிசேஷமா ? காலவிசேஷமாவென்றுவினவ புலஸ்தியருமரசனை
நோக்கி ஒ மன்னவா ! இது வேதவநம்; இதுவேததீர்த்தம்; இப்

[illegible]

பொழுது புண்ணியகாலம்; இதில் தேவபக்தசபானுத னிப்பொழுது கண்டு மறைந்தார்; இதில் விசுவாமித்திரர் முதலான அநேகம்பேர்களுக்குச் சாபநிவிருத்தியும் மகாபாபநிவிருத்தியும், சுவர்க்கம்முதலான புக்தியும், முடிவில் முக்தியு மேற்பட்டிருக்கின்றது. இதுவுத்தமக்ஷேத்திரமென்று சொல்லிவிட்டுச்சென்றார். சூசுமாரனுமீசன்சன்னதியையடைந்து தெரிசனஞ்செய்து சகலதீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நானஞ்செய்து புக்திமுக்திகளை யடைந்தானென்று

ஸூ: । தேவதேவம்பரம் தத்வம் த்யாயந்தஸ்தே ஸுகம் ஸ்திதா: ॥ ௫௨ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே காளிகாகண்டே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே ஶிஶுமாரசரித்ரம் நாம த்வ்யஶீதிதமோऽத்யாய: ॥

இதி த்வ்யஶீதிதமோऽத்யாய: ॥

உ

ஶ்ரீ ப்ரஹ்மாண்டபுராணே

வேதாரண்யமாஹாத்ம்யாரம்ப: ॥

அத த்ர்யஶீதிதமோऽத்யாய: ॥

வந்தே வேதவநேஶாநம் வந்தே வீணாவிநோதிநீம் ।
வந்தே த்யாகேஶ்வரம் வந்தே வீரஹத்யாவிநாயகம் ॥
விஜ்ஞானமணிமணேஶானம் கோகஷாரேஶ்வரம் ததா ।
தேவஸங்கஸமாநாயம் ராமநாதஸமம் பஜே ॥

ஸித்தாஶ்ரமே மஹாபுண்யே ஶௌநகாத்யா: । ஸ்வ ஆஶ்ரமாஸ்பதவாஸ்யபுண்யாஸக்தகா: ॥ ௧ ॥ ஸந்த்யா...

சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எண்பத்தி இரண்டாவது அத்தியாயம்
சூசுமார சரித்திரம் முற்றிற்று.

காளிகாகண்டத்தில் வேதாரண்ணியமாகாத்மியம்
முற்றிற்று.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில்

வேதாரண்ணிய மாகாத்மியத்தில்
முதலாவது அத்தியாயம்.

எண்பத்தி மூன்றுவது அத்தியாயம்.

முன்காலத்தில் சித்தாச்சிரமவாசிகளான சௌனகர் முதலானமுனிவர்கள் தங்களாச்சிரமத்திற்குத் தங்களால் செய்யப்

सितभस्मत्रिपुण्ड्राङ्कितमस्तकाः । रुद्राक्षमालाभरणाः षडक्षरजपव्रताः ॥ २ ॥ वेदान्ताभ्यासनिरता नित्यानुष्ठानमानसाः । अग्निहोत्ररता नित्यं वेदाध्ययनतत्पराः ॥ ३ ॥ उपागतं व्यासशिष्यं सूतं पौराणिकं मुनिम् । कन्दमूलफलैः पुष्पैः पाद्यार्घ्याचमनीयकैः ॥ ४ ॥ संपूज्य विष्टरासीनं भक्तिप्रवणचेतसा । पप्रच्छुर्मुक्त्युपायं ते संसारार्तचेतसः ॥ ५ ॥ [illegible] विद्वन् श्रुतमस्माभिर्विशेषतः । पातकानि समस्तानि तेषां च गतयस्तथा ॥ ६ ॥ इदानीं मुक्त्युपायं च ब्रूहि पुण्यविदां वर । श्रीसूतः ॥ शृण्वन्त्वृषयो [illegible] मुक्त्युपायं विचक्षणाः ॥ ७ ॥ जीवानां परमा मुक्तिर्ज्ञानादेव न कर्मणा । ज्ञानं [illegible] ॥ ८ ॥ जायते जीवपरयोरैक्यलक्षणलक्षितम् । ज्ञानादज्ञाननाशेन संसारस्य क्षयो भवेत् ॥ ९ ॥ अतस्संसारनाशस्य ज्ञानादेव न कर्मणा । वेदान्तानां तु तात्पर्यनिर्णयाच्च प्रजायते ॥ १० ॥ शिवक्षेत्रेषु मरणात्तेषां मुक्तिर्भविष्यति । शिवक्षेत्राणि सर्वाणि वक्ष्यामि मुनिपुङ्गवाः ॥ ११ ॥ गङ्गाद्वारं शिवक्षेत्रं सोमनाथाभिधं तथा । केदार[illegible] तथा वाराणसी शुभा ॥ १२ ॥ श्रीपर्वतशिवस्थानं तथा श्रीहयसंज्ञकम् । आदि[illegible] वेदारण्यं शिवस्थलम् ॥ १३ ॥ हस्तिस्थानसमाख्य

பட்டயாகதெரிசனத்திற்காகவந்தசூதமகாமுனிவரைவணங்கிக்கந்தமூலபலங்களா லுபசரித்து அவரை நோக்கி ஓ சூதமகாமுனிவரே! தாங்களெங்களுக்குப் புண்ணியபாபங்களையு மதுகளின்பலங்களையுந் தெளிவாய் சொல்லிக் கேட்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுதெங்களுக்கு முக்தியினுபாயத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்கச் சூதர் சொல்லுகின்றார். ஓ முனிவர்களே! முக்திக்குச் சாதனம் அத்துவைதப் பிரம்மஞ்ஞானம். அது வேதாந்தவிசாரத்தா லுண்டாகின்றது. வேதாந்தவிசாரத்தில் சக்தியற்றவாளுக்கு கங்காத்துவாரம், சோமநாதம், காசி, மல்லிகார்ச்சுனம், ஸ்ரீஹயம், ஆதிக்

[illegible]

கிராமம், வேதாரண்ணியம், பூதிஸ்தானம், திருவாவடுதுரை, திருக்கோடிகாவல், மத்தியார்சுனம், சிதம்பரம், காஞ்சி, காளஹத்தி, விருத்தாசலம், கும்பகோணம், மாயவரம், வைத்தீசுவரம், சீர்காழி, அருணாசலம் முதலான சிவக்ஷேத்திரங்களில் மரணத்தினால் முக்திகிடைக்கும். இந்தஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் வேதவனமுத்தமம். முனிவர்களே! பாபக்கூட்டமாகிற பஞ்சுப்பொதிக்கு வேதவனம் காட்டுத்தீபோன்றது. யெப்பொழுதுமிதிலீசுவரன், விஷ்ணு, பிரம்மா, ஸ்கந்தர், விநாயகர், லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி, பார்

दीक्षां तपो [illegible] स्वर्गमेवं प्रतिपद्य च ॥ २५ ॥
सर्वलोकं [illegible] तन्नाम [illegible] । श्रीसू-
तः— सर्वपापहरं पुंसां चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥
॥ २६ ॥ [illegible] वक्ष्यामि मुनिपुङ्गवाः । कु-
शान्वयसम्भूतो गाधिपुत्रः प्रतापवान् ॥ २७ ॥
विश्वामित्र इति ख्यातो बभूव क्षत्रियर्षभः । नीतिमा-
ञ्ज्ञो महातेजा [illegible] ॥ २८ ॥ बहून्व-
र्षसहस्राणि राजा राज्यमकारयत् । स कदाचिन्महावीर-
स्तपोवनमुपागतः ॥ २९ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] विविधानि वना-
नि च ॥ ३० ॥ [illegible] विचरन्
वने । वसिष्ठस्याश्रमं रम्यं [illegible] ॥ ३१ ॥
विश्वामित्रो महातेजा वसिष्ठमभिवाद्य च । कुशलं सु-
वसिष्ठस्य [illegible] पर्यपृच्छत ॥ ३२ ॥ वसिष्ठः—
[illegible] राजन् [illegible] । नहि
[illegible] किञ्चित् [illegible] ॥ ३३ ॥ इत्यु-
क्त्वा [illegible] विश्वामित्राय [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ३४ ॥ राज्ये
[illegible] कौशलं [illegible] पर्यपृच्छत । विश्वामि-
त्रः— भगवन् [illegible] ॥ ३५ ॥ [illegible] ॥ ३६ ॥
इत्युक्तवन्तं राजानं वसिष्ठः प्राह [illegible] । आतिथ्यं
तव सैन्यानां राजन् कर्तुं समुत्सहे ॥ ३७ ॥ प्रति-
गृह्णीष्व तां पूजां [illegible] । इत्युक्तस्तु
वसिष्ठेन प्रत्युवाच [illegible] तदा ॥ ३८ ॥ भगवन् [illegible]
[illegible] । [illegible]

வசீ முதலானவர்கள் வசிக்கின்றார்கள். இந்தவேதவனத்தில் நடந்தவிசித்திரமான வொருசரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள். என்னவென்றால்:— குசவம்சத்திலுதித்த விசுவாமித்திரன் வனத்திற்கு வேட்டைக்கு வந்தவிடத்தில் வசிஷ்டரால் தனக்

ष्ट्वादि तत्सैन्यं समवेतनः ॥ ३९ ॥ वसिष्ठो गाधिजं
सहायः प्रायुध्यत सैनिकाः । सुहृद्वरा निवृत्ताश्च
श्वादि त्रस्तयाऽक्षिति ॥ ४० ॥ ततस्सारथिहीनश्च वसिष्ठो
दानिरब्रवीत् । क्षत्रियं कर्तुमिच्छामि सारथे नृपते
रणम् ॥ ४१ ॥ स सैन्यस्य तत्र वा साहाय्यं कर्तु
मुद्यतः । ततोऽनन्तरं सारथिस्त्वश्च
यान्तु ॥ ४२ ॥ राजानं होजयाशेष तेनाग्रेण शान्त
वृषिः । सारथे रथ उद्वीक्ष्व प्रहार इति गाधिजः ॥ ४३ ॥
सार्धं प्रायुध्यत वसिष्ठं जयतां वरम् । नानाना
नेत्रं दृष्टिविप्रस्तरा स्त्रं तां विचक्षुषः ॥ ४४ ॥ ये
नान्यैषेष्वशेषश्च शस्त्रैः यथविशिष्टैः ।
पराजितो गाधिपुत्रो वसिष्ठस्य जिगीषया ॥ ४५ ॥
तपसा सर्वराज्यं तस्य शौर्यं अस्त्रसञ्चयान् । वसिष्ठस्य
श्रुत्वा दानजृम्भं सकौशिकः ॥ ४६ ॥ विस्मयजु
तदा सर्वाणि वसिष्ठं प्रति गाधिजः । ततोऽस्त्राणि वि
सृष्टानि विश्वामित्रेण धीमता ॥ ४७ ॥ निरुन्धन्तु ब्रह्म
दण्डेन वसिष्ठो नैव विव्यधे । ततो विषण्णहृदय
स्संनिवृत्तरणात्परः ॥ ४८ ॥ धिक् बलं क्षत्रियबलं ब्रह्म
तेजोबलं बलम् । सर्वास्त्र भक्षितं तस्य तप
स्येव च कौशिकः ॥ ४९ ॥ तत्र तत्र तपोऽविघ्न
जाते सति स कौशिकः । तपोविघ्नं प्राप्यापि दक्षि
णस्यां दिशि ॥ ५० ॥ वेदारण्ये शिवक्षेत्रे दा
निवृत्य निषेविते । कृत्वाऽजं तपश्चक्रे वेदार
ण्यादिवं स्वत्र ॥ ५१ ॥ स्नानत्रं कल्पत्र दीनिकादिका

குச்செய்யப்பட்ட ஆதித்தியத்தைப் பார்த்து இது காமதேனு
வின் மகிமையினு லென்றறிந்து காமதேனுவை யபேக்ஷித்து
அவர் கொடுக்காததா லவரிடம் விரோதித்து அபஜயத்தையடைந்
து க்ஷத்திரியபலத்தைத் தூஷித்துப் பிரம்மதேஜஸ்ஸைக்கொண்
டாடி அதையடைய விருப்பங்கொண்டு பலவிடங்களில் தவஞ்
செய்து விக்கினத்தையடைந்து முடிவிலிந்தவேதவநம் வந்து பர்
ணசாலை கட்டிக்கொண்டு ஒவ்வொருநாளும் மூன்று தீர்த்தங்களி
லேயும் ஸ்நாநஞ்செய்து கோடகாலத்தில் பஞ்சாக்கினிமத்தியத்தி

𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍋𑌟𑌿
𑌰𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀𑌷𑍁 𑌸𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌃 ॥ ௫௨ ॥
𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣𑍈𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍈𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑍁
𑌶𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌦𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 । 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿
𑌧𑌾𑌰𑌾𑌸𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌜𑌟𑌾𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ ௫௩ ॥ 𑌸𑌶𑍀𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌰
𑌸𑍀𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌣𑍍𑌠𑌦𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌹𑌰𑌵𑌾𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 । 𑌨𑍀𑌦𑌾𑌘𑌕𑌾𑌲𑍇
𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑍁𑌰𑌵𑌨𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌃 ॥
॥ ௫௪ ॥ 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌸𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵
𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌚𑌾𑌰 ॥ ௫௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃—𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾
𑌯𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 । 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌿
𑌰𑍇 ॥ ௧ ॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 । 𑌤
𑌪𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌾𑌷𑌿𑌰𑍇 ॥ ௨ ॥ 𑌤𑍇 𑌸𑌂
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌤𑌿𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌮𑍍 । 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌮𑌪𑌿

ளும் குளிர்காலத்தில் கழுத்தளவு ஜலத்திலு மிருந்து தவம்புரிந் தாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் வேதவனமாகாத்மியத்தில்
விசுவாமித்திர சரித்திரத்தில்
எண்பத்திமூன்ருவது அத்யாயம்முற்றிற்று.

எண்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சூதர் முனிவர்களைநோக்கி முனிவர்களே! அத் தருணத்தில் அமரர்களச்சமுற்றுத் திலோத்தமையையழைத்துத்

ஜ்ஞாநேநாஹம் ப்ரதக்ஷ்யே ஹம்ஸிகாம் ॥ ௩ ॥ ஶ்ருத்வா தாம் தாம் ஸ-
மாயாதாம் தேவாஸ்தாம் தந்மத்யமாம் । இதம் ப்ரோவாச தேவஸ்தாவா
க்ஷ்மாவண்ணவ்வாஸ்ஸாரா: ॥ ௪ ॥ திலோத்தமே ஸுந்தரீணாம்
ஸர்வாஸாம் பரமா ஶ்ரியா । ஸர்வாஸாமேவ ரூபேண நிர்ஜிதா
ஸ்த தபோதநா: ॥ ௫ ॥ புவநத்ரயநாரீணாம் ஸௌந்தர்யம் தி-
லோத்தமே । தபக்ஷணமஶோஷயேகா ஸாநவ: கோ நஸ-
ஹ்யதி ॥ ௬ ॥ விஶ்வாமித்ரஸ்தபோ போரஸம்மோஹாகாக்ஷயா ।
கரோதி வேதவிபிநே ஸம்ஶ்யா ஸஞ்சித்யநாயிநி ॥ ௭ ॥ கம் த-
ஸ்ய தபஸோ விக்நம் காரா ரஞ்சிவிசேஷ்டிதை: । தேவகா-
ர்யம் கபாகார்யம் ஸர்வம் ச திலோத்தமே ॥ ௮ ॥ கதம் விநா த-
த்தபோவிக்நம் கதர்யம் வீ நேஹ விஷ்யதே । வேதாரண்யம் த-
தோ ஹேது மஹர்ஷீர்த்ரிதோऽயநா ॥ ௯ ॥ நாநாப்ரகார-
வேஷா ஹிஸ்த்தபோவிக்நராவர । இதி தேந ஶஸிஷ்டா ஸா
தேவவேஶ்யா திலோத்தமா ॥ ௧௦ ॥ ஶ்ருத்வா ப்ருந்தாரகாணாம் ஸா
தமேதி ப்ரதிக்ருஹ்ய ச । ஜகாம வேதவிபிநம் விஶ்வாமித்ராஶ்ரமம்
ததா ॥ ௧௧ ॥ வாரவாஷ்பிதா வாரத: ஶீநோத்தாஜவயோய

திலோத்தமே ! மறைக்காட்டில் மகாதவஞ்செய்யும் விசுவாமித்திரரை வசப்படுத்தென்றுத்திரவளிக்க அவளுமதையங்கீகரித்து வேதவநம்வந்து விசுவாமித்திரனாச்சிரமத்திற்கருகில் கறுமேகம்போல் கறுத்து நெடுநாகம்போல் நீண்டகூந்தலும், அர்த்தசந்திரன்போல் சுருங்கினநெற்றியும், கறுநீலபுஷ்பம்போல் காதுபரியந்தம் நீண்டகண்களும், காமன்கணைபோல் வளைந்த புருவங்களும், சம்பகமொட்டுப்போன்ற மூக்கும், முத்துக்களைப்பழிக்கும் பற்களும், முகமாகிறதாமரைப்பூவிலமர்ந்த ஹம்ஸம்போன்ற புஞ்சிரிப்பும், அந்த ஹம்ஸத்தின்முட்டைபோன்ற பிலாக்குமுத்தும், பவளத்தைப்பழித்தவுதடும், கண்ணாடிபோன்ற கன்னங்களும், சங்கம்போன்றகழுத்தும், கொடங்கள்போன்றகொங்கைகளும், கொடிகள்போன்ற கைகளும், கிணர்போன்றதொப்புளும், வடபத்திரம்போன்ற வயறும், சிற்றிடையும், சிவப்பாடையும், மணல்குன்றுபோன்றமுற்தட்டும், தேர்வட்டில்போன்றபிற்தட்டும், வாழைகள்போன்ற துடைகளும், மகுடம்போன்ற முட்டுக்களும், மன்மதனுடைய வம்புறுத்தூணிகள் போன்ற முழங்கால்களும்,

रा । उत्तप्तस्वर्णवर्णाभा बिम्बोष्ठी तनुमध्यमा ॥ १२ ॥
श्यामा कनकवर्णाङ्गी सूक्ष्मदन्ती विलोचना । तिलोत्तमा
स्वरूपेण विश्वामित्राश्रमान्तिके ॥ १३ ॥ वीणाधारण मा
र्गेण सञ्चार विशारदा । शृङ्गारवेषा विविधा स्वकार
मनोहरा ॥ १४ ॥ तस्मिन् वने विचरन्ती कलस्वनेव
निषद्गैः । मयूरीव नर्तनैर्व्रजन्ती मणिकर्णिकाम् ॥
॥ १५ ॥ विश्वामित्रमृषिं दृष्ट्वा देववश्यं तां तिलोत्त
माम् । तिलोत्तमा मुनिं दृष्ट्वा प्राकम्पत यथा ॥ १६ ॥
ततस्तु तां मुनिर्दृष्ट्वा मामेव हर्षितोऽब्रवीत् । ना
हं तिलोत्तमे काङ्क्षे देवलोकं शचीपतिम् ॥ १७ ॥
जानिहि भो नयेन यथा ब्राह्मण्यमाप्तवान् । तथा
हं तव कुत्सितेन वेदाटवीवने ॥ १८ ॥ शप्ता
पश्यामि दृश्यन्ते यदि वक्ष्ये सदा मया । इतः परं
दृश्यसे यदि शप्स्ये इत्याश्रमे ॥ १९ ॥ तिलोत्तमेत्यु
क्त्वा गतो मुनिः तदा ऋषिः । श्रुत्वा देवसभा दे
वानां वचो मोहने ॥ २० ॥ इत्युक्ता सा मुनिश्रेष्ठं म
हावने मणिकर्णिकाम् । दृष्ट्वा तां मुनिं दृष्ट्वा वेदा
टवीवने ॥ २१ ॥ स्वाश्रमे ततः प्राप्य तपश्चचार
मृगवेषा । तिलोत्तमा तपोवने मुनिना शप्तके
न सा ॥ २२ ॥ देवेन्द्रशापभयात् मृगरूपा ययावत्र ।
वेदारण्ये शिवक्षेत्रे विश्वामित्राश्रमान्तिके ॥ २३ ॥

ஆமைமுதுகுபோன்ற புறங்கால்களும், செந்தாமறைப்பூப்போன்றவுள்ளங்கால்களும், ஹம்ஸநடையுமுடைய தனது அழகான மேனியோடு குயில்போல் கானஞ்செய்து மயில்போ லுலாத்தும்பொழுது மணிகர்ணிகையைக் குறித்துப்புரப்பட்ட விசுவாமித்திரர் கண்ணுற்றுக் காற்றிலடிபட்ட கதளிபோல் மயங்கும் மாதரசைநோக்கி அடி திலோத்தமே! தயங்காதே. நான் தேவபதத்தைப்பற்றித் தவஞ்செய்யவில்லை; வேதியனுகும் விதத்தைத்தேடுகின்றேன்; அமரவேந்தனிட முறைக்கக்கடவாய்; இனிமேலிவ்விடத்தில் கண்டால் சபிப்பேன்; ஓடென்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார். அதைக்கேட்டு மிந்திரன்சாபத்தில் நின்றும் பயந்த திலோத்தமை பெண்மான் வேஷம்பூண்டு மறுபடியும் ஆசிரமத்த

[illegible] मृगरूपेण सञ्चचार दिवानिशम् । वन्या मृ-
गास्तां संप्रेक्ष्य त्रस्ता धावन्ति सर्वतः ॥ ௨௪ ॥ कदा-
चित्सा [illegible] सेवितं परमेश्वरम् । मृगरूपप-
[illegible] तां दृष्ट्वा तिलोत्तमाम् ॥ ௨௫ ॥ [illegible]
[illegible] वाक्यमेतदतिनिष्ठुरम् । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௬ ॥ अतो मृगी भविष्यसि त्वं
शशाप सकलर्षिकः । ततस्तिलोत्तमा सद्यो दिव्यरूपं
विहाय सा ॥ ௨௭ ॥ विश्वामित्रस्य शापेन मृगी [illegible]
वने ॥ ௨௭௮ ॥ देवाङ्गना सा कमनीयकान्ति विहाय दे-
हं [illegible] । अनेककालं हरिणीशरीरा ति-
लोत्तमा वेदवने चचार ॥ ௨௮ ॥ गतेष्वनेकेषु व-
त्सरेषु सैषा मृगी वेदनदीजलानि । पपौ तृषा
[illegible] ॥ ௨௯ ॥
[illegible] तिलोत्तमा दिव्यशरीरका-
न्तिः । दिव्यांशुका हारविभूषिताङ्गी [illegible]
णा मनोज्ञा ॥ ௩௰ ॥ [illegible]
[illegible] । देवाङ्गना [illegible]
[illegible] ॥ ௩௧ ॥ [illegible]
[illegible] वेदनदीजलेन । नष्टं मृगी-
[illegible] ॥
॥ ௩௨ ॥ सा वेदनद्यां मणिकर्णिकायां स्नात्वा [illegible]
[illegible] । [illegible]

ருகில் சஞ்சரிக்கும் பொழுது வேதவநேசனுடைய தரிசனத்திற் காக புறப்பட்ட விசுவாமித்திரர் அதிக அழகுபொருந்திய மானைக்கண்டு திலோத்தமையென்று நிச்சயித்து நான்போகும்படி சொல்லியும் நீ போகாததால் இப்படியே மானுகக்கடவாய் என்று சபித்தார். பிற்பாடு மிருகசரீரத்தோடுகூட வேதவநத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த திலோத்தமையானவள் வெகுவிதகஷ்டங்களை அனுபவித்து வெகுகாலஞ்சென்றபிறகு ஒருசமயத்தில் வெய்யிலாலடிபட்டுத் தாகமெடுத்து வேதநதியின் ஜலத்தைப் பானஞ் செய்ய உடனே சாபம்விலகித் தனது ரூபத்தைக் கிரகித்துக்

नोमेज्जुवत्वमेनोदामेरेः ॥ ३३ ॥ तिलोत्तमा—
ओं नमो वेदवनेश्वराय उग्रपापसंहारकराय शंभवे ।
त्रिशूलबाणासिविलोलकाय सुदासुरक्षद्विलोकनाय ॥
॥ ३४ ॥ नमो नमस्ते शर्वकर्त्तनाय नमोऽस्तु ते वे-
राविनिराज्यदाय । नमोऽस्तु ते सीतापतिवीरहत्याविना-
शकापाद्विसर्तादवाय ॥ ३५ ॥ नमो नमो ब्रह्मण-
सन्तापसंहारदक्षाय वृषध्वजाय । तन्त्रार्थतत्त्वप्र-
ब्रदेव शंभो नमोऽस्तु ते कामाहमर्त्तिदाय ॥ ३६ ॥
तर्ह्यनमोऽस्तु त्रिपुरासिनाय कंभोहवानन्दकराय
तर्ह्यम् । नमोऽस्तु ते मोहदेवेश्वरतत्त्वयस्य पा-
वनपश्चाद्दायिने ॥ ३७ ॥ करुणाभीनायककर्षमाणिने
नमो नमो नारदतत्त्वदायिने । नमश्शिवायकदर्पदमा-
सिद्ध तन्त्र हत्याविनिवारकाय ॥ ३८ ॥ नमोऽस्तु ते
वाण्वदःपहेत्र नमस्सन्ध्याविरक्तदाते । अहेश्वरा
स्यः करुणानिधे मां कृपाकटाक्षैरवलोकयाद्य ॥
॥ ३९ ॥ श्रीसूतः— स्तुत्वैवं सैषा श्रुतिकानने-
शं तिलोत्तमा साश्रुपूर्वाव तस्थौ । तत्राह वेद-
वनेश्वरस्तां वत्सा प्रहृष्टे करुणाद्रचेताः ॥ ४० ॥
वृत्रक्षतस्तत्प्रतो बिजा मे प्रजायुरश्रुद्रक्षावतं-
सः । तिलोत्तमे वेदनीजयानां पादेन पादौ विय-
युं प्रतस्थे ॥ ४१ ॥ येन कृपा कलशिकलोपदेवहवान्त-
रीक्षसिद्धि विरस्मनाहवि । तत्रावरंकं वरयाद्य हि त्रि-
लोत्तमे यन्नवसिद्धितं ते ॥ ४२ ॥ सदयं ब्रह्माणं
श्रुतिकाननेशं तिलोत्तमा वाक्ष बभाष वाचम् । स्वान्ता

கொண்டு மூன்று தீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசன் சன்னதியை யடைந்து நமஸ்கரித்து கைகுவித்துக் கொண்டு வேதவநேசனை வெகுவிதமாக ஸ்துதித்தாள். அப்போது வேதவநேசன் வீணுவாதவிதூஷணியோடுகூட ஆஸிர்வதித்து ஹே திலோத்தமே! உன்னுடைய ஸ்தோத்திரத்தினுல் நான் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தேன்; உனக்கு வேண்டுமென்கிற வரத்தைக்கேட்டுக்கொள்ளென்று சொல்ல உடனே திலோத்தமையும் ஈசனை

देवेश मम भवज्जन्मसु चैवमहं भक्तिभावं वृणोमि ॥ ४३ ॥
स्तोत्रं मयैतच्च कृतं मामकं शम्भो त्रिसन्ध्यं च ये भक्तिपराः । पठन्ति तेभ्यो ह्यनयानुवृत्तिं सायुज्यमुक्तिं दद्यास्त्वमेव ॥ ४४ ॥ एवंविधं स्तुवता हरेण कृतार्थ्यनुज्ञा गिरिशात् प्रणम्य । विमानमारुह्य तिलोत्तमा सा ययौ सखीभिस्त्रिदिवं प्रहृष्टा ॥ ४५ ॥ तिलोत्तमायाश्चरितं पवित्रं ये नित्यमध्यायिनः कथितं च ये वा । शृण्वन्ति शृण्वन्ति तदिष्टमन्ते शैवालयं तेऽनयाति जन्तुः ॥ ४६ ॥

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे उपरिभागे
वेदारण्यमाहात्म्ये तिलोत्तमाचरित्रं नाम
आत्रिंशष्टादशततमोऽध्यायः ॥
इति चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥

ऋषयः— तिलोत्तमायां यातायां स्वर्गं प्रति सादरे । विश्वामित्रः किंकरोत् तपो ब्रह्मर्षिविशेषि

நோக்கி ஹே சம்போ! சந்திரகலாதரா! எப்பொழுதும்முடைய சரணத்தில் பக்தியையளித்து முடிவில் முக்தியை யளிக்கவேணுமென்று பிரார்த்திக்க வேதவநேசனும்அப்படியேஆகட்டுமென்று அனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார். திலோத்தமையும் சந்தோஷத்துடன் விமானத்திலேறிக்கொண்டுசுவர்க்கத்தை யடைந்தாள்.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் எண்பத்தி நான்காவது அத்தியாயம்
திலோத்தமையின் சரித்திரம் முற்றிற்று.

எண்பத்திஐந்தாவது அத்தியாயம்.

முனிவர்களே! மறுபடியும் விசுவாமித்திரர் மகத்தானதவத்திலிருக்க அவருடைய தவக்கனலால் மூன்றுலோகமும் கருக்க

[illegible]

வுடனே தேவர்கள் பிரமனிடம் முறையிட்டார்கள். பிரமனும் வேதவனம்வந்து கௌசிகரை நோக்கி கௌசிகா! தவத்தை நிறுத்தும், நீர் பூசுரராய்விட்டீரென்று புகலவப்பொழுது விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டர் வாக்காலுரைக்கச் சொல்லுமென்று சொல்

த்தோ ஒ8 வாஞ்சிதம் ஹவேத் ॥கரு॥ ததோ ப்ரஹ்மா தபோஹ-ு
ய வஸிஷ்டம் அபிபாஷத | வஸிஷ்ட விஶ்வாமித்ராய விப்ரத்வம்
தத்வாநஹழ ॥ கசு ॥ ஸ்வதேப்ரநம் வதஸ்வாத்ய விப்ரோऽஸீதி
பாஷதே | ததாஸ்துநாரதாய வஸிஷ்டஸ்தநதரழ ॥ கஎ ॥
நாஹமேவம் ப்ரவீம்யேவ விஶ்வாமித்ரம் ததா8-ூவ | ததஸ்து
ப்ராயஹ-யாமாஸ வஸிஷ்டம் அபிஸத்தழ ॥ கஅ ॥ ப்ரஹ்மா—
விஶ்வாமித்ரம் வஸிஷ்ட ஸ்வம் விப்ரோऽஸீதி வதாயாநா | ஸமு
த:— தயாऽபி ஸம்8திம் நாஸள வஸிஷ்ட: கரோதே யதா ॥
॥ ககூ ॥ ததா8-ூவ்ஸ்தோ ப்ரஹ்மா வஸிஷ்டம் அபிஸத்தழ |
ப்ராவாவாராஙதீஜாநே யதி ஸ்வம் நாநா8ந்யேஸ ॥ ௨௦ ॥
ஸஷிந்து க்ஷணே ஜமஸ் ஸவுடும் தவஸா தஸ்ய நஶ்யதி | ஜந
நாமேஶந கரவிதோ வேதாரணே்யஶ்வர ஸ்வயி ॥ ௨௧ ॥ ஶாவம்
தாஸ்யதி தே ஸத்யம் தயா கர8ஹா8ேத | வேதாரணே்ய
ஶஹக்ஷோऽயம் விஶ்வாமித்ரஸ்தவெரயந: ॥ ௨௨ ॥ த்ரயீவநேஶ
ஹக்ஷோ ஹி ஸ்வம் வாவி 8=நிஸத்த | நாவேதவேவ ஹா
நிஸ்ய வேதாரணே்யஶ்வராஜ்ஞயா ॥ ௨௩ ॥ தயோக்ஷோ ப்ர
ஹ்மணா ஸோऽயம் வஸிஷ்டோ அபிவாஜவ: | த்ரயீவநேஶ்வர
ஸயா த்வயேவாஸ்வித்யோவத ॥ ௨௪ ॥ விஶ்வாமித்ரம் ஸ ஸம்
ப்ராவ்ய வஸிஷ்டோ அபிவாஜவ: | உவாவ வவநம் ஶ்லக்ஷ்ணம் தே
வப்ராயஹ-நயா ததா ॥௨௫॥ விஶ்வாமித்ர 8ஹாஹாக ப்ரஹ்மர்ஷி
ரஸி தேஜஸா | ப்ராஹ்மண்யம் தவ ஸஞ்ஜாதம் தவஸா நாஸ்தி
ஸம்ஶய: ॥ ௨௬ ॥ உத்திஷ்ட அபிஶாத-ுமு தவஸாऽஸம்8ஹா
8தே | ஶ்ரோதாऽஸ்மி தவஸா தேऽத்ய விஶ்வாமித்ர 8ஹாதவ: ॥
॥ ௨௭ ॥ ஸமுத:— ப்ராஹ்மணோऽயம் ந8ஶ்வோ க்ர மாராவா
ஸ்யா அபிநீஶ்வரா: | தஸ்மாவ்ய வஸிஷ்டோऽபி விஶ்வாமித்ராய
யீ8தே ॥ ௨௮ ॥ உவாதிஶ்வவ்ரக்ஷ்யத்ய ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஷு
வோதிதழ | விஶ்வாமித்ரஸ்தாரஸ்ய வஸிஷ்டே அபிவாதவே ॥

லஇரண்ணியகற்பனும் வசிஷ்டரை யழைத்து நாங்கள் விசுவாமித்
திரரை வேதியனென்று ஒப்புக்கொண்டுவிட்டோம்; நீருமனும
திக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வசிஷ்டமுனிவருட்கொள்ளாம
லிருந்துவிட்டார். அப்பொழுது பிதாமகன் வசிஷ்டரைநோக்கி

॥௨௯॥ आ[illegible] विधये भक्त्या[illegible] चेतसा । ततइन्द्रादयो देवाः पुरस्कृत्य तं मुनिम् ॥ ௩௦ ॥ वेदारण्येश्वरं नत्वा देवदेवं घृणानिधिम् । स्तुत्वा च विविधैः स्तोत्रैः स्वाश्रयं प्रतिपेदिरे ॥ ௩௧ ॥ वसिष्ठः कौशिकश्चापि वेदारण्ये शिवस्य [illegible] । [illegible] महादेवं वेदकानननायकम् ॥ ௩௨ ॥ आराधयन्तौ तौ विप्रावूषतुर्वेदकानने । विश्वामित्रस्य चरितं ब्राह्मण्यावाप्तिकारणम् ॥ ௩௩ ॥ इदं चरित्रं कौशिकात्मजस्य पठेद्वा यः शृणुयाच्च समाहितः । स याति सायुज्यमनन्यलभ्यं त्र्यम्बकस्य महाप्रसादात् ॥ ௩௪ ॥

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे उपरिभागे

वेदारण्यमाहात्म्ये

विश्वामित्रस्य ब्राह्मण्यप्राप्तिर्नाम

त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥

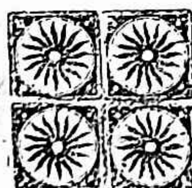
इति पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥

இவன் வேதவநேசனுடைய பக்தன்; நீரங்கீகரிக்காதவரை உமக்குச் சிவாபராதமேற்படுமென்று சொல்ல வசிஷ்டர் பயந்து தானுமங்கீகரித்துக் கௌசிகரைச் சிஷ்யனாக்கிக்கொண்டு வேதவனத்திலேயே வசித்தார். பிரம்மாவும் தேவர்களோடு இருப்பிடஞ் சென்றாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் எண்பத்திஐந்தாவது அத்தியாயம்

விசுவாமித்திர சரித்திரம் முற்றிற்று.

अथ षडशीतितमोऽध्यायः ॥

[illegible]

எண்பத்தி ஆறுவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரைநோக்கிக் குளகேசன் மகிமையைச் சொல்லுமென்று வினவச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:- கேளுங்கள் முனிவர்களே! முன்காலத்தில் தேவர்களு மசுரர்களு மொன்றுசேர்ந்து பாற்கடலி லோஷதிகளைப்போட்டு மந்தரத்தை மத்தாகநட்டி வாஸுகியைக் கயறாகக்கட்டிக் கடையும்பொழுது பாற்கடலில் நின்றும் காமதேனு, கற்பகவிருட்சம், சிந்தாமணி, ஐராவதம், உச்சைச்சிரவம், சந்திரன், கௌஸ்துபமணி, அப்ஸரஸ்ஸு முதலானதுகளுண்டாயிற்று. அவைகளை யவரவர்கள் கைக்கொண்டார்கள். பிறகு துடப்பமுங் கையுமாக மூதேவி யுண்டாகி மூர்க்கர்களை யடைந்தாள். பிறகு ஆலகால விஷமுண்டாக அதினு லமரர்க ளவதிபடைந்து சகதீசன் திருவ

𑌸𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ॥ ௯ ॥ 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃
𑌶𑌿𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽[illegible] 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌭
𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌃 ॥ ௧௰ ॥ 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌚𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 । [illegible] 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௧௧ ॥
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌚𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃 । 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰
[illegible] 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑍇 [illegible] ॥ ௧௨ ॥ 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇
𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌃 । 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪𑍋 𑌭𑍂
𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌨 𑌸 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌶𑍇𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑌂𑌰
𑌜𑌨𑍀𑌕𑌰𑌾 ॥ ௧௫ ॥ 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍁𑌰𑌗𑍋 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍌
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌃 । 𑌉𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌗𑌜𑍋𑌽𑌥𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥
॥ ௧௬ ॥ 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌗𑌜𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 । 𑌕𑍌
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌂 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 [illegible] ॥ ௧௭ ॥ 𑌤
𑌤𑍋 [illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ ௧௮ ॥ [illegible]
[illegible] । 𑌤𑌤𑍋 [illegible]
[illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible]
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 । [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥ ௨௰ ॥
[illegible] 𑌨𑍀𑌲𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌾 । 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌹𑌾𑌟𑌕
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾 [illegible] 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥ ௨௧ ॥ [illegible] 𑌸𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾 । 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌉𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 [illegible]

ருளால் பிழைத்து மறுபடியுங்கடைந்தார்கள். பிரகு பாதாளத்தில் மந்தரமழுந்த மாதவனனுக்கிரகத்தால் மறுபடியும் மந்தரத்தை நிறுத்திக் கடையும்பொழுது சகலலக்ஷணங்களும் பொருந்திச் சகலஆபரணங்களுமணிந்து பத்தரைமாத்துத்தங்கம்போன்ற திருமேனியோடு லக்ஷிமியுண்டாகி நெடுமாலின் மார்பையடைந்தாள். பிரகு ஆயுள்வேதாதிகாரியான தனுவந்தரியுண்டானர். பிரகு திரவமாயும் கடினமாயு மிரண்டுவிதமாக வமிருதமுண்டா

[illegible] । 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥௨௩॥ 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 । 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌲𑌶𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌧𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾𑌂𑌶𑌸𑍁𑌧𑌾𑌘𑌟𑌮𑍍 । 𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌘𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌮𑍍 ॥ ௨௫ ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵 [illegible] 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍋 [illegible] । 𑌪𑍀𑌤𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌲𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌕𑌲𑌶𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥ ௨௭ ॥ [illegible] 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌲𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௮ ॥ 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 । [illegible] ॥ ௨௯ ॥ 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸 [illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 [illegible] ॥ ௩௦ ॥ [illegible] ॥ ௩௧ ॥ 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 [illegible] । 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] ॥ ॥ ௩௨ ॥ [illegible] । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] ॥ ௩௩ ॥ [illegible]

யிற்று. அப்பொழுது நாராயணன் திரவமான வமிருதத்தை யமரர்களுக்களித்துவிட்டு மீதியை யொரு கலசத்திலும் கடினமான வமிருதத்தை யொருகுடத்திலும் வைத்து வாயுவினிடங்கொடுத்து இந்திரனுடைய அந்தப்புரத்தில் வைக்கும்படி யனுப்பினர். வாயுவும் வேகமாகக்கொண்டுசெல்லும்பொழுது கடினமானவமிருதத்தின் கலசமானது வேதவநத்தில் தவரிவிழுந்துவிட்டது. உடனே அவ்விடத்திலேயே கலசமுடைந்து அதிலுள்ளவமிருதம் லிங்கரூபமாக அதைக்கண்டு வாயு வருத்தமுற்று ஒன்றும் தோன்றாமல் பிரமித்து நிற்கப் பின்வந்ததேவர்களும் பார்த்து வருத்தமுற்று வாயுவைப்பார்த்து இதென்ன மெத்தனமென்றுகேட்கும்பொழுது நாராயணர் தேவதைகளே! இது வாயுவினுடைய மெத்

सिद्धेशा यथाकाशं [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible]
[illegible] । वायोः प्रसादतो-
[illegible] ॥ १५ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ १६ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १७ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥ १८ ॥
[illegible] । विश्वकर्म-
णा [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २० ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २१ ॥ नमोऽस्तु [illegible]
[illegible] । [illegible] नमो नमः ॥
॥ २२ ॥ [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २३ ॥ सनकादि[illegible]
[illegible] नमो नमः । [illegible] योगि-
नां वीतरागिणाम् ॥ २४ ॥ वेदान्त[illegible] न-
[illegible] । [illegible]

தனமல்ல ஈசாக்ஞை. ஜகதீசன் அமிருதலிங்கமாக வாவிர்ப்ப வித்திருக்கின்றார். இந்தவமிருதத்காலுண்டான பலத்தை அமிருதலிங்கேசன் உங்களுக்குக்கொடுப்பார் இந்தஇடத்தில் ஈசனுக்காலயநிர்மாணஞ்செய்து பூஜியுங்களென்று உத்திரவளிக்க உடனே தேவர்கள் விஷ்ணுவினுக்ஞையை சிரமேற்கொண்டு விசுவகர்மாவினு லாலயநிர்மாணஞ்செய்து விதிப்படிப் பூஜித்து அமிருதரூபியான ஜகதீசனைஸ்துதித்தார்கள். சகல ஜகத்திற்கும் காரணமாகி மனதுக்கும் வாக்குக்குமெட்டாத சச்சிதாநந்த கனமான வென்னப்பனே சங்கரா! ஆலாகலபக்ஷக! அமிருதலிங்கமாயவிர்பவித்த சுவயஞ்ஜோதியே! உம்மைத்துதிக்க நாங்கள் வல்லவர்களல்ல. வேதவேதாந்தங்களும் விஷ்ணுவும் பிரம்மாவும் அறியாத

[illegible]

பரதத்துவமேயென்று வெகுவிதமாக ஸ்துதிக்கும்போது பரமேசுவரனுவிர்பவித்து ஹே தேவர்களே! நானமிருதேசனென்கிற பேரோடுகூட இவ்விடத்தில் வசிக்கின்றேன். யென்னுடைய வாசத்தா லிதற்கு ருத்திரகோடியென்று பேருண்டாகப்போகின்றது. இந்தருத்திரகோடியில் சாகரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குச் சர்வாபீஷ்டத்தையுங் கொடுப்பேன்; சந்தேகமில்லை. உங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தினுல் சந்தோஷமடைந்தேன். உங்களுக்கு வேண்டியவரத்தை வரியுங்களென்று சொல்லவப்பொழுது தேவர்கள் ஜகதீசனைநோக்கி ஹே ஈசா! யெங்களுக்கு ஒருநாளும் சத்துருக்களிடத்தில் நின்றும் பயமுண்டாகாமலனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்றும் உம்முடைய சரணாரவிந்தங்களில் சலியாதபக்தியுண்டாகவேண்டுமென்றும் பிரார்திக்கவப்படியே ஈசனனுக்கிரகித்துவிட்டு லிங்கத்தில் மறைந்தார். தேவர்களும் சந்தோஷத்தோடு

ஸ்திதிம் கதா: ॥ ௫௪ ॥ ஶைவம் வ: கதிதம் விப்ரா: குலகேஶ்வரவைபவம் । ய இதம் ஶ்ருணுயாந்நித்யம் குலகேஶ்வரவைபவம் ॥ ௫௫ ॥ இஹ லோகே பரத்ராபி ஸர்வம் தஸ்ய ஸதா பவேத் ॥ ௫௬ ॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே உபரிபாகே
வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே குலகேஶ்வரவைபவே
ஸூததீர்த்தப்ராதுர்பாவோ நாம
பஞ்சாஶீதிதமோத்யாய: ॥
இதி ஷடஶீதிதமோத்யாய: ॥

ஸப்தாஶீதிதமோத்யாய: ॥

——]0[——

ருஷய:— குலகேஶ்வரஸம்ஜ்ஞம் தஸ்யாபூத் கேந ஹேதுநா । ஸூதேஶ்வரஸமீபஸ்த்ய ப்ரஹ்மலிங்கம் ஸுதேநா யாநா ॥ ௧ ॥ ஸூத:— பராபரே நர்மதாதீரே ஶ்வேதோ நாம மஹாந்ருஷி: । அம்பிகாஸஹிதம் ஶம்பும் த்யாயந் ஹ்ருதி ॥ ௨ ॥ ஸுஶீலா தஸ்ய ஜாயாऽऽஸீத் பதிவ்ரதா

சுவர்க்கம்சென்றார்கள். ரிஷிகளே! உங்களுக்குக் குளகேசுவர வைபவத்தைச் சொன்னேம். இதைச்சிரத்தையுடன் கேட்பவர்களும் படிப்பவர்களும் இகபரசுகங்களை அடைவார்களென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிர்ம்மாண்டபுராணத்தில் எண்பத்திஆறுவது அத்தியாயம்
குளகேச சரித்திரம் முற்றிற்று.

எண்பத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சூதரை நோக்கி குளகேசுவரனென்கிற பேர் எவ்விதமேர்ப்பட்டதென்று முனிவர்கள் கேட்கச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:— முன்காலத்தில் நர்மதாநதிக்கரையில் சுவேதரென்கிற முனிவ ரம்பிகாசமேதரான பரமேசுவரனை இருதயகமலத்தில் தியானஞ் செய்துகொண்டு மகாபதிவிருதையான சுசீலையென்கிற

परायणा । तस्यां सञ्जनयामास पुत्रं धर्मपरायणम् ॥
॥ ३ ॥ नाम्ना तु कुळकं विप्रा ब्रह्मधर्मपरायणम् । न
र्मदातीरमाश्रित्य श्वेताख्यस्स महामुनिः ॥ ४ ॥ उवास सु
चिरं कालं पुत्रभार्यासमन्वितः । कदाचिन्नर्मदातीरे दे
शेऽनावृष्टिदुर्भिक्षिते ॥ ५ ॥ तद्देश्याः प्राणिनस्सर्वे
ततो देशान्तरं ययुः । श्वेतनामा [illegible]
ऋषिभिस्सह ॥ ६ ॥ सपुत्रभार्यो विप्रेन्द्रा दुर्भिक्ष
भयपीडितः । अगस्त्यस्याश्रमं प्राप्य [illegible]
[illegible] ॥ ७ ॥ दक्षिणं देशमाश्रित्य वेदारण्यस्थलं य
यौ । [illegible] विविधान्देशान् [illegible]र्मुनिभिस्सह ॥ ८ ॥
प्राप तस्याश्रमं विप्राः क्षुत्पिपासार्दिता भृशम् ।
आगतांस्तानृषीन्सर्वान् अगस्त्यो भगवानृषिः ॥ ९ ॥
अर्घ्याद्यैः पूजयामास कन्दमूलफलैस्तथा । ते
अगस्त्याश्रमे रम्ये स्वादुमूलफलावृते ॥ १० ॥ वेद
[illegible] । श्वेतो नाम
मुनिर्विप्राः पुत्रभार्यान्वितो महान् ॥ ११ ॥ अमृ
तेश्वर[illegible]स्य सन्निधावाश्रमं तथा । कृत्वा निवासमकरो
[illegible]र्मुनिसंवृतः ॥ १२ ॥ कदाचित्तत्सुतः कुळको
विजितेन्द्रियः । मानसीमकरोत्पूजां अमृतेश्वरतुष्ट
ये ॥ १३ ॥ तस्य पूजा मानसपूज्या अगस्त्यादि मुनि
पुङ्गवाः । दैवैश्च मुनिभिश्चैव योगिवर्यैर्महा
त्मभिः ॥ १४ ॥ न शक्या मानसी पूजा विधातुं किमुतेत

பத்தினியோடுவசித்தார். அப்பொழுதவருக் கவளிடத்தில் தர்
மாத்மாவான குளகரென்கிற ஒருபுத்திரன் பிறந்தார். அந்தச்ச
மயத்திலவிடத்தில் க்ஷாமமுண்டாக வங்குள்ள சகலமானமுனி
வர்களு மகஸ்தியாச்சிரமம் செழிப்பாயிருப்பதை யறிந்து அவி
டஞ் சென்றார்கள். அப்படிவந்த ரிஷிகளை யகஸ்தியர் பூஜித்தா
தரிக்க அவிடத்திலேயே வேதவநேசனை தெரிசித்துக்கொண்டு
வசித்தார்கள். சுவேதமுனிவரும் புத்திரபாரிகளோடுகூட வகஸ்
தியரை தெரிசித்துவிட்டு அமிருதேசுவரன் சன்னதியிலாச்சிரமங்
கட்டிக்கொண்டு வசிக்கும்பொழுது குளகர் அமிருதலிங்கத்தைத்
தியானஞ்செய்து அமிருதேசுவரனுக்கு மானசபூஜை செய்தார்.

[illegible] ॥ १५ ॥
[illegible] ॥ १६ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ १७ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ १८ ॥ [illegible]
॥ १९ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ २० ॥ [illegible]
[illegible] ॥ २१ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ २२ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ २३ ॥ [illegible]

அதின் விபரத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள். கைலாசத்தை ரத்தினசிம்மாசனமாகவும், ஆதிகூர்மத்தை பாதபீடமாகவும், ஆதிசேஷன் படங்களைப் பாத்திரங்களாகவும், யமுனை, சந்திரபாகை, காவேரியென்கிற மூன்றுநதிகளையும் பாத்திய அர்க்கிய ஆசமனீய ஜலங்களாகவும், கங்கையை அபிஷேகஜலமாகவும், திக்குகளை வஸ்திரங்களாகவும், தேவகங்கையை ஹாரமாகவும், சந்திரனைச் சந்தனமாகவும், நக்ஷத்திரங்களைப் புஷ்பங்களாகவும், வாஸுகியை யக்ஞோபவீதமாகவும், மற்றநாகங்களைக் கடகம்முதலான பூஷணங்களாகவும், மேகத்தை தூபமாகவும், நவக்கிரகங்களைத் தீபங்களாகவும், பதினாலுலோகங்களையும் திவ்வியான்னமாகவும், விருக்ஷங்களையும் கொடிகளையும் சஸ்யங்களாகவும், மலைகளையபூபங்களாகவும், சிறுகுன்றுகளை சர்க்கரையாகவும், சாகரங்களைபசுவின் பாலாகவும், ரத்தினங்களைத்தாம்பூலமாகவும், நதிகளை நீராஞ்சனமாகவும், வாயுவை வட்டவிசிறியும் சாமரங்களாகவும், ஆகாயத்தை ரத்தினக்கண்ணாடியாகவும் கற்பித்துப்பிரதிதினமும் மாநஸபூஜைசெய்து கைகுவித்து மெய்சிலிர்த்துக் கண்ணீர் சொ

யஜ்ஞகரோऽஸி । அம்ருதேஸ மஹாதே³வ ஸம்போ⁴ ஸங்கர தூ⁴ர்ஜடே ॥
॥ ௨௪ ॥ த்வத்பாத³ப்ரணதம் பாஹி உமாநாதா²ய நமோऽஸ்து
தே । ஸ்ரீகண்டோ²க்³ர ப⁴வ ப்ராஜ்ஞ தே³வதே³வ த³யாம்பு³தே⁴ ॥ ௨௫ ॥
த்வத்பாத³ப்ரணதம் பாஹி ம்ருட³நாய நமோऽஸ்து தே । மேரு
கோத³ண்ட³ ஸர்வேஸ வேத³வாஹந வேத³வித் ॥ ௨௬ ॥ த்வத்பாத³ப்ர
ணதம் பாஹி ஸம்பு⁴நாய நமோऽஸ்து தே । ஏவம் ஸ்துதோ ம
ஹாதே³வ ஸ்ஸாக்ஷாதா³விர்ப³பூ⁴வ ஹ ॥ ௨௭ ॥ உத்திஷ்டே²தி ச தஸ்ய
குளகஸ்ய மஹாமுநே: । அம்ருதேஸம் ததா³ த்³ருஷ்ட்வா ப்ரத்ய
க்ஷேண மஹாமுநி: ॥ ௨௮ ॥ ஆநந்தா³ஸ்ருபரிக்லிந்ந: குளகா
க்²யோ மஹர்ஷிக: । நநாம ஸம்போ⁴: பாதௌ³ ரக்ஷ ரக்ஷேதி ச
ப்³ருவந் ॥ ௨௯ ॥ ததஸ்ஸம்பு⁴ஸ்ஸமாஸ்லிஷ்ய குளகம் குலவர்த்³
த⁴நம் । ப்ரஸந்ந: ப்ராஹ ஸந்துஷ்டோ வரய த்வம் வரம் ஸ்வகம் ॥ ௩௦ ॥
குளக: ப்ராஹ தம் ஸம்பு⁴ம் மம பூஜாப்ரஸாத³த: । த்வத்பா
த³பத்³மயோர்ப⁴க்திம் நிஸ்சலாம் தே³ஹி ஸங்கர ॥ ௩௧ ॥ த்வத்ப்ரஸாதா³த் ஸதா³
முநயோऽத்ர வஸந்து ஹர ஸர்வதா³ । தவைவ கு³ளகேஸத்வம்
ப்ரஸித்³த⁴ம் மம நாமத: ॥ ௩௨ ॥ யத்ர யத்ர நிவ
ஸ்த்வாம ஸ்ருதா தத்ர ப்ரஸந்நோ । ஸஹவஸாமி தர்பி

ரிந்து ஹே அமிருதேசா! மகாதேவா! சம்போ! சங்கரா; தூர்ஜ
டே! நீலகண்டா! உக்கிரா! பவா! பிராக்ஜா! தேவதேவா! தயா
நிதே! மேருகோதண்டா! சர்வேசா! வேதவாகனா! உமாபதே!
யென்று ஸ்துதிக்க வமிருதேசுவரன் பிரத்தியக்ஷமாயாவிர்பவித்
துக் குளகரை நோக்கி ஹே குளக! கண்ணை விழி, என்றுசொல்
லி அப்பொழுது குளகர் திடுக்கிட்டு கண்ணை விழித்து அமிரு
தேசனைக்கண்டு நமஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ரக்ஷிக்க
வேணும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று பிரார்த்திக்கவுடனே அமிருதே
சன் குளகமுனியை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு உன்னுடைய
மானஸபூஜையினால் மகாசந்தோஷமடைந்தேன்; வேண்டியவரங்
களைக்கேளென்று சொல்ல அப்போது குளகரும் என்னுடைய
பூஜையினால் நீர் பிரசன்னராயிருக்கும் பக்ஷத்தில் உமக்குக் குள
கேசுவரனென்கிற பிரசித்தியும் எனக்கு உம்முடைய சரணத்தில்
சலியாதபக்தியும் இங்குள்ள முனிகளும் நானும் என்னுடைய
பிதாவும் எங்கெங்கே வசிப்போமோ அந்தந்த இடங்களில் தூர்ப்பி

[illegible]

கூமில்லாமல் . சுபிக்ஷமுண்டாகும்படிக்கு மனுக்கிரகிக்க வேண்டு மென்றுபிரார்த்திக்க வமிருதேசனு மப்படியே பவிக்கட்டுமென்று சொல்லிவிட்டமிருதலிங்கத்தில் மறைந்தார். குளகரும் சகலமா னமுனிகளோடுங்கூட அவ்விடத்திலேயே வசித்தார். ஹே முனி களே ! அமிருதேசனுக்கு குளகேசனென்று பேருண்டாகக் கார ணமிதுதான். இந்தச் சரித்திரத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்ட வர்களும் சுபிக்ஷத்தையடைந்து சுகமாயிருந்து கடைசியில் கை வல்லியத்தை யடைவார்களென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிராம்மாண்டபுராணத்தில் எண்பத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்

குளக சரித்திரம் முற்றிற்று.

अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥

ऋषयः — वेदारण्यस्य माहात्म्यं भूयोऽपि ब्रूहि नो मुने । इति पृष्टस्तदा सूतः [illegible] वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ पुरा यक्षेश्वरः श्रीमान् धनपाल इति श्रुतः । कुबेरमन्त्रिवर्योऽसौ [illegible] ॥ २ ॥ घृताच्यां किल संसक्तः स यक्षो मुनिसत्तमाः । चिरकालं धनपतिं कुबेरं [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] तस्य विचेष्टितम् । कुपितः सन् शशापैनं गजरूपो भवेति हि ॥ ४ ॥ तज्ज्ञात्वा धनपालोऽपि कुबेरं प्रणिपत्य च । प्रार्थयामास शापस्य मोक्षणं मुनिपुङ्गवाः ॥ ५ ॥ कुबेरस्तमुवाचेदं [illegible] । वेदारण्यं समेत्य त्वं [illegible] गजाकृतिः ॥ ६ ॥ पूर्वजन्मस्मृतियुतो [illegible] । [illegible] बलिपीठं समर्चय ॥ ७ ॥ [illegible] ॥ ८ ॥ इत्युक्त्वा [illegible] ॥ ९ ॥ वेदारण्यं [illegible] शापमोक्षण[illegible] । बलिपीठं [illegible] ॥ १० ॥

எண்பத்திஎட்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சூதமுனிவரை நோக்கிச் சௌனகாதிகள் வேதாரண்ணியமகிமையைப் பிரச்னம் செய்யச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:— முன்காலத்தில் குபேரனுடைய மந்திரியான தனபாலனென்கிற யக்ஷேசுவரன் கிருதாசியென்கிற தேவதாசியிடம் மையல்கொண்டு வெகுகாலம் குபேரனைப் பாராமலேயிருக்க அதையறிந்து குபேரன் கஜமாகக்கடவாயென்று சபித்தான். உடனே தனபாலன் குபேரனைவணங்கி சாபமுடிவை பிரார்த்திக்கக் குபேரனவனைநோக்கி நீ கஜரூபத்தோடுகூட வேதவனம்சென்று பூர்வஞ்ஞானத்துடன் வேதவனேசனுடைய பலிபீடத்தைத் தாமரைப்பூக்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

களால் பூஜித்துவருவாய்; பன்னிரண்டு வருஷத்திற்குப் பிறகு உனக்கு சாபமோக்ஷ மேற்படுமென்றுப் பிரதிசாபம் கொடுக்க வுடனே தனபதியும் கஜரூபத்தையடைந்து வேதாரண்யம்சென்று பலிபீடத்தை கமலங்களா லாராதித்துப் பன்னிரண்டுவருஷ மும் சென்றபிறகு வேதவநேசனனுக்கிறகத்தினல் சாபம்நீங்கி திவ்வியரூபத்தையடைந்து வேதவனேசனை நமஸ்கரித்துத் துதித் துவிட்டு விமானத்திலேறிக்கொண்டு அளகையை யடைந்து குபே ரனைத் தெரிசித்து அனுமதிபெற்றுத் தன்கிரகத்தையடைந்து பத் தினியோடுகூட சுகமாகவிருந்தான். இப்படிப்போலனேகம் பேர் கள் வேதவநத்தில் நற்கதியை யடைந்திருக்கின்றார்கள். இராம னுக்கு வீரகத்தி இவிடத்தில் நிவிருத்தித்தது. மாதாவைப்பு ணர்ந்து சுராபாநம் செய்து கோஹத்தியும் செய்த பிருமணனும் பிதாவைக்கொன்று மாதாவைச்சேர்ந்த கோலாகலனென்கிற சூத் திரனும் இவடத்தில் முக்தியடைந்தார்கள். வசிஷ்டபுத்திரசாபத் தாலுண்டான திரிசங்குவினுடைய சண்டாளரூபமும், வசிஷ்ட சாபத்தாலுண்டான சௌதாசனுடைய ராக்ஷதரூபமும் இவிடத்

[illegible]

தில் நிவிருத்தித்தது. தேவேசன் சன்னிதானத்திலணையப் போகின்ற தீபத்தைத்தூண்டின ஒருமூஷிகமானது மகாபலிசக்கிரவர்த்தியாய் ஜநித்தது. தர்மபுத்திராதிகளும் சத்துருக்களைக்கொன்றுராஜ்யத்தை யடைந்தார்கள். இந்திரன், பிரம்மஹத்தி அகலியையின் சம்பந்தம் இவைகளாலுண்டான பாபத்தில் நின்றும் நிவிருத்தியடைந்தான். களிங்கதேசத்துப் பிராமணனுக்குப் பிசாசுரூபம்போயிற்று. சாலிஹோத்திரனென்கிற பிராமணனுக்கு இவிடத்தில் தாரித்திரியம் நிவிருத்தித்தது. முசுகுந்தன் இவிடத்தில் விடங்கருடைய பிரதிஷ்டையினால் இந்திரனுடைய அர்த்தாசனத்தை யடைந்தான். கங்கை முதலான நதிகளிவடத்தில் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து தங்கள் பாபத்தில் நின்றும் விடுபட்டார்கள். இந்தப்படி அநேகம்பேர்கள் இவிடத்தில் நற்

नारदोऽपि वेदारण्यसंसेवया ॥ १० ॥ [illegible]
[illegible] सनकादयः । [illegible]
[illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] योगिनो जाता
वेदारण्यस्थ[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १२ ॥ [illegible]
[illegible] ज्ञानं [illegible] तथा
[illegible] ॥ १३ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ऐश्वर्यं पावनं नाशनं
तथा ॥ १४ ॥ यद्यदिष्टतमं सर्वं तत्तत् [illegible] ।
स्नानात् [illegible] वेदारण्यस्य सेवया ॥
॥ १५ ॥ [illegible] ।
वेदारण्यस्य [illegible] ॥ १६ ॥
तस्य [illegible] । वेदारण्यस्य
[illegible] ॥ १७ ॥ [illegible]
[illegible] । श्रीरामस्थापितं लिङ्गं [illegible]
[illegible] ॥ १८ ॥ दृष्ट्वा [illegible]
[illegible] । अगस्त्यस्थापितं लिङ्गं [illegible]
[illegible] ॥ १९ ॥ ब्रह्महत्यादिभिः [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥
॥ २० ॥ [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २१ ॥ दृष्ट्वा
[illegible]
[illegible] ॥ २२ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] तथा ॥ २३ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]

கதியடைந்திருக்கின்றார்கள். புண்ணியகாலங்களில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்செய்து வேதவநேசனை தரிசித்தால் சகலபாபநிவிருத்தியையடைந்து புக்தி முக்திகளை யடைவார்கள். காலம்சென்றவர்களுக்கும் ஸ்நாநம் செய்ய சக்தியில்லாத ஜீவர்களுக்கும் பதிலாக கூர்ச்சத்தை ஸ்நாநம் செய்து வைத்தாலதினால் அவர்களும்

...नु मोदेत च ॥ ४४ ॥ पुण्यकालेषु यः स्नायात् सं-
प्राप्य मणिकर्णिकाम् । स सर्वपापैः प्रमुच्येत ब्र-
ह्महत्यादिपातकैः ॥ ४५ ॥ मृतानां जीवतामेव
बान्धवानां नृणां द्विजाः । बान्धविकाः कामगतिं स्ना-
यात्तीर्थेषु तज्जले ॥ ४६ ॥ इदं ज्ञानं समुद्धाय वे-
दारण्यस्य स्वरम् । कामोऽयं पवित्रोऽयं ब्र-
ह्मणा निर्मितः पुरा ॥ ४७ ॥ त्वयि स्नाते स च स्नातो
यमेव्यत मृत्युपायम् । एवं कृते च सर्वेऽपि स्ना-
तास्स्युर्नेव संशयः ॥ ४८ ॥ एवं ते मया इत्यादि
कथ्यं समुदीरयतु । इदं मेवरणं इति ह्यूहानिव जपेत्त-
था ॥ ४९ ॥ वेदारण्यस्य माहात्म्यं यः पठेच्छृणुया-
दपि । त्रिसप्तकुलसंयुक्तो रुद्रलोकं प्रयास्यति ॥ ५० ॥

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे उपरिभागे
वेदारण्यमाहात्म्ये धनपतिचरितं नाम
षड्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥
इत्यष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥

ब्रह्माण्डपुराणे वेदारण्यमाहात्म्यं समाप्तम् ॥

நற்கதியடைவார்கள். இந்தவேதாரண்ணிய மாகாத்மியத்தைபடித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் சாயுச்சியத்தை யடைவார்களென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் ஏண்பத்திஎட்டாவது அத்தியாயம்
தனபதிசரித்திம் முற்றிற்று.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் வேதவனமாகாத்மியம்

உ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌵𑌿𑌦𑍂𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ।
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑍋𑌕𑌚𑌾𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌙𑍍𑌘𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌶𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮[illegible] 𑌋𑌷𑌯𑍋 [illegible] ॥ ௧ ॥ 𑌋𑌷𑌯𑌃 — 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦 । 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃 ॥ ௨ ॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ ௩ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 — 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤

பிரம்மகைவர்த்தம்

வேதாரண்ணிய மாகாத்மியத்தில்

முதலாவது அத்தியாயம்.

எண்பத்தி ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

——:[o]:——

எப்பொழுதுந் தீர்க்கசத்திரமென்கிற வேள்வியில் தீக்ஷை பெற்று மிக்கமனமகிழ்ச்சிகொண்ட நைமிசாரண்ணியமுனிவர்கள் சகலமான புராணார்த்தங்களையு முள்ளபடியுணர்ந்து பரதத்துவமான பரமசிவத்தைத் தியானித்து மயிர்சிலிர்த்து முகம்மலர்ந்து புஞ்சிரிப்புடன் கூடிக்கொண்டிருக்கும் புனிதரான சூதமுனிவரை வணங்கி ஓ மகாபுத்திமானான சூதமுனிவரே! உம்மிடமிருந்து வெகுவிசித்திரங்களான சிவஸ்தலங்களின் சரித்திரங்களைக் கேட்டஎங்களுக்கு மென்மேலும் குதூகலமுண்டாகின்றது. ஆகையால் வேதவநத்தின் வைபவத்தை விரிவாய்ச்சொல்லுமென்று வினவச் சூதமுனிவர்சொல்லுகின்றார்:—ஓ சுத்தமனமுள்ள சித்த

வ்ருத்திம் ஸோமாய ஶ்ருணுத்வம் முநிஸத்தமா: । ஸர்வபாப
ஶமநம் வேதாரண்யஸ்ய வைபவம் ॥ ௪ ॥ ஸர்வபாபதூலகா
ஜாலாக்நிமநலம் விது: । ஸித்தீநாம் ஸாதகம் ஸித்தா தீர்த்தபு
நாமுக்திதமோத்தமம் ॥ ௫ ॥ ஸாக்ஷாந்முக்திப்ரதம் நித்யம் ஸர்வபாப
நிஷூதநம் । ஸர்வஸித்திகரம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வமோக்ஷைகவி
ஶ்ருதம் ॥ ௬ ॥ ஶிவஸேவைக: வஸிஷ்டகம் யத்ர முநயோ முநிவராய
ரேண: । தபஸ்ஸித்தா ஜந்மம் மணப்ரஸ்தே வஸிதம் ॥
॥ ௭ ॥ கும்பஸம்பவமுக்யோ யத்ர ஸநகாதிபி: । கிந்நரா கிம்புருஷ
ஸித்தா ரக்ஷம் வித்யாதரம் ॥ ௮ ॥ ஸர்வே ப்ரஹ்மாத்யா தேவ
ஜடிலம் ஶாம்பவம் ருத்ராக்ஷாதிகாரணம் । ஸர்வஸுக்ரம் நிதாம் நீ
வ்ருக்ஷச்சாயாமித்தம் ஸதா ॥ ௯ ॥ தபோதநாஸ் ஸ்வாணாத்வஶி
கீதமாதவி வர்ணயதம் । தாவத்யாத்ரிஶமநம் தத்வஜோஷ
காரணம் ॥ ௧௦ ॥ ஶங்கரஸ்யாஸ்யம் ஹ்ருஷ்டம் வைகுண்டாதவிவா
ஸநம் । காஶ்யாதீநாம் வ்யாஸாநாம் ஸாதநாமுத்தமோத்தமம் ॥
॥ ௧௧ ॥ ஜநாநாம் ஸர்வதாம் யத்ர ஶங்கரஸ்ய ப்ரஸாதத: । ஸம்ஸா
ரவாஸநா நைவ வர்த்ததே க்ஷணம் ॥ ௧௨ ॥ காஶ்யாஶ்வ
தம்பராத்வாவி ததா வ்ருத்தாசலாதவி । மத்யார்ஜுநாகும்ப
கோணாக ஶ்ரீவாஞ்சாதவி வேதத்வம் ॥ ௧௩ ॥ ஶ்வேதாரண்யாதஜா
ரண்யாபி ஶிவிஷ்டம் கமலாலயாக । யஜ்ஞாதாநந்தவோ ஹோ

முனிவர்களே! கேளுங்கள்; திருமறைக்காட்டின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன். வேதவனமானது பாபக்கூட்டமாகிற பஞ்சுப் பொதிக்குப் பிரளயகாலத்துக்கனல். அது சித்திகளைச் சாதிக்கும்; புக்திகளைப் புசிப்பிக்கும்; முக்தியை யளிக்கும்; அதிலெப்பொழுதும் வசிஷ்டாதிமுனிவர்களும், நந்தியாதிகணங்களும், ஸநகாதியோகிகளும், கும்பஸம்பவாதி சம்புபக்தர்களும், கருட கந்தருவ கின்னர கிம்புருஷ சித்த வித்தியாதரர்களும், யாக்ஞவல்கியாதி தத்துவவித்துக்களும், பிரம்மாதி தேவர்களும், தலையில் சடைதரித்து மேனியில் வெண்ணீறுபூசியவயவங்களில் ருத்திராக்ஷங்களணிந்து, யோகப்பட்டங்கட்டிச் சமீவிருக்ஷச்சாயையிலிருந்து சிந்தையில் சச்சிதாநந்தமான சதாசிவத்தை தியானித்துக்கொண்டு வசிக்கின்றார்கள். அது காசி, சிதம்பரம், விருத்தாசலம், மத்தியார்ச்சுனம், கும்பகோணம், ஸ்ரீவாஞ்சம், சுவேதாரண்ணியம், கஜா

[illegible]

ரண்ணியம், கமலாலயம் முதலான சிவஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் மேலானது. புஷ்கரம், குருக்ஷேத்திரம், பிரம்மாவர்த்தம், பிரதூதகம்,காசி, பிரயாகை, கங்காசங்கமம் முதலானவிடங்களில் பத்து வருஷம் நியமத்துடன் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குண்டான பலத்தை வேதவநத்திலிருக்கின்ற வேததீர்த்தத்தி லொரே ஸ்நாநஞ்செய்தவ னடைவான். யக்ஞம், தானம், தவம், யோகம்முதலானதுகளைக் காட்டிலும் தன்னை நினைத்தவனுக்கு முக்தியளிக்கின்ற வேதவநம் மேலானதென்பதி லென்ன சந்தேகம்? மறையோர்களே! திருமறைக்காட்டீசன் சன்னிதானத்தில் மணிகர்ணிகையென்றொரு மகாதீர்த்தமிருக்கின்றது; அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்கிஷ்டசித்தியுண்டாகும். போகத்தில் விருப்பமற்றவர்களுக்குக் கைவல்லியம் கைகூடும். அந்த வேதவநத்திலிருக்கின்ற ஸோ

[illegible]

மசூரிய புஷ்கரிணிகளில் ஸோம சூரியவாரங்களில் ஸ்நாநஞ் செய்தவர்கள், ஸோம சூரியலோகங்களை யடைவார்கள். விசுவாமித்திர தீர்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்தவர்கள் புக்தி முக்திகளை யடைவார்கள். வேதவநத்திலிருக்கின்ற சமீவிருக்ஷத்தின் பத்திரத்தைச் சிரசில் தரித்தவர்களுடைய ரோகம் நிவிருத்திக்கும். சர்ப பீடைகிடையாது. அதின் மூலத்திலுள்ள மிருத்திகையைத்தரித்தவர்களுக்கு முக்தியுண்டாகும். வேதவநத்திலுள்ள கிணறுகளும், குட்டைகளும், வாய்க்கால்களும் கங்கைக்குச் சமானம். அதில் வசிஷ்டருக்குக் குஷ்டமும், இந்திரனுக்குப் பிரம்மஹத்தியும் நிவிருத்தித்தது. குபேரன் தனபதியானான். அதிதி தேவ

रण्यं समासाद्य पाण्डवा द्रौपद्या । स्नात्वोदये च शि
वं दृष्ट्वा दत्त्वा च शिवयोगिने ॥ ௧௬ ॥ किञ्चित्सुवर्णखण्डं
विप्राय [illegible] नायकात् । शत्रून् [illegible]
नः प्रापुः स्वं राज्यं हतकण्टकम् ॥ ௧௭ ॥ [illegible]
[illegible] वेदारण्यस्य [illegible]
[illegible] ॥ ௧௮ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௯ ॥ वेदारण्यस्य [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௦ ॥ वेदारण्ये वेदतीर्थे [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible]
[illegible] वेदारण्ये [illegible]
[illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible]
[illegible] वेदारण्यं वेदतीर्थं [illegible] ॥
॥ ௨௩ ॥ वेदारण्येश्वरं [illegible]
[illegible] ॥ ௨௪ ॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௫ ॥ वेदार
ण्येश्वरं [illegible]
[illegible] ॥ ௨௬ ॥ [illegible]
[illegible]

மாதாவானாள். பாண்டவர்கள் சத்துருக்களை ஜெயித்து ராச்சி யத்தை யடைந்தார்கள். அந்த வேதவனத்தில் பிறந்த மானுஷர் களும், அதில் முளைத்த மரங்களும், கொடிகளும், அங்குள்ள பசு பக்ஷிகளும் ஜீவன்முக்தர்கள். ஆயுஸ், ஆரோக்கியம், தநம், தான்னியம், பசு, பத்தினி, புத்திராள், பெலம், கீர்த்தி, தர்மம், அர்த்தம், காமம், ரூபம், கல்வி, இந்திரப்பட்டம் முதலான பத விகள், புக்தி முக்தி முதலானவைகளை விரும்புகின்றவர்களொ ருக்காலாவது வேதவநேசனை பக்தியுடன் தியானித்தால் போதும். கலிதோஷந்தடராது ஓ முனிவர்களே ! வேதவநேசனுடைய

[illegible]

தெரிசனம் சகலசித்திக்கும் காரணம். ஒருக்காலாவது வேதவநேசனைத் தெரிசிக்காதவன் சீவச்சவம். அவன் பூமிக்குபாரம். பாபிகளுக்கு வேதவநேசந் தெரிசனமெளிதில் கிடையாது. வானவர்களுங்கூட வேதவநத்தில்பிறந்து வேதவநேசனைத்தெரிசித்து அழிவில்லாத வதிகாரத்தை யடைய விரும்புகின்றார்கள். ஆயிரஞ்சாந்திராயணங்களினாலும் பதினாயிரம் பிராயச்சித்தங்களினாலும் அளவற்ற மகாமந்திரசெபத்தினாலும் கங்கைமுதலான மகாநதிகளின் ஸ்நாநத்தினாலும் விசுவநாதன் முதலான மகாலிங்கங்க

ளின் தெரிசனத்தினாலும் நசிக்காத பஞ்சமகாபாபக் கூட்டங்கள் வேதவநேசலிங்கத்தினுடைய வொரேதெரிசனத்தினால் பஞ்சு பஞ்சாய் பறந்துவிடும். சந்தேகம் வேண்டாம். முனிவர்களே! இது சத்தியம். எம்பிரானான சந்திரசேகரனுடைய சரணாரவிந்தங்களில் ஆணை வைக்கின்றேன். அகோமோகத்தின் வைபவத்தை யென்னசொல்வேன். இப்பேர்ப்பட்ட வேதவநேசன் தெரிசனத்தினுங்கூட விருப்பமில்லாதவர்களு மிருக்கின்றார்களே. அவர்கள் கடம்போல் சடமென்பதிலென்ன சந்தேகம். ஐன்பது வயதுக்குள் ளொருதடவையாவது வேதவநேசனை தெரிசிக்காதவர்கள் நரகத்திற்குரியவர்கள். வேததீர்த்தத்தை நினைத்துக்கொண்டு மற்றவிடங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்தாலும் சகல பாபங்களும் நசிக்கும். சந்திர சூரியோபராகங்களில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்

தீர்தே²ஷு ஸர்வபுண்யப²லமாப்நுயாத் ॥ ௭௧ ॥ சந்த்³ராதி³த்யோபராகே³
ச ஸங்க்ராந்தௌ வேத³தீர்த²ம் விஸ்ருஜ்ய து । அந்யத்ர ஸ்நாதகோ ப்⁴ரூணஹத்யாஸஹஸ்ராணாம் பாதகம் ப்ராப்நுதே த்⁴ருவம் ॥ ௭௨ ॥ உபராகே³ ஸம்ப்ராப்தே வேத³தீர்தே²ऽவகா³ஹநம் । ததா² தத்³க³ந்தா
ஸ்நாத்வாபி ஶ்ரோத்ரியோ நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ ௭௩ ॥ சந்த்³ரஸூர்யோபராகே³ஷு ஸ்நாத்வா வேத³தீர்த²கே । ஸஸ்நாத: ஸர்வதீர்தே²ஷு கிம் புந: ஶ்ரோத்ரியோ ஹி ஸ: ॥ ௭௪ ॥ சந்த்³ரஸூர்யோபராகே³ஷு வேத³தீர்த²ம் விஹாய ச । க்ஷேத்ராந்தரே ஸ்நாயாத் ஸஹஸ்ரப்⁴ரூணஹா ப⁴வேத் ॥ ௭௫ ॥ சந்த்³ரஸூர்யோபராகே³ஷு ஸர்வபுண்யப²லாப்தயே ததா² । வேத³தீர்தே² நர: ஸ்நாத்வா பூ⁴மிம் வஸ்த்ராதி³ஜாதயே ॥ ௭௬ ॥ ப்ரஸூம் ஸர்வவர்ணாந் திலாந் கந்யாம் தண்டு³லாதி³காந் । சந்த்³ரஸூர்யோபராகே³ஷு ஸர்வபுண்யப²லாப்தயே ததா² ॥ ௭௭ ॥ வேத³தீர்தே² ந ஸ்நாதி ஸர்வபாபப்ரணாஶநே । உத்பந்நஸ்ய ஸங்கராஜ்ஜாதம் விசிந்த்யதாம் ॥ ௭௮ ॥ யஜ்ஞா: ப்ரயாஸப³ஹுளா வித்தஸாத்⁴யாஶ்ச ஸந்தி ஹி । ப³ஹுக்லேஶம் தபோ நித்யம் ததா² சாந்த்³ராயணாதி³கம் ॥ ௭௯ ॥ அதிதீ²ராணாம் ஸாத்⁴யம் ஸ்யாந்நித்யம் சாதிதி²பூஜநம் । தடாகவநம் வாபீ ப்ரபா⁴ராமாதி³ரோபணம் ॥ ௮௦ ॥ ஶிவவிஷ்ண்வாலயாநாம் ச நிர்மாணே வித்தஸாத்⁴யதா । ஏதத்ஸர்வம் த³ரித்³ரஸ்ய தே³ஹிநோ ஶிவஸ்மரணம் ॥ ௮௧ ॥ வேத³தீர்தே²

செய்தவன் சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்தவனுடைய பலத்தையடைவான். சந்திரசூரியோபராகங்களில் வேததீர்த்தத்தைவிட்டு வேறு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவனாயிரம் ப்ரூணஹத்தியின் பாபத்தையடைவான். உபராகங்களில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பூமி, வஸ்திரம், சுவர்ணம், திலம், கன்னிகை, தண்டுலம் முதலானதைத் தானஞ்செய்யவேண்டும். சந்திர சூரியோபராகங்களில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யாதவன் சங்கரஜாதியில் பிறந்தவனென்று தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டியது. யாகம், தானம், அதிதிபூஜை, தடாகநிர்மாணம், கிணறு, வாய்க்கால், நந்தவநம், சிவாலய விஷ்ணுவாலயநிர்மாணம் முதலியது தெரித்திரர்களுக்குச் சாத்தியமில்லை. தவம், யோகம், விருதம் முதலானது பலமில்லாதவர்களுக்கு முடியக்கூடியதில்லை.

ஸக்ருச் ஸ்நாயாத்தேந முச்யதே பவபந்தநாத் । வேததீர்த்தஸமம்
தீர்த்தமந்யந்நாஸ்தி வா க்வசித் ॥ ௮௨ ॥ வேதநாயகஸாமீப்யே
வித்யதே மணிகர்ணிகா । தத்ர ஸ்நாநம் த்விஜா: ஸத்யம் ப்ரஹ்மஹ
த்யாயுதம் தஹேத் ॥ ௮௩ ॥ கோடிஶ: பாபிநோ யே து
யே ஸ்நாநம் குர்வந்தி மாநவா: । ந தேஷாம் புநராவ்ரு
த்தி ஶிவலோகாத் கதாசந ॥ ௮௪ ॥ ஏகாதஶ்யாம் ச யே
து ஸம்ப்ராப்ய மணிகர்ணிகாம் । ஸ்நாநம் குர்வந்த்யஶேஷேண
யே ந தேஷாம் பயோ(அ)ந்தக: ॥ ௮௫ ॥ ஶிவராத்ரிதிநே யே து
மஹாபாதகநாஶிநீம் । உபோஷ்ய தத்திநம் தத்ர க்ருத்வா ஜா
கரணம் நிஶி ॥ ௮௬ ॥ ஸம்பூஜ்ய ஶ்ரீமஹேஶாநம் வேதகாநந
நாயகம் । வேதவித்ரே ஹ்யந்நதாநம் க்ருத்வா கைலாஸம் வி
ந்தேத் ॥ ௮௭ ॥ அத்ரைவ தத்ர வக்ஷ்யாமி இதிஹாஸம் புரா த்விஜா: ।
வ்ருத்தம் சைவ வேதவிதாம் ஶ்ரேஷ்ட தபோதநாநாம் ஸம்ஶய: ॥ ௮௮ ॥
புத்ரபௌத்ரஸமாயுக்தோ தாரவத்யாதி ஸம்பந்நோ ப்ராஹ்மண: ஸ ந தூ ஸா
ஶ்ரீநிவாஸ: ஶாலிஹோத்ர இதி ஶ்ருத: ॥ ௮௯ ॥ பஹ்வ்யோ பா
ர்யா பஹவஸ்தாஸ்தா: புத்ராணாம் ப்ரபிதா: । ஸ்வர்ண
த்ரவ்யவிஹீநாய ப்ரஸ்தும் ப்ரார்த்தயாந்த்விஜ: ॥ ௯௦ ॥ தத: ஸ
தரித்ரேண ஶாலிஹோத்ர: ப்ரபோதித: । வேதாரண்யம் ஸ

ஆகையாலெல்லாவற்றையுந் தள்ளிவிட்டு வேததீர்த்தத்திலோரே ஸ்நானஞ்செய்தாலும் பவபந்தந்துலையும். சந்தேகமில்லை. சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் வேதவனஞ்சென்று பதினாயிரம் பிரமஹத்தியைக்கூட நொடிப்பொழுதில் நிவிருத்திசெய்யும் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து உபவாஸமும் ராத்திரிஜாகரணமுஞ்செய்து வேதவநேசனைத்தெரிசித்து வேதவித்தான வேதியனுக்கு அன்னமளித்தால் கட்டாயமாய் கைலைகிடைக்கும். முனிவர்களே! இந்தவிஷயத்திலொரு சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றேன்; கேளுங்கள். முன்காலத்தில் சாலிஹோத்திரனென்றொரு மறையோனிருந்தார். அவருக்கனேகம் பத்தினிகள். ஒவ்வொருபத்தினிக்கு மநேகம் புத்திரர்கள். அப்பொழுது சாலிஹோத்திரன் விசேஷத்திரவியமில்லாதவராதலால் 'குடும்பத்தைப் பரிபாலிக்க முடியாமல் தாரித்திரியத்தால் வருத்தமுற்றுக் கும்பமுனிவரைக்

[illegible]

கண்டு வணங்கித் தன்னில்லாமையைத் தெரிவித்தார். கும்பமுனிவருமவரை நோக்கி ஓ சாலிஹோத்திரா! வறுமையாலுண்டான வருத்தத்தை விலக்க வார்சடையோனே வல்லவன். எவனுடைய வாசலில் மதம்பொழியும் மாதங்கங்களும், வாயுவைவென்ற வாஜிகளும், விண்ணோர்கள் விரும்பும் வேசிகளுமிருக்கின்றனவோ; அவன் முன்பவத்தில் பரமேசுவரனுடைய பாதபத்மங்களை பக்தியோடனுதினமும்பஜித்தவனென்றுபகருமாகமங்களைப்பார்த்திடவில்லையா? ஆகையால்நீர் வேதவனேசனை விடாமலே வருந்தினாலும்முடைய வறுமையை விலக்கி யளகேசனுக்கொப்பான வளவற்ற செல்வத்தை யளிப்பதுந் தவிர முடிவினிலுமக்கு மோக்ஷவீட்டையு முதவுவா ரென்று மொழிய; உடனே சாலிஹோத்திரர் சிவராத்திரிதினத்தில் வேதவனேசன் சன்னிதானத்திலிருக்கும் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானம்பண்ணி யுபவாசத்துடன் ராத்திரியில் சன்னிதியில் நின்று கைகுவித்துக்கொண்டு ஹே சந்திரகலாதரா! ஸம்ஸாரமோசனா! கங்காதரா! ஜடாமண்டிதா!

[illegible]

நரகநாசனு! பாலலோசனு! காமாரே! அஞ்ஞானநாசனு! தேவ வந்திதா! காலாரே! நீலகண்டா! உமாகாந்தா! சர்ப்பபூஷணு! மேருகோதண்டா! நீலலோஹிதா! விரூபாக்ஷா! மஹாதேவா! திரிபுராந்தகா! சம்போ! பசுபதே! வாமதேவா! ஒன்றுமறி யாத மூடனை வென்னை ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று ஸ்துதித்து மறுநாள் காலையில் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து சிவபக் தரான வொரு பூசுரருக்கன்னமளித்துப் பாரணை செய்து விரு தத்தை முடித்து மறுபடியு மீசனைப் பணிந்து பிரார்த்தித்தனர். அப்பொழு தீச னுவிர்ப்பவித்துச் சாலிஹோத்திரருக்கு வேண்டு மென்கிர திரவியத்தைக் கொடுத்து முடிவில் முக்தியுமுண்டா

…பி ஶ்ருத்வா வசநம் விப்ரோ வேதாரண்யப்ரபாஷித: ॥ ௧௧௩ ॥
பந்துஜை தாரஸஹித: புத்ரபௌத்ரஸமந்வித: । புக்த்வா போ
கேவம் க்ருதவாந் ஶிவராத்ரிமஹாவ்ரதம் ॥ ௧௧௪ ॥ வேதாரண்ய
ஸ்தலே விப்ரா ஜ்ஞாத்வா தமேஶ்வரம் ஸதா । மோக்ஷம் ப்ரததௌ
தஸ்மா ஏவம் க்ருதவதே ஶிவ: ॥ ௧௧௫ ॥ தஸ்ய ஶ்ரோத்ரம் ச த
பதநம் பவதி த்ருவம் । ஸஹஸ்ராஶ்வமேதஸ்ய ஶாந்த்யஷ்டம்
வ்ருத்ரஹா புரா ॥ ௧௧௬ ॥ நிமஜ்ஜ்ய வேததீர்தேऽஸ்மிந் ஸத்ய:
பாபாத் விமோசித: । விஶ்வாமித்ரஸ்ய ஶாபேந வஸிஷ்டஸ்ய
ஸுதா: புரா ॥ ௧௧௭ ॥ த்ரிஶங்குயாகவேலாயாம் விஶ்வா
மித்ரஸ்ய நிந்தநாத் । மஹோதயாதயோ விப்ரா: ஶ்வாநாதகத்
வமாகதா: ॥ ௧௧௮ ॥ தே விதாநேந ஸ்நாத்வா வேததீர்தே நிம
ஜ்ஜநாத் । ஶ்வாநத்வம் விஹாயாஶு ஸ்வரூபம் பேஜிரே ததா ॥
॥ ௧௧௯ ॥ வேதாரண்யஶிவக்ஷேத்ரே பஶுபக்ஷிம்ருகா நரா: ।
கீடா: ஶூத்ராஶ்ச யே சாந்யே ஜாதா த்ருணஸரீஸ்ருபா: ॥ ௧௨௦ ॥
ஸர்வே ஶிவஸ்வரூபாஸ்தே நாத்ர கார்யா விசாரணா । அத
ஸர்வேஶ்வரே தேவே வேதாரண்யாதிநாயகே ॥ ௧௨௧ ॥ அநேக
ஜந்மபுண்யேந ந்ருணாம் பக்தி: ப்ரஜாயதே । மஹாக்ஷேத்ர
ஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஶேஷேணாபி ந ஶக்யதே ॥ ௧௨௨ ॥ வக்தும்
ஶதேநாபி ஶக்ரோ வேத்தி வா ந வா । யேநாஜ்ஞாநேந
தேஹாதா வஹ்நௌ பாதி: ப்ரஜாயதே ॥ ௧௨௩ ॥ தஜ்ஜ்ஞாநம்
விநா ஜ்ஞாநம் நஶ்யத்யேவ ஸ்வராஜ்யநாஶ । யஜ்ஞைகஸாரம் ஶ்ரு
திகாநநம் ப்ரஜேஶ பாபஸ்ய நாஶோ பவிதா தவேஹ ॥ ௧௨௪ ॥
ஶிவாரத: பாண்யஸ்ருஷ்டிஸம்பவ ஶிவாரத ஶ்ருங்கார ப்ரமதா
தியாஶ் । காஶ்யாஶ்ரமம்பரா ஆத்மஶிரோஶ்வ க்ஷேமயாஶ ॥ ௧௨௫ ॥
ஏஶ்யாஜந்நாஶ காம்மோணா த்ரௌணீயமூத ஸ்துயா ।
ஶ்வேதாரண்யாத்ஜாரண்யா தக்ஷிணாவதஸ்து ஸ்துயா ॥ ௧௨௬ ॥ ஸ்ரீ

குமென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார். சாலிஹோத்திரரும் வெகு காலம் புத்திரபௌத்திராதிகளுடன் போகத்தை யனுபவித்து விட்டு முடிவில் முக்தியையு மடைந்தார். முனிவர்களே ! வேத தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வஸிஷ்டபுத்திரர்கள் விசுவாமித்தி ரரின் சாபத்தில் நின்று விடுபட்டார்கள். ஒருக்கால் வேதவனத்

[illegible]

திற்குச் சென்றால் சகல பாபமும் விலகும். இரண்டாவது தடவையில் புண்ணியம் விருத்தியடையும். மூன்றாவது தடவையில் முக்கண்ணர்களாவார்கள். ஆகையால் யெப்படியாவது வேதவநேசனைத் தெரிசிக்கவேண்டியது. இதில் வருணன் வேதாபி

रामेणो ब्रह्महत्याया शान्त्यर्थं द्विजसत्तमाः । चक्रतीर्थे स्नात्वा सेवनाच्छिवं तथा ॥ ௧௪௨ ॥ विमोक्षो ब्रह्महत्याया बहवो विमोचिताः । पुरूरवाः पुरा विप्रा वेदारण्ये शिवस्य च ॥ ௧௪௩ ॥ प्रसादात्सरसं स्नात्वा संप्राप्य मणिकर्णिकाम् । परमेश्वरमाराध्य लब्धवानुर्वशीं तदा ॥ ௧௪௪ ॥ उर्वशी वरश्रेष्ठां प्रवेदवान्मध्ये ममाभूत् । इष्टकामिश्रोत्रियाद्विवेवात्र मणिकर्णिकाम् ॥ ௧௪௫ ॥ प्राकारान्तःस्थितां कार्यां सेवि वेदवनवासिनः । गत पापास्तत्त्वं यान्त्यया न्त्यश्च प्रयान्तिताः ॥ ௧௪௬ ॥ शतायुषो भविष्यन्ति वेदारण्येश्वराज्ञया । प्रदक्षिणं यः कुरुते वेदारण्येश्वरस्य तु ॥ ௧௪௭ ॥ शिवः प्रसन्नो भगवान् सन्तोषेण मोक्षं प्रदास्यति । यः प्रदक्षिणकृन्मर्त्यो ब्रह्मविष्णू शिवान्भवेत् ॥ ௧௪௮ ॥ नतस्य नरके वासो भविष्यति न संशयः । अङ्गप्रदक्षिणं कुर्यात् प्रियवीथीषु पूरुषः ॥ ௧௪௯ ॥ शिवार्धासनमाप्नोति शिवेन सह मोदते । नत्वा नत्वा तु यः कुर्याद्वीथ्यां प्रदक्षिणं नरः ॥ ௧௫௦ ॥ एकं प्रदक्षिणं प्रोक्तं कोटिप्रदक्षिणायुतम् । वेदारण्याधिनाथस्य यः करोति प्रदक्षिणम् ॥ ॥ ௧௫௧ ॥ तेनैव सर्वपापानि सम्पूर्णानि शिवप्रदेः । प्रदक्षिणं विना पूजा क्रियमाणा निष्फला ॥ ॥ ௧௫௨ ॥ प्रदक्षिणक्रियेयेह पुरारण्यनिवासिनः ।

ருதம், வேததீர்த்தம், மணிகர்ணிகை, தனுஷ்கோடி முதலான தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்து பிரம்மஹத்தியை நிவிருத்தி செய்தான். புரூரவஸ்ஸு வேதவநேசனனுக்கிரகத்தா லூர்வசியையடைந்தான். வேதவநேசனாலயத்தில் திருப்பணிசெய்தவர்கள் கல்பகோடிகாலம் கைலையைவிட்டகலார்கள். வேதவநேசனை பிரதக்ஷிணஞ்செய்தவர்கள் சுத்தப்பிரம்மமாவார்கள். வீதிவலம் வந்தவர்கள் வேண்டுவதையடைவார்கள். அங்கபிரதக்ஷிணஞ் செய்தவர்களீசனுடைய அர்த்தாசனத்தையடைவார்கள். அடிக்கடி நமஸ்காரஞ் செய்துகொண்டு வீதிவலம்வந்தவர்க ளநேககோடிப்பிரதக்ஷிணத்தின் பலத்தையடைவார்கள். வேதவநேச

𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥௧௫௩॥
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌰𑍁𑌪𑌚𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 । 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥௧௫௪॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥௧௫௫॥
𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌦𑌹𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌨𑌮𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥௧௫௬॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௫௭॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥௧௫௮॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 । 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌃 ॥௧௫௯॥
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌕𑌲𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 । 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥௧௬௦॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥௧௬௧॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌕𑌃 ॥௧௬௨॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌤𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥௧௬௩॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌹𑌦𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥௧௬௪॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥௧௬௫॥
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑌗𑌾 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍇𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌰𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ॥௧௬௬॥
𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍁-

னுடைய பிரதக்ஷிணமே சகலமான பூஜையுமாகும். மற்றதேவா களுக்குச் சகலபூஜைகளுஞ் செய்தால் பூரணமாகும். வேதவநே சனுக்குப்பிரதட்சிணமே சகலபூஜையுமாகின்றது. மற்றபூஜைக ளைச்செய்து பிரதட்சிணஞ்செய்யாதவிஷயத்தில் பூஜை நிறைவே றாது. பிரதக்ஷிணம் மாத்திரஞ்செய்தாலுமெல்லாம் நிறைவேறிவி

த்ரிகோடிவர்ணஸ்ய । ஸவ்யாபஸவ்யமார்கேண காயபேதா
ந்வீவதே: ॥ ௧௭ ॥ ப்ரதக்ஷிணம் யோऽநுதிநம் ஸ்கந்தேதா
நாரகீ ஸவேத் । வ்ருஷம் சண்டம் ச வ்ருஷபம் ஸோமஸூத்ரம்
புநர்வ்ருஷம் ॥ ௧௮ ॥ சண்டம் ஸோமஸூத்ரம் புநஶ்சண்டம் வ்ருஷ
மேதி ப்ரத³க்ஷிண: । ஏதத்ஸவ்யாபஸவ்யம் ஹி ப்ரதோஷே ஶர்வ
ணாயாஸ் ஸாயீ: ॥ ௧௯ ॥ ஏகம் ஸவ்யம் ஸவேத்விப்ரா அப
ஸவ்யம் ஸஹஸ்ரகம் । த்³வே ச லக்ஷே வ்ருஷாத்³யம் ஸ்யாந்நமஸ்கா
ரஸ்து கோடிஶ: ॥ ௨௦ ॥ அங்க³ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரோக்தம் ஸமக்ஷ
கோடிகு³ணோத்தரம் । பா³ஹ்யவீதீ²ஷு தஸ்யோக்தம் ஶதஶம்
ப்³ரஹ்மணோத்தரா: ॥ ௨௧ ॥ ஸோபாநே ச ஸ்த²லே காலேஷு பா³
ஹ்யாவாப்ரம் ப்ரதீத்யஜம் । காயமாந: ப்ரதக்ஷிணம் ஸர்வக
ஸோமநதேமஸந்நிதே ॥ ௨௨ ॥ மேதா⁴ரண்யஸ்வரம் லிங்க³ம்
ப்ரவணம் விமயேஸ்வ । தஸ்மிந்நவ ஸஞ்சயே விப்ரா: திரோஹி
தோऽந்த்ரணாம் ॥ ௨௩ ॥ நாத்யஞ்சம் விஜயம் யாதி மேதா⁴ர
ண்யஸ்வரஸ்தா² । ஸ்ருஷ்டிகாலே புந: ப்ராப்தே ஸஹஸ்ரம் ஶ்ரீமத்
ப⁴விஷ்யதி ॥ ௨௪ ॥ ஸாயா விஜயதே க்ஷத்ர ஶ்ரீமேத் ஜ்யோதிஷு
லயே விஹக³ । ப்³ரஹ்மா விஷ்ணுஶ்ச தே³வாஶ்ச விநாஶம் யாந்தி ஶங்க்
ரே ॥ ௨௫ ॥ நாஶம் ப்ரயாந்தி விப்ரேந்த்³ரா ப்³ரஹ்மாண்டா³நாம்
கோடய: । விநஷ்டே ப்ரளயே பஶ்சாத் ஸ்ருஷ்டிகாலேऽப்யஸி
ஜயே ॥ ௨௬ ॥ ஶதகோடிப்ரவஸ்ய விப்ரேந்த்³ரா ஸ்ருஷ்டம் ஶ்ரீமம் ப⁴வி
ஷ்யதி । நாஸ்ய ஶ்ரீமஸ்ய நாஶோऽஸ்தி ப்ரளயேऽபி முநீஶ்வரா

டும். சகலமும்சித்திக்கும். பிரதோஷகாலத்தில் ஸோமசூத்தி
ரப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யவேண்டும். அதெப்படியானால்:— விரு
ஷபத்தினிடமிருந்து சண்டிகேசனிடஞ்சென்று மறுபடி விருஷ
பத்தினிடம்வந்து வலமாய் கோமுகியையடைந்து மறுபடி திரும்
பி விருஷபத்தினிடம் வந்து சண்டரையடைந்து பிறகு கோமுகி
யை யடைந்து மறுபடி சண்டரிடம்வந்து பிறகு விருஷபத்தினி
டம் வந்தா லொரு சோமசூத்திரப் பிரதக்ஷிணமாகும். வலம் வந்
தா லொருபிரதக்ஷிணம். இடம்வந்தாலாயிரம். ஸோமசூத்திர மி
ரண்டுலக்ஷம். நமஸ்காரத்துடன் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தாலநுகோடி.
அங்கப்பிரதக்ஷிண மநந்தமாகும். முனிவர்களே! பிரளயத்திலும்

கூட வேதவநமும் வேதாரண்ணியேசுவரலிங்கமும் லயிக்கிறதில்லை. சிருஷ்டியினாரம்பத்தில் பிரம்மாவுக்குச் சிருஷ்டிசக்தி வேதவநத்திலேற்படுகின்றது. வேதவநேசனனுக்கிரகத்தால் ஷண்முகர் தாரகனைச்செயித்தார். வேதவநேசனுடைய திரவியம், ஆபரணம், தான்னியம் முதலானதுகளை யறிந்தோ அறியாமலோ யெப்படியாவது அபகரிக்கின்றவர்கள் சந்திர சூரியர்களுள்ளவரை கும்பீபாகம் முதலான மகாநரகங்களை யனுபவித்துப் பிறகு மிகவும் தரித்

𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍋 𑌽𑌨𑍀𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 ॥ ௧௯௦ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌕𑌾𑌨𑌨
𑌵𑌈𑌭𑌵𑌂 𑌯𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌵𑌰𑍍𑌜𑌵𑌿 । 𑌸𑌯𑌾𑌤𑌿
𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌵𑌵𑍇𑌰𑌣𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 ॥ ௧௯௧ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌈𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋𑌨𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌶𑌾𑌰𑍋𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌸𑍇𑌨𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌿𑌗𑌵𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾 ॥ ௧ ॥ 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑍍 । 𑌶𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾

திரர்களாகவும் கூன் குருடுகளாகவும் ஜெனிப்பார்கள். ஆகையால் வேதவநேசனைப் பக்தியுடன் தெரிசித்துச் சிவதிரவியத்தை மனதினுல் கூடவிரும்பாதவர்கள் சற்கதியை யடைவார்களென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் எண்பத்தி ஒன்பதாவது அத்தியாயம்
சாலிஹோத்திர சரித்திரம் முற்றிற்று.

தொண்ணூருவது அத்தியாயம்.

சூதர் மறுபடியும் முனிவர்களைநோக்கி, முனிவர்களே! இப்பொழுது ஜகத்தைப் பரிபாலித்துவருகின்ற நாராயணர் தசரதரிடத்திலிராமனுக அவதரித்து, ஜநகன் கன்னிகையான சீதாதேவியை விவாகஞ்செய்து, பிதிருவாக்கிய பரிபாலனத்திற்காக வனஞ்சென்று இராவணனுலபகரிக்கப்பட்ட சீதையை யடையவேண்டித் சுக்கிரீவனைச் சுகிருத்தாகச்செய்துகொண்டு தனது வாநர சேனையை இலங்கைக்குக் கொண்டுபோகவேண்டி வருணனிடம் பிரார்த்திக்க வருணனுந்தன் முதுகிலணைகட்டச் சம்மதித்தான்.

𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌵𑌰𑌜𑍋 𑌵𑌶𑍀 ॥ ௨ ॥ 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍 । 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰 𑌸 𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌯𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 । 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥ 𑌇𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌵𑌯𑍇𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌰𑌘𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥ 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌹𑌵𑍇𑌸𑍍𑌯 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥ 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌚 ॥ ௯ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍇 । 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௦ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌾 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌚𑍍𑌛 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌃— 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇

அத்தருணத்திலிலங்கேசனுடைய தம்பியான விபீஷணன் தன்னுடைய நீதிவசனத்தைக்கேளாமல் தன்னை திக்காரஞ்செய்த தமயனைத்தள்ளிவிட்டு ராகவனைச் சரணமடைய ராகவனுமங்கீகரித்துச் சேதுபந்தஞ்செய்யும்பொருட்டு மந்திராலோசனை செய்யும்பொழுது விபீஷணன் ராகவனை நோக்கி, இராகவா! இதற்குக்கிழக்கில் வேதாரண்ணியமென்றொரு திவ்விய ஸ்தலமிருக்கின்றது. நாமவிடஞ்சென்று வேதவநேசனைத்தெரிசித் தனுக்கிரகம்பெற்றுப்பிறகு சேதுவைக் கட்டுவோமென்று சொல்லவுடனே ராகவன் வேதவநம் வந்து வேததீர்த்தத்திலும் மணிகர்ணிகையிலும் ஸ்நானஞ்செய்து க்ஷேத்திரச்சிராத்தம்பண்ணிச் சன்னிதானத்தையடைந்து நமஸ்கரித்தஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஹே தேவ!

ஶ வேதா3ரண்யாதி3நாயக ॥ ௧௩ ॥ நமஸ்தே ஸச்சிதா3நந்த3 ஸாம்ப3 த்ரிலோசந । நமஸ்தே வேத3வேதா3ந்தஸம்வேத்3யாய நமோ நம: ॥ ௧௪ ॥ நமஸ்தே விஶ்வநாதா2ய நமஸ்தே விஶ்வயோநயே । நமஸ்தே நீலகண்டா2ய நமஸ்தே க்ருத்திவாஸஸே ॥ ௧௫ ॥ நமஸ்தே பூ4ரூபாய நமஸ்தே ஸோமரூபிணே । நமஸ்தே வ்யோமரூபாய நமஸ்தே ஸூர்யரூபிணே ॥ ௧௬ ॥ நமஸ்தே ஸலிலரூபாய நமஸ்தே வாயுரூபிணே । நமஸ்தே ஜ்யோதிரூபாய நமஸ்தே வஹ்நிரூபிணே ॥ ௧௭ ॥ நமஸ்தே ஜீவரூபாய நமஸ்த்ரிகு3ணாத்மநே । ரக்ஷ ரக்ஷ மஹாதே3வ க்ஷமஸ்வ கருணாலய ॥ ௧௮ ॥ ஸம்ஸ்துதஸ்தவராஜேந ப்3ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மக: । இதி ஸ்துதோ மஹாதே3வ ஸாம்போ3 வ்ருஷப4ஸம்ஸ்தி2த: ॥ ௧௯ ॥ ப்ராது3ராஸீத்ஸ்வயம் தீ3ப்த்யா தி3ஶோ த3ஶ விபா4ஸயந் । ப்ரஸந்ந: ப்ராஹ க3ம்பீ4ரம் ராமம் ஸம்பா4ஷயந் தத: ॥ ௨௦ ॥ ராம: ஶூர: வரம் வ்ருணீஷ்வ ஹ்ருத3யே ஸ்தி2தம் மநஸி வர்ததே । ப்ரீதோऽஸ்ம்யநேந ஸ்தோத்ரேண தவாஹம் ரகு4நந்த3ந ॥ ௨௧ ॥ ஶங்கரேணைவமுக்தஸ்து ராமோ வாக்யமப்3ரவீத் । ராம: — ஜஹார மாயயா மஹ்யம் லங்கேஶோ து3ராத்மா ராவணோ மம ॥ ௨௨ ॥ ஸீதாமேதாம் தம் ஹத்வா தே3ஹ்யநுஜ்ஞாம் மஹேஶ்வர । இத்யுக்தோ ராக4வேணைவ தே3வ: ப்ராஹ ரகு4நந்த3நம் ॥ ௨௩ ॥ ஹநிஷ்யஸி ராவணம் ஹத்வா ஸீதாம் ப்ராப்ஸ்யஸி ராக4வ । இத்யுக்த்வா ப4க3வாந் ஶம்பு4ஸ்தத்ரைவாந்தரதீ4யத ॥ ௨௪ ॥ ஏவம் ராமோ ஹ்யநுஜ்ஞாதோ மஹாதே3வேந தே3வ

தேவா! வேதவேத்தியா! வேதவநவாஸா! விசுவநாதா! நீலகண்டா! கிருத்திவாஸா! அஷ்டமூர்த்தே! அகிலாண்டநாயகா! சச்சிதாநந்தா! சாம்ப! சந்திரகலாதரா! ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று பிரார்த்திக்கவப்பொழுது சகதீசனுவிர்ப்பவித்து ராகவா! உன்னுடைய ஸ்துதியினல் சந்தோஷித்தேன்; வேண்டுவதைக்கேளென்று சொல்ல ராகவன் மறுபடியும் மகாதேவனைப்பணிந்து என்னய்யனே! சங்கரா! மகாபாதகியான லங்கேசன் சீதையையபகரித்துக் கொண்டுபோய்விட்டான். ஹே கருணைக்கடலான தேவுளே! அந்த பாதகியைக்கொன்று பத்தினியையடையும்படியனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவீசனுமப்படியேபவிக்குமென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார். உடனே ராகவன் வான

[illegible]

ரசேனைகளாலணையைக்கட்ட வப்பொழுது வானரர்களால் போடப்பட்ட மரங்களினாலும் மலைகளினாலும் சாகரம் பொங்கி வேதவநத்தை வளைய வப்பொழுது அங்குள்ள பிராணிகள் படுந்துயரத்தைப்பார்த்து வேதவநேசன் ஹுங்காரஞ்செய்தார். உடனே சாகரம் நடுங்கிக்கொண்டு திரும்பிப்போய் சேதுவையுடைத்துவிட்டது. அப்பொழுது ராகவன் வெகுதூரங்கட்டினவணையுடைந்துவிட்டதேயென்று மனம்வருந்தி வேதவநேசனைத்தியானித்தார். அதைக்கண்டு லக்ஷ்மணன் முகம்வாட வாநராதிபன்

த்⁴யாயமாநேந வேத⁴ஸா ॥ ௩௭ ॥ கத²ம் ஸங்க்ரமம் கரிஷ்யாமோ ஹ
நிஷ்யாமஶ்ச ராவணம் । கத²ம் வா த்³ரக்ஷ்யதே ஸீதா கௌஸல்யாந
ந்த³வர்த⁴நா ॥ ௩௮ ॥ கத²ம் வா மம ஸைந்யா [illegible]
[illegible] । நலம் விஷ்ணும் ஸுக்³ரீவம் த்³ருஷ்ட்வா தாவதி³ [illegible]
[illegible] ॥ ௩௯ ॥ விபீ⁴ஷணோऽபி யத்நாத்து விஷ்ணவத்³ [illegible]
[illegible] । த்³ருஷ்ட்வாऽஹ [illegible] ஶ்ரீராமம் ராக⁴வம் ஶரணம் க³த: ॥ ௪௦ ॥
க்ருதபுண்யஸ்ய ஸந்நிதௌ⁴ கிம் கரிஷ்யாமி கா மதி: ।
[illegible] சைவ [illegible] ॥ ௪௧ ॥ ஸ
வாநரை: [illegible] ஸந்நித: । [illegible]
[illegible] ॥ ௪௨ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ।
॥ ௪௩ ॥ [illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௪ ॥
உவாச மஹாதே³வோ ராமம் யத்நஹ்ருதம் வச: । மாவிஷீத³
மஹாபா⁴க³ ஸேதுஹேதோர்ந ராக⁴வ ॥ ௪௫ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
ஸேதுப³ந்தோ⁴ ரகூ⁴த்³வஹ ॥ ௪௬ ॥ ததோ ராமோ மஹா
தேஜா மஹாதே³வம் க்ருதாஞ்ஜலி: । ப்ராஹ [illegible] வாசா ஶங்க
ரம் கருணாநிதி⁴ம் ॥ ௪௭ ॥ குத்ர ஸேதுர்மஹாந் கார்யோऽத்ர
[illegible] வருணாலயே । ஸேதுப³ந்த⁴ஸ்த²லம் சைவ நிர்தி³ஶ
ஸ்வம் மஹேஶ்வர ॥ ௪௮ ॥ இதி ப்ருஷ்ட: ஸமக்³ரம் ஹர: ப்ரோ
வாச ரகு⁴நந்த³நம் । இத: கிஞ்சித்³ த³க்ஷிணே [illegible]
தி³ஶி ராக⁴வ ॥ ௪௯ ॥ ஸேதுப³ந்த⁴ஸ்ய கார்யோऽத்ர தே³வீ [illegible]
[illegible] । [illegible] மஹிஷோ நாம தா³நவோ [illegible] ॥
॥ ௫௦ ॥ [illegible] ।
[illegible] தே³வீ ததோ [illegible] ॥ ௫௧ ॥ மஹிஷம் தா
நவம் ஹந்தும் [illegible] ப்ராது³ராஸீத் க்ஷிதௌ । ததோ [illegible]

வீணாய்விட்டதேயென்று சேனைகளுடன் தலைகுனிய விபீஷணன்
வெட்கமுற அத்தருணத்தில் வேதவனேசனாவிர்ப்பவித்துத் தாசர
தே! ராமா! நீ இவ்விடத்திலணைகட்டுவது நமக்குச் சம்மதமில்
லை. இதற்குத் தெற்கே மஹிஷாசுரனை வதஞ்செய்த துர்க்காதேவி

[illegible]

யினால் நிர்ம்மாணஞ்செய்யப்பட்ட தேவீபட்டணத்திலணைந்தி
டக்கடவாயென்றுத்திரவளித்துவிட்டு மறைந்தார். ராகவனுமப்

ஸூத:— ஸ தத்வா ராவணஸ்ய ஸேதுபந்தம் க்ருத்வா ஹத்வா ராவணம் ஸாநுபந்தம் ॥ கூஎ ॥ ஜாயாம் ஸீதாம் ப்ராப்ய ராஜ்யே அபிஷிக்தோ வேதாரண்யம் ஸேவிதும் ப்ராப ஸாத்யய: । தத்ர ஸ்தாப்ய வீரஹத்யாப்ரமோக்ஷாய ராமோ லிங்கம் ராமநாமாபி தாநகம் ॥ கூஅ ॥ வேதாரண்யாத் தக்ஷிணஸ்யாம் திஶாயாம் ஸ்வே ஸ்தாபயாமாஸ விப்ர: । நாநாவஸ்த்ரை: ஸ்ருஷ்டிக்ஷாபவக்ஷம் ராமேஶ்வரே ராமஸ்ஸ்தாபயாமாஸ ॥ கூகூ ॥ வேதாரண்யாக்ஷவஸ்திகே ப்ராந்தகே தத்ர ஶ்ரேஷ்டாந் ஸ்தாபயாமாஸ விப்ராந் । க்ருத்வா ப்ராதே மாத்ருகாமீ ஸுராபோ மோக்ஷ: க்ருத்வா விப்ர: ஸ நாவிப்ரகேது: ॥ ௱ ॥ வேதாரண்யாயீஶ்வரஸ்ய ப்ரஸாதாத் ஸாயுஜ்யம் வை ஶங்கரஸ்யாப்யவாப ॥ ௱௧ ॥

இதி ஶ்ரீப்ருஹ்மகைவர்தே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே ஸேதுபந்தநநாம த்விதீயோऽத்யாய: ॥

இதி நவதிதமோऽத்யாய: ॥

படியே சேதுபந்தஞ்செய்து சத்துருவைப் புத்திரமித்திராதிகளுடன் வதஞ்செய்து தனது பிராணநாயகியான பத்தினியையடைந்து சாகேதஞ்சென்று முடிசூட்டிக்கொண்டு மறுபடி வேதவநம்வந்து லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வீரகத்தியில்நின்றும் விடுபட்டு வொருவக்கிரகாரத்தை மறையோர்களுக்குத்தானஞ்செய்தார். முனிவர்களே! மாதாவை மருவி மத்தியத்தைப்பானஞ்செய்த மறையோனொருவனிந்தமறைக்காட்டில் முக்தியையடைந்தானென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூராவதத்தியாயம்

சேதுபந்தம் முற்றிற்று.

अथैकनवतितमोऽध्यायः ॥

ऋषयः — व्यासशिष्य महाप्राज्ञ सूत तत्त्वार्थकोविद । रामो दाशरथिश्श्रीमान् वीरहत्याप्रशान्तये ॥௧॥ वेदारण्ये शिवक्षेत्रे वसतां मुक्तिदायिनि । [illegible] संस्थापयामास लिङ्गं चेति कथोदितम् ॥௨॥ वीरहत्या कथमभूद्रामस्याक्लिष्टकर्मणः । रामेश्वरे महाक्षेत्रे न नष्टा सा कथं वद ॥௩॥ वेदारण्ये विनाशं सा कथं प्राप्ता महामते । एवं नस्संशयानानां विस्तराद्वक्तुमर्हसि ॥௪॥ श्रीसूतः — साधु पृष्टं महाप्राज्ञा युष्माभिर्जगतो हितम् । शृणुध्वमृषयस्सर्वे समाधाय स्वमानसम् ॥௫॥ रामो दाशरथिः पूर्वं हत्वा रावणमाहवे । कुम्भकर्णं महाकायमिन्द्रजित्प्रमुखानपि ॥௬॥ सीतामग्निविशुद्धामादाय परवीरहा । अभिषिच्य च लङ्कायां राजानं सविभीषणम् ॥௭॥ रामेश्वरे महा

தொண்ணூற்றி ஒன்ருவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரைநோக்கித் தர்மசீலரான ராமனுக்கு வீரஹத்தி யெப்படியேர்ப்பட்டது? ராமேசுவரத்திலது யேன் நிவிருத்திக்கவில்லை? வேதவநத்திலெப்படி நிவிருத்தித்தது? இராமன் வேதவநத்தில் லிங்கப்பிரதிஷ்டையுங் கிராமப்பிரதிஷ்டையுஞ் செய்தவிதமெப்படியென்று கேட்கச் சூதர் சொல்லுகின்ருர்:— கேளுங்கள்; முனிவர்களே! ராகவனுல் வானரசேனையைக் கொண்டொரே பகலில் பத்துயோசனதூரங்கட்டப்பட்டு மறுபடியுடைந்ததாயு மீசனனுக்கிரகத்தால் பஞ்சமகாபாதகிகளையும், புரூணஹத்தி முதலான கொடியபாபங்களைச் செய்தவர்களையும், குருத்துரோஹி பிதிருத்துரோஹி மாதிருத்துரோஹி மித்திரத்துரோஹி முதலானவர்களையுங்கூட வொரேஸ்னனத்தால்பரிசுத்தஞ்செய்கிறதாயும் பதினுயிரம் வருஷங் கங்காஸ்னனத்தாலுண்டானபலனை யொருஸ்னனத்தா லளிக்கின்றதாயுமிருக்கின்ற ராமசேதுவின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன்:— இராவணனைக்

க்ஷேத்ரே ஸேதுமத்⁴யே ரகூத்³வஹ: । ஏகம் லிங்க³ம் ப்ரதிஷ்டா²ப்ய ப்³ரஹ்மஹத்யாப்ரஶாந்தயே ॥ ௮ ॥ ராக்ஷஸேஶை: கபீந்த்³ரைஶ்ச வ்ருதோ ஜக³ந்நாதோ²ऽநுஜேந ச । புஷ்பகம் தம் ஸமாருஹ்ய ஸீதாலக்ஷ்மணஸம்யுத: ॥ ௯ ॥ ப்ரயாதுகாம: ஸாகேதம் ப்ரதி ராக⁴வநந்த³ந: । அத்⁴யஸேதும் உத³ஶ்ருத்ய காஞ்சிந்நாரீம் த³த³ர்ஶ ஸ: ॥ ௧௦ ॥ காஸி த்வமிதி ப்ருஷ்டா ஸா ராக⁴வேண மஹாத்மநா । ஸா ப்ரோவாச க³பீ⁴ரேண நாதே³ந கம்பயந்தீவ ரோத³ஸீ ॥ ௧௧ ॥ அஹம் ராக⁴வ யோத⁴ஜா வீரஹத்யாऽஸ்மி ஹே ஹரே । த்வயா ஸஹ ஸமாக³த்ய ஸ்தா²ஸ்யாமி ஸர்வதா ப்ரதி ॥ ௧௨ ॥ த்வயா ஹதோ நாஶயிஷ்யாமி ஸந்தாநம் ஸகலம் ததா² । தயேத்யுக்தோ ராக⁴வோऽபி சிந்தயாமாஸ சேதஸா ॥ ௧௩ ॥ விஹாய புஷ்பகம் தத்ர கர்தவ்யம் நிஶ்சிகாய ஸ: । ஏதஸ்யா நாஶநார்த²ம் ச ஶிவலிங்க³ம் பரம் ஶுப⁴ம் ॥ ௧௪ ॥ ஸ்தா²பயிஷ்யே மஹாதே³வம் லிங்க³ரூபிணம் இதி வ்யவஸிதே ந்ருபே । தஸ்மிந்காலே து விப்ரேந்த்³ரா ராமோ மாருதிம் ஆதி³ஶத் ॥ ௧௫ ॥ ராம ராம மஹாபா³ஹோ ஜாநகீரமண ப்ரபோ⁴ । நாத்ர ப்ரதிஷ்டி²தே லிங்கே³ வீரஹத்யா ப்ரஶாம்யதி ॥ ௧௬ ॥ கைலாஸாத் ஆநீதம் ஶிவக்ஷேத்ராத்³த⁴ராத: । வேதா³ரண்யாதி³தீர்த²ம் ஸ்தா²நம் ஏதத் மஹத்தரம் ॥ ௧௭ ॥ த்ரயீவர்ணாத்மகம் விஸ்தா²நம் நாநாத்⁴யாத்மகம் । லிங்க³ம் ப்ரதிஷ்டா²ம் தத்ர த்வம் வீரஹத்யாப்ரஶாந்தயே ॥ ௧௮ ॥ கா ராம ராம மஹாபா³ஹோ நாத்ர காயஸ்ய வாரணா । ஶ்வேதாத்ரிநக³ரே காஷ்டே² ஸ்தி²தோ ஜ்ஞாதவ்ய ஏவ ஸ: ॥ ௧௯ ॥ கா

கொன்று விபீஷணருக்கு முடிசூட்டித் தேவியை மீட்டிக்கொண்டுப் பிரம்மஹத்தியின் னிவிருத்தியின் பொருட்டுச் சேதுமத்தியிலொருலிங்கத்தை பிரதிஷ்டைசெய்து விட்டு வானரசேனையுடன் விமானூருடராய் புரப்படுந்தருணத்தில் பனைபோல் கறுத்துயர்ந்தவொருஸ்திரீயைக்கண்டு ராகவன் நீயாரென்றுகேட்க அந்தஸ்திரீ ராமா! நான்வீரஹத்தி; உம்முடன் கூடவே வருவேனென்று சொல்ல ராகவன் மனம்வருந்தி மறுபடியு மொருலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்ய யோசிக்கும்பொழுது ஆகாயத்திலொரு வாக்குண்டாயிற்று. அதென்னவென்றால்:— ராமா! தாசரதே! இந்தவிடத்தில் லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்ததினால் வீரஹத்தி விலகாது. பரதனுமக்கினியை வளர்த்துக்கொண்டு சொன்னசமயத்தில் ரா

षैषहन्तारं प्रज्ञाय पवित्यक्ष्यतकलेवरः । श्रु
त्वा भरतभ्राता नित्यं नन्दिग्रामे जटी व्रती ॥ २० ॥ तवाग
मविलम्बेन देहं त्यक्ष्यत्यसंशयः । सयोध्यापि स्व
लक्ष्मणवाक्येन हतं व्रजेत् ॥ २१ ॥ यः पूर्वं दण्डकार
ण्ये यावन्मानस्य तस्य वै । तदिदानीं न दुःखं ते म
हद्राम भविष्यति ॥ २२ ॥ कदाचिदपि स्वनगरं क्षिप्रमेव
प्रवृत्ते । श्रुत्वाभिषेकनाश सकलं हृतं प्रीणय स्व
च ॥ २३ ॥ पौरजानपदान् हृष्टान् शत्रुघ्नमपि सेव
कान् । संतोषयन्ननुयास्य वेदारण्यं ततो व्रज ॥
॥ २४ ॥ तत्र प्रतिष्ठिते लिङ्गे वीरहत्या प्रणश्यति ।
तत्र प्रतिष्ठितं लिङ्गं भक्त्या पश्यन्ति ये नराः ॥ २५ ॥
न तेषां पुनरावृत्तिः कैवल्यं जायते ध्रुवम् । से
तुमध्ये भक्त्या लिङ्गं यदिदं स्थापितं त्वया ॥ २६ ॥ सत
तं दर्शनं पुण्यं तल्लिङ्गस्यावलोकनात् । भविष्यति न
सन्देहः शिवं शपथयाम्यहम् ॥ २७ ॥ तत्रापि पत्
ते सेतौ पञ्चपञ्चाशतक्षया । कदा रामेश्व
रात्तस्य न्यूनता नैव विद्यते ॥ २८ ॥ तत्र प्रति
ष्ठिते लिङ्गे वीरहत्या प्रणश्यति । स्वनाम्ना तत्र कारु
ण्यं विप्राणां वेदवादिनाम् ॥ २९ ॥ वेदारण्यस्य
मा राम सङ्गतिं तव दास्यति । वेदारण्याधिनायेन
प्रेषितो हनुमन्नायकः ॥ ३० ॥ अहं हि विप्रसहा
यं तत्र सिंह कृपया । इत्युक्त्वा विरराम सापि
वागशरीरिणी ॥ ३१ ॥ राघवस्तु यदा त्वा वेदार
ण्याधिपं हृदा । नत्वा प्रत्यय तत्र पुण्यं प्रवेश्य

மன் வராதவிஷயத்தி லுயிரை விடுவோமென்று துணிவுடனிருக்
கின்றான். ஆகையாலயோத்தி சென்று முடிசூட்டிக்கொண்டு
பிறகு வேதவநம்வந்து லிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்யக்கடவாய்; அவி
டத்தில் வீரஹத்தி விலகிவிடும். வேதவநேச னுமக்குச் சந்ததி
யையளிப்பார்; சத்தியம்; சகதீசன் சரணத்திலாணை; இது சிவனாக்
ஞை; நானீசனலனுப்பப்பட்ட பிரங்கிரிடி யென்றுசொல்லிவிட்டு
முடிவை யடைய வுடனே ராகவ னயோத்தியை யடைந்து பரத

[illegible]

னையாதரித்துப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போல் பரிபாலித்து வருந்தருணத்தில் மறுபடியுமொரு நாள் ராத்திரி முன்கண்ட ஸ்திரீயைக்கண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்துக்கொண்டு ராத்திரியைப்போக்கி உதயத்தில் நித்திய விதியை முடித்துவிட்டு வஸிஷ்டரைக்கண்டு வணங்கி சகல சங்கதிகளையுந் தெரிவிக்க வஸிஷ்டரும் ராகவனை நோக்கி ராகவா! வேதாரண்ணியம் சகல பாபங்களையும் நிவிருத்தி செய்து புக்தி முக்திகளையளிக்கும் மகா புண்ணியஸ்தலம். ஆகையால் நீ சொன்னபடி செய்வது உத்தமமென்று

प्रशाधि मे [illegible] क्रियतां कृपा । इति श्रुत्वा वचस्तस्य राघवस्य पुरोहितः ॥ ४४ ॥ तथास्त्विति वचः प्राह प्रीणयन् रघुनन्दनम् । पुनरप्यपरं वाक्यं वसिष्ठः प्राह राघवम् ॥ ४५ ॥ राम [illegible] महाक्षेत्रं वेदारण्यं विमुक्तिदम् । सर्वपापप्रशमनं सर्वकामविवर्धनम् ॥ ४६ ॥ स्नातानां पठतां शृण्वतां व्रजतामपि । विशतां सेवमानानां नित्यं च वसतां नृणाम् ॥ ४७ ॥ पुण्यराशेरियत्तात वसिष्ठ[illegible]त्रं न शक्यते । त्रिषु लोकेषु सर्वश्रेष्ठा पुण्यमाश्रयतां नृणाम् ॥ ४८ ॥ जम्बूद्वीपे [illegible] श्रेष्ठं वर्षं भारतमत्र वै । तत्रापि दक्षिणाम्भोधौ वेदारण्यं ततोऽधिकम् ॥ ४९ ॥ यत्राऽऽस्ते भगवान् साक्षाद्वेदारण्येश्वरः स्वयम् । विनाप्यद्वैतविज्ञानं मोक्षं [illegible] ये नराः ॥ ५० ॥ ते वसन्ति शिवक्षेत्रे वेदारण्ये विमुक्तिदे । ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तं विनापि ये ॥ ५१ ॥ [illegible] नाश्नन्ति ते वसन्ति [illegible] । ज्योतिष्टोमादिकान् यज्ञानकृत्वा [illegible] ॥ ५२ ॥ अकृत्वा तीर्थयात्रां च [illegible] ॥ अकृत्वा नित्यकर्माणि तत्प्रयोजनकाङ्क्षिणः ॥ ५३ ॥ वसन्ति सर्वे ते राम वेदारण्ये शिवस्थले । इति श्रुत्वा वचो रामः कैकेयीतनयं ततः ॥ ५४ ॥ राज्यभाराय निक्षिप्य शत्रुघ्नेन समन्वितः । ससीतालक्ष्मणो रामः पुरस्कृत्य पुरोधसम् ॥ ५५ ॥ प्रतस्थे रथमारुह्य वेदारण्यस्थलं प्रति । तं यान्तमनुयाति स्म वीरहत्या [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible]

சொல்ல; ராமன் பரதனைப் பட்டணத்தில் வைத்துவிட்டு வஸிஷ்டர், சத்துருக்கனர், ஜானகி முதலானவர்களுடன் வேதவனம் வந்தார். ஞானமில்லாமலே மோக்ஷத்தையும், யாகமில்லாமலே சுவர்க்கத்தையும், பிராயச்சித்த மில்லாமலே பாபநிவிருத்தியையுங் கொடுக்கும் வேதவனம் வந்தவுடன் ராகவனைத் தொடர்ந்து வந்த வீரகத்தியானது மேகம்பொல் கர்ச்சிக்க வுடனே அந்த

ஶ்ருத்வா(அ)யம் ராகவஶ்சாபி காநநாத் । ப்ரதீக்ஷணாச்சைவ விக்னேஶ
ப்ராங்முகோ ராகவ நிர்க³மாத் ॥ ௫௭ ॥ வேதாரண்யம் ப்ரவி-
ஷ்டந்தம் ராகவம் ஸாதிகம்பிதா । வீரஹத்யா ப்ரதுத்³ராவ
பீஷயந்தீவ ரோத³ஸீ ॥ ௫௮ ॥ ப்ரதீக்ஷணநாத³ம் தம் வேதா³-
ரண்யே விநாயக꞉ । ப்ரத்யங்முக²ஸ்ஸமாஹூத பூர்வாஷ்டீ ப்ரதீ-
க்ஷணாத் ॥ ௫௯ ॥ ததா³ ப்ரத்யங்முகோ² பூ⁴த்வா ராமம் ஸமநு-
யாந்தீம் । வீரஹத்யாம் நிரீக்ஷ்யாத² ஹூங்காரேண ந்யவார-
யத் ॥ ௬௦ ॥ தஸ்ய ஹூங்காரபீ⁴தா ஸா நாவிஶச்சைவ காநநாத் ।
ததா³ ப்ரப்⁴ருதி விக்⁴னேஶோ பஶ்சிமே வாரணாநந꞉ ॥ ௬௧ ॥ க³-
ணநாயகஹூங்காரநிரஸ்தாம் தாம் நிரீக்ஷ்ய ச । ஸ்வஸ்த²சித்தோ ரா-
க⁴வஸ்ஸ்தோத்ரைர் விக்⁴னேஶம் ஸ்துதவாந் ப்ரபு⁴꞉ ॥ ௬௨ ॥ ஶ்ரீராம꞉
— விக்⁴னேஶ்வர நமஸ்தே(அ)ஸ்து விஶ்வவந்த்³யபதா³ம்பு³ஜ । க்ருந்நாயா
நேகஸம்வேத்³யபாதா³ய மஜபாதா³ய ॥ ௬௩ ॥ ஶிவயோ꞉
ப்ரியபுத்ராய ஸத்தாநாம் ஶர்மதா³யிநே । கவீநாம் கவயே
துப்⁴யம் ஜ்யேஷ்ட²ராஜாய தே நம꞉ ॥ ௬௪ ॥ இதி ஸ்துத்வா க³ணே-
ஶம் தம் ப்ரணம்ய பரயா ராக⁴வ꞉ । வீரஹத்யாவிநிர்முக்த
ஹூங்காராத் ॥ ௬௫ ॥ ததோ(அ)ஸ்மிந் ப்ரதீ³ராம் விக்⁴னேஶோ
ஹஸ்திவக்த்ரக꞉ । ஏவம் ப்ரஹ்லாத³ம் விக்⁴னேஶம் யே ஸேவந்தே த்³விஜோ
த்தமா꞉ ॥ ௬௬ ॥ ப்³ரஹ்மஹத்யாதி³பாபாநி தேஷாம் நஶ்யந்த்யஸம்
ஶய꞉ । ஸர்வகார்யார்த²ஸித்³த்⁴யர்த²ம் ப⁴க்த்யா ஶாஶ்வதீ ॥ ௬௭ ॥
அத² ராமோ மஹாதேஜா ஸம்ப்ராப்ய மணிகர்ணிகாம் । ஸ்நாத்வா
ஸங்கல்பபூர்வம் ச வேத³தீர்தே² ததை²வ ச ॥ ௬௮ ॥ வேதா³
ரண்யேஶ்வரம் தே³வம் வீணாவாத³விதூ³ஷணீம் । ஸம்பூஜ்ய தே³வம் ச
நத்வா ஸ்துத்வா ராக⁴வஸ்ததா³ ॥ ௬௯ ॥ ஶுப⁴நக்ஷத்ரஸம்யுக்தே

சப்தத்தைக் கேட்டு மேல்புறத்தில் கிழக்கு முகமாயிருந்த விக்னேசன் மேற்கு முகம் நோக்கி ராமனைத்தொடர்ந்து வரும் வீரகத்தியைப்பார்த்து ஹூங்காரஞ்செய்ய; வீரகத்தி பயந்து ஸ்தம்பம்போல் நின்றுவிட்டது. அதைப் பார்த்து ராகவன் மனமகிழ்ந்து விக்கினேசனை வணங்கித் துதித்துவிட்டு மணிகர்ணிகை வேதநதி முதலான விடங்களில் ஸ்நானஞ் செய்து சிராத்தம் க்ஷேத்திரபிண்டம் முதலானது கொடுத்து வேதவனேசனையும் வீணாவாதவிதூஷணியையும் பூஜித்து ஸ்துதித்துச் சுபலக்கினத்

सहितो मुनिभिस्तदा । वसिष्ठाद्यैश्च सामेन वे
दविद्भिश्च वै द्विजाः ॥ ௭௦ ॥ देवस्य दक्षिणे भागे वे
दारण्याधिपस्य तु । लिङ्गं संस्थापयामास भुक्तिमुक्तिप्रदं
नृणाम् ॥ ௭௧ ॥ वीरहत्याप्रशान्त्यर्थं रामो दाशरथिस्स्व
या । रामप्रतिष्ठितं लिङ्गं ये सेवन्ते द्विजोत्तमाः ॥ ௭௨ ॥
न तेषां पुनरावृत्तिर्मातृगर्भे कदाचन । यानि
यानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ॥ ௭௩ ॥ तानि सर्वा
णि नश्यन्ति रामनाथस्य दर्शनात् । सेतुस्नानेन यत्फ
लं ब्रह्महत्याप्रशान्तये ॥ ௭௪ ॥ स्नापितं दर्शनात्त
तु यत्पुण्यं लभते नरः । रामप्रतिष्ठितस्यास्य लिङ्गस्य
श्रुतिकानने ॥ ௭௫ ॥ दर्शनात्तदवाप्नोति नात्र कार्या
विचारणा । लिङ्गमेवं प्रतिष्ठाप्य वीरहत्याप्रशान्त
ये ॥ ௭௬ ॥ रामश्च दत्त्वा विप्रेभ्यो वेदारण्ये शिव
स्ये । रामो दाशरथिर्वीरो राजधानीं स्वपुरं प्रति ॥ ௭௭ ॥
रामस्य वीरहत्याऽपि लिङ्गस्थापनवैभवात् । विश्वेश्व
रप्रसादाच्च नष्टाऽभूद्वेदकानने ॥ ௭௮ ॥ सूतः—
एवं वः कथितं विप्रा वीरहत्याविमोचनम् । रामस्यो
द्धारस्य वेदारण्ये विमुक्तिदे ॥ ௭௯ ॥ यः पठेदिदमध्या
यं शृणुयाद्वा समाहितः । ब्रह्महत्यादिभिः पापै
र्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ௮௦ ॥

इति श्रीब्रह्मकैवर्ते वेदारण्यमाहात्म्ये
वीरहत्याविमोचनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥
इत्येकनवतितमोऽध्यायः ॥

தில் வேதவனேசலிங்கத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் ராமனாதனென்றொரு லிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்து சகல பாபங்களையுந் தொலைத்துவிட்டு ராமசந்திரபுரமென்றொரு கிராமத்தை நிர்மாணஞ் செய்து மறையோர்களுக்குத் தானஞ்செய்துவிட்டுத் தனது நகரஞ் சென்று ராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். இதைக்கேட்டவர்களுக்கும் படித்தவர்களுக்கும் பிரம்மகத்தி முதலானது நிவிருத்திக்குமென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றியோராவதத்தியாயம்
வீரகத்திமோசனம் முற்றிற்று.

௯௨ 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌋𑌷𑌯𑌃 — 𑌸𑍂𑌤 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌚𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌾𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍂𑌨𑍋𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 । 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 ॥ ௩ ॥ 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌮𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌸𑍂𑌤𑌃 — 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌮𑌨𑌸𑌃 । 𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑍀𑌣𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾 ॥ ௬ ॥ 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 । 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌨𑍋𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑌾𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥ ௭ ॥ 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌰𑌗𑌃 । 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑌾𑌮𑍀

தொண்ணூற்றி இரண்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியுஞ் சௌனகாதிகள் சூதரை நோக்கிப் புராணமென்ற பாற்கடலைப் புத்தியென்ற மத்தினால் கடைந்து புண்ணியகதையென்ற வமிருதத்தைப் புனிதர்களுட்புகட்டும் புண்ணியனே! கள்ளைக்குடித்து கோவைக் கொன்று தாயைத் தழுவின வேதியனுடைய விதேகமுக்தியின் விதமெவ்விதமென்று வினவச்சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்:— முனிவர்களே! முன் சொல்லப்பட்ட ராமசந்திரபுரத்திலதிபதிவிருதையான தர்மசீலை யென்னுந் தாரத்தோடு வேதவித்தான வேதியனொருவனில்லறஞ்செலுத்தி வந்தான். அப்பொழுதவனுக்கவளிடத்திலொரு புத்திரனுண்டாகச் சோதிஷத்தில் வல்லவனான வேதியனந்தக்குழந்தையின் ஜன்மலக்கினத்தை ஸ்புடஞ்செய்து பார்த்து இவன் பதினாறாவது வயதில் கோகத்தி, மாதிருகமனஞ்செய்யப்போகிறானென்ற

பவேத்ஸ்வஸ்து ॥ ௯ ॥ பாபக்ஷயம் ஸர்வம் மாது பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய: । ஸுதஶிவாயத் விப்ரேந்த்ரவி தஸ்யாகஸ்யஶ்ரீபித: ॥ ௮ ॥ கவிராஜஸூநும் ப்ராப காமபாஶவஶம் கத: । காம ஸம்ஸ்க்ருத்ய பிதரம் பஶ்சாத் ஸ்வ ஜாதகம் ததா ॥ ௧௦ ॥ விலோக்ய ஹ்ருதயே ப்ரோதத் ஶோகமோஹஸமந்வித: । மாத்ருஸ்ய ஸ்நாநேஷு பரிஹார: கதம் பவேத் ॥ ௧௧ ॥ விசார்யைவம் த்விஜஶ்ரேஷ்ட: கர்தவ்யம் நிஶ்சிகாய ஸ: । யதி தீர்தேஷு ஸர்வேஷு ஸ்நாநமேதத் க்ஷிப்யதி ॥ ௧௨ ॥ நைவாஸ்மத்ஸ்த்வாதி தோஷோயம் நஶ்யேத்யுவா । ததா தேஶாந்தரமஹம் கமிஷ்யாமீதி நிஶ்சித: ॥ ௧௩ ॥ கமலாலய தீர்தாத்யே ஸ்நாத்வா கமலாலயே । த்ருஷ்ட்வா வல்மீகநாதஞ்ச கும்பகோணம் யயௌ தத: ॥ ௧௪ ॥ ஸ்நாத்வா தத்ர காவேர்யாம் கும்பேஶ்வரமஸேவத । மத்யார்ஜுநம் ததோ கத்வா ஸ்வாமிநம் மத்யார்ஜுநநாமகம் தத: ॥ ௧௫ ॥ ஸ்நாத்வா தத்ர தத்தீர்தே த்ருஷ்ட்வா மத்யார்ஜுநேஶ்வரம் । நிஜமாத்ரு பாபநாஶாய மஹாலிங்கமஸேவத ॥ ௧௬ ॥ கமலேஶ்வர மாயூரம் வைத்யேஶ்வரமஸேவத । ததோ ப்ரஹ்மபுரம் ப்ராப்ய ஸ்நாத்வா தீர்தே ஸஹஸ்ரகே ॥ ௧௭ ॥ நிஜமாத்ரு பாபநாஶாய விரூபாக்ஷம் ததோ ஜகாம । ஸ்நாத்வா ஶிவகங்காயாம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்ரீ ஸேதுநாயகம் ॥ ௧௮ ॥ ஸுவர்ணமுகீதீரஸ்த்ய ந்ருத்யந்தம் பரமேஶ்வரம் । கம்பாயா ஸஹ ஸேவித்வா யயௌ காஞ்சீபுரம் ப்ரதி ॥ ௧௯ ॥ விஷ்ணுகாஞ்சீ நாதம் த்ருஷ்ட்வா வாராணஸீம் கத: । ஸ்நாத்வா ததோ வேணிகர்ணிகாயாம் கங்காவகாஹநா ததோ நிர்ஜ்ய ॥ ௨௦ ॥

றிந்து மனக்கவலையினால் மரித்தான். பிரகு குழந்தையானவன் பிதாவின் கிருத்தியத்தை முடித்துவிட்டுத் தன் சாதகத்தின் பலத்தை யறிந்து மனம் வருந்தி இங்கிருந்தால் நாமிந்தப்பாபத் திற்காளாகுவோமென்று நினைத்துத் தீர்த்தயாத்திரை செய்ய வேண்டித் திருவாரூர் வந்து கமலாலயத்தில் நீராடித் தியாகேசனைத் தெரிசித்துவிட்டு கும்பகோணம், மத்தியார்ச்சுனம், மாயூரம், வைத்தீசுவரம், ஸ்ரீகாழி, சிதம்பரம், காஞ்சீ, காளஹஸ்தி, காசீ, பிரயாகை, கயை, ஜகன்னாதம், விருத்தாசலம் முதலான விடங்களில் ஸ்நாநம் தெரிசனம் சிராத்தம் முதலானது செய்து

விஶ்வஶம் பாஞ்ஜ்விநாயகேந த்ருஷ்ட்வா வ்யாக்ராமாஹிதோவோ
ஸஹஸ்வபி வ்யாக்ரமேவ த தத்ஸ்நாத்வா மயாம் வ்யதியயௌ ததஃ ॥௨௧॥
தத்ர ஸ்நாத்வா விக்ருமணாநு ஸந்தர்ப்ய ஶ்ராத்தகர்மணா । க்ருத
க்ருத்யம் தர்ப்பதாநம் தேந ஸ த்விஜவர்யகஃ ॥ ௨௨ ॥ ஸர்வம்
க்ரமேண ஶங்கராத்ய ஶிவஸ்தாநாந்யநேகஶஃ । ஜாதகம் தம் விஸ்
ஸ்மார தீர்த்தயாத்ராபராயணஃ ॥ ௨௩ ॥ ஸமயம் வயஃ பஞ்சதஶஸ்ய
தஶவர்ஷாணி வஸ்து । வ்யதீயு த்விஜவர்யேணாத்ய ஸ்வக்ராம
ஸ்ய திஸ்ருக்ஷயா ॥ ௨௪ ॥ தேஶோதந்தாந்வ்ருத்தாந்தமஸௌ ஜகாம ச
தேவாமரேஶ் । ஸ்நாநோக்தஜபஸ்ய நக்ஷத்ர பாராணேஷ்டாத்தராப
ராஸ் ॥ ௨௫ ॥ கந்யாநி ஸ்தாநவ்யயாணி நக்வா ஸ்தாக்வா யயாவ
ஶு । ஶ்ரீராமசந்த்ரபுரம் ப்ராப்ய ஸ்நாத்வா தீர்த்தே தேஹதரே ॥
॥ ௨௬ ॥ வ்ருத்தாவஶேஷம் நக்வா கர்மாஷ்யயாயயௌ । ஶ்ராக்வாவி
ஶீக்ஷ்ரதப்யாயம் ஸ்வக்ராமம் த்விஜவர்ஜவஃ ॥ ௨௭ ॥ க்ராமேஷ்வந்யம் ஸ
விஜ்ஞாதம் நிரமாஸ் கர்மாஷ்யாஸ் । தத்ராவாஸம்மதே ஸக்
யேஷு ஸந்த்யாதீநாவஸ்யவஶ்யேஷு ॥ ௨௮ ॥ விஶீக்ஷ்ரதாவஶிஷ்டே
ஷ்டே க்ருஹேஷ்டே க்ஷாமயாந்விதஃ । பைக்ஷம் ஸமாதாய வி
ப்ராஹோக்தே ஏகம் க்ருஹம் யயௌ ॥ ௨௯ ॥ விதவாம் ப்ராஹ்ம
ணீம் காஞ்சித் பைக்ஷம் ஹோக்துமயாசத । ஸாzபி தச்ச்ரதி
ஶ்ராவ காமடாநா தயேதிவ ॥௩௦॥ தயா ஹ்ருதேந ஸஹ்ய
ந ஹோக்துவாம்ஸத்க்ருஹே த்விஜஃ । பிபாஸயா வ்யஶாந்தயம்
பாநீயம் ஸமயாசத ॥ ௩௧ ॥ தேந ரஞ்ஜநாஹேஷ்யா காம

கொண்டு திரும்பினான். வயதும் பதினைந்து நிரைந்தது. சாதக
பலனையும் மறந்தான். மறுபடி கமலாலயம் வந்து தன்னுடைய
ஊரின் வரலாரை விசாரித்தான். அத்தருணத்திலந்த ராமசந்திர
புரமானது க்ஷாமத்தால் குறைந்திருப்பதைக் கேட்டுப் பார்க்க
வேண்டிச் சாயங்கால மவிடம் வந்து நித்தியவிதியை முடித்துப்
பிக்ஷை யெடுத்துக்கொண்டொரு கிரகத்தில் வந்து பிக்ஷான்னத்
தை வைத்துக்கொண்டு புஜிக்கவேண்டு மென்று கேட்க; அந்த
கிருகத்தி லொண்டியாய் வசிக்கின்ற வொரு விதவையானவள்
அவனை யணைய வேண்டி யங்கீகரித்தாகாரஞ்செய்வித்துத்தாகத்
திர்க்குத் தண்ணீர் கேட்கும்போது இவன் தர்மசீலனா யிருக்கின்

𑌟𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍
𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 ॥ ௩௨ ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌶𑍀𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௩ ॥
𑌦𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌭𑍃𑌶𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 । 𑌪
𑌪𑍌 𑌜𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌮
𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌮𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 । 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵
𑌜𑍀𑌵𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌦𑍇𑌨𑍈𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥ ௩௫ ॥ 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵
𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌤𑌦𑌾 । 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑍇
𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌾 ॥ ௩௬ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌮
𑌲𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌮𑍋𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥ ௩௭ ॥ 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌦𑍈𑌨
𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௩௮ ॥ 𑌜𑍍𑌯𑍋
𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 । 𑌤
𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ॥
॥ ௩௯ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌯
𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌯𑌃 ॥ ௪௦ ॥ 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑌾
𑌰𑌾𑌪𑍀 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌮𑌾𑌰𑍀 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌵𑌂𑌗𑌤𑌃 ॥ ௪௧ ॥ 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌰𑍍𑌵𑌿

றுன் நமக்கிணங்க மாட்டான்; இவனை வசஞ்செய்யவேண்டுமென் று மத்தியத்தைக் கொடுத்தாள். அவனுமதைத்தாகத்தா லருந்தி மதிமயங்கி மதவெறி கொண்டு பக்கத்திலிருக்கு முலக்கையை யெடுத்துக்கட்டியிருக்குங் காரும்பசுவைக்கொன்றுவிட்டு நிற்கும் பொழுது அவனை பலாத்காரமாய்த்தழுவி யணைத்து மனதினிஷ் டப்படியந்த விதவை ரமித்தாள். பிரகு உதயகாலத்தில் பிரம்ம சாரியானவன் மயக்கந் தெளிந்து தான் செய்த துர்நடத்தையை போசித்து யென்ன காரியஞ் செய்தோம்; இவள் யாரோ தெ ரியவில்லையே? என்று மனமிடிந்து விதவையை நோக்கி யம்மா? நீ யார்? உண்மையைச் சொல்லென்று கேட்க வப்பொழுதவள் நானிந்தவூரிலிருந்த மகாவித்வானுடைய பத்னி; யெனக்கொரு புத்திரனுண்டானான்; அவனுடைய ஜாதகத்தின் கெட்டபலத் தை யறிந்த வென்பதியானவர்மனவருத்தத்தால் வியாதிகொண்டு

ज्ञात्वा वृत्तान्तमीदृशम् । [illegible] परित्यज्य देशान्तरमितो गतः ॥ ४२ ॥ [illegible] ॥ ४३ ॥ [illegible] वचनं [illegible] ॥ ४४ ॥ [illegible] ॥ ४५ ॥ [illegible] ॥ ४६ ॥ अहो [illegible] ॥ ४७ ॥ [illegible] । जीवितं [illegible] ॥ ४८ ॥ इति [illegible] ॥ ४९ ॥ [illegible]

மரித்தார். பிறகு புத்திரனும் பத்தாவது வயதிலென்னை விட்டு விட்டுத் தேசாந்திரஞ் சென்றான். உடனே க்ஷாமமு மேற்பட்டது. காலங் கழிக்கு முபாயமில்லாமல் நானிந்த விருத்தியை யடைந்தேனென்று சொல்ல; உடனே பரமசுத்தனன பிரம்மசாரி அகோ! கெட்டதே காரியம்; பிதாவின் வாக்கியம் பலித்ததே; கள்ளைக்குடித்துக் கோவைக்கொன்று பெற்றதாயையும் புணர்ந்தோமே; சகல நரகமும் நமக்கே யேற்பட்டதே; இனி நமக்கேது கதி? மனமிடிந்ததே; அங்கம் பதறுகின்றதே; கண்ணைவிழிக்க லஜ்ஜையாயிருக்கின்றதே; யென்னசெய்வோம் இதையாரிடஞ்சொல்வோம்? இதர்க்கோ பிறந்தோம்? இனி உயிருடனிருக்கக்கூடாதென்று கத்தியை யெடுத்துக்கழுத்தில் வைத்துக்கொண்டு கரகரவென்றுபாதியறுக்குஞ்சமயத்தில் முனிவர்களே! கதியில்லாதவர்களுக்குங் கூடக் கதியை யளிக்குங் கருணைக் கடலாய் குருவின் மனைவியை மருவி மகாபாதகங்கொண்டு மண்ணிலும் விண்ணிலுமுள்ள மகரிஷிகளாலும் வானவர்களாலும் வெறுக்கப்பட்டு மனமிடிந்து முகம் வாடி மேனி யிளைத்துக் கண்ணீர் சொரிந்து கை கால் பதறித் தனது பொற்பாதத்தில் பணிந்து தண்டம்

திஷ்ட²து | ம்ருʼகீ³கா யதா²ஸ்மைஸேந ஸிம்ஹேந வ்யாக்⁴ரஸம்ப⁴வ꞉ ॥ ௫௰ ॥
மாமா மிமேதீதி கவசந்து ப்ராதா³ராவஸ்துஜாம்ப³த꞉ | மாவிஷீத³ த்³விஜ
ஶ்ரேஷ்ட² நாகா³ந்நாஸ்தி தே ப⁴யம் ॥ ௫௧ ॥ வேதா³ரண்யஸ்ய மத்⁴யே
வை பாவநீ மணிகர்ணிகா | தத்ர ஸ்நாநம் குருஷ்வ த்வம்
வேதி³தீர்தே²ச பாவநே ॥ ௫௨ ॥ கோட்யாம் வேதா³ர்ண்யதீர்தே²
தீர்தே² ததா² குரு மஹாமதே | ததோ நிஹதபாபஸ்ய
நிஷ்க்ருʼதிஸ்தே ப⁴விஷ்யதி ॥ ௫௩ ॥ தே³வஸ்ய வசநம் ஶ்ருத்வா
த்³விஜஸ்ஸந்நாராயாப்³ரவீத் | நிஷ்க்ருʼதிர்மம ஸஞ்ஜாதா மாதர்மே
கா க³திர்வத³ ॥ ௫௪ ॥ தச்ச்²ருத்வா வசநந்தஸ்ய வாந்தே³வோ
ஶம்ப⁴ராஷத | ஸாம்ப³ தீர்தே²ஷு ஸ்நாத்வா நிஷ்க்ருʼதிம் ப்ரா
ப்ஸ்யதி ஸ்வாம்ப³ ॥ ௫௫ ॥ இத்யுக்த்வா ஸுமஹாந்தே³வஸ்தத்ரை
வாந்தரதீ⁴யத | தத꞉ ப்ரீதமநாஸ்ஸாம்ப³ ஸஹமாத்ரா த்³விஜா
த்மஜ꞉ ॥ ௫௬ ॥ வேதா³ரண்யம் ஸமாஸாத்³ய ஸம்ப்ராப்ய மணிக

போல் கிடக்கும் மதியைத் தலையில் தரித்துக் கொண்டு தன்னிடம் வந்தித தகாதென்று முறையிடும் மாலயன் முதலானவர்களை நோக்கி ஒரு வேதியன் விண்ணோர்கள் யாவருமாவான்? பிராமணர் பாதத்தூள் பாபத்தைப் பரிகரிக்கும்; தேவரில் மகாதேவன் பிராமணரென்றுரைக்கும் மாமறை யறிந்து வந்தென் மலரடி பணிந்த மதியை யென் காலடித்தூளியே காத்தது; யானென் செய்வேன்? தேவர்களே! திகைக்க வேண்டாஞ் செல்லுங்களென்று சொன்ன தேவதேவனைப், கோலாகலனென்ற கொடிய பாபியைக்கூடக் கைலாசு கொடுத்துத் தன் கைலையிலிருத்திக்கொண்ட காலகாலனையிருக்கின்ற முக்கண்ணன் அந்தப் பூசுரன் முன் தோன்றிக் கத்தியை யொரு கையால் பிடித்துக் கொண்டு அடே பூசுரா! சாஹஸஞ்செய்யாதே; பாரடாவென்னை; நான் மறைக்காட்டிலிருக்குமொருமறையோன்; உன் பாபத்தைத் துலைத்துனக்குப் பதவியை யளிக்கின்றேன்; நீ உன் தாயையுமழைத்துக்கொண்டு வேதவநத்திலிருக்கும் மணிகர்ணிகை முதலான மகாதீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ் செய்பக்கடவாயென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார். உடனே வேதியன் புத்திரனிவர் வேதநாயகனென்று நிச்சயித்து மகாதேவன் மலரடியைத் தியானித்து மனமகிழ்ந்து மாதாவை யழைத்துக்கொண்டு வேதவனம் வந்து மணிகர்ணிகை முதலான மகாதீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்து சக

𑌣𑍍𑌯𑍌 𑌕𑌾𑌲𑍇 । 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌵𑍇𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑌦𑍈-
𑌵 ॥ ௫௭ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌹𑌾-
𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 । 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
॥ ௫௮ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௫௯ ॥
𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇 । 𑌤𑌾𑌪-
𑌸𑌾𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌤𑍇 ॥ ௬௦ ॥ 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌾-
𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌤𑍇 । 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁-
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௬௧ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ ௬௨ ॥ 𑌨𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯-
𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 । 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌿𑌨𑌿 ॥
॥ ௬௩ ॥ 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌯𑍈 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍈
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 । 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍈 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾-
𑌯𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௬௪ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵-
𑌤𑍀𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾-
𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑍌 ॥ ௬௫ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾-
𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 । 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑌾-
𑌮𑌪𑌿 ॥ ௬௬ ॥ 𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇-
𑌦𑌾𑌸𑌃 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௬௭ ॥ 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌨𑍇-
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌵𑌨𑌾𑌯𑍀𑌶𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥ ௬௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑌮𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

தீசனையும் வீணாவாதவிதூஷிணியையும் ஸ்துதித்து இருவர்களு மீசனுடையவு மீசுவரியினுடையவும் சாயுச்சியத்தை யடைந்தார் களென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி இரண்டாவது
அத்தியாயம் மாதிருகமனமோசனம் முற்றிற்று.

அத த்ரிநவதிதமோऽத்யாய:

[illegible]

தொண்ணூற்றி மூன்றாவது அத்தியாயம்.

முனிவர்கள் மறுபடியுஞ் சூதமுனிவரை நோக்கிக் கைலையைக்காட்டிலு மீசனுக்கு வேதவநத்தில் விசேஷ அபிமானமுண்டாவதற்கென்ன காரணமென்று கேட்கச் சூதர் சொல்லுகின்றார். முன்காலத்தில் நான்முகன் சிருஷ்டிசக்தியின் சித்தியின்பொருட்டுக் கல்பத்தினாரம்பத்தில் தென்சமுத்திரக்கரையில் சகதீசனைக் குறித்து வெகுகாலந்தவஞ்செய்து மீசனாவிர்ப்பவிக்காதலால்வருத்தமுற்று அக்கினியைவளர்த்து அதில் தன்தலைகளைக்கொய்து ஹோமஞ்செய்தார். அப்பொழுதுபிரளயத்தில்மறைந்திருந்த வேதவநேசலிங்கமானது அவர்கண்ணுக்குத்தோற்றவுடனே சதுர்முகனானவர் சந்தோஷத்தை யடைந்து தண்டம்போல் பணிந்து ஹே சங்கரா ! சச்சிதாநந்தா ! சிவப்பிரகாசா! மகாதேவா ! மாயா தீதா! காலகால ! கல்யாணமூர்த்தே ! தேவதேவா ! தயாஸிந்தோ ! சகத்

[illegible]

தைச்சிருஷ்டிக்கும் வழிதெரியாத மூடனானவென்னை ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று பிரார்த்தித்தார். உடனே சகதீசன்லிங்கத்தில் நின்றும் பராசக்தியோ டாவிர்ப்பவித்து ஓ சதுர்முகா! சிருஷ்டி யின்வழி வேதத்திலிருக்கின்றது; வேதங்கள் பிரளயத்திலென்னி டம் லயித்துவிட்டதுகள்; ஆகையால் வேதங்களை யுபதேசிக்கிறே னென்று உபதேசித்தார். உடனே நான்முகனுக்குச் சிருஷ்டிக் கும்வழி மனதில் தோன்றிவிட்டது; பிறகு கமலாசன னீசனைவ ணங்கிஹே சங்கரா! இப்படியே இவ்விடத்தில் பிரசன்னமாயிருந் துகொண்டு சகலசகத்திற்கு மனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வப்படியே யாகட்டுமென்று வரமளித்துவிட்டு லிங் கத்தில் மறைந்தார். பிரம்மாவுக்களித்த வரத்தினை னீசனுக் குக் கைலையைக்காட்டிலும் மறைக்காட்டி லபிமானமேற்பட்ட

[illegible] ॥ ஶௌநக:— [illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible] ॥ ஸூத:— [illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible] ॥ ௨௬ ॥ [illegible] ॥ ௨௭ ॥ [illegible] ॥ ௨௮ ॥ [illegible]

தென்று சொன்ன சூதரை நோக்கி ஓ முனிசிகாமணியே! வேதவனத்திலீசன் திருக்கல்யாணகோலத்துட னிருப்பதர்க் கென்ன காரணமென்று முனிவர்கள் கேட்கச்சூதர் சொல்லுகின்றார்:- முன்காலத்தில் விந்தியனுக்கும் மேருவுக்கும் நான் பெரியவன் நான் பெரியவனென்று கலகமுண்டாகி அத்தருணத்தி லவ்விடம் வந்த நாரதரைக்கண்டு எங்களிருவர்களில் யார் பெரியவனென்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது நாரதர் விந்தியனைநோக்கி விந்தியா! மேருவுக்குச்சமானமான பர்வதமேது? இதிலென்ன சந்தேகமென்று சொல்லவுடனே விந்தியன் கோபங்கொண்டு பாரும் நாரதரே! என் சாமர்த்தியத்தை யென்றுசொல்லித் தன்னுடைய சரீரத்தை விருத்திசெய்தான். சூரிய சந்திரானுடைய மார்க்கத்தை மறைத்தான். இராப்பகல் வியவகாரமற்று எங்குமொரே இருள் வந்து மூடிக்கொண்டது; நித்தியநைமித்திககர்மங்களில்லாமல்தேவர்கள்

[illegible]

தேகமிளைத்துச் சத்தியலோகஞ்சென்று சதுர்முகனிடம் முறையிட்டார்கள். கமலாசனனும் காலவித்தியாசத்தை யோசித்து வானவர்களோடுகூட வைகுண்டஞ்சென்று மகாவிஷ்ணுவினிடம் விக்ஞாபித்தார்; கமலாக்ஷனுங் கமலாசனன் முதலானவர்களையழைத்துக்கொண்டு வெள்ளிமயமானவநேகங் கொடிமுடிகளோடு முபபர்வதங்களோடும், அநேக புண்ணிய விருக்ஷங்களோடும், அவைகளிலிருந்துகொண்டு சிவா! சங்கரா! சச்சிதாநந்தா! நீலகண்டா! காலகாலா! வென்று காதிற்கின்பமாகக்கத்துகின்ற கிளிகளோடும், சகதீசனுடைய லீலைகளை கானஞ்செய்யும் கின்னரிகளுடைய மிருதங்கத்துவனியைக் கேட்டு நர்த்தனஞ்செய்யும் மயில்களோடும், வெள்ளிமயமானகிரகங்களோடும், மதில்களோடும், கோபுரங்களோடும், கூடிய போகவதிபட்டணத்தின் நடுவில் பிரகாசிக்குமாலயத்தோடுங்கூடின கைலையை யடைந்து கோபுரவாசலில் நின்றுகொண்டு ஒரேசுவரமாய் ஸ்தோத்திரஞ்செய்ப வப்பொழுது சுத்தஸ்படிகம்போன்ற திருமேனியில் வெண்ணீர்பூசி ருத்திராக்ஷம் பூண்டு சடைதரித்து இடதுகாலை மண்டியிட்டு வலதுகையில் சுவர்ணபிலம்புதாங்கி மார்பில்விருஷப முத்திரைகட்டித்தயாராய்கார்த்

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑌃 । [illegible] 𑌤𑌾𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸
𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ ௩௭ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌪
𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 । 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 [illegible] 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍 ॥
॥ ௩௮ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍂 𑌤𑌤𑌃
𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤
𑌥𑌾 ॥ ௩௯ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍂 — 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌂𑌕𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌂𑌕
[illegible] ॥ ௪௦ ॥ 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 [illegible]
[illegible] 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯
[illegible] ॥ ௪௧ ॥ 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍂 [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௨ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௩ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௪ ॥ [illegible]
[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍌 ॥ ௪௫ ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 । [illegible]
[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 [illegible] ॥ ௪௬ ॥ [illegible]
[illegible] । 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯
[illegible] ॥ ௪௭ ॥ [illegible]
[illegible] । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 — 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯
𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯 [illegible] ॥ ௪௮ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 [illegible]
[illegible] । 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 [illegible]
[illegible] ॥ ௪௯ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵

திருக்கும் சைலாதியானவர்பிரம்பினுலிந்திராதிதேவர்களை முதுகி
லோங்கியடித்தார். உடனே தேவர்கள் முதுகைத்தடவிக்கொண்
டு பின்திரும்பிப்பாராமல் விரண்டோட விஷ்ணுவும் பிரம்மனும்
நந்திகேசனைப் பலவாராய் ஸ்துதிந்து வந்தகாரியத்தைத் தெரிவித்
தார்கள். நந்திகேசனுலயத்தினுட் புகுந்து சகதீசனைப் பணிந்து
தெரிவித்தனுமதிபெற்று விஷ்ணுமுதலானவர்களை யழைத்துக்
கொண்டுபோய் சன்னிதானத்தில் சேர்த்தார். அவர்களுமீசனி

ஶ்ராயச । ஸர்வம் ஸ்தஸ்தஶாஹா தேவதேவ விஷ்ணவா
ரோமஹர்ஷ: ॥ ௫௦ ॥ கஶ்யம் ஸஸாஸஸம் உத்ரவோ
பத்ரஹோஶ்ராஸ: । ஜஹ்ஞு ஸமஜமஜோதா விஷ்ணோ ஸ
மஹாதேவதே ॥ ௫௧ ॥ கிமாமஹநகாயம் ஸஸஸம் ப்ரப்ருத
தகத: । ஸஸாகதோ ஹரேணாய வ்யாஜஹார ஹரிவம்ஶ: ॥
॥ ௫௨ ॥ ஸர்வமாஶ்ராத்ய ஹஸ்தநமந்தம் வ்யஜிஜ்ஞபத்। விஷ்ணு:—
ஹவத்க்ருதாவஶ்யம்பாநா ஸ்லோக ஶோஹம் கயஃ ॥ ௫௩ ॥ கிஞ்சா
விந்த்யாத்ரிவ்ருத்தேஶ்ச தக ஶீபிதம் ஹி ஜமத்ரயம் । தத்பாவிநிவ்ரு
த்திம் தா கவதந்த்: க: கரிஷ்யதி ॥ ௫௪ ॥ இதிவிஜ்ஞாபிதஶம்ஹா
தேஶ்ஶாதிம் ப்ரத்யஹாஷத । சுமஸ்த்யோநயாஶா கவம் தவேர
பஶஸந்நிதம் ॥ ௫௫ ॥ தயேதி தஅவஶ்ர்காா ஸொzமஸ்த்யம்
ஸஹஸாzzநயச । க்ரமதம் தம் ஸமேரொக்ய பஹாஷெ வ்ருஷ
ஹஜ: ॥ ௫௬ ॥ மஹ்உக்ஷிணதேஶம் கவம் விந்த்யவஶ்கபீபிதம் ।
நிஶ்ருஹீஷ்வ தம்விந்த்யம் பாதாளம் ப்ராபயாபிராக ॥ ௫௭ ॥
உக்ஷிணோத்தரவைஷம்யம் ப்ருதிவீஞ ஸமீகுரு । இத்யுக்த
ஸ்தா ததோzமஸ்த்யஶங்கரம் ப்ரத்யஹாஷத ॥ ௫௮ ॥ அமஸ்த்ய:—
கயமாஆஹவேஷம் தே நத்ருக்ஷ்யாமி மஹேஶ்வர । விஷ்ணாதிதேவா
ஸாக்ஷ்யம் யத்த்ரயம் கதமர்த்தஸ்தமே ॥ ௫௯ ॥ கம்ஹஜேநவ
மஸ்த்ஸ்ஸா ப்ராஹோதம் யஜஜயிஸ்தா । மத்ஸாதாத்வாமஸ்த்ய
கிமஸாக்ஷ்யம் ஹவிஷ்யதி ॥ ௬௦ ॥ விந்த்யஸ்ய நிக்ரஹெ ஶக்த் ரமோ
வா தே ஹவிஷ்யதி । உக்ஷிணோத்தரவைஷம்யம் ஹரிஸாம்யம்
க்ருதஞ்ஞவ ॥ ௬௧ ॥ உ ஆஹவேஷம் யதிமெ திஶ்யக்ஷஸிதவோ
யந । தம்ஶயிஷ்யாமி தம் வெஷம் வெதாரண்யஸ்மெ தவ ॥ ௬௨ ॥
ததோzமஸ்த்யஸ்ஸ்ஹஸ்த விந்த்யோக்ருத்வேகோபித:। ப்ராபயா
மாஸ பாதாளம் யாவஸ்வாமஹேநம் முநி: ॥ ௬௩ ॥ ததோவிந்த்ய
மநகத்வ உக்ஷிணாஶா மோநாநி:। தாவத் க்ஷணவயந்தம் ஸமீ
ஹதாவ ஸாக்ஷிபி: ॥ ௬௪ ॥ உக்ஷிணோத்தரவைஷம்யம் ததோ

டம் தங்கள் துயரத்தைப்பணிந்து தெரிவிக்கவுடனே சகதீசன்
தன் சன்னிதானத்தில் பார்வதி விவாக விஷயமாகப் பேசிக்கொண்
டிருந்த ஸப்தரிஷிகளை விவாக நிச்சயத்திற்காக ஹிமவானிடம
னுப்பிவிட்டு அகஸ்தியரையனுப்பி விந்தியன் முதலானவர்களைச்

ஶக்த்யா மஹாமுநி: । நிவஸந்தி ஸதா ஸத்தா வேதாரண்யே மஹா-
த்மந: ॥ ௬௫ ॥ தத்ர ஸ்நாத்வா வேததீர்தே கோட்யாம் ச மணிக-
ர்ணிகாம் । ப்ராப்ய ஸ்நாத்வா ச விதிவச்சைவ ஸ்நாத்வா ஶங்கரம் ததா ॥
॥ ௬௬ ॥ தஸ்ய தக்ஷிணதிக்தேஶே கோட்யாம் ஸேதுர்ததஸ்த-
தா । ஸம்ப்ராப்ய ஶ்ரீமதே தேஶே நிவாஸம் ச மகோ நிர்மித: ॥ ௬௭ ॥
தத்ர ஸ்நாத்வா பராஶரம் ஶம்புலிங்கம் மஹாமுநி: । ஶம்போரர்சா-
ஹவேஷேண த்ரிபுரக்ஷார்த்தஸ்ய மாமகம் ॥ ௬௮ ॥ ப்ரதீக்ஷமாண
ஸ்த்ரீம்ஶம் வஸிஷ்டஜாயாஸ்தாப்ரமே । ததா ப்ரபஶ்யதி ததக்ஷ்த்ர ம
ஹஸ்த்ராப்ரமஸஞ்ஜிதம் ॥ ௬௯ ॥ ஶம்ஸ்வரோऽபி க்ருதோத்வாஹ:
பாஸந்தீமஹித: ப்ரபு: । உத்வாஹவேஷம் மநஸே தஸந்தி
ஷ்யந்துமாயயா ॥ ௭௦ ॥ ததா த்ருஷ்ட்வா மஹாதேவம் வேதார
ண்யம் ஸமாகதம் । ப்ரத்யுஜ்ஜகாம முநிர் தக்ஷிணாஶாமயோ
முநி: ॥ ௭௧ ॥ தத்ஶந்நஸம்ஹஸ்த பாஜகாக்ஷிதமணித: । ந
நந்த முநிர்ஸ்நாஸந்ம் நநர்த ச முஹுர்முஹு: ॥ ௭௨ ॥ ஶர்வ
ஶர்வஸ்ம ததா தேவோ வேதாரண்யே மஹேஶ்வர: । தஶந்தியமா
நிஜம் வேஷம் வைவாஹிகமநுத்தமம் ॥ ௭௩ ॥ உபாசசநமஹத்த
மஹஸ்த்ரம் முநிஸத்தம: । ஸந்த்யோகோபகாராய மைத்ரவநி
வஸாம்யஹம் ॥ ௭௪ ॥ கத்ராமத்ய ஜநா யேத ஸ்நாத்வா தீர்தத்ர
பேऽபி ச । மாம்பஶ்யந்தி மஹாதேவம் நதேஸ்தந்யம் பிபந்தி
தே ॥ ௭௫ ॥ கமண்ஸ்த்யாऽபி ச தம் வேஷம் தஸ்ய த்ருஷ்ட்வாऽபி
ஹர்ஷித: । காஶீத்யாமஸம்ஹஸ்தம் ஶோகமேப்யஜ்ஜஹாவ
ஹோ ॥ ௭௬ ॥ கத்யாப்யர்ச்சாஹவேஷேண ஶங்கரோ வேதகாந
நே । வஸந்தே கம்ஹமோऽப்யத்ர வேஷம் பஶ்யந்திஜாமயே ॥
॥ ௭௭ ॥ ஏவம் வ: கதிதம் விப்ரா: ஶம்போராமகோரணம் । ஸ்ரு
த்வா ஸைவம் பாபி கிம்ஹப்யஶ்ரோதாத்ருஷ்டய ॥ ௭௮ ॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மகைவர்த்தே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே
கல்யாணதர்ஶநம் நாம ஷஷ்டோऽத்யாய: ॥
இதி த்ரிநவதிதமோऽத்யாய: ॥

சிக்ஷித்துக் கும்பசம்பவருக்காக வேதவநத்தில் விவாகவேஷத்தோடு நித்தியவாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்தியாயம்
விவாகதெரிசனம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌧𑌿𑌕𑌶𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌋𑌷𑌯𑌃 — 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑍇𑌶𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑍂𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 — 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌭𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍇𑌤𑌨𑌗𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 । 𑌮𑍁𑌚𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌮𑌯𑌾𑌚𑌯𑌨𑍍 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌆𑌰𑍁𑌰𑍋𑌹 𑌰𑌥𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌗𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌯𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 । 𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌯𑍌 ॥ ௫ ॥ 𑌅𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌃 । 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌣𑌶𑌙𑍍𑌖𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌪𑍂𑌰𑌯𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌜𑌹𑍃𑌷𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇 । 𑌜𑌗𑌰𑍍𑌜𑍁𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌯𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌰

நூற்றுநான்காவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரை நோக்கி வேதவனத்தில் விடங்கேசர் வந்த வரலாறென்ன வென்று வினவச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:— முன் காலத்தில் தேவர்களசுரர்களா லடியுண்டு மகாவிஷ்ணுவைச் சரணமடைந்து மகாவிஷ்ணுவினுக்ஞையினாலயோத்தியாதிபதியான முசுகுந்த சக்கிரவர்த்தியை யடைந்து சத்துருக்களைச் சிக்ஷிக்கும்படி யாசித்தார்கள். உடனே அரசனப்படியே யாகட்டு மென்றங்கீகரித்துத் தனது ராச்சியத்தை புத்திரனிடமொப்பிவித்து விட்டுக் கவசம் பூண்டு கச்சைகட்டித் தோளிலம்புறாத்தூணிகளை மாட்டிக் கையில் வில்லை வகித்து வாயுவை வென்ற வாஜிகள் பூண்ட தேரிலேறி மண்டியிட்டு வில்லைவளைத்து நாணேற்றிச் சிங்கம்போல் கர்ச்சித்து ரதகஜதுரக பதாதிகளான நால் வகை சேனை சூழ ரணபேரிகை யடித்துச்ச

[illegible]

ங்கத்தைப்பம்பம்பம்பமென்று முழக்கிக் கொண்டு தானவர்களி ருப்பிடம் வந்து போர் புரிந்து பலவித பாணங்களைப் பிரயோ கித்து அசுரப்பண்ணைகளைக் கால் வேறு கை வேறு உடல் வே ருகக் கண்டதுண்டம் பண்ணி நொடிப்பொழுதில் நாசஞ்செய்து விட்டு ஜயசங்கத்தை முழக்கினுன். அப்பொழுது தேவர்கள் மிக்க மனமகிழ்ச்சியுடன் முசுகுந்தனை யாலிங்கனம் செய்துகொண் டு அமராவதியை யலங்கரித்துப் பட்டணப்பிரவேசஞ் செய்துவித் துச் சுதர்மையில் ரத்தின சிங்காசனத்திலிருத்தி யாடையாப ரணங்களாலலங்கரித்து வெகுவிதமரியாதைகள் செய்தார்கள். பிர

[illegible]

கமரர்கோன் முசுகுந்தனே தனதரண்மனைக்கழைத்துக் கொண்டு போய் வெகுவித விசித்திரங்களைக் காண்பிவித்து ஜாதீசம்பக சாம்பேய புன்னாக லவங்க தக்கோலாங்கோல தாலஹிந்தால தமாலகிருதமால குந்த திந்துக மந்தார பாரிஜாத பநஸ பாடல கபித்தாசுவத்த சந்தனாசோக மாலதீ மல்லிகை முதலான புண்ணிய விருக்ஷங்களடர்ந்த நந்தநவநத்தின்னடுவில் விளங்குகின்ற தேவாலயத்தைத்துரந்து காண்பிவித்தான். அப்பொழுது முசுகுந்தனந்த ஆலயத்தில் ரத்தினபீடத்தி லமர்ந்திராநின்ற திவ்விய தேஜோமயமான ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியைக்கண்டுதெரிசித்து தண்டம்போல் நமஸ்கரித்துப் பார்த்துப் பார்த்துப் பக்தியால் பரவசமாகி மெய்சிலிர்த்து உடல்பூரித்து இந்திரனிடம் யாசிக்கத்துடக்

वज्रं [illegible] । [illegible]

देवेशं विटङ्केशं न्यवेदयत् ॥ ௧௦ ॥ द्वितीये [illegible] सर्व-

[illegible] प्रविवेश निजं गृहम् । [illegible] राजराजेन्द्रं

[illegible] ॥ ௧௧ ॥ सस्मार विश्वकर्माणं

शचीपतिस्तदा [illegible] । स्मरणानन्तरं सोऽपि [illegible]

[illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible] वीक्ष्य [illegible]

[illegible] । [illegible] विटङ्कसदृशं क्रियतां विग्रहान्तरम् ॥

॥ ௧௩ ॥ [illegible] प्रति-

मान्तरम् । [illegible] प्रतिमां [illegible]

[illegible] ॥ ௧௪ ॥ [illegible] प्रति-

मां तदा । [illegible]

[illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible] प्रविश्य [illegible] विटङ्केशं [illegible]

[illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible]

[illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ ௧௭ ॥ [illegible] देवराजस्य [illegible] ।

[illegible] ॥ ௧௮ ॥

[illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible]

[illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible]

[illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible] विटङ्केशं [illegible]

[illegible] । [illegible] विटङ्केशं

[illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible]

[illegible] । [illegible] ॥

॥ ௨௩ ॥ [illegible] विटङ्केशं [illegible] । [illegible]

கச் சம்மதமில்லாததால் நாளையாகட்டுமென்று சொல்லிவிட்டு விசுவகர்மாவை யழைத்து அதுபோலொரு விடங்கரை யுண்டுபண்ணிக்காண்பிக்க முசுகுந்தனுக்கு முன்போல் மனமுருகாதபடியா லிதுவேறு; முன்னிருந்த மூர்த்தியைக் கொடுவென்று கேட்க

[illegible]

மாறிமாறி யாறுவிடங்கர்வரை யுண்டுபண்ணிக்கொடுக்க முசுகுந்தனுட்கொள்ளாததால் யெல்லாமூர்த்திகளையுங் கொடுத்துத் திருப்திசெய்து அனுப்பினன். முசுகுந்தனுமயோத்தியை யடைந்து கொஞ்சகாலஞ்சென்றபிறகு விடங்கர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டிப் புராணத்தால் புண்ணிய ஸ்தலங்களையறிந்து கமலாலயத்தில் முதல் விடங்கரையு மிரண்டாவது விடங்கரை வேதவநத்திலும் மூன்றாவது விடங்கரை நாகப்பட்டணத்திலும் மற்றவைகளை யிதுபோன்ற புண்ணியஸ்தலங்களிலும் பிரதிஷ்டை செய்து வேதவநவைபவத்தா லெங்கமர்ந்த விடங்கரை விசேஷமாய் தெரிசித்துக்கொண்டு வந்தான். இந்திரனுமப்படியே தெரிசித்து

𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍇𑌃 ॥ ௫௬ ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍇𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫௭ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌯𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 । 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑍇𑌶𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௫௮ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௯ ॥ 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌕𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌕𑌮𑍍 ॥ ௬0 ॥ 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌾𑌃 । 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑌾𑌗𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬௧ ॥ 𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌥 ॥ ௬௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

வந்தான். ஈசனும் கமலாலயத்திலிருக்கின்ற மூர்த்தியைக்காட்டி லும் வேதவநத்திலுள்ள மூர்த்தியினிடம் ஸ்தலவைபவத்தாலதி கப்பிரீதியுடன் சான்னித்தியஞ்செய்து கொண்டு வருகின்றார். இதுதான் வேதவநத்தில் விடங்கர் வந்தகாரணம். இந்தவிடங்க ரைத் தெரிசித்தவர்கள் சாயுச்சியத்தை யடைவார்கள்! முனி வர்களே! அறிந்துசெய்த பாபத்தைக்கூட வேருடனறுத்த வே தவநமகிமையை விளம்புவதரிதென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி நான்காவது அத்தியாயம்
விடங்க சரித்திரம் முற்றிற்று.

அத பஞ்சநவதிதமோऽத்யாய:॥

ருஷய:— அஜ்ஞாநாதபி க்ருதம் தத்ர மஹாபாதககாரணம் । வேதாரண்யஸ்ய வைசிஷ்ட்யாந்நச்யதீதி ச்ரூயதே ॥ ௧ ॥ அஜ்ஞாநாச் க்ருதஸ்ய பாபஸ்ய க்ஷயம் வா நிஷ்க்ருதிர்பவேத் । மஹாபாதகிநஸ்ஸூத ஸுதராம் நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி: ॥ ௨ ॥ ததைதத்ப்ரத்யயாநாநா ஸ்லோகம் வக்ஷ்யே மஹாமுநே । ஸூத:— ஸாயாஹ்வ்ருக்ஷமூலம் ப்ராஹ்மம் ஸவித்ரூபிணம் பவா: ॥ ௩ ॥ பராவ்ருத்தமூலம் வ்ருக்ஷம் ஹரிணா ஸங்கரம் ப்ரதி । ததா வ்ருக்ஷபதே தஸ்மை ஸங்கர: ப்ராகதவாநிதம் ॥ ௪ ॥ ததைதஸ்ய ப்ரவக்ஷ்யாமி யதோக்தம் முநிஸத்தமா: । ஸாநகம் ஸாவதாநாய ச்ருண்வந்து ச்ரத்தயா ஸஹ ॥ ௫ ॥ அதிதுர்லபதரம் தஸ்ய புண்யம் ப்ரதாநதீரிதம் । ஸர்வஜ்ஞேநாபி ஹரிணா யஸ்ய வ்ருக்ஷம் ப்ராஹ ஸங்கர: ॥ ௬ ॥ புரா கோலாஹலோ நாம வ்ருஷலோऽதீவ பாதகீ । சாகல்யபுரவாஸீ ச மஹாபாதகிநாம் வர: ॥ ௭ ॥ காமார்த்தோ மத்யஸேவீ ச வ்ருத்தி விடோ வ்ருஷம் விடா: । யாநி பஹுஸம்வ்யாநி ததா விதாஜிதாநி வை ॥ ௮ ॥ ப்ரவயளவநயாக்தாஹ்யா பாரவஸ்ஹ்யா ... । கஸ்யசித் பித்ருவாக்யம் ச மாத்ருவாக்யம் ததைவ

தொண்ணூற்றி ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

ஓ சூதமுனிவரே! அறிந்துசெய்த மகாபாபத்திற்கு நிவிருத்தி எளிதிலேற்படுமா? அப்படிக் கொடியபாபத்தைச்செய்தவனர்? அதென்ன பாபம்? அதெப்படித் திருமறைக்காட்டில் நிவிருத்தித்ததென்று கேட்ட சௌநகாதிகளை நோக்கிச் சூதர், முனிவர்களே! இது ரகசியம்; இது நாராயணனால் கேட்கப்பட்டுச்சகதீசனால் சொல்லப்பட்டது. அதென்னவெனில் சாகல்லியபுரவாசியான கோலாகலனென்கிற வொரு சூத்திரன் காமவெறி கொண்டு விடர்களுடன்கூடி வேசிகளைப்புணர்ந்து வெகு தனங்களை விரயஞ்செய்து சிலவுக்குத் தனமில்லாமல் திருடி யடியுண்டு

𑌵 ॥ ௯ ॥ 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 [illegible] । 𑌇𑌤
𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍃𑌣𑍋𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 ॥ ௧௦ ॥
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑌾 । 𑌵𑌾𑌰
[illegible] 𑌵𑌿𑌟𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌪𑌰𑌦𑌾𑌰𑍇
𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌤 [illegible] । 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂
[illegible] ॥ ௧௨ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑌤 [illegible]
[illegible] । 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸
𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍈𑌤𑍃
𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 । 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌾𑌨𑌵𑌿𑌹𑌾
𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
𑌤𑌾 ॥ ௧௭ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 [illegible] ॥ ௧௮ ॥
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 [illegible] । 𑌯𑌮𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯
𑌦𑍂𑌤𑌾 [illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰

பந்துக்களால்காராகிரகத்தில்நின்றும் விடுபட்டுமவர்கள் வார்த்தை யைச் சட்டைசெய்யாமல் மத்தியபானம் முதலானது செய்து வேறு கதியில்லாமல் பெற்றதாயைப்பலாத்காரமாய் புணர்ந்தான். அவளும் முன்செய்தபாபத்தா லவனுக்கிணங்கியிருக்க வதற்கி டையூராகவிருந்த பிதாவையுங்கொன்று ஊராரா லூரைவிட்டுத் துறத்தப்பட்டுக் காடுசேர்ந்து பெற்றவளிட மிரண்டு பிள்ளைகளை யும் பெற்றான். பிறகு பூர்வ புண்ணியத்தால் வேதவனம்வந்து வெகுகாலம் வசித்துக் கால்முடிவையடைந்த கோலாகலனைக்கால் தூதர்கள் காலபாசத்தால் கட்டிக் கல்லிலும் முள்ளிலும் பிறட்

ப்லாவயிஷ்யதி । தீர்தா²நாம் பரமா தே³வீ ஜஹ்நுகந்யா தம் வ்ருஷப⁴ம்
ருதம் ॥௨௨॥ ஸ்வஸ்கந்தா⁴த் ப்ரேஷயாமாஸ நதீ³ஶப்ரப⁴வாம்
ஸுதா⁴ । ஶீக்⁴ரம் நீயதாம் ஶங்கை²: ப்ராப்தோத்ஸவிப⁴வேஷ்வபி ॥
॥௨௩॥ ஸமதாவஸ்யம் ஶங்கை²: ரணாத்ர ரேவ த்³ரவம்
உதீ³ரிதம் ஶிவேநாய யத்ஸ்ருகா ரணாயிதா: ॥௨௪॥ வேதா³
ரண்யாயிஷ்டம் தே³வம் ஸ்தவபக்ஷாம்ப³ரீஶ்வரம் । தி³வ்யாநுபாநாந் ஸ
ரோமஹ்ய மஹஸ்ஸுதிஸகாரம் ॥௨௫॥ ஜவஶ்ருத்ய வ்ருஷப⁴ம்
தத்ர க்³ருஹீதம் பரிக்ஷுதை: । ஜஹாரோஷ்ணாஸிதயநை: வாஶ
ரோஹராயாஸிதி: ॥௨௬॥ ஜாஹ்நவீதநகேஶாஞ்சேஷ்டீபமேயப
ரமேஷ்ட்யா । தீர்தா²நாம் தாம் தம் த்³ருஷ்ட்வா ரணேஶத்ருப்ர
ஸவம் ॥௨௭॥ ததோத்ஸத்ய பரமா: கந்தோ⁴த்ஷ்ய வீர
வ்ருதாம் । ரௌத்³ரமாஹீ த⁴ராத்ராத்யம் ஸரராவ விதந்வாதக: ॥
॥௨௮॥ தேஷ்டீஸம்ஸமபுஷ்டோபவீத யாதநாபரமப்ருச்சி² । ஸப⁴ம்
வாதகவாநேஷ ஶிவலோகம் நவாமப்ருச்சி² ॥௨௯॥ ஜயோத³ம்
ஶ்ரீவத்ஸதா³ஸ்த்ய பரதா³த்ர ஸயாநகாந் । ஸஷ ஸவா ரமா
வாவீ வேதா³ரண்யே ருதோ³யக: ॥௩௦॥ ஜதோ நயாதநா
மபுர்ஷய தே³நம் ரணேத ரணேத । ஸவரக்தாஶ்ரீவமமேடர
நாத்ருத்யதா தஜவ ॥௩௧॥ ஸரோநித்யபுரமடா ருதம் தம் வ்ரு
ஷப⁴ம் மஹாஸ । ததஸ் க்ருஷ்ணாஶ்ரீவமடா ஶ்ரீதே³வேஷ்வப்ரமேய
ஸ்த வடவேஸ: ॥௩௨॥ ஜவநாயபுரமடாந் க்ருதராம்பே⁴தவி
யாதா: பராஜிதா: । ததோ ப³ஸாதி⁴ரோவேத்யநம் ஶிவத்ரு
தாரமளஜஸ: ॥௩௩॥ வேதா³ரண்யாயிதவேஸ்ய ந ரக்ஷிகம் ஸ
ராவாநயம் । ததா³யமடாஸ்வேபு பரோவேதத்யவேத³யம் ॥
॥௩௪॥ ததோ யமோத்ஸவி பரபுராத்ரா வித்ரமாவத்ரராவமா ।
வாண்யேஶ: கிரஸ்யாஷ்டி வ்ருஷப⁴ஸ்யவிசாரய ॥௩௫॥ வித்ர
மாவோவிருஶ்யாய வாஸ்தகம் தயோப்³ரவீஜ । ஜநேந நக்ஷ
தம் வாண்யம் வஶ்யாரீம விசாரயந் ॥௩௬॥ ரமாவாதகஜா
ஞாநி த்³ருஶ்யந்தே தத்க்ருதாநி வை । இத்யுக்தஶ்சித்ரமாவேந
பரபுராஜோ மடாந்விதம் ॥௩௭॥ வேதா³ரண்யம் ஸமாஸாத்³ய ஶக்

டிப் பிறட்டி இழுத்துக்கொண்டுபோகும்பொழுது மாமறைபோற்றும் மறைக்காட்டீசன் தாமதமன்னியில் தன்னிடம் வருத்தியாக

𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑌶𑍇𑌖𑌰𑌃 ॥
॥ ௧௮ ॥ 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌵𑍇𑌷𑌣 𑌦𑍋𑌷𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮-
𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌯𑌮𑌃 ॥ ௧௯ ॥
𑌋𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 । 𑌊𑌰𑍍-
𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥ 𑌵𑌿-
𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍 । 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌸-
𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥ 𑌨𑌮𑍋 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸-
𑌸𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 । 𑌉𑌮𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌶𑌾-
𑌨 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑌶𑍇𑌖𑌰 ॥ ௨௨ ॥ 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇
𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮-
𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌯𑌮𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑌾-
𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌵𑌰𑌃— 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌦𑌣𑍍-
𑌡𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌮 ॥ ௨௪ ॥ 𑌤𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍍𑌯
𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌹 । 𑌯𑌮𑌃— 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌦𑍇-
𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 ॥ ௨௫ ॥ 𑌕𑍋𑌲𑌾𑌹𑌲𑌂 𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍-
𑌯 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 𑌦𑌾𑌮𑌭𑍀𑌃 । 𑌶𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌪𑌿
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌾𑌪 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௭ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁-
𑌷𑍋 𑌹𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 । 𑌸 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌰𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌪𑌾𑌤𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮
𑌮𑌹𑍁𑌤𑌿 ॥ ௨௮ ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵-
𑌪𑌾𑌤𑌕𑍈𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌸 𑌕𑌪 𑌅 𑌶
𑌰𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌇𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌯𑍇
𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 । 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌮 𑌪𑍈𑌪𑌸𑍍𑌵𑌤 𑌶𑍁-

மமுடிவிலமர்ந்த பிரமத்தையாதரவோடே அவனுக்குபதேசித்து ஞானிகளடையும் வீடடைவித்தார். பிறகு யமனவன் படர்க ளாலறிந்து வேதவநம்வந்து சகதீசனைப்பணிந்து முத்திரையை வைத்துவிட்டுக்கைகட்டி நிற்க வீசனவனைநோக்கி யமா! உன்ன திகாரத்திற்கு யாரென்ன விபரீதஞ்செய்தார்கள்? கோலாகலன் மகாபாபியானாலுமிந்த மரைக்காட்டில் மரித்தபடியால் முக்திய டைந்தான். அடே யமா! சிவக்ஷேத்திரமரணம் மகாபாபங்க ளையுமறுத்துப்பரமபதமளிக்கும். இனிமேல் கவனித்து அதிகா

[illegible]

ரத்தைச்செலுத்தென்றுத்திரவு கொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் கோலாக லனுடைய மாதாவுக்கும் முக்தியளித்தார். ஆகையால் வேதவநத்தின் பெருமையை என்ன சொல்லுவேன். முனிவர்களே! ஒருக்காலாலயத்தில் பூசை முடித்துவிட்டுப் பூஜகர்கள் கதவுகளைத்தாளிட்டுக் கிரகத்திற்குச்சென்றபிரகு வேதவநேசன் சன்னிதானத்திலிருந்த நெய்விளக்கு அணையும்படியாயிருக்கும்பொழுது சகதீசன் தேவியை நோக்கி, ஹே தேவி! இப்பொழுதிந்த தீபத்தைத் தூண்டினவன் மூன்றுலகங்களுக்கு மதிபதியாவானென்று சொல்ல வுடனே வொரு மூஞ்சோரோடிவந்து நெய்

ஶோபிதஸ்ஸர்வலோகாயிதஃ ॥ ௯௭ ॥ தீபே தேவ ப்ரதக்ஷிண
ஸம்ப்ரதீப்தோஜ்ஜ்வலே ஸர்வலோகாயிதே நாதபூம் ஸாமஸ்யவர்
வர்த்திதம் ப்ரஹ்லாதகுலமீஶிவம் । இத்யுக்த்வா ஶிவயா ப்ர
ஷாய ஸ நதநா ப்ரஹ்ருஷ்ஶிவஸ்ஸ்வரம் ஜஜ்ஞே ஸோऽயம் மஹாபலி
ஶ்ஶிவஸாமீப்யமோக்ஷ்யாதேஜோऽபவத் ॥ ௯௮ ॥ அதோऽதிவ்ருத்தா
ந்தீபாந் யே வேதாரண்யாதிவாஸயே ॥ ௯௯ ॥ தீபயந்தி நரா
ஸ்தே ப்ராப்ய பரதய நாகிநீ । ப்ரஹ்மேந்த்ரா பவந்தி விப்ர
ஜ்ஞாநஸம்பந்நஸ்ஸர்வதஃ ॥ ௧௦௦ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்

வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே கோலாஹலமோக்ஷணம் நாம

பஞ்சநவதிதமோऽத்யாயஃ ॥

இதி பஞ்சநவதிதமோऽத்யாயஃ ॥

யைக்குடிக்க வதின் கால்பட்டுத் திரிநீண்டு தீபஞ்சொலித்தது. அப்பொழுது தேவி நகைத்து ஹே ஈசா! சொன்னபடி செய்யு மென்று சொல்ல வேதவநேசனனுக்கிரகத்தால் மூஞ்ஜோர் பூர் வஞ்ஞானத்துடன் மகாபலியென்கிற பேர்கொண்டு விரோசனனுக் குப்புத்திரனுகப் பிறந்து மூன்றுலகங்களுக்கு மதிபதியானது. இப்படியிருக்க வேதவநேசன் சன்னதியில் தீபமேற்றின புண்ணி யர்களின் மகிமையை யாறறிவாரென்று சொல்லிமுடித்தார்.

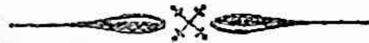
பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி ஐந்தாவது அத்தியாயம் கோலாகல சரித்திரம் முற்றிற்று.

[illegible]

தொண்ணூற்றி ஆறுவது அத்தியாயம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன சூதரைநோக்கிச் சௌநகாதிகள் ஓ சூத முனிவரே! ஈசனனுக்கிரகத்தினால் மூன்று லோகங்களையுங் கைவசப்படுத்தி யரசுசெலுத்திவந்த மகாபலிக்கு நாராயணனாலழிவுண்டான வரலாறென்னவென்று கேட்கச்சூதர் சொல்லுகின்றார்:— முனிவர்களே! அந்த மூஞ்சோர் வேதவநேசனனுக்கிரகத்தால் பூர்வ ஞானத்தோடுகூட விரோசனனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்த மகாபலியானவன் தன் பெலத்தின் கொழுப்பினால் சேனைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு தேவலோகத்தையடைந்து அமராவதியை அடைகோட்டை செய்தான். அப்பொழுது வானவர்கள் வெளியில் வந்து தானவர்களுடன் போர்புரிந்து கும்பாண்டனை வருணனும், நரகாசுரனை யமனும், சம்பரனைக் குபேரனும், மகாபலியை மகேந்

[illegible]

திரனு மெதிர்த்தடித்தார்கள். உடனே பலியானவன் மிகுந்த சினங்கொண்டு இந்திரனுக்குப் பதினாயிரம், வருணனுக்கு ஐயாயிரம், யமனுக்கு நாலாயிரமாக பாணங்களை விட்டு வானவசேனையையுஞ் சின்னபின்னமாக அடித்துத் துரத்தினான். அப்பொழுதிந்திரன் வச்சிரத்தால் மகாபலியின் மார்பிலடிக்க வுடனே பலியுமிருப்புலக்கையா லிந்திரனை மண்டையிலிடிக்க விந்திரன் மதயானையிலிருந்து மண்ணில்விழுந்து மரணத்திற்கொப்பான மூர்ச்சையை யடைந்தான். அதைக்கண்டு மாதலியோடிவந்து சதமகனைத் தேரில் தூக்கிப்போட்டுக்கொண்டு மறைந்தோடிவிட்டான். பிறகு மகாபலியு மமராவதியை யடைந்து சுதர்மையிலிருந்தரசு

𑌨𑍇 𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌣𑍈𑌃 । 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇
𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑍋𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍀 ॥ ௨௧ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾
𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯
𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑌨𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌮𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸
𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௩ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷
𑌕𑌾𑌨𑌨𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍇 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍀𑌡
𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 — 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯
𑌕 । 𑌕𑌵𑌚𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௫ ॥
𑌯𑌾𑌚𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌨𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌃 ॥ ௨௬ ॥
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰
𑌮𑍍 । 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௭ ॥
𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 । 𑌇𑌤𑌿
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌶𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 । 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃
𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ ௨௯ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿
𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 ॥ ௩௦ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌪𑌯 𑌧𑍂𑌰𑍍𑌜𑌟𑍇 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌵𑌿
𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௩௧ ॥ 𑌮𑌦𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌹𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌪𑍂
𑌜𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌮𑍇 । 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌪𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑌾𑌰𑌕𑍇𑌮𑌤𑍇 ॥
॥ ௩௨ ॥ 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌦𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌮𑌦𑍀𑌪𑌯𑌤𑍍 । 𑌤

செலுத்திக்கொண்டு தேவதாசிகளோடு ரமித்து வந்தான். அப்படியிருக்குஞ்சமயத்தி லொருக்கா லமரர்களிந்திரனோடு கூடச் சத்தியலோகஞ்சென்று வேதியனிடம் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்க வேதியனும் வானவர்களுடன் வேதவனம்வந்து வேதவநேசனைப்பணிந்துதானவனால்வானவர்படுந்துயரத்தைத்தெரிவித்தார். உடனேவேதவநேசன்விஷ்ணுவை ஸ்மரிக்க விஷ்ணுவுமோடிவந்துசகதீசனைப்பணிந்து ஹே சகதீசா! என்னை நினைத்த காரணமென்னவென்று வினவ வேதவநேசன் விஷ்ணுவைநோக்கி விஷ்ணோ! இந்தவேதவநத்தில் என்சன்னிதாலத்தி லணையப்போகிற தீபத்தைத்தூண்

[illegible]

டின மூஞ்சோரென்னனுக்கிரகத்தால் மகாபலியென்கிற பெய ரோடு மூன்றுலோகங்களுக்கு மதிபதியாயிருக்கின்றது. அப்படி யிருந்தாலுமிப்பொழுது தேவர்களை மிகவும் துயரப்படுத்துவ தால் சீக்கிரமவனைச் சிக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுஞ்ஞைசெய்ய விஷ்ணுவு மீசாஞ்ஞையைச் சிரமேல்கொண்டு வாமனராக அவதரித்து வேள்விசெய்யும் மகாபலியின் யாகசாலையை நோக்கி வருஞ்சமயத்தி லசுரகுருவான சுக்கிராசாரியரசுரனைப்பார்த்து மகாபலியே! அசுரசத்துருவான விஷ்ணு வாமனவேஷங்கொண்டு மூன்றடி பூமியையாசிக்கவருகிறார்; நீ அவரிஷ்டப்படி தானஞ்செய்யாதே; உனக்காபத்து வந்துவிடுமென்று சொல்லவப்பொழு மசீலனான பலி குருவைநோக்கி ஹே என்குருநாதா! ...தாரு

[illegible] च तत्रैवासने तदा । वामनो[illegible] कृ-
ण बलिस्तं प्रत्यभाषत ॥ ௪௪ ॥ यावन्मात्रेण [illegible] साक्षा-
[illegible] कथं [illegible] । यत्प्रीतये [illegible]भिः क्रिय-
न्ते यागसञ्चयाः ॥ ௪௫ ॥ योगस्तथा [illegible] जपस्वा-
ध्याय [illegible] । तस्मिन् [illegible] सकलं [illegible]
[illegible] ॥ ௪௬ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] जग-
[illegible] ॥ ௪௭ ॥ [illegible]
[illegible] । वामनो[illegible] बलिना [illegible] ॥
॥ ௪௮ ॥ [illegible] प्रत्यु[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௪௯ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௰ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௧ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௨ ॥ वामनो[illegible] प्रा-
[illegible] तदा । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௩ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௪ ॥ [illegible] ।

ஹரியின் பிரீதியின் பொருட்டு வஸிஷ்டர்முதலான முனிவர்கள் யாகங்களையும், யோகங்களையும், தானங்களையும், தவங்களையும், விருதங்களையு மனுஷ்டிக்கின்றார்களோ; அப்பேர்ப்பட்ட லக்ஷ்மீபதி யென்னிடம் யாசித்தா லவரிஷ்டத்தை நிறைவேற்றித் தன்னியனாவேனென்று சொல்லிவிட்டுப் பத்தினியுடனெதிர்கொண்டு வாமனரை யழைத்து வந்தாசனத்திலுட்காரவைத்துப் பாதங்களை க்ஷாளனஞ்செய்து வெகுவாகத்துதித்து வேண்டிய விருப்பத்தை வினவ வாமனர் தவத்திற்காகத் தன்காலடிக்கு மூன்றடியாசித்தார். உடனே மகாபலியானவன் தானத்திற்காகப் பத்தினியை ஜலம் விடும்படிசொல்ல அசுரகுரு கெண்டியின் துவாரத்தை

[illegible]

யடைத்தார். அப்பொழுது வாமனர் பவித்திரத்தா லவர் கண்ணைக்குத்தி விரட்டிவிட்டுத் தானம்வாங்கித் தனது சரீரத்தை விருத்திசெய்து இரண்டடிகளால் மூன்றுலோகங்களையு மளந்து மூன்றாவதடியை யவன்சிரத்தில் வைத்துப் பாதாளத்திலழுத்தித் தன்னைத்துதித்த பலிக்கு அபாத்திரத்தில் செய்யப்பட்ட தானத்தையும், சுவாலையில்லாத அக்கினியில் செய்யப்பட்ட ஹோமத்

ज्ञानं वा तदुपेक्षितम् । स्वद्रव्यनाशितं यस्तु तस्य सर्वं
स्वयमेव हरिः ॥ ௬௯ ॥ [illegible] वा तात्वे [illegible]
[illegible] द्विजाः । निजद्रव्यापहं विष्णोरेवं [illegible]
[illegible] ॥ ௭௦ ॥ [illegible] द्विजश्रेष्ठाः [illegible]
यः । [illegible] द्विजान् देवान् [illegible] ॥
॥ ௭௧ ॥ [illegible]
श्रीसूतः — [illegible] वसिष्ठस्य [illegible]
[illegible] ॥ ௭௨ ॥ [illegible] महाराज त्रिशङ्कुरिति विश्रुतः ।
[illegible] ॥ ௭௩ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௭௪ ॥ [illegible]
[illegible] वसिष्ठस्य
[illegible] ॥ ௭௫ ॥ इति निश्चित्य [illegible] वसिष्ठं शरणं
ययौ । [illegible] स्वाभिप्रायं प्रणम्य सः ॥
॥ ௭௬ ॥ [illegible] वसिष्ठनन्दना [illegible] ।
तत्सुतान् शरणं प्राप [illegible] ॥ ௭௭ ॥
ततस्त्रिशङ्कुस्तान् प्राह वसिष्ठस्य सुतान् [illegible] ।
अन्यमेव गमिष्यामि [illegible] तपोधनाः ॥ ௭௮ ॥ श्रुत्वा
[illegible] वचनं तस्य [illegible] मुनेः सुताः । [illegible]
[illegible] राजानं [illegible] भविष्यसि ॥ ௭௯ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௮௦ ॥ [illegible]

தையும், விதிதவரிச்செய்யப்பட்ட சிராத்தத்தையும், தெக்ஷிணை யில்லாத யாகத்தையு மாகாரமாக வகுத்துவிட்டு வைகுண்டஞ் சென்றார். ஆகையால் சுவாமிபெலமிருக்கின்றதென்று சாதுக் களை ஹிம்சித்தால் சுவாமியே சிக்ஷிப்பார். முனிவர்களே! வே றொரு சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றேன். முன்காலத்தி லயோத் திக்கதிபதியான திரிசங்கு மகாராஜன் சரீரத்தோடேகூடச் சுவர்க் கம்போக விருப்பங்கொண்டு வசிஷ்டரை வணங்கித் தனதிஷ்டத் தைத் தெரிவித்தான். அதற்கவருட்கொள்ளாததால் அவர் புத் திராளை நிர்பந்தித்து அவர்களால் சண்டாளனாகக்கடவாயென்று

[illegible]

சபிக்கப்பட்டு ராச்சியமிழந்து வேதவனம் வந்து விசுவாமித்திரரை சரணமடைந்து அவருடைய வுபதேசத்தால் மூன்று தீர்த்தங்க

पुनः सोऽप्यस्य तीर्थेषु स्नात्वा पापात्तदा हि । सूतः— स
शरीरेण नृपो विप्रा मायिपुत्रेण सत्वरम् ॥९७॥
पापसंहारकं शैलं स्नात्वा तीर्थे तु ये ततः । वेदार
ण्यपुरं दृष्ट्वा ध्यायन्नाद्रौ तपःस्थितः ॥९८॥ प्रद
क्षिणत्रयं कृत्वा प्रणम्य भक्त्या दण्डवत् । शिरस्यञ्जलिमा
धाय तुष्टाव परमेश्वरम् ॥९९॥ त्रिशङ्कुः— नमस्ते
शाय रुद्राय वेदारण्यपुराय ते । दक्षाध्वरविनाशा
य कालदेहप्रदाहिने ॥१००॥ रक्षरक्ष महादेव त्वा
मां शरणागतम् । सशरीरं दिवं यामि यथाऽहं कृपा
न्वित ॥१०१॥ तथा समाहूतं देव कुरु त्वं पा
र्वतीपते । इत्येवं प्रार्थितो राजा महादेवः कृ
पानिधिः ॥१०२॥ तथाऽस्त्विति नृपं प्राह सान्त्वयन् शं
करः । राजानं विमलं दृष्ट्वा तथा दृष्ट्वा स सद्गतिः ॥
॥१०३॥ तास्रानन्दगृहीतस्तु कृपया परया तदा । शं
भोरनुग्रहेणैव वेदारण्यपुरस्य तु ॥१०४॥
तुष्टचेता महाराजो मतङ्गाश्रमवैभवः । विश्वामित्रा
श्रितं सर्वं प्राप्य यष्ट्वा जितेन्द्रियः ॥१०५॥ प्राप्ति
तं पापनाशाय यज्ञेन कौशिकात्मजः । त्रिशङ्कुश्च सदे
हस्तु प्राप्य स्वर्गमनुत्तमम् ॥१०६॥ वेदारण्यपुरे
स्य प्रसादेन महीश्वराः । मतङ्गाश्रमदेवस्तु सशरी
रो दिवं ययौ ॥१०७॥ एवं वः कथितं चित्रं त्रिशङ्को
श्चरितं द्विजाः । यथा नृपः तच्चित्रं पवित्रं पावनं शु
भम् ॥१०८॥ रहस्यं वैदिकं पुण्यं पवित्रं शुभ्रमा
हात्म्यकम् । वेदारण्यं परं प्राप्य नारदोऽपि म
हीश्वराः ॥१०९॥ श्रुत्वाऽपि परमं ज्ञानं प्रसादाज्जगतीप
तेः । ऋषयः— नारदः कीदृशः पुण्यं कर्माणि कथ्य
तात्मजः ॥११०॥ वेदारण्यमहात्म्यं ब्रह्मज्ञानीक

ளிலும் ஸ்நானஞ்செய்து நீசத்தன்மை நீங்கி பாகஞ்செய்து சரீ ரத்தோடுகூடச் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தான். வேதியர்களே! வேறொரு விசித்திரமான சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றேன். அதென்னவெ

[illegible]

னில் தெக்ஷிண தேசத்தில் வேதாத்தியயனம் சதாசாரம் அக்கினி ஹோத்திரம் விபூதி ருத்திராக்ஷதாரணம் சிவபக்தி தியானம் யோகம் முதலான சத்குணங்கள் பொருந்திய சாதுக்களால் வசிக்கப்பட்ட வொரு வக்கிரகாரமிருக்கின்றது. அங்குள்ளவேதியர்களுக்கு ஐந்துவயதுடன்கூடிய குமாரனுடனே யொருதாசி தொண்டுசெய்துகொண்டிருந்தாள். அத்தருணத்திலந்தவக்கிரகாரத்திற்கு அநேகம் யதிகள் வந்து வாஸஞ்செய்தார்கள். அப்பொழுதவர்களுக்குப்பணிவிடை செய்யும்படியந்த பாலனை மறையோர்கள் நியமிக்கச்சிறுவனுஞ்சிரத்தையுடன் துரவிகளுக்குத்தொண்

[illegible]

டுசெய்யச்சித்தர்கள் சித்தத்தில் தயையுற்றுச்சிறுவனுக்குச் சின்ம
யமாய் சிறப்புற்றவானந்தப் பாவெளியை யுபதேசித்துப் பரசிவத்
தின் பக்தியையும் பலப்படுத்திப் பரதேசஞ்சென்றார்கள். பிறகு
பாலன் தீர்த்தயாத்திரை செய்ய விருப்பங்கொண்டு விஷயத்தில்
வெறுப்புடன் தாயைவேண்ட அவளுடைய வனுமதியில்லாமை
யால் வருத்தத்துடனவிடத்தில் வசிக்கும்பொழுது ஒருமறை
யோன் வீட்டில் மாடுகறக்குங்கால் மாதாவை பாம்பு தீண்டி மரிக்
கயிது நமக்குப் பிரதிபந்த நிவிருத்தியென்று நினைத்து மாதிருகர்
மத்தை முடித்துவிட்டு வெகுதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து திவ்
விய ஸ்தலங்களைத் தெரிசனஞ்செய்து வெகுகாமிருதத்வதைப் பா
னம் பண்ணிக்கொண்டு சஞ்சரிக்குஞ் சமயத்தில் ஒருக்கா லள
வற்ற துஷ்டமிருகங்களால் சூழப்பட்ட வொரு பாலவனத்தை

[illegible]

யடைந்து வெயிலால் இளைத்துப் பசியால் வருந்தி யொருகாட்டாற்றைக்கண்டு நீராடித் தாகந்தணிந்து வடவிருக்ஷத்திலடியிலிருந்திளப்பாறி பதிகளை மனதால் நமஸ்கரித்துச் சித்தான சிவத்தைச் சிந்தித்து வொன்றுந்தோன்றாமல் வருத்தமுறுஞ் சமயத்திலாகாயத்திலே பாலா! நீ சூத்திரன்; ஆகையா லுனக்கென்னுடையசாக்ஷாத்காரமிப்போது கிடையாது; அடுத்த சன்மத்தில் சித்திக்கு மென்றொரு வாக்குண்டாயிற்று. அதைக்கேட்டுச் சிறுவன் சித்தங்குளிர்ந்து சிவபக்தி செய்துகொண்டு காலமுடிவைக்

श्रुत्वा निशम्य हृष्टात्मा विचार्यैव शिवतापसः ॥௧௪௫॥ पाञ्चभौतिकमेतद्वै परित्यज्य कलेबरम् । विशेषानुग्रहाच्छम्भोस्तम्भेव कायं प्रतीक्षते ॥ ௧௪௬ ॥ तत्तस्य सत्ये प्राप्ते तत्राज स्वकलेबरम् । परित्यक्ते ततस्तस्मिन् देहे चैव पाञ्चभौतिके ॥௧௪௭॥ ब्रह्मणस्तु योगजन्तु पुत्रो विधिवोदितः । दीव्यकनकशरीरस्तु नारदो नाम नामतः ॥௧௪௮॥ पिङ्गलाभिर्जटाभिश्च परिशोभितमस्तकः । सापवर्ण्ययज्ञसूत्रेण पक्ष्मलनिवासिना ॥ ॥ ௧௪௯ ॥ शोभमानो महातेजाः कृष्णाजिनविराजितः । तपस्वी वल्कलधरो हस्तन्यस्तकमण्डलुः ॥ ௧௫௦ ॥ ततो ब्रह्मणस्तस्मादयं नारदो मुनिपुङ्गवः । ज्ञानेन दृष्ट्वात्मानं यत्नेनाकरोत्तदा ॥ ௧௫௧ ॥ अथो ब्रह्माणमुद्दिश्य तपस्तेपेऽतिदारुणम् । ततः प्रादुरभूद्ब्रह्मा हंसारूढः स्वयं हरिः ॥ ௧௫௨ ॥ सावित्र्या च सरस्वत्या पार्श्वयोः परिराजितम् । तं दृष्ट्वा नारदस्तुष्टो ब्रह्माणं चैवसागतम् ॥௧௫௩॥ उपायं ब्रह्मदर्शने प्रणनाम विधातारम् । विशिष्टं सर्वसमवाप्य कृपया परया युतः ॥ ௧௫௪ ॥ उवाच नारदं वाक्यं वृणीष्व वरमुत्तमम् । इत्याकर्ण्य वचस्तस्य नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥௧௫௫॥ ज्ञानेन द्रष्टुमिच्छामि परमात्मानमव्ययम् । तमेवाविशिष्टं प्राह देवर्षिं नारदं प्रभुः ॥ ௧௫௬ ॥ वेदारण्यं प्रयाहि त्वं शीघ्रमेव हि नारद । तत्र तीर्थत्रये स्नात्वा वेदकाननायकम् ॥௧௫௭॥ प्रदक्षिणत्रयं कृत्वा नमस्-

கருதிவருந்தருணத்தில் பரவரப் பக்தியில் சிறந்து சமயத்தில் சரீரத்தைத்தள்ளிவிட்டுச் சகதீசனனுக்கிரகத்தால் தலையில் செஞ்சடையும், மார்பில் பூணூலும், தோளில் மான்தோலும், அரையில் மறவுரியும், கையில் கமண்டலுவுங்கொண்டு நாரதரென்ற பெயருடன் பிரமனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தான். பிறகு பூர்வ வாசனையால் பிரமத்தை பார்க்குமுபாயத்தை நண்ணி நான்முகனைத் தவத்தால் தன்முன் வருத்தி நகில நான்முகனும் நாரதரை நோக்கி நாரதா! வேதவனஞ்சென்று விதிப்படி மூன்று தீர்த்தங்களினும் முழுகி முக்திதரும் முதல்வனான மறைக்காட்டீசன் மல

रायणाश्रमे । तत्र तुरीयनारायणस्तव ज्ञानं प्रदास्यति ॥
॥ १५८ ॥ वेदारण्याभिधाने च परतीर्थं प्रविश्य च । त
स्य क्षेत्रस्य माहात्म्यात् सद्य एव विमोक्ष्यते भवान् ॥
॥ १५९ ॥ तथेत्येव नारदस्तूर्णं वेदारण्यं समा
ययौ । तत्र स्नात्वा वेदतीर्थे संप्राप्य मणिकर्णिकाम् ॥
॥ १६० ॥ तत्र स्नात्वा च कोट्यां च वेदारण्याभिधानके ।
प्रदक्षिणत्रयं कृत्वा दण्डवत्प्रणिपत्य च ॥ १६१ ॥ निर्गु
णमेव मनसा तु तुष्टाव परमेश्वरम् । नारदः— नम
स्ते देवदेवेश नमस्ते करुणाकर ॥ १६२ ॥ नमस्ते सच्चि
द्रूपाय ज्ञानरूपाय ते नमः । एवं स्तुतो महादे
वो नारदेन महर्षिणा ॥ १६३ ॥ तुष्टः प्रोवाच
भगवान् वरं वै व्रियतामिति ॥ नारदः— विशुद्धज्ञान
मद्वैतं मह्यं देहि सदाशिव ॥ १६४ ॥ वेदारण्याधिप
त्वत्तत्त्वज्ञं प्रदिशस्व । इत्युक्तो भगवान् ज्ञानं
नारदाय ददौ तदा ॥ १६५ ॥ स्वरूपज्ञानतो नाम शाश्व
तद्रूप्यं प्राकृते तज्ञेनः । दर्शयामास
परमं कृपया हस्तवस्तुवत् ॥ १६६ ॥ सद्यो वास्तवविज्ञानं
तेनैव ज्ञानचक्षुषा । निर्विकल्पं निराकारमोंकार
मजमव्ययम् ॥ १६७ ॥ ज्ञानगोचरसंप्रेक्ष्यं ज्ञानरू
पं निरञ्जनम् । व्याप्तं सर्वगुणातीतं निर्गुणं निरव
द्यम् ॥ १६८ ॥ विशुद्धज्ञानमद्वैतं निरहं निर्मलं शा
न्तम् । सत्यं परात्परं तत्त्वं तापत्रयविवर्जितम् ॥ १६९ ॥
तुर्यमेकमव्यक्तं जगज्जीवनमव्ययम् । श्रीकण्ठाद्यन्त
हीनं मायादृष्टान्त्यां विवर्जितम् ॥ १७० ॥ शिवं ज्योतिर्मयं
नित्यमव्यक्तमव्ययम् । परब्रह्मस्वरूपं तद्द्रष्टा

ரடியை முடிமேல் கொண்டு மறுபிறவி மாற்றும் மெஞ்ஞானம் பெறுவாயென்றார். அப்பொழுதே நாரதர் வேதவநம் வந்து விதிப்படி மூன்றுதீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நாநஞ்செய்து சகதீசனைப் பணிந்து பலவாராகத்துதித்துச் சகதீசனனுக்கிரகத்தால் நிர்குணமாயும் நிர்மலமாயும் நிர்விகற்பமாயும் நிராகாரமாயும் சுத்தசித்தாயுமிருக்கின்ற துரீயப்பிரம்மத்தைத் தானாகவறிந்து சமாதியுற்றுச் சீவன்முக்தராய் மானாவமான லாபாலாப சுகதுக்கங்களில்

[illegible]

इति श्रीब्रह्मकैवर्ते वेदारण्यमाहात्म्ये
नारदचरितं नाम [illegible]ऽध्यायः ॥
इति षण्णवतितमोऽध्यायः ॥

अथ सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥

[illegible]

சமநிலைபெற்று வேதவனத்திலேயே வசித்துக்கொண்டிருந்தார். ஆகையால் முனிவர்களே! முக்திசாதனமான ஞானத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் வேதவனத்தைத் தெரிசிக்கவேண்டுமென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி ஆருவது அத்தியாயம்
நாரதசரித்திரம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றி ஏழாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியுஞ் சௌனகாதிமுனிவர்கள் சூதமுனிவரைநோக்கி ஓ மகானுபாவா! அந்தஸ்தலத்திற்கு வேதாரண்ணியமென்று பெயரேற்பட வென்னகாரணமென்றுகேட்கச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:— கேளுங்கள் முனிவர்களே! மறைக்காட்டின் மகிமையை; திருவாரூருக் கக்கினிதிக்கில் சமுத்திர தீரத்தில் சிவபக்தசிகா

ஸ்வநாத்தஸ்ய ஶிவஸ்யாந்தஸ்ய தக்ஷிணே ॥ ௩ ॥ ஸம்ஹாரநியதேப்
தத்ரைவ மஹாஸ்யந்தேந்த்ரம் । ஶிவலிங்கேஷ்வேதா ப்ரளயம்
ஸந்நிஹிதஶ்ச மஹாத்மந: ॥ ௪ ॥ ப்ராரா யதா க்ஷயம் யாதே லோ
கேஷ்வஸ்மிந் ஸசராசரே । ப்ராகேத்வ ப்ரளயே வேதாஶ்சத்வா
ரோऽபி லீநீஶ்வரா: ॥ ௫ ॥ ஸாங்காஸ்ஸாக்ஷ்யாராக்ரேண ஸங்க
ரேந்த்யஸம்ஶ்ரிதம் । ததோ பஹுதிதே காலே ப்ரதீதே ப்ர
ளயே புந: ॥ ௬ ॥ ஸ்ருஷ்ட்யாரம்பே யதாபூர்வம் ஸாங்கா
வேதாஸ்ஸநாதநா: । நிர்யயுஶ்ஶங்கராத்பூர்வம் விமலா: பா
பநாஶநா: ॥ ௭ ॥ ததோ லோகஸ்ய ரக்ஷார்த்தம் வேதாஸ்த
த்ரைவ லீநீஶ்வரா: । ஶரீரம் பரிக்ருஹ்யாத்ர க்ஷேத்ரேऽஸ்மிந் ஸ
மாயயு: ॥ ௮ ॥ ஶ்ரத்தயா பரயா யுக்தா ஶ்சத்வாரோऽப்யம்ப
ஸம்யுதா: । தேவேதா ஸ்ஸிதாம் பத்யௌ ஸமேத்ய பாப
நாஶநே ॥ ௯ ॥ ஸ்நாநம் ஸமாஹிதாஶ்சக்ரு ரக்ஷ்வாரேவ பர்வ
ணி । தத்ஸ்வம் பூஜயாமாஸு ஶ்ஶிவம் த்ரீர்யஸம்ஸ்ருதம் ॥ ௧௦ ॥
தத: ப்ரஸந்நஹ்ருதயோ மஹாதேவோऽஸ்ய தத்ர । ஸர்வ்வீ
ரேவ தாந் வேதாநீஶ்வர: கருணாநிதி: ॥ ௧௧ ॥ ஹர்ஷதோ
வோ த்விஜாதீநாம் ஸர்வபைஷஜ்ய ஸஞ்ஜதம் । வஸஞ்ச ஸம்வி
நஸ்வேத் ப்ரஸாதாந்மே லேகஜ்ஜநம் ॥ ௧௨ ॥ யேவாऽஸ்யயய
தே யுஷ்மாந் ஸாங்கா நத்யாபயந்தி வா । மஹாயுஜ்யம் ஶஜிஷ்ய
ந்தி தே ஸர்வே மம ப்ரஸாதத: ॥ ௧௩ ॥ உதீரயிஷ்யா ஸமஸ்தாம்
ஸ்தாந் வேதாந் விஶஸ்ஜஜஹி । வேதாரண்யமிதி ப்ராதம் தஸ்மா
ரஹ்ய தக்ஷ்யமம் ॥ ௧௪ ॥ தத: ப்ரப்ருதி தத்தீர்த்தம் வேததீர்த்தம்

மணிகளான மகாமுனிகளால் வஸிக்கப்பட்டு விளங்காநின்ற வே
தவநத்திலிருக்கின்ற மகாலிங்கத்தில் பிரளயகாலத்தில் வேதங்கள்
யாவுந் தங்களங்கங்களுடனடங்கியிருந்து பிரளயம் நீங்கிச்சிருஷ்
டியினாரம்பத்தில் வெளிப்பட்டதுகள். அப்படியிருக்கவொருக்
காலவ்விடத்தில் பாஷண்டர்கள் பகருவதால் பெலமற்று மாமறை
கள் மாலறியா மாதேவன் மலரடியைத் தொழுதேற்றிப் பூதலத்தி
லித்தலமு மிதிலிலங்கும் லிங்கமிதும் வாரிதியில் பிரவகித்த ஷுத்
தியாதிதீர்த்தமிதும் வேதாதி திருநாமப்புகழ்பெறவே வரம்
வேண்டி நிற்குண நிராகார நிர்மல சதாநந்தச்சிற்சோதிச்சிவபெரு

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மான் கருணையினு லித்தலத்தில் செடிகொடிகளாய் முளைத்துச் சிறப்புடனே வாழ்ந்தனவே. முனிவர்களே! வேதங்களுக்கீசனளித்தவரத்தினுல் வேதவநமென்றும் வேததீர்த்தமென்றும் வேதாமிருதமென்றும் வேதவநேசனென்றும் பெயரேற்பட்டது. அரையோஜனை யகலமும் கால்யோஜனை நீளமுமுள்ள வேததீர்த்திலொருக்காலாவதெவன் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றானோ அவன் ஜீவன் முக்தன். நாயிற்றுக்கிழமை சூரியோதயத்தில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனைப் பக்தியுடன் பூஜித்து யாக்கியவல்கியர் மகாயோகியாகவும் விசுவாமித்திரர் வேதியனாகவும் மைத்திரேயி கார்கீ யிருவர்களும் சுத்தப்பிரமஞ்ஞானவதிகளாகவுமானார்கள். ஸாக்ஷாத் சங்கரபுத்திரரான ஷண்முகரும் வேதவநம்

[illegible]

வந்து வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேச
னைப் பூஜித்துக் கார்த்திகை மாதம் பௌர்ணிமையில்
வேததீர்த்தத்தில் பஞ்சாவரணங்களோடுகூட பரசிவத்தைத்தெ
ரிசித்து ஒவ்வொருவருஷமுமந்ததினத்தி லப்படியேயாவிர்ப்பவித்
துச் சகலஜீவர்களுக்கு மனுக்கிரகிக்கவும்லோககண்டகனை தாரக
னைச் செயிக்கச்சக்தியை யளிக்கவும் வரம்பெற்றுத் தாரகன் முத
லான தானவர்களைக்கொன்று வானவர்கோனுக்கு வானுலகமளித்
தார். இந்த வேததீர்த்த ஸ்நாநமகிமையினால் வருண னீசனிடத்
தில் நின்றும், பிரகு வருணனிடத்தில் நின்றும், சுவேதகேது தன்
பிதாவான வுத்தாலகரிடத்தில் நின்றும், பரமாத்மஞானமாகிற
பரமலாபத்தை யடைந்தார்கள். முனிவர்களே! ஒருக்காலாவது
வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குக்கிடைக்காத வஸ்து

…பிபந்தி மாநவா: । வேதாரண்யாதிநாயஸ்ய ஸேவந்தே ஸக்ருத்
அபீவ ஸ்ம்ருதா: ॥ ௧௭ ॥ தேஷாம் நாஸ்த்யேவ ஹம் கிமிதி நிஶ்சி
தார்த்தி: । ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் உத்த்ருத்ய புஜமுச்ய
தே ॥ ௧௮ ॥ மதாவிதவி யதேத்யா வேதாரண்யம் ஸ்புரதி
மே । தேஷாம்விப்ரதவாவாநாம் ஶ்ரத்தாவதாம் நவிஷ்யதே ॥
॥ ௧௯ ॥ இத்யேவம் கதிதம் விப்ரா வேதாரண்யஸ்ய வைபவம் ।
ஶ்ருணுத ஶ்ரத்தயா ஸார்த்தம் ஸம்யக்கிஞ்சித் த்விஜர்ஷப: ॥ ௨௦ ॥ யோ
ऽத்யந்தஶ்ரத்தயா யாத்யத்ர க்ஷேத்ரமேதத் வை । ஸ்நாத்வா
வேததீர்த்தேऽஸ்மிந் ஸத்யாவாஹ்யவத்ய ஶங்கரம் ॥ ௨௧ ॥ வேதா
ரண்யாதிநாயஸ்ய ஸந்நிதௌ பாவநாஶநே । யதாவிதிவஸ்ஸ
க்ஷேத்ரம் விப்ராய யச்சதே ॥ ௨௨ ॥ த்ரயீவிதே தத்ராதிவாஸிநே ருத்
ரலோகம் ஸ கச்சதி । தஸ்யைவ வாஸஹேதும்யோ வைதிகாய
த்விஜாய வை ॥ ௨௩ ॥ ப்ரதத்யாத் ஶ்ரத்தயா ஸார்த்தம் வேதாரண்யே
யதாவிதி । ஸாலோக்யம் ஶங்கரஸ்யாயம் ப்ராப்நோத்யேவ ந ஸம்
ஶய: ॥ ௨௪ ॥ யோ நரஸ்திலதேநுஞ்ச ஸம்ப்ராப்ய ஶ்ரத்தயா ஸ
ஹ । ப்ராஹ்மணேப்யஸ்ஸ்வயம் தத்யாத் தஸ்ய பாபாநி நஶ்வரா: ॥
॥ ௨௫ ॥ மாத்ருஹத்யாதி ஸுராபாநம் பித்ருஹத்யா ததைவ ச । ப்ர
ஹ்மஹத்யா க்ருதக்நத்வம் ஸர்வம் நஶ்யதி ஸம்ஶய: ॥ ௨௬ ॥ க்ஷிப்ரம் தவா
வஸ்து ஶிவலோகம் ஸ கச்சதி । வேதாரண்யம் ஸமாஸாத்ய தநம் வா
தாந்யமேவ வா ॥ ௨௭ ॥ வேதப்ராஹ்மணஹஸ்தேஷு தத்த்வா ஸஹ

கிடையாது. வேதவநத்தை நினைத்தவர்களுங்கூட மறுபடியும் மாதாவின் முலைப்பாலைப் பானம் பண்ணமாட்டார்கள். இது சத்தியம்; சத்தியம்; வலது கையைத் தூக்கிக்கொண்டு சொல்லுகின்றேன். நான் பொய் சொன்னாலென் தலை வெடிக்கும். இல்லாவிட்டாலிதை நம்பாதவன் தலை வெடிக்கும். வேதவநஞ்சென்று வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்துச் சன்னிதானத்தில் பக்திசிரத்தையுடன் வேதவித்தாயும் வேதவந வாசியாயுமிருக்கின்ற வேதியனுக்குப் பூமிதானஞ்செய்தவன் ருத்திரலோகத்தையும், கிரகதானஞ் செய்தவன் சங்கருடைய ஸாலோக்கியத்தையும், திலதானஞ்செய்தவன் மாதிருஹத்தி பிதிருஹத்தி பிரம்மஹத்தி சுராபானம் நன்றிமறதல் முதலானபாபங்கள் விலகிச் சிவலோகத்தையுமடைவார்கள். தனதான்னிய தா

दाति वै । वेदारण्याधिनाथस्य प्रसादा[illegible] ॥
॥ ४८ ॥ [illegible] अधिको भवेत् ।
अन्नदानं [illegible] ॥ ४९ ॥
[illegible] । विषुवायन
[illegible] ॥ ५० ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] वेद[illegible] ॥ ५१ ॥ वेदारण्या
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ५२ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] वेदवन
[illegible] ॥ ५३ ॥ वेदारण्य [illegible]
[illegible] यः । वेदारण्यस्य माहात्म्य [illegible]
[illegible] ॥ ५४ ॥ वेदारण्याधिनाथस्य [illegible]
[illegible] । [illegible] माहात्म्यं [illegible] ॥ ५५ ॥
[illegible] । [illegible] ॥ ५६ ॥
[illegible] वेदारण्याधिनाथस्य [illegible] । [illegible]
[illegible] वेद[illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible]
[illegible] । वेदारण्य
[illegible] ॥ ५८ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]

னஞ்செய்தவர்கள் குபேரன்போலளவற்ற செல்வத்தையடைவார்கள். அன்னதானஞ்செய்தவனுடைய சகல ரோகங்களும் நசிக்கும். விஷு, அயனம், கிரகணம், பாநுவாரம், திருவாதிரை, அமாவாசை, பூர்ணிமை முதலிய புண்ணியகாலங்களில் வேதநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனைத்தெரிசித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சன்னிதானத்தில் தீபமேற்றி வேதவநவாஸியான வேதியனுக்கு ஒரு கழஞ்சி தங்கத்தைத் தானஞ்செய்தவன் சிவஸாயுச்சியத்தையடைவான்; சந்தேகமில்லை. வேதவநமாகாத்மியத்தையறிந்த மகாநுபாவனும், வேதவநத்தில் மரித்த மகாநுபாவனும், மறுவற்ற கைவல்லியத்தையடைவார்கள். வஸ்திரதானஞ்செய்தவனிந்திரனுவான். கன்னிகாதானஞ்செய்தவன் பார்வதீ

புண்யம் ஶிவஸந்நிகேதஸ்நாவ்ருதம் ॥ ௫௯ ॥ ஸர்வதேவ ஸமா
ரண்யம் ஸதாம் ப்ரியகரம் ஶுபம் । பூஜிதம் ஸர்வதேவைஶ்
ச புண்யதம் முனிவாஸினாம் ॥ ௬௦ ॥ ஸித்தஸித்திப்ரதம் ஹ்யே
தமேதாரண்யம் ஶிவஸ்யேஷ்டம் । ஶ்ரத்தயா ஸஹிதோ பக்த்யா ஶ்ரத்த
யா ரஹிதோऽபி வா ॥ ௬௧ ॥ இதம் ஸ்நானம் ஸமாசாத்ய பாபா
நாம் கோடி நஸம்ஶய: । ஸோஹம் தவேபாயநாஸ்ஸர்வே ஸந்
ரேதஸ்ஸ்வர்வீதி வ: ॥ ௬௨ ॥ கத்யாஶ்ச்ருயதாம் புண்யா ப்ரத்ய
க்ஷம் மணிகர்ணிகா । விஶாலமோக்ஷணாம்னா பூர்ணம் ப்ரா
பஹரம் ஶுபம் ॥ ௬௩ ॥ புரா தக்ஷிணதேஶஸ்த: கௌஶிகோ
நாம வை த்விஜ: । ஸ்நானம் விதாதும் கங்காயாம் ஸ்வதேஶாத்
விநிர்யயௌ ॥ ௬௪ ॥ ஸம்ப்ராப்ய காஶீம் கங்காயாம் ஸ்நாத்வா ப்ராஹ்
ணபூர்வக: । தர்பயித்வா பித்ரூந் தேவாந் ஸம்ப்ராப்ய மணி
கர்ணிகாம் ॥ ௬௫ ॥ தத்ர ஸ்நாத்வா விஶ்வேஶம் பூஜயித்வா ப்ரண
மய ஸ: । ஶ்ராத்தம் கர்த்தும் பித்ருணாம் ஸ கயாம் ப்ரதியயௌ
தத: ॥ ௬௬ ॥ தஸ்யாம் பித்ருகணாந் ஸர்வாந் ஶ்ராத்தேநா
தோஷயத் த்விஜ: । தத: ப்ரயாகம் ஸம்ப்ராப்ய கங்காஜலமா
நயத் ॥ ௬௭ ॥ கங்காம்ப: பூர்ணபாத்ராணி ஸ்கந்தயித்வா
ஸவீவதே । வஹந் ஸ்கந்தே வீவதஞ்ஸ்வதேஶம் ப்ரதிநிர்யயௌ ॥
॥ ௬௮ ॥ விஶ்வநாதஸ்ய நாமானி காயந்நேஷ ஶம்போ ஹர ஶர்வ ஹர: ।

லோகத்தையடைவான். வேதவநத்தில் வசிக்கின்றவர்கள் கொடியபாபிகளாகவிருந்தபோதிலும் சகல பாபங்களுமற்று முக்தியையேயடைவார்கள். முனிவர்களே! மணிகர்ணிகையின் மகிமையைப்பற்றியொரு சரித்திரஞ்சொல்லுகின்றேன். தெக்ஷிணதேசத்தில் கௌசிகனென்றொரு மறையோன் கங்காஸ்நாநஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்டு காசியையடைந்து மணிகர்ணிகையில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து விசுவேசனைப்பூஜித்துக் கயைக்குச்சென்று பிதிரு சிருத்தஞ்செய்து பிதிருக்களைக்கரையேற்றிப் பிரயாகை வந்து பாத்திரங்களில் கங்காஜலமடைத்துக்காவடி கட்டித்தோளில் மாட்டிக்கொண்டு ஜய சங்கரா! மகாதேவா! சம்போ! ஸாம்பா! நீலகண்டா! ஜடாதரா! சந்திரசேகரா! பாலலோசனா! பார்வதீரமணா! பக்தவத்ஸலா! பாபவிமோசனா! என்று விசுவே

யயௌ விந்த்⁴யாடவீமத்⁴யம் கௌஶிகோ ப்³ராஹ்மணோத்தம: ॥ ௬௯ ॥
ஸ்மரந்தம் தம் த்³விஜம் த்³ருஷ்ட்வா க்ஷுத்பிபாஸாஸமாகுலௌ । தௌ
பிஶாசௌ ஸமாக³த்ய திஷ்ட² திஷ்டே²தி சோசது: ॥ ௭௦ ॥ ஹே ஹே
ப்³ராஹ்மண ரக்ஷாவாம் பிஶாசகௌ விதோ³ வய । த்வயா ஸங்கீர்த்ய
மாநாநி ஶ்ருத்வா நாமாநி ஶார்ங்கி³ண: ॥ ௭௧ ॥ த்வாம் ஸ்ப்ருஷ்டுமபி
ஞ்சம் மஹாஸீநௌ நஶக்நுவ: । க்ஷுதார்த்யாம் ப⁴க்ஷிதா: ப³ஹவோ
மநுஷ்யாஸ்தபோத்³விஜ ॥ ௭௨ ॥ தவ தேஜோ து³ராத⁴ர்ஷம் மா
ஸ்வயோ த்³விஜஸத்தம । வைஶாக்²யோக்ஷணாயைவம் த்வாம் ஶரணம்
ப்ராப்தாவாவாமிஹ ॥ ௭௩ ॥ பிஶாசவசநம் ஶ்ருத்வா கௌஶிகோ
ऽபி தயோரப்³ரவீத் । கௌ யுவாம் வத³தோ³த்³தி⁴ஷ்டௌ திஷ்டே²தே
ஹேதுநாக்ருதீ ॥ ௭௪ ॥ தச்ச்²ருத்வா வசநம் தஸ்ய பிஶாசாவூ
சதுஸ்ததா³ । ஏக:— காமரூபாபி⁴தே⁴ தே³ஶே ஜாதோऽஹம்
ப்³ராஹ்மணோத்தம: ॥ ௭௫ ॥ ஶூத்³ரபூ⁴பதேர்க்³ருஹ்ய தாந் ஸதா³
ஶாஸ்த்ரவிரோதி⁴த: । காலம் ப்ராப்ய ஸமாக³ம்ய வேத³வி
க்ரயணாதி³கம் ॥ ௭௬ ॥ தத: காலேந மஹதா மரணம் ப்ராப்ய
வா நஹம் । பிஶாசத்வமித³ம் ப்ராப்தம் தேந பாபேந கர்மணா
நா ॥ ௭௭ ॥ த்³விதீய:— கலிங்கே³ ஜாதோऽஹம் க்ருதோ ஸதா³ம
த: । வநே த்³விஜேந யோகே³ ரக்ஷய ப்ராணிநஸ்ததா³ ॥
॥ ௭௮ ॥ விதா⁴ய மஹாபாபம் ரக்ஷோம் ஶரணாமதம் । இ
த்யுக்த்வா விரராமைவ பிஶாச: காமரூபஜ: ॥ ௭௯ ॥ ஸ
கேநஹ்யவதீ³தே பிஶாசோऽந்யோऽப்யபா⁴ஷத । அஹம்
கலிங்க³தே³ஶஸ்தோ² ப்³ராஹ்மணோ வேத³பாரக³: ॥ ௮௦ ॥ வே

சன் திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கொண்டு விந்தியமலையருகில்வரும் பொழுது இரண்டு பிசாசங்கள் வழியில் நின்றுகொண்டு கௌசிகனைநோக்கி ஓ மகாப்பிராமணா! எங்களை ரக்ஷியும் ரக்ஷியும் உம்முடைய தேஜஸ்ஸினாலும்மிடமெங்களால் வரமுடியவில்லையென்று சொல்லவுடனே கௌசிகன், நீங்களார்? உங்களுக்கு நான் செய்யவேண்டியதென்ன? என்றுவினவ அதிலொரு பிசாசமானது நான் காமரூபமென்கிற தேசத்தில் பிறந்தவந்தணன்; நான் சூத்திரபூபதியினிடமிருந்து துஷ்டதானங்களை வாங்கி வேதவிக்கிரயஞ்செய்து காலத்தைக்கழித்த தோஷத்தினால் பிசாசாகபவித்தேனென்று சொல்ல, மற்ற பிசாசமானது நான் களிங்கதேசத்

தூர்தை: ஸுரா பீத்வா பித்ருத்ரவ்யம் விநாஶயந் । நஷ்டே
த்ரவ்யே ஸமஸ்தே ச க்ருஹக்ஷேத்ரவிநாஶநே ॥ ௪௧ ॥ வ்ருத்தாவநா
தௌ பிதரௌ த்யக்த்வாऽஹம் நிர்கதோ க்ருஹாத் । காஶீம் ஶிவ
புரீம் ப்ராப்ய குத்ரசித்விப்ரமந்திரே ॥ ௪௨ ॥ பிக்ஷாமாஹ்ரு
த்ய ஸோऽஹம் தத்க்ருஹே ஸுப்தவாம்ஸ்ததா । ததோ ஜநே
ஷு ஸர்வேஷு ஸுப்தேஷு க்ருஹவர்திஷு ॥ ௪௩ ॥ ரா
த்ரௌ மத்யே ஸமாஸாத்ய ஹ்யஸிம் ஸாஹஸிகஸ்த்வஹம் । ஸர்வம் க்ரு
ஹஸ்வமாதாய ப்ரக்ருஹ்ய ஹதம் ஶிராய ॥ ௪௪ ॥ நிஹத்ய த
த்க்ருஹே ஸர்வம் த்ரவ்யஜாதமபாஹரம் । வித்தவஸ்த்ராணி ஸர்வா
ணி ரத்நாந்யாபரணாநி ச ॥ ௪௫ ॥ த்ரவ்யாணி பாத்ரநேகாநி ர
த்நாநி விவிதாநி ச । க்ருஹீத்வா மாம் பலாயந்தம் ஜக்ருஹு: பு
ரபாலகா: ॥ ௪௬ ॥ நிக்ருஹ்யாபத்ய மாம் பாபமேஶஶ்சிஹ்ந
த்வா ஶிரஸ்ததா । ஶஸ்த்ரேண மரணாமேவ ஶேஷ வாபேந
வேஷ்டித: ॥ ௪௭ ॥ வேர்ராதிமம் உக்ரம் ப்ரத்யஸ்ராதி விஜநே
வநே । தஹாவயோ: பிஶாசகம் கோக்ஷ்யகம் ஸ்ரிஜோத்தம ॥ ௪௮ ॥
க்ஷுத்பிபாஸாதுரௌ ஹேதோ ப்ராஸ்த்யாவ: பரமம் கதிம் । பிஶா
சயோராவயோர்பக்த்யா களஸிகோ ப்ராஹ்மணோத்தம: ॥ ௪௯ ॥ கிம்
கரிஷ்யதி ஸயேதாநீம் ப்ராவாவ ஸேவதா । தத்ரைவ தா:
பிஶாசௌ தௌ களஸிகம் ப்ராஹ்மணோத்தமம் ॥ ௫௰ ॥ ஜகத: ப்ரதி
நிவ்ருத்தஸ்ஸ யாஹி வாராணஸீம் பா: । தத்ராஸ்த்ராயம் கஹ்ர

தில் பிறந்த வேதியன்; நான் வாலிபம்முதல் விடர்களுடன் கூடிச் சகல திரவியத்தையும் வேசிகள் வசமாகச்செய்து ஏழைகளான தாய்தந்தைகளைத் தபிக்கவிட்டு வாராணஸிசென்று மகா செல்வம்பெற்றவொரு மறையோன் மனையிலன்னமருந்தி ராத்திரிச்சயனித்திருக்கும்போது நித்திரை செய்யுமந்த மறையோனைக்கொன்றுவிட்டந்த மனையிலுள்ள திரவியங்களைத் திருடிக்கொண்டு வெளியில் வந்தேன். என்னை நகர் காவல்காரர்கள் கண்டுபிடித்துச் சங்கதியையறிந்து அரசனுஞ்ஞையினுல் வாளாலென் தலையை வீசிக்கொன்ருர்கள். அதனுல் நானிந்த பிசாச ரூபத்தையடைந்து விந்தியமலையிலிந்தப்பிசாசத்துடன் வந்தவர்களைக்கொன்றுதின்றுகொண்டு கொடிய பாபியாயிருக்கின்றேன்; ஆகையால் நீர் மறுபடியும் கயையையடைந்து எங்களிருவர்களையுங்

[illegible]

கரையேற்றவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவுடனே கௌசிகர் திரு
ம்பிச்சென்று காமரூபப் பிசாசத்திற்காக கயாசிராத்தஞ்செய்ய

𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥௧௦௬॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥௧௦௭॥ 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌤𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 ॥௧௦௮॥ 𑌸𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥௧௦௯॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌾𑌢𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚 𑌊𑌚𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥௧௧௦॥ 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 । 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌪𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥௧௧௧॥ 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌨𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌃 । 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥௧௧௨॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾 । 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌪𑌟𑍀𑌯𑌸𑍀 ॥௧௧௩॥ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾 । 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥௧௧௪॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 । 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌨𑌘 ॥௧௧௫॥ 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌚 𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌘𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰 ॥௧௧௬॥ 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌗𑌨𑌾 ॥௧௧௭॥ 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍁 ॥௧௧௮॥ 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋𑌽𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌯𑍌 𑌤𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥௧௧௯॥ 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥௧௨௦॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌤

அதினாலது பிசாசரூபம் நீங்கி திவ்விய ரூபத்தையடைந்து கௌசிகரையாசீர்வதித்துவிட்டுச்சுவர்க்கஞ்சென்றது. மறுநாள் களிங்கப்பிசாசத்திற்காக சிராத்தஞ்செய்து மதுகதியடையாமல் கௌசிகரைநோக்கிக் கௌசிகரே! நான் கொடிய பாபியானதாலெனக்கிவ்விடத்தில் கதியுண்டாகவில்லை; ஆகையால் தயவுசெய்து வேதவநத்திலிருக்கும் மணிகர்ணிகைக் கரையிலென்னைக் கரையேற்று

पुण्यं कृत्वा पिशाचायैव मुनीश्वरः । श्राद्धं चकार त-
त्तीरे विधिवद्द्विजसत्तमः ॥ १२१ ॥ वेदतीर्थे तथा कोट्यां
स्नात्वा कृत्वा च तर्पणम् । वेदारण्याधिनायस्य मन्दिरं
प्रययौ द्विजः ॥ १२२ ॥ दृष्ट्वा तत्र महादेवं वेदार-
ण्याधिनायकम् । पिशाचमोक्षणायैनं प्रार्थयामास
शङ्करम् ॥ १२३ ॥ ततः पिशाचसम्भावं परित्यज्य पिशाच-
ताम् । दिव्यरूपं समासाद्य दिव्यमानं स्वतेजसा ॥ १२४ ॥
दिव्यं विमानमारुह्य देववृन्दनिषेवितः । देवस्त्रीयु-
ग्मनासाभ्यां चामराभ्यां विराजितः ॥ १२५ ॥ हारकेयू-
रकोटकटकादिविभूषितः । समागत्य ततस्तूर्णं कौ-
शिकं वाक्यमब्रवीत् ॥ १२६ ॥ भवत्कृतेन श्राद्धेन कृता
मेऽद्य कृपा त्वया । पैशाच्यात्तापितोऽस्म्यद्य
मुक्तः सम्प्रसादेन कौशिक ॥ १२७ ॥ पश्य पश्यन्तु वस-
न्तं यथा नृपसत्तम । वेदारण्याधिनाथस्य
सन्निधौ यावदम्बया ॥ १२८ ॥ इत्युक्त्वा नीहारं विप्रं कौशि-
कं समनुपाय वै । तथास्त्विति तदावाच कौशिकोऽपि महा-
मुनिः ॥ १२९ ॥ इत्युक्त्वा तस्य तस्य निकेतं सम्प्रययौ
मुदा । कौशिकोऽपि महातेजा मोचयित्वा पिशाचकम् ॥
॥ १३० ॥ स्वदेशं प्रतिनिर्याय कृतार्थेनान्तरात्मना ।
एवं प्रभावा परमा चैषा श्रीमणिकर्णिका ॥ १३१ ॥ पि-
शाचभावान्मुक्तोऽसौ तत्तीरे श्राद्धकर्मणा । कुबेरक
सूनुः पिशाचोऽपि महापातककर्तृकः ॥ १३२ ॥ ये श्रा-
द्धं प्रकुर्वन्ति तामेतां मणिकर्णिकाम् । पितरस्त-
स्य तृप्यन्ति यावदाभूतसंप्लवम् ॥ १३३ ॥ एषा स-
र्वोपकाराय पुरा सृष्टा हि शम्भुना । काशीस्थे
ते तथैषा काशीस्थां मणिकर्णिकाम् ॥ १३४ ॥ कस्या
स्तीरे श्वेतानाथे वेदारण्यविभूषणे । आगत्य दक्षि-
णे कर्णे पापतत्त्वहरः शङ्करः ॥ १३५ ॥ पञ्चाक्षरं

மென்று சொல்லவப்படியே கௌசிகர் வேதவநம்வந்து மணிகர்
ணிகைக்கரையில் களிங்கனுக்காக சிராத்தஞ்செய்யவுடனே அவ
னும் பிசாசரூபம் நீங்கி திவ்விய ரூபத்துடன் விமானத்திலேறிக்

ஸோऽநுஜ்ஞாம் ராஜர்ஷிரதி தத்க்ஷண: । ததாதிவ ஸ்வஸாயுஜ்யம் ஶங்க
ர: கௌஶிகாநிதி: ॥ ௧௩௬ ॥ ஏவம் ப்ரபாவா மஹதீவ விப்ரா
ஸங்கீர்த்திதேயம் மணிகர்ணிகா யா । தஸ்யா: ப்ரபாவம் பாபவிநாஶ
நாய்யம் ஸம்வேதநீயா பரமேஶ: ப்ரயத்நாத் ॥ ௧௩௭ ॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மகைவர்த்தே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே

பிஶாசமோக்ஷணநாம நவமோऽத்யாய: ॥

இதி ஸப்தநவதிதமோऽத்யாய: ॥

அதாஷ்டநவதிதமோऽத்யாய: ॥

ஸூத: — கங்காத்யா: ஸரித: ஸர்வா ஜநபாபைர்நிபீடிதா: । கைலாஸம் ப்ராப்ய தம் கத்வா ஶிவாயைதத் வ்யஜிஜ்ஞபந் ॥ ௧ ॥ ஸ்நாநாயாகதா தேவ ஜநா ஷ்யா: பாபகல்மஷா: । பாபாந்யஸ்மாஸு ஸந்த்யஜ்ய ஸ்வயம் ஶுத்தா: ப்ரயாந்தி ஹி ॥ ௨ ॥ தம் பாபஹர ராஜாஶ ஸமஸ்தம் ப்ரபோ । தஸ்மாதஸ்மாக வ்யாஶு தத்பாபநிவ்ருத்தயே ॥ ௩ ॥ உபாயம் ப்ரூ

கொண்டு கௌசிகரை வாழ்த்தி வானவலோகஞ்சென்ருன். மறையோர்களே! மறைக்காட்டிலமர்ந்த மணிகர்ணிகையின் மகிமையை மகாதேவனேயறிவாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி ஏழாவது அத்தியாயம் பிசாச மோக்ஷம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றி எட்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியுஞ் சூதர் முனிவர்களை நோக்கி முனிவர்களே! ஒருக்கால் கங்கைமுதலான நதிகள் கைலாசஞ்சென்று ஜகதீசனைப் பணிந்து ஹே ஜகதீசா! சங்கரா! ஸ்நானத்திற்காக வந்த ஜனங்களெங்களிடத்தில் தங்கள் பாபத்தை வைத்துவிட்டுத் தாங்கள் சுத்தர்களாய் போய்விடுகின்ருர்கள். ஆகையாலெங்களுக்கந்த

𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌦 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥 [illegible]
𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 । 𑌹𑍇 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮
[illegible] ॥ ௫ ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮
𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥
𑌕𑌮𑌲𑌾𑌲𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍌𑌘
𑌸𑌂𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾 ॥ ௭ ॥ 𑌮𑌾𑌘𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 [illegible]
[illegible] 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑍇 [illegible]
[illegible] । [illegible] 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑌾
𑌨𑌨𑍇 ॥ ௯ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 [illegible]
[illegible] । [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥
॥ ௧௦ ॥ [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௧ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑍇
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇
॥ ௧௩ ॥ [illegible] 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 । 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾
[illegible] 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 ॥
॥ ௧௪ ॥ [illegible]
[illegible]

பாபத்தைத் துலைக்கு முபாயத்தை யுபதேசிக்கவேண்டுமென்று வேண்டவுடனே ஜகதீசன் நதிகளை நோக்கி நீங்கள் கமலாலயத் திற்கருகிலிருக்கும் வேதவநத்திலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையில் மாகமாதம் சிவராத்திரியில் ஸ்நாநஞ்செய்யுங்கள்; துருசாய் செல் லுங்களென்றுசொல்லச் சகல நதிகளுமப்படியே வேதவநம்வந்து விதிப்படி மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து பாபத்தைத் துலைத் துப் பரசிவத்தின் பாதத்தைப் பணிந்து பவபந்தமற்றதுகள். இவ்விதமொவ்வொரு வருஷமும் வந்து ஸ்நாநஞ்செய்கின்றது கள். மாலயன் முதலான வானவர்களுமிந்த மாமறைக்காட்டு மணிகர்ணிகையில் நீராடி வரைமகளமர்வாமபாகமும், வார்சடை

…र नाम श्रीकण्ठनाम नराः ॥१५॥ यज्ञाश्च दानानि तपांसि
योगा नैकत्र स्थैः पापनिबर्हणेन तु । वेदादिवीर्यं
श्रीकण्ठनाम यस्तु कृत्वा व्ययाया दरीपदमायाः ॥१६॥ स्ना
तं द्विजा नास्यम् सर्वपुण्यं स्नात्वा तथोऽस्यां
ध्यायन्तीं चन्द्रमौलेः । वेदाः सनातनाः श्रुतिषितां
शिरांसि श्रीकण्ठनाम नरः ॥१७॥ योऽपि हाय स्वस्थः श्री
जाह्नवीं स्नातश्चिन्तति सर्वप्रयत्नजाः । द्वयोर्ण्यपार
पापिनीशेऽवश्यापप्य यो हि श्रीकण्ठनाम गाहाः ॥१८॥
स्नाति तस्य गङ्गादावि जाह्नवी गोमुखेऽमृतदायिनी

யும், பாதிமதிபதித்த பலமாமணிக்கிரீடமும், தோலளவுதொங்கு
மிருகாதுகளிலசைகின்ற கட்செவிகுண்டலமும், விரிவான நெற்
றியில் வரைகள் மூன்ருய் படியும் மூவுலக வெண்ணீறும், குங்கு
மத்திலகம்போல் குறைவறவிளங்கு திருமெஞ்ஞானக் கனல்கண்
ணும், காமனது கணேகள்போல் வளேந்த புருவங்களும், மூடியே
முடிக்கும் விழித்தே படைக்குமிருமதி இரவிவிழிகளும், சம்பக
மலர்மொட்டைச் சண்டைக்கழைக்கின்ற சரியான நாஸிகையும்,
படிகப்பலகைபோல் பளபளப்பான விரு கன்னப்பிரதேசமும்,
பவழக்கொழுந்தாகு முதடுகள் நடுவிலே முளேத்த பற்பூவரும்
பும், தாளடிபணிந்தவர் தாபந்துலேக்கின்ற புன்னகைக் காந்தியும்,
மலேமகள் முகம்பார்க்கும் வைரக்கன்னுடிபோல் வட்டச்சுபுகமும்
உள்வெளிப்புரமுள்ள வுலகங்களேக் கார்க்க வுசிதமாய் நடுவ
மைத்த வாலகாலத்தினுல் கறுத்த வான்முகில்போன்ற கனமான
கண்டமும், கோபுரக்கதவுபோ லகன்ற திருமார்பிலே படிந்த
பணிநூல்களும், கைலேயின் முடிகள்போலுயர்ந்த விருதோள்க
ளும், உரகநாயகனுடைய வுடல்போலவே நீண்டுருண்ட விருகை
களும், சிங்கத்தினிடைபோல் சிறுத்த விடைதன்னிலே தரித்த
வெண்புலித்தோலும், முகப்புமணிபோலவே முகமணியை முன்
காட்டு முரகவொட்டியாணமும், ஐராவதத்தினது துதிக்கைபோ
லழகான துடைகளின்வடிவமும், மன்மதன் மகுடத்தையொத்த
முட்டுக்களும், அங்கஜன்னம்புராத்தூணிகள்போலவே அமைந்த
முழங்கால்களும், பணிந்தவர் பவபந்த மறுப்பது திடமென்ருே
லிக்குஞ் சிலம்புற்ற செந்தாமறைப்பாதமும், காணவரிதான விரு
தாள்களேக் கார்த்திடும் மறைமணிப்பாதுகைகளும், பொருந்து

𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥௧௯॥
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌕𑍇𑌰𑌲𑌦𑍇𑌶𑍀𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌃 ॥௨௦॥
𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌰𑌾𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 । 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌵
𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥௨௧॥ 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 । 𑌨𑌦𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌜
𑌗𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥௨௨॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑌧𑍌 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌜
𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌮𑌸𑍇𑌵𑌤 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌯𑍌 𑌵𑌾
𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥ 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁
𑌰𑌾𑌰𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍 𑌸 𑌚 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁
𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥௨௪॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌰𑌿𑌮𑍁
𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌾 । 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌦𑍀 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ॥௨௫॥
𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰
𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥௨௬॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾
𑌸𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌤𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌵 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌕𑍁
𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௨௭ ॥ 𑌅𑌹𑌂 𑌕𑍇𑌰𑌲𑌦𑍇𑌶𑍀𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌰𑌾𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥௨௮॥ 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌨𑌾𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌭𑌾𑌷
𑌤 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥௨௯॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾
𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌭𑌜 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௩௦ ॥ 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾

மணவாளரைப் பணிந்து பரவசமாகிப் பலவாறு தொழுதேற்றி அழிவிலாச்செல்வமும், அதிகாரவுருதியும், அசையாத பேரறிவும் பெற்று வாழ்கின்றனர். முனிவர்களே! முன்காலத்தில் கேரளதேசத்தில் கௌண்டின்ய கோத்திரத்திலுதித்த திரிபுராரியென்கிறமறையோனொருவர் கங்காஸ்நானஞ்செய்வதற்காக வெகுதேசந்தாண்டிஜகன்னாதத்தில்தெரிசனஞ்செய்துகொண்டுவடக்கே நோக்கிச்செல்ல வழியிலொரு மடவையைக்கண்டு அடிபெண்ணே! நீயார்? யெங்கேபோகிறாயென்று வினவவப்பொழுதந்தமாது நான் யமுனை; சிவராத்திரியில் மறைக்காட்டிலுள்ள மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானத்திற்குப்போகிறேன்; நீராரென்றுகேட்கவேதியன் தன்வரலாற்றைச் சொன்னான். உடனே யமுனை, கங்காதேவியு மங்கே

[illegible]

தான் போயிருக்கிறாள்; ஆகையால் போவோம் வாரும்; இப்பொழுது கங்கை உமக்குத் தென்படமாட்டாளென்று சொல்லியுமந்த வார்த்தையைத் தள்ளிவிட்டு வாரணாஸிசென்று பாகீரதியைக்காணாமல் கலங்குந்தருணத்தில் ஓ அந்தண! என் சகியான யமுனையின் வார்த்தையைத் தள்ளிவிட்டீர்; வேதவனஞ்சென்று மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்யாதவரை யென்னைக்காணமுடியாதென்று சொன்ன வாகாய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பூசுரர்

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ ௪௪ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑍇𑌦
𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌸 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿
𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪௬ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌾𑌨
𑌯𑌯𑍌 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌨𑌰𑌾𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍌 ॥ ௪௭ ॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾
𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥ ௪௮ ॥ 𑌪𑌾𑌨𑌵𑌾𑌰𑌾
𑌣𑌸𑍀𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌦𑌿𑌶𑌮𑌾
𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ௪௯ ॥ 𑌵𑌿𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇
𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌯𑍌 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍋
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌗𑌾 𑌶𑍋𑌭𑌾 ॥ ௫௦ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌸𑍍𑌥𑍋
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑌸𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌸
𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ ௫௧ ॥ 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌗𑌮𑌿𑌷𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌨𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾
𑌨𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿
𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ ௫௨ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌨𑌯𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌥𑌗𑌾𑌂 𑌨
𑌦𑍀𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌿 ॥ ௫௩ ॥
𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌨𑌾𑌥𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿
𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍇𑌕𑌮𑍋𑌹𑌤𑌲 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌮
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑍋𑌷𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௪ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿
𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌦𑍀 𑌶𑍁𑌭𑌾 । 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌨𑌿
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌯𑌾 ॥ ௫௫ ॥ 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌲𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾
𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 । 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌟𑌵𑍀
𑌪𑍁𑌰𑍇 ॥ ௫௬ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇
𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁
𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௭ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀

திரும்பி வேதவநம்வந்து மூன்றுதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து மறைக்காட்டீசன் மலரடியைத் தொழுது மனமகிழ்ந்து வாராணசியை யடைந்து கங்கையைக்கண்டு ஸ்நாநஞ்செய்து விசுவேசனனுக்கிரகப்பெற்று கயையில் பிதுருதிருப்திசெய்துவிட்டுக் கேளஞ்சென்றார். வேதியர்களே! வேதவநதியின் வரலாறைச்சொல்

[illegible]

னுகின்றேன்; கேளுங்கள். முன்காலத்தில் ஸாகேதநகரத்தில் சகலகுணசம்பன்னனான ஸௌதாஸனென்றொரு வரசன் நீதிதவராம லரசு செலுத்திவருஞ்சமயத்தி லொருக்கால் வேட்டையில் விருப்பங்கொண்டு வாஜியெறி வனஞ்சென்று வெகுவித மிருகங்களை வதைக்கும்பொழுது ஒருபுதரில் கலையோடு கலந்திருக்கும் மானைக்கண்டு கணையாலடிக்க மாண்டுவிழும்பேடு மானுருவம் நீங்கி இராக்ஷஸியி னுருவமுற்று மரிக்க வப்போதந்தக்கலை இராக்ஷதனுகி யரசனைநோக்கி ஓ அரசனே! நான் ஸம்வர்த்தனென்கிற இராக்ஷதன்; நானென்பத்தினியுடன் மிருகவேஷங்கொண்டு சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தேன்; நிரபராதியான யென்னுடைய பாரியை நீ கொன்றபடியா லிதற்குத் தகுந்த விடையூரை யுண்டுபண்ணிகிறேனென்று சொல்லிவிட்டு ராக்ஷதன் மறைந்தான். பிரகு மன்னவனும் தன்னகரம்வந்து வஸிஷ்டரிடந் தன்வருத்தத்தைத் தெ

த்வயா ॥ ௬௭ ॥ ந்ருபஸ்ய வஸிஷ்டாய வ்ருத்தாந்தம் ஸக்ருத்ஸம் வதந் । ஸாவதாந த்வயா ராஜந் பவ யஜ்ஞவரஸ்யயா ॥ ௬௮ ॥ யதா ந வஞ்சயேத்ரக்ஷஸ்த்வாம் ராஜந் ஸத்ரநாஸ்யஹ । இதி தேநாநுஸிஷ்டோऽஸௌ திஷ்டிநா ராஜஸத்தம: ॥ ௬௯ ॥ ததா பரிஹாரார்த்தம் வஞ்சநாம் ராக்ஷஸஸ்ய ஸ: । கதாசித் ஸுநிவேஹோ வித்யாஸுஷ்டம் ஸர்வதா க்ரதௌ ॥ ௭௦ ॥ வஸிஷ்டோ யாஜயாமாஸ ஸ ந்ருபம் விதிவத்ததா । க்ரதா ஸமாப்தி கர்மாணி வஸிஷ்டோ ஸ்நிஸ்ருத்தவ: ॥ ௭௧ ॥ ததா மத்யந்திநம் கர்த்தும் ஸ்நாநாய ஸரயூநதீம் । வஸிஷ்டவேஷமாஸ்தாய ராக்ஷஸஸ்தத ந்தரே ॥ ௭௨ ॥ ராஜாநமப்யஸ்ருத்ய வாக்யமேதத்யாஸ வீச । ஸௌதாஸ போஜநே ராஜந் மாம்ஸமேவ ப்ரதேஹி மே ॥ ௭௩ ॥ மாம்ஸம் ஸம்பாத்ய ததா ஸ்வதேஷ்க்ஷா ஸ விநியயௌ । பாந ஸ ஸமேத்ய ப்ரவேஸ மாம்ஸமாதாய ஸத்வரம் ॥ ௭௪ ॥ பக்ஷா ராஜ்ஞே ததௌ தஸ்மை பாநார்தஹிதோ தாரஸவத் । ராஜ்ஞா ஸமர்பிதம் ப்ராஹ்ய பாதௌ ப்ரக்ஷாள்ய வாரிணா ॥ ௭௫ ॥ பதநாயேப்யரக்ஷ்யத்ய புரவர்பாதிகௌரவி । பாத்ரம் நிதாய பாரநோ போஜநம் மாம்ஸம் ததௌ ॥ ௭௬ ॥ போஜநம் மாம்ஸம் த்ருஷ்ட்வா வஸிஷ்ட: குபிதஸ்ததா । ப்ராஹ ராஜந் மாம்ஸாநாம் ஸஹ்யம் யதத்தவாநஸி ॥ ௭௭ ॥ ஹதஸ்த்வம் ராக்ஷஸம் ஹா

ரிவிக்க வஸிஷ்டரு மரசனே ! ஸாவதானமாயிருந்து ராக்ஷதன் வஞ்சனையை விலக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு நிசாசரன் நெருங்காதவண்ண மரசனுக்கு வேள்விசெய்வித்து வருஞ்சமயத் திலொருக்கால் வஸிஷ்டர் மாத்தியான்னஸ்நானத்திர்க்காகச் சரயுவையடைய வப்பொழுது இராக்ஷதன் வஸிஷ்டவேஷத்துடன் வந்து ஸௌதாஸா ! மாம்ஸத்தோடு கூடப்பாகம்பண்ணச்சொல்லென்று சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் மாம்ஸத்துடன் சுவயம்பாகிபோல் வந்து பாகம் பண்ணிவிட்டுச்சென்றான். பிறகு ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டுவந்த முனிவருக்கரச னன்னமளிக்க வதில் மாம்ஸத்தைக் கண்டு முனிவர் சினமடைந்து அடே ஸௌதாஸ ! அகாரணமாக வெனக்கு மாம்ஸத்தைக்கொடுத்தபடியால் மாம்ஸம் தின்னுகின்ற ராக்ஷதனைக்கடவாயென்று சபித்தார். உடனே

வஷ் யாஷி ஶோம்ஸஶயாஶிதழ । ஷஷஸ்ஶெகோऽய ஶீநிநா ந்ரு
வொ பவநஶ்ப்ரவீஸ ॥ ௭௮ ॥ ஸவெய ப்ராமிஷம் ப்ரஹாது
ஸாதிஷாஶந ஶெதழு ஶாழ । கதொऽவராயரஹிதெ கிம் ஶா
வொ.ஶயி தீயதெ ॥ ௭௯ ॥ ஷஷஸ்ஶெகோ ந்ருபதிநா உஷ்ள
ஸ ஶீநிஸ்ஷூஜவ: । யாகவா த ஸவிரம் காஜம் ஜாகவா ர
கெஷாவிவெஷிதழ ॥ ௮௦ ॥ ஷாதாநம் மஹாயாரோஸ யிஜாம்
ஶுவெயஶஸதஶழ । கவிவெகிநஶத்ருநம் ஶாவஷம் வ நிராமஷி ॥
॥ ௮௧ ॥ ஜாநஷ்ருஷிவிஹீநகவா ஜாக்ஞு ஷொஷொ ந விஷ்ருதெ ।
ஷாதாநம் நிஷ்ருஶீநெऽஷீது வஷிஷ்ெ ஶீநிவாஜவெ ॥ ௮௨ ॥
யநாஶநாமஸம் ஶிஷ்யம் ஶஷ்வாது ஶீநிவாஜவ । கவாஶவ்ரு
ஹம் ஶஷிஷ்யெऽதா ஹ்ருவராஶஶகாரிணழ ॥ ௮௩ ॥ ஜ
த்ருக்ஷா ஜஶஶாஷத்தெ ஹஷஸ் ஶஷ்டம் ந்ருவொஶீநிழ । தஶொ
ऽஷ்ரு ந்ருபதெ ஹாயா ஶஷயந்தீ விஶ்ருதா ॥ ௮௪ ॥ ஶ
ரஷ ஶாவகிர்யொஷ்ருக்ஷம் ஹதாரம் ஸா ந்ருவாரயக । ப்ரதி
ஶாவம் ஶரள கதாம் நாஹஷி கவ ஶஸிநூஶ ॥ ௮௫ ॥ ப்ர
ஸாஷநீயா ஶரவ ஸ்லிஶெஷ்ய: க்ரூஷா ஶஹளஜஸ: । ஶரஶும்
ஷம்க்ருத்ரு யொ ப்ரயாக கஷாவிஆ நராயஶ: ॥ ௮௬ ॥ ஸ
யாதி நரகம் வொரம் யாவஜ்ருதிவாகரள । வண்ணாஜாஷிஷ
ஜாயெத வஶ்ராஹரகஶெஷத: ॥ ௮௭ ॥ ஷதகு ஸஹாயா
பவநம் ஶ்ருக்வா வாக்யஶயொப்ரவீக । ஸஶ்ருஶக்ஷம் கவயா ஸாஷ்வீ
ஹ்ருவிவெகவரெ ஶயி ॥ ௮௮ ॥ கவிவெகஸஶாஹ்ருதம் ரொஷ
வஹ்நிம் வஶொஶ்ருஶெத: । நரஸ்ய ஶஶயெஷ்ருஸ ஸஜிதஸ்வ
பாஸ்வ: ॥ ௮௯ ॥ நாவஶெந்ரு கவஅவொऽஹம் ஷீவாக்ருஶவி

ஒன்றுமறியாத வரசன் முனிவரைநோக்கி நீரே மாம்ஸத்தை யா
சித்துவிட்டு யென்னைச்சபிக்கலாச்சுதா ? பதில் சபிப்பேனென்று
ஜலத்தைக் கையிலெடுத்ததைக்கண்டு மதயந்தியென்கிற மகாபதி
விருதையான அவன்பத்தினி மன்னவனைநோக்கி மன்னவா! இ
தென்ன காரியம்? அபராதஞ்செய்தாலும் குருவை நீ நானென்று
பேசினவன் கொடியநரகத்தை யடைவானே; சபிக்கவு மாரம்பித்
துவிட்டீர்களே; கோபத்தை யடக்குங்களென்று பணிந்து பிரார்த்
திக்க வரசனும் சினமடங்கி யோகமகிமையினால் விஷயமறிந்து

𑌯𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥ ௯௦ ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌸𑍍𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑌾𑌪𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌮𑍍 । 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௯௧ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌣𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌚𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌨𑍃𑌪 𑌶𑌾𑌪𑌵𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌨𑌂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 ॥ ௯௨ ॥ 𑌆𑌦𑍍𑌵𑌾𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇𑌽𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 ॥ ௯௩ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌾𑌷𑍍𑌵 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁𑌵𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 ॥ ௯௪ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌹𑌿 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ ௯௫ ॥ 𑌇𑌹𑌿𑌷𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌯𑍌 ॥ ௯௬ ॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌹𑌾𑌯𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 । 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑌾𑌪𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌃 ॥ ௯௭ ॥ 𑌇𑌨𑌾𑌹𑌨𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍇 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌆𑌦𑍍𑌵𑌾𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ ௯௮ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥ ௯௯ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ ॥ ௧௦௦ ॥ 𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥௧௦௧॥ 𑌪𑍍𑌰

தன்னை நொந்துகொண்டிருக்கும் முனிவனைப்பணிந்து பிரதிசாபத்தைவேண்ட வசிஷ்டரு மரசனைநோக்கி யரசனே! யென்வார்த்தை வீண்போகாது; பன்னிரண்டு வருஷம் சாபத்தை யனுபவித்துவிட்டுப் பிரகுவேதவநம் வந்துசேரு; சாபம் விலகிவிடுமென்று சொல்லிவிட்டாச்சிரமம் சென்றார். அரசனு முடனே இராக்ஷதனாகி வநஞ்சென்று வெகுவான பிராணிகளைக் கொன்று தின்று காலத்தைக்கழித்து முடிவில் வேதவநம்வந்து வசிஷ்டனரு வருத்தி வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனைப்பணிந்து பலவாராக ஸ்துதித்துச் சாபம்நீங்கி வேதவநேச

ஶ்ருத்வ ப்ரீணயந் வாசா ராஜாநம் வ்ருஷவாஹந: । ப்ராஸா
விநிர்மிதஸ்த்வத்த: தேவதீயேऽத்ர நிர்ஜநாத் ॥ ௧௦௨ ॥ ஸ்யோ
த்யாநம் மத்ஸு ஸம்ப்ராப்தே ராஜ்யம் பாலய ஸோऽபிரம் । ஜீர்ணம் ஸம்ஸ்க்ரு
த்ய ஶ்ரீ ஸத்ய நவீகாரம் ப்ரவோதத: ॥ ௧௦௩ ॥ ப்ராகாரம் கோ
புரம் ஶ்ருங்கம் மண்டபம் காரம் ஸம்ஸ்தத: । ரதோத்ஸவாதிகம்
வீதீஷு ஜநவர்ணித்ய ஸாதநா: ॥ ௧௦௪ ॥ ரதோத்ஸவம் காரயி
ஷ்ய ஸம் ஸமேத்ய ப்ரதிவத்ஸரம் । உத்ஸவாதிகம் ஸம் ப்ராமாந்த தேவ
ஸம் ப்ரவஸ்தத: ॥ ௧௦௫ ॥ ஏவம் க்ருதே ஸம் ராஜேந்த்ர புர
த்ரயஸ்த்ரஸ்தித: । தத்க்ஷணாத் ஸோமாந் விமாநமந்தே ஸா
யுஜ்யஸம்ஸ்வ்யஸி ॥ ௧௦௬ ॥ ஏவமேதத்ய ப்ரவதிஸ்ரூதிகா
நநவாஸிநா । தயேத்த்யக்ஷா ப்ரணவேஶம் மகாய ஸர்வ
ஶம் பந: ॥ ௧௦௭ ॥ ஸ்ஹிஷிக்ஷஸ்யோத்யாயாம் பாலயாஸஸ தே
ஜிநீம் । ததோ பஹுதிநை: காலே கதே ஸ ப்ரவபம்ம
ஹ: ॥ ௧௦௮ ॥ பஹுத்ரவ்யம் ஸமாதாய தேவாரண்யம் ஸமேத்ய ச ।
ஸ்காந்த ஸகலம் ராஜேந்த்ரா தேவாரண்யாயிவோதிதம் ॥ ௧௦௯ ॥
வாஸோஹப்ரதக்ஷிணஹாராம்ஶ்ச தத்ர தேவாய ஹப்ரவதி: । ப்ர
த்யுத் ஸோத்ஸவம் க்ருத்வா தேஹாந்தே ஸோக்திஸாவ ஸ: ॥ ௧௧௦ ॥
ஸதா விப்ரா ஜநா யேதே தேவகாநநவாஸிநே । ரதோத்ஸ
வாதிஶோஹாயலம் பதாகாத்ஸத்வாஸாந் ॥ ௧௧௧ ॥ தாவீஶ்ச
ந்த்ரகாஶ்யா ஸஸ்ஹப்ரதக்ஷிணஸக்திகாந் । பவிவாரகஹ்ருத்யாம்
ஶ்ச வாத்யாநி விவிதாநி ச ॥ ௧௧௨ ॥ ப்ரயச்சந்தி நராஸ்தேஷு ஶி
வஸாயுஜ்யஸாப்நுயு: । ஸம்ஹாவநஸப்ரதாதிஷூதாநிச மா
வாநிச ॥ ௧௧௩ ॥ ஷஷ்டாநி நாஸிகேராணாம் ஸஸ்பூர்ணஸ்தம்ப
ஷாம்ஸ்தயா । பயோதயிவ்ருதகேஷ்வ யச்சாந்யத்ஸ்த கிஞ்சந ॥
॥ ௧௧௪ ॥ தத்வா ஸஹோத்ஸவம் ஹக்த்யா காரயந்தி ஸநாமவி । தே
யாந்தி ஶிவஸாயுஜ்யம் வாநராவ்ருத்திவர்ஜிதம் ॥ ௧௧௫ ॥ உக்தே
ஷு தேஷு ஸவேஷு கிஞ்சித்கார்யகிஞ்சந: । ப்ரயாதி

உஞ்ஞையிலீசனுக்குப் புதிதாக வாலயநிர்மாணஞ்செய்து வீதிகளையேற்படுத்தி விப்பிரரை வசிக்கச்செய்து ரதோத்ஸவம் முதலான வுத்ஸவங்களைச் செய்வித்துத் தனது நகர் சென்று முடிசூட்டிக்கொண்டு புத்திரமித்திராளுடன் போகத்தையனுப

ஶிவஸாயுஜ்யம் நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ ௧௧௬ ॥ பஹு-
த்ரவ்யாட்யவதி ப்ரயச்சேத் ஸ்வஶக்தித: । யஶக்த்யோ அல்பயோகாத்ஸ்யா-
த் இதி ஶாஸ்த்ரார்த்தநிஶ்சய: ॥ ௧௧௭ ॥ ஏவம்ப்ரபாவம் விப்ரே-
ந்த்ரா வேததீர்த்தமநுத்தமம் । யத்ர ஸ்நாத்வா ஹி ஸௌதாஸோ
ராக்ஷஸத்வம் ஸமத்யஜத் ॥ ௧௧௮ ॥ ஶேஷேணாப்யஸ்ய மஹிமா
வக்தும் நைவ ஹி ஶக்யதே । வேததீர்த்தஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வே-
தாரண்யஶ்வஸ்யம் ॥ ௧௧௯ ॥ வேத்தி நைவேதரோ விப்ரா
ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாதயஸ்ஸுரா: । ஶ்ரீஸூத:— அதேதாநீம் ப்ரவ-
க்ஷ்யாமி கோடிதீர்த்தஸ்ய வைபவம் ॥ ௧௨௦ ॥ யத்ஸ்நாத்வா ஸர்வ-
பாபேப்யோ முச்யதே மாநவோ புவி । யதா ஹி ஸர்வதே-
வேப்யோ மஹாதேவோ(அ)திகஸ்ஸ்ம்ருத: ॥ ௧௨௧ ॥ ததா ஸர்வ-
தீர்த்தேப்ய: கோடிதீர்த்தம் விஶிஷ்யதே । அத்ர வ: கதயிஷ்யாமி
இதிஹாஸம் புராதநம் ॥ ௧௨௨ ॥ புரா த்ரவிடதேஶே
(அ)பூத் ஹேமாங்கத இதி ஶ்ருத: । வைஶ்ய: க்ருஷி-
[illegible] ॥ ௧௨௩ ॥
சதுஷ்கோடியுதம் தேந வாணிஜ்யயா ஸமார்ஜிதம் । பஹு-
காலம் ஸ வைஶ்யஸ்து [illegible] நநேகஶ: ॥ ௧௨௪ ॥ [illegible]
[illegible] ஸம்ஸாரேஷு [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௨௫ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௨௬ ॥ ஏவம் பஹுதிதம் காலம் [illegible]
[illegible] । [illegible]

வித்து முடிவில் முக்தியையுமடைந்தான். ஆகையால் வேதநேச னுக்கு விபவத்திற்குத் தக்கபடி பூஜைகள் செய்விக்கவேண்டியது. தனமுள்ளவனதிகமாகவும் தரித்திரன் பலமாத்திரமாகவுஞ் செய் தாலுமிருவர்களும் சமமாகபோகமோக்ஷங்களை யடைவார்கள். அகோ வேதநதியின் வைபவத்தை வேதவநேசனைத்தவிர யாரறி வார்கள்? ஆதிசேதுவின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன்; கே ளுங்கள். தமிழ்நாட்டில் ஹேமாங்கதனென்கிற வொரு வைசியன் வியாபாரத்தால் நாலுகோடிதனஞ்சம்பாதித்து மொருவித தர்ம முஞ்செய்யாமல் கிழத்தன்மையடைந்து பிறகு பரியாலோசித்து

[illegible] कृत्वा ॥ १२७ ॥ यतो नय[illegible] सञ्चितः । इति शोकाकुलो वैश्यस्[illegible] ॥१२८॥ [illegible] पुत्राभ्यां [illegible] । [illegible] ॥ १२९ ॥ [illegible] ॥ १३० ॥ [illegible] ॥१३१॥ [illegible] ॥१३२॥ [illegible] ॥१३३॥ तस्य [illegible] ॥ ॥ १३४ ॥ तस्य पुत्रौ दुरात्मानौ सुदेववसुदेवकौ । [illegible] गणिकापती ॥ ॥ १३५ ॥ [illegible] नाशयामास[illegible] । नटकेभ्यो गायकेभ्यो गणिकाभ्यो ददायतुः ॥१३६॥ [illegible] ॥ १३७ ॥ [illegible] ॥ १३८ ॥ [illegible] ॥ १३९ ॥ [illegible]

வருத்தமுற்று தனத்தில் பாதியை இரண்டு புத்திரானுக்குங் கொடுத்துவிட்டுப் பாதியையெடுத்துக்கொண்டு பத்தினியுடன் கமலாலயம்வந்து சிவதர்மங்களைச்செய்து சிவானுக்கிரகத்தா லிருவர்களும் கைவல்லியத்தை யடைந்தார்கள். பிரகு அவன்புத்திரர்களான சுதேவ வசுதேவர்கள் தாசிகளிடம் தனத்தை யொப்பிவித்துவிட்டுத் திருடியடியுண்டு வனஞ்சென்று வழிப்பறி பரித்து வதைசெய்து மகாபாபங்களை யடைந்து முடிவில் யமலோகத்தைய

[illegible] ॥ ௧௪௦ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௪௧ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௪௨ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௪௩ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ ௧௪௪ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௪௫ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௪௬ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௪௭ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௪௮ ॥ [illegible]
॥ ௧௪௯ ॥ [illegible]
॥ ௧௫௦ ॥ [illegible] ॥ ௧௫௧ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௫௨ ॥
[illegible] ॥ ௧௫௩ ॥ [illegible]

டைய அவர்களிலொருவனை யமன் நரகத்தில் தள்ளி மற்றொரு வனை சுவர்க்கத்திற்கனுப்பும்பொழு தவனிதென்னவென்று விசாரித்துத் தன்னிடம் வேதவநத்திலுள்ள தனுஷ்கோடியின் திவலை தெரித்தபுண்ணியமென்றறிந்து அதில் பாதி கொடுத்துத் தன்சகோதரனையு மழைத்துக்கொண்டு சுவர்க்கஞ்சென்றான். முனிவர்களே! இப்பேர்ப்பட்ட தீர்த்தங்களுடன் கூடின வேதவநத்

अस्य माहात्म्यं यावद्वक्तुं न शक्यते । स तस्य वैभ
वं वक्तुं शक्नोऽवेत्ति वा न वा ॥ १५४ ॥

इति श्रीब्रह्मकैवर्ते वेदारण्यमाहात्म्ये

तीर्थप्रशंसायां सौदासचरित्रं नाम

दशमोऽध्यायः ॥

इति अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥

अथ एकोनशततमोऽध्यायः ॥

श्रीसूतः— अथ यात्राक्रमं वक्ष्ये वेदारण्यस्य तद्द्विजाः । स्नात्वाऽऽवश्यविधानात्तु भस्मोद्धूलितविग्रहः ॥ १ ॥ रुद्राक्षमालाभरणः सपवित्रश्शुविस्मिता । प्राणायामत्रयं कृत्वा विघ्नेशं नत्वा शिवम् ॥ २ ॥ वेदारण्यस्य यात्रां वै करिष्येऽहमितीरयन् । वेदकानननायकस्य सेवार्थं निमन्त्र्य तत्रात् ॥ ३ ॥ वेदकानननायोऽयं सर्वापद्भ्योऽभिरक्षतु । इति संकल्प्य पुत्रानिमन्त्र्य वै स्वगृहाद्बहिः ॥ ४ ॥ जपन् पञ्चाक्षरं मन्त्रं प्रणवेन समन्वितम् । सत्कामो जितक्रोधो

தின்வைபவத்தை யாரறிவாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார். பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி எட்டாவது அத்தியாயம் ஸௌதாஸ சரித்திரம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றி ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியுஞ் சூதமுனிவர் சௌநகாதிமுனிவர்களை நோக்கி வேதவநயாத்திரையின் கிரமத்தைச்சொல்லுகின்றார். முனிவர்களே! யாத்திரை செய்கின்றவர்கள் தனது கிராமத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து நித்தியவிதி முடித்துத் திருநீறு பூசி ருத்திராக்ஷங்கள் பூண்டு பத்தினி புத்திரன் முதலானவர்களோடு யாத்திராதானஞ்

𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌦𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈
𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾
𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥
॥ ௭ ॥ 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾 ॥ ௮ ॥ 𑌸𑌗
𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿
𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌾𑌮𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑍈𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌏𑌵𑌂
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀
𑌰𑍍𑌤𑌨𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥ ௧௦ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋
𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌥 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌕𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰
𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰
𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍈 । 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌣𑌿𑌕
𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥ 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌤𑍇
𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥
॥ ௧௩ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌚 𑌭𑍈
𑌰𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥ 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾
𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍇 । 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌿𑌨𑍇 ॥ ௧௫ ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍

செய்து பிரஸ்தானம் பண்ணி வாகனம், கொடை, பாதுகை, தாம்பூலம், ஸ்திரீசங்கம், விருதாவார்த்தை முதலானதுகளைத்தள்ளிச்சமித்திலக்கினியை யாரோபம் பண்ணிக்கொண்டு நித்தியவிதி தவராமல் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வழியில் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்துச் சிவகதாம்ருதத்தைப் பானம்பண்ணிக்கொண்டு வேதவநம்வந்து மணிகர்ணிகையை யடைந்து பாதப்பிரக்ஷாளனஞ்செய்து ஆசமனம்பண்ணி மூன்றுதரம் பிராணாயாமஞ்செய்து சங்கற்பம் பண்ணி வேதவநேசனையும் டுண்டிவிநாயகரையும் தெண்டபாணியையும் பணிந்து அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு மணிகர்ணிகையிலரையளவுஜலத்தில் நின்றுகொண்டு, "நமோவேதாந்தவேத்தியாய வேதகாநநவாஸிநே, தீர்த்தாதிபதயே துப்பியம் சர்வபாபப்பிரணாசிநே'யென்றுசொல்லிக்கொண்டு மூன்றுதரம் முழுகி ஸ்நாந

ஷித்ராதீநுவ்ருத்திவாஸிபி: ॥௧௬॥ ஸர்வதீர்த்தமயம் தோயஸ்நாத்வா
ஶுத்த்யா ஸர்வஸமாஹித: । க்ஷேத்ரஶ்ராத்தம் ப்ரகுர்வீத தத்தீர்த்தே ஸோ
த்ரீயக: ॥ ௧௭ ॥ தர்ப்பணஞ்ச தத: குர்யாத் பித்ருப்யோ விதரந்
வ்ருத்தி । வேததீர்த்தம் ததோ கத்வா ஸ்நாநமேவம் ஸமாசரேத் ॥௧௮॥
ஸர்வஶ்ராத்தம் ப்ரநாயேதி தத்ஸ்நாநே ஶுத்தமாநஸ: । க்ஷேத்ர
ஶ்ராத்தாதிகம் ஸர்வம் பூர்வவச்ச ஸமாசரேத் ॥௧௯॥ தத: கோ
டிம் ஸமாஸாத்ய ஸ்நாநம் விஜிதேந்த்ரிய: । பாஷாணம் ப்ரதி
ஸம்ஸ்க்ருத்வா தத்ஸ்நாநம் ஸமாசரேத் ॥௨௦॥ அந்யாநி பூர்வவத்கா
ர்யாணி ஸம்ஸ்காராதீநி ஶாஸநாத் । ததோ வேதாடவீநாதம் ஸேவி
தும் ஸமுபாவ்ரஜேத் ॥ ௨௧ ॥ ப்ரதக்ஷிணத்ரயம் க்ருத்வா நம
ஸ்காராம்ஶ்ச பஞ்சகாந் । ஸ்தோத்ரைஸ்ஸ்துத்வா மஹாதேவம் வே
தாரண்யாதிநாயகம் ॥ ௨௨ ॥ யதாஶக்தி தநம் தத்யாத் தா
ந்யம் வா யச்ச கிஞ்சந । தீபம் குர்யாத் யதாஶக்தி தூபைஶ்சைவஸுரா
ஸௌரபை: ॥௨௩॥ நைவேத்யஞ்ச யதாஶக்தி தண்டுலாம்ஶ்ச மஹா
நிச । க்ஷீரம் ததி க்ருதம் ஶாகம் நாரிகேளாதிகம் ததா ॥ ௨௪ ॥
தத்யாத்வித்தாநுஸாரேண வித்தமோஹம் விவர்ஜயேத் । தத்தி
நே சோபவாஸம் ச குர்யாத்ஸஜ்ஜநஸந்நிதௌ ॥ ௨௫ ॥ ஜபந்
பஞ்சாக்ஷரம் மந்த்ரம் ருத்ரஸூக்தாநி சைவ ததா । ததஸ்ஸந்த்யா
முபாஸீத ஜபேச்சைவ வேதமாதரம் ॥ ௨௬ ॥ ஆஹ்நிகாந்யம்
தத: குர்யாத் ஶிவத்யாநபராயண: । அந்நாத்யைர்ஷட்ரஸாதிதை
ஸம்யுக்தை ஸ்நாத்வா தீர்த்தே ச வாக்யத: ॥ ௨௭ ॥ ஸத்யோஜா
தாஸ்ய விதிவஜ்ஜபேச்ச பஞ்சாக்ஷரம் மநும் । ஶ்ராத்தாநுக்ருத்யம்
நிவர்த்ய க்ருத்வா சைவ வைஶ்வதேவிகம் ॥ ௨௮ ॥ வேதார

தர்ப்பணம்பண்ணித் தலைதுவட்டி வெள்ளைவஸ்திரங்கட்டி வெண்ணீரிட்டு ருத்திராக்ஷமணிந்து பிதுருக்களையுத்தேசித்து சிரார்த்த தர்ப்பணங்கள் செய்து ஸ்தலவாசிகளான வேதியர்களுக்குச் சக்திக்குத்தக்கபடி தனம் தான்னியம் வஸ்திரம் முதலானதுகளைத் தானஞ்செய்து வேததீர்த்தத்திலும் தனுஷ்கோடியிலும் விதிப்படி ஸ்நாநம்பண்ணி வேதவநேசன் சன்னிதானம் வந்து தூபதீபநைவேதனங்களாலாராதித்து மூன்றுபிரதக்ஷிணமுமைந்துநமஸ்காரமுஞ்செய்து அன்று உபவாசமிருந்து மறுநாள் காலையில் ஸ்நாநம்பண்ணி நித்தியவிதிமுடித்து மறையோர்களுக்கறுசுவையு

𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ ௨௯ ॥ [illegible] ॥ ௩௦ ॥ [illegible] ॥ ௩௧ ॥ [illegible] ॥ ௩௨ ॥ [illegible] ॥ ௩௩ ॥ [illegible] ॥ ௩௪ ॥ [illegible] ॥ ௩௫ ॥ [illegible] ॥ ௩௬ ॥ [illegible] ॥ ௩௭ ॥ [illegible] ॥ ௩௮ ॥ [illegible]

டனன்னமளித்துத் தெக்ஷிணைகொடுத் தவர்களனுமதியின்பேரில் மௌனமாகப் போஜனஞ்செய்து யாத்திரையை முடிக்கவேண்டியது. நித்தியவிதிதவறினல் யாத்திரை ஸபலமாகாது. இவ்விதமாக யாத்திரை செய்தவர்கள் மகத்தான போகங்களை புஜித்துவிட்டு முடிவில் முக்தியையுமடைவார்கள். வேதவநேசனுடைய ஆலயத்தில் கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் மதில்களைக்கட்டினவர்கள் கைலையைவிட்டகலார்கள். வேதவநேசனுக்குஆடையாபரணம் தாஸீதாஸர்களைக்கொடுத்தவர்கள் மறுபடிமாதாவின் குக்ஷியையடையார்கள். வேதவநவாசிகளான வேதியர்களுக்கு நல்லக்ஷேத்திரங்களைத்தானஞ்செய்தவர்களுக்கும் வேதவநேசன் பூஜைக்காகப் பூந்தோட்டமேற்படுத்தினவர்களுக்கும் கைலை சொந்தமாகும். வேதவநத்திலொருதடவை மந்திரஜபமும் மற்றவிடத்தி லாயிரஞ்செபமும் சமமானதால், மந்திரசித்தியை விரும்புகின்றவர்கள் வேதவநம்

उत्सृष्टविप्रहीनश्च । औपासनपरित्यागी पञ्चयज्ञविलोप-
कः ॥५९॥ सन्ध्यावन्दनहीनश्च वेदाभ्यासविवर्जितः । अग्नि-
दो गरदश्चैव ब्रह्महा गुरुतल्पगः ॥६०॥ स्वर्णस्ते-
यी सुरापी च तत्संसर्गरताश्च ये । परदाररताश्चापि
अन्नविक्रयिणश्च ये ॥६१॥ सन्मार्गभेदी पृथक्पाकी यतिब्राह्म-
णदूषकः । अत्याशी वेदविक्रेता ये चान्ये पापिन-
स्तथा ॥६२॥ वेदारण्यं तु ते प्राप्य मुच्यन्ते सर्व-
किल्बिषात् । विपापोपहतानां तु पापानां मुक्तिमु-
त्तमाम् ॥६३॥ विप्रं करोति यः पापी ब्रह्महा स उदीर्य-
ते । सोऽप्यस्य क्षेत्रमाहात्म्यात् मुच्यते सर्वकिल्बि-
षैः ॥६४॥ ब्रह्महत्यासमानानि पापान्यन्यानि यानि वा ।
तानि सर्वाणि नश्यन्ति वेदारण्यस्य कीर्तनात् ॥ ६५ ॥
शुश्रूषार्थं तु यो हन्ति गणिकायाः स्तथैव च ।
शूद्रेणैवाभ्यनुज्ञातो यो हन्ति ब्राह्मणा-
शनम् ॥६६॥ सुरापीत्युच्यते सोऽयं ब्रह्मविद्भिर्म-
हात्मभिः । पतितान्नं तु यो हन्ति शूद्रान्नं यः प-
रित्यजेत् ॥ ६७ ॥ यस्सुरापीस्त्रियं गच्छेत् स सुरापी-
त्युदीर्यते । सोऽप्यस्य क्षेत्रमाहात्म्यात् तस्मात् पा-
पात् प्रमुच्यते ॥६८॥ यानि चान्यानि पापानि सुरा-
पानसमानि तु । तानि सर्वाणि नश्यन्ति वेदारण्यस्य

வந்து வன்னிமரத்தடியிலிருந்து ஜபித்தால்கட்டாயம் சித்திகை கூடும். ஸந்தியாவந்தநம், வேதாத்தியயனம், ஔபாஸநம், அக்கினிஹோத்திரம், பஞ்சயஞ்ஞம் முதலானதுகளை விட்டவர்களும், அக்கினிவைத்தல், விஷங்கொடுத்தல், பிரம்மஹத்தி, சுவர்ணஸ்தேயம், ஸுராபானம், குருபத்தினீகமனம், பரதாரகமனம், அன்னவிக்கிரயம், நல்லமார்க்கத்தைப்பேதித்தல், தனக்குவேறு வந்தவர்களுக்குவேறாக வீட்டில் பாகம்பண்ணுதல், யதிகளையுமந்தணர்களையுந் தூஷித்தல், பிரம்மஹத்திக்குச் சமானமான தாகத்திற்குத் தண்ணீரருந்துகின்றவர்களைத் தடுத்தல், ஸுராபானத்திற்குச்சமமான சூத்திரான்னத்தையும் வேசிகளினன்னத்தையும் புசித்தல், சூத்திரனுத்திரவின்பேரில்பிராம்மணகிரகத்தில், புசித்தல்

கீர்த்தநாத் ॥ ௪௯ ॥ [illegible] ததா2 [illegible] । [illegible] ஸ்வர்ணஸ்தேயீ ஸ உச்யதே ॥ ௫0 ॥ யாநி சாந்யாநி பாபாநி ஸ்வர்ணஸ்தேயஸமாநி ச ॥ வேதா3ரண்யே ஸக்ருத் ஸ்நாநாத் தாநி நஶ்யந்த்யஸம்ஶயம் ॥ ௫௧ ॥ [illegible] ருத்3ராக்ஷசோரகஃ [illegible] நாம் சோரகஶ்சைவ ஸ்வர்ணஸ்தேயீதி கீர்த்யதே ॥ ௫௨ ॥ [illegible] க்ஷேத்ர [illegible] பாபாத் ப்ரமுச்யதே । யாநி சாந்யாநி பாபாநி ஸ்வர்ணஸ்தேயஸமாநி ச ॥ ௫௩ ॥ வேதா3ரண்யே ஸக்ருத் ஸ்நாநாத் தாநி நஶ்யந்த்யஸம்ஶயம் । [illegible] ஸஹோத3ரீம் ॥ ௫௪ ॥ [illegible] ததா2 । [illegible] ॥ ௫௫ ॥ ரஜஸ்வலாம் [illegible] ॥ ௫௬ ॥ [illegible] । யாநி சாந்யாநி பாபாநி [illegible] ॥ ௫௭ ॥ தாநி ஸர்வாணி நஶ்யந்தி வேதா3ரண்ய [illegible] ॥ ௫௮ ॥ வேதா3ரண்யம் ஸமாஸாத்3ய [illegible] ப்ரமுச்யதே । [illegible] ॥ ௫௯ ॥ [illegible] । [illegible] வேதா3ரண்ய [illegible] ॥ ௬0 ॥ [illegible] ॥ ௬௧ ॥ [illegible]

குடிகாரன்வீட்டில் புஜித்தல், குடிகாரன் மனைவியை மறுவுதல், சுவர்ணஸ்தேயத்திற்குச்சமானமானகற்பூறம், பாக்கு, ஈயம், வெங்கலம், சந்தணம், ருத்திராக்ஷம் முதலானதுகளைத்திருடல், குருபத்தினிகமனத்திற்குச் சமானமான சகோதரம், சகோதரத்தின் பத்தினி, நீசஸ்திரீ, சகாவின்பத்தினி, ரஜஸ்வலை முதலானவர்களை மறுவுதல் முதலான மகாபாபங்களும் வேதவநத்தில் பஞ்சு போல் பறந்து விடும். ஹரிஹரர்களைப் பூஜிக்காமலும் அவர்களுடைய திருநாமங்களை யுச்சரிக்காமலும், விபூதிருத்திராக்ஷந்த

ரிக்காமலும், ருத்திரம் சமகம் புருஷஸூக்தம் பஞ்சசாந்தி முதலானதுகளைச் செபிக்காமலுமிருக்கின்ற மகாபாபிகளும் வேதவநேசன் தெரிசனத்தினுல் முக்தியை யடைவார்கள். முனிவர்களே! விரிவாய்ச் சொல்லுவதிலென்னபலன். செய்தநன்றி மறந்த விசுவாஸபாதகியுங்கூட வேதவநத்தில் கதியடைவான். பிரமஞ்ஞானமில்லாதவர்களுக்குங்கூட வேதவநத்தில் மரணத்தினுல்

தம் முதா ॥ ௭௫ ॥ தேஷாஞ்ச ப்ரஹ்மஹத்யாநாம் முதோ ராஶி-
க்ஷயம் வ்ரஜேத் । ஸேவநீயமிதம் தஸ்மாத் வேதகாநநமாதராத் ॥ ௭௬ ॥
கோடிதீர்த்தம் வேததீர்த்தம் ததைவ மணிகர்ணிகா । ஸேவநீயமிதம்
புண்யம் பவித்ரம் பாபநாஶநம் ॥ ௭௭ ॥ ஸேவநீயோ விடங்கே-
ஶோ வேதாரண்யாதிவஸ்தயா । வேதாரண்யம் வேததீர்த்தம் த-
ததைவ மணிகர்ணிகாம் ॥ ௭௮ ॥ கோடிஞ்ச ராகவேண க்ருத
ஸேதுவிபூஷிதாம் । ஶக்யாவதாரஷ்டயே தேஷு ராஜநாய
தர்ஶநம் ॥ ௭௯ ॥ யஸ்நாதி மாநவோ விப்ராஸ்ஸம்ஸ்த்: பாத
காயாமதஃ । விமாநவரமாரூஹ்ய ஶிவலோகே மஹீயதே ॥
॥ ௮௦ ॥ வேதாரண்யம் ஸமாஶ்ரித்ய ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகாந்மகாந் ।
யஃ கரோதி த்விஜோ விப்ரஸ்ஸ்வல்பதக்ஷிணயாபி ஸஃ ॥ ௮௧ ॥ மஹ
த்பலமவாப்நோதி நசிரம் ஸம்பூர்ணதாம் வ்ரஜேத் । வேதார
ண்யஸ்ய யோ ஹி ஶரணம் யாதி மாநவஃ ॥ ௮௨ ॥ ஸமஸ்தஸப்த
பாபேப்யஃ ஸாயுஜ்யம் மஹதே ஹரேஃ । வேதாரண்யாதிவம் தே
வேவ விடங்கேஶம் ஸ்மரந்நிவ ॥ ௮௩ ॥ அந்யகாலே ததா ஸ
வேஷு ததாஸாயுஜ்யமவாப்நுயுஃ । ஸர்வபாபமிதம் ஸர்வம் யேவது
ஷ்டிமாநீஶ்வராஃ ॥ ௮௪ ॥ தேஷாம் ராகவாதஸ்யாதஸ்யாவதாஹரத
ஸம்பவேத் । ஸர்வபாவே மாநீவே ப்ரஸ்தா மஹாதோஷஉதாஹ்ரு
தஃ ॥ ௮௫ ॥ ஶ்ரேயஸ்காமோ நரோ விப்ரா நாநாபாவாதிமாநீரயேத் ।
விஷ்ணோஃ பூர்வாவதாரேண ராகவேணைவ க்ருதஃ ॥ ௮௬ ॥
ஸேதுர்யஸ்ய ப்ரஸாதேந தேவீ நாமகவத்தமே । தஸ்ய தேவ
ஸ்ய மஹிமா கதம் வா வர்ண்யதே மயா ॥ ௮௭ ॥ வேதாரண்யாதிவம்
ஸேவ்யம் விடங்கேஶம் ஸ்மரந்நிஹ । ஸர்வபாபவிநிர்முக்தாஸ்ஸ

முக்திசித்திக்கும். வேதாரண்ணியம் வேததீர்த்தம் கோடிதீர்த்தம் மணிகர்ணிகை வேதவநேசன் விடங்கேசன் முதலியவர்களைக் கட்டாயம் தெரிசிக்கவேண்டும். வேதவநத்தில் கொஞ்ச தெக்ஷிணைகொடுத்து யாகஞ்செய்தாலும் பூர்ணபலங்கிடைக்கும். வேதவநேசனை நினைத்துக்கொண்டு மற்றவிடத்தில் மரித்தாலும் முக்திசித்திக்கும். முனிவர்களே! இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை வெறும் ஸ்துதியென்று நினைப்பவர்கள் கொடியநரகத்தை யடைவார்கள். வேதவநேசனுக்கு மகாநைவேதநஞ்செய்

ஸ்நாதி யாதி பரம் பதம் ॥ ௮௮ ॥ மஹாபிஷேகம் குர்வந்தே வே
தாரண்யாதிபஸ்ய ய: । கங்காதிஸர்வதீர்தேஷு ஸ்நாநே தா
நாத் ஸம்பத: ॥ ௮௯ ॥ மஹாநைவேத்யகர்தாரோ வேதா
ரண்யாதிபஸ்ய யே । தே யாந்தி சிவஸாரூப்யம் யாவதா
வா விநிர்மிதா: ॥ ௯௦ ॥ வேதாரண்யம் வேததீர்தம் கோடிஜ
மணிகர்ணிகாஸு । உமாஸஹவேஷம் தேவம் தயா விடங்க
கம் ॥ ௯௧ ॥ ஸ்மரந்தி ப்ராதருத்தாய யே நராஸ்தேऽபி வா
விந: । ப்ரயாந்தி பரமம் ஸ்தாநம் யத்ர தேவோ வ்ருஷத்வஜ: ।
॥ ௯௨ ॥ வேதாரண்யம் ப்ரயாஸ்யேऽஹம் தத்ரைவ நிவஸாம்ய
ஹம் । இதி யஸ்ஸததம் ப்ரூதே ஸோऽக்ஷயம் ஸர்வமச்நு
தே ॥ ௯௩ ॥ உபநயே த்விஜாதீநாம் காலநீதே ஹ்யதிக்ர
மே । வேதாரண்யம் ஸமாகத்ய ஸ்நாத்வா தீர்தத்ரயேऽபி வ ॥
॥ ௯௪ ॥ வேதகாநநநாதஸ்ய விடங்கேசஸ்ய ஸந்நித: । உபநீய
ஸ்வா தத: பச்சாத் ப்ரஹ்மசர்யம் ஸமாசரேத் ॥ ௯௫ ॥ அந்யதா
ப்ரஹ்மவநீதேஸ்ய யோக்யதா நபவிஷ்யதி । ப்ரஹ்மசாரீவ
ஸ்த்ரீஸங்கே வேதாரண்யம் ஸமேத்ய தூ ॥ ௯௬ ॥ ஸ்நாத்வா தீர்த
த்ரயே ஸம்யக் ததோ தேவாலயம் வ்ரஜேத் । வேதாரண்யாதி
பம் த்ருஷ்ட்வா விடங்கேசஸ்ய ஸந்நித: ॥ ௯௭ ॥ ஸோபவாஸ்தஸ்து ஸர்வா
மஹாதேவ ஸமோபோஷ்ய திநபஞ்சகம் । பஞ்சாக்ஷரமநோர்ஜ
ப்யா ஜபித்வா பஞ்சஸாஹஸ்ரம் ॥ ௯௮ ॥ ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ஸகலாந்
பாபாந்நாசயேத் கார்யா விசாரணா । ஸ்தலேऽஸ்மிந் ப்ரோக்தஜே தோஷே

துவைத்தவர்கள் சிவலோகத்தை யடைவார்கள். மகாபிஷேகஞ் செய்துவைத்தவர்கள் கங்கைமுதலான நதிகளில் ஸ்நாநஞ்செய்தபலத்தை யடைவார்கள். வேதாரண்ணியம் போகின்றேன்; அங்கேயே வசிக்கின்றேனென்று யெவனடிக்கடி சொல்லுகின்ரு ஞே; அவனுங்கூட அழிவற்ற பலத்தை யடைவான். உபநயந காலந்தவரிவிட்டால் வேதவநம்வந்து மூன்றுதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்வித்துப்பிரகு உபநயநஞ்செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் யோக்கியதை கிடையாது. பிரம்மசாரிக்கு ஸ்திரீசங்கமேர்ப்பட்டால் வேதவநத்தில் மூன்று தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனைத்தெரிசித்து ஐந்துநாளுபவாசமிருந்து திபணுயிரம் பஞ்சாக்ஷரஜபஞ்செய்தால் பாபம்விலகும். பரஸ்தி

ப்ராயஶ்சித்தமுதீரிதம் ॥ ௯௯ ॥ ஸவம் க்ருஹஸ்தார்தம் யதி
ப்ரோதாஸ் ஸர்வதேஷ்ரிய: । வேதாரண்யம் ஸமாஶ்ரித்ய பஞ்ச
ஸஞ்ச்ய தமாசரேத் ॥ ௧௦௦ ॥ வனஸ்த வானப்ரஸ்தானாம் த்விகுணம்
ஸமுதாஹ்ருதம் । ஸந்ந்யாஸின: ப்ரமாதாச்சேத் தேவயோஸ்ஸ்ய
தேஜ்ரியா: ॥ ௧௦௧ ॥ மாஸமாத்ரம் நிராஹாராஸ்திஷ்டேயுரேவ தே
வாநநே । பஞ்சாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ஜபித்வா லக்ஷமாதராத் ॥
॥ ௧௦௨ ॥ யதா ஶ்ரீருத்ரமந்த்ரேண த்ருஷ்ட்வா தேவம் ததைவ
ச । மாஸ்யேஹஸ்ஸக்ருத்தாஸ் பாபாத்தஸ்மைவ விமுச்யதே ॥
॥ ௧௦௩ ॥ ஸதவாநாஞ்ச நாரீணாம் க்ருஹஸ்தவதுதாஹ்ருதம் ।
இதம் ஸக்ருத்க்ருதே விப்ரா: ப்ராயஶ்சித்தமுதாஹ்ருதம் ॥ ௧௦௪ ॥
ஸதேவைஷாம் வணிக்ஸாம்ப்ராநாம் பஹுவாரம் க்ருதே து ந ।
தஶக்ரோஶமிதம் க்ஷேத்ரம் புண்யஸ்தானமுதாஹ்ருதம் ॥ ௧௦௫ ॥
தஸ்மிந்நரா ம்ருதாஸ்ஸர்வே ஶிவலோகநிவாஸிந: । ந கதௌ
யஸ்ய பாதௌ வேதாரண்யம் மஹாஸ்பதம் ॥ ௧௦௬ ॥ காஷ்டஹஸ்
தௌ து தௌ பாதௌ ஶாகௌ பாதௌ ஹி மே த்விஜா: । யௌ
கரௌ நாஞ்ஜலிகரௌ வேதாரண்யாதிபம் ப்ரதி ॥ ௧௦௭ ॥ நிஷ்
டுரௌ தௌ கரௌ ப்ரோக்தௌ யதிப்ராயௌ த்விஜோத்தமா: । வேதா
ரண்யாதிநாதஸ்ய பாதபங்கேருஹத்வயம் ॥ ௧௦௮ ॥ நமேத
யஸ்ய ந ஶிரோ பாரஸ்தஸ்ஸ கேவலம் ஶிர: । வேதாரண்யாதி
பம் தேவம் யே த்ருஷ்ட்வா நைவ பஶ்யத: ॥ ௧௦௯ ॥ தே பஹுத்ரு

ரீசங்கபாபத்திற்காளான கிரகஸ்தனுக்கிதில் பாதியும், வானப்பிரஸ்தனுக் கிதிலிரட்டிப்பும் செய்யவேண்டியது. சன்னியாசிகளிந்தப்படி செய்து ஒருமாத மாகாரமில்லாமல் லக்ஷம் பஞ்சாக்ஷரஜபஞ் செய்யவேண்டியது. ஸுமங்கலிகளுக்கு கிரகஸ்தனுக்கொத்த பரிகாரம். இது ஒருதடவைசெய்த பாபத்திற்குப் பரிகாரம். அடிக்கடி செய்தாலிது பரிகாரமாகாது. விதவைகளுக்கு யதிகளுக்கொத்த பரிகாரம். உத்தமமான இந்தக்ஷேத்திரம் பத்துமைல் விரிவுள்ளது. மறையோர்களே! திருமறைக்காட்டை மிதியாதபாதம் மரப்பாதம். மஹேசனெதிர் குவியாதகைகள் கொடுங்கைகள். பவசரணம் பணியாத முடிகள் கொடிமுடிகள். பசுபதியைப்பாராத கண்கள் பெரும்புண்கள். சிவகதை

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌥 𑌹𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌶𑌾𑌹𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌃 ॥ ௧௧௦ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧௧௧ ॥ 𑌯𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍈𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌣𑌵𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 । 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌰𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥ ௧௧௨ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌤𑍁 𑌶𑌵𑌸𑍍𑌥𑌵𑌜𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌯𑍋 𑌨 𑌕𑍈𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑍇𑌹𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ ௧௧௩ ॥ 𑌸𑌮𑍋𑌹𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥 𑌶𑌵𑌸𑍈𑌵 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌜𑌰𑌾 ॥ ௧௧௪ ॥ 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾 । 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௧௫ ॥ 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌙𑍍𑌗𑍁𑌰𑌾𑌃 । 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ ௧௧௬ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌨𑌨 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 ॥ ௧௧௭ ॥ 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ ௧௧௮ ॥ 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌘𑌨𑌾𑌶𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌦𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௧௧௯ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௨௦ ॥ 𑌭𑌜𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌫𑌲𑌾 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧௨௧ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿

யைக்கேளாத காது தொளைக்காது. பவநாமம் பகராத நாக்குப் பிண்ணாக்காகும். வேதவநத்தி லங்கப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்யாதவன் ஜீவச்சவம். வேதவநேசனுக்குத் தொண்டுசெய்யாதவன் தோல்துருத்தி. அகோ முனிவர்களே! ஆயுள்நிலையில்லை. சம்பத்துஞ்சதமில்லை. இல்லாள் ஹிதமாகாள். புத்திரனும் முக்திதரான். விவேகமில்லா வாலிபமும், வெறிகொண்ட யௌவ்வனமும், கவலையுறுங் கிழத்தனமும் காயத்தை வீணாக்கும். ஆகையால் யெல்லாவற்றையுந் தள்ளிவிட்டு வேதவநத்தில் வஸிக்க வேண்டியது. வேதவநத்தில் வஸிக்கின்றவர்கள் கொடியபாபிக

𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible] । [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧௦௨ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌭𑌜𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌚𑍍𑌮𑌿 𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌚𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌚𑍍𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ ௧௦௩ ॥ [illegible] 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌭𑌜𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌕𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 । [illegible] ॥ ௧௦௪ ॥ [illegible] । 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ॥ ௧௦௫ ॥ [illegible] ॥ ॥ ௧௦௬ ॥ [illegible] ॥ ௧௦௭ ॥ [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 ॥ ௧௦௮ ॥ [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌤𑌃 ॥ ௧௦௯ ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥ ௧௧௦ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௧௧ ॥ [illegible] ॥ ௧௧௨ ॥ [illegible] 𑌸𑍇𑌵𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 । 𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥ ௧௧௩ ॥ [illegible] 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌦𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 । [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 [illegible] ॥ ௧௧௪ ॥ [illegible] 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible] । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾

ளானாலும் மரணத்தால் முக்தியடைவார்கள். இது சத்தியம்; சந்தேகிக்கவேண்டாம். இதை நம்பாதபாபிகள் நரகத்தையடைவார்கள். இதுவும் சத்தியம். அஹோ ! எண்பத்தியாறாயிரம் யோஜனை விரிவுள்ளதாயிற்றே நரகம். முனிவர்களே ! இப்பேர்ப்பட்ட நரகத்தைப்பாராமல் முக்தியில் முயர்ச்சியிருந்தால் மறைக்காட்டை யடையுங்கள்.. மணிகர்ணிகையிலும் வேதநதியிலும்

[illegible]ஸ்யை: க்ருதாநி முநீஶ்வரா: ॥ ௧௩௫ ॥ ந தே யமம் வா த-
ல்லோகம் ததா வைதரணீம் நதீம் । ந க்ரூராந் யமதூதாம்ஶ்ச
பஶ்யந்தி புவி மாநவா: ॥ ௧௩௬ ॥ ம்ருதாநாமபி யேஷாந்து வே-
தாரண்யே மஹாத்மநாம் । ப்ரக்ஷிபந்தி க்ஷணாதேவ நரகாந் நிரய-
ந்தி தே ॥ ௧௩௭ ॥ மரணாஜ்ஜநநாதபி ஸ்மரணாதபி தர்ஶநாத் ।
புக்திமுக்திப்ரதம் ந்ருணாம் வர்ததே வேதகாநநம் ॥ ௧௩௮ ॥ ஸ-
தோऽபி முக்தஸ்நாநாச்ச புண்யாச்ச கமலாலயாத் । புராணாத-
ஸம்ஜ்ஞாச்ச புண்டரீகபுராதபி ॥ ௧௩௯ ॥ ததா பஞ்சநதக்ஷே-
த்ராச்ச்ரேஷ்டம் வேதாடவீஸ்தலம் । வேதாரண்யாதிநாதஸ்ய விடங்-
கேஶஸ்ய ஸந்நிதௌ ॥ ௧௪௦ ॥ [illegible] ஸோऽயம் முக்தி-
பாத்ரம் [illegible] । ராமநாதாக்யஸம்ஜ்ஞம் லிங்கம் ஸ்வயம் ஸர்வவி-
ஷாபஹம் ॥ ௧௪௧ ॥ [illegible]
ததா । ராமப்ரதிஷ்டிதம் லிங்கம் வேதாரண்யஸ்ய தக்ஷிணே ॥ ௧௪௨ ॥
[illegible] ஸக்ருத்தாऽபி ந தே பஶ்யந்தி ஸாக்ஷிணம் । ராமநா-
தாபிதாநம் லிங்கம் வேதாடவீபதே: ॥ ௧௪௩ ॥ [illegible]
க்ஷிணே விப்ரா [illegible] புக்திமுக்திதம் । ராமநாதேஶ்வரம் லிங்-
கம் [illegible] ॥ ௧௪௪ ॥ [illegible]
ஷாம் வேதாரண்யேஶ்வரோ ந்ருணாம் । யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு
ஶம்புர்தேவோऽதிகஸ்ஸ்ம்ருத: ॥ ௧௪௫ ॥ யதா ஸரித்ஸு ஸர்வாஸு
ஜாஹ்நவீ ப்ரவரா ஸ்ம்ருதா । யதா மாத்ருஷு ஸர்வாஸு பார்-
வதீ பரமா மதா ॥ ௧௪௬ ॥ யதா தேஜஸ்ஸு ஸர்வேஷு ஸௌ-
ரம் தேஜோऽதிகம் ஸ்ம்ருதம் । யதா ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு காய-

ஆதிசேதுவிலும் நீராடுங்கள். வேதவநேசனையும் விவாகமூர்த்தியையும் விடங்கேசனையும் பணியுங்கள். வேதவநத்தில் பிரந்தவனும் இறந்தவனும் வேதவநத்தைப் பார்த்தவனும் நினைத்தவனும் போகமோக்ஷங்களை யடைவான். வேதவநேசனுக்குத் தென்பக்கத்திலிருக்கின்ற ராமநாதலிங்கத்தை அவசியம் தெரிசிக்கவேண்டியது. அப்படிதெரிசிக்காத விஷயத்தில் வேதவநேசனுக்கிரகம் கிடையாது. வேதியர்களே! தேவரில் ஈசன்போலும், நதிகளில் கங்கைபோலும், மாதரில் உமையாள்போலும், தேயுவில் ரவிபோலும், மந்திரங்களிலே காயத்திரிமந்திரந்தான்போலும், நூல்

த்ரீ ஶ்ரேஷ்டநாயிகா ॥ கசஎ ॥ யதா ஸர்வேஷு ஶாஸ்த்ரேஷு வே
தாஸ்ஸர்வாதிகாஸ்ஸ்ம்ருதா: । யதா வர்ணேஷு ஸர்வேஷு ப்ரா
ஹ்மணஶ்ஶ்ரேஷ்ட உச்யதே ॥ கசஅ ॥ ஆஶ்ரமேஷு ச ஸர்வேஷு
யதா ஸந்ந்யாஸ உத்தம: । யதா ஸர்வேஷு மார்கேஷு வைதி
கோ மார்க உத்தம: ॥ கசகூ ॥ யதா ஸர்வேஷு ரத்நேஷு கௌ
ஸ்துபஶ்ஶ்ரேஷ்ட உச்யதே । யதா ஸர்வேஷு குருஷு ஜ்ஞாந
த: பரமோ குரு: ॥ கரு0 ॥ சந்த்ராஸ்திக: ப்ரோக்தோ ய
தா ஸஞ்ஞாவஹர்ஷிஷு । யதாऽதிகா வதம்ஷ்வாஸ்து மனவி
ப்ரா: பரிகீர்திதா ॥ கருக ॥ வாரணேஷு மஹேந்த்ரஸ்ய
யதாஸ்ரேஷ்டஸ்ஸமீரித: । யதா நகேஷு ஸர்வேஷு ஸுமேரு
ரதிகஸ்ஸ்ம்ருத: ॥ கருஉ ॥ யதா வ்ருக்ஷேஷு ஸர்வேஷு கல்பவ்ரு
க்ஷோऽதிகஸ்ஸ்ம்ருத: । யதா ஸர்வேஷு நாகேஷு ஶேஷஶ்ஶ்ரே
ஷ்டஸ்ஸமீரித: ॥ கருங ॥ யதா ஸர்வேஷு யக்ஷேஷு குபே
ரஶ்ஶ்ரேஷ்ட உச்யதே । ததா ஸர்வேஷு க்ஷேத்ரேஷு வேதகாநநமுத்
தமம் ॥ கருச ॥ வேதாரண்யம் ஸமாஶ்ரித்ய மஹாத்மாநம் தேஹிநாம்
விஜா: । கம்வஞேऽபிஷவாவாநி விநாஶாய தீதிஷி ॥ கருரு ॥
தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந மஹத்வம் ஶ்ரூயதாம் நம । ஹே த்விஜா:
கிம் நஜாநீத்வமாயாந்க்ஷய மஹநீயம்ம ॥ கருகூ ॥ வேதாரண்யாயி
நாயஸ்ய காரணம் வேதநம் தத: । ஸஹாநாதத்ரக்ஷேதந
மேநதிஶயா ஶஹளஜஸ: ॥ கருஎ ॥ ஸததஸ்யமம் ப்ரஶம்ஸந்தி
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமுகாஸ்ஸுரா: । ஸநகாதிமுநீந்த்ராஶ்ச மநுவத்ஸாஸ்ரவ

களில் வேதம்போலும், வேதியர் ஜாதிபோலும், அவர்களில் யதி கள்போலும், வைதிகஸமயம்போலும், மணிகளில் மகிமையோங் குங் கௌஸ்துபமணிதான்போலும், தேசிகர்களில் மெய்ஞ்ஞான தேசிகமுனிவர்போலும், உடுக்களிலிந்துபோலும், மிருகங்களில் பசுக்கள்போலும், கரிகளிலமரவேந்தன் வெண்மதக்கரிதான்போ லும், மலைகளில் மேருபோலும், மரங்களில்கல்பகம்போலும்,பணி களில் சேஷன்போலும், யக்ஷரில் குபேரன்போலும், பார்தனி லுள்ள நல்லஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் வேதவநமது மேலாமென்றே மறைமுறையிடுகின்றது. தவிரவும் பிரம்மாதி தேவர்களும், சன

ஷ்டுயா ॥ ௧௫௮ ॥ ஶேஷாத்³யா: ஶேஷநாகா³ஶ்ச ததா² வித்³யாத⁴ராஶ்ச
வி । ஏதத்க்ஷேத்ரஸமம் புண்யம் நாஸ்தி விப்ரா ஜக³த்த்ரயே ॥ ௧௫௯ ॥
ஸநகாத்³யைர்முநிஶ்ரேஷ்டை²ர்முநிபி⁴: ஸேவிதாஸ்து ஹரிர்வாஸ்து ஸம்ஸேவ்ய
ஸேவ்யயா ப்ராப்தாஸ்து ஸம்ஸாரஸாக³ர நாஶநம் ஶேஷாதி³
நாகை³ஶ்ச யக்ஷை: । தத்ர தத்ர ஸ்தி²தைர்தே³வக³ணை: ஸதா³ ஸ்துதாஸ்து
ஸம்ஶ்ரய ஶ்ரேஷ்ட²ம் ஸர்வஸுராஸுர ப³ஹுலக்ஷணைரபி கீர்த்தி
தாஸ்து ॥ ௧௬௦ ॥ வேதா³ரண்யஸ்ய விப்ரா யத்தீர்த²ஸேவ
நம் । தேஷாம் ஸேவநமாத்ரம் ததே³வ பரமம் தப: ॥ ௧௬௧ ॥
ததே³வ பரமம் ஜ்ஞாநம் ததே³வ பரமோ யோக³: । ததே³வ பரமோ
ஹோம: ஸ ஏவ பரமா க³தி: ॥ ௧௬௨ ॥ சண்டா³ளோऽபி ச ஸ்வாத்⁴யா
யோ ஹோம: ஸ்வாத்⁴யாயநம் ததா² । ஏதத்க்ஷேத்ரஸ்தி²தோ ப்³ராஹ்மணஸ்ஸம
நியதாநுக்ஷேத்ரே வஸேத் ॥ ௧௬௩ ॥ நாத: பரதரம் ஸ்தா²நம் நா
ஸ்தி ஸம்ஸித்³தி⁴தோ³ऽபி ஸ: । வேதா³ரண்யாதி⁴நாதஸ்ய ஸேவாயாம்
ஸ்து தாத்³ருஶே ॥ ௧௬௪ ॥ ப்ரயத்நேஷ்வபி தேஷாம் யோ
கோऽபி ஸ்தா²நே । வேதா³ரண்யஸ்ய ப்ராப்ய ஸம்ஸாரே ஸர்வ
ஸ்தா²நத: ॥ ௧௬௫ ॥ யத்ர வேதா³ஸ்து ஸ்வயம் விப்ரா ஸ்வயம்ஸித்³த⁴
தா ஸ்வயம் வ்யக்தம் வேதா³ரண்யம் ஸேவநீயம் ப்ரயத்நத: ॥
॥ ௧௬௬ ॥ இத்³ருஶம் வேதா³ரண்யம் ஸர்வேஷு க்ஷேத்ரேஷு ஸமேதம்
ஏவ । ஸர்வஸ்வர்ணம் ஸுப்ரத்யக்ஷம் ஸ்தா²நம் தீர்த²ம் ப்ராப்யதே ஏவ
வ ॥ ௧௬௭ ॥ வேதா³ரண்யாதி⁴வம் தே³வம் விம்ஸேஶம் த்ரியம்ப³
கம் । ஸேவிதவ்ய ஏவ நயநாக்ஷி ஸ்வயமேகம் ஸ்வாத்மநிஷ்டா²: ॥
॥ ௧௬௮ ॥ ஸ்வாதே³வஸ்ய யத்ர ப்ரத்யக்ஷம் வேதா³ரண்யாதி⁴நாயக: ।
ஸேவநீயோ ந்ருபிஸ்ஸதா³ ஸ்வாத்ம ஜ்ஞாநாதீ⁴ஶ்வரா: ॥ ௧௬௯ ॥ ஸ்து
வாஸ்ஸேக்ஷத்ரே யத்ர வேத³விதா³நுவாதி³ந: । தே ந்ரு

காதி முனிவர்களும், சேஷாதி நாகங்களும், கருடாதி பக்ஷிகளும்,
கபிலாதி சித்தர்களும், தனதாதி யக்ஷர்களும், சித்திரசேனாதி கந்
தருவர்களும், கின்னர கிம்புருஷ வித்தியாதரர்களு மிந்தக்ஷேத்தி
ரத்தை மெச்சிக்கொண்டாடுகின்றார்கள். வேதவநத்திலிருக்கின்ற
தீர்த்தஸ்நாநமே தவம் ஜபம் ஞாநம் யோகம் ஹோமம் அத்தியய
னம். சண்டாளனாலும் வேதவநத்திலுள்ளவனுத்தமன். மறை
யோனாலும் மற்றவிடத்திலுள்ளவனவனுக்குச் சமமாகான்; வே

𑌪𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌨𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃 ॥௧௭௦॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 । 𑌵𑍇𑌦𑌾-
𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥௧௭௧॥ 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌯𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌾𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌾-
𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥௧௭௨॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯
𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌾 𑌮𑍁-
𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ॥௧௭௩॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌶𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯-
𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌕𑌪𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌫𑌲𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍 ॥
॥௧௭௪॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇 । 𑌯𑍇 𑌚
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌸𑍌 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௧௭௫॥ 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾-
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 । 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿-
𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍀𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌃 ॥௧௭௬॥ 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌕𑍀-
𑌟𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 । 𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌃 𑌪𑌵𑌿-
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥௧௭௭॥ 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 । 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌾-
𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥௧௭௮॥ 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑍁𑌃 ॥௧௭௯॥ 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌾𑌨𑌕𑌂
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌵𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌹𑌾𑌵 । 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌸𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌹𑌾𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑌹𑌂𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௧௭௯॥ 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌾𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌜𑌨𑌾𑌃 । 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌪𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥
॥௧௮௦॥ 𑌕𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌯𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌂
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌾 𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇

தவநேசனுடைய உத்ஸவதெரிசனத்திற்காக யாத்திரை செய்பவர்களுக்கு ஒரு அடிக்கொரு அசுவமேதயாகபலமுண்டு. சந்தேகமில்லை. அநேகஜன்மங்களில் செய்த புண்ணியபரிபாகத்தால் மறைக்காட்டில் மரங்களாயுங் கொடிகளாயுஞ் செடிகளாயும் கிரமிகளாயும் கீடங்களாயும் பசுக்களாயும் பட்சிகளாயும் ஸ்திரீகளாயும் சூத்திரர்களாயும் நீசர்களாயும் பிறக்கின்றார்களேயானால் மறைக்காட்டில் மறையோர்களாகப் பிறந்தமகானுபாவர்களின் மகிமையை யாரறிவார்கள்? ஒருநொடிப்பொழுதாவது வேதவனத்தில் பக்தியுடன் வஸிக்கின்றவர்கள் புக்

[illegible]

திமுக்திகளை யடைவார்கள். கலிகாலமலத்தை நாசஞ்செய்ய வேதவனவாஸம்போல் வேறுபாயங்கிடையாது. எந்தபாபிகள் பயமில்லாமல் மகாபாபங்களை யடிக்கடி பண்ணுகின்றார்களோ; அப்பேர்ப்பட்ட கதியற்ற கொடியபாபிகளுங்கூட மறைக்காட்டில் மரித்தால் மகேசனால் வலதுகாதிலுபதேசிக்கப்பட்ட மகாபஞ்சாக்ஷரத்தின் மகிமையினால் முக்தியை யடைவார்களென்பது திண்

[illegible]

ணம். எப்படியானல் வேதவநத்தில்செய்யப்பட்ட புண்ணியம்அதி கபலமுள்ளதோ, அப்படியே வேதவநத்தில் செய்யப்பட்ட பாபமும் குரூரமாகும். ஆகையால் சாவதானமாய் வசிக்கவேண்டியது. யெப்படியாவது மறைக்காட்டில் மரித்தவனுக்கு முக்தி

ப்ரியே கேலிஷிஹோத்யைவம் ஹஸந்தி தேஹ்யோऽவிமுக்தம் ஸ்யாத் ॥ ௨௦௨ ॥ இதம் ஶ்மஶாநம் ஹி ஹரஸ்ய நித்யமேதத்ப்ரயோகாந்து ஹரதே ஸமஸ்தாந் । தஸ்மாந்ம்ருதாநாமிஹ நாஸ்தி ஜந்ம ஶ்மஶாநபீஜம் ஸ்வஶரீரமாயயுக்தா: ॥ ௨௦௩ ॥ இஹைவ ஸம்ஹ்ருத்ய ஜ்ஞாநாக்நிநோபாதியுதஶ்ஶிவாநந்தமவாப்நுவந்தி । தஸ்மாச்ச ஶ்மஶாநம் பரமம் ஹ்யதோऽந்யந்நைவ க்வசித்க்ஷேத்ரநிவ்ருத்திஷ்டா: ॥ ௨௦௪ ॥ வேதாதிபீடேஷு யதா ப்ரவ்ருத்தா ஶக்தம் நரஸ்தஸ்ய ஸமஸ்தபாபை: । ததைவ ம்ருத்யுஞ்ஜய ப்ரமுக்தைர்யுக்தஶ்ச ஸஞ்சரந்தி யமாரஜ: ॥ ௨௦௫ ॥ க்ஷேத்ரே தஸ்மிந்விஸ்ருஜந்தி ஸர்வே யுஜ்யமாநா: ஶிவம் ஸமேஷ: । கீடா: பதங்கா மஶகாஶ்ச வ்ருக்ஷா ஜலே ஸ்தலே வாऽபி வஸந்தி யே ச ॥ ௨௦௬ ॥ ஸர்வே ப்ரயாந்தி: க்ரமயோऽபி வேதாரண்யே ஶிவம் யாந்தி விஹாய தேஹம் । யஸ்ய ப்ரஸாதாத் ப்ரதிகாநகேஶித்வம் ப்ரத்யக்ஷஜோऽஸ்மிந் பரமேஶ்வரஸ்ய ॥ ௨௦௭ ॥ தேவா: ஸநீஶ்ரா: க்ரியஸ்ஸநா:கோநகேநாபி ஸந்நிஶ்சிதம் தச்ச । தத்க்ஷேத்ரமாஸாத்ய விமுக்திதம் ந்ருணாம் ததீயபுண்யம்பாதிதபுண்யகாயை: ॥ ௨௦௮ ॥ திதீக்ஷுபிர்ஜந்மஹாரஸாரம் ஸம்ஸேவநீயம் ப்ரதிகாநகேஶ: । ஶ்ரீவிஷ்ணுலோகம் சதுராநநஸ்ய லோகம் ஸமேத ப்ராதிஸமஸ்தலோகம் ॥ ௨௦௯ ॥ காங்க்ஷந்தியே யந்யதமேஷிஹோத்ய ஸம்ஸேவநீயம் ப்ரதிகாநகேஶ: । யே சாஶ்வமேதாதிமஹாக்ரதூநாம் பலாநி காங்க்ஷந்தி ஸுநீப்ரயுக்தா: ॥

சித்தமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தஸ்தலம் மகாமயானம். யெவ்விடத்தில் சரீரந் தெகிக்கப்படுகின்றதோ அது மயானம். அனாதியான சரீரபரம்பரையை யிதிலீசன் ஞானக்கனலால் தெகிப்பதாலிது மகாமயானம். இதில் மரித்தவனே பவமகன்று பரமாத்மாவான பரமாநந்தரூபத்தை யடைவான். முனிவர்களே! யெப்பொழுது வேதவநம்போக விருப்பமுண்டாகின்றதோ, அப்பொழுதே அவன்செய்த பாபங்களு மவைகளின் பலமானவ்விநாதி முதலானதுகளும் பாபங்களைக் கணக்கிடுஞ் சித்திரகுப்தனும் அவைகளுக்குரிய தண்டனைசெய்யும் யமனும் தென்திசைவேந்தனை தர்மராஜனும் தபிக்கின்றார்கள். ஆகையால் கட்டா

॥ ௨௧௦ ॥ தைவாராதநஸக்தவொரக்ஷுஹ்ருத் ஸம்ஸேவநீயஶ்ச
க்ஷிகாநகேநஸ: । யேஷாம் விநா ஜநவஶ்யதாஞ்ச ராஜ்யாதிவாப்த்யா
கல்பவ்ருக்ஷமாஹாத்ம்ய ॥ ௨௧௧ ॥ ஜந்மக்ஷிதைவக்ஷ்யதவொரக்ஷு
ஹ்ருத்ஸம்ஸேவநீயஶ்ச க்ஷிகாநகேநஸ: ॥ ௨௧௨ ॥ ஏவம் ஸ்கந்தம் கதி
தம் விப்ராஸ்ஸம்க்ஷேபேண மநோஹரம் । வித்தஶாலிஷ்ட ஸம்
ஸாரஸம்ஸாரஸிந்துதாரணம் ॥ ௨௧௩ ॥ வேதாரண்யஸ்ய மாஹா
த்ம்யம் ரஹஸ்யம் பரமாத்புதம் । ஸர்வத்ரைவ ந தேயம் ஸ்யாத்
வேதாரண்யாதிபப்ரியம் ॥ ௨௧௪ ॥ ஶ்ராவகாய யதாஶக்தி தத்யாத்
ஸுவர்ணதக்ஷிணாம் । வஸ்த்ரயாநாந்ந வித்யார்த்தா யதாஶ்ரேஷ்
ஷதாரம் பவேத் ॥ ௨௧௫ ॥ கலௌ து ஸம்ப்ராப்தே விப்ர ஶ்ரீ
ஸகேஶ்வரப்ரபூஜகம் । வேதாரண்யாதிநாதோऽஸ்ய ப்ரீணா
த்யேவ ந ஸம்ஶய: ॥ ௨௧௬ ॥ ய: பவேத் புண்யதாயாம் ஶிவஸ்யா
ப்யுத்தரேऽஹநி । கல்பம் கோடிகாலம் கைலாஸே ஸமா ஹா
யஶா: ॥ ௨௧௭ ॥ உத்திஷ்டேதேவ ப்ராதஸ்து ஸ்மரேந்மாஹாத்ம்
யமுத்தமம் । வக்தா நரகமோக்ஷாதி ஶ்ரோதா சைவ ந ஸம்ஶய: ॥
॥ ௨௧௮ ॥ வேதாரண்யாதிநாதஸ்ய ப்ரீதிப்ராப்யாகவர்ஷஸித்தம் ।
வேதாரண்யாதிநாதோऽஸ்ய த்யாநாந்தம் ப்ரஸாதித: ॥
॥ ௨௧௯ ॥ யதீதம் ஶ்ருணுயாந்நித்யம் பரமேஶ்வர ஸந்நிதௌ ।
கஷ்டேஷ்டமோக்ஷஜ்ஞாநம் ஸமுத்பந்நமஸம்ஶயம் ॥ ௨௨௦ ॥ ப
ஞ்சாக்ஷரமிதம் விப்ரா யஸ்ஸ்மரேத்யாவதாவிநம் । நதஸ்ய ரோமா
பாயதே பாதகாதிஸம்பவா: ॥ ௨௨௧ ॥ பாரண்யகாலே ப

யம் வேதவநவாஸஞ் செய்யவேண்டியது. வேதவநேசனைத் தெ
ரிசிக்கவேண்டியது. இந்த வேதவநமாகாத்மிய மதிபரிசுத்தம்.
சகலசம்பத்தையுமளிக்கும். இதைப்படித்தால் சகலவேதாத்திய
யனபலங்கிடைக்கும். இதை புண்ணியக்ஷேத்திரம் பிராமணகி
ரகம் நதீதீரம் முதலானவிடங்களில் வாசித்துக் கேட்கவேண்டி
யது. அசுத்தமானவிடத்தில் வாசிக்கக்கூடாது. இதைப்படித்
தவனும் கேட்டவனு மக்கினிஷ்டோம பலத்தை யடைவார்கள்.
இதைவாசித்து இதினர்த்தத்தை யுபதேசித்த ஆசாரியனை யுபச
ரித்துத் தெக்ஷிணை முதலானதுகள் கொடுத்துத் திருப்திசெய்து

[illegible]

வைக்கவேண்டியது. இது முன்காலத்தி லீசனால் நாராயணனுக் குபதேசிக்கப்பட்டது. பிரகு பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தீர்த்தமா காத்மியகண்டத்தில் வேதவியாசரால் பதரிகாவனவாஸிகளான முனிவர்களுக் குபதேசிக்கப்பட்டது. இதை சிவபக்தி விஷ்ணு பக்தியில்லாதவனுக் குபதேசிக்கக்கூடாது. இதை யெழுதித்த னது கிரகத்தில் வைத்துப் பூஜிக்கவேண்டியது. அப்படிப்பூஜித் து சகலசித்திகளையு மடைவார்கள். மறையோர்களே! திரும றைக்காட்டின் மகிமையை யென்னசொல்லுவேன். நம்முடைய பாக்கியமே பாக்கியம். நாமே தன்னியர்களென்று சொல்லிவிட்டு மௌனமாய் மகாதேவனைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சூதரைச்

ஶ்லோகா: ॥ ௨௬௨ ॥

இதி ப்ரஹ்மகைவர்த்தே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யே

ஸநகாதிமோऽத்யாய: ॥

ஏகோநஶததமோऽத்யாய: ॥

ஶ்ரீப்ரஹ்மகைவர்த்தே வேதாரண்யமாஹாத்ம்யம் ஸ

வேதாரண்யமாஹாத்ம்யம்

சௌநகாதிகள் பணிந்து பரமசந்தோஷத்தை யடை

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி ஒன்பதா

அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில்

வேதாரண்ணிய மாகாத்மியம்

முற்றிற்று.

வேதாரண்ணியமாகாத்மி

